கடவுள் துணை

தெய்வப்புலமைத்

ள்ளுவ நாயனார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறள் மூலமும்

பரிமேலழகர் இயற்றிய உரையும்

தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும்

தி. ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை:

B. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ்

அவர்களாற்றமது

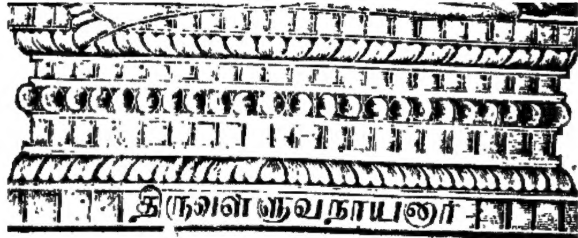
திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1924.

 [விலை ரூபா. 4.

முகவுரை.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளென்னும் இந்நூலானது அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகப்பால் ௩-க்கு அதிகாரம் ௧௩௩; இவ்வதிகாரங்கள், ௧௩௩0-குறள் வெண்பாக்களாற் செய்யப்பட்டு, பாஷையின் உயர்வை விளக்குவதாயும், சொற்பொலிவு பொருட்பொலிவு முதலிய பாகுபாடுடையதாயும், இராஜதந்திர முதலிய பலவகைப்பட்ட சிறந்த நீதிநெறிகளை ஒருசேர நன்குணர்த்தத்தக்கதாயும், எல்லாச சமயிகளானு மினிதேற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாயு முள்ளது. மேலும் தமிழ்ப்பாஷையில விருத்தியடைய விரும்புவோர்க்கும், உலகநடையுணர்ந்து அதன்வழிச செல்ல விரும்புவோர்க்கும், முத்திநெறிபெற்றுய்ய விரும்புவோர்க்கும் ஏற்ற நூலாகவும், ஏனையோர்க்குப் பொதுநூலாகவும் இருத்தலான், இதன் பெருமை குன்றின்மேலேற்றிய விளக்குப்போல் விளங்குகின்றது

இந்நூல் வேதசாரமா யிருத்தலால், ஆதியில் உரையாசிரியர்க ளாகிய நச்சினார்க்கினியா முதலியோர் இதற் குரையியற்றினரென் றும், அவற்றுள் பரிமேலழகர் என்பவர் இயற்றிய இலக்கண வுரை சொற்பொலிவும் பொருணயமும் நிறைந்து விளங்கியதால் சான் றோர் இவ்வுரையையே மேலாகக்கொண்டன ரென்றும் வழங்கி வரு கின்றது; ஆதலால் தமிழ்வேதமாகிய திருக்குறளும் இதற்குப் பரிமேலழகர் செய்தவுரையும் கற்றோர் யாவராலும் விரும்பத்தக் கனவே. இவ்வுரை அக்காலத்தி லுள்ளோருடைய கல்வித் தேர்ச் சிக்கேற்பச் செய்யப்பட்டதாதலால் கடினசந்திகளால் செறிந்து

விளங்குகின்றது; தற்கால நிலைமையைக்கருதிப் பண்டிதபாமரர் யாவருக்கும் எளிதில் பயன்படும் பொருட்டுக் கடினசந்திகளை ஒரு பிரித்து

2

பொருள் விளக்கப் பதவுரையும், பலபிரதிரூபங்களிலிருந்து தேர் தெடுக்கப்பட்ட மேற்கோட்பாக்களுஞ் சேர்த்து ஒரேபுத்தகமா யச்சிட்டனம்.

ஆன்மாவிற்கு இயற்கையாக வமைந்துள்ள திரோதானத் தால் ஏதாகினும் மாறுபாடு விளைந்திருக்குமேல் முன்பின் னாராய்ச்சி யால் முறைப்படுத்தி வாசித்துக்கொள்ளும்படி சன்மார்க்கர்களை வந்தனத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றனம்.

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ்,
புத்தக வியாபாரிகள்,
7-32, தைனியப்ப நாயக்கன் வீதி, பார்க் டவுன்,

உ
சிவமயம்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரதகண்டத்திலே இமயமலையினுச்சியிலே சிறப்புப்பொருந்தி விளங்கும் திருக்கயிலாயத்திலே உயர்வொப்பில்லாத செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே திவ்வியசிங்காசனத்தின்மீது நித்தியானந்தராய்ச் சிவபெருமான், பிரமாதி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருடிகள், கின்னரர், கிம்புருடர், கருடர், காந்தருவர், சித்தர், வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் இருபுடையும் சூழ்ந்து வணங்கித் தோத்திரித்து நிற்கவும், பூதர்கள் பலவாத்தியங்களை முழக்கியும், வெண்சாமரை வீசியும், ஆலவட்டம் அசைத்தும் நிற்கவும், ஹரஹர என்னும் பேரொலி

எங்கும் தழைத்தோங்கவும், தமது அருட்சத்தியும் உலகமாதாவுமாகிய உமாதேவியார் இடப்பக்கத்தில் வீற்றிருக்கவும், அளவிறந்த பெருங்கருணையோடு திருவோலக்கமா யெழுந்தருளியிருந்தனர்.

அப்போது உமாதேவியார் எழுந்து பரமபதியாகிய சிவபிரானைப் பணிந்துநின்று, "சுவாமீ! திரிலோகங்களிலேயும் இல்லறம் வழுவாது நடாத்தி முத்தியடைந்தவர்கள் உண்டோ? அதைத்திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும்" என, சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றனர். "உமையே! தெய்வலோகத்திலே வசிட்டர் அகத்தியர் அயன் புயங்கன் சம்பு என்கிற ஐவர்களும், பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவரும், தென்புலத்தார்கடன் தேவர்கடன் விருந்தோம்பல் சுற்றந்தழுவல் கபிலைபூசை செய்தல் முதலியன முடித்துக் கற்பின்வழுவாத நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனைவிகளோ டிருந்து இல்லற தருமம் நடாத்தி முத்தியடைந்தனர்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, பார்வதியார் "பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர் யார்? அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்க விரும்புகின்றேன்" என, சிவபிரான், பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம்வர அதைப் பிரமன் முன்னரேயறிந்து வேற்றுருவடைந்து, ஒரு சுரைக்கூட்டிற் புகுந்துநின்று; அவ்வெள்ளத்திலே மிதந்து வந்தனன். நாம் யாதும் அறியாதவன் போலச் சுரைக்கூட்டி னருகணைந்து, "இதற்குளிருப்

பவன் யாவன்?" என்று கேட்ப, தான் "வருங்காலமறிந்து நடத்தவல்ல வள்ளுவன்" என்றான். "இப்பிரளயத்தில் நீ எப்படி பிழைத்திருக்கின்றாய்" என்றோம், அப்போது பிரமன் நம்மை அறிந்துகொண்டு பேரானந்தத்தி லழுந்தி, "பரமபதியே! ஜகத்ரக்ஷகனே! உமது திருவருளினாலன்றோ பிழைத்திருக்கின்றேன், தேவரீர் கிருபைகூர்ந்து இத்துன்பமாகிய நீர்ப்பெருக்கைத் தவிர்க்க வேண்டும்" என்றுவேண்ட, அவ்வதிகாரத்தை உமக்கே தந்தோம் என்று சொல்லி முன்போலவே உலகத்தை அவராலேயே படைப்பித்

தோம்.

இப்படியிருக்கையில் ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டிலே மதுரைமா நகரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை ஓர்கால் அவமதித்ததின்பொருட்டு அவர்கள் கர்வ பங்கமாகும்படி பிரமனைத் திருவள்ளுவராகவும், மஹாவிஷ்ணுவை இடைக்காடராகவும், சரஸ்வதியை ஔவையாகவும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம்.

ஆதியிலே பிரம புத்திரர்களாகிய காசியப்முதலிய நவப்பிரமாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச்சேர்ந்து வசிட்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச்சேர்ந்து சத்தியரைப் பெற்றார். அவர் புங்கனூர்ப் புலைசியைச் சேர்ந்து பராசரரைப் பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசரைப் பெற்றார். இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவ ரானார்கள்.

பின்பு பிரமாவானவன் மற்றுஞ்சிலபுத்திரரால் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணி வேதவிதிப்படி ஒரு யாகஞ்செய்ய, அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்தினின்றுங் கலைமக ளவதரித்தனள். அவளைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான். பின்பு அகஸ்தியர் குறியவடிவோடு அக்கும்பத் துதித்தனர். அவர் சமுத்திர கன்னிகையை மணந்து சாகரன் என்பவரைப பெற்றார். அவர் திருவாரூர்ப் சினையைச்சேர்ந்து பகவன் என்பவரைப் பெற்று, அவருக்குச் சகல சாஸ்திரங்களையுங் கற்பித்தார். அந்நாளில் பிரம வம்சத்தில் தவமுனி என்பவர் அருண்மங்கை என்னும் பிராமணமாதைச் சேர்ந்து ஒரு புத்திரியைப் பெற்றுவைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக்குழந்தையை உறையூர்ப் பெரும் பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில், அந்தச்சேரியில் அகாரணமாய் மண்மாரிபெய்து, மேல் நடக்கப்

போகிற காரணத்தினால் இந்தப் பெண் தவிர மற்றவர்கள் யாவரும் இறந்தனர். பின்பு அந்தப்பெண் எப்படியோ அதற்கடுத்த மேலூர்

அகாத்திலே நீதி யையன் வீட்டையடைந்து வளர்ந்து வந்தனள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் யாவரும் மதிக்கும்படி பிராமண கிர்த்தியத்தில் வழுவாத வராய்க் காசியாத்திரைக் கேகும் மார்க்கத்திலே மேலூர் அகாத்தைக் கடுத்த ஒரு சத்திரத்திலிறங்கி நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு சமையல் செய்துகொண்டிருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண் வர, அவளைக் கண்டு "நீ யார்? புலைச்சியோ வலைச்சியோ இங்கே வந்தாய்" என்று அதட்டி மிகுந்த கோபங்கொண்டு சட்டுவத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ்சோர அடித்து ஓட்டினர். அவள் அழுதுகொண்டே தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசனம் பண்ணி அதிசீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசிஸ்தல மடைந்து கங்காஸ்நானஞ்செய்து பிரயாகையிலிருந்து நீர்த்த மெடுத்துக்கொண்டு வருமபோது முன் தங்கிப்போன சத்திரத்தி லேயே வந்திறங்கினர். மேற்சொல்லிய பெண்ணானவள் அப்போது யௌவனமும் பேரழகும் உடையவளாய் அங்கேவந்தாள். பகவ னென்பவர் இவளுடைய சௌந்தரியமுதலிய குணங்களைப் பார்த்து மனமருண்டிருக்க, அங்ஙசந்திரந்த அதிபராகிய நீதியையர் அக்குறிப் பினைக்கண்டு "என் பெண்ணை நீர் விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங் கேயே யிருக்கலாம்" என்று சொல்ல, அதற்கவர் "நான் கொண்டு வந்த கங்கையை இராமேசுரத்திற் செலுத்தித் திரும்பிவருவேன்" என்று உறுதிமொழி கூறி செலவு பெற்றுக்கொண்டுபோய், இராம லிங்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணித் திரும்பி வந்தார். அப்போது நீதியையர் பந்துமித்திரர்களோடிருந்து குறித்த கன்னிகையை பகவனுக்குப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொடுக்க, நாலுநாளைய சடங்குகள் சந்துஷ்டியாய் நடந்தேறின; ஐந்தாநாள் மங்களஸ்நா னஞ் செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர் அந்தப்பெண்ணினுடைய

தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி பயிரைவக்கிர்ந்தார், அப்போது தான் முன்பு சட்டுவத்தாலடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து, "இந்தப் பெண் யார்" என வரலாறு முற்றும் விசாரித்து வியசனமடைந்து, "ஆதியளல்லவா?" என்று சொல்லிவிட்டு ஓடினர். அதுவே அவளுக்கு 'ஆதி' என்ற காரணப்பெயராயிற்று.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

அதுகண்டு ஆதி என்பவளும் பின்றொடர்ந்துசென்று, பொழுது போகையில் எதிரேகண்ட பாணர்சேரியில் ஒரு மண்டபத்திலே தங்கிய பகவனென்பவர் அருகிற்சென்று வணங்கிநின்று, "என் பர்த்தாவே! தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இந்தக்காரியம் நடந்திருக்க, சகலநீதியும் அறிந்த நீர் என்னைவிட்டு நீங்குதல் தகுமோ? அல்லது தருமமோ?" என்றும், "உம்மை நீங்கி நான் உயிர்தரிப்பேனோ? என்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன் சொல்லப், பிராரத்த கர்மவசத்தால் இவர்புத்தியிலும் அதுசரியென்று பட்டுப் "பெண்ணே! என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானல் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும். அதாவது உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கெங்கே பிறக்கின்றனவோ அவைகளை அங்கங்கே அப்பொழுதே விட்டுவருவையானல் யான் உன்னைக் கூடச சம்மதிப்பேன்" என்றுசொல்ல, அவள் அதற்கு உடன்பட்டு, அன்றிரவில் அம் மண்டபத்தி லிருவருங் களித்திருந்தனர்

அப்போது நமது கட்டளைப்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புகழப்பட்ட ஔவையாகப் பிறந்தனள். உடனே அவ்விருவரும் புறப்பட்டுப்போகையில தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஊற்றுக்காட்டில் ஒரு மடத்திற்கூட உப்பையும், சோழதேசத்தில் கருவூரில் ஒரு சோலையிற்கூட அதிகமானும், காவிரிப்பூம் பட்டணத்தில் ஒரு மண்டபத்திற்கூட உறுவையும், திருவாரூரில ஒரு மடத்திற்கூடக் கபிலரும், வேளிமலைச சாரலிற்கூட வள்ளியம்மையும், திருமயிலாப்பூரில் இலுப்பைதோப்பிற்கூடத் திருவள்ளுவரும் பிறந்தனர்.

இக் குழந்தைகளை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று விட்டு நீங்கத்

தாய் வருந்தும்போது, அப்பிள்ளைகள் சொல்லிய தனி வெண் பாக்கள்:—

ஔவை

இட்டமுட னென்றலையி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவ னுஞ்செத்து விட்டானோ - முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவ னுக்கன்றாய்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.

உப்பை

அத்தி முதலெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன் - முற்றாவே
கற்பித்தான் போனானோ காக்கக் கடனிலையோ
வற்பனோ வன்னை யான்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம் ௫

அதிகமான்

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய - னுருப்பெற்றா
லூட்டி வளர்க்கானோ வோகெடுவ யன்னாய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

உறுவை

சண்டப்பை யுள்ளுயிர்தன் றாயருந்தத் தானருந்து
மண்டத் துயிர்பிழைப்ப காசரிய - மண்டி
யலைகின்ற வன்னை யானுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு நீயறிந்து நில்.

கபிலர்

கண்ணுமையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கு
முண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர் - நண்ணு
நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்

தமக்குந் தொழிலென்ன தான்

வள்ளியம்மை

அன்னை வயிற்றி லருத்தி வளர்க்கவன்று
னின்னும் வளர்க்கானோ வென்றுமே - பின்னரவஞ்
சூடும் பெருமான் சுடுகாட்டி னின்றுவினை
யாடும் பெருமா னவன்.

திருவள்ளுவர்

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு வீசனுண்டோ வில்லையோ
அவ்வுயிரில் யானொருவ னல்லனோ - வவ்வி
யருகுவது கொண்டிங் கலைகுவதே னன்னே
வருகுவது தானே வரும்.

இதுகேட்டுத் தாய் மனந்துணிந்து நீங்க, அவ்விருவருந் தீர்த்த யாத்திரார்த்தமாகச் சென்றனர்.

திருமயிலாப்பூரில் விடப்பட்ட குழந்தை அங்குள்ள ஆலயத்தில் நம்மை ஆத்மார்த்தமாகப் பூசித்துக்கொண்டு, இலுப்பை மரத் தடியிலிருந்து அம்மலரிற்றுளிக்குந் தேனையுண்டு, பூர்வம் பிர்மாவாதலால் சிகை எக்யோபவீதம் சதுர்வேத புத்தகமுங் கொண்டு வளர்ந்துவருகையில், ஒரு வேளாளன்மனைவி புத்திர

பாக்கியத்தைக்குறித்து மேற்படி ஆலயத்திலோர்புறம் தவஞ்செய்திருந்தனள். அப்போது 'இக்குழந்தையை நீ யெடுத்துக்கொண்டு போய்த் திருவள்ளுவரென்று நாமகரணஞ் செய்' என்று நம்மால் அசரீரி வாக்குண்டானதை அவள் கேட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுபோய்க் கணவன்கையிற் கொடுக்க, அவனும் இருகையேந்தி வாங்கித் தன் மடிமேலிருத்தி உச்சிமோந்து, இருவரும் அருமையாக வளர்த்து வந்தனர். அது கண்ட அவர்கள் சுற்றத்தார் "ஏதோ ஒருபிள்ளையை வளர்க்கிறார்கள்" என்று இகழ்ச்சி செய்ய, அதற்கவர்களஞ்சிப் புறத்திலுள்ள தொழுவத்தில் தொட்டிலிட்டு அதில் அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்காரரைக் காவல்வைத்து வளர்த்து வந்தார்கள்.

ஐந்துவயதான பின்பு திருவள்ளுவரும் தம்மை வளர்ப்பவர் சுற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப் படுகிறார்களோ என்று அவர்களைப்பார்த்து "என்னால் உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுவதில்லை, இனி நான் வேறிடத்திலிருந்து நீங்கள் நினைக்கும்போது வந்து வேண்டியதைச் செய்வேன்" என்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அவ்வூரில் ஒரு பனைமரத்தினிழலில் இருந்தார் அம்மரத்தடி நிழல் அவரைவிட்டு நீங்காதிருக்க, அதைக் கண்டவர்களெல்லாம் "இப்பிள்ளை தேவனோ, முனிவனோ, இவ்வருக்கொண்டு வந்தது" என்று துதிக்க, நாயனார் அவ்விடம்விட்டுத் திருமூலர், போகர் முதலாகிய சித்தர்கள் வாசஞ்செய்யும் மலைக்கெழுந்தருளினார். அங்கிருந்த திருமூல ரிவரைக்கண்டு "வள்ளுவரே! பூர்வத்திலுந்தி மனைக் கனுக்கிரகம் பண்ணினபோது அங்கிருந்தீரே? உலகத்தாருக்கும் சித்திமுத்தி வருளும்படிக்கும், அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பாலையுந் தமிழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும் இங்குவந்தவதரித்தீரோ?" என்று துதிக்க, நாயனார் மகிழ்ந்து அங்குத் தவஞ்செய்வோரில் ஒருவராகத் தாமுமிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் தொண்டைமண்டலத்தில் ஒரு வேதாளமானது பயிர்களை அழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும், அநேக துன்பங்களைச் செய்து வருகையில், காவேரிப்பாக்கமென்னும் ஊரிலிருக்கும் ஆயிரம் ஏர்வைத்துப் பயிர்த்தொழில் நடாத்தும் மார்க்கசகாயனென்னும் வேளாளன் அதை யடக்கினவருக்கு வேண்டிய திரவியமும் ஒருகும் தருகிறேனென்று பிரசித்தப்படுத்தியிருந்தான். அதை யடக்க ஒருவராலும் முடியாதிருக்கமையால் அவ்வேளாளன் பெரியோர்கள் வாசஞ்செய்யும் மலையிலவந்து திருமூலர் முதலானவர்க

ளுடன் சொல்ல, அவர்கள் "அதோயிருக்கும் திருவள்ளுவருடன் சொல்" என்றார்கள். அதையறிந்து சிவகாருண்யராகிய நாயனார் அவ்வேதாளத்தை ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தால் வென்று யாவரையுங் காத்தனர்.

அதுகண்டு அவ்வேளாளன் நாயனாரைத் துதித்துத் "தான் கொடுக்கும் ஊரையும் திரவியங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, வாசுகி யென்னுந் தனபெண்ணையுந் தேவரீர் அங்கீகரித் தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தான். நாயனார் உலகோருக்கு இல்லறம் நடத்திக் காட்டவேண்டிய காரணத்தை யோசித்து "அந்தப்பெண் நான் கொடுக்கும் மணலை அன்னமாக்கி எனக்குப் படைக்குமானால் அப்படியே விவாகஞ்செய்து கொள்ளுவோம்" என்றார். அந்தப் பெண் சம்மதித்து அவர் கொடுத்த மணலைச்சமைத்துப் படைத்தனள். பின்பு நாயனார் வாசுகி என்பவளை விதிப்படி விவாகஞ் செய்து கொண்டு, சிலநாளங்கிருந்து திருமயிலைக்கு மனைவியுடன் வந்து ஓர் இல் ஆக்கிக்கொண்டு செய்தொழில்களில் பாவமில்லாதது நெய்தற் றொழில என்று நிச்சயித்து, அவ்வூரிலிருக்கும் ஏலேலசிங்கனென்னும் வர்த்தகரிடத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைநெய்து அதனால்வருங் கூலியால் காலங்கழித்திருந்தனர்

அக்காலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகராக எழுந்தருளியிருக்கும் நாம் மகிஷாசுர சங்காரஞ்செய்து கர்வித்திருந்த பத்திரகாளியுடன் பலவிதநடனம் புரிகையில் காளியும் சோர்வுறாமல் நடனமிட, அப்போது நமது குண்டலம் கழன்றதைக் காதில் சேர்க்கும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ் செய்தோம், அப்படி பத்திரகாளியும் நாணி நின்றனள் அதுகண்டு தேவர்கள் சந்தேகமுற்றுத் தற்செயலாய் ஊர்த்துவ நடனஞ்செய்த காரணந் தெரியாது மயங்க, அப்போது நீங்கள் திருமயிலையிலிருக்குந் திருவள்ளுவரால் தெரிந்துகொள்ளுங்களென்று ஆக்ஞாபித்தோம் தேவர்களங்கே போய் அவர் முன்னிற்கையில், அக்குறிப்பறிந்து நாயனார் சொல்லியது:—

வெண்பா.

பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனுந் தாமிருக்க - நாவி
னிழைநக்கி நூனெருடு மேழையறி வேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

என்கிற வாக்கியத்தைக் கேட்டுத் தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள்.

ஒருநாள் நாயனார் நூல் வாங்கும்பொருட்டு ஏலேலசிங்கர் வீட்டுக்குப்போய்ச் "செட்டியார் எங்கே?" என்றுகேட்க, "சிவபூசைசெய்கிறார்" என, "அவர் சிவபூசை இங்குச்செய்கிறாரோ குப்பத்தில் செய்கிறாரோ" என்று சொல்ல, அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய்ச் செட்டியாருக்குச் சொல்ல, செட்டியார் திடுக்கிட்டுச் சிவபூசைவிட்டு ஓடிவந்து நாயனாருடைய உபயசரணங்களை வணங்கி, "சுவாமீ! அடியேனைப் பந்தாகாரத்தினின்றும் எடுத்துக் கரையேற்றியருளல் வேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். பின்பு ஒருநாள் நாயனார் அவரது பக்குவத்தையும் மற்றுஞ் சில மாணாக்கர் பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெண்ணி அவர்களை யழைத்துக்கொண்டு ஒரு வனத்திற்செல்ல, அங்குப் பெருகிவரும் வெள்ளத்தில் தம்மைப் பின்றொடர மனோதிடமற்றவராய்ச் சில மாணாக்கர்கள் பயந்து நின்றுவிட, ஏலேல சிங்கர் மாத்திரம் தம்மைத் தொடர்ந்துவந்தனர், அவ்வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு நாயனார் ஏலேல சிங்கரைப்பார்த்து ஓர் உயர்ந்த மரத்தினுச்சியி லேறும்படிசொல்ல, அவர் ஏறியபின்பு "நின்ற கொம்பையும் பிடித்தகொம்பையும் விட்டுவிடு" என்றுசொல்ல, அவ்வாறே யோசியாமல் விட்டனர். விட்டும் ஓர் அபாயமுமில்லாம லிருக்கக்கண்டு ஏலேலசிங்கரை நாயனார் தமது மடிமீதுவைத்து ஞானோபதேசஞ் செய்தருளினர். பின்பு திருமயிலை நாட்டுக்கரசனாகிய அரசுகராஜன் ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கையில் "உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லையே, உமது ஞானாசாரியரைக் கேட்கலாகாதா" என்ன, அவர் "நல்லது" என்று போய் நாயனாரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ் செய்ய, நாயனார் "சுவாமி கடாக்ஷிப்பார்" என்று அனுக்கிரகம் பண்ணினர்.

பின்பு ஒருநாள் ஏலேலசிங்கரும அவர் மனைவியும் வழக்கப் படி காவிரியில் தரிசிக்கும் பசுவின் வாற்புறத்தில் காம் பிறுதழுவி யாய் இருந் கழுவதைக்கண்டு அவர்கள் எடுத்து உச்சிமோந்து முத்தமிட்டு ஆனந்தசாகரத்தி லழுந்தி ஞானகுருவாகிய நாயனர் சந்நிதிக்குக்கொண்டுபோய் வைத்து வணங்கினர்கள். அவர் அக் குழந்தைக்கு "அழகானந்தர்" என்று நாமகரணஞ்செய் தனுப் பினர். இச்செய்தியை ஏலேலசிங்கர் அச்சுதராஜனுக் கறிவிக்க, அவன் "அப்படித் தெய்விகமாய்க் கிடைத்திருந்தால் அக்

குழந்தை இங்கு வரலாமே" என்றான். உடனே அரசனது மடியில் குழந்தை வந்திருந்தது. அது கண்டு ஆச்சரியமடைந்து "இது அழகானந்தமோ" என்று ஆனந்தமடைந்து தன் மனைவிகையிற் கொடுக்க, அவளும் ஆனந்தமடைந்து அருமையாக வளர்த்துவந் தனள். பின்பு நாயனார் அவர்களுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்து கொண்டு அதிகமகிமையோடு வாழ்ந்திருந்தனர்.

மற்றொருதினத்தில் ஏலேலசிங்கரது கப்பல கரைதட்டிப் போக, அதை அரசனுக்குச்சொல்ல, அவன் "உம்முடைய ஆசி ரியருடனே சொல்லும்" என்ன, அதை முன்னமேயறிந்து நாய னார் தமது திருமுன் விண்ணப்பஞ் செய்யவருகின்ற ஏலேலசிங் கரை யழைத்துக்கொண்டு கப்ப லருகிற்சென்று தமது திருக் கரங்களால் அதைத்தொட்டு "ஏலேலோ வென் றிழுங்கள்" என்று கட்டளையிட்டபடி யிழுக்க வுடனே கப்பல் சரியாக நின்றது.

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமல் தானியம் கொள்ளக் கிடையாமல் அநேகர் இறந்துபோவதைக் கண்டு சிவகாருண்யராகிய நாயனார் தமக்கன்புள்ள ஏலேலசிங்கரைப்பார்த்து "நீர் இந்தப்பஞ்சம் மாறுகிறவரைக்கும் வாங்கிவைத்திருக்கும் நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலைக்குக் குறுணி யேற்றமாக விற்கக்கடவை" என்றருள, அவ்வாறே குருமொழிதவறாது விற்றனர். பொருள் மலைபோற் குவிந்தன. கட்டியிருந்த நெற்கூடோ குறையாமலேயிருந்தது. பின்பு மழைபெய்து உலகம் செழிப்படைந்தது. மறுபடியும் நாயனார் ஏலேலசிங்கரை நோக்கி "குறுணி குறையவில்" என்றார். அவ்விதமாகவே விற்க மறுநாளைக்குள் அவரிடத்திலிருந்த நெல்லெல்லாம் செலவாய்விட்டன.

நாயனார் ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து "நீ நெல்லு விற்று விருத்தியாயிருக்கிற பொருள்களை உருக்கித் திரட்டிக் கடலிற் போட்டுவிடு" என்ன, அவர் அப்படியே செய்தனர். அதை யொருமீன் விழுங்கிற்று. சிலநாள்சென்றபின் அம்மீன் வலைகாரர்கையிலகப்பட, அவர்கள் அதைச் சேதிக்கையில் அதன்வயிற்றில மலினம்படிந்த வொருதம்ப மிருக்கக்கண்டு அதிசயித்து, அதை ஏலேலசிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் கல்லென்று நினைத்து ஸ்நானம்செய்யுமிடத்திற் போடுவித்தார். அதனமேல் நடத்தல்முதலிய பயிற்சியால் மலினம்நீங்கி அது பிரகாசித்தது. அதில் தமதுபேர் வெட்டியிருக்கக்கண்டு "இது குருவருள்" என்று மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

40

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

இப்படி அநேக அற்புதங்களைச் செய்துகொண் டிருக்கும் காலையிலே, பாண்டிநாட்டிலே மதுரையில் நக்கீராதியாய சங்கப் புலவர்கள் தாம் அடைந்திருந்த கல்விப்பெருக்கால் கர்வ

மடைந்த அங்குப்போந்த வித்துவசிரோன்மணிகளை எல்லாம் அவமதித்து நடப்பதைக் கேள்வியுற்றிருந்த அழகானந்தர் முத லிய பெரியோர்கள் திருவள்ளுவரைப்பார்த்து, கற்றற் கெளிதாக வும் இம்மையாதி மும்மைக்கும் உதவியாகவும், உலோகோபகார மாகவும் உமதுபெயரால் ஒருநூல் செய்யவேண்டுமென்று வேண்ட, நாயனுர் வேதாகமசாரங்களைத் திரட்டி அறம், பொருள், இன்பம் என முப்பாலாக்கி (கஙக0) குறள் வெண்பாவாற் பாடினர். அழகானந்தர் முதலாயினோ அதைக்கண்டு சந்தோஷித்து இதைக் கொண்டு சங்கத்தாரை ஜயிக்கலாம் மன்று துணிந்து, நாயனு ருக்குத் தங்கள் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தனர். நாயனுர் அடியார் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து தமது மனைவியை இல்லின்க ணிறுத்திப் புறப்பட்டு இடைக்கழிநாட்டின் வழியாகப் போகை யில், ஔவை நேர்பட, அவரோடும் இடைக்காடரைக்கண்டு தாஞ் செல்லுங் காரணத்தைத் தெரிவிக்க, இடைக்காடரும் நாயனுரை நோக்கி "இடையாலுங் கடையாலு மழியக்கடவதென்று சுவாமி தம்மை நிராகரித்த நக்கீராதி சங்கப்புலவரைச் சபித்திருக்கின்ற னர், ஆதலால் என்னாலும் உம்மாலு மசசங்க மழிவுபடப்போகிற தாகையால் நாமும் உம்முடன் வருவோம்" என மூவரும் சென்று மதுரையை அடைந்து வையைநதியில ஸ்நானஞ்செய்து செபதபங் களை முடித்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணமாக ஆலயத்திற்குட்சென்று அங்கு மீனுக்ஷி சொக்கலிங்க மூர்த்தமாகி அமர்ந்த நம்மைத் தரி சனஞ் செய்தனர். பின்பு மேற்படி சந்நிதானத்தில் பாண்டிய ராஜன் மந்திரி பிரதானி முதலானவர்கள் சூழ, ஔவை இடைக் காடர் மற்றமுள்ளவர்களுமிருந்து கேட்கும்படி தாமருளிய திருக் குறள் முப்பாலையும், சங்கத்தார் நெஞ்சில் திகிலேறவும், ஏனையர் நெஞ்சிற் களிப்பேறவும், திருவள்ளுவர் அரங்கேற்றி முடித்தனர். அதனைச் செவியாரக் கேட்ட இராஜன் முதலானவர்களும் மிகுந்த ஆனந்தபரவசராய் நாயனுரைப்புகழ்ந்து துதித்தனர்.

அதன்பின்பு நாயனுர், இடைக்காடர், ஔவை முதலானவர் கள் தம்மைச் சூழ்ந்துவரப் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின்கண்ணே

சங்கப்பலகைமீது தமிழ்க்காசாக வீற்றிருக்கின்றவர்களும், திரு வாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருக்கோவையார்

க்கு நூற்றுக்கும் நூறு குற்றங் கூறினவர்களும், நம தன்பனாகிய தருமி என்னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தற்பொருட்டு அருளிச்செய்த,

அகவல்.

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின்
மயிலியற் செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி
னறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே

என்னு திருமுகப் பாசுரத்திற்குக் குற்றங் கூறினதினால் நாம் ஒரு வித்துவானாக அப்புலவர் சபைக்கேகி நக்கீரனைப்பார்த்து,

வெண்பா

அங்கங் குலைய வரிவாளி னெய்பூசிப்
பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக்
கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கீரனோ வென்கவியை
யாராயு முள்ளத் தவன்.

என்று கேட்டபோது, நக்கீரன் நம்மை யறிந்துகொண்டு,

வெண்பா

சங்கறுப்ப தெங்கள் குலஞ் சங்கரனார்க் கேதுகுலம்
பங்கமுறச் சொன்னாற் பழுதாமே - சங்கை
யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனே யினைப்போல
விரந்துண்டு வாழ்வ தில்லை

என்று சொல்ல, நாம் நமது நெற்றிக்கண்ணைக்காட்ட, அப்போதும்

அஞ்சாமல் நெற்றிக்கண்ணையன்று உடம்பெல்லாங் கண்ணைக் காட்டினுங் குற்றங் குற்றமேயென்று கூறினவர்களும், மற்றப் புலவர் பட்டியெல்லாம் கொள்ளையிட்டவர்களும், பழுதற இலக்கண விலக்கிய வாராய்ச்சியுள்ளவர்களுமாகிய நக்கீரராதிப புலவர்களுடைய தைரியமும் தருக்கும் அறிவுங் கலங்கிச் சோர்வடையும்படி அவர்களிடத்திற் சென்று, அவர்கள் தம்மைவினவின அசதி வினாக்களுக்கெல்லாம் செந்தமிழ்ப்பாவா லுத்தரங் கொடுத்தனர். பின்பு சங்கத்தார் காயனாரை நீ யெந்தவூரென்றார்கள் ; அதற்கவர்,

எந்தவூ ரென்றீ ரிருந்தவூர் நீர்கேளீர்
சந்தவூர் செய்தி யறியீரோ - வந்தவூர்

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

முப்பாலும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமா
யப்பாலும் பாழா யறும்

என்பது முதலான ஞானார்த்தமான செய்யுட்களால் அவர் வினவிய வினாக்களுக்கெல்லாம் உத்தரங் கொடுத்தனர். பின்பு சங்கத்தாரை நோக்கி ஒளவை கைச்சைகையா "இவை என்ன?" என்று வினவிய வினாக்களுக்கு அவர்கள்,

இவ்வளவு கண்ணினா ளிவ்வளவு சிற்றிடையா
ளிவ்வளவு போன்ற விளமுலையா - ளிவ்வளவாய்க்
காமத் தலைவனையுங் காணாது கன்றினா
ளாமத்தை நாட்டுகுறி நன்கு

என்று விடைகூற, இஃது தகுதியான உத்தரவன்றென்று அக்குறிகளுக்கு ஒளவை,

ஐய மிடுமி னறநெறியைக் கைப்பிடிமி
னிவ்வளவே னும்மனத்தை யிட்டுண்மின் - றெய்வ
மொருவனே யென்ன வுணரவல் லீரே
லருவினைக ளைந்து மறும்.

என்று மொழிந்ததைக்கேட்டுச் சங்கத்தார் திகிலடைந்து இவரை

வெல்லப்படாதென்று துணிந்து இடைக்காருடனே பேச, அவர்

ஆற்றங் கரையி னருகிருந்த மாமரத்திற்
காக்கை யிருந்து கஃகஃகெனக் - காக்கைதனை
எய்யக்கோ லில்லாம லிச்சிச் செனவெய்தான்
வையக்கோ னார்தம் மகன்.

என்று கூறிய இதுபோன்ற செய்யுட்களுக்கு உத்தரங்கொடுக்கச் சக்தியில்லாமல இவர்களை வெல்வ தரிதென்றறிந்து நாணமுற்றுச் சங்கத்தார் நாயனாரைப்பார்த்து "நீர்பாடிய குறளை நாங்க ளொப்புக் கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது அஃதியாதெனின், நாங்களிருக்கு மிந்தப்பலகை தெள்ளிய செந்தமிழ்நூலைக் கண்டால் இடங்கொடுக்கு மாதலால், இது ஒப்புக்கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கெல்லாம் சம்மதம்" என்று சொல்ல, அவ்வாறே நாயனார் தாமியற்றிய திருக்குறளை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தனர். உடனே அப்பலகை தன்னிடத்திருந்த சங்கத்தார் யாவரும் பொற்றாமரையில் விழும்படி, தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருக்குறட் புத்தகத்தினளவாகச்சுருங்கி அதற்குமாத்திரம் இடங்கொடுத்தது. அதைக் கண்டவர் யாவரும் களிகூர்ந்தனர். அவருட்சிலர், இதுவே தமிழ்

வேதமென்றும், ஆகமமென்றும், சாஸ்திரமென்றும், மதனநூலென்றும் பலவாறாகச் சொல்லித் துதித்தனர் பின்பு பொற்றாமரையில் விழுந்து தடுமாறி வருந்திய சங்கப்புலவர் நாற்பத்தொன்பதின்மருங் கரையேறி நாயனாரையும் திருக்குறளையும் புகழ்ந்து நாற்பத்தொன்பது வெண்பாப் பாடினர். அஃது திருவள்ளுவ மாலை எனப் பெயர்பெறும்.

மேற்படி சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் பாண்டியன் முதலானவர்களும் நாயனாரைத் துதித்து "இந்நூலை அகஸ்தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லது" என, அதற்கு நாயனார் சம்மதித்துப் பொதியமலைப் போய் அகஸ்தியா முதலிய முனிவர்களைக்

கண்டு தாஞ்செய்த நூலைக் காண்பிக்க, அவர்கள் அதை நன்குணர்ந்து அடைந்த சந்தோஷம் அனந்தனுலுஞ் சொல்லமுடியாது. அவ்விடத்தில் கொங்கணசித்தர் தம்மை வழிபட நாயனர் அவருக்கனுக்கிரகித்து, அவ்விடமிருந்து மற்ற நாமெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருமயிலைக்குச் சமீபமாக வருகையில், அப்பதியாருர் ஏலேலசிங்கருங் கேள்விப்பட்டு எதிர்கொண்டழைத்துவர, நாயனரும் தமதில்லஞ்சேர்ந்து வாசுகியாதியோடு களித்திருந்தனர்.

இங்ஙன மிருக்கையில ஒருவர் அவரில்லின்கட்சென்று இல்லறம் பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியேனுக் கனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்று பலநாள் காத்திருக்க, நாயனர் உத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாமல அவரை யறிந்துபோகும்படி, ஒருநாள் தமது மனையாள் கிணற்றில சலந்தூக்கிக்கொண் டிருக்கையில் அழைக்கப் பாதிக்கிணற்றளவில் தூக்கின குடத்தை விற்க விட்டு வந்ததையும், ஒருநாள் அந்த அம்மாள் நாயகருக்குப் பழையது பரிமாறிநிற்கையில், "இதுசுடுகின்றது" எனச் சீக்கிரத்தில் விசிறிகொண்டு விசிறியதையும், மற்றொருநாள் பகலில் நாயனர் நெய்யும்போது கையிலிருந்த குழல் தவறி வீழ்ந்ததை யெடுக்க மனையாளைத் "தீபங் கொண்டுவா" எனக் கொண்டுவந்ததையும், வந்திருந்தவர் கண்டு கற்புடைய மனையாள் வாய்க்கில் இல்லறமே பெரிது, இல்லையேல் துறவறமே பெரிது என் றெண்ணிக்கொண்டு நாயனரை வணங்கிப் போய்விட்டனர்.

இவ்வாறு யாவருங்காண நாயனருந் தம்மனைவியாரும் அருமையாக இல்லற நடாத்திவருங் காலத்தில் வாசுகியம்மாள் முத்திதுடையும்போது நாயனர் திருமுகத்தைப்பார்க்க, நாயனர் "யாது

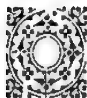
விரும்புகின்றாய்" என, அம்மையார், "என்னை மணஞ்செய்தவன்று

தொடங்கித் தேவரீருக்கு அன்னம் பரிமாறுகையில் சிறுபாத்திரத்தில் சலமும் ஊசியும் சமீபத்தில் வையென்று கட்டளையிட்டதின் காரணம் இன்று வரையில் அடியேற்குத் தெரியவில்லை" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாயனார் "அன்னம் புறத்திற் சிதறுமாயின் அதையெடுத்துப் பரிசுத்தஞ் செய்வதற்கு" என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு உடனே முத்தியடைந்தனர். அப்போது நாயனார்,

அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளே
படிசொற் றவறாத பாவா - யடிவருடிப்
பின்றூங்கி முன்னெழூஉம் பேதையே போதியோ
வென்றூங்கு மென்க ணிரா.

என்றுரைத்து அந்த அம்மாள் திருமேனியைச் சமாதிபண்ணினார். பின்பு மகாவற்புதங்களைச் செய்துகொண்டிருந்து ஏலேலசிங்கர் முதலிய சிடர்களுக்குப் பூரணானுக்கிரகஞ் செய்து ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து நமக்குப் பரிபூரணதிசை நேரிட்டிருப்பதால் நமது சரீரத்தைப் புரிகட்டி இழுத் தூர்க்குப் புறத்திற் போட்டுவிடுமென்றுகட்டளையிட்டு நிஷ்டைகூடிப் பரிபூரணமானவர்போலிருக்கக்கண்டு, ஏலேலசிங்கர் பொற்பெட்டியில்வைத் தடக்கஞ்செய்ய வெத்தனித்ததையறிந்து நாயனார் கண்விழித்துப்பார்த்து, "அப்பா! நான் சொன்னசொல்லைக் கடவாதே" என்று சொல்லி உடனே விதேகமுத்தி யடைந்தனர். ஏலேலசிங்கர் நாயனார் கட்டளையை நிறைவேற்றுகையில் அவரது சரீரப பரிசமடைந்த செந்துக்கள் எல்லாம் பொன்னிறமடைந்து சுவர்க்கம் பெற்றன" என்று உமாதேவியாருக்குப் பரம கிருபாநிதியாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம் முற்றிற்று

உ

கடவுள் துணை

திருக்குறள்

பாலியலதிகார அடைவு

க-வது அறத்துப்பால்

C

திருக்குறள் பாலியலதிகார அடைவு

உ-வது பொருட்பால்

௩-வது காமத்துப்பால்

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவர் குறள்

மூலமும் - உரையும்.

அறத்துப் பால்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமி லின்ப வீடும் நெறி யறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உய னெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பவ் பன. அவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா தாகலின், துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதல்லது வகையால் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை யாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன விலக்கியன வொழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டமென வகைப்படும்.

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற் அறங்களில் வழுவா தொழுகுதல்.

வழக்காவது ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே யெனதெனதென் பார் அதுகாரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் செ அது கடன் கோடன் முதலிய * பதினெட்டுப் பதத்ததாம்.

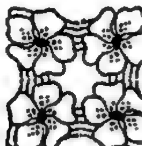
* பதினெண் வியவகார பதங்களாவன:—கடன் கோடல், அடைக்கலமா

டுத்துவைத்த பொருள், உடையனல்லான் விற்றல், கூடி மேம்படல், நல்வெதை — கூலி கொடாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், விற்றுக்கொண்டு ஒப்பாமை, ஆண்டிற் வழக்கு, எல்லை வழக்கு, கருந்தண்டம், கடுஞ்சொல், களவு. வன் செய்கை, ..டு வ்வுதல், மாதராடவர் முறை, தாய பாகம், சூது என்பன,—மநு நூல்—அ, யாயங்கள்,

உரையபாயிரம

ண்டமாவ தவ்வொழுக்க நெறியினும் வழக்கு நெறியினும் வழீஇயி அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு * ஒப்பநாடி அதற்குத்தக வொறுத்தல் இவற்றுள் வழக்குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத்தற் பயத்தவாவதல்லது ம்போல மக்களுயிர்க் குறுதி பயத்தற் சிறப்பில வாகலானும், அவை ானேயன்றி யுணர்வு மிகுதியானுந் தேயவியற்கையானு மறியப் அவற்றையொழித்து, ஈண்டுந் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ புடைய வொழுக்கமே அறமென எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது தான் நால்வகை நிலைமைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமை ான்மையாகிய சிறப்பியல்புகளொழித் தெல்லார்க்கு மொத்தலிற் ன்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி இல்லறந் துறவறமென இரு பாற் கூறப்பட்டது.

ற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற ணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடுஞ் செய் ாகலின், அதனைமுதற்கட் கூறுவான் தொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இனிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

---

* மெய்கண்ட திவாகரனி, ஒப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி'' என்பது

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து—முதல் அதிகாரம்.

அஃதாவது, கவி தான் வழிபடு கடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்ட பொருட் கேற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை யென அறிக. என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான் மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயை புண்டாகலான். அம்மூன்று பொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினாரென வுணர்க.

௧. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(பரிமேலழகருரை.) என்பது,—அகரமாகிய முதலையுடைய எழுத்துக்களெல்லாம்; அதுபோல, ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்துலகு, என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையான வியல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கை யுணர்வானன்றி இயற்கை யுணர்வான் முற்று முணர்தலானுங் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்துக்கு முதலாத லுநோக்கி எழுத்தெல்லா மென்றார். ஆதிபகவனென்னு மிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர் கண்மே னின்றது. காணப்பட்ட வுலகாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றே யென வுலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல் * ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க. ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுள துண்மை கூறப்

பட்டது.

(தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரை.)—எழுத்து எல்லாம் - எழுத்துகளெல்லாம், அகரம் முதல - அகரமாகிய முதலையுடையன; (அதுபோல) உலகு - உலகமானது, ஆதி பகவன் முதற்று - ஆதி பகவனாகிய முதலை யுடையது.

உ. கற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்று டொழாஅ ரெனின்.

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறுக்கும் பக மென்னும் பொருண்மையால் பகவனார் என்றது இவ்வாறு குணங்களையுமுடையோ னென்பது பொருள்.

கூ ௧-ம் அதி. கடவுள் வாழ்த்து

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா நூல்களையுங் கற்றவர்க் கக்கல்வி யறிவானுய பயன்யாது? மெய்யுணர்வினை யுடையவனது நல்ல தாள்களைத் தொழா ராயின், எ-று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய் ஈண் டின்மை குறித்து நின்றது. கொல் லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றா ளென்றார். ஆகம அறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவி யறுத்த லென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—வால் அறிவன்-மெய்யறிவை உடைய கடவுளது, நல் தாள்-நல்ல பாதங்களை, தொழார் எனின் - வணங்கார் ஆயின், கற்றதனால் - (நூல்களைக் கற்றவர்க்கு) அக்கல்வியால், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம், என்-யாது.

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மலரின்கணேகி சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட

அடிகளைச் சேர்ந்தார் எல்லாவுலகிற்கு மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார், எ-று.

அன்பால் நினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவொடு விரைந்துசேறலின் ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். என்னை? * "வாராக்காலத்து நிகழுங்காலத்து, மோராவகு வரூஉம் வினைசொற்கிளவி, யிறந்தகாலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்" என்பதோத் தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர்பெயர் பற்றிப் பிறிது கடவுட் கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல்.

(தே-ப-ரை)—மலர்மிசை - (அன்பரது நெஞ்சமாகிய) தாமரைமலரில், ஏகினான் - சென்ற கடவுளது, மாண்அடி - பெருமைபொருந்திய பாதங்களை, சேர்ந்தார் - (இடைவிடாது) சிந்தித்தவர், நிலமிசை - (எல்லா உலகங்களுக்கு) மேலாகிய முத்தியுலகத்தில், நீடுவாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்.

ச. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

* தொல்காப்பியம் வினையியல் சஉ.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒரு பொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலும் இல்லாதவன் அடியைச் சேர்ந்தார்க் கெக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா, எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன,—தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப் பற்றிவருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவனவும் என மூவகையான் வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரண

மாக வரு மூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

(தே-ப-ணா)—வேண்டுதல் - விருப்பும், வேண்டாமை-வெறுப்பும், இலான் - இல்லாத கடவுளது, அடி - பாதங்களை, சேர்ந்தார்க்கு - இடைவிடாது சிந்திப்பவர்க்கு, யாண்டும்-எக்காலத்தும், இடும்பை-பிறவித்துன்பங்கள், இல-உண்டாவனவல்ல.

ரு. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை தீவினை யென்னும் இரண்டு வினையும் உளவாகா, இறைவனது மெய்ம்மைசேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து, எ-று.

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவ ராலும் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேரா என்றுங் கூறினார். இறைமைக் குணங்கள் இலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள் சேரா ஆகலின், அவை முற்றவும் உடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல்-எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்.

(தே-ப-ணா)—இறைவன் - கடவுளது, பொருள் சேர்-மெய்ம்மை சேர்ந்த, புகழ்-கீர்த்தியை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பினவரிடத்து, இருள்சேர் - மயக்கத்தைப்பற்றி வருகின்ற, யும்- (நல்வினை தீவினையென்னும்) இரண்டுவினைகளும், சேரா - டாகாவாம்.

சு. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகளை வழியாக வுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது மெய்யான வொழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார் பிறப்பின்றி யெக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார், எ-று.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா நூல்களையுங் கற்றவர்க் கக்கல்வி யறிவானுய பயன்யாது? மெய்யுணர்வினை யுடையவனது நல்ல தாள்களைத் தொழா ராயின், எ-று.

என்னென்னும் வினைப்பெயர் என்னென்றாய் ஈண் டின்மை குறித்து நின்றது. கொல் லென்ப தசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்று ளென்றார். ஆகம அறிவிற்குப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவி யறுத்த லென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—வால் அறிவன்-மெய்யறிவை உடைய கடவுளது, நல் தாள்-நல்ல பாதங்களை, தொழாஅர் எனின் - வணங்கார் ஆயின், கற்றதனால் - (நூல்களைக் கற்றவர்க்கு) அக்கல்வியால், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம், என்-யாது.

ரு. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார் எல்லாவுலகிற்கு மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார், எ-று.

அன்பால் நினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவொடு விரைந்துசேறலின் ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். என்னை? *"வாராக்காலத்து நிகழுங்காலத்து, மோராவரு வருூஉம் வினைசொற்கிளவி, யிறந்தகாலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்" என்பதோத் தாகலின், இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர்பெயர் பற்றிப் பிறிது கடவுட் கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல்.

(தெ-ப-ரை.)—மலர்மிசை - (அன்பரது நெஞ்சமாகிய) தாமரைமலரில், ஏகினான் - சென்ற கடவுளது, மாண் அடி - பெருமை பொருந்திய பாதங்களை, சேர்ந்தார் - (இடைவிடாது) சிந்தித்தவர், நிலமிசை - (எல்லா உலகங்களுக்கு) மேலாகிய முத்தியுலகத்தில், நீடுவாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்.

ச. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

* தொல்காப்பியம் வினையியல் சச.

க-ம் அதி. கடவுள் வாழ்த்து

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒரு பொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலும் இல்லாதவன் அடியைச் சேர்ந்தார்க்கு எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா, எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன,—தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப் பற்றிவருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவனவும் என மூவகையான் வருந் துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமின்மையின், அவை காரணமாக வரு மூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

(தே-ப-ரை.)—வேண்டுதல் - விருப்பும், வேண்டாமை-வெறுப்பும், இலான் - இல்லாத கடவுளது, அடி - பாதங்களை, சேர்ந்தார்க்கு - இடைவிடாது சிந்திப்பவர்க்கு, யாண்டும்-எக்காலத்தும், இடும்பை-பிறவித்துன்பங்கள், இல-உண்டாவனவல்ல.

ரு. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை தீவினை யென்னும் இரண்டு வினையும் உளவாகா, இறைவனது மெய்ம்மைசேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து, எ-று.

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவாற்றானும் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேரா என்றும் கூறினார். இறைமைக் குணங்கள் இலராயினாரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள் சேரா ஆகலின், அவை முற்றவும் உடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரி

தல்-எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்.

(தே-ப-ணா.)—இறைவன் - கடவுளது, பொருள் சேர்-மெய்ம்மை சேர்ந்த, புகழ்-கீர்த்தியை, புரிந்தார்மாட்டு-விரும்பினவரிடத்து, இருள்சேர் - மயக்கத்தைப்பற்றி வருகின்ற, இருவினையும்- (நல்வினை தீவினையென்னும்) இரண்டுவினைகளும், சேரா - உண்டாகாவாம்.

சு. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(பரி-ணா.) எ-து,—மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகளை வழியாக வுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது மெய்யான வொழுக்க நெறியின்கண் வழுவாதுநின்றார் பிறப்பின்றி யெக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார், எ-று.

சு ௧-ம் அதி. கடவுள் வாழ்த்து

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட் செல்கின்றஅவாவும்ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின் ஆண்டை ஆறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது "கபிலரது பாட்டு" என்பது போல, இவை நான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறி நிற்றலுஞ் செய்தார் வீடுபெறுவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ணா.)—பொறிவாயில் - ஐம்பொறிகளை வழிகளாக வுடைய, ஐந்து - ஐந்தாசைகளையும், அவித்தான் - அறுத்தவனது, பொய்தீர் - மெய்ம்மையாகிய, ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்க வழியில், நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர், நீடு வாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்.

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவாற்றானும் தனக்கு நிக ரில்லாதவனது தாளைசசேர்ந்தார்க் கல்லது, மனத்தின்கண் நிகழுந் துன்பங்களை நீக்குத லுண்டாகாது, எ-று.

* "உறற்பால தீண்டாவிடுத லரிது." என்றாற்போல ஈண்டு அருமைஇன்மைமேல் நின்றது. தாள் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்தவற்றான் வருந் துன்பங்களுள் அழுந்துவ ரென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—தனக்கு—, உவமை இல்லாதான் - (ஒருவிதத்தாலும்) ஒப்பில்லாத கடவுளது, தாள் - அடிகளை, சேர்ந்தார்க்கு - இடைவிடாது சிந்தித்தவர்க்கு, அல்லால்-அல்லாமல், மனம் கவலை-நெஞ்சிலே தோன்றுகின்ற துன்பங்களை, மாற்றல்-நீக்குதல், அரிது-கூடாது.

அ. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது அதனிற் பிறவாகியகடல்களை நீந்தல் அரிது, எ-று.

அறம், பொருள், இன்பம் என உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப் பொருளும் இன்பமும் பிற எனப்

* நாலடியார் பழவினை க.

பட்டன. பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாக உடையவனாகலின், அறவாழியந்தண னென்றார். அறவாழி யென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென உரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச்சேராதார்கரைகாணாது அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேகதேச வுருவகம்.

(தே-ப-ரை)—அறம் ஆழி அந்தணன் - தருமக்கடலாகிய

கடவுளது, தாள் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை), சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்-சேர்ந்தவர்க்கு அல்லாமல், பிறவாழி - (அதனின்) வேறாகிய கடல்களை, நீந்தல் - கடத்தல், அரிது - கூடாது

---

௯ கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
தாளை வணங்காத் தலை

(பரி-ரை) எ-து,—தத்தமக் கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுத லுடையவல்ல, எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையானது தாளை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண்குணங்களாவன,—தன் வயத்தனாதல், தூய வுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்று முணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பி லின்பமுடைமை, என இவை. இவ்வாறு சைவாகமத்திற் கூறப்பட்டது. * அணிமாவை முதலாக வுடையன எனவும், ‡ கடையிலா அறிவை முதலாக வுடையன எனவும் உரைப்பாருமுளர். காணாத கண்முதலியனபோல வணங்காத தலைகள்பயனில எனத் தலைமேல் வைத்துக் கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயனில வென்பதூஉங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைதலும் வாழ்த்தலுஞ் செய்யாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-பா)—கோள் இல் - தத்தமக்கேற்ற (புலன்களை) கொள்ளுகையில்லாத, பொறியின் - பொறிகள்போல, எண்குணத்தான்-எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையவனது, தாளை-அடிகளை, வணங்காத்தலை - தொழாத தலைகள், குணமிலவே - பயன்படுதலில்லாதனவேயாம்

---

* அணிமா முதலிய எண் குணங்களாவன —அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலா வறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன:—கடையிலா வறிவு, கடையிலா காட்சி, கடையிலா வீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு ஆருகத நூலிற் கூறப்பட்டது.

௰. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இறைவ னடியென்னும் புணையைச்சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரிய கடலை நீந்துவர்; அதனைச சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவர், எ-று.

காரண காரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங் கட லென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவ னடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், இவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதறாமையும் ஆகிய இரண்டும் இதனால் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை)—இறைவன் - தலைவனது, அடி - பாதமாகிய (மரக்கலத்தைச் சேர்ந்தவர்), பிறவிப் பெருங்கடல்-பிறவியாகிய பெரிய கடலை, நீந்துவர் - கடப்பார்: சேராதார் - (அதனைச்) சேராதவர். நீந்தார் - கடக்கமாட்டார்.

உ-ம் அதிகாரம்—வான்சிறப்பு

அஃதாவது அக்கடவுள தாணையான் உலகமும் அதற் குறுதியாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் நடத்தற் கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென் றுணரற் பாற்று

(பரி-ரை.) எ-து,—மழை யிடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான், அம்மழைதான் உலகத்திற் கமிழ்தமென் றுணரும் பான்மை யுடைத்து, எ-று.

நிற்ப என்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டுயிர்களை. அவை நிலைபெற்றுவருதலாவதுபிறப்பு இடையறாமையின் என்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தம் உண்டார் சாவாது நிலைபெறுத

வின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணர்க என்றார்.

(தே-ப-ரை.)—வான் - மழையானது, நின்று - (நடுவே நீங்காது) நிற்க, உலகம் - உயிர்களானவை, வழங்கிவருதலான்-நிலைபெற்று வருகையினால், தான்-(அம்மழை) தான், அமிழ்தம்என்று-(உயிர்களுக்கு) அமிர்த மென்று, உணரல் பாற்று - அறியப்படுந் தன்மையை யுடையது.

உ-ம் அதி. வான்சிறப்பு ௯

உ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.

(பரி-ரை.) எ-து,—உண்பார்க்கு நல்ல உணவுகளை யுளவாக்கி அவற்றை யுண்கின்றார்க்குத் தானுமுணவாய் நிற்பதூஉ மழை, எ-று.

தாஉம் உணவாதலாவது தண்ணீராய் புணைப்படுதல். சிறப்புடைய வுயர்திணைமேல் வைத்துக் கூறினமையின் அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வா றுயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடையவாயின என்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—துப்பார்க்கு - உண்பவர்க்கு, துப்பாய-நன்மையாகிய, துப்பாக்கி - உணவுகளை உண்டாக்கி, துப்பார்க்கு-(அவ்வுணவுகளை) உண்பவருக்கு, துப்பாயதூம் - (தானும்) உணவாய் நிற்பதும், மழை—.

ங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி

(பரி-ரை) எ-து,—மழை வேண்டுங் காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின், கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்ற வுலகத்தின்கண் நிலைபெற் றுயிர்களை வருத்தும் பசி, எ-று.

கடலுடைத் தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர்வியனுலகத்தென்றார். உணவின்மையின் பசியான் உயிர்க ளிறக்கும் மென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—விண் - மழையானது, நின்று - (பெய்யவேண்டுங் காலத்தில்) பெய்யாமல், பொய்ப்பின் - பொய்க்குமாயின், விரிநீர்-கடலாற் சூழப்பட்ட, வியன் உலகத்துள்-பரந்த உலகத்தில், பசி—, நின்று-நிலைபெற்று, உடற்றும் - (உயிர்களை) வருத்தும்.

ச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்

(பரி-ரை.) எ-து,—உழவர் ஏரா னுழுதலைச் செய்யார் மழையென்னும் வருவாய் தன்பயன் குன்றின், எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்து நின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங் கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை)—புயல் என்னும்-மழை என்கின்ற,வாரி-வருவாய், வளம் குன்றியக்கால் - (தன்) பயன் குறையுமாயின், உழவர் - பயிர்செய் மாந்தர், ஏரின்-ஏரினால், உழார் - உழுதலைச் செய்யார்.

2

௧௦ உ-ம் அதி. வான்.

ரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதூஉம், அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப்பெய்து முன்கெடுத்தாற் போல எடுப்பதூஉம் இவை யெல்லாம் வல்லது மழை, எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஆங் கென்பது மறுதலைத்தொழி லுவமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடும் ஆக்கமும் எய்துதற் குரியார் மக்களாதலின் கெட்டார்க் கென்றார். எல்லாமென்றது அம்மக்கண் முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கள்தாம் பலவாதல் நோக்கி, வல்லதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. மழையின தாற்றல் கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை)—கெடுப்பதும் - (பெய்யாதுநின்று) கெடுப்பதும், கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணையாய்ப் (பெய்து), மற்று அங்கே - முன்கெடுத்ததுபோலவே, எடுப்பதும் - எடுப்பதும், எல்லாம் - (இவை) எல்லாம் (வல்லது), மழை—.

---

௬. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—மேகத்திற் றுளிவீழிற் காண்ப தல்லது, வீழாதாயின் அப்பொழுதே பசும் புல்லினது தலையையுங் காணடலரிது, எ-று.

விசும்பு - ஆகுபெயர். மற்று - வினை மாற்றின்கண் வந்தது. இழிவுசிறப் பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஓரறி வுயிரும் இல்லையென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—விசும்பின் - மேகத்தினின்றும், துளி - துளிகள், வீழின் அல்லால் - வீழிற்காண்பதல்லது, மற்று அங்கே-வீழாதாயின் அப்பொழுதே, பசும்புல் தலை - பசும்புல்லினது தலையையும், காண்பது அரிது - காணுதல்கூடாது.

௭. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அளவில்லாத கடலுந் தன்னியல்பு குறையும். மேகந் தான் அதனைக்குறைத் ததன்கட் பெய்யாது விடுமாயின், எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழுயிர்கள் பிறவாமையும * மணி முதலிய படாமையுமாம் ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்

* மணி, முத்தும் பவளமும். "வைகாசியிலே ஞாயிற்றுச் சோதியின் மழையிலே முத்துக் கரு; ஐப்பசி பூரத்து மழையிலே பவளத்துக்குக் கரு" என்பர்,

தலை; அது ‡ "கடல் குறைபடுத்தநீர்" "கடல் குறைபடவெறிந்து" என்பதனுலும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கு மழைவேண்டும் என்பதாம். இவை யெழுபாட்டானும் உலக நடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—எழிலிதான்-மேகந்தான், தடிந்து - அதனீரைக் குறைத்து, நல்காதாகிவிடின் - அதனிடத்துப் பெய்யாதாகிவிடின், நெடுங்கடலும் - பெரிய கடலும், தன் நீர்மை-தன்னியல்பு, குன்றும் - குறையும்

அ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு

(பரி-ரை.) எ-து,—தேவர்கட்கும இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது, மழைபெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்திய மென்றார் ஆகலின், செல்லாதென்றார். நித்தியத்திற் றாழ்வு தீரச் செய்வது நைமித்திய மாதலின் அதனை முற் கூறினார். உம்மை சிறப்பும்மை.

(தே-ப-ரை)—வானம் - மழை, வறக்குமேல்-பெய்யாதாயின், வானோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், சிறப்பொடு - திருவிழாவுடனே, பூசனை-நித்தியபூசை, செல்லாது - நடவாது

கூ. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(பரி ரை.) எ-து,—அகன்ற வுலகின்கண் தானமுந் தவமுமாய இரண்டறமும் உளவாகா, மழை பெய்யாதாயின், எ-று.

தானமாவது நன்னெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடு கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாமல் நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டி சுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மைபற்றித் தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் துறவறத்தின் மேலும நின்றன.

(தே-ப-ரை.)—வானம்-மழை, வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின், வியன் உலகம் - பெரிய உலகத்தில், தானம் தவம் இரண்டும்-தானமும் தவமும் ஆகிய இரண்டும், தங்கா - உண்டாகாவாம்.

---

‡ பரிபாடல், ௨௦. கல். இயயம்.

௨௦. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

(பரி ரை.) எ-து,—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையன்றி உலகியல் அமையாதாயின், அந்நீர் இடையறாது ஒழுகும் ஒழுக்கமும் வானையின்றி அமையாது, எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகிய லென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாது ஒழுகல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாதல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல வொழுக்கமும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின் றமையா துலகெனி னென்றார். இதனை நீரையின்றியமையா துலகாயின் எத்திறத்தார்க்கு மழையையின்றி யொழுக்க நிரம்பாதென வுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்று பாட்டானும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—யார் யார்க்கும்-எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும், நீர்—நீரை, இன்றி-இல்லாமல். உலகு - உலகியலானது, அமையாது எனின்-பொருந்தாதாயின், ஒழுக்கு-(அந்நீரினது நடுவே நீங்காத) ஒழுக்கமும். வான்-மழையை, இன்றி-இல்லாமல், அமையாது-பொருந்தாது.

௩-ம் அதிகாரம்—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத் துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற்பொருள்களை உலகிற்குள்ளவா றுணர்த்துவார் அவர் ஆகலின், இது வான சிறப்பின்பின் வைக்கப் பட்டது.

௧. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

(பரி-ரை) எ-து,—தமக்குரிய வொழுக்கத்தின் கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூல்களது துணிவு, எ-று.

தமக்குரிய வொழுக்கத்தின் கணணே ரின்று துறத்தலாவது,—தத்தம் ருணத்திற்கும் நிலைமைக்கும் உரிய வொழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் ளரும், அறம்வளரப் பாவந்தேயும், பாவந்தேய அறியாமை நீங்கும், அறியா மை நீங்க நித்த அநித்தங்களது வேறுபாட்டுணர்வும் அழிதன் மாலையவாய)ம்மை மறுமை யின்பங்களின் உவாப்பும் பிறவித் துன்பங்களுந் தோன்றும், ளவைதோன்ற வீட்டின்கண் ஆசை யுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் ாரணமாகிய பயனில் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யாகமுயர்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்று

௩-ம் அதி. நீத்தார்பெருமை ௯௬

இய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும் ஆகலான், இவ்வி ரண்டு பற்றையும் இம்முறையே உவர்த்துவிடுதலெனக்கொள்க. பனுவலெ னப் பொதுபடக் கூறிய அதனான், ஒன்றையொன்றொவ்வாதசமய நூல்க ளெல்லாவற்றிற்கும் இஃதொத்த துணிவென்பது பெற்றாம். செய்தாரது துணிவு பனுவல் மேலேற்றப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—பனுவல் - நூல்களது, துணிவு - நிச்சயமானது, ஒழுக்கத்து - (தமக்குரிய) ஒழுக்கத்தில் நின்று, நீத்தார்-துறந்தவ ரது, பெருமை-மகிமையை, விழுப்பத்து-மேலான பல பொருள்க ளுள்ளும், வேண்டும்-(இதுவேமேலானதென்று) விரும்பும்.

---

௨. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
இறந்தாரை யெண்ணிக் கொண்டற்று.

(பரி-ரை.) எ-து.—இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென் றெண்ணாற்கூறி அறியலுறின், அளவு படாமையான், இவ் வுலகத்துப் பிறந் திறந்தாரை யெண்ணி யித்துணையரென அறியலுற்றாற் போலும், எ-று.

முடியா தென்பதாம். கொண்டா லென்னும் வினையெச்சங்கொண்டெ னத் திரிந்து நின்றது.

(தே-ப-ரை.) துறந்தார் - (அகங்கார மமகாரங்களை) விட்டவ து, பெருமை - மகிமையை, துணைக்கூறின் - (எண்ணிக்கையினால் சொல்லி) அறியப்புகுந்தால், (அளவுபடாமையால்) வையத்து - இவ்வுலகத்தில், இறந்தாரை - (பிறந்து) இறந்தவரை, எண்ணிக் கொண்டற்று-எண்ணி (இத்தனைபேர்களென்று) அறியப் புகுந்தாற் போலும்.

௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டினது துன்பவின்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து, அப்பிறப்பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துற வறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே உலகின்கணுயர்ந்தது, எ-று.

* "தெரி மாண்டமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என்புழிப்போல இருமை யென்பதின் டெண்ணின்கணின்றது. பிரிநிலையேகாரம் விகாரத் தாற் றொக்கது. இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயி

௩-ம் அதி. நீத்தார்பெருமை

னோர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவைமூன்று பாட்டானும் நீத்தாரது பெரு மையே எல்லாப் பெருமையினு மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—இருமை - (பிறப்புவீடென்னும்) இரண்டினது வகை - (துன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, (அப் பிறப்பை நீக்குதற்கு) ஈண்டு-இப்பிறப்பில், அறம் - துறவறத்தை, பூண்டார் - கொண்டவரது, பெருமை-மகிமையே, உலகு - உலகத் தில், பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது.

---

௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—திண்மை யென்னுந் தோட்டியாற் பொறிகளாகிய யானை யைந்தனையும் தத்தம் புலன்களமேற் செல்லாமற்காப்பான் எல்லா நிலத்தினு மிக்கதென்று சொல்லப்பட்ட வீட்டுநிலத்திற் கோர்வித்தாம், எ-று.

இஃது ஏகதேசவுருவகம் இன்மை யீண்டறிவின்மேற்று. அந்நிலத்திற் சென்று முளைத்தலின் வித்தென்றார்; ஈண்டுப பிறந்திறந்து வருமகன் அல்ல னென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—உரன் என்னும் தோட்டியான்-அறிவென்னும் அங்குசத்தால், ஓர் ஐந்தும்-(பொறிகளாகிய யானைகள்) ஐந்தையும், காப்பான் -(தன் தன் புலன்களின்மேல் செல்லாமல்) காப்பவன், வரன் என்னும் வைப்புக்கு-(எல்லா நிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோக்ஷ நிலத்துக்கு, ஓர் வித்து-ஒருவித்தாவான்.

---

௫. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(பரி-ரை) எ-து,—புலன்களிற் செல்கின்ற அவாவைந்தனையும் அடக்கினனது வலிக்கு அகலற வானத் துள்ளா ரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ் சான்று, எ-று.

ஐந்து மென்னு முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னு நான்கனுருபுஞ் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தானது ஆற்ற லுணர்த்தினான் ஆதலின், இந்திரனே சாலுங்கரி யென்றார்.

(தே-ப-ரை)—ஐந்து அவித்தான்-(புலன்களிற் செல்லுகின்ற) ஐந்தாசைகளையு மொழித்தவனது, ஆற்றல்-வல்லமைக்கு, அகல் விசும்பு உளார்-அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ளதேவர்க்கு, கோமான்-தலைவனாகிய, இந்திரனே-தேவேந்திரனே, சாலும் கரி-மிகப் பெருமையான சாக்ஷியாம்.

---

௬. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்க லாதார்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுட் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர், அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்ய மாட்டாதார் சிறியர், எ-று.

செயற் கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப்பொறிவழிகளாற் புலன்களிற் செலுத்தலும் வெஃகுதலும் வெகுளலு முதலாயின. செயற்கரியவாவன * இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகையோக வுறுப்புக்கள். ‡ நீரிற் பலகால் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற் றாபதபக்க மென்பாரு முளர். அவை நியமத்துள்ளே யடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக் கேலாமை யறிக.

(தெ-ப-ரை.)—பெரியர்-(ஒத்தபிறப்பினராகிய மனிதர்களிலே) பெரியோர், செயற்கு அரிய - செய்தற் கரியவைகளை, செய்வர்—; சிறியர்-சிறியோர், செயற்கு அரிய-அச்செய்தற் கரியவைகளை, செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார்.

---

௭. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகள் ஐந்தனது கூறுபாட்டையும் ஆராய்வான் அறிவின் கண்ணதே உலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதாமைந்தும், அவற்றின்கட்டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற்றின்கூறாகிய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், கருமேந்திரியங்களைந்தும், ஆக விருபதுமாம். வகைதெரிவான் கட்டென வுடம்பொடு புணர்த்ததனால் தெரிகின்ற புருடனும், அவன் தெரிதற் கருவியாகிய மான் அகங்கார மனங்களும், அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றாம்; தத்துவ மிருபத்தைந்தனையுந் தெரிதலாவது மூலப்பகுதியொன்றிற் றோன்றிய தன்மையிற் பகுதியே யாவதல்லது விகுதியாகாதெனவும், அதன்கட் டோன்றியமானும் அதன்கட் டோன்றிய அகங்காரமும் அதன்கட் டோன்றிய தன்மாத்திரைகளு மாகிய எழுந் தத்தமக்கு முத

---

* எண்வகை யோகவுறுப்புகளாவன இயமம் நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்பன.

‡ சீர் பலவான மூழ்கல் முதலிய வெட்டும் "தீ பலகான்மூழ்கி நிலைதனை இந்தோறு டையாச் சோர்சடை தாமரைடரோப்பி—பூரணையாா-சனகதரு3கோயாடு கடவுள் விருந் தோம்பல்—வானோ தவயாகும வழி" என்னும் வெண்பாவானுணாக, வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், கஎ.

லாவதனை நோக்க விகுதியாதலும், தங்கட்டோன்று வனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடைய வெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந் திரி யங்களும் கருமேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்கட் டோன்றுவன வின்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதியாகா வெனவும், புருடன் தானொன்றிற் றோன்மையாலுந் தன்கட் டோன்றுவன வின்மை யாலும் இரண்டும் அல்லனெனவுஞ் ‡ சாங்கிய நூலு ளோதியவாற்றான் ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைந்து மல்லதுலகெனப் பிறிதொன் றில்லையென வுலகின துண்மையறிதலின், அவனறிவின் கண்ணதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டாலும் பெருமைக் கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப் பயிற்சியுந் தத்துவ வுணர்வுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—உலகு - உலகமானது, சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம்-சுவையும் ஒளியும் பரிசமும் ஓசையும் நாற்றமும், என்ற- என்றுசொல்லப்பட்ட, ஐந்தின்-பஞ்ச தன்மாத்திரைகளது, வகை- கூறுபாட்டை, தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவ னறிவினிடத்ததே.

௨அ நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிறைந்த மொழியினை யுடைய துறந்தாரது பெரு மையை நிலவுலகத்தின்கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண் கூடாகக் காட்டும், எ-று.

நிறைமொழி யென்பது அருளிற் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப் பயன்களைப் பயந்தேவிடு மொழி. காட்டுதல் பயனு ணர்த்துதல்.

(தே-ப-ரை.)—நிறைமொழி-(பயன்) நிறைந்த சொல்லையுடைய, மாந்தர்-முனிவரது, பெருமை-மகிமையை. நிலத்து-பூலோகத்தில், மறைமொழி-(அவராணையாகச்சொல்லிய) மந்தரங்களே, காட்டி விடும்-(பிரத்தியக்ஷமாகக்) காட்டிவிடும்.

௨௯. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது

‡ இவற்றைக் கபிலருடைய சாங்கியநூலில் வருகின்ற ௨௫, ௨௫-ஆம் தத்துவங்களை யறிக. "பக்கமொட்டினமாமாயை" என்னுஞ் சிறியாயமொழியுள் (ம-எ-ம) "பொங் கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரிய மைம்பூதம், இங்கே வுயிரே பிரகிருதி மானகங்கார மனங்களே" எனவரும் அடிகளா லிதை அறியத்தக்கன.

* "நிறைமொழி மாந்தராணையிற் கிளந்த, மறைமொழிதானே மந்திரமென்ப" என்றார் தொல்காப்பியனார். (செய்யுளியல்—௧௭௬)

௪. அறன்வலியுறுத்தல்

(பரி-ரை) இ-ள்,—துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவின்கணின்ற முனிவரது வெகுளி தானுள்ள அளவு கணமேயாயினும் வெகுளப்பட்டாரால் தடுத்தலரிது, எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வுருவகஞ் செய்தார். குணம் சாதி யொருமை. அநாதியாய் வருகின்றவாறு பற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றிய பொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலிற் கணமேயு மென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகலிற் காத்த லரிதென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை-)—குணம் என்னும் குன்று-(துறவு மெய்யறிவு ஆசையில்லாமை முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின் மேல், ஏறி நின்றார்-ஏறிநின்ற முனிவரது, வெகுளி-கோபமானது, கணமேயும்-(தானுள்ள அளவு) கணப்பொழுதே ஆயினும், காத்தல்-(கோபிக்கப் பட்டவராலே) தடுத்தல், அரிது-அரிதாம்

கப அந்தணரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா வுயிர்கண் மேலுஞ் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான, அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றார், எ-று.

பூணுதல் விரதமாகக் கோடல் அந்தண ரென்பது அழகிய தட்பத்தையுடையாரென ஏதுப் பெயராகலின். அஃதவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வா றுடையுடைய ராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடைய ரென்பது நிதனுர் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—எவ்வுயிர்க்கும்-எல்லா வுயிர்களின்மேலும், செந்தண்மை-செவ்வையான அருளை, பூண்டு-விரதமாகக் கொண்டு, ஒழுகலான்-நடக்கையினால், அந்தணரென்போர்-அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர், அறவோர்- துறவறத்தினின்றவர்.

ச-ம் அதிகாரம்—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரான் உணர்த்தப்பட்ட அம்மூன்றனுள் ஏனைப் பொருளும் இன்பமும் போலாது, அறன் இம்மை மறுமை வீடென்னு மூன்றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத் தனைய றா கூறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். "சிறப்புடை மரபிற்பொருளு மின்பமு மறத்து வழிப்படூஉந் தோற்றம்போல"¹ என்றார் பிறரும்.

¹ புறநானூறு, கக.

8

ச-ம் அதி. அறன்வலியுறுத்தல்

க. சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்

காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வீடுபேற்றையுந் தரும்; துறக்க முதலிய செல்வத்தை யுந்தரும்; ஆதலான, உயிர்கட் கறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது, எ-று.

எல்லாப் பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின் வீடு † சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கத்தருவதனை ஆக்கமென்றார்; ஆக்கம்-மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களுயிரை. சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரிய தது வேயாகலின் இதனின் அறத்தின் மிக்க வுறுதி யில்லை யென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—சிறப்பு - மோக்ஷத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும், செல்வமும்-(சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும்; (ஆதலால்) உயிர்க்கு-(மனிதர்) உயிர்க்கு, அறத்தின் ஊங்கு-தருமத்தின்மேற்பட்ட, ஆக்கம்-பெருக்கத்தைத் தருவது, எவன்-யாது?

உ. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக் கறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட வாக்கமுமில்லை; அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமில்லை, எ-று.

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லையென மேற்சொல்லிய வதனையே அநுவதித்தார். அதனாற் கேடுவருதல் கூறுதற் பயனோக்கி, இதனைச்செய்யாத வழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) — (ஒருவனுக்கு) அறத்தின் ஊங்கு - தருமஞ் (செய்தலின்) மேற்பட்ட. ஆக்கமும்-பெருக்கத்தைத் தருவதும், இல்லை-இலது; அதனை-அந்தருமத்தை, மறத்தலின் ஊங்கு-(மயக்கத்தால்) மறந்து விடுதலின்மேற்பட்ட, கேடு-கேட்டைத்தருவதும், இல்லை-இலது.

ங. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தத்தமக்கியலுந் திறத்தான் அறமாகிய நல்வினையை யொழியாதே அஃதெய்து மிடத்தானெல்லாஞ் செய்க, எ-று.

"இறப்பெனுமொரு செம்பொருள்" எனப்புறமும் (குறள்-கஉ) கீட்டினைச் செப்பு 'க்குரு; இயைாதே, "இறந்த பயிறல" எனத் தொல்காப்பியத்தும் (கற்பியல் - இக) "இரேயல்" என உயமிடத்தும் (கடய, அர - க, வல்லி - உ, மர் - க, உ) கூறப்பட்டமை காண்க.

௪ம் அதி. அறன்வலியுறுத்தல் ௪க

இயலும் திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற் சேர்ப்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக்கேற்பவுஞ் செய்தல். ஒவாமை இடைவிடாமை. எய்து மிடமாவன மனம் வாக்குக் காய மென்பன. அவற்றாற்செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்சிந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமென இவை. இதனுன் அறஞ் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒல்லும் வகையான்-(தமக்குத் தமக்குக்) கூடிய வகைபால், அறவினை-தருமமாகிய நல்வினையை, ஒவாதே-இடைவிடாமல், செல்லும் வாய் எல்லாம்-(அது) செல்லுமிடங்களிலெல்லாம், செயல்-செய்யக்கடவர்

---

௩ மனத்துக்கண் மாசில னாதல் லனைத்தற
னாகுல நீர பிற

(பரி-ரை) எ-து,—அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தன்மனத்தின்கட் குற்றமுடையன் அலவனாக; அவ்வளவே அறனாவது; அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறனெனப் படா, ஆரவார நீர்மைய, எ-று.

குற்றம் தீயனசிந்தித்தல். பிறர் அறிதல்வேண்டிச் செய்கின்றன ஆகலின் ஆரவார வெனறார். மனத்து மாசுடையனாயவழி அதன் வயவாகிய மொழி மெய்களாற் செயவன பயனில வெனப ஷஉம கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) மனத்துக கண் - (அப்படி அறஞ் செய்பவன் தனது) நெஞ்சினிடத்து, மாசு இலன் ஆதல்-குற்றமில்லாதவனாகக் கடவன்; அறன்-தருமமாவது, அனைத்து-அவ்வளவே; பிற-அது ஒழிந்தசொல்லும் வேடமும், ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவன வல்ல) ஆரவார குணத்தை யுடையனவாம்.

௫. அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் ஆக்கம் பொறாமையும், புலன்கள்மேற்செல்கின்ற அவாவும், அவையேதுவாகப் பிறர்பால்வரும் வெகுளியும், அதுபற்றி வருங்கடுஞ்சொல்லுமாகிய இந்நான்கினையுங்கடிந் திடையறாது நடந்தது அறமாவது, எ-று.

இதனான் இவற்றோடு விரவி யியன்ற தறமெனப் படாதென்பதூஉம் சொல்க. இவை இரண்டு பாட்டானும் அறத்தின தியல்பு கூறப்பட்டது.

(பத-உரை.) — அழுக்காறு-(பிறருயர்ச்சி) பொறாமையும், அவா-(ஐம்புல) ஆசையும், வெகுளி-(அவை காரணமாகப் பிறர்

மேல் உண்டாகிற) கோபமும், இன்னாச்சொல்-(அதுபற்றிவருகிற) கடுஞ்சொல்லும், இ நான்கும்-ஆகியவிந்நான்கினையும், இழுக்கா-கடிந்து, இயன்றது-(ஒழிவில்லாமல்) நடந்தது, அறம்-அறமாவது.

---

௬. அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம இதுபொழுது இளையமாகலின் இறக்குஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க; அவ்வாறுசெய்த அறம் இவ்வுடம்பினின்று முயிர்போங் காலத் ததற் கழிவில்லாத துணையாம், எ-று.

மற்றென்ப தசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்த வுடம்பழியவு முயிரோ டொன்றி யேனை யுடம்பினுட் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்றாகிய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நின்றபொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—(நாம் இப்போது இளமையாருவ முடையோம் ஆகலின்) அன்று - இறக்குநாளில், அறிவாம் என்று - செய்வோமென்று நினையாமல், அறம்-தருமத்தை, செய்க - (தினந்தோறும்) செய்யக்கடவர்; அது-அப்படிச் செய்யப்பட்ட தருமமானது, பொன்றுங்கால - உடம்பினின்று முயிர் போங்காலத்து, பொன்றுந்துணை-(அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணையாம்

௭ அறத்தாறி துவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை

(பரி-ரை) -து- அறத்தின் பயனிதுவென்று யாம் ஆகம அளவையான் உணர்த்தல் வேண்டா; சிவிகையைக் காவுவானோடு செலுத்துவானிடைக் காட்சி யளவை தன்னானே யுணரப்படும், எ-று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னாதலின். எனவென்னும் எச்சத்தாற் சொல்லாகிய ஆகம அளவையும், பொறுத்தானோ டூர்ந்தானிடை யென்றதனாற் காட்சி அளவையும் பெற்றாம். உணரப்படு மென்பது சொல்லெச்சம். இது பொன்றுந் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அறத்து ஆறு - தருமத்தின்பயன், இதுவென - இதுவென்று, (ஆகம வளவையால அறிவிக்க) வேண்டா-வேண்டியதில்லை; சிவிகை - தண்டிகையை, பொறுத்தானோடு-சுமப்பவனோடு, ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சி யளவையினாலேயே அறியப்படும்.)

௪-ம் அதி. அறன்வலியுறுத்தல் ௨௬

௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யாது கழியு நாளுளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின், அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடுநாள் வரும் வழியை வாராம லடைக்குங் கல்லாம், எ-று.

ஐவகைக் குற்றத்தான் வரும் இருவகை வினையு முள்ள துணையும் உயிர் யாக்கையோடு கூடிநின் றவ்வினைகளி னிருவகைப் பயனையு நுகருமாதலான், அக்கால முழுவதும் வாழ்நா ளெனப்பட்டது. குற்றங்கள் ஐந்தாவன:

அவிச்சை, அகங்காரம் அவா. விழைவு, வெறுப்பென்பன. இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேச மென்பர். வினையிரண்டாவன நல்வினை, தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பம், துன்பமென்பன. இதனான் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை)—ஒருவன்—, வீழ்நாள் - (செய்யாமற்) கழியு நாள், படாமை - உண்டாகாமல், நன்று-தருமத்தை, ஆற்றின்-செய் வானாயின், அஃது-அச்செய்யப்பட்ட அது, வாழ்நாள்—(அவன் சரீரத் தோடுகூடி) வாழுநாளது, வழி-(வரும்) வழியை, அடைக்கும் கல்-(வராமல்) அடைக்குங்கல்லாம்.

---

௩௯. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில

(பரி-ரை.) இ-து,—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது; அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினுந் துன்பத்தி னிடத்த; அதுவேயன்றிப் புகழு முடைய வல்ல, எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. † "தூங்குகையா னோங்கு நடைய" என்புழிப்போல, இன்பம் காமநுகர்ச்சி. அஃதாவது காமத்துப் பாலின் முதற்கட் சொல்லுவது. இன்பத்துப் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான் வரும் பிறனில் விழைவு முதலாயின அக்கணத்து இன்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின் துன்பமாய் விளைதலின் புறத்த வென்றார். அறத் தோடு வாராதனபுகழும் இல எனவே, வருவது புகழுமுடைத்து என்பது பெற்றாம். இதனான் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவர் என்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை)—அறத்தான் - இல்லறத்தோடு பொருந்தி, வருவதே-வருமின்பமே, இன்பம்-இன்பமாகும்; மற்று எல்லாம் - அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் (இன்பமாயினும்), புறத்த-

† புறநானூறு, ௨௨.

அன்பத்தட் சேர்வனவாம்; (அதுவுமல்லாமல) புகழும்-புகழை யும், இல-உடையனவல்ல

---

௪௦. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குச செயதற் பான்மையது நல்வினையே ஒழிதற் பான்மையது தீவினையே, எ-று.

ஒருமென்பன இரண்டும் அசை தேறறேகாரம பின்னுங் கூட்டப்பட் டது. பழிக்கப் படுவதனைப பழியென்றார். இதனைச்செயவதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன.

(தே-ப-ரை)—ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, செயல்பாலது-செய்த லாகிய தன்மையையுடையது, அறனே-நலவினையே, உயலபாலது-ஒழிதலாகிய தன்மையையுடையது, பழி (எ)-தீவினையே

இல்லறவியல

௫-ம் அதிகாரம இல்வாழ்க்கை

அஃதாவது இல்லாளோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ் செய்தற்குரிய இருவகை நிலையுள முதலாதலின, இ தறன்வலி யுறுததலின் பின் வைககப்பட்டது

௧ இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(பரி-ரை) எ-து,—இல்லறததோடு கூடி வாழ்வானென்ற சொல்லப் படுவோன் அறவியலபினையுடைய ஏனை மூவர்க்கும அவர்செல்லும் நல் லொழுக்கநெறிககண் ணிலைபெறற துணையாம், எ-று.

இல்லென்பத தாகுபெயர என்பானெனச செயப்படுபொருள் வினை முதல்போலக் கூறப்பட்டது. ஏனைய மூவராவார, ஆசாரியனிடத்தி னின் றோதலும் விரதங் காததலுமாகிய பிரமசரிய ஒழுக்கத்தானும், இல்லைவிட்டுத் தீயொடு வனததின்கட்சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ் செய்யும் ஒழுக்கத் தானும், முற்றத் துறந்தயோக வொழுக்கத்தானும் என இவர். இவருள்

முன்னை மிருவரையும் பிரம்மத மேற்கொண்டு கூறினர். இவ ரிவ்வொழுக்க நெறியின் முடியச செலவுமனவும் அசெலவிரகுப் பசிநோய் குளிர்முதலிய வற்ருன் இடையூறுவராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளு முதலிய உதவி அவ்வ நெறியின் வழுவாமற் செலுத்துதலான், நல்லாற்றினின்ற துணை யென்ருர்.

௪ம் அதி· இல்வாழ்க்கை உ௬

(தே-ப-ரை)—இல்வாழ்வான் என்பான் இல்லறத்தோடுகூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன், இயல்பு உடைய-(துறவறத்) தன்மையையுடைய, மூவர்க்கும்-(மற்றை) மூவர்க்கும், நல்ஆற்றில்-(அவரது) நல் (ஒழுக்க) வழிகளில, நின்ற-நிலைபெற்ற· துணை- துணையாவான்

---

௨ துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந் தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.

(பரி-ரை.) எ-து,—களைக ளுனவரால் துறககப் பட்டார்க்கும் நல்கூர்ந் தார்க்கும் ஒருவருமின்றித் தன்பால்வா திறந்தாக்கும் இல்வாழ்வானென்று சொல்லபபடுவோன் துணை, எ-று.

துறந்தார்க்குப் பாவம் ஒழிய அவா களைகளுயகின்று வேண்டுவன செய்தலானும, துர்வாலாக குணவுமுதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன் முதலிய செய்து நலனுலகின்கட் செலுத்தலானும் துணையென்ருர். இவை மூ.ணயிபாட்டானும் இன ஙிலை யெல்லா . பகாரத்திற்கும் உரித்தாதல் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை)— துறந்தார்க்கும் - (ஆதார மானவராலே) விடப் பட்டோர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-வறுமைப்பட்டவர்க்கும், இறந் தார்க்கும் - (ஒருவ நமில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கும். இல்வாழ் வான் என்பான்-இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோனே, துணை-துணையாவன்.

---

௩. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை

(பரி-ரை.) எ-து,—பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்திடத்துஞ் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற் செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம், எ-று.

பிதிராவார் படைப்புக் காலத் தயனாற் படைக்கப் பட்டதோர் கடவுட் சாதி, அவர்க்கிடந் தென்றிசை யாகலின் தென்புலத்தா ரென்றார். தெய்வ மென்பது சாதி யொருமை. விருந்தென்பது புதுமை. அஃதிண்டாகுபெய ராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேல் நின்றது. அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண் மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல்-சுற்றம். எல்லா அறங்களும் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின் [illegible] யோம்பலும் அறனாயிற்று. என்ற என்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு [illegible] ஐவகையும் அறஞ்செய்தற் கிடனாகலின் ஐம்புலமென்றார். அரச

னுக் கிறைப்பொருள் ஆறி லொன்றாயிற்று இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறு வேண்டுதலான் என்ப தறிக.

(தே-ப-ரை.)—தென்புலத்தார்-பிதிரரும், தெய்வம்-தேவரும், விருந்து-அதிதியரும், ஒக்கல்-சுற்றத்தாரும், தான்-தானும், என்ற-என்றுசொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து-ஐந்திடத்துஞ் செய்யப்படுகின்ற, ஆறு-(அற) வழியை, ஓம்பல்-வழுவாமற்செய்தல். தலை-(இல்வாழ் வானுக்குச) சிறப்புடைய அறமாம்

———

௪. பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில

(பரி-ரை.) எ-து —பொருளை செயயுங்கால் பாவத்திற் கஞ்சி ஈட்டி, அப் பொருளை இயல்புடைய மூவா முதலாயினோர்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வர்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவனில்வாழ்க்கை யுடைத்தாயின்,

அவன்வழி புலகத தெஞ்ஞான்றும ரிறபல அலலது இறககலில்லை, எ-று.

பாவத்தான வாக பிறன்பொருளைப பகுததுணை—ன, அறம் பொருளுடையார் மேலும், பாவந தன்மேலுமாய ரினறுவ, யெருசும ஆகலின் பழியஞ்சி யென்றா வாழ்வான துடைமை ாழமைமமே லேற்றபபட்டது.

(தே-ப-ரை)—(பொருள் சம்பாதிய நமபோது) பழி-பாவத்துக்கு, அஞ்சி-பயபபட்டு (சம்பாதித்து), பாத்து-(அபபொருளை முன்சொல்லபபட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பகுட்டு, ஊண்-(தான், உண்ணுதலை, வாழக்கை-(ஒருவனது) இலவாழகைபானது, உடைத்து ஆயின்-உடையதானல, வழி-(அவனது) சநததியானது, எஞ்சல்-குறைதல், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும, இல்-இல்லை

---

௫ அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும பயனு மது

(பரி-ரை) எ-து,—ஒருவன் இல்வாழ்க்கை தன்துணைவிமேற் செய்யத்தகும் அன்பினையும பிறர்க்குப பகுத்துணட லாகிய அறததினையும உடைத்தாயின், அவ்வுடைமை அதற்குப பணபும பயனுமாம், எ-று.

நிரனிறை இல்லாட்கும் கணவற்கும் நெஞ்சொன ருகாதவழி இல்லறம் கடைபோகாமையின அனபுடைமை பணபாயிறறு. அறனுடைமை பயனாயிறறு. இவை மூன்று பாட்டானும் இன்னிலையி னின்றன அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இல்வாழ்க்கை – (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது, அன்பும் (தனமனைவியாளிடத்துச் செய்யத்தகும்) அன்பினை

யும், அறனும்-(பிறர்க்குப் பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும், உடைத்தாயின் - உடையதானல், அது - அவ்வுடைமையானது, (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு), பண்பும்-குணமும், பயனும்-பிரயோசனமும் ஆம்

௬. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்

(பரி-ரை.) எ-து, ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின்வழியே செலுத்துவனாயின், அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப் பெறும்பயன் யாது, எ-று.

அறத்தாறென்பது பழிஅஞ்சிப் பகுத்துண்டலும் அன்புடைமையு மென மேற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லை விட்டேனைத்துறச் செல்லுநிலை. அந்நிலையின் இது பயனுடைத்தென்பார், போஒய்ப் பெறுவ தெவனென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—(ஒருவன்) இல் வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையை, அறத்து ஆற்றின்-தருமத்தின் வழியின், ஆற்றின்-செலுத்துவானாயின், புறத்து ஆற்றில்-(அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியிலே, போய்-சென்று, பெறுவது-பெரும்பயன், எவன்-யாது.

௭. இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை

(பரி-ரை.) எ-து,—இல்வாழ்க்கைக்க ணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடிவாழ்பவ னென்று சொல்லப்படுவான புலன்களைவிட முயல்வா ரெல்லாருள்ளு மிக்கவன் எ-று.

முற்றத் துறந்தவா விட்டமையின், முயல்வா ரென்றது மூன்றுநிலையினின்றாரை; அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லா ருள்ளுமெனவும் முயல்வாரையைத்துப் பயனெய்துதலின் தலையெனவும் கூறினர்.

(தே-ப-ரை)—இல் வாழ்க்கை-இல்வாழ்க்கையிலே நின்று, இயல்பினான்-(அதற்குரிய) இயல்போடுகூடி, வாழ்பவன் என்பான்-வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன்-முயல்வாருள் எல்லாம்-(ஐம்புலன்களைவிட) முயற்சிசெய்வா ரெல்லாருள்ளும், தலை-மேற்பட்டவனாவான்.

௮. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

உ-அ ௩-ம் அதி. இல்வாழ்க்கை

(பரி-ரை.) எ-து,—தவஞ் செய்வாரையுந் தத்தநெறியின்கண் ஒழுகப் பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற் றவறாத இல்வாழ்க்கை அத்தவஞ்செய்வார் நிலையிலும் பொறையுடைத்து, எ-று.

பசி முதலிய இடையூறு நீக்கலின் ஆற்றினொழுக்கி யென்றார். நோற்பா ரென்பதாகுபெயர். நோற்பார் நிலைக்கு அவர் தம்மையுற்ற நோயல்லது இல் வாழ்வார் நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தல் இன்மையின் நோற் பாரி னோன்மை யுடைத்தென்றார்.

(தே-ப-ரை)—(தவஞ் செய்வோரையுப்) ஆற்றின் - (தமது) வழியில், ஒழுக்கி-நடத்தி, அறன் - (தானுந்தன்) அறத்தினின்றும், இழுக்கா-தவறாத, இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, நோற் பாரின் - அத்தவஞ் செய்வாரது நிலையினும், நோன்மை - பொறு மையை, உடைத்து-உடையதாம்

௯. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—இருவகை யறத்தினும் நூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட தில்வாழ்க்கையே; ஏனைத் துறவறமோ எனின் அதுவும் பிறனாற் பழிக்கப் படுவதில்லையாயின் அவ் வில்வாழ்க்கையோ டொருதன்மைத்தாக நன்று, எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இதனாற் பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாக லின், அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன் பழிப்ப தென்றது கூடா வொழுக்கத்தை. துறவறம மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்கவல்ல அருமை யுடைத்தாய வழியே. அவற்றை ஒறுக்கவே டாது ஐம்புல இன்பங்களை யாரத்துய்க்கு மேன்மை யுடைய இல்வாழ்க்கை யோடு அறமென வொருங்கெண்ணப் படுவதென்பதா முயிற்று. இரு நான்குபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன் சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தே-ப-ரை)—(இருவகை யறங்களுள்) அறன் எனப்பட்டது- (நூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது, இல் வாழ்க்கையே—,(மற்றைத் துறவறமோவென்றால்) அஃதும் - அதுவும், பிறன்பழிப்பது - பிறனாற் பழிக்கப்படுவதை, இல் ஆயின் - உடைத்தாகாம லிருந்தால், நன்று-(அவ் வில்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மையதாக) நன்றாம்.

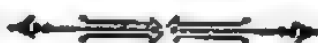
௫௦ வையத்துள் வாழ்வாங்கு வ ழ்வான் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இல்லறத்தோடு கூடிவாழு மியல்பினால் வையத்தின் கண் வாழ்பவன் வையத்தானே எனினும் வானின்கண் உறையும் தேவரு ளொருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும், எ-று.

பின்தேவனாய் அவ்வறப்பய னுகர்த லொரு தலையாகலின், தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் என்றார். இதனான் இன்னிலைபது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ், அதனையிறுதிக்கட் கூறுப.

(தே-ப-ரை.)—வாழ்வு ஆங்கு-இல்லறத்தோடு கூடிவாழுமியல்பினால், வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள், வாழ்பவன்—,(மண்ணுலகத்தானேயாயினும்), வான் உரையும்-விண்ணுலகத்திலிருக்கின்ற, தெய்வத்துள்-தேவருள், வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

௬-ம். அதிகாரம்—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை அதிகார முறைமையும இதனானே விளங்கும்.

௧. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை

(பரி-ரை) எ - து,—மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளை

புடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவனது வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையை யுடையாள் அதற்குத்துணை, எ-ம்.

நற்குணங்களாவன — துறந்தார்ப்பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையு முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன:—வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து கடைப்பிடித்தலும, அட்டிறருெழில் வன்மையும், ஒப்புரவு செய்தலு முதலாயின. வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவது—முதலையறிந் ததற்கியைய வழிதல். இதனுன் இவ்விரண்டு நன்மையுஞ் சிறந்தன வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க, மாண்புடையள் ஆகி - நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவளாகி, தன்கொண்டான் - தன்னைக்கொண்டவனது, வளம் தக்காள் வாழ்க்கை-வருவுக்குத் தகுந்த வாழ்க்கையை யுடையவள், துணை-(அவ்வில்லாத்துக்குத்) துணையாவாள்.

உ. மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

உஅ · கூ-ம் அதி· வாழ்க்கைத்துணைநலம்

(பரி ரை.) எ-து,—மனையறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவன் இல்லாளிடத்தில்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணை மாட்சிமைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று, எ-று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின்.

(தே-ப-ரை)—மனைமாட்சி- இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள், இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடத்து, இல் ஆயின்-இல்லை ஆயின், வாழ்க்கை-அ வில்லவாழ்க்கையானது, எனை மாட்சித்து ஆயினும் - (செல்வத்தால்) எவ்வளவு பெருமையை உடையதாயினும், இல் - அபபெருமையை உடையதன்று

ரு. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானு லுள்ளதெ

னில்லவள் மாணாக் கடை

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கைகள் ஆயி னக்கால் இல்லாதது யாது? அவள் அன்னளல்லளாயக்கால் உள்ளது யாதுவே-று.

மாணவெனக் குணந்தினவெயர் குன்பின்மே னின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது இல்லாளது மாட்சியே பிறவல்ல என்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—(ஒருவனுக்கு) இல்லாள் - மனையாள், மாண்பு ஆனால் - நற்குண நற்செய்கை யுள்ளவளாயிருந்தால், இல்லது-இல்லாத பொருள், என்-யாது? இல்லாள் - அம்மனையாள், மாணாக் கடை - அப்படிப்பட்டவளாகாதிருந்தால், உள்ளது - உள்ளபொருள், என் - யாது?

---

௪ பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(பரி-ரை) எ-து,—ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின் மேம்பட்ட பொருள்கள் யாவையுள? அவளுமாட்சிக் கற்பென்னும் கலங்கா நிலைமையுண்டாகப் பெறின், எ-று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின் யாவுளவென்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—கற்பு என்னும் திண்மை-கற்பென்னுங் கலங்கா நிலைமை, உண்டு ஆக பெறின் - உண்டாயிருக்கப்பெற்றால், பெண்ணின்-மனையாளினும், பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள், யாவை, உள - இருக்கின்றன

௬ம் அதி. வாழ்க்கைத்துணைநலம் ௨க

௫ தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(பரி-ரை) எ-து,—பிறதெய்வந் தொழாது தன் தெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள் பெய்யென்றுசொல்ல மழை பெய்யும், எ-று.

தெய்வந் தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங் காலத்தாகலின், தொழுதெழுவாளென்றார். தொழாநின் றென்பது தொழுதெனத்திரிந்து நின்றது. தெய்வந்தானேவல்செய்யு மென்பதாம். இதனாற் கற்புடையாளது ஆற்றல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை, தொழாள் - வணங்காளாகி, கொழுநன்-(தன்தெய்வமாகிய) கணவனை, தொழுது வணங்காநின்று, எழுவாள் - (நித்திரைவிட்டு) எழுந்திருப்பவள், பெய் என-பெய்யென்றுசொல்ல, மழை-மழையானது, பெய்யும்.

---

௬. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(பரி-ரை) எ-து,—கற்பினின்றும் வழுவாமற் றன்னைக்காத்து, தன்னைக் கொண்டவனையும் உண்டிமுதலியவற்றாற் பேணி, இருவர்மாட்டு நன்மையமைந்தபுகழ் நீங்காமற் காத்து, மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள், எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழூரார் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனால் தற்புகழ்தல் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை) தற்காத்து - (கற்பினின்றும் வழுவாமல்) தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, தற்கொண்டான்பேணி - தன்னைக் கொண்டவனையும், (உண்டிமுதலானவற்றால்) உபசரித்து, தகைசான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மையமைந்த, சொற்காத்து - புகழை (நீங்காமற்) காப்பாற்றி, சோர்விலாள் - (முன்சொல்லப்பட்ட) நற்குண நற்செய்கைகளிலும் (மறவி) இல்லாதவளே, பெண்-பெண்ணாவாள்.

---

* "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப், பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேறாய்" என இக்குறள் சீத்தலைச் சாத்தனாரால் எடுத்துப் புகழப்பட்டது. (மணிமேகலை-உஉ. சிறை செய் காதை, ருஅ-சுக-அடிகள்)

௬.௦ கூ-ம் அதி. வாழ்க்கைத் துணைநலம்

எ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(பரி-ரை.) எ-து, மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங் காவலென்ன பயனைச்செய்யும்? அவர் தமது நிறையாற் காக்குங் காவலே தலையாயகாவல், எ-று.

சிறை—மதிலும் வாயில் காவலு முதலாயின. நிறை—நெஞ்சைக் கற்பு நெறியில் நிறுத்தல். காவல் இரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி யேனைச் சிறைக்காவலாற் பயனில்லை யென்பார், நிறைக்காக்குங் காப்பேதலை யென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இதனாற் றற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-பா)—மகளிர் பெண்களை, சிறை - காவலினாலே, காக்கும்-(தலைவர்) காக்கும், காப்பு-காவலானது, எவன்செய்யும்-என்ன பிரயோசனத்தைச்செய்யும், நிறை-கற்பென்னும் குணத்தினால், காக்கும்-(அப்பெண்கள்) காக்கும், காப்பே-காவலே. தலை - முதன்மையான காவல்.

அ. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர்ப் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(பரி-ரை.)-எ-து,—பெண்டிர் தம்மை யெய்தியகணவனை வழிபடுதல் பெறுவாராயின, புத்தேளிர் வாழும் உலகின்கண் அவராற் பெருஞ் சிறப்பினைப் பெறுவர். எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனாற் றற்கொண்டாற் பேணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பெண்டிர் - மனைவியர், பெற்றான் - (தம்மைக்) கொண்டகணவனை, பெறின்-(பூசித்தல்) பெறுவாராயின், புத்தேளிர்-தேவர், வாழும் - வாழ்தற்கிடமாகிய, உலகு - உலகத்தில், பெருஞ் சிறப்பு-(அவரால செய்யபபடும்) பெரியசிறப்பினை, பெறுவர்—.

---

௯. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
 னேறுபோற் பீடு நடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழை விரும்பிய இல்லாளை யில்லாதார்க் கில்லை, தம்மை யிகழ்ந்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிங்கவேறுபோ னடக்கும் பெருமிதநடை, எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. பெருமித முடையாரைச்சுட்டு சிங்கவேறு நடையா லுவமமாகலின், ஏறுபோவென்றார் இதனாற் றகைசான்ற சொற்காவாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—புகழ்-கீர்த்தியை, புரிந்த-விரும்பிய, இல்-மனையாளை, இலோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்முன்-(தம்மை) யிகழ்ந்துபேசும் பகைவர்முன், ஏறுபோல்-ஆண்சிங்கம் போலும், பீடு நடை-பெருமிதநடை, இல்லை-இலது.

---

௧௦. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
 னன்கல நன்மக்கட் பேறு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவர்க்கு நன்மையென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை; அவை தமக்கு நல்ல அணிகலமென்று சொல்லுவர் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை, எ-று.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சிநின்றது. மற்று-அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக் காவதோர் அணிநலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—மனை-மனையாளது, மாட்சி-நற்குண நற்செய்கைகளை, மங்கலம்-(ஒருவனுக்கு) நன்மை (ஆம்), என்ப-என்று சொல்லுவார்; நல்மக்கள்பேறு-நல்லபுதல்வரைப் பெறுதலை, அதன்-அவற்றிற்கு; நல் கலன்-நல்ல ஆபரணம், (என்ப)-என்று சொல்லுவார்.

எ-ம் அதிகாரம்—புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவராலும், * இயல்பாக இறக்கப்படுங் கடன்மூன்றனுள் முனிவர் கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும் அல்லது இறக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப்பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

க. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள் அறிய வேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப்பெறுதல் அல்லது பிறபேறுகளை யாமதிப்பதில்லை, எ-று.

* இருப்பிறப்பாளரெனினும் துவிசரெனினும் ஒக்கும். இருபிறப்பாளர் மூவரென்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொரு பிறப்பும் பின்னொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையராயுள்ள அந்தணர், அரசர், வணிக ரென்னும் முதன்மூன்று வருணத்தாரை.

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அத்தொழின்மே னின்றது. காரணமாகிய உரிமை காரியமாகிய அறிதலைப்பயந்தே விடுமாதலான், அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்த என்றவதனான் மக்களென்னும்பெயர் பெண் ணொழித்துநின்றது. இதனாற் புதல்வர்ப்பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—பெறும் அவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும் பேறுக ளுள் அறிவு அறிந்த-அறியவேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய, மக்கள் பேறு அல்லது - புதல்வரைப் பெறுதலை அல்லது, பிற-மற்றைப் பேறுகளையாம்-நாம், அறிவது இல்லை-மதிப்பதில்லை

---

௨. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்

(பரி-ரை.) எ-து—வினையத்தாற் பிறக்கும் பிறப் பேழின்கண்ணும் ஒரு வனைத் துன்பங்கள் சென்றடையா. பிறரால் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களை யுடைய புதல்வரைப் பெறுவனாயின். எ-று.

அவன் தீவினை வாராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச்செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவனாயின் என்றவாறாயிற்று. பிறப்பேழாவன "ஊர்வ பதினொன்று மொன்பது மானுட,நீர்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்தாஞ்-சீரிய, பந்தமார் தேவர் பதினா லயன்படைத்த, வந்தமில்சீர்த் தாவரநா லைந்து" தந்தை தாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட் டவரைநோக்கிப் புதல்வர்செய்யுந் தான தருமங்கட் கவர் நற்குணம் காரணமாகலின், பண்பென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது.

(தே-ப-ரை.)—பழிபிறங்கா-(பிறரால்) பழிக்கப்படாத, பண்பு உடைய-நற்குணங்களையுடைய, மக்கள்பெறின்-புதல்வரைப் பெறு வானாயின், எழுபிறப்பும்-(வினைவசத்தினால் உண்டாகிற) எழுவகைப் பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை-துன்பங்கள், தீண்டா-அடையாவாம்.

---

௩. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்; அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மைநோக்கி அவர் செய்த நல்வினை யானே தம்பால்வரும் ஆதலான், எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்குநின்ற ஆறும் வேற்றுமை "முருகனது குறிஞ்சிநிலம்" என் புழிப்போல, உரிமைப்பொருட்கண்வந்தது. பொருள் செய்தமக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நன்மக்களைப் பெற்றார் பெறு மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை, தம் பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள், என்ப - என்று சொல்லு வார், (அறிந்தோர்); அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள், தம்தம் வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் லே, வரும் உண்டாகும், (ஆதலால்)

ச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(பரி - ரை.) எ-து,—சுவையான் அமிழ்தத்தினு மிகவினிமை யுடைத்து. தம்மக்களது சிறுகையான் அளாவப்பட்ட சோறு, எ-று.

சிறுகையான் அளாவலாவது "இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும், செய்யுடையடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்."

(தே-ப-ரை).—தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது, சிறுகை- சிறியகைகளால், அளாவிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறானது, அமிழ்தினும்-(சுவையினால் மிகுந்த) அமிர்தத்தினும், ஆற்றஇனிது- மிகவும் இனிமையையுடையதாம்.

ரு. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டுதல்; செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக்கேட்டால், எ-று.

மற்று-வினைமாற்று. மக்களது மழலைச் சொல்லே அன்றி அவர் கற்றறி வுடையராய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல் லின்றார். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப் பெயர்கள் அவற்றின் காரி யங்களின்மே னின்றன.

(தே-ப-ரை)—உடற்கு (ஒருவனது) உடம்புக்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, மக்கள் - மக்களது, மெய் - உடம்பை, தீண்டல் -

ாடுதல்; செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு, இன்பம் - இன்பமா து, அவர் - அவரது, சொல் - சொற்களை, கேட்டல்-கேட்குதல்.

௬. குழலினிது யாழினி தென்ப தம்மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குழலிசை யினிது யாழிசை யினிதென்று சொல்லு தம்புதல்வருடைய குதலைச் சொற்களைக் கேளாதவர், எ-று.

5

எ-ம அதி. புதல்வரைப்பெறுதல்

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினு மழலைச்சொல் இனி தென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல் லைச் சிறப்புவகையானுங் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் இம்மைப் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரது மழலைச் சொல் - குதலைச்சொற்களை, கேளாதவர் - கேளாதவர்கள், குழல் - புள்ளாங் குழலினிசை, இனிது - இன்பந்தருவது, யாழ் - வீணை யினிசை, இனிது - இன்பந்தருவது, என்ப - என்றுசொல்லுவர்.

எ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தந்தை புதல்வனுக்குச் செய்யு நன்மையாவது கற் றோர் அவையத்தின்கண் அவரினு மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல், எ-று.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலியன துன்பம் பயத்தலின், நன்மை யாகாவென்பது கருத்து. இதனாற் றந்தை கடன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை).—தந்தை - தகப்பனானவன், மகற்கு - புதல்வ னுக்கு, ஆற்றும் - செய்யத்தகும், நன்றி - நன்மையாவது, அவை யத்து-(கற்றவரது) சபையில், முந்தி இருப்ப - அவரினு மேற்பட் டிருக்க, செயல்-(கல்வியை யுடையவன்) ஆக்குதலாம்.

அ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மக்களது அறிவுடைமை பெரியநிலத்து மன்னுநின்ற வுயிர்கட்கெல்லாக் தம்மினும் இனிதாம், எ-று.

ஈண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடு கூடிய கல்வியறிவு. மன்னுயிரென்றது ஈண் டறிவுடையார்மே னின்றது; அறிவுடைமைகண் டின்புறுதற்குரியவர் அவராகலின். இதனாற் றந்தையினும் அவையத்தார் உவப்ப ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தம்மக்கள் - தம்மக்களது, அறிவு உடைமை - அறிவுடையரா யிருக்கையானது, மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில், மன்-நிலைபெற்ற, உயிர்க்கு எல்லாம்-மக்களுயிர்க் கெல்லாம், தம்மின்-தமக் கின்பந்தருவதினும், இனிது-இனிதாயிருக்கும்.

எ-ம் அதி. புதல்வரைப்பெறுதல் ௬௫

௯. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் பெற்றபொழுதை மகிழ்ச்சியினு மிகமகிழும், தன்மகனைக் கல்விகேள்விகளால் நிறைந்தானென் றறிவுடையார் சொல்லக் கேட்டதாய், எ-று.

கவானின்கட் கண்டபோது உவகையினும் சால்புடையனெனக் கேட்டபொழுதுவகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்கு மென-ம், பெண்ணியல்பாற் றானாக அறியாமையின் கேட்ட தாயெனவுங் கூறினார். அறிவுடையா ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான்றோ னென்றற் குரியவர் அவராகலின். தாயுவகைக் களவின்மையின் அஃதிதனாற் பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தன் மகனை-தன்புதல்வனை, சான்றோன் என-

(கல்விகேள்விகளினால்) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல, கேட்ட தாய் - (அதனைக்) கேட்ட தாயானவள், ஈன்றபொழுதின்-பெற்றகாலத்தினும், பெரிது உவக்கும்-மிகமகிழ்வாள்.

௰. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கல்வியுடைய னாக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யும் கைம்மாறாவது தன்னறிவும் ஒழுக்கமுங் கண்டார் இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற் கென்ன தவஞ்செய்தான்கொல்லோ என்று சொல்லுஞ் சொல்லை நிகழ்த்துதல், எ-று.

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந் தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல்-அங்ஙனஞ் சொல்ல ஒழுகுதல். இதனாற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தந்தைக்கு-(தன்னைக் கல்வி யுடையவனாக்கிய) தகப்பனுக்கு, மகன்-புதல்வன், ஆற்றும்-செய்யும், உதவி-எதிர் நன்றியானது, (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்) இவன்-இவனது, தந்தை-தகப்பன், (இவனைப் பெறுதற்கு) என்-என்ன தவத்தை, நோற்றான்கொல் - செய்தானோ, என்னும் - என்கிற, சொல்-சொல்லை, (உண்டாக்குதலாம்)

௮-ம் அதிகாரம்—அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடையார்கட் காதல் உடையனாதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின்பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத் துணைமேல் அன்பில்

வழி இல்லறம் இனிது நடவாமை, * "அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்ப லுந், துறவோர்க் கெதிர்தலுந்தொல்லோர் சிறப்பின் விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வென்னை" என்பதனானும், அரனருள் பிறத்தல், † "அருளென்னு மன்பீன்குழவி" என்பதனானும் அறிக.

க. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்பிற்கும் பிறரறியாம லடைத்துவைக்குந் தாழு ளதோ? தம்மா லன்புசெய்யப் பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார் கண்பொழிகின்ற புல்லியகண்ணீரே உணணின்ற அன்பினை யெல்லாரும் அறி யத்தூற்றும் ஆதலான், எ-று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மேலேற் றப்பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமான அளவையான் வெளிப்படு மென்பதாம். இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஆர்வலர் - அன்புடையாரது, புல் கண் நீர்-புல் லிய கண்ணீரே, பூசல்தரும் - (அன்பை யாவரும் அறியத்) தூற் றும்; (ஆதலால்), அன்பிற்கும்-அன்பினுக்கும், அடைக்கும்-(பிறர் அறியாமல்) அடைத்துவைக்கும், தாழ்-தாழ்ப்பாள், உண்டோ- உளதோ.

உ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல் லாப் பொருளானும் தமக்கே உரியர். அன்புடையார் அவற்றானே அன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர், எ-று.

இருபுகளும் பிரிநிலை ஏகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு - ஆகு பெயர். என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுநடைப்புறவின் றகுதிகண்டுஞ் சேத் துலைபுக்கோன் முதலாயினோர்கட் காண்க.

(தே-ப-ரை.)—அன்பு இலார்-(உயிர்களிடத்து) அன்பு இல்லா தார், (பிறர்க்குப்பயன்படாமையால்) எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்

* [illegible], கோவலன்கண்ணகிக்குக் கூறியது - ஆம் அடிகள்.

† திருக்குறள் - எழுள.

களாலும், தமக்கு-தமக்கே, உரியர்-உரியவராவார்; அன்பு உடையார்—அன்புடையவர், (அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) என்பும்—தம் உடம்பாலும், பிறர்க்கு—மற்றவர்களுக்கு, உரியர் - உரியவராவார்.

௩. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க் குடம்போ டுண்டாகிய தொடர்ச்சியினை அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், எ-று.

பிறப்பின தருமை பிறந்த வுயிர்கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. இயைந்த வென்ப துபசார வழக்கு. வழக்கு-ஆகுபெயர். உடம்போ டியைந்தல்லது அன்புசெய்ய லாகாமையின், அது செய்தற் பொருட் டித்தொடர்ச்சி யுளதாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்சசிக்குப்பயன் அன்புடைமை யென்றுயிற்று.

(தே-ப-ரை.)—ஆர் உயிர்க்கு - பெறுதற்கரிய மனிதருயிர்க்கு, என்போடு-உடம்போடு;இயைந்த-உண்டாகிய, தொடர்பு-சம்பந்தத்தை, அன்போடு - அன்புடன், இயைந்த – பொருந்துதற்கு வந்த, வழக்கு-வழியின்பயனாகும், என்ப—என்று(அறிந்தோர்)சொல்லுவர்.

---

௪. அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குத்தொடர்புடையார்மாட்டுச்செய்தஅன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்ப முடைமையைத்தரும்; அவ்விருப்ப முடைமைதான் இவற்குப் பகையும் நொதுமலும் இல்லையாய் யாவரு நண்பென்று சொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத்தரும், எ-று.

உடைமை-உடையனுந் தன்மை. யாவருங் கண்பாதல் எல்லாப் பொருளு மெய்துதற் கேதுவாகலின், அதனை நாடாச் சிறப்பென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—அன்பு - (மனைவிமக்கள் முதலியோரிடத்துச் செய்யும்) அன்பானது, ஆர்வம் உடைமை - (பிறரிடத்தே) ஆசையை உடையவனா யிருக்கையை, ஈனும்-(ஒருவனுக்குத்) தரும்; அது-அவ் விருக்கையானது, நண்புஎன்னும்- (இவனுக்கு யாவரும்) நட்பினர் என்று சொல்லப்படுகிற, நாடாச்சிறப்பு - அளவிறந்த சிறப்பையு மீனும் - தரும்.

கூஅ அ-ம் அதி. அன்புடைமை

௫. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறி யின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், இவ்வுலகத்து இல்வாழ்க்கைக் கணின்று இன்பநுகர்ந்து அதன்மேற் றுறக்கத்துச் சென்றெய்தும் பேரின் பத்தினை, எ-று.

வழக்கு-ஆகுபெயர். இல்வாழ்க்கைக்கணின்று மனைவியோடும் மக்களோ டும் ஒக்கலோடுங்கூடி யின்புற்றார். தாஞ்செய்த வேள்விதொழிலாற் றேவ ராய் ஆண்டும் இன்புறுவாராகலின், இன்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத் தாற் றுன்புற் றெய்துஞ் துறக்க இன்பத்தினை ஈண்டும் இன்புற்றெய்துதல் அன்பானே அன்றி இல்லையென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—வையகத்து - இவ்வுலகத்தில், இன்பு உற்றார்- (இல்வாழ்க்கையில்) இன்பத்தை அனுபவித்தவராகி, எய்தும் - (பின்பு விண்ணுலகத்திற்சென்று) அடையும், சிறப்பு-பேரின்பத்தை, அன்பு-அன்பை, உற்று-உடையராகி, அமர்ந்த- (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்கு - வழியின்பயன், என்ப - என்றுசொல்லுவர் (அறிந்தோர்.)

---

௬. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்பு துணையாவது அறத்திற்கே யென்று சொல்லுவர் சிலரறியார்; வினைமறத்திற்கும் அவ்வனபே துணையாவது, எ-று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மே லன்புசெய்ய அதுநீங்குமாகலின், மறத்தை நீக்குதற்குத் துணையாமென்பார், மறத்திற்கு மஃதே துணையென்றார். "துன்பத்திற்கியாரே துணையாவார்" என்புழிப்போல. இவ்வைந்து பாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்), அன்பு-அன்பானது, அறத்திற்கே-தருமத்துக்கே, சார்பு-துணையாவது, என்பு என்றுசொல்லுவார்; மறத்திற்கும்-பாவத்தை நீக்குதற்கும், அஃதே-

எ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

அம் அதி· அன்புடைமை கக

(பரி-ரை.) எ-து,—என்பில்லாத வுடம்பை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும், அன்பில்லாத வுயிரை அறக்கடவுள், எ-று.

என்பில தென்பதனான் உடம்பென்பதூஉம், அன்பில தென்பதனான் உயிரென்பதூஉம் பெற்றும். வெறுப்பின்றி எங்கும் ஒரு தன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற் சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற் கெடுமென்பதாம். அதனைக் காயுமென வெயி லறங்களின்மே லேற்றினர், அவற்றிற்கும் அவ்வியல் புண்மையின். இவ்வாறு * " அல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்" எனப் பிறரும் கூறினர்.

(தே-ப-ரை.)—என்பு இலதனை - எலும்பில்லாத வுடம்பை, வெயில்போல-வெயில் (சுடுதல்) போல, அன்பு இலதனை - அன்பில்லாத வுயிரை, அறம் - அறக்கடவுள், காயும் - சுடுவான்.

அ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற் ‡
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனத்தின்கண் அன்பில்லாத வுயிர் இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்தல் வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரந் தளிர்த்தாறபோலும், எ-று.

கூடா தென்பதாம். வன்பால்-வன்னிலம்,வற்றலென்பது பால்வினங்கா அஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர்.

(தே-ப-ரை.)—அன்பு அகத்து இல்லா உயிர் - மனதி லன்பில்லாத வுயிரானது, வாழ்க்கை - (இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்தலானது, வல் பாற் கண் - கடினமாகிய நிலத்தில், வற்றல்மரம் - உலர்ந்த மரமானது, தளிர்த்து அற்று - தளிர்த்தாற்போலும்.

---

௯. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாக்கை யகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற் குறுப்பாகிய அன்புடையர் அல்லாதார்க்கு ஏனைப் புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவன எல்லாம் அவ்வறஞ் செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யும், எ-று.

புறத்துறுப்பாவன:—இடனும் பொருளும் ஏவல்செய்வாரு முதலாயின துணையோடு கூடாதவழி அவற்றாற் பயனின்மையின், எவன் செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின் உறுப்பெனப் பட்டன. யாக்கையிற் கண் முதலிய வுறுப்புக்களெல்லாம் என்னபயனைச்செய்யும் மனத்தின்கண் உறுப்பாகிய

* நான்மணிக்கடிகை—அ ‡ "வன்பால்" எனவும் பாடம்.

அன்பில்லாதார்க்கென்று உரைப்பாருமுளர். அதற்கில்லறத்தோடியாதும் இயையாமை அறிக.

(தே-ப-ரை.)—யாக்கை அகத்து - உடம்பி னகத்திலே நின்று, உறுப்பு - (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய, அன்பு இலவர்க்கு -

அன்பில்லாதவர்க்கு, புறத்து - மற்றைப் புறத்திலேநின்று, உறுப்பு எல்லாம் - அங்கமானவையெல்லாம், எவன்-(அவ்வறஞ் செய்தலிலே) என்ன வுதவியைச் செய்யும்—.

க0. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்புமுதலாக அதன்வழிநின்ற வுடம்பே உயிர் நின்ற வுடம்பாவது; அவ்வன்பில்லாதார்க் குளவான வுடம்புகள் என்பினைத் தோலாற் போர்த்தனவாம், உயிர் நின்றனவாகா, எ-று.

இல்லறம் பயவாமையின் அன்னவாயின. இவை நான்கு பாட்டானும் அன்பில் வழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அன்பின் வழியது - அன்புமுதலாக அதன் வழிநின்ற உடம்பே, உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற வுடம்பாகும்; அஃது இலார்க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள், உடம்பு - உடம்புகளா னவை, என்பு - எலும்பை, தோல் - தோலினால், போர்த்த - போர்க்கப்பட்டனவாம் [உயிர்நின்றவுடம்பாகா.]

க-ம். அதிகாரம்—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலிய ஐம்புலத்துள் முன்னைய இரண்டும் கட்புலனாகாதாரை நினைந்து செய்வன ஆகலானும், பின்னைய இரண்டும் பிறர்க்கீத லின்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறு காத அன்புடை யிருவர்கூடி அல்லது செய்யப்படாமையின், இஃதன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனைவியோடும் வனத்திற்செல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ் செய்கையெல்லாம் விருந்தினரைப்

பேணி அவர்க் குபகாரஞ் செய்தற்பொருட்டு, எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிருத்தலும் பொருள் செய்தலும் காரணமாக வருந் துன்பச செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லை என்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(மனைவியோடும் காட்டினிடத்தே செல்லாமல்) இல்-இல்லினிடத்தே, இருந்து—, ஓம்பி - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி, வாழ்வது எல்லாம்-வாழுஞ் செய்கையெல்லாம், விருந்து - விருந்தினரை, ஓம்பி - உபசரித்து, வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தல் பொருட்டு - (அவருக்குச்) செய்தற் பொருட்டாம்.

௨ விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமே யெனினும் தன்னைநோக்கி வந்த விருந்து தன் இல்லின் புறத்ததாகத் தானே உண்டல் விரும்புதன் முறைமை உடைத்தன்று, எ-று.

சாவாமருந்து-சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தின்றியே ஒருகாற் றானுண்டலைச சாவா மருந்தென்பார் உளராயினும், அதனை ஒழிக வென்றுரைப்பினும் அமையும். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—(உண்ணப்படும் பொருள்) சாவாமருந்து எனினும் - அமிர்தமாயினும், விருந்து - (தன்னை நோக்கிவந்த) விருந்தினர், புறத்தது ஆக - (தன்வீட்டின்) புறத்திருக்க, தான் உண்டல்-தானே யுண்ணுதல், வேண்டல்பாற்று அன்று - விரும்பப்படு முறைமையை யுடையதன்றாம்.

௩. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னைநோக்கி வந்தவிருந்தை நாடோறும் புறந்தரு

வானது இல்வாழ்க்கை நல்குரவான் வருந்திக் கெடுதலில்லை, எ-று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருள் தொலையாதுமேன் மேற் கிளைக்குமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—வரு விருந்து-(தன்னை நோக்கி) வந்த விருந்தை, வைகலும் - நாள்தோறும், ஓம்புவான் - உபசரிப்பவனது, வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து - (வறுமையால்) வருந்தி, பாழ் படுதல் இன்று - கெடுதலை யடைவதில்லை.

6

௬௨ ௯ம் அதி. விருந்தோம்பல்

ச. அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும், முகம் இனிய னாய்த் தக்கவிருந்தினரைப் பேணுவானது இல்லின்கண், எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதல். தகுதி ஞான வொழுக்கங்களான் உயர்தல். பொருள்கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறிய வாறு.

(தே-ப-ரை)—முகன் அமர்ந்து-முகம் இனியனாய், நல்விருந்து- தகுந்த விருந்தினரை, ஓம்புவான்-காப்பவனது, இல் - வீட்டில், செய்யாள்-திருமகள், அகன் அமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, உறையும் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பாள்.

ரு. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்க தனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு விதையிடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா, எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவைமூன்று பாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கண் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—விருந்தோம்பி - (முன்னே) விருந்தினரையுண்பித்து; மிச்சில் - மிகுதியை, மிசைவான் - (பின்) உண்பவனது, புலம் - விளைநிலத்துக்கு, வித்தும் - விதையும், இடல் - இடுதலும், வேண்டுங்கொல் - வேண்டுமோ.

௬. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ணஇருப்பான் மறுபிறப்பிற் றேவனாய் வானினுள்ளார்க்கு நல்விருந்தாம், எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து-எய்தாவிருந்து. இதனான் மறுமைக்கணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—செல்விருந்து-(தன்னிடத்திலே)வந்தவிருந்தை, ஓம்பி - உபசரித்து, வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை, பார்த்து-

எதிர்நோக்கி, இருப்பான் - (தான் அதனோடுண்ண) இருப்பவன், (மறுபிறப்பிலே தேவனாய்) வானத்தவர்க்கு - வானினுள்ளவருக்கு, நல்விருந்து-நல்லவிருந்தாவான்.

௭. இனைத்துணைத் தென்பதொன
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பயன். இன்னவளவிற்றென்பதோ ரளவுடைத்தன்று; அதற்கு அவ்விருந்தின் தகுதியளவே அளவு, எ-று.

* ஐம்பெருவேள்வியி னொன்றாகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு ‡ "தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்" ஆகலின், இனைத்துணைத்தென்ப தொன்றில்லையென்றுங் கூறினர்.

இதனுன் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—வேள்விப்பயன் - விருந்ினரை யுபசரித்தலாகிய) வேள்வியினதுபயன், இனைத்துணைத்து என்பது-இன்ன அளவினையுடைய தென்பதாகிய, ஒன்று இல்லை - ஓரளவினையுடையதன்று; விருந்தின்-அவ்விருந்தினது, துணை- தகுதி, அளவே, துணை-(அதற்கு) அளவாம்.

அ பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பார் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலையாப்பொருளை வருந்திக்காத்துப் பின் அதனை யிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடில மாயினேம் என்றிரங்குவர் அப்பொருளான் விருந்தினரையோம்பி வேள்விப்பயனையெய்தும் பொறியிலாதார், எ-று.

‖ "ஈட்டிய வொண்பொருளைக், காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்" ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி-ஆகுபெயர்.

(தே-ப-ரை.)—விருந்து - விருந்தினரை, ஓம்பி - (நிலையாப்பொருளைக்கொண்டு) உபசரித்து, வேள்வி-அவ்வேள்விப்பயனை, தலைப்

---

* ஐம்பெருவேள்வி—பிரமயாகம் =வேதமோதுதல்; தேவயாகம் =ஓமம்வளர்த்தல்; மாநுடயாகம் = விருந்தோம்பல்; பிதிரியாகம் =நீர்க்கடனாற்றல், பூதயாகம் = பலியீதல்.

‡ நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்-அ.

படாதார்-அடையும் அறிவிலாதவர், பரிந்து ஓம்பி-(அப்பொருளை வருந்திக்காத்து, (பின்பு அதனையிழந்து) பற்று அற்றேம் - (இபோது) பற்றுக்கோடிலாதவராயினேம், என்பர்-என்றிரங்குவர்.

௯. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு

(பரி-ரை) எ-து,—உடைமைக்காலத்து இன்மையாவது விருந்தோம்பலை இகழும் பேதைமை; அஃதறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது பேதையர் மாட்டேயுளதாம், எ-று.

உடைமை-பொருளுடையனந்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும் பயனை இழப்பித்தலுடைமையை இன்மையாகவும் மடமையை இன்மையாக உபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலை இகழ்வனை, பொருள் நின்றவழியும் அதனாற் பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்பாமையிற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—உடைமையுள்-(பொருள்) உடையராயிருக்குங் காலத்து, இன்மை-வறுமையாவது, விருந்தோம்பல்-விருந்தினரையுபசரித்தலை, ஓம்பா-இகழும், மடமை-பேதைமையாகும்; (அது அறிந்தோரிடத் திராது) மடவார்கண் - அறிவிலாதவரிடத்து உண்டு - உளது.

௯௦. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,— அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றி குழையாது; விருந்தினர் முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர், எ-று.

அனிச்சம்-ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும் அதுபற்றி நணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலுமென விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள், முதலாய இன்முகம் இல்வழிச் செய்மைக்கண்ணே வாடிநிற்றலின், தீண்டியவழி அல்லது வாடா அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லியரென்பதாம். இதனான் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அனிச்சம் - அனிச்சப் பூவானது, மோப்ப மோந்தவிடத்தே, குழையும் - வாடும்; விருந்து-விருந்தினரானவர் முகம் திரிந்து-முகம்வேறுபட்டு, நோக்க-பார்க்க, குழையும்-வாடுவர்

௧0-ம் அதிகாரம்—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கண் உவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(பரி-ரை) எ-து,—இன்சொலாவன அன்போடு கலந்து வஞ்சனையில வாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள், எ-று.

ஆல் - அசைநிலை. அன்போடுகலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிறின்மை-வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்செல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இவ்வாஞ் சொல்லென இவையும். வாய்மை வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்பயிலா என்பதறிவித்தற்கு. இதனுன் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை,—இன் சொல் - இனிய சொற்களாவன, ஈரம் அளைஇ - அன்போடு கலந்து. படிறு இல ஆம் - வஞ்சனை யில்லன வாயிருக்கின்ற, செம்பொருள் - அறத்தினை, கண்டார் - அறிந்தவரது, வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும்

௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டிய தொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று, கண்டபொழுதே முகம்இனியனாய் அதனோடு இனியசொல்லையு முடையனாகப் பெறின், எ-று.

இன்முகத்தோடு கூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்த தன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாக இன்மையின், அதனினும் அரிதென்றுங் கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—முகன் அமர்ந்து - (கண்டபொழுதே) முக மலர்ந்து, இன்சொலன் ஆக - (அதனோடு) இன்சொல்லையும் உடையவனாக, பெறின் - பெற்றால், (அது) அகன் அமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈதலின் - (ஒருவனுக்கு வேண்டியதொருபொருளைக்) கொடுப்பதைவிட, நன்றே - நல்லதேயாம்

சா. ௯௦-ம்

௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி, பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின் கண்ணதே அறம், எ-று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்து நின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது. ஈதலின்கண்ணது அன்றென்றவாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும இன் முகததோடு கூடிய இன்சொல் முன்னரே பிணித்துக்கொடலின், விருந்தோம்புதற்கட் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அறம் - தருமமானது; முகத்தான் அமர்ந்து - (கண்டபோதே) முகத்தால் விரும்பி, இனிது நோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து, (பின்சேர்ந்தவிடத்து) அகத்தான் ஆம் - மனத்துடனாகிய, இன்சொலினதே-இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலி னிடத்ததே.

௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லார்மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லை யுடையார்க்குத் துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம், எ-று.

நாமுதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமை உடைமை

யின், துவ்வாமையென்றார். யார்மாட்டும் இன்புறூஉ மின்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலுமின்றி உள்ளது நண்பேயாம். ஆகவே, அவர் எல்லாச் செல்வமும் எய்துவரென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும், இன்பு உறூம் - இன்பத்தை மிகுவிக்கும், இன்சொலவர்க்கு - இனிய சொற்களை யுடையவர்க்கு, துன்புஉறூம் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும், துவ்வாமை - வறுமையானது, இல்லாகும் - இல்லை.

ரு. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

"இன்சொலினஃதே" என்னும் பிரதிபேதம்.

க0-ம் அதி. இனியவைகூறல் சுஎ

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கணியாவது தன்னாற் றாழப்படுவோர்கண் தாழ்ச்சியுடையனாய் எல்லார்கணானும் இனியசொல்லையும் உடையனாதல்; இவையிரண்டுமென்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா, எ-று.

இன்சொலனாதற் கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன் கூறினார். மற்று-அசைநிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழகு செய்யாமையின் அல்லவென ,வ கூறினார். இவையிரண்டு பாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)— ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, அணி - ஆபரணமாவது, பணிவு உடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனாகி, இன்சொலன் ஆகல் - (எல்லாரிடத்தும்) இனிய சொல்லையுடையவனாயிருக்கையாம்; பிற - (இவ்விரண்டு மல்லாமல் உடம்பில் அணியும்) மற்றை ஆபரணங்கள், அல்ல - ஆபரணங்களாகா.

சு அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்

(பரி-ரை) எ-து,—பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ்சொற்களை மனத்தான் ஆராய்ந்து இனியவாக ஒருவன் சொல்லுமாயின், அவனுக்குப் பாவங்கள் தேய அறம் வளரும், எ-று.

தேய்தல் - தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலின் தனக்குநிலையின்றி மெலிதல். "தவதநின்முன் னில்லாதாம் பாவம்" * என்பதூஉம் இப்பொருட்டே. நல்லவை நாடிச சொல்லுங்காலவை கடியவாகச்சொல்லின், அறனாகாதென்பதாம். இதனன் மருஉமைப்பயன கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—நல்லவை - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) நன்மையைத் தருஞ்சொற்களை, நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து, இனிய- இனிமை யுள்ளனவாக, சொலின்-(ஒருவன்) சொல்லுவானாயின், (அவனுக்கு) அல்லவை - பாவங்கள், தேய-குறைய, அறம் - தருமமானது, பெருகும் - வளரும்.

எ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையும் உண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும், பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பி னீங்காத சொல், எ-று.

* நாலடியார் துறவு. ௧,

௯அ ௧0-ம் அதி· இனியவைகூறல்

நீதி-உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தான் இனிமை மேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து.

(தே-ப-ரை.)—பயன் ஈன்று - (பொருளினாலே பிறருக்கு) நன்மையைக்கொடுத்து, பண்பின்-இனிமைக் குணத்தினின்றும், தலைப்பிரியா - நீங்காத, சொல் - சொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) நயன் ஈன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி, நன்றிபயக்கும்-(மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும்.

அ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளாற் பிறர்க்குநோய்செய்யாத இனிய சொல், ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும், எ-று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுமாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—சிறுமையுள் நீங்கிய - (பொருளினாலே பிறர்க்குத்) துன்பஞ்செய்வதில் நீங்கிய, இன்சொல் - இனியசொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) மறுமையும் இம்மையும் - வருபிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும், இன்பம் - இன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

கூ. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் கூறிய இன்சொல் தனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித் தறிகின்றவன், அதுநிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்வது என்னபயன் கருதி எ-று.

இனிதென்றது வினைகுறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்கும் இன்னாதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—இன்சொல் - (பிறருடைய) இனிய சொற்களானவை, இனிது ஈன்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதலை, காண்பான் - அனுபவித்தறிகின்றவன், (அதுநிற்க), வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை, வழங்குவது - (பிறரிடத்தே) சொல்லுவது, எவன்கொலோ - யாது பயன்குறித்தோ.

கக-ம் · அதி. செய்ந்நன்றியறிதல் ௬௩

க0. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

(பரி-ரை) எ-து,—அறம் பயக்கும் இனிய சொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறாது, பாவம் பயக்கும் இன்னாதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல், இனிய கனிகளும் தன்கைக்கண் உளவாயிருக்க அவற்றைநுகராது இன்னாதகாய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கும், எ-று.

கூறலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றாம். பொருளை விசேடித்து நின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனிய கனிகளென்றது ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனி * போல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்னாத காய்களென்றது காஞ்சிரங்காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்றனக்கே யின்னாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னாத கூறலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இனிய-(அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும், உளஆக-(தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைச் சொல்லாமல்), இன்னாத-(பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை, கூறல்-(ஒருவன்) சொல்லுதல், கனி-(இனிய) கனிகளும், இருப்ப-(தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைத் தின்னாமல்), காய்-(இனிமையில்லாத) காய்களை, கவர்ந்தது அற்று-தின்றதனோடொக்கும்.

கக-ம் அதிகாரம்—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர்செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்தற்கு கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவை கூறலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது

"ஔவை அதிகமானெடுமானஞ்சியால் அமிழ்தாக நெல்லிக்கனியொன்று பெற்றதனை, "தொன்னிலைப்-பெருமலை விடரகத் தருமிசைக்கொண்ட சிறியிலை நெல்லித்தீங்கனிகுறியா-தாதனின்னகத்தடக்கிச்-சாதனீங்க வெமக்கீத்தனையே" என இவரே பாடிய புறநானூற்று-௯௧-ஆம் செய்யுளாலும் "பால்வரைக-கமழ்பூஞ்சாரற் கவினிய நெல்லி-யமிழ்துவிளை தீங்கனியௌவைக் கீந்த-வுரவுச்சினங்கனலு மொளிதிகழ் நெடுவேல்-அரவக்கடற்றானை யதிகனும்" என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படை. ௯௯ ௧௦௩-ஆம் அடிகளாலும் உணர்க.

௯௦ ௧௧-ம் அதி. செய்ந்நன்றியறிதல்

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கு முன்னே ருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு, மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது, எ-று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றாவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்துதவமாட்டாமை யுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை.)—செய்யாமல்-(தனக்கு முன்னேருதவியும்) செய்யாதிருக்க, செய்த-(ஒருவன் பிறனுக்குச்) செய்த, உதவிக்கு—, வையகமும்-மண்ணுலகத்தையும், வானகமும்-விண்ணுலகத்தையும், (ஈடாகக்கொடுத்தாலும்), ஆற்றல்அரிது-ஒத்தல் அரிது.

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக் கிறுதிவந்த எல்லைக்கண் ஒருவன் செய்த உபகாரம், தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருந்தாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினு மிகப்பெரிது, எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருணோக்க லாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம்.

(தே-ப-ரை.)—காலத்தினால்-(ஒருவனுக்கு) ஆபத்துவந்த காலத்தில், செய்த-(ஒருவன்) செய்த, நன்றி-உபகாரம், சிறிது எனினும்-(தன்னை நோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும், (அக்காலத்தை நோக்க) ஞாலத்தின்-நில உலகத்தினும், மாணப்பெரிது-மிகப்பெரி

தாம்.

---

௩ பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவர்க் கிதுசெய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தல் இலராய்ச்செய்த வுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின், அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம், எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம் காலத்தினாற் செய்ததூஉம், பயன்றூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பயன்-பயனை, தூக்கார்-ஆராய்தல் இலராய் செய்த—, உதவி-உதவியாகிய, நயன்-நயத்தை, தூக்கின்-

ஆராயின், நன்மை-(அதன்) நன்மையானது, கடலின்-கடலினும், பெரிது—.

---

௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குத் தினையளவிற்றாய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும், அதனை அவ்வளவிற்றாகக் கருதாது பனையளவிற்றாகக்கருதுவர் அக்கருத்தின் பயன் தெரிவார், எ-று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சில அளவை. அக்கருத்தின்பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன்.

(தே-ப-ரை)—தினைத்துணைநன்றி - (தனக்குத்) தினையளவாகிய உபகாரத்தை, செயினும் - (ஒருவர்) செய்தாராயினும், (அதனை அவ்வளவாக நினையாமல்), பனைத்துணை ஆக - பனையளவதாக, கொள்வர் - நினைப்பார், பயன் - (அந்நினைப்பின்) பயனை, தெரிவார் - அறிபவர்.

ரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—கைம்மாறான உதவி காரணத்தானும் பொருளானும் காலத்தானும் ஆகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிற்றன்று; அதனைச் செய்வித்துக் கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்று, எ-று.

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் மூன்றுமல்லாத உதவிமாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—உதவி - எதிர்செய்யும் உதவியானது, உதவி வரைத்து அன்று - (முன்செய்த) உதவியளவினதன்று, உதவி செயப்பட்டார் - அவ்வுதவி செய்யப்பெற்றுக்கொண்டவரது, சால்பின் வரைத்து - தகுதியளவினதாம்.

சு. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு.

(பரி-ரை.) எ - து,—துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினாரது நட்பை விடாதொழிக; அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக, எ-று.

கேண்மை-கேளிர்தன்மை. இம்மைக் குறுதிகூறுவார் மறுமைக் குறுதி

யும் உடன்கூறினார்.

(தே-ப-ரை)—துனபத்துள் - துன்பம்வந்த காலத்தில், துப்பு ஆயார் - (தனக்கு) உவவியானவரது, நட்பு - சிநேகத்தை, துறவற்க - விடாதிருக்கக்கடவன்; மாசு அற்றார் - (அறிவொழுக்கங்களில்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை - உறவார்தன்மையை, மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன்

———

எ எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்கண் எய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை, எழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர், எ-று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்தொடரும் எழுபிறப்பினை, அது வினையால் பதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலே உரைத்தாம். * விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். நினைத்தலாவது துன்பந்துடைத்தலான் அவர் மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புதோறுந் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—தங்கண் - தம்மிடத்து (உண்டாகிய), விழுமம்-துன்பத்தை. துடைத்தவர்-நீக்கினவரது, நட்பு - சிநேகத்தை, எழுமை - (வினைப்பயன்தொடரும்) எழுமையினையுடைய, எழுபிறப்பும் - (தம்) எழுவகைப்பிறப்பினும், உள்ளுவர் - (நல்லோர்) நினைப்பார்

அ நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று; அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன், எ-று.

இரண்டும் ஒருவனுற்செய்யப்பட்ட வழி. மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை)—நன்றி - (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை, மறப்பது - மறந்துவிடுதல், நன்றுஅன்று - (ஒருவனுக்கு) அறமல்ல; நன்றுஅல்லது - (அவன்செய்த) தீமையை, அன்றே-செய்தபொழுதே, மறப்பது-மறந்துவிடுதல், நன்று-அறமாம்.

கூ. கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவர்செய்த
 வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர் பின் கொன்றாலொத்த இன்னுதவற்றைச் செய்தாராயினும், அவையெல்லாம அவர்செய்த நன்மையொன்றனையும் நினைக்க இல்லையாம், எ-று.

நினைத்துணை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாவ கெடுக்குமென்பதாம். இதனுன் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந்திறங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—(தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர்) கொன்றுஅன்ன - (பின்) கொன்றாற்போலும், இன்னு - வெறுக்கப்படுமவைகளை, செயினும்-செய்தாராயினும், அவர்செய்த - அவர்கள் செய்த, ஒன்றுநன்று - அந்நன்மையொன்றையும், உள்ள-நினைக்க, கெடும் - (அவையெல்லாம்) இல்லையாம்

க0. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
 செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு

(பரி-ரை.) எ-து —பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தில் நீங்கும் வாயில் உண்டாம்; ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை, எ-று

பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது— * ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்

கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல். இதனாற் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—எ நன்றி - எந்த அறங்களை [பெரியவறங்களையென்றபடி], கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவர்க்கும், உய்வு-பாவத்தில்

* ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு - மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்-குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்-வழுவாய் மருங்கிற் கழுவாயு முளவே-நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன் செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென் றறம்பாடின்றே யாயிழை கணவ-புறநானூறு, ௩௪. கழுவாய பிராயச்சித்தம்.

நீங்கும்வழி, உண்டாம்-உளதாம்; செய்ந்நன்றி-(ஒருவன்) செய்தவுபகாரத்தை, கொன்றமகற்கு - கெடுத்த மனிதனுக்கு, உய்வு - அப்பாவத்தில்நீங்கும்வழி, இல்லை-இலது.

௧௨-ம் அதிகாரம்—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தின்வழுவாது ஒப்ப நிற்கும் நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார்மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையுமன்றே, அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செய்ந்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரறமுமே நன்று, பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின், எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். "ஊரானோர் தேவகுலம்" என்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனுருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத் தருமைதோன்ற நின்றது. இதனான்

நவெுநிலைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பகுதியால் - (பகைவர் அயலார் சிநேகர் என்னும்) பிரிவுதோறும், பாற்பட்டு - (தன்) முறைமையைவிடாது, ஒழுகப்பெறின் - நடக்கப்பெற்றால், தகுதி என ஒன்றே - நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் அறமே, நன்று - நன்முடையது.

௨. செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—நடுவுநிலைமையை உடையவனது செல்வம் பிறர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலியாதலை-உடைத்து, எ-று.

விகாரத்தாற்றொக்க எச்சவும்மையான், இறக்குந்துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று. தான் இறந்தழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—செப்பம் உடையவன் - நடுவுநிலைமையையுடையவனது, ஆக்கம் - செல்வமானது, சிதைவுஇன்றி - (பிறர்செல்வம்

கஉ-ம் அதி· நடுவுநிலைமை ௩௩

போல்) அழிதலின்றி, எச்சத்திற்கும் - (அவன்) சந்ததியார்க்கும், ஏமாப்பு - உறுதியாதலை, உடைத்து - உடையதாம்

௩. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தீயதன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும், நடுவு நிறலை ஒழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே ஒழிய விடுக, எ-று.

நன்மைபயவாமையின், நன்றே தரினு மென்றார். இகத்தலா னென்பது இகந்தெனத் திரிந்துநின்றது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வந்த செல்வம் நன்மைபயத்தலும், ஏனைசெல்வம் தீமை பயத்தலுங் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—நன்றேதரினும்-(இங்கன்றி) நன்மையேதரினும், நடுவு இகந்து-நடுவு நிலைமைநீங்கலால். ஆம் - உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்வத்தை, அன்றே - அப்போதே, ஒழியவிடல்-விடக் கடவன்.

௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—இவர் நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமை இலரென்னும் விசேடம், அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும், எ-று.

தக்கார்க்கு எச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கு இல்லையாதலும் ஒருதலை ஆகலின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) — தக்கார்- இவர் நடுவுநிலைமையை யுடையவர், தகவு இலர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையை யில்லாதவர், என்பது-என்னும் விசேஷம், அவர்அவர்-அவரவருடைய, எச்சத்தால்-நல்லபுதல்வரது இருப்பினாலும் இல்லாமையாலும், காணப்படும்-அறியப்படும்.

---

௫ கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பரி-ரை.) எ-து,—தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற்பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன; அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரண

மாக மனத்தின்கட் கோடாமையே அறிவான் அமைந்தார்க்கு அழகாவது, எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது - அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும், பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும்

ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே கோடுதலன்று என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிற்றல் சால்பினை அழகுசெய்தலின், சான்றோர்க் கணியென்றார்.

(தே-ப-ரை)—கேடும் - (தீவினையினாலே) கெடுதலும், பெருக்கமும் - (நல்வினையிலே) பெருகுதலும், இல்அல்ல-(யாவருக்கும்) இல்லாதவையல்ல [முன்னமே அமைந்து கிடந்தனவென்றபடி]; (அவ்வழியை அறிந்து) நெஞ்சத்து-மனதிலே, கோடாமை-(அவை காரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அணி-அழகாம்.

௬. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிற்றலை ஒழிந்து நடுவல்லவற்றைச செய்ய நினைக்குமாயின், அந்நினைவை யான் கெடக்கடவே னென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக, எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—தன்நெஞ்சம்-(ஒருவன்) தனதுமனம், நடுவு-நடுவுநிலைமையினின்று, ஒரீஇ - நீங்கி, அல்ல - பக்ஷபாதங்களை, செயின்-செய்ய நினைக்குமாயின், (அந்நினைவை) யான்—நான், கெடுவல்-கெடக்கடவேன், என்பது-என்றுணருமுற்பாதமாக, அறிக-தெரியக்கடவன்.

௭. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நடுவாக நின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை, வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர், எ-று.

கெடுவென்பது - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்று கொள் ளுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே கேடும் பெருக்கமும் கோடுதலான் வாரா என்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற் கேதுவாம் என்பதூஉம், கோடாதவன்தாழ்வு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—உலகம்-உயர்ந்தோர், நடுவாக-நடுவாக (நின்று) நன்றிக்கண்-அறத்தின்கண்ணே, தங்கியான்-தங்கினவனது,தாழ்வு-வறுமையை, கெடுவாக-வறுமையாக, வையாது-வையார் [வினையா றென்றபடி]

௮. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பரி-ரை.) எ-து,-முன்னே தான் சமனாக நின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல, இலக்கணங்களான் அமை ந் ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம், எ-று.

உவமைஅடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக் கண்ணும், கூட்டிக சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது * தொடைவிடைகளாற் கேட்டவற்றை [ஊழான் உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ள வாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்று திறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களான் அமைதல் இருவழியும் எற்பனகொள்க.

(தே-ப-ரை)—சமன்செய்து - (முன்னே தன்னைச்) சமனாகச் செய்து, சீர்தூக்கும்-(பின்னே தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல் - துலாக்கோல்போல, அமைந்து - (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து, ஒருபால்-ஒருபக்கத்திலே, கோடாமை - சாயாமையானது, சான்றோர்க்கு-(அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு, அணி-அழகாம்.

---

௯. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(பரி-ரை.) எ - து,—நடுவுநிலைமையாவது சொல்லின்கட் கோடுதலில்லாததாம், அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட் கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின், எ-று.

சொல் - ஊழான் அறத்தை சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற் கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறநெறிகிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவு

[1] தொடை-வீறு.

[2] யாழ்-முறைமை. "தொடைவிடையூழாச் தொடைவிடைதன்னி" — வெண்பா மாலை, வாகைப்படலம், அவையமுல்லை, கக.

8

கந-ம் அதி· அடக்கமுடைமை

நிலைமையாம் எனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறு சொல்லுதல் நடுவு நிலைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—செப்பம் - நடுவுநிலைமையாவது, சொல் - சொல்லி னிடத்தே, கோட்டம் இல்லது - கோணுத லில்லாத தாகும், (அது அப்படியாவது), உள் - மனத்தினிடத்தே, கோட்டம் இன்மை - கோணுத லில்லாமையை, ஒருதலையா - உறுதி யாக, பெறின் - பெற்றால்

கO. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.

(பரி - ரை.) எ-து,—பிறர்பொருளையும் தம்பொருள்போலப் பேணிச் செய்யின், வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந் தமபோற் செய்தலாவது - கொள்வது மிகையும் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னைய இரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரைநோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறாகச்சிறந்தமையின்.

(தே-ப-ரை.)—பிறவும் - பிறர்பொருளையும், தமபோல் - தம் பொருள்போல, பேணி - காத்து, செயின் - செய்வாராயின், (அச் செய்கையானது) வாணிகஞ் செய்வார்க்கு - வர்த்தகஞ் செய் வோர்க்கு, வாணிகம் - நல்ல வாணிகமாம்.

கஙு-ம் அதிகாரம்—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையனாதல். அஃது எரிலார்குற்றம்போலத் தன்குற்றமுங் காணும் நடுவுநிலைமை யுடையார்க்காகலின், இது நடுவுநிலைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனை அடக்கமாகிய அறம் பின்தேவருலகத்துய்க்கும்; அடங்காமையாகிய பாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட்செலுத்தும், எ-று.

கங-ம் அதி· அடக்கமுடைமை ருகூ

இருளென்பது ஓர் நரகவிசேடம். *"எல்லாம் பொருளிற் பிறந்துவிடும்" என்றாற்போல உய்த்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது.

(தே-ப-ரை)—அடக்கம் - (ஒருவனை) அடக்கமாகிய அறமானது, அமரருள் - தேவருலகத்தில், உய்க்கும் - கொண்டுபோய் விடும், அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது, ஆர் இருள் - பொறுத்தற்கரிய நரகத்தில், உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும்.

உ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூஉங் கில்லை யுயிர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்கட்கு அடக்கத்தினை மிக்க செல்வமில்லை; ஆகலான், அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க, எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அறிந்தடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின்.

(தே-ப-ரை.)—அடக்கத்தை - அடங்கியிருத்தலை, பொருள் ஆக-(உறுதிப) பொருளாக, காக்க - காக்கக்கடவன், உயிர்க்கு—, அதனின் ஊங்கு - அதனின்மேற்பட்ட, ஆக்கம் - செல்வமானது, இல் - இல்லை, (ஆதலால்).

---

௩. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்று அறிந்து நெறியாலே ஒருவன் அடங்கப்பெறின், அவ்வடக்கம் நல்லோரான் அறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்முதல் மூன்றும் தன் வயத்தவாதல்.

(தே-ப-ரை.)—அறிவு அறிந்து - (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின் - நல்வழியால், அடங்கப்பெறின் - (ஒருவன்) அடங்கப்பெறுவானானால், செறிவு - அவ்வடக்கமானது, அறிந்து - (உயர்ந்தோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை - மேம்பாட்டை, பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும்.

---

* கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி - சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மதம் - மெல்ல - வருளிற் பிறக்கு மறநெறி யெல்லாம்—பொருளிற் பிறந்துவிடும்—நான்மணிக்கடிகை, எ.

௧௩-ம் அதி. அடக்கமுடைமை

௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்றம்
மலையினு மாணப் பெரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—இல்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது, எ-று.

திரியாதடங்குதல் - பொறிகளாற் புலன்களை நுகராநின்றே அடங்குதல். மலை-ஆகுபெயர்.

(தே - ப - ரை.)—நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகிய தன்) வழியில், திரியாது - (வேறுபடாது நின்று), அடங்கியான் - அடங்கினவனது, தோற்றம்-உயர்ச்சியானது, மலையினும் - மலையுயர்ச்சியினும், மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாம்.

௫. எல்லார்க்கு நன்றாம் பணிதல் லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெருமிதம் இன்றி அடக்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும், அவ்வெல்லாருள்ளும் செல்வமுடையார்க்கே வேறொரு செல்வமாஞ் சிறப்பினை உடைத்து, எ-று.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங்கல்வியுங் குடிப்பிறப்பும் உடையார் அஃதின்றி அவைதம்மானே அடங்கியவழி அவ்வடக்கம் சிறந்து காட்டாதாகலின், செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாரையும் உடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் பொதுவகையான் அடக்கத்து சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை. —பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லாது) அடங்குதல், எல்லார்க்கும்-யாவருக்கும், நன்று ஆம்-(பொதுப்பட) நன்றாகும், (ஆயினும்), அவருள்ளும்-அவ்வெல்லாருள்ளும், செல்வர்க்கே-செல்வர்களுக்கே, செல்வம் தகைத்து — வேறொரு செல்வமாய்த் தோன்றுஞ் சிறப்பினையுடையதாம்.

௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கவல்லனாயின், அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் அரணாதலை உடைத்து, எ-று.

கஉ-ம் அதி. அடக்கமுடைமை ௯௧

ம ஐந்துறுப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல, இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம்புகுதாமல் அடக்கவேண்டுமென்பார், ஆமை

போமென்றார். ஒருமைக்கட்செய்த வினையின்பயன் எழுமையுந் தொடரு மென்பது இதனான் அறிக. இதனான் மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒருமையுள்-(ஒருவன்) ஒருபிறப்பின் கண்ணே, ஆமைபோல் - ஆமைபோல, ஐந்து - ஐம்பொறிகளையும், அடக்கல் ஆற்றின் - அடக்கவல்லவனாகில், (அவ்வல்லமை அவனுக்கு), எழுமையும் - எழுபிறப்பின்கண்ணும், ஏமாப்பு உடைத்து-காவலாதலை யுடையது.

௭. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மாற் காக்கப்படுவன எல்லாவற்றையும் காக்க மாட்டாராயினும் நாவொன்றனையுங்காக்க; அதனைக்காவாராயின் சொற் குற்றத்தின்கட்பட்டுத் தாமே துன்புறுவர், எ-று.

யாவென்பது - அஃறிணைப்பன்மைவினாப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ் சாமை உணரநின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. சொற்குற்றம்-சொல்லின்கட்டோன்றுங்குற்றம். அல்லாப்பர், செம்மாப்பர், என்பன போலச் சோகாப்பரென்பது ஒருசொல்.

(தே-ப-ரை.)—யா - (காக்கவேண்டுவன) யாவையும், காவாராயினும் - காக்கமாட்டாராயினும், நா - நாவொன்றையும், காக்க-காக்கக்கடவர்; காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின், சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு, சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார்.

அ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தீயவாகிய சொற்களின்பொருள்களாற் பிறர்க்கு வருந்துன்பம் ஒன்றாயினும் ஒருவன் பக்கல் உண்டாவதாயின், அவனுக்குப் பிறவறங்களான் உண்டான நன்மை தீதாய்விடும், எ-று.

தீயசொல்லாவன—தீக்குபயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்லென் பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ் சொற்களின்கண்ணே ஒன்றாயினும் தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க்குண்டாவதாயின் என்றுரைப் பாரும் உளர்.

(தே-ப-ரை.)—தீச்சொல் - தீயசொற்களது, பொருள்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்கு வரும்) பயனானது, ஒன்று ஆனும் - ஒன்றாயினும், உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயின், நன்று - (அவனுக்குப்பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நன்மையானது, ஆகாதாகிவிடும்-தீதாய்.

௯. தீயினாற் சுட்டபுண் ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனை ஒருவன் தீயினாற் சுட்டபுண் மெய்க்கட் கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேயாறும்; அவ்வாறன்றி வெவ்வுரையுடையானாவினாற் சுட்டவடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் ஆறாது, எ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினாற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினாற் சுட்டதனை வடுவென்றுங் கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும். ஆறாமையாற் றீயினும் வெவ்வுரைகொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பான்வந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவை மூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தீயினால் - (ஒருவனை யொருவன்) நெருப்பால், சுட்ட புண் - சுட்டபுண்ணானது, (உடம்பினிடத்தே யிருந்தாலும்), உள்-மனத்தினிடத்தே, ஆறும் - (அப்பொழுதே) ஆறும், (அப்படியல்லாமல்) நாவினால் - (தீயசொற்களையுடைய) நாவினாலே, சுட்டவடு - சுட்டவடுவானது, ஆறாது - (அம்மனத்தினிடத்தும்) ஆறாது.

௰. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனத்தின்கண் வெகுளிதோன்றாமற் காத்துக் கல்வி உடையனாய் அடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை, அறக்கடவுள் பார்த்திற் கும், அவனையடையும் நெறியின்கட் சென்று, எ-று.

அடங்குதல்—மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்றல். செவ்வி—தன் குறை கூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனாங் காலம். இப்பெற்றியானை அறந் தானே சென்றடையும் என்பதாம். இதனான் மன வடக்கங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—கதம்-கோபத்தை, காத்து-மனத்திலே தோன் றாமல் காத்து; கற்று - கல்வியுடையவனாகி, அடங்கல் - அடங்கு தலை, ஆற்றுவான் - செய்பவனாது, செவ்வி - சமயத்தை, அறம் -

அறக்கடவுளானவன், ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியில், நுழைந்து - புகுந்து, பார்க்கும்-பார்த்திற்பான்.

௧௪-ம் அதிகாரம்—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் ஓதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது, மெய்ம்முதலிய அடங்கினார்க்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க்கம் விழுப்பந் தரலா
..யிரினு மோம்பப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான், அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும், எ-று.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப் படக்கூறினார். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது, அதனால் அகாரணம் விழுப்பந்தருவ தாயது ஒழுக்கமென்பது பெற்றாம். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்த தாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினு மோம்பப்படு மென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—ஒழுக்கம்-ஆசாரமானது, விழுப்பம் - (எல்லாரு க்கும்) சிறப்பை, தரலான் - கொடுத்தலால், ஒழுக்கம் - அவ்வாசார

ம், உயிரினும் - உயிரைப்பார்க்கினும் (அதிக மேன்மையாக), ஓம்
ப்படும் - பாதுகாக்கப்படும்.

உ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒழுக்கத்தினை ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற்பேணி ருந்தியுங்காக்க; அறங்கள்பலவற்றையும் ஆராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குத் துணையாவது யாதென்று மனத்தை ஒருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய் முடி து அவ்வொழுக்கமே யாகலான், எ-று.

பரிந்துமென்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட் ானும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தெரிந்து-(பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து, (இவற் ள் இருமைக்குத் துணையாவது எதுவென்று) ஓம்பி - (மனத்தை) டக்கி, தேரினும் - அறிந்தாலும், துணை - துணையாய் முடிவது

அஃதே - அவ்வசாரமே; (ஆதலால்), ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை, ஓம்பி - (ஒன்றாலும் அழிவுபடாமற்) காத்து, பரிந்து - வருந்தியும், காக்க - காவல்செய்யக்கடவன்.

ங. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லார்க்கும் தத்தம்வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கம் உடைமை குலனுடைமையாம்; அவ்வொழுக்கத்திற்றவறுதல் அவ்வருணத்திற் றாழ்ந்த வருணமாய்விடும், எ-று.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கம் உடையாராக உயர்குலத்தாராவார்.ஆகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்த வருணத்துப் பிற ந்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற்றவறச தாழ்ந்த வருணத்தாராவர் ஆகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமென்றுங் கூறினர். உள்வழிப்படு குணத்தினும் இல்வழிப்படு ங்குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றி எய்துதலின், அவ்வி

ளைவுபற்றி அவ்வேறுவாகிய வினைகளே பயனாக வோதப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—ஒழுக்கம் உடைமை-(எல்லார்க்கும் தத்தம் வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது, குடிமை-குலமுடைமையாம்; இழுக்கம்-(அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுதலானது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும்-தாழ்ந்த வருணமாய்விடும்

ச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங் கெடாமையின் பின்னும் அஃதோதிக்கொளலாம்; அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங் குன்றக் கெடும், எ-று.

மறக்கவழி இழிகுலத்தனும் ஆகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின் இஃது ஏனையவருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும்.

(தே-ப-ரை)—ஒத்து-(கற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும்-மறந்தானாயினும், கொளல்ஆகும்-(வருணங் கெடாமையினாலே பின்னும்) ஓதிக்கொள்ளலாம்; பார்ப்பான்-பிராமணனது, பிறப்பு-உயர்ந்தவருணமானது, ஒழுக்கம்குன்ற-(தன்) ஆசாரங்குறைய, கெடும்-கெட்டுப்போம்,

கச-ம் அதி. ஒழுக்கமுடைமை கஙரு

ரு அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்கா றுடையான்மாட்டு ஆக்கமில்லாதாற்போல, ழுக்கமில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை, எ-று.

° வமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்து பெற்றாம்; என்னை? * 'கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றமும்'' நல்கூர்தலின். உயர்வு-உயர்குலமாதல்.

(தே-ப-ரை)—அழுக்காறு உடையான்கண்-பொறாமையுடையவனிடத்தே, ஆக்கம்போன்று-செல்வமில்லாமைபோல, ஒழுக்கமிலான்கண்-ஆசாரமிலாதவனிடத்தே, உயர்வு-உயர்ச்சியானது,

௬ ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து

(பரி-ரை.) எ-து,—செயற்கு அருமைநோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார்; அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றம் உண்டாம் தன்மை அறிந்து, எ-று.

ஒழுக்கத்திற் சுருக்கம் அதனையுடையாமே லேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார்

(தே-ப-ரை)—இழுக்கத்தின் - (ஆசாரத்தினின்றும்) தவறுதலால், ஏதம்-(இழிகுலம் ஆதலாகிய குற்றம், படுபாக்கு-உண்டாதலை, அறிந்து-தெரிந்து, உரவோர்-மனவலிமையுடையோர், ஒழுக்கத்தின்-ஆசாரத்தில், ஒல்கார்-சுருங்கார்.

---

௭ ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி

(பரி-ரை.) எ-து,-எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய்துவர்; அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரிததல்லாத பழியை யெய்துவர், எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்றுகொள்ளும் ஆகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவரென்றார். இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுவ ஏனையும் இல்வழிப்படுவ குற்றமும் கூறப்பட்டன.

---

* திருக்குறள், ககக.

9

[illegible] கசஅ அதி· ஒழுக்கமுடைமை

(தே-ப-ரை.)—ஒழுக்கத்தின் - (எல்லாரும்) ஆசாரத்தினால், மேன்மை-மேம்பாட்டை, எய்துவர் - அடைவார்; இழுக்கத்தின்- அதிலிருந்து) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாதபழியை, எய்துவர்-அடைவர்.

அ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு நல்லவொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்; தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினுந் துன்பம் பயக்கும், எ-று.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும், இடும்பை தருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பந் தருதலும் பெற்றும், ஒன்றுரின்கே எனைபதை முடிக்குமாகலின். இதனாற் பின் விளைவு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—நல் ஒழுக்கம்-(ஒருவனுக்கு) நல்ல ஆசாரமானது, நன்றிக்கு-அறத்துக்கு, வித்து ஆகும்-காரணமாய் (இருமைகளிலும்) இன்பத்தைத்தரும், தீஒழுக்கம்-தீயஆசாரமானது, (பாவத்திற்குக் காரணமாய்), என்றும்-இருமைகளிலும், இடும்பை-துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும்.

கூ. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மறந்துந் தீயசொற்களைத் தம்வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள் ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா, எ-று.

தீயசொற்களாவன—பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும், வருணத்திற்கு உரியஅல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையால் சொல்லுதற் றொழில் பலவாயின. சொல்-சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாலென வேண்டாது கூறினர், நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப.

(தே-ப-ரை.)—வழுக்கியும் - மறந்தும், தீய - தீயசொற்களை, வாயால் சொலல் - தம்வாயினாற் சொல்லுதல், ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு - ஆசாரமுடையவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாவாம்.

௧௫-ம் அதி. பிறனில்விழையாமை கள

௧௦. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்தோடு பொருந்த வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார், எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்த வொழுகுதலாவது—உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகிய ஆற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதன வொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான் அவையும் அடங்க உலகத்தோ டொட்ட என்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமும் ஆகலின் அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வரும் ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற்றா னெருக்கத்துக் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—உலகத்தோடு-உயர்ந்தோரோடு, ஒட்ட-பொருந்த, ஒழுகல்-நடத்தலை, கல்லார்-அறியாதார், பல-பலநூல்களையும், கற்றும்-கற்றாராயினும், அறிவிலாதார்-அறிவில்லாதாராவர்.

௧௫-ம் அதிகாரம்—பிறனில்விழையாமை

அஃதாவது காம மயக்கத்தால் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்கமுடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறனுக்குப்பொருளாந் தன்மையுடையாளைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அறியாமை, ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்மாட் டில்லை, எ-று.

பிறன்பொருள்-பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்ணின்தொகை தொக்குநின்றது. இன்பம் ஒன்றையே நோக்கும் இன்ப நூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் * பாரகீயமென்று கூறுவாராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில்லென்றார்; எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பிறன்-பிறனுக்கு, பொருளாள்-உடைமையாந் தன்மையவளை, பெட்டு-இச்சித்து, ஒழுகும்-நடக்கின்ற, பேதை

* பரகீயம் - பிறத்துரியது.

ஃஅ கருஎம் அதிகாரம். பிறனில்விழையாமை

மை-அறியாமையானது, ஞாலத்து-பூமியின் கண், அறம்-அறநூலையும், பொருள்-பொருள்நூலையும், கண்டார்கண்-ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே, இல்—இல்லை.

உ. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றாரெல்லாருள்ளும் பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றார் போலப் பேதையாரில்லை, எ-று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன்கடையென்றார். அறன்கடைநின்ற பெண்வழிசெல்வாரும், வரைவின் மகளிரோடும் இழிகுல மகளிரோடுங்கூடி இன்ப நுகர்வாரும்போல, அறமும் பொருளும் இழத்தலே யன்றிப் பிறன் கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங்கருதிய இன்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாரில்லென்றார்; எனவே, இன்பமும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அறன்கடை - (காமங்காரணமாகப்)பாவத்

தில், நின்றூர் எல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை- பிறனது வாயிலினிடத்தே, நின்றூரின் - (அவன் மனையாளைச் சிந்தித்து) நின்றவர்போல, பேதையார் - மூடர், இல் - இலர்.

௩. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
தீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை ஐயுறாதார் இல்லாள்கண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பி ஒழுகுவார் உயிருடையரேனும், இறந்தாரேயாவர், எ-று.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையாரது தெளிவுபற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—மன்ற - நிச்சயமாக, தெளிந்தார் - (தம்மை நல்லவரென்று) தெளிந்தவரது, இல் - மனையாளிடத்தே, தீமை - பாவஞ்செய்தலை, புரிந்து - விரும்பி, ஒழுகுவார் - நடப்பவர், (உயிருடையவரா யிருந்தாலும்) விளிந்தாரின் - செத்தவரில் நின்றும், வேறல்லர் - வேறாகார்.

கரு-ம் அதி. பிறனில்விழையாமை ௧௪௧

௪. எனைத்துணைய ராயினு மென்னாந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எத்துணைப்பெருமை உடையராயினும் ஒருவர்க்கு ஏதாய் முடியும், காமமயக்கத்தால் தினையளவுந்தம்பிழையை ஆராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல், எ-று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையும் இழந்து சிறுமையெய்தல் நோக்கி, என்னாமென்றார். * "என்னீ ரறியாதீர்போல விவைகூறி—னின்னீரல்ல நெடுந்தகாய்" என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தேரான் பிறனென்பதனைத் தம்மை ஐயுறாத பிறனென்றுரைப்

ருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—தினைத்துணையும் - (காம மயக்கத்தினாலே) தினையளவும் [சிறிதாயினுமென்றபடி], தேரான் - (தம்பிழையை) ஆராயாமல், பிறன்இல் - பிறனுடைய மனையாளிடத்தே, புகல் - செல்லுதல், எனைத்துணையர் ஆயினும் - எவ்வளவு பெருமையை உடையவராயிருந்தாலும், என்னாம் - (அவருக்கு) யாதாய் முடியும்.

௫. எளிதெனை வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

(பரி-ரை.) எ-து.—எய்துதல் எளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கண் இறப்பான், மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலைநிற்குங் குடிப்பழியினையெய்தும், எ-று.

இல்லின்கண் இறத்தல் - இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல்.

(தே-ப-ரை.)—எளிது என - (இவளைச்சேர்தல்) எளிதென்று நினைத்து, இல் - (பிறன்) மனைவியிடத்தே, இறப்பான் - செல்லுவான், விளியாது - அழியாமல், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும், நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய, பழி - (குடிப்) பழியை, எய்தும் - அடை

௬. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(பரி-ரை.) எ-து.—பிறன் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிடத்துப் பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம், எ-று.

— - — -

௭-ம் பாட்டு.

௭0 ௧௫-ம் அதி. பிறனில்விழையாமை

னவே, இருமையும் இழத்தல் பெற்றும். இவையாறுபாட்டானும் பிறனில்விழைவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இல் - (பிறன்) மனைவியினிடத்தே, இறப்பான் கண் - செல்லுவோனிடத்து, பகை பாவம் அச்சம் பழியென நான்கும் - பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இந்நான்கு குற்றங்களும், இகவாவாம் - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம்.

௭. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்

(பரி-ரை.) எ-து,—அறனொடு இயல்போடுகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான, பிறனுக்குரிமை பூண்டு அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பாளது பெண்தன்மையை விரும்பாதவன், எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண்வந்தது. இல்லறஞ் செய்வானெனப்படுவான் அவனே யென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—அறன் இயலான்-அறமாகிய இயல்போடுகூடி, இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான், பிறன்இயலாள் - பிறனுடைய வியல்பின்கண் (அவனுக்கு உரிமைபூண்டு) நிற்பவளது, பெண்மை - பெண்தன்மையை, நயவாதவன் - விரும்பாதவன்.

௮. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறன்மனையாளை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்தகைமை சால்புடையார்க்கு அறனுமாம், நிரம்பிய வொழுக்கமுமாம், எ-று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மை யென்றார். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—பிறன்மனை - பிறனது மனையாளை நோக்காத - உட்கொள்ளாத, பேர்ஆண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அறன் ஒன்றோ - தருமமாவதொன்றோ, ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்தவொழுக்கமுமாம்.

க. நலக்குரியார் யாரெனி ❋ னாமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அச்சந் தரும் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து எல்லா ன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின், பிறனொருவனுக்கு உரிமையா நடைய தோளை சேராதார், எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமை ின் நாம நீரென்றார். நலக்கிற்கென்பது நலககெனக் குறைந்து நின்றது. ாிசசொல்லீறு திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மையெய்துவ ரென்ப ாம்.

(தே-ப-ரை. —நாமநீர் - அச்சந்தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட, வைப்பில - பூமியில், நலத்திற்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறு ற்கு, உரியார்-உரிமையையுடையார், யாரெனின் - யாவரெனின், பிறற்கு - பிறனுக்கு, உரியாள் - உரிமையானவளது, தோள் - தோள்களை. தோயாதார் - சேராதவர்.

கo. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

(பரி-ரை) எ-து,—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது ாதவைகளைச் செய்யுமாயினும், அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்கண் நிற்பாளது பெண்மையை விரும்பாமையுண்டாயின், அது நன்று எ-று.

இக்குணமே மேம்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டா லும் பிறனில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அறன் - ஒருவன் அறத்தை, வரையான்-(தன க்கு உரியதாக்) கொள்ளாதவனாகி, அல்ல - பாவங்களை, செயி னும் - செய்தாலும், (அவனுக்குப்) பிறன்வரையாள் - பிறனெல்லை யிலே நிற்பவளது, பெண்மை - பெண்மையை, நயவாமை - விரும் பாமை (உண்டாயின், நன்று - (அது) நல்லது

கஉ-ம் அதிகாரம்—பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமையானுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடைய
தாம் என்றது காம எனத் திரிந்து நின்றது.

எஉ கஉ-ம் அதி· பொறையுடைமை

ராதல். நெறியினீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டு மென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னை அகழ்வாரை வீழாமற்றாங்கும் நிலம்போல, தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயஅறம், எ-று.

இகழ்தல்—மிகையாயின செய்தலும் சொல்லுதலும்.

(தே-ப-ரை.)—அகழ்வாரை - (தன்னைத்) தோண்டுவோரை, தாங்கும் - (வீழாமற்) சுமக்கின்ற, நிலம்போல - பூமிபோல, தம்மை - தங்களை, இகழ்வார் - நிந்திப்பவரை, பொறுத்தல் - பொறுத்திருத்தல், தலை - முதன்மையாகிய அறமாம்

உ. பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க; அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப்பொறையினும் நன்று எ-று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டனையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினும் நன்றென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—இறப்பினை - (ஒருவன்செய்த) மிகையை, என்றும் - தன்னாலொறுத்தற்குக் கூடியகாலத்திலேயும், பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன்; மறத்தல் - (அதனைநினையாமல் அப்பொழுதே) மறத்தல் (பெறின்), அதனினும் - அப்பொறுமையிலும், நன்று - மிகநல்லது.

---

௩. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரை யேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்; அதுபோல, வன்மையுள் வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல், எ-று.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமை ஆகாதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மை ஆகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து.

கரு-ம் அதி. பொறையுடைமை எரு

(தே-ப-ரை.)—இன்மையுள்இன்மை - (ஒருவனுக்கு) வறுமையுள் வறுமையாவது, விருந்து ஒரால்-விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம்; (அதுபோல) வன்மையுள்வன்மை - வல்லமையுள் வல்லமையாவது, மடவார் - அறியாமையினாலே தீங்கு செய்தவரை, பொறை - பொறுத்தல்

---

௪. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவன் சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்காமையை வேண்டுவனாயின், அவனாற் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும், எ-று.

பொறையுடையார்க்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—நிறையுடைமை - (ஒருவன்) நிறையையுடையனாயிருக்கை, நீங்காமை - (தன்னைவிட்டு) நீங்காமையை, வேண்டின் - வேண்டுவானாயின், (அவனால்) பொறையுடைமை - பொறுமையுடையனாயிருக்கை, போற்றி - அழியாமற் காத்து, ஒழுகப்படும் - நடக்கப்படும்

ரு. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(பரி-ரை.) எ-து.—பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொறாது அவனை ஒறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார்; அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர், எ-று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையாரென்றார். பொதிந்துவைத்தல் - சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

(தே-ப-ரை.)—ஒறுத்தாரை-(பிறன்தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்துப் பொறாமல் அவனைத்) தண்டித்தவரை, ஒன்றாக-(அறிவுடையோர்) ஒருபொருளாக, வையார்-மனத்துட்கொள்ளார்; பொறுத்தாரை-(அதனைப்) பொறுத்தவரை, பொன்போல்-பொன்னைப்போல், பொதிந்து-இடைவிடாது, வைப்பர்-மனத்துட்கொள்வார்.

சு. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(பரி-ரை.) எ-து.—தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை ஒறுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பமே; அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகம் அழியுமளவும் புகழுண்டாம், எ-று.

ஒருநாளையின்பம்—அந்நாளொன்றிலும் கருதியது முடித்தேமெனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், எற்புடை உலகென்னுஞ்சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்குத் தீங்குசெய்தவனைத்) தண்டித்தவர்க்கு (உண்டாவது), ஒருநாளை இன்பம் - அவ்வொரு நாளையின்பமே; பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றும்துணையும் - உலகம் அழியுமளவும், புகழ் - புகழ் (உண்டாம்.)

ஏ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர்செய்தாராயினும், அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று, எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது-* "உம்மை--யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல்" என்றுபரிதல்

(தே-ப-ரை)—திறன் அல்ல-செய்யத்தகாத கொடியவைகளை, தன்-தன்னிடத்து, பிறர்-மற்றவர், செய்யினும்-செய்தாலும், நோ-(அவருக்கு அதனால்வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக, நொந்து-வருந்தி, அறன் அல்ல-அறமல்லாதசெயல்களை, செய்யாமை-செய்யாதிருத்தல், நன்று-(ஒருவனுக்கு) நல்லதாம்.

அ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனச்செருக்கால் தங்கண் தீயவற்றைச்செய்தானைத் தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக, எ-று.

---

* தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம் பொறுப்பதன்றி மற் - றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப் பயத்தா - லும்மை - யெரிவாய நிரயத்து வீழ்வர்கொலென்று - பரியதூஉஞ் சான்றோர் கடன் - நாலடியார், பொறை.

௧௬-ம் அதி. பொறையுடைமை

தாமும் அவர்கண் தீயவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறர்செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) —மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே, மிக்கவை - (தம்மிடத்துத்) தீயவைகளை, செய்தாரை-செய்தவரை, தாம்-தாங்கள், தம் தகுதியால் - தமதுபொறுமையினாலே, வென்றுவிடல்-வென்றுவிடக்கடவர்.

௧௯. துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இல்வாழ்க்கைக்கண் நின்றேயும் துறந்தார்போலத் தூய்மையுடையார், நெறியைக்கடந்தாரவாய் இன்னாசொல்லைப் பொறுப்பவர், எ-று.

தூய்மை-மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் இழிபு முடித்தற்கு.

(தே-ப-ரை),—இறந்தார்-(நல்வழியைக்) கடந்தவரது, வாய்-வாயிலுண்டாகும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை, நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர், துறந்தாரின்- இல்வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்) துறந்தார்போல, தூய்மை-பரிசுத்த குணத்தை, உடையர்-உடையவராவார்.

௨௦. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—விரதங்களான் ஊணைத்தவிர்த்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்; அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னாதசொல்லைப் பொறுப்பாரிற்பின், எ-று.

பிறர்-அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றுடு

நின்றே நோற்றலின், இன்னாச்சொ னோற்பாரிற்பின்னென்றார். இவையிரண்டொட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—உண்ணாது-(விரதங்களினாலே) உணவை விட்டு, நோற்பார் - (தம்மைஅடைந்தநோவைப்) பொறுப்பவர், பெரியர்-(எல்லாரினும்) பெரியவராவார்; (அவர் பெரியவராவது) பிறர்-மற்றவர், சொல்லும்-(தம்மைச்) சொல்லும், இன்னாச் சொல்-வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை, நோற்பாரின்பின்-பொறுப்பவரிற்பின்.

கஎ-ம் அதிகாரம்—அழுக்காறாமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் * மேலே உரைத்தாம். அச்சொல் பின் அழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள்பட எதிர்மறை ஆகாரமும் மகரஐகாரவிகுதியும் பெற்று அழுக்காறாமையென நின்றது. இப்பொறாமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறுகுற்றமில்லாத இயல்பினைத் தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க, எ-று.

இயல்பு-அறிவோடு கூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மைபயத்தலின் ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோம்புக என்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—ஒருவன்தன்நெஞ்சத்து - ஒருவன்தன் மனத்தின்கண், அழுக்காறு-பொறாமையாகிய குற்றம், இலாத-இல்லாத,

இயல்பு-தன்மையை, ஒழுக்கு-(தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது, ஆறுஆக-வழியாக, கொள்க-கொள்ளக்கடவன்.

உ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்

(பரி-ரை.) எ-து,—யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினை நீக்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின், மற்றவன் பெறுஞ் சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினை ஒப்பதில்லை, எ-று.

அழுக்காறு பகைவர் மாட்டும் ஒழியற்பாற் றென்பார், யார்மாட்டும் என்றார். அன்மை - வேறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின் - பொறாமையினின்றும், அன்மை - வேறுதலை. பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின், விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன்பெறும்) மேலான பேறுகளுள், அஃது-அப்பேற்றினை, ஒப்பது - ஒத்தபேறு, இல்லை-

௩. அறனாக்கம் வேண்டாத னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணா தழுக்கறுப் பான்.

நச்குறள்;

கஎ-ம் அதி. அழுக்காறாமை எஎ

(பரி-ரை.) எ-து.—மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமும் செல்வமும் ஆகிய உறுப்புகளைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான் பிறன் செல்வங் கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான், எ-று.

அழுக்கறுத்த லெனினும் அழுக்கா றெனினும் ஒக்கும். அழுக்காறுசெய்யின் தனக்கே ஏதமாம் என்பதாம்.

(தே-பரை)—அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும், ஆக்கம்-

(இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும், வேண்டாதானென்பான் - (தனக்கு) விரும்பாதவனென்று சொல்லப்படுவோன், பிறன் - பிறனது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, பேணாது - (கண்டவிடத்து) மகிழாமல், அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்படுவோன்.

ச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார்; அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினும் துன்பம் வருதலை அறிந்து, எ-று.

அறனல்லவையாவன—செல்வம், கல்வி முதலியன உடையார்கண் தீங்கு நினைதலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம்.

(தே-ப-ரை.)—இழுக்குஆற்றின்-(பொருமைப்படுவதாகிய) தீய வழியால், ஏதம் - துன்பம், படுபாக்கு - உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து, அழுக்காற்றின்-பொறாமையால், அல்லவை-அறம் அல்லாதவைகளை, செய்யார் - (அறிவுடையார்) செய்யார்கள்.

ரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்னார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்காறு பகைவரை ஒழிந்தும் கேடு பயப்பது ஒன்றாகலின், அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அதுதானே அமையும், எ-று.

அதுவேயென்னும பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது.

(தே-ப-ரை.)—அழுக்காறு - பொறாமையானது, ஒன்னார்-பகைவரினின்று, வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும், கேடீன்பது - கேட்டைத்தருவது, (ஆதலால்), உடையார்க்கு - (அப்பொறாமையை) உடையவர்க்கு, (கேட்டைத்தருதற்குப் பகைவர் வேண்டுவதில்லை) அது - அப்பொறாமையே, சாலும் - போதும்.

---

௬. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச் செய்வானது சுற்றம் உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவது மின்றிக் கெடும், எ-று.

கொடுப்பதன்கண் அழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறாமைசெய்தல். சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன்கேடு சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. பிறர்பேறு பொறாமை தன்பேற்றையே அன்றித் தன்சுற்றத்தின் பேற்றினையும் இழப்பிக்கு மென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—கொடுப்பது - (ஒருவனால்) பிறர்க்குக்கொடுக்கப்படும் பொருளைக்குறித்து, அழுக்கறுப்பான் - பொறாமைப்படுமவனது, சுற்றம் - உறவானது, உடுப்பதும் - உடுக்கும் உடையும், உண்பதும் - உண்ணும்உணவும், இன்றி - இல்லாமல், கெடும்-அழியும்.

---

௭. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறராக்கங் கண்டவழிப் பொறாமையுடையானைத் திருமகள் தானும் பொறாது தன் தவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும், எ-று.

தவ்வை-மூத்தவள்; தவ்வையைக்காட்டியென்பது * "அறிவுடையந்தணனவளைக் காட்டென்றானோ" என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோட்டித்து அழுக்கா றுடையனுமினுனை யென்றுரைப்பாரும் உளர்.

(தே-ப-ரை.)—அழுக்காறு உடையானை - (பிறர்செல்வங்கண்டவிடத்தே) பொறாமையுடையவனை, செய்யவள் - திருமகள், அவ்வித்து - (தானும்) பொறாமைப்பட்டு, தவ்வையை - (தன்) தமக்கைக்கு, காட்டி விடும் - காட்டிக்கொடுத்து நீங்குவாள்.

அ. அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்காறென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி தன்னை உடையானை இம்மைக்கண் செல்வத்தைக்கெடுத்து, மறுமைக்கண் நரகத்திற் செலுத்திவிடும், எ-று.

* கலித்தொகை, மருதம்,—எ.

களஎ அதி· அழுக்காறாமை எகூ

பண்பிற்குப் பண்பி இல்லையேனும், தன்னையாக்கினானை இருமையுங் கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அழுக்காறுஎன ஒருபாவி - பொறாமையென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன், திருச்செற்று-(தன்னையுடையவனை இம்மையில் அவனது) செல்வத்தைக் கெடுத்து, தீஉழி உய்த்துவிடும் - (மறுமையில்) நரகத்திற் செலுத்திவிடுவான்.

கூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனது ஆக்கமும் ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும், எ-று.

கோட்டம்—ஈண்டு அழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: * "இம்மை செய்தன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்—திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" என நினைக்கப்பட்ட வாறறிக.

(தே-ப-ரை)—அவ்வியம் நெஞ்சத்தான் - பொறாமையுள்ள மனத்தையுடையவனது, ஆக்கமும் - செல்வமும், செவ்வியான் - பொறாமையில்லாத மனத்தையுடையவனது, கேடும் - வறுமையும், (உண்டானால்) நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும்.

---

௧௦. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லை யஃதிலார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அழுக்காற்றைச் செய்து பெரியாராயினாரும் இல்லை; அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாரும் இல்லை, எ-று.

இவை யிரண்டினானும் கேடும் ஆக்கமும் வருதற் கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அழுக்கற்று - பொறாமைப்பட்டு, அகன்றாரும் - பெருகினவரும், இல்லை - இலர்; அஃது இலார் - அச்செயலில்லாதவருள், பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து, தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும், இல் - இலர்.

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை, ௬௩—௬௪.

௧௮-ம் அதிகாரம்—வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக் கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொறாமையே அன்றி அதனைத் தான் வெளவக் கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு, இஃது அழுக்காறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறன் அன்றென்னும் நடுவுநிலைமை இன்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின், அவ் வெஃகுதல் அவன்குடியைக் கெடச்செய்து, பலகுற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும், எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்கும் இயல்புபற்றி, வெஃகி னென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். ‚ பொன்றவென்பது பொன்றி யெனத் திரிந்து நின்றது; செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.

(தே-ப-ரை.)—நடுவு இன்றி-(பிறர்க்குரிய பொருளைக் கொள் ளுதல் தமக்கு அறமல்லவென்னும்) நடுவுநிலைமை யில்லாமல், நல் பொருள் - (அவரது) நல்லபொருளை, வெஃகின் - (அபகரித்தற்கு) விரும்பின், (அவ் விருப்பு) குடிபொன்றி - (அவன்) குடியைக் கெடுத்து, குற்றமும் - பலகுற்றங்களையும், ஆங்கே - அப்போதே, தரும் — (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

---

௨. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்பொருளை வௌவினால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி, அது வௌவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல்களைச் செய் யார், நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சுபவர், எ-று.

நடுவு-ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியன் அல்லனென்னும் நடுவு.

(தே-ப-ரை.)—நடுவு இன்மை-(ஒருவன் பொருளுக்கு பிறன் உரியவன் அல்லனென்னும்) நடுவுநிலையல்லாமைக்கு, நாணுபவர்-அஞ்சுவோர், (பிறர்பொருளை அபகரிப்பதினாலே), படுபயன்-(தம

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், ; பின்பம் பயக்கும் எனபுழிப் பொன்றுவிதது, மடிவிதது, நீங்குவித்து எனத்பாலன பிற வினைப் பொருளுணர்த்தும் விவ்விகுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றவெ னக் கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவன நூலார் அக்ஷர்ப்பாவித னிச்சென்பர்.

(கு) வரும்பயனை, வெஃகி-விரும்பி, பழிபடுவ-பழியினிடத்தே பொருந்துஞ்செயல்களை, செய்யார்-செய்யார்கள்.

௩. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே

மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(பரி - ரை.) எ-து.—பிறர்பால் வெளவிய பொருளால் தாம் எய்தும் லையில்லாத இன்பத்தை விரும்பி, அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார், அறத்தான் வரும் நிலையுடைய இன்பத்தைக் காதலிப்பவர், எ-று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே அழியுமென்பார், சிற்றின்பமென் ரர். மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது.

(தே-ப-ரை)—மற்றை இன்பம்-நிலையுடைய பேரின்பத்தை, வேண்டுபவர்-இச்சிப்பவர், சிறு இன்பம்-(பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே தாம் அடைவதாகிய நிலையில்லாத) அற்ப இன்பத்தை, வெஃகி-விரும்பி, அறன் அல்ல-அறமல்லாத செயல்களை, செய்யார்-(அவரிடத்தே) செய்யார்கள்.

---

௪. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் வறிய மென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்ப் பிறர்பொருளை விரும்புதல்செய்யார். ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்ற மில்லாத காட்சியினையுடையார், எ-று.

வெல்லுதல்-பாவநெறிகட் செல்ல விடாமை. புலன்வென்ற புன்மை யில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலும இல்லையாயிற்று. புன் மையில் காட்சி-பொருள்களைத் திரிபின்றியுணர்தல்.

(தே-ப ரை)—புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற, புன் மையில்-குற்றமில்லாத, காட்சியவர் - அறிவையுடையவர், இலம் என்று-வறியோம் என்று நினைத்து, வெஃகுதல்செய்யார்- அதுதீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல் செய்யார்.

---

௫. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நுண்ணிதாய் எல்லா நூல்களினும் சென்ற தம்மறிவு ன்னபயத்ததாம், பொருளை விரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடுபடாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வாராயின், எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்யாமையாகலின், அறிவென்னு மென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—வெஃகி-(பொருளை) விரும்பி, யார் மாட்டும்-யாவரிடத்தும், வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களை, செயின் - (அறிவுடையோர்) செய்வார்ஆயின், அஃகி - நுட்பமான தாகி, அகன்ற-எல்லா (நூல்களிலும் சென்று) விரிந்த, அறிவு-அறிவானது, என் ஆம்-என்னபயனை யுடையதாம்.

சு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—அருளாகிய அறத்தை விரும்பி அதற்கு வழியாகிய இல்லறத்தின்கண் நின்றவன் பிறர் பொருளை அவாவி அதனை வருவிக்கும் குற்றநெறிகளை எண்ணக் கெடும், எ-று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல்-இரண்டறமுஞ் சோரவிழத் தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அருள்வெஃகி-அருளாகிய அறத்தை விரும்பி, ஆற்றின்கண் - இல்லறமாகிய) அதன்வழியிலே, நின்றான்-தங்கினவன், பொருள்வெஃகி-பிறர்பொருளைவிரும்பி, பொல்லாத-(அதனை வருவிக்கும்) குற்றவழிகளை, சூழ-எண்ண, கெடும்-கெடுவான்.

எ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்பொருளை அவாவிக்கொண்டு அதனு லாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக, பின் அநுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றாதலில்லை ஆகலான், எ-று.

விளையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—வெஃகி - (பிறர்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம் - (அதனால்) உண்டாகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கத்தை, வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன், விளை வயின் - (பின்) அனுபவிக்

கஅ-ம் அதி- வெஃகாமை அக்

கப்படும்போது; பயன் - (அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கு அரிது ஆம்-நன்றாகுதலில்லை, (ஆதலால்).

அ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(பரி-ரை.) எ-து —சுருங்கல் யாலத்தாகிய செல்வத்திற்குச சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவன் ஆராயின், அது பிறன்வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான வேண்டாமையாம், எ று.

அஃகாமை - ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வம் அஃகாதென்பதா

(தே-ப-ரை.)—செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோகுந் தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு, அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்குக் காரணம், யாது எனின் - எதுவென்று (ஒருவன) ஆராயின், (அது) பிறன் - மற்றையான், வேண்டும் - விரும்பும், கைப்பொருள் - கைப்பொருளை, வெஃகாமை - (தான்) வேண்டாமையாம்.

க. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு

(பரி-ரை.) எ-து,—இஃது அறனென்றறிந்து பிறர்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரைத் திருமகள் தான் அடைதற்காய கூற்றினை அறிந்து அக்கூற்றுனே சென்றடையும், எ-று.

அடைதற்காகுங்கூறு—காலமும், இடமும், செவ்வியும் முதலாயின. இவை யிரண்டுபாட்டானும வெஃகாமையின் குணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அறன்அறிந்து - (இது) அறனென்றறிந்து, வெஃகா-(பிறர்பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார்-அறிவுடையாரை திரு - திருமகள், திறன்அறிந்து - (தான் சேர்தற்காம்) திறத்தை அறிந்து, ஆங்கே - அத்திறத்தினாலே, சேரும்-சேர்வாள்.

க௦. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக் கருதின், அக்கருத்து அவனுக்கு இறுதியைப் பயக்கும்; அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும், எ-று.

ச.அ.ச ககூ-ம் அதி. புறங்கூறாமை

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செருக்கு-ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—எண்ணாது - (ஒருவன் பின்விளைவதை) எண்ணாமல், வெஃகின் - (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின், (அவ்விருப்பம்) இறல் - அழிவை, ஈனும் - (அவனுக்குத்) தரும், வேண்டாமைஎன்னும் செருக்கு - (அப்பொருளை) விரும்பாமையென்னுஞ் செல்வமானது, விறல் - வெற்றியை, ஈனும் - தரும்.

ககூ-ம் அதிகாரம்—புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறரை இகழ்ந்துரையாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றம் அடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறாமை வெஃகாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறா னென்ற லினிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், பிறனைப் புறங்கூறுனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று, எ-று.

புறங்கூறாமை அக்குற்றங்களான் இழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறநின்ற நன்மை கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஒருவன் அறம் கூறான் - ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யானாகி, அல்ல - அறன் அல்லாதவைகளை [பாவங்களை], செயினும் - செய்தாலும், புறங்கூறான் - (பிறனைக் காணாதவிடத்தே) இகழ்ந்துபேசான், என்றல் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல், இனிது - நல்லது.

---

௨. அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறனென்பது ஒன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற் பாவங்களைச் செய்தலினும் தீமையுடைத்து. ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்து நகுதல், எ-று.

உயர்ச்சி சிறப்பும்மையாற் கொள்க. அழித்தல்-ஒளியைக்கோறல்.

- ப - ரை.)—புறன் அழீஇ - ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இகழ்ந்துபேசி, பொய்த்துநகை-(கண்டவிடத்தவனோடு) பொய்த்து மகிழ்தல், அறன் அழீஇ-அறமென்பதொன்றில்லையென அழித்துப் பேசி, அல்லவைசெய்தலின் - (அதன்மேல்) பாவங்களைச் செய்தலினும், தீதே-தீமையுடையதே.

௩. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத

லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்துக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவன் உயிர் வாழ்தலின், அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம்-அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கண் எய்தும் பயன். அறம்-ஆகுபெயர். * தருமென்பது இடவழுவமைதி.

(தெ-ப-ரை.)—புறங்கூறி-பிறனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்ந்து பேசி, பொய்த்து-கண்டவிடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து, உயிர்வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும், சாதல் - (அதுசெய்யாமல்) உயிர்விடுதல், (அவனுக்கு) அறங்கூறும் - தருமநூல்களினாலே சொல்லப்பட்ட, ஆக்கம் தரும்-பயனைத்தரும்.

௪. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் எதிரேநின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னான் ஆயினும், அவனெதிர் இன்றிப் பின்வருவதற்றத்தை நோக்காத சொல்லைச் சொல்லாதொழிக, எ-று.

பின்-ஆகுபெயர். ‡ சொல்வான்றொழில் சொன்மே லேற்றப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது.

---

* தொல்காப்பியத்துச் சொல்லதிகாரத்தில், "அவற்றுள், தருசொல் வருசொலாயிரு கிளவியுந்—தன்மை முன்னிலை யாயீரிடத்த" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு மாறாக சண்பைப் படர்க்கையிடத்திற்கு வந்தமையின், இடவழுவமைதியாயிற்று.

‡ முன்னின்று பின்னோக்காச்சொல். இது ஒரு பொருளின்வினை மற்றொரு பொருளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், திங்ஙுப்படலம், 'மருளறு காரணம்" என்னும் ௩௪-ம் பாட்டிற் காண்க.

(தே-ப-ரை)—கண்ணின்று - (ஒருவனை) எதிரே நின்று, கண் அற - தாட்சிணியமில்லாமல், சொல்லினும் - சொன்னாலும், முன் இன்று - (அவன்) எதிரே இல்லாமல், பின் நோக்காச்சொல் - பின் வரும் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லை, சொல்லற்க-சொல்லாதிருக்கக்கடவன்.

ரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப்படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புறஞ்சொல்லுவான் ஒருவன் அறத்தை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானுய்ச் சொல்லுகின்றானல்லனென்பது அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும், எ-று.

மனத்தீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாதென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—(புறங்கூறுவோனொருவன் அறம் நன்றென்று வாயினாலேசொல்லினும்) அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச் சொல்லுதற்கு ஏற்ற, நெஞ்சத்தான் அன்மை - மனத்தையுடையவனல்லாதவனாயிருக்கையானது, புறஞ்சொல்லும்-அப்புறங்கூறுதற்குக் காரணமாகிய, புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே, காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும்.

சு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன், தன்பழி பலவற்றுள்ளும் உளையுந்திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாற் கூறப்படும், எ-று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும். இது வருகின்றவற்றிற்கும் ஒக்கும். திறன்-ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக்கூறியதற்கு அவ்வளவன்றி அவனிறந்துபட்டு உளையுந்திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார்.

(தே-ப-ரை)—பிறன்பழி-பிறனொருவனதுபழியை, கூறுவான்-

யவனைக்காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன், தன் பழியுள்ளும்-ஈதை (பல) பழிகளுள்ளும், திறன்-(வருந்தும்) விதமுடையவை

* அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தான என்பதனை நெஞ்சோடறஞ் சொல்வானென விகுதி த்துக் கூட்டுவா பிரயோகவிவேகநூலார்.

களை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து, கூறப்படும் - (அவனாலே) சொல்லப்படு வான்.

௭. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட றேற்றா தவர்.

(பரி-ரை.) இ-து,—தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றாற் புறங்கூறித் தமகேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர், கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார், எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பரென்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல்-தமக் குறுதியென்றறிதல். * "கடியுமிடத்தேற்றான் சோர்ந்தனன்கை" என்புழிப் போலத் தேற்றாமை தன்வினையாய் நின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து.

(தெ-ப-ரை.)—நகச்சொல்லி-(கூடி) மகிழும்படி (இனிய சொற்களைச்) சொல்லி, நட்பாடல்-(அயலாரோடு) சிநேகஞ் செய்தலை, தேற்றாதவர்-(தமக்குஉறுதியென்று) அறியாதவர், பகச்சொல்லி-(தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறங்கூறி, கேளிர்-(தமது) சுற்றத்தாரையும், பிரிப்பர்-பிரியப்பண்ணுவர்.

---

௮. துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினா
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

(பரி-ரை.) இ-து,—தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர் புறத்

துந் தூற்றும் இயல்பினையுடையார், அயலார்மாட்டுசெய்வது யாது கொல்லோ! எ-று.

தூற்றுதல்-பலரும் அறியப் பரப்புதல். அதனிற் கொடியது பிறிதொன்று காணாமையின், என்னைகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை.)—துன்னியார்-(தம்மோடு) நெருங்கினவரது, குற்றமும்-குற்றத்தையும், தூற்றும்-(அவரைக் காணாத விடத்தே) பரப்புகின்ற, மரபினர்-இயல்பை யுடையவர். ஏதிலார்மாட்டு-அயலாரிடத்து, என்னைகொல்-யாதுதான் செய்யார்

ரஅக, மருதப்—உஎ.

அஅ கசு-ம் அதி. புறங்கூறாமை

கூ. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர்பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை, நிலம் இக்கொடியது பொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும், எ-று.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்னுங் கருத்தால், அறனோக்கியாற்றுங்கொ லென்றார். இவை ஐந்துபாட்டாலும் புறங்கூறுவார்க் கெய்துங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—புறன்நோக்கி-பிறர் நீங்கின இடம்பார்த்து, புல்சொல்-(அவரது) பழிப்புச்சொல்லை, உரைப்பான் - சொல்லுவோனது, பொறை-(உடற்) பாரத்தை, வையம்-பூமியானது, அறன்நோக்கி-(இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறமாவதென்று, ஆற்றுங்கொல்-சுமக்கின்றதுபோலும்.

௰. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
றீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஏதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர்குற்றங் காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காணவல்லராயின், வர் நிலைபேறுடைய வுயிர்க்கு வருவதொரு துன்பமுண்டோ, எ-று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும்; ட்டவழியொழிதலிற் பாவம் இன்றும், ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன் இல்லை யென்பது நோக்கி உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றுங் கூறினார். தனுற் புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே-பஊ.)—ஏதிலார்குற்றம்போல்-அயலாரது குற்றத்தைக் ண்பதுபோல், தங்குற்றம்-(அப்புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற் த்தையும், காண்கிற்பின்-காணமாட்டுவாராயின், மன்னும்உயிர்க்கு- வாது) நிலைபெற்ற உயிர்க்கு, தீது-(வருவதொரு) துன்பம், ண்டோ-இல்லை.

௨0-ம் அதிகாரம்—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்க ளுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ் சொல், பயனில்சொல், என வாக்கின்கண் நிகழும் பாவநான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இல் வாழ்வாராற் கடியப்படும் ஏனைமூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலா னும், குறளை புறங்கூறாமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இத னுன் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறங்கூறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧ பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனில

வாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான் எல்லாராலும் இகழப்படும், எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாராலும் இகழப்படுதலின், எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

(தே-ப-ரை.)—பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும், முனிய - (கேட்டு) வெறுக்க, பயன் இல - பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லுவான் - சொல்லுவோன்; எல்லாரும் - எல்லாராலும், எள்ளப்படும் - இகழப்படுவான்.

உ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர் முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல் விருப்பமிலவாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார் மாட்டுச் செய்தலினும் தீது, எ-று.

விருப்பமில் - வெறுப்பன. இச்சொல் அசசெயலினும் மிகவிகழ்பாடு பயக்குமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—பல்லார்முன்-(அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே பயன்இல - பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லல் - (ஒருவன்) சொல்லுதலானது, நட்டார்கண் - (தன்) சிநேகரிடத்து, நயன்இல விருப்பமில்லாத செயல்களை, செய்தலின் - செய்தலினும், தீது -

ங. நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை.

12

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்கு முரைதானே இவன் நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும், எ-று.

உரையால் இவன் நயனிலதென்ப ; நியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—பயன் இல - பயனில்லாத பொருள்களை, பாரித்து - விரித்து, உரைக்கும்உரை - (ஒருவன்) சொல்லும் சொல்லானது, நயன்இலன்என்பது - (இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை, சொல்லும் - அறிவிக்கும்.

௪. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனொடுபடாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச் சொல்லுமாயின், அவை அவன்மாட்டு நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களி னீக்கும் எ-று.

பண்பு-இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயி னென்பதும், அவன்மாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—பயன்சாரா - பயனோடு பொருந்தாத, பண்பில்சொல் - குணமில்லாத சொற்களை, பல்லார்அகத்து - பலரிடத்தே, (ஒருவன் சொல்லுவானாயின் அவை அவனிடத்தே) நயன் சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதனவாகி, நன்மையின் - நற்குணங்களிலிருந்து, நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும்.

---

௫ சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனிலவாகிய சொற்களை இனிய நீர்மையுடையார் சொல்லுவாராயின், அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கப்பாடும் உடனே நீங்கும், எ-று.

நீர்மை-நீரின்தன்மை, சொலினென்பது சொல்லாமையைவிளக்கிற்று.

(தே-ப-ரை.)—பயன் இல - பயன் இல்லாதசொற்களை, நீர்மை உடையார் - குணத்தன்மையையுடையவர், சொலின் - சொல்லுவாராயின், சீர்மை - (அவரது) மேம்பாடானது, சிறப்பொடு - (அதனால் வரும்) நன்குமதிக்கப்படுதலுடனே, நீங்கும் - (அவரிடத்திருந்து) நீங்கும்.

௬. பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் சொல்லு வானை மகனென்று சொல்லற்க; மக்களுட் பதரென்று சொல்லுக, எ-று.

அல் விகுதி வியங்கோள், முன் எதிரமறையினும், பின் உடம்பாட்டி லும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்ளீடின்மையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவை ஆறுபாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பயன் இல்சொல் - பயனில்லாத சொற்களை, பாராட்டுவானை - (பலதரமும்) சொல்லுமவனை, மகன்எனல் - மகனென்று சொல்லாதே, மக்கள்பதடி எனல் - மனிதருக்குள்ளே பதரென்று சொல்லக்கடவாய்

— —

௭. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—நீதியோடு படாதசொற்களைச சான்றோர் சொன் னாராயினும், அஃதமையும; அவா பயனிலவற்றைச சொல்லாமைபெறின், அது நன்று, எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றி னும் பயனில தீய வெனபதாம்.

(தே-ப-ரை.)—சான்றோர் - அறிவுடையோர், நயன் இல - நீதியோடு பொருந்தாதசொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாலும், சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; பயன் இல - பயனில்லாத சொற் களை, சொல்லாமை - சொல்லாமை (பெறின்), நன்று - (அது) நன்று.

௮. அரும்பய னாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையு டையார் மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார், எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன—வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முத லாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக் கப்பட்டன.

கூஉ. உ0-ம் அதி. பயனிலசொல்லாமை

(தே-ப-ரை.)—அரு பயன்-அறிதற்கரிய பயன்களை, ஆயும் - ஆராயவல்ல, அறிவினர் - அறிவுடையார், பெரு பயன் இல் லாதசொல் - மிகுந்த பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லார் - சொல் லார்கள்.

க. பொருடீர்ந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்ந்த
மாசறு காட்சி யவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனில் நீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார், மயக்கத்தில் நீங்கிய தூய அறிவினையுடையார். எ-று

தூயவறிவு - மெய்யறிவு. மருடீர்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் காட்சிய வரென்னும குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் பய னிலசொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்ட

(தே-ப-ரை.)—மருள் தீர்ந்த - மயக்கத்தில் நீங்கிய, மாசு அறு - குற்றமற்ற [பரிசுத்தமாகியவென்றபடி], காட்சியவர் - அறி வினையுடையோர், பொருள் தீர்ந்த - பயனிலநீங்கிய சொற்களை, பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லார் - சொல்லார்கள்.

க0. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்

(பரி-ரை.) எ-து,—சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல் லுக; சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக, எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின் வரு நிலையென்னும் அணிநோக்கி வந்தது, * "வைகலும் வைகல் வரக்கண

டும்" என்பதுபோல, இதனுற சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—சொல்லில் - சொற்களிலே, பயன் உடைய - பிரயோசனமுடைய சொற்களை, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; சொல்லில் - சொற்களிலே, பயன் இலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாதசொற்களை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவர்.

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அஃதுணரார் - வைகலும் வைகற்
புலவர் - வைகலும் வைகறும் வாழுநாண்மேல வைகுதல் - வைகலில் வைகதுணராதார் -
நாலடியார், அறன் வலியுறுத்தல.

உக-ம் அதிகாரம்—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனுன் மெய்யின்கண் நிகழும் பாவங்களெல்லாந் தொகுத்து விலக்குகின்றுராகலின், இது பயனில் சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யெனனுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மயக்கத்தை முன் செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்; அஃதிலாராகிய சிரியார் அஞ்சுவர், எ-று.

தீவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் * காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டு செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சாரென்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சுவரென்றுங் கூறினர்.

(தெ-ப-ரை.)—தீவினை என்னும் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படுமயக்கத்தை, தீவினையார் - (முன்செய்த) தீவினையுடையோர், அஞ்சார் - பயப்படார்; விழுமியார் - (அது இல்லாத) மேலோர், அஞ்சுவர் - பயப்படுவர்

உ. தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் பின் அத்தொழிற்குத் துன்பமே பயத்தலான், அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனால் தீயினுமஞ்சப்படும், எ-று.

பிறிதொரு காலத்தும் பிறிதொரு தேயத்தும் பிறிதோருடம்பிலுஞ் சென்று சுடுதல் தீக்கின்மையின், தீயினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று.

(தே-ப-ரை)—தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுச்செய்யும்) தீவினைகள், தீப - (பின்பு) துன்பங்களை, பயத்தலால் - தருதலால், தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள், தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும் - (ஒருவனால்) அஞ்சப்படும்.

---

௩. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யாவிடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குறுதி நாடும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர், தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை, எ-று.

---

¹ காரணங் காரியமாதற்கும் காரியங் காரணமாதற்கும் விநியோக விவேகம், நிருப்படலம், "பருவாறு காரணம" எனனும் ௩௪-ம் பாட்டிற் காணக.

௧௩௪ உக-ம் அதி. தீவினையச்சம்

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயத்தக்குழியும் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின், அதனை அறிவினுளெல்லாந் தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாது என்பது கடைகுறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக் கஞ்சவேண்

மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-பரை)—செறுவார்க்கும் - (நம்மை) வருத்துவோரிடத்தும், தீய - தீவினைகளை, செய்யாவிடல் - செய்யாமலவிடுதலை, அறிவினுள்எல்லாம் - (தக்க நன்மை ஆராயப்பட்ட) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், தலை - முதன்மையாகிய அறிவாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (நல்லோர)

---

௨ மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் பிறனுக்குக்கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக; எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும், எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானும் உடன் சூழ்தலின், இவன் பிற்படுதலும் அறக்கடவுள் முற்படுதலும் பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடும் வழியை உண்டாக்குதல். தீவினை எண்ணலும் ஆகாதென்பதாம்.

(தே-பரை)—பிறன் - (ஒருவன்) பிறனுக்கு, கேடு - கேட்டைத்தரும் வினையை, மறந்தும் - மறந்தாகிலும், சூழற்க - எண்ணாதிருக்கக்கடவன்: சூழின் - எண்ணுவானாயின், சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேட்டைத்தரும் வினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - எண்ணும்

---

௩. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக; செய்வனாயின் பெயர்த்தும் வறியனாம், எ-று.

அதுதீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். ஆன்-விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்

தன்மை * "உளனாவென் னுயிரை யுண்டு" என்பதனானுமறிக. மற்று-அசை நிலை. இலமென்று பாட மோதுவாரு முளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க; செயின், அப்பொருளானேயன்றி நற்குணநற் செய்கைகளானும் வறியனாமென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை)—இலன் என்று-(யான்) வறுமையை யுடையே னென்று நினைத்து, தீயவை-(அதை தீர்தற்பொருட்டுத்) தீவினைகளை, செய்யற்க-(ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யா திருக்கக்கடவர், செயின் - செய்வானாயின், பெயர்த்து - பின்னும், இலன் ஆகும்-வறுமையை யுடையனாவார்

---

௨௬. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(பரி-ரை.) எ-து —துன்பஞ்செய்யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன், தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக, எ-று.

செயின் அப்பாவங்கள் அடுதல் ஒருதலையென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—நோய்ப்பால் - துன்பஞ் செய்யும் பகுதியை யுடைய பாவங்கள், தன்னை அடல் வேண்டாதான்-தன்னைப் பின் வந்து வருத்துதலை விரும்பாதவன், தீப்பால-தீமையாகிய பகுதி யையுடைய வினைகளை, தான் பிறர்கண்-தான் பிறரிடத்தே, செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக் கடவன்

---

௭. எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

(பரி-ரை.) எ-து —எத்துணைப் பெரியபகை யுடையாரும் அதனை ஒருவாற்றாற் றப்புவர்: அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும், எ-று.

‡ "வீடா-துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை" என்புழியும் வீயாமை. நீங்

தாமைச்கணவந்தது.

(தே-ப-ரை)—எனைப்பகைஉற்றாரும் - எவ்வளவு பெரிய பகை யையுடையவரும், உய்வர்-(அதனை ஒருவழியினால்) தப்புவார்; (அப்

கலித்தொகை, குறிஞ்சி—உ௨.
புறநானூறு, ௩௬௯.

படியல்லாமல்) வினைப்பகை-தீவினையாகிய பகையானது, வீயாது-நீங்காமல், பின்சென்று-பின்தொடர்ந்து, அடும்-கொல்லும்

அ. தீயவை செய்தார் கெடுத லிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்க்குத் தீவினைகளைசெய்தார் தாமகெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின், ஒருவன் நிழல் நெடிதாகப்போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின்கண் தங்கிய தன்மைத்து, எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப் பற்றி நின்று, அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனால் கெடுதற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃது ஒன்றை அன்றென்பதற்கு அடியுறைந்த நிழல் றன்னை வீயாதற்றென்னாது வீயாதடி யுறைந்தற்றென்ற பாடமே சரியாமிறு. மேல் வீயாது பின்சென்றடுமென்றார், ஈண்டு அதனை உவமையான் விளக்கினார்.

(தே-ப-ரை.)—தீயவை-தீவினைகளை, செய்தார் - (பிறருக்குச்) செய்தவர், கெடுதல்-(தாம்) கெடுதல், (எத்தன்மைத் தென்றால்) நிழல-(ஒருவனது) நிழலானது, (நெடுந்தூரம்போயினும்), தன்னை - அவனை, வீயாது-விடாது வந்து, அடி-அடியினிடத்தே, உறைந்தது அற்று-;

௯. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன், தன்னைத்தான் காதல் செய்தல் உடைய னாயின், தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யா தொழிக, எ-று.

நல்வினை, தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பா லென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறு பாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யின் தாமகெடுவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—தன்னை தான் காதலன் ஆயின்-(ஒருவன்) தன்னைத்தான் விரும்புத லுடையவனானால், தீவினைப்பால்-தீவினையாகிய பிரிவினுள், எனைத்து ஒன்றும்-எவ்வளவு சிறிய தொன்றை யாயினும், துன்னற்க-(பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

உஉ-ம் அதி. ஒப்புரவறிதல் கூஎ

௰. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக் கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யான்ஆயின், அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடைய னென்பதறிக. எ-று.

அருமை-இன்மை. * அருங்கேடனென்பதனை ‡ "சென்று சேர் கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றாழ் வியன்குளம்" என்பதுபோலக்கொள்க. ஓடி என்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்தலோடு

முடிக்க. இதனால் தீவினைசெய்யாதவன் கேடிலனென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை,—மருங்குஓடி - (ஒருவன்) நல்ல வழியிற்போகாமல் கெட்ட வழியிறபோய், தீவினை-தீவினைகளை, செய்யானெனின்-(பிறிதிடத்தே) செய்யானாயின், அருங்கேடன் என்பது - (அவன்) கேட்டை அருமையாக வுடையவனென்பதை[க்கேட்டை யுடையவனல்லன் என்றபடி], அறிக - அறியக்கடவர்.

உ௨-ம் அதிகாரம்—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினை யறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடை போல அறநூல்களுள் கூறப்படுவதன்றித்தாமேஅறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களால் தவிர்தகுவன கூறினார், இனிச்செய்யத் தகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கு நீர் உதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்ன கைம்மாறு செய்யாநின்றன. ஆகலான், அம்மேகங்கள்போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவன அல்ல, எ-று.

என்னாற்றுமென்ற வினா யாதும் ஆற்றா என்பது தோன்ற நின்றமையின், அது வருவித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மைய அல்ல என்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்யாது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேற்றினர்.

அ காஞறு, சஉ.

† அருங்கே ன் என்பதனைக் கேடரியனென விகுதி பிரித்துக ட்டுவோ பிரயோக விவேகநூலார்.

(தே-ப-ரை.)—உலகு - உயிர்களானவை, மாரிமாட்டு - (தடக்கு ரீருதவுகின்ற) மேகங்களிடத்து, என்-என்னபிரதியுபகாரத்தை ஆற்றும் - செய்துவருகின்றன [ஒன்றும் செய்கின்றனவில்லையென்றபடி;] (ஆகலால்) கடப்பாடு -(அம்மேகங்கள் போல்வார்செய்யும்) உபகாரங்களும், கைம்மாறு - பிரதியுபகாரங்களே, வேண்டா-விரும்புவன அல்ல

உ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து —தகுதியை யுடையார்க்காயின் முயறலைசெய்து ஈட்டிய பொருள் முழுதும் ஒப்புரவுசெயதற் பயதருவாம், எ-று.

பிறாக்குபவாதார் போலக் காமே உண்டற்பொருட்டும் வைத்திழத்தற் பொருட்டுமே அன்றென்ப தாயிற்று.

(தே-ப-ரை —தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு ஆயின், தாள் ஆற்றி - முயற்சி செய்து, தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட, பொருள் எல்லாம் - பொருள் முழுவதும், வேளாண்மை-உபகாரத்தை, செய்தல் பொருட்டு - செய்தலாகிய பயனுடையனவாம்

ங. புத்தே ளுலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற

(பரி-ரை) எ-து,—தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும் ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெய்கனைப் பெறுதலரிது, எ-று.

ஈவாரும் எற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மைய ராதலின் புத்தேளுலகத்து அரிதாயிற்று: யாவர்க்கும் ஒப்பது இதுபோற் பிறிதொன்று இன்மையின், இவ்வுலகத்து அரிதாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்

குக் காரண மரிதென் றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவி னது சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே-ப-ரை.) —புத்தேள் உலகத்தும் - தேவருலகத்திலும், ஈண்டும் - இவ்வுலகத்திலும், ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல, நல்ல - நல்லவையாகிய, பிற - வேறுசெயல்களை, பெறல் - பெறுதல், அரிது அரிதாம்

ச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

உஉ-ம் அதி. ஒப்புரவறிதல்

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிரோடு கூடிவாழ்வானாவான் உலக நடையினை அறிந்து செய்வான; அஃதறிந்து செய்யாதவன் உயிருடையவனே ஆயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும், எ-று.

உயிரின் அறிவுஞ் செயலுங் காணாமையின், செத்தாருள் வைக்கப்படு மென்றார். இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறன் உடைத்தன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒத்தது அறிவான - உலகநடையை அறிந்து செய்பவன், உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழுபவனாவான், மற்றையான் - ந்து செய்யாதவன், (உயிருடையவனா யிருந்தாலும்) செத்தாருள் - இறந்தவர்களில், வைக்கப்படும்-(ஒருவனாக) வைக்கப்படுவான் [நினைக்கப்படுவா னென்றபடி.]

ரு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரிய அறிவினை யுடையவனது செல்வம், ரின்வாழ்வார் தண்ணீருண்ணும் குளம் நீர்நிறைந் தாற்போலும், எ-று.

நிறைதலென்னும இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது செடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டுவன தப்பாது உதவு மென்பதாம்.

(தே ப-ரை.)—உலகு - உலகாண்டையை, அவாம் - விரும்பச் செய்யும், பேர் அறிவு ஆளன்-பெரிய அறிவினையுடையவன்து, திரு-செல்வம், ஊருணி-ஊரில் வாழ்வார் நீருண்ணுங் குளமானது, நீர் நிறைந்தது அற்று-நீரினால் நிறைந்ததுபோலும்.

---

௬. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ
நயனுடை யான்கட் படின்

(பரி-ரை) எ-து,—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான் கண்ணே படுமாயின், அது பயன்படுமரம் ஊர்நடுவே பழுத்தாற்போலும், எ-று.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றார்; எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—செல்வம்-செல்வமானது, நயன் உடையான் கண்-உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே, படின்-உண்டாகுமானால் (அவ்

வுண்டாதல்), ஊர்உள்-ஊர்நடுவே, மரம்-மரத்தினிடத்தே, பயன்-பழமானது, பழுத்து அற்று-பழுத்தாற்போலும்.

௭. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையான்கண்ணே படுமாயின், அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை ஒக்கும், எ-று.

தப்புதலாவது கோடற்கு அரிய இடங்களில் நின்றுதல், மறைந்து நின்றுதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல் பயன்படாமை. தன்குறை நோக்காது

ஒல்லார் வருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் கடப் பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையான் கண்-(உபகாரஞ்செய்யும்) பெரிய தகைமையை யுடையவனிடத்தே, படின்-உண்டாகுமானல், (அச்செல்வமானது) மருந்தாகி - (சமூல மும் வியாதிகளுக்கு) மருந்தாய், தப்பா-தப்பாத, மரத்து அற்று-மரத்தையொக்கும்.

அ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வம சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார், தாம்செய்யத் தகுவனவற்றை அறிந்த இயற்கை அறிவுடையார், எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—கடன்-(தாம்செய்யத் தகுவனவாகிய) முறைமை களை, அறி - அறிந்த, காட்சியவர் - இயற்கை யறிவையுடையவர், இடன் இல் பருவத்தும்-செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்திலும், ஒப்புர விற்கு-உபகாரஞ்செய்வதற்கு, ஒல்கார் - தளரார்.

கூ. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒப்புரவு செய்தலையுடையான் நல்கூர்ந்தானாதலா வது, தவிராது செய்யும் நீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப் பெறாது வருந்துகின்ற இயல்பாம், எ-று.

தான் நுகர்வன நுகரப்பெறாமை அன்றென்பதாம். இவையிரண்டு பாட் டாலும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற் பாற்று அன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—நயன் உடையான்-உபகாரஞ் செய்தலையுடைய வன், நல்கூர்ந்தான் ஆதல்-வறுமைப்பட்டவனாகுதலாவது, செய்யும்-(ஒழியாமற்) செய்யும், நீர-தன்மையை யுடைய அவ்வுபகாரங்களை செய்யாது-செய்யப்பெறாமல் அமைகலா ஆறு-வருந்துகின்ற இயல்

கo. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து.

(பரி-ரை) எ-து,—ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின், அக்கேடு தன்னை விற்றாயினுங் கொள்ளுந் தகுதியை யுடைத்து, எ-று.

தன்னை விற்றுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருள் இல்லையன்றே இஃதா யின் அதுவுஞ் செய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தல்நோக்கி. இதனால் ஒப்புர வினாற் கெடுவது கேடு அன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒப்புரவினால்-உபகாரஞ் செய்தலினாலே, கேடு வரும்எனின் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டா யின், அஃது-அக்கேடானது, ஒருவன் விற்று-ஒருவன்-(தன்னை) விற் றாயினும், கோள்தக்கதுடைத்து-வாங்குந்தகுதியை யுடையதாம்,

உங-ம் அதிகாரம்—ஈகை.

அஃதாவது வறியராய் ஏற்றோர்க்கு மாற்றாதுகொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொருளும் இல்லாதார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது, அஃதொழிந்த வெல் லாக்கொடையும் குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கும் நீர்மையையுடைத்து, எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியர் அல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கிய வாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரது என்புழி அதுவென்பதுபகுதிப்பொருள் விகுதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கு நீரதுடைத்தென்

ஞர். இதனான் ஈகைய திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

உஉ-ம் அதி- ஈகை

(தே-பா-ரை)—வறியார்க்கு - ஒருபொருளு மில்லாதவர்க்கு, ஒன்று-(அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவதே-கொடுத்தலே, ஈகை-(பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும்; மற்று எல்லாம்-(அது நீங்கலாகிய) எல்லாக்கொடையும், குறிஎதிர்ப்பை-குறிக்கப்பட்ட பின்வரும்பய னுடைய, நீரது - தன்மையை, உடைத்து-உடையதாம்.

உஉ. நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஏறல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பார் உளராயி னும், அது தீது; ஈதலாற்கு அவ்வுலகெய்தல் இல்லையென்பார் உளராயி னும் ஈதலே நன்று, எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அங்ஙனங் கூறுவார் இன்மை விளக்கி நின்றது. பிரிநிலை ஏகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற் றாம். நல்லது கூறுவார் தீயதும் உடன்கூறினார்.

(தே-பா-ரை.)—கொளல்-இரத்தல், நல்லாறு-எனினும் - (மேலுல கத்துக்கு) நல்லநெறி யென்பவர் உளராயினும், தீது-(அது) தீயது; மேல் உலகம்-(கொடுத்தவர்க்கு) அம்மேலுலகத்தை (அடைதல்), இல்எனினும்-இல்லையென்பவர் உளராயினும், ஈதலே-கொடுத்தலே, நன்று-நன்மையுடையது.

உஉங. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லும் இளி வரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும், அதனைத் தன்கட் சொன்னார்க்கு மாற்றாது ஈதலும் இவை யிரண்டுமே உளவாவன குடிப்பிறந்தான் கண்ணே, எ-று.

மேல் தீதென்றது ஒழிதற்கும், நன்றென்றது செய்தற்கும் உரியவனை உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னும் எவ்வ முரையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒருவன் தனக்குச் சொல்லுதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவ் விளிவரவையாற் கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேன் அல்லேனெனக் கரப்பார்சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாது கொடுத்தலெனவும், உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மை பற்றி வந்த பன்மையாக வுரைப்பர்.

உ௩-ம் அதி. ஈகை ௨௦௩

(தே - ப - ரை.)—இலன் என்னும்-(யான்) வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொல்லும், எவ்வம்-இழிவை, உரையாமை-(பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும், (அதனைத் தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு) ஈதல்-(இல்லையென்னமற்) கொடுத்தலும், (ஆகியஇரண்டும்), குலனுடையான்கண்ணே-நல்லகுடியிற் பிறந்தவனிடத்தே, உள-உண்டு.

௪. இன்னா திரக்கப் படுத லிரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

(பரி - ரை.) எ-து—இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று, ஒருபொருளையிரந்தவர் அது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர் முகங்காணு மளவும், எ-று

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இரக்கப்படுதல்-இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்னாதென்றது *"எல்லா-

மிரப்பார்க்கொன் றியாமை" கூடுங்கொல்லோ என்னும் அசசநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இரந்தவர் - (ஒருபொருளை) யாசித்தவர், இன் முகம் - (அதுபெற்றதனால்) இனிதாகிய (அவர்) முகத்தை, காணும் அளவு-பார்க்குமளவும், இரக்கப்படுதல்-(இரத்தலே அன்றி) இரக்கப்படுதலும், இன்னாது-இனிதாகாது

ரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்

(பரி-ரை) எ-து,—தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது, தம்மை உற்ற பசியைப் பொறுத்தல்; அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையான் ஒழிப்பாரது வலிக்குப்பின், எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதார் ஆற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பார் ஆற்றல் நன்றென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவராயவோருக்கு, ஆற்றல்-வல்லமையாவது, பசிஆற்றல்-(தம்மை அடைந்த) பசியைப் பொறுத்தலாம்; (அவ்வல்லமைதான்), அப்பசியை-அப்படிபொறுத்

¹ கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ்—சொல்லாமை யுள்ளுமோர் சோர்வச்ச—மெல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரிய்—மானுர்குடிப்பிறந்தா—நாலடி யார். குடிப்பிறப்பு.

தற்கரியபசியை, மாற்றுவார் - (கொடையினாலே) நீக்குவோரது, ஆற்றலின்பின்-வல்லமைக்குப் பிற்பட்டது.

சு. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி

(பரி-ரை.) எ-து,—வறியாரது மிக்க பசியை அறநோக்கித் தீர்க்க,

பொருள்பெற்ற ஒருவன் அதனைத் தனக்கு உதவ வைக்கும் இடம் அவ்வறமாகலான், எ-று.

எல்லா நன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசியென்றார். அறனேக்கி யென்பது எஞ்சி நின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்தனக்கே வந்து உதவுமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—அற்றார்-வறியவரது, அழிபசி-மிகுந்த பசியை, தீர்தல்-(அறனேக்கித்) தீர்க்கக்கடவன், அஃது-அவ்வறம், ஒருவன்-(பொருள்பெற்றான்) ஒருவன், வைப்புழி-(அப்பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம், (ஆகலால்).

எ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது

(பரி-ரை.) எ-து,—எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டல் பயின்றவனைப் பசியென்று சொல்லப்படுங் தீயநோய் தீண்டுதல் இல்லை, எ-று.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து, அதனால் வரும் உடம்புகட்கும் துன்பஞ் செய்தலின், தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவன் தானுதலின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் ஈதலின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பாத்து-(எந்நாளும்) பகுத்து, ஊண்-உண்ணுதல். மரீஇயவனை-பழகியவனை, பசிஎன்னும்-பசியெனப்படும், தீப்பிணி-தீயநோய், தீண்டல்அரிது-தீண்டுதலில்லை.

அ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றாமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமுடைய பொருளை ஈயாது வைத்துப் பின் இழந்துபோம் அருளிலாதார், வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவர் உவத்தலான் அருளுடையார் எய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார் கொல்லோ, எ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்ப மென்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை எய்துவதல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை)—தாம் உடைமை - தங்களுக்குள்ள பொருளை வைத்து-(கொடாது) வைத்து, இழக்கும்-(பின்னே) இழந்துவிடும், வன்கணவர்-அருளிலாதவர், ஈந்து-(வறியர்க்கு வேண்டிய பொருள்களைக்) கொடுத்து உவக்கும்-(அவர் மகிழ்தலினால் அருளுடையார்) அடையும், இன்பம்-மகிழ்ச்சியை, அறியார்கொல்-கண்டறியாரோ.

---

௯. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறியார்க்கு ஈயாது தாமே தனித்துண்டல், ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினும் இன்னாது ஒருதலையாக, எ-று.

பொருட்குறை நிரப்பலாவது ஒரோ எண்களைக் குறித்து அத்துணை ஈட்டுதுமென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல்-பிறரையொழிதல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை யிளிவரவே, பின் நல்குரவில்லை. தமியருண்டற்கு அவை இரண்டுமுளவாம் ஆகலின், இரத்தலி னின்னாதென்றார். நிரப்பிய வென்பதற்கு வேண்டிய வுணவுகளை யென்றுரைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை)—நிரப்ப - (பொருளின் குறைவை) நிறைக்க, (வேண்டி), தாமே-தாங்களே, தமியர் - (இரந்தவர்க்குங்கொடாமல்) தனித்தவராகி, உணல் - உண்ணுதலானது, மன்ற - (ஒருவருக்கு) நிச்சயமாக, இரத்தலின் - (பிறரிடத்திற்போய்) இர[illegible]ம், [illegible]ன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம்.

௧0 சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவற்குச் சாதல்போல இன்னாதது ஒன்றில்லை; அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும், வறியார்க்கொன்றீதல் முடியாதவழி இனிது, எ-று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீக்குதலான், இனிதென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—சாதலின் - (ஒருவனுக்கு) இறத்தல் போல, இன்னாதது - துன்பஞ் செய்வதொன்று, இல்லை - இலது; அதூ

உம் - அப்படிப்பட்ட இறத்தலும், ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல், இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து, இனிது - இன்பஞ் செய்வதாம்.

உ.ச-ம் அதிகாரம்—புகழ்.

அஃதாவது இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி. இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

க. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
   தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வறியார்க்கீக; அதனாற்புகழுண்டாகவாழ்க, அப்புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லை ஆகலான், எ-று.

இசைபட வாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மை முதலிய பிற காரணங்களும் உளவேனும், * "உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று" ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதவென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக் கூறினாரேனும் விலங்குயிர்கட் கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது.

(தே-ப-ரை.)—ஈதல்-(வறியவருக்குக்)கொடுக்கக்கடவர்; இசைபட - (அதனாற்) புகழுண்டாக, வாழ்தல் - வாழக்கடவர்; அது அல்லது-அப்புகழல்லாமல், உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு, ஊதியம் இல்லை - வேறுபயன் இல்லை, (ஆதலால்)

உ.. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்து ஒன்றுரைப்பார் உரைப்பன வெல்லாம் வறுமையான் இரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றை ஈவார்கண் நிற்கும் புகழாம், எ-று.

‡ புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கினையே எடுத்தா ராயினும் இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரிய செய்யுளும் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றாம். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார்தா மெல்

* புறநானூறு கஅ. ‡ புறநானூறு, உஎ.

லாஞ்சொல்லுக. புகழ் ஈவார் மேனிற்குமென் றுரைப்பாருமுளர். அது புகழது சிறப்புநோக்காமையறிக.

(தே-ப-ரை.)—உரைப்பார்-(உலகத்திலே ஒன்றைச்) சொல்பவரால், உரைப்பவையெல்லாம் - சொல்லப்படுமவைக ளெல்லாம், இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - (அவர் வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேல - கொடுப்பவரிடத்தே, நிற்கும் புகழ் - நிலைபெற்ற கீர்த்தியாம்

ங. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது உலகத்து இறவாதுநிற்பது பிறிதொன்றில்லை, எ-று.

இணையின்றாக வோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிர் உறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னொடொப்பதின்றித் தானே உயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றாவென்பதற்கு ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையா

சப் பொன்றாதுநற்ப தெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்று பாட்டா னும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)— ஒன்று ஆக - தனக்கு இணையில்லையாக, உயர்ந்த-ஓங்கிய, புகழ் அல்லால - கீர்த்தியலலாமல, உலகத்து - உலகத்தில, பொன்றாது - அழியாமல, நிற்பது - நிலைபபது, ஒன்று - வேறொன்று, இல் - இலலை.

---

௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப
போற்றாது புத்தே ளுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து—ஒருவன் நிலவெல்லைக்கணணே பொன்றாது நிற் கும் புகழைச் செய்யுமாயின், புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தனனை யெய்தி நின்ற ஞானிகளைப்பேணாது, எ-று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே யெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றாதென்றார். அவன் இரண்டுலகும் ஒருங் கெய்துதல் * "புலவர்பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவ னேவா வான வூர்தி, யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து" எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது.

* புறநானூறு, உள.

௩௦அ உசு-ம் அதி. புகழ்

(தே - ப - ரை)—நிலவரை - (ஒருவன்) பூமியின் எல்லையில், நீள்புகழ் - அழியாத நிற்கும்புகழை, ஆற்றின் - செய்வானாயின், புத்தேள்உலகு - தெய்வலோக மானது (அவனையல்லாமல்), புல வரை - (தன்னை அடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை, போற்றாது - பே

௫. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகும் கேடும் புகழுடம்பு

*உளதாகும் சாக்காடும் சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லது இல்லை, எ-று.

நந்தென்னும் தொழிற்பெயர் விகாரத்தால் நத்தென்றாய், பின் அம் என்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது ஈண்டு உரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி உரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்கூர்தல். உளதாகுஞ்சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றால் நிலையின எய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையார் எய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—வித்தகர்க்கு அல்லால - திறமையை உடையவர்க்கு அல்லாமல், (மற்றவர்க்கு) நத்தம் (ஆகும்) - (புகழுடம்பிற்குப்) பெருக்கமாகும், கேடும் - வறுமையும், அரிது - இல்லை; உளது ஆகும் - (அப்புகழுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும், சாக்காடும் - மரணமும், (அரிது - இல்லை).

---

௬. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து—மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க; அக்குணம் அல்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப்பிறத்தல் நன்று, எ-று.

புகழ்—ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின் மக்களாயென்பதூஉம், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப்பிறத்தலென்பதூஉம், பெற்றாம். இகழ்வார் இன்மையின், நன்றென்றார்.

(தே-ப-ரை)—தோன்றின் - (மனிதராய்ப்) பிறந்தால், புகழொடு - புகழுக்கு ஏதுவாகியகுணத்தோடு, தோன்றுக - பிறக்

கக்கடவர்; அஃது இலார் - அக்குணமில்லாதவர், தோன்றலின் - (மனிதராய்ப்) பிறத்தலினும், தோன்றாமை - பிறவாமையானது [விலங்காய்ப்பிறத்தலென்றபடி], நன்று - நலமுடையது

எ. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
இகழ்வாரை நோவ தெவன்

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார் அதுபற்றிப் பிறர் இகழ்ந்தவழி இவ்விகழ்ச்சி நம் மாட்டாமையான் வந்ததென்று தம்மை நோவாதே தம்மை யிகழ்வாரை நோவது என் கருதி, எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறரிகழ்தல் ஒருதலையாகலின், இகழ்வாரையென்றார்.

(தே-ப-ரை)—புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார் - வாழுமாட்டாதவர், (அதுபற்றிப்பிறரிகழ்ந்தவிடத்தே) தந்நோவார் - (இவ்விகழ்ச்சி நமதுமாட்டாமையால வந்ததென்று) தம்மைநோவாதவராகி, தம்மை - தங்களை, இகழ்வாரை - நிந்திப்பவரை, நோவது - வெறுப்பது, எவன் - யாது

அ வசையென்ப வையத்தார்க்கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறாஅ விடின்

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழென்னும் எச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெறாதொழிவாராயின், வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர், எ-று.

எச்சமென்றார், செய்தவர் இறந்துபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின். இகழ்ப்படுதற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—இசையென்னும் எச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தை (பெறவேண்டியிருக்க), பெறாஅவிடின் - (அதனைப்) பெறாதுவிடுவாராயின், வையத்தார்க்கு எல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம், வசை - ன) வசையாகும், என்ப - என்று வர் (நல்லோர்).

கூ. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழில்லாத உடம்பைச் சுமந்த நிலம் பழிப்பில்லாத வளப்பத்தையுடைய விளையுள் குன்றும், எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதனாற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலின் பொறுத்த வெனவுங்கூறினர். விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவை நான்கு பாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—இசைஇலா-புகழில்லாத, யாக்கை-உடம்பை, பொறுத்த - சுமந்த, நிலம் - நிலத்தில், வசைஇலா - பழிப்பில்லாத வள் பயன் - வளப்பத்தையுடைய விளைவு, குன்றும் - குறையும்.

க0. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர்.

(பரி-ரை.) இ-து,—தம்மாட்டு வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர் வாழ்வாராவார்; புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார், எ-று.

வசை ஒழிதலாவது இசையென்னும் எச்சம் பெறுதலாயினமையின், இசை ஒழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று; மேல் இசையிலா யாக்கை யென்றதனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமைப் பயன் * "வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" என மேலேகூறப் பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற்புகழும்,தேவருலகிற்போகமும் பயனென்பது பெற்றாம். இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல்லாம இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்: அஃதறிந்து அடக்கிக்கொள்க; யாம் உரைப்பிற் பெருகும்.

(தெ-ப-ரை.)—வசைஒழிய - (தம்மிடத்து) நிந்தையுண்டாகா மல் [புகழுண்டாக வென்றபடி], வாழ்வாரே வாழ்வார்-வாழ்பவரே (உயிர்) வாழ்வோராவார், இசைஒழிய - புகழுண்டாகாமல் [நிந்தையுண்டாக வென்றபடி], வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வாழாதவர் - இறந்தோராவார்.

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

* திருக்குறள், ௬௦.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினர். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையாராய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான், வினைமாசுதீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவராற்காக்கப் படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமு மென இருவகைப்படும். அவற்றுள் விரதங்களாவன—இன்ன அறஞ் செய்வ லென்வும், இன்னபாவம் ஒழிவலெனவும், தம்மாற்றலுக்கு ஏற்ப வரைந்து கொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலின் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம் முன்னே பலவற்றையும் அகப்படுத்து நிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

௨௫-ம் அதிகாரம்—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண் மேலும் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல, இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

க. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள.

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப் பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம், அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார் கண்ணும் உளவாம் ஆகலான், எ-று.

அருளான் வருஞ் செல்வமாவது உயிர்களை ஓம்பி அவ்வறத்தான் மேம் படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணே அல்லது இல்லாத அருட்செல்வமே சிறப் புடைய செல்வம், ஏனை நீசர்கண்ணு முளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில

வென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—பொருள்செல்வம் - பொருளால்வருஞ்செல்வங்கள், பூரியார்கண்ணும்-இழிந்தவரிடத்தும், உள-இருக்கின்றன (ஆதலால்), செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும், செல்வம்-(ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட) செல்வமாவது, அருள்செல்வம்-அருளால்வருஞ் செல்வமாம்.

நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றுந்
தேரினு மஃதே துணை.

உசஉ. உரு-ம் அதி. அருளுடைமை

(பரி-ரை.) இ-ள்.—அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்று ஆராய்ந்து, அருளுடையராக; ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயநெறிகள் எல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை, எ-று.

அளவைகளாவன:—பொறிகளாற் காணுங் காட்சியும், குறிகளான் உய்த்துணரும் அநுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமும் என மூன்று. ஒப்புப்பற்றி உணரும் உவமையும், இவ்வண்ணம் அன்றாயின் இது கூடாதென உணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையும் என, இவற்றையும் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது இதனை வடநூலார் யுக்தியென்ப. ஆற்றானென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முள் மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருள் துணை யென்றற்கண் ஒக்கு மென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினும் உதவலின், துணையென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும்

அருளின ., சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—நல்ஆற்றால்-நல்ல வழியிலே நின்று, நாடி-(அளவைகளாலும் யுக்திகளாலும் சமந்தத்துணையாகும் அறம்யாதென்று) ஆராய்ந்து, அருள்ஆள்க-அருளுடையராகக் கடவர்; பல்ஆற்றல்-(ஒன்றற்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசமயவழிகளால், தேரினும்-ஆராய்ந்தாலும், துணை-துணையாவது, அஃதே-அவ்வருளே [வேறொன்றில்லையென்றபடி]

---

௩. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
இன்னா வுலகம் புகல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட்சென்று புகுதல் அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கில்லை, எ-று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது நிணிந்த இருளை யுடைத்தாய்த் தன்கட்புக்கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் நரகத்தை, அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.) —இருள்சேர்ந்த-இருள் தங்கிய, இன்னாஉலகம்-துன்பவுலகத்தில், புகல்-(போய்ப்) புகுதல், அருள்சேர்ந்த-அருள் தங்கிய, நெஞ்சினார்க்கு-மனத்தை யுடையவர்க்கு, இல்லை-இல்லை.

---

௪. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வார்க் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

உ௫-ம் அதி. அருளுடைமை ௧௬௯

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலைபேறுடைய உயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடைய னொருவனுக்குத் தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகா என்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், எ-று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின் மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல்—துன்பநோக்கி அஞ்சுதல். அன்ன அறகதிரேன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று.

(தே-ப-ரை)—மன்உயிர்-நிலைபெறுடைய உயிர்களை,ஓம்பி-காப்பாற்றி, அருள்ஆள்வார்க்கு-(அவைகளிடத்தே) அருளுடைய ஞானிருப்பவனுக்கு, தன்உயிர்-தன உயிர், அஞ்சும்-அஞ்சுதற்கு ஏது வாகிய, வினை-பாவங்களானவை, இல்-உண்டாகா, என்ப-என்று சொல்லுவர் (அறிந்தோர்)

ரு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி

(பரி-ரை.) எ-து,—அருளுடையார்க்கு இம்மையிலும் ஒரு துன்பம்உண்டாகாது; அதற்குக்காற்று இயங்குகின்ற வளப்பமுடைய பெரிய ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று, எ-று.

சான்றுவார் தாங்கண்டுகேட்டிய பொருளை காணுதார்க்குத் தேற்றுதற்கு உரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லல் உண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒரு வருகண்டறிவார் இன்மையின், இன்மை உணர்த்தான் ஞாலத்தார் யாவருஞ் சான்றென்பார் வளிவழங்கு மல்லன் மாஞாலங் கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெறும். ஞாலம்-ஆகுபெயர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அத்துணையுடைபார்க்கு இருமையினும் துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அருள் ஆள்வார்க்கு - அருளுடையவருக்கு, அல்லல் - (இம்மையினும்) ஒரு துன்பம், இல்லை - உண்டாகாது, (அதற்கு), வளிவழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற, மல்லல் - வளப்பத்துடைய, மா-பெரிய, ஞாலம் - பூமியில் வாழ்வோர், கரி - சாக்ஷியா

சு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத்தவிர்ந்து, தவிரப்படுங் கொலைமுதலியவைகளைச் செய்தொழுகுவாரை முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாம் துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர், எ-று.

உறுதிப்பொருள் - அறம். தன்புறுதல் - * பிறவித்துன்ப மூன்றனையும் அநுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறொழுகாரென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—அருள்நீங்கி - (உயிர்களிடத்துச் செய்யவேண்டும்) அருளைவிட்டு, அல்லவை-விடவேண்டும் கொடுமைகளை, செய்து ஒழுகுவார் - செய்துநடப்பாரை, பொருள்நீங்கி - (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைத் தேடாமல், பொச்சாந்தார்-(தாம்துன்பப் படுகின்றமையை) மறந்தவர், என்ப - என்று சொல்லுவர், (நல்லோர்).

எ. அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளிலார்க்
இவ்வுலக மில்லா கியாங்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்களின்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்தின்பம் இல்லை, பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயினாற்போல, எ-று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத் தின்பங்கட்குப் பொருள் காரணமானாற்போல, அவ்வுலகத் தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று.

(தே-ப-ரை.)—பொருள் இலார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு, இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தின்பம், இல்லாகியாங்கு-இல்லாமைபோல, அருள் இலார்க்கு - (உயிர்களின்மேல், அருளில்லாதவர்க்கு, அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தின்பம், இல்லை - இலது

அ. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றார்
அற்றார்மற் றாத லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,— தான் வறியராயினர் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்பொலிவர்; அவ்வாறன்றி, அருளிலாதார் பாவம் அருமையின் அழிந்தாரே, பினொருகாலத்தும் ஆகவில்லை, எ-று.

மற்று - வினைமாற்றின்கணவந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாற்றான் ஒப்புமை கூறினாராகலின், அதுமறுத்து, பிறவாற்றான் அதனினும் கொடிதென்பது கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை.)—பொருள் அற்றார் - (ஊழினாலே) பொருளில்லாதவர், ஒருகால் - ஒருகாலத்தில், பூப்பர் - செலவமுடையவராவார்;

அருள் அற்றார் - அருளில்லாதவர், அற்றார்-(பாவம் நீங்காமையால்)

* பிறவித்துன்பம் மூளாமும் மேலே நான்காம் குறளுரையிற் கூறப்பட்டது.

அழிந்தவரே; மற்று - பின்னொருகாலத்திலும், ஆதல் அரிது-ஆகுதலில்லை.

கூ தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற்
னருளாதான் செய்யு மறம்

(பரி-ரை.) எ-து —உயிர்களுமாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யும் அறத்தை ஆராயின், ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும், எ-று

மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற் சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன இடையே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால், அதனைத தன்ஞானம் இன்மையால் தானே அழித்துவிடும். அதுபோல, அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானே அழித்து விடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றாம். இவை நான்கு பாட்டாலும் அத்துணையிலாதார்க்கு வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அருளாதான்-(உயிர்களிடத்தே) அருள் செய்யாதவன், செய்யும்-செய்கின்ற, அறம் - அறத்தை, தேரின் - ஆராயின், தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவர், மெய்ப்பொருள் - மெய்ந்நூலிற் சொல்லப்பட்ட பொருளை, கண்டு அற்று - (ஒருகால்) கண்டதுபோலும்.

--

க௦. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

(பரி-ரை.) எ-து.—தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும்பொழுது அவர் முன் தானஞ்சி நிற்கும் நிலையினை நினைக்க, அருளில்லாதவன் தன்னின் எளியார்மேல் தான் நலியச்செல்லும்பொழுது. எ-று.

மெலியரெனச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேற் கூறினாராயினும், ஏனை அஃறிணையுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக்கவே, இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென்றறிந்து, அதன்மேல் அருளுடையனா மென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—தன்னின் மெலியார்மேல் - (அருளில்லாதவன்) தன்னின் எளியார்மேல், தான் செல்லும் இடத்து-தான் (வருத்துதற்குப்) போம்போது, வலியார்-(தன்னின்) வலியவர், முன்-(தன்னை வருத்துதற்கு வரும்போது அவர்) முன், தன்னை-(அஞ்சிநிற்கும்) தனது நிலைமை, நினைக்க-நினைக்கக்கடவன்.

உ௬-ம் அதிகாரம்—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலை யொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னும் உளதாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதனான் வருதலின் அதன் காரியமாதலையும், ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவ தன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரின் உடம்பைத் தின்பவன் எவ்வகையான் நடத்தும் அருளினை, எ-று.

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பயனெனக்கருதி இக்கொடுமை செய்வானை அறிவிலாத கொடியோன் என்றவாறாயிற்று. எங்ஙன மாளுமருளென்பது, ஆளானென்பது பயப்பநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(தே-ப-ரை.)—தன்னூன் - தன்னுடம்பை, பெருக்கற்கு-வளர்த் தற்பொருட்டு, தான் பிறிது ஊன்-தான் மற்றோருயிரினுடம்பை, உண்பான்-தின்பவன், எங்ஙனம் - எவ்வகையால், அருள் - அருளை, ஆளும்-ஆள்வான்.

உ. பொருளாட்சி போற்றாதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளாற் பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவா தார்க்கில்லை, அதுபோல, அருளாற் பயன்கோடல் ஊன்றின்பார்க்கில்லை, எ-று.

பொருட்பயன் இழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்பயன் இழத்தற்கு ஊன் தினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன் தின்றாராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கு நினையாதார்க்கு அருளுடைமைக்கு இழுக்கில்லை யென் பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவை யிரண்டு பாட்டானும் கூறப் பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பொருள் ஆட்சி - பொருளாற் பயன்கொள்ளு தல், போற்றாதார்க்கு இல்லை - (அதனைக்) காப்பாற்றாதவருக்கில்லை, ஆங்கு-அதுபோல, அருள் ஆட்சி-அருளாற் பயன் கொள்ளுதல், ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை-புலால் உண்பவர்க்கில்லை.

---

௩. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றூக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

உ௬௰ம் அதி. புலான்மறுத்தல் ௧௧௭

(பரி-ரை.) எ-து,—கொலைக் கருவியைத் தங்கையில் கொண்டவர் மனம் அவனூர் செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக் காதவாறுபோல, பிறிதோருயிரின் உடலைச் சுவைபட வுண்டவர் மனம் அவ்வூனையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது, எ-று.

சுவைபடவுண்டல் - காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி யுண்டல். இத

ஹல் உான் தின்றார் மனம் நீங்கு நினைத்தல் உவம அளவையாற் சாதித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒன்றன் - பிறிதொருயிரினது, உடல் - உடலை, சுவைஉண்டார்-சுவையாகஉண்டவரது, மனம்-மனமானது, படை கொண்டார் - கொலைக்கருவியைத் (கையிலே) கொண்டவரது, நெஞ்சம்போல்-மனம்போல, நன்று ஊக்காது-(கொலையை நோக்குவ தல்லது) அறனைநோக்காது

— ——

௪. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அருள் யாதெனின், கொல்லாமை; அருளல்லது யாதெனிற் கோறல்; ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத்தின்கை பாவம், எ-று.

பாராவழக்கால் கொல்லாமை, கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாகியும், ஊன் தின்கையாகிய காரணத்தைப பாவமெனக் காரியமாகவியுங் கூறினர். அருளல்லது - கொடுமை. சிறப்புப் பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வூனென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலென் பதற்குக் கொல்லாமையெனனும் விரதத்தை அழித்த லென்றுரைப்பாரும் உளர்.

(தே - ப - ரை)—அருள் - அருளானது, யாதுஎனின் - எது வென்றால், கொல்லாமை - கொல்லாதிருத்தல்; அல்லது - அவ் வருளல்லாதது, யாது எனின் - எதுவென்றால், கோறல் - கொல்லு தல்; (ஆதலால்), அவ்வூன் - அக்கொல்லுதலால்வந்தவூனை, தினல் - தின்னுதல், பொருள் அல்லது-அறனல்லாததாம் [பாவமாம்].

௫. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்யா தளறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்றல் ஊனுண் மையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது; ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒரு அதனையுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்காவாது, எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் ...ல தேய்ந்து சிலவாக, ஏனைய பல வாய் வருதலின், உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையென்றார். உண்ணினென் பது உண்ணவெனத் திரிந்து நின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரயத்துள் அழுந்துமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார் மேல் நிற்றலின் பின் ஊனுணபார்க்குப் பாவமில்லை யென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரணடொட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உயிர் - (சிலவகை) உயிர்கள், நிலை - (உடம் புகளிலே) நிற்கை, ஊன் - ஊனை, உண்ணாமையுள்ளது - உண் ணாமையென்னும் அறத்தினிடத்தது, (ஆதலால்), உண்ண - (அந் நிலைகுலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானாயின், அளறு - (அவனை விழுங்கிய) நரகமானது, அண்ணாத்தல்செய்யாது - (பின் உமிழ் தற்கு) வாய்திறவாது.

௬. தினற்பொருட் டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதைமை காரணமாக அல்லது ஊன் தின்கை காரணமாக உலகம் கொல்லாதாயின், பொருள் காரணமாக ஊன் விற் பார் யாவரும் இல்லை, எ-று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்நிகழும் தின்கை முன்நிகழும் கொலைக்குக் காரணம் ஆகாமையின், தின்பார்க்குக் காரணத் தான் வரும் பாவம் இல்லையென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாபத்தி அள வையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தினல்பொருட்டால் - தின்னுதல் காரண

மாக, உலகு - உலகத்தார், கொல்லாது எனின் - கொலைசெய்யா ராயின், விலைப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள் காரணமாக, தருவார் - ஊனைவிற்பவர், யாரும் - எவரும், இல் - இலர்.

எ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணது உணர்வார்ப் பெறின்.

உகஎ-ம் அதி. புலான்மறுத்தல் கஎஎ

(பரி - ரை.) எ-து,—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்; அதனாய்ந்து அன்மை அறிவாரைப் பெறின், அதனை உண்ணுதொழியல் வேண்டும், எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டும் ஆய்தம் விகாரத்தாற் றொக்கது. அம்மெய்ம்மை உணராமையின், அதனை உண்கின்றாரென்பதாம். * பொருந்தாற்றானும், புலாலுணடல் இழிக்கதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை —புலாஅல - புலாலானது, பிறிது ஒன்றன் - வேறொருடம்பினது, புண்-புண்ணாதும்; அது-அப்புலால் (அசுத்தமாயிருக்கையை), உணர்வார் - அறிவோரை, பெறின் - பெற்றால் ண்ணாமைவேண்டும் - அப்புலாலை உண்ணுதொழியவேண்டும்,

அ. செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்
உயிரிற் றலைபிரிந்த வூன்.

(பரி - ரை) எ-து,—மயக்கமாகிய குற்றத்தினீங்கிய அறிவினையுடையார் உயிரின்நீங்கிவந்த ஊனை உண்ணார், எ-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல. பிறமெனவாயினின்மெய்ம்மை தாமேணர்தலின், உண்ணுரென்றார.

(தே - ப - ரை ,—செயிரின் - (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும், தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய, காட்சியார் - அறிவினையுடையார், உயிரின் - ஒருயிரினின்றும், தலைபிரிந்த - நீங்கிவந்த, ஊன் - ஊனை, உண்ணார் - தின்னார்

சு. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற

னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.

(பரி-ரை) எ-து,—தீயின்கண் நெய் முதலிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும், ஒரு விலங்கின் உயிரைப்போக்கி அது நின்ற ஊனை உண்ணாமை நன்று. எ-று.

அவ்வேள்விகளான் வரும பயனினும், இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெரிதென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—அவி - (நெய் முதலாகிய) அவிகளை, சொரிந்து-(தீயில்) பெய்து, ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம்யாகஞ் செய்தலினும், ஒன்றன் - ஒருவிலங்கினது, உயிர் - உயிரை, செகுத்து - போக்கி, உண்ணாமை - (அவ்வுயிர்நின்ற வூனை) உண்ணாமை, நன்று-நல்லது.

"பொருட்பாறு—"

கஉ0 உள-ம் அதி· தவம்

க0. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருயிரையுங் கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலையும் உண்ணாதவனை எல்லாவுயிரும் கைகுவித்துத் தொழும், எ-று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமையும் உடன்கூறினர். இப்பொருள் உடையான் மறுமைக்கண் தேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவை மூன்றுபட்டானும் ஊனுண்ணாமையது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—கொல்லான் - (ஒருயிரையுங்) கொல்லாதவனுமாய், புலாலைமறுத்தானை-புலாலையுமுண்ணாதவனை, எல்லா வுயிரும்-எல்லாவுயிர்களும், கைகூப்பி-கைகுவித்து, தொழும்-வணங்கும்.

உஎ-ம் அதிகாரம்—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழிபோகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயில்நிலை நிற்றலும், மாரியினும் பனியினும் நீர்நிலை நிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றால் தம்முயிர்க்கு வரும் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களை யோம்புதல். புலான் மறுத்து உயிர்களைமேல் அருள் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு

(பரி-ரை.) எ-து,—தவத்தின்வடிவு உண்டிசுருக்கல் முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ் செய்யாமையும் ஆகிய அவ்வளவிற்று, எ-று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். தவத்திற்கு உருஅற்றே என்பது "யானையது கோடுகூரிதென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிது" என்றாற்போல ஆறுவதன் பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்தது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு, உரு - வடிவமானது, உற்றநோய் - (உண்டிசுருக்குதல் முதலானவைகளால் தம்முயிர்க்கு) வரும்துன்பங்களை, நோன்றல் - பொறுத்தலும், உயிர்க்கு-பிறவுயிர்க்கு, உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ் செய்யாமையும் ஆகிய, அற்றே - அவ்வளவினதே.

௨. தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனையன்றித் தவந்தானும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே; ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின் முயற்சியாம், எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவும் ஆற்றலும் உடையராய் முடிவுபோக்கலின் தவ

முடையார்க் காகுமென்றும் அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவு போகாமையின் அவமாமென்றுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை)—தவமும் - (பயனையல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும், தவம் உடையார்க்கு ஆகும் - (முன்னைத்) தவத்தை உடையவர்க்கே ஆகும், (ஆகலால்) அதனை - அத்தவத்தை, அஃது இலார் - அம்முன்னைத் தவமில்லாதவர், மேற்கொள்வது - செய்யத் தொடங்குவது, அவம் - வீணாம்

கூ. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார் துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் உதவலை விரும்பித் தாம் தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும், எ-று.

துப்புரவு-அனுபவிக்கப்படுவன. *"வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்" பயத்ததாகலின் யாவராலுஞ் செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிகுதியான் மறந்தார்போலு மெனவே, தானத்திற் றவம் மிக்கதென்பது பெற்றாம்.

(தே-ப-ரை)—மற்றையவர்கள்-இல்லறத்தையே பற்றிநிற்பவர்கள், துறந்தார்க்கு-(இருவகைப்பற்றும்) விட்டவர்க்கு, துப்புரவு-உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி -(உதவுதலை) விரும்பி, தவம்-(தாம்) தவஞ்செய்தலை, மறந்தார்கொல்-மறந்தார்போலும்.

ச. ஒன்னார்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

* திருக்குறள், உசுரு

(பரி-ரை.) எ-து.—தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும் அதனை உவந்தாரை உயர்த்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டையும் தவஞ் செய்வார் நினைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம், எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்னாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின்,

தவத்திற்கேற்றி யுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனான், அவர்க்கு அவை யெண்ணமை இயல்பென்பது பெற்றாம். ஒன்னார் பெரியராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடும் ஆக்கமும் நினைக்க துணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினது ஆற்றல் கூறியவாறு.

(தெ-ப-ரை)—ஒன்னார்-(தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவரை, தெறலும்-கெடச்செய்தலையும், உவந்தாரை-(அதனை) விரும்பினவரை, ஆக்கலும்-உயரச்செய்தலையும், எண்ணின்-(தவஞ்செய்வோர்) நினைப்பாராயின், தவத்தான்-(அவரது தவவலிமையினால்; வரும்-(அவை அவருக்கு) உண்டாகும்

ரு வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவம்
ஈண்டு முயலப் படும்.

(பரி-ரை.) இ-து,—முயன்றால் மறுமைக்கண் தாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆகலால், செய்யப்படுவதாய தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும், எ-று.

ஈண்டென்பதனான் மறுமைக்கணென்பது பெற்றாம். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை)—வேண்டிய-(முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன்களை, வேண்டியாங்கு-வேண்டியபடியே, எய்தலால் - (மறுமையிலே தாம்) பெறலாம் ஆகலால், செய்தவம்-செய்யத் தகுவதாகிய தவமானது, ஈண்டு-இம்மையில், முயலப்படும்-(அறிவுடையோராலே) செய்யப்படும்.

சு தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்
அவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(பரி-ரை) இ-து,—தங்கருமஞ் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார்; அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட்பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார், எ-று.

அறிந்தமாய் மூவகைத் துன்பங்களாய் உயிரின் வேறாய உடற்கு வருத்தம் வருமென் றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்க

உ௭-ம் அதி. தவம்

ஏனை அநாதியாகத் துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடுபெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வாரென்றும், கணத்தின் அழிவதாய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பல பிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ் செய்துகோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே-ப-ரை)—தவஞ்செய்வார்-தவஞ்செய்பவர், தம் கருமம் செய்வார் - தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார். மற்று அல்லார்-மற்றைப் பொருளின் பங்கமாச்செய்வார். ஆசையுள்பட்டு - (அவைகளின்) ஆசையாகிய வலையில் அகப்பட்டு, அவஞ்செய்வார் - (தமக்குக்) கேடுசெய்பவராவார்.

எ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு

(பரி-ரை.) இ-ள்,—தீயின்கட் சுடுகின்ற பொன்னுக்கு அது சுடச்சுடத்தன்னொடு கலந்த குற்றம் நீங்கி ஒளிமிகுமாறுபோல, தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனான் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவம் நீங்கி ஞானமிகும், எ-று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருளை விளக்கலின் ஒளியென்றார்.

(தே-ப-ரை)—சுடச்சுடரும் - (புடத்தீயானது) சுடச்சுட ஒளிவிடும், பொன்போல் - பொன்னைப்போல, நோற்கிற்பவர்க்கு-தவஞ்செய்ய வல்லவர்க்கு. துன்பம்-(அதனால் வரும்) துன்பம், சுடச்சுட-வருத்த வருத்த, ஒளிவிடும்-ஞானவொளிமிகும்.

அ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

(பரி-ரை) எ-து,—தன்னுயிரைத் தான் தனக்குரித்தாகப் பெற்றவனைப் பெறுதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாந் தொழும், எ-று.

தனக்குரித்தாதல்—தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல். அதனினூங்குப் பெறுதற்கரியது இன்மையின், பெற்றானையென்றார். அது பெறுதனவென்றது ஆசையுட்பட்டு அவஞ்செய்யு முயிர்களை. சாபமும் அருளுமாகிய இரண்டாற்றலு முடைமையின், தொழுமென்றார்.

(தே-ப-ரை)—தன்உயிர் - தனதுஉயிரை, தான்அற - தனக்கு உரித்தாக, பெற்றானை-பெற்றவனை, ஏனைய-அது பெறாதவையாகிய

மன்உயிர்எல்லாம்-நிலைபேறுடைய உயிர்களெல்லாம், தொழும்-கை கூப்பி வணங்கும்.

கூ. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவதாம், தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு, எ-று.

சிறப்பும்மை அது கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந் தொழுதலே யன்றி இதுவுங் கைகூடுமென எச்சவும்மையாக வுரைப்பினும் அமையும். ஆற்றல் - சாபவருள்கள். இவை நான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—நோற்றலின்-தவஞ்செய்தலால், ஆற்றல்-(வருவதாகிய) வல்லமையில், தலைப்பட்டவர்க்கு-மேற்பட்டவர்க்கு, கூற்றம்-யமனை, குதித்தலும்-கடத்தலும், கைகூடும்-உண்டாகும்.

கO. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கூர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின், அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல், எ-று.

செல்வம் நல்குரவென்பன—ஈண்டு அறிவினது உண்மை யின்மைகளை யுங்குறித்து நின்றன. என்னை? *"நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப்பணைத்த பெருஞ்செல்வம்" என்றாராகலின். நோற்பார் சிலரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ் செய்யாதார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இலர்-(உலகத்திற்செல்வர் சிலராக) வறியவர், பலர் ஆகிய காரணம் - பலராதற்குக்காரணம் (யாதென்றால்), (அது) நோற்பார்-தவஞ்செய்வோர், சிலர்-சிலராக, நோலாதவர்-தவஞ்செய்யாதவர், பலர்-பலராதலாம்.

* நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை-பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வ—மெண்ணுங்கால்—பெண்ணவாயாணிழந்த பேடியணிகலோ—கண்ணவாத் தக்க கலம்—நாலடியார், அறிவின்மை.

உஅம் அதிகாரம்—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உரனின்மையின் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும்

(பரி-ரை.) எ-து—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை யுடையவனது மறைந்த வொழுக்கத்தை, உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்துங் கண்டு, தம்முள்ளே நகும், எ-று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி சலியாநிற்கவும் அதனது இன்மை கூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுகும் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக் கள

வுடையார் பிறரறியாமற் செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாக லின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன் மறைக்கின்ற ஆற்றையுமறிந்து அவ னறியாமற் றம்முள்ளே நகுதலின், அகத்தேநகுமென்றுங் கூறினர். செய்த குற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.) —வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சனைபொருந்திய மனத்தை யுடையவனது, படிற்று ஒழுக்கம்-மறைந்த ஒழுக்கத்தை, பூதங்களைந்தும்-(உடர்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற) பஞ்ச பூதங்களும் (கண்டு), அகத்தே- தம் உள்ளே, நகும்-சிரிக்கும்.

௨ வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின்

(பரி-ரை.) இ-து,—ஒருவனுக்கு வான்போ லுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும், தான் குற்றமென றறிந்த அதன்கணே தன்னெஞ்சு தாழுமாயின், எ-று.

வானுயர்தோற்றமென்பது *"வான்றோய்குடி" என்றாற்போல இலக் கணைவழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழுவப்படாமையின், நெஞ்சு குற்றத்ததாயேவிடும்; விடவே, நின்ற வேட மாத்திரத்திற்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலே யல்லது வேறுபயனில்லை யென் பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—தான் அறி-தான் அறிந்த, குற்றம் குற்றத்திலே, தன்னெஞ்சம் - தன்மனம், படின் - தாழுமாயின், (ஒருவனுக்கும்)

* நாலடியார்குடிப்பிறப்பு—௨.

கீ௨க் உ௮-ம் அதி. கூடாவொழுக்கம்

வான்உயர் - வான்போ லுயர்ந்த, தோற்றம் - தவவேடமானது, எவன் செய்யும் - என்ன பயனைச் செய்யும்.

ங. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று.

(பரி-ரை.) வ-து,—மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுதல் பசுக்காவலர் கடியாமல் புலியின்தோலைப் போர்த்துப் பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலும்; எ-று.

இப்பொருளுவமை வலியில் நிலைமையானென்பதனானும், மேய்ந்தற்றென்னுந் தொழிலுவமையானும், வல்லுருவந்தோடு மனவழிப் படுதலென்பது பெற்றும். காவலர் கடியாமை—புலி புல்தின்னா தென்பதனானும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங் கோடற்குப் பயன் அன்ன காரணங்களான் உலகத்தார் அறியாமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாளையுந் துறந்து வலியுமின்றிப் பிறர் அறியாத வல்லுருவமுங்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப் படுதலாவது தன் மனமோடியவழியே மூடி மறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லை விட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங்கூழை மேய்ந்தாற்போலுமென்ற உவமையான், அறிக.

(தே-ப-ரை.)—வலிஇல் - (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமை இல்லாத, நிலைமையான் - இயல்புடையவன், வல்உருவம் - அவ் வல்லமையையுடையவரது தவவேடத்தைக்கொண்டு (மனம்போனவழி போதுதல), பெற்றம் - பசுவானது, (காவற்காரர் துரத்தாதிருக்கும்படி) புலியின்தோல் - புலியினது தோலை, போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு, மேய்ந்தது அற்று - பயிரைமேய்ந்ததையொக்கும்.

ச. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதல்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து—அவ் வலியினிலைமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல் வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும், எ-று.

தவம்-ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத் தன்வயத்தாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையான் அறிக.

* இல்பொருளுவமை—அபூதவுவமை.

உ-அ-ம் அதி. கூடாவொழுக்கம் கஉள

(தே-பா-ரை.)—தவம் - (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமையான்) தவவேடத்தில், மறைந்து - மறைந்திருந்து; அல்லவைசெய்தல் - தவமல்லாதவைகளைச்செய்தல், வேட்டுவன் - வேடன், புதல் - புதலிலே, மறைந்து - ஒளித்திருந்து, புள் - பறவைகளை; சிமிழ்த்தது அற்று - பிடித்ததுபோலும்.

௫. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து —தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம் அப்பொழுது இனிது போன்றதாயினும், பின் என்னசெய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்கும் வகை, அவர்க்குப் பலதுன்பங்களையுங் கொடுக்கும், எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றறுதலின்மையின், பற்றற்றேமென்பாரென்றும் சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்காலந் துன்பஞ்செய்யும் பாவத்தைச் செய்வார் அதன்விளைவின்கண் * "அந்தோ வினையே யென்றழுவர்" ஆகலின், எற்றெற்றென்றுங் கூறினார். இவ்வைந்து பாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தின் இழுக்கம் கூறப்பட்டது.

(தே-பா-ரை.)—பற்றற்றேமென்பார் - (பிறர் தம்மை நன்கு மதித்தற்பொருட்டு பற்றற்றேமென்று சொல்லுவாரது, படிறு ஒழுக்கம் - மறைந்தவொழுக்கமானது, அப்பொழுது இனிதுபோல் தோன்றுமாயினும்) எற்றெற்றென்று - (பின்) என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று (தாமே இரங்கும்படி), ஏதம் பலவும் - பல துன்பங்களையும், தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும்.

சு. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்

(பரி-ரை.) எ-து —நெஞ்சாற் பற்றறுது வைத்து பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுமவர்போல வன்கண்மையையுடையார் உலகத்தில்லை, எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கண் தேவராதற் பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னது ஈதுமென்று அறியாது ஈந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பினராக்குதல் அவர் இழிபிறப்பினராதல் ‡ "அடக்க

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம். உஎ.

‡ சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், உசச,

சஉஅ உஅம் அதி· கூடாவொழுக்கம்

லர்க் கீந்த தானப்பயத்தினாலவறு முந்நீர்த்-தடங்கட லுவெட் டீவுபலவுள வற்றுட் டோன்றி—புடைபொடு முகங்க ளொவ்வா ருழ்கனி மாந்தி வாழ் வர்—மடைகலஞ் சிறைத துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே." என்பதனா னறிக. தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணாரில் லென்றார்.

(தெ-ப-ரை.)—நெஞ்சின் - மனத்தினால், துறவார் - (பற்றுக்களை) விடாராகி, துறந்தார்போல - துறந்தவர்போல, வஞ்சித்து - (தானஞ்செய்வாரை) வஞ்சித்து, வாழ்வாரின்-வாழுமவர்போல வன்கணார் - இரக்கமில்லாதவர், இல - இலர்

எ புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து

(பரி-ரை) எ-து,—குன்றியின்புறம்போல வேடத்தாற செம்மையுடையராயினும் அதன்மூக்குப்போல மனம் இருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம், எ-று.

குன்றி - ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன * பொருளின்கண் நிறத்தைவிட்டு செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பால் ஒத்தலின், இவை பண்புவமை ‡ "கூழின் மலிமனம் போன்றிருள் நின்ற கோகிலமே" என்பதுமது.

(தெ-ப-ரை)—புறம் - மேலே, குன்றி - குன்றிமணியானது, கண்டு அனையர் எனும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செம்மையை யுடையவராயினும், அகம் - உள்ளே, குன்றி மூக்கின் - அக்குன்றிமணியின் மூக்குப்போல, கரியார் - கறுத்திருப்பவரை, உடைத்து - (உலகம்) உடையது.

அ மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மாசு தம்மனத்தின்கண்ணதாகப் பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமையுடையாராய நீரின்மூழ்கிக்காட்டி, தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லுமமாந்தர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

பெ ருவ—உ, பரோபய

‡ வாழும் படிபொன்றுங் கண்டிலம் வாழியி யாமபொழிற்றேன—சூழு முகச்சம் [illegible]ம் பறறின ஊறசெருணடையன கனிவ —யாழின மொழிமங்கை பங்கன சிறறம்பல மாதரியாக- கூழின மலிமனம போனறிருள நினற கோகிலமே-திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்,

உஅ-ம் அதி. கூடாவொழுக்கம் ௯உ௯

மாசு-காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகதன்றி மாண்டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கு இடனாக்கினார். இனி மாண்டார் நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையை யுடையராயென் றுரைப்பாருமுளர். இவைமூன் றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்க முடையாரது குற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை)—மாசு-அழுக்கானது, மனத்தது ஆக-(தம்) மனத்திலுள்ளதாக, மாண்டார் - (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சிமையு

டையவராக, நீர் ஆடி-நீரிலே மூழ்கி(காட்டி). மறைந்து-(தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து, ஒழுகும் - நடக்கும். மாந்தர் - மனிதர், பலர்-(உலகத்தில்) பலர்.

---

௬. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அம்பு வடிவாற்செவ்விதாயினும், செயலாற் கொடிது; யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற் செவ்விது; அவ்வகையே தவஞ்செய்வோரையும் கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க, எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியரெனவும், அறமாயிற் செவ்வியரெனவுங் கொள்கவென்பதாம். இதனான் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—கணை-அம்பானது, (வடிவினாலே செவ்விதாயிருந்தாலும்) கொடிது - (செயலினாலே) கொடியதாயிருக்கின்றது, யாழ்-வீணையானது, கோடு-(வடிவினாலே) வளைவினதாயிருந்தாலும், செவ்விது-(செயலினாலே) செவ்விதாயிருக்கின்றது, ஆகது-அவ்வகையே, அன்ன-தவஞ்செய்வார் கொடியர் செவ்வியராயிருக்கைகளை, (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்), வினைபடுபாலால்-(அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினாலே, கொளல்-அறிந்துகொள்ளக் கடவர்.

௰. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தவஞ்செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா, உயர்ந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின், எ-று.

17

௩௦

உ௮-ம் அதி. கள்ளாமை

பறித்தலும மழித்தலுள் அடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உள

ர்த்தலின், அது கூறாராயினர். இதனாற் கூடாவொழுக்க மில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—உலகம் - உயர்ந்தோரால், பழித்தது - (தவத்திற்குஆகாதென்று) குற்றஞ்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித்துவிடின் - நீக்கிவிடுவாராயின், மழித்தலும் - (தவஞ்செய்வோர்க்குத் தலைமயிரை) மழித்தலுஞ்செய்தலும், நீட்டலும் - (அதனை) சடையாக்கலும் (ஆகியவைகளும்), வேண்டா - வேண்டுவன அல்ல.

௨௰ம் அதிகாரம்—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்ப தியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதலும் செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையெனமுர். இல்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டு வகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனம் கொள்ளினும் அமையும்; துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப்போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைப்பட்டு உடம்பின் பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மைமுதற் கொல்லாமையீறாய நான்கதிகாரத்திற்கு மொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுங் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு.

(பரி-ரை.) எ-து,— வீட்டினையிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவோன் யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக்காக்க, எ-று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினை யிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சிவிசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவுயிர் பின்பிறவாதென்

றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவதென் றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற்கேதுவாய மெய்ந்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிப்பட்

ந்தி அவனைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங் களவாமாகலின், எனைத் தொன்றுமென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலென்பது பெற்றாம்.

(தே-ப-ரை.)—எள்ளாமை - (முத்திநிலை) இகழாமல், வேண்டுவான்என்பான் - விரும்புவோன் இவனென்று (உலகத்தோராலே) நன்றாகமதிக்கப்படுவோன், எனைத்தொன்றும் - யாதொருபொருளையும், கள்ளாமை - பிறரைவஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாதபடி, தன்நெஞ்சு - தனதுநெஞ்சை, காக்க - காக்கக்கடவன்.

௨. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குற்றங்களைக் கன்னெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்; ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமென்று கருதற்க, எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத் தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவு சிறப்பும்மை. அல் விகுதி வியங்கோளெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் இந்நிலைக்குக் களவாவது இதுவென்பதூஉம் அது கடியப்படுவ தென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—உள்ளத்தால் - (குற்றங்களைத்தாங்கு) நெஞ்சினாலே, உள்ளலும் - நினைத்தலும், தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாம் (ஆதலால்), பிறன்பொருளை - பிறனதுபொருளை, கள்ளத்தால் - அவனறியாதவகையினால், கள்வேம் - வஞ்சித்துக்கொள்வோம், எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர்.

---

௯. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—களவினாலுளதாகிய பொருள் வளர்வதுபோலத் தோ றித் தன்னெல்லையைக் கடந்துகெடும், எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது தான் போங்கால் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தஅறத்தையும் உடன்கொண்டுபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி அவர் பயன்கொள்ளு மளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுரைப் பாருமுளர்.

௨௮௩ உகூ-ம் அதி. கள்ளாமை

(தே-ப-ரை.)—களவினால் - (பிறரை) வஞ்சித்தலால், ஆகிய- உண்டாகிய, ஆக்கம்-பொருளானது, ஆவதுபோல - வளர்வதுபோ லே(தோன்றி), அளவுஇறந்து-(தனது) எல்லையைக் கடந்து, கெடும்- அழியும்.

௪. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக் கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும் பொழுது தொலையாத இடும்பையைக் கொடுக்கும், எ-று.

கன்றுதலான் ஒன்றானும் அடங்காமையே பயில்வித்து அதனாற் பாவ மும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வீயாவிழுமந்தருமென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—களவின்கண்-(பிறர்பொருளை) வஞ்சித்துக் கொள்ளுதலிலே, கன்றிய-மிகுந்த, காதல்-ஆசையானது, (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி), விளைவின்கண்-தான்பயனைக்கொடுக்கும் போது, வீயாவிழுமம்-தொலையாத துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும்.

ரு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்

(பரி-ரை.) எ-து,—அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதன்மேல் அன்புடையராய் ஒழுகுதல் பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது, எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவரது சோர்வுபார்க்கும் மருட்சியரானால், அவர்மாட்டு, உயிர்களைமே லருள் செய்தல் தமக்குறுதியென்றறிந்து அவ்வருளின் வழுவாதொழுகுந் தெருட்சி கூடாதென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை, கருதி- அறிந்து, அன்புடையர்ஆதல்-(அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல், பொருள் - (பிறர்) பொருளை, கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு-(அவரது) சோர்வை, பார்ப்பார் கண்-பார்ப்போரிடத்து, இல்-உண்டாகாது.

உ௩-ம் அதி. கள்ளாமை

௬. அளவின்க ணின்றொழுக லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலாகிய நெறியின்கணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார் களவின்கண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையார், எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளத்தலாவது காட்சி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக்கு உற்றவினைவுகளையும், அவற்றான் அது நாற்கதியுட் பிறந்திறந்து வருதலையும், அஃசெய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவற்றான் அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாறறிதல். இதனை ஆருகதர் தருமத்தியான மென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுதலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தியனவற்றினீங்கி நல்லன வற்றின்

(தே-ப-ரை.)—களவின்கண்-களவினிடத்தே, கன்றிய-மிகுந்த, காதலவர்-ஆசையையுடையவர், அளவின்கண்நின்று - (உயிர்முதலானவைகளை) அளவுசெய்தலாகிய வழியில் நின்று, ஒழுகல்ஆற்றார்-(அதற்கு ஏற்க) நடக்கமாட்டார்.

எ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(பரி-ரை.) எ-து;—களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்ட அறிவினையுடையராதல் உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினார்கண் இல்லை. எ-று.

இருள்-மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங் கூறினார். களவுந்துறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண் மாறுகலின், ஒருங்கு நில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—களவு என்னும் – களவென்று சொல்லப்படும், கார் - இருண்ட, அறிவுஆண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கை, அளவு என்னும் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளத்தலென்று சொல்லப்படும், ஆற்றல் - பெருமையை, புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து; இல் - இல்லை.

---

௯௪ ௨௯-ம் அதி. கள்ளாமை

அ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றாற்போல நிலைபெறும், களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை, எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்கு துறவறஞ்சலியாது நிற்கு மென்பது அவ்வுவமையாற் பெற்றாம். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இத னாற் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—களவு அறிந்தார் - களவை அறிந்தவரது, நெஞ்சில்-மனத்தில், கரவு - வஞ்சனையானது, அளவறிந்தார் - அவ்வளத் தலை அறிந்தவரது, நெஞ்சத்து - நெஞ்சில், அறம்போல - அறம் நிலை பெறுவதுபோல, நிற்கும் - நிலைபெறும்.

௯. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்

(பரி-ரை.) எ-து.—அவ்வளவல்லாத தீயநினைவுகளை நினைத்து அப்பொழுதே கெடுவர், களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ-று

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம் புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்த துஞ் செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ள வறங்களைப் போககிக் கரந்த சொற்செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங் கூறினார். மற்றைய வாவன துறந்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இல் வாழ்வார் செய்யுந் தானங்களுமாம். தேற்றாமை - அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவால் நிறைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனாற் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களவு அல்ல - களவல்லாத, மற்றைய - மற்றவைகளை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர் [களவொன்றையே அறிந்தவரென்றபடி], அளவு அல்ல - அவ்வளவல்லாத தீயநினைவுகளை, செய்து - நினைத்து, ஆங்கே - அப்போதே, வீவர் - கெடுவார்.

௧௦. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்

தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

௩௦-ம் அதி. வாய்மை ௧௩௫

(பரி-ரை.) எ-து,—களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும்; அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தே ளுலகுந் தவறாது, எ-று.

உயிர் நிற்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகள் இரண்டும் விகாரத்தாற்றொக்கன. இம்மையினும அரசனால் ஒறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளுமென்றும், மறுமையிதவர் தேவராதல் கூடுதலின் புத்தே ளுலகுந் தள்ளாதென்றும் கூறினார். * "மற்றது — தள்ளினுந் தள்ளாமை நீதது" என்பதூஉம் தவளுதல இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனால் இருவாபயனும ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ணா)- - கள்வார்க்கு-களவிலை பழகுவார்க்கு, உயிர் நிலை - (தம்மின்வேறல்லாத உடம்பும், தள்ளும்-தவறும்; கள்ளார்க்கு - களவிலைபழகாதவர்க்கு, புத்தேள்உலகு - (நெடுந்தூரமாகிய) தேவருலகமும், தள்ளாது-தவறாது.

௩௦-ம் அதிகாரம்—வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும் பற்றி நிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச சொல்லப்படுவது யாதென்ற வினவின், அது பிறிதோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும பயவாதசொற்களைச சொல்லுதல், எ-று.

தீமை யாதொன்றும் இலாதவென இயையும். எனப்படுவதென்பது "ஊரெனப்படுவ துறையூர்" என்றாற்போல நின்றது. இதனான் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை)—வாய்மைஎனப்படுவது-மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - யாதென்று வினவினால்-(அது பிறிதொருபொருக்கு), யாதொன்றும் - சிறிதாயினும், தீமை இலாத - தீமையைத்தராத சொற்களை, சொலல் - சொல்லுதல்.

வேண்டுமென்றே, அவ்வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார், எய்யாமை யெல்லாவறமுந் தருமென்றார்.

(தே-ப-ரை)—பொய்யாமை அன்ன - (ஒருவனுக்கு) பொய் பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய, புகழ் - புகழ்க்காரணம், இல்லை - (இம்மைக்கு) இல்லை, (அது அவனுக்கு), எய்யாமை - (உடம்பு) வருந்தாமல், எல்லா அறமும் - எல்லாவறங்களையும், தரும் - (மறுமைக்குந்தானே) கொடுக்கும்

எ பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று

(பரி-ரை.) இ-ள்,—ஒருவன் பொய்யாமையைப் பொய்யாமையே செய்ய வல்லனாயின், அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று, எ-று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, ஏனையது துணிவின்மேற்று. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சிலதவறிற் குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தரவற்றாய இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றெனப் பொருளாக்கிப் பொய்கூறிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தரும் ஆற்றலுடைத்

தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பொய்யாமை பொய்யாமை - (ஒருவன்) பொய்பேசாமையையே பொய்பேசாமையையே, ஆற்றின் - செய்ய வல்லவனாயின், அறம்பிற - பிறவறங்களை, செய்யாமை செய்யாமை- (அவன்) செய்யாமையே செய்யாமையே, நன்று - நல்லது.

அ புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

(பரி-ரை.) எ- து.—ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தாந்தன்மை நீரானே யுண்டாம்; அதுபோல மனந்தூய்தாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம், எ-று.

காணப்படுவது உள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூய்தாதல் - வாலாமை நீங்குதல். மனந்தூய்தாதல் - மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தூய்மைக்கு

வாய்மையல்லது காரணமில்லை யென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டுதூய்மையும் வேண்டுமென்பதூஉம் பெற்றாம்

(தே - ப - ரை)—புறம் - (ஒருவனுக்கு) உடம்பு, தூய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை, நீரான்-நீரினால், அமையும்-உண்டாகும், அது போல, அகம்-மனது. தூய்மை-பரிசுத்தமாந்தன்மை, வாய்மையான்-உண்மையால். காணப்படும்-உண்டாகும்.

௯ எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—புறத்திருள் கடியும் உலகத்தார விளக்குகள் எல்லாம் விளக்காகா; துறவான் அமைந்தார்க்கு விளக்காவது, மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கமே விளக்காவது, எ-று.

உலகத்தார விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாத இருள் போகலின, பொய்யாவிளக்கே விளக் கென்றார். அவ்விருளா

வது அறியாமை. பொய்யாத விளக்கென்பது குறைந்து நின்றது; பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு இனி இதற்குக் கல்வி முதலிய வற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—சான்றோர்க்கு-(அறிவினாலே) நிறைந்தோருக்கு, எல்லாவிளக்குமா-(புறத்திருளை நீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக்குகளெல்லாம், விளக்கல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல, பொய்யா விளக்கே - (அகத்திருளை நீக்குகிற) பொய்யாமையாகிய விளக்கே, விளக்கு - விளக்காம்

௩0. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற

(பரி - ரை.) எ-து.—யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள் யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை, எ-று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யெனபார். அவையாவன தங்கண் மயக்கம் இன்மையின் பொருள்களை யுள்ளவா றுணரவல்லராய்க் காம வெகுளிகள் இன்மையின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய், இறைவன் அருளான் உலகத்தார் உறுதி யெய்துதற்பொருட்டுக் கூறிய ஆகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃ தாப்ப முடிந்ததென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இல்லறத்தினது நிலைமை கூறப்பட்டது.

௧௪0 ௩௪-ம் அதி. வெகுளாமை

(தே - ப - ரை)—யாம்-எம்மால, மெய்யாக-மெய்ந்நூல்களாக, கண்டவற்றுள் - காணப்பட்ட நூல்களுள், எனைத்தொன்றும்-யாதொருதன்மையாலும், வாய்மையின் - உண்மையின், நல்ல - மேற்பட்டவையாகிய, பிற - பிறவறங்கள், இல்லை - இல.

௩௪-ம் அதிகாரம்—வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவனமாட் டுண்டாய விடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பயமின்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—தன்சினம் பலிக்குமிடத்து அதனை யெழாமற்றடுப்பானே அருளாற் றடுப்பானாவான்; ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத்தடுத்தா லென் தடாதொழிந்தாலென்? எ-று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின் மேலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனான் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின்மையிற் காத்தவழியும் அறனில்லை யென்பார், காக்கினென் காவாக் காலென் னென்றார். இதனான் வெகுளாமைக் கிடம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சினம் - (தன்) கோபத்தை, செல்இடத்து (அது) பலிக்குமிடத்து, காப்பான் - (உண்டாகாமல்) தடுப்பவனே, காப்பான் - (அருளினால்) தடுப்பவனாவான்; அல்இடத்து - மற்றைப்பலியாதவிடத்து, காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால், என் - என்ன, காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால், என் - என்ன.

—— —

உ. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்
இல்லதனிற் றீய பிற.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மே லெழின் தனக்கே தீதாம்; மற்றை யெளியார்மே லெழினும் அதனிற் றீயன பிற இல்லை, எ-று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வருமேதம், ஏனையது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும் பயத்தலின், அதனிற் றீயன பிறவில்லை யென்றார். தீதாதலும் ஆகாதென்பதாம்.

௩௧-ம் அதி· வெகுளாமை ௧௪௧

(தே - ப - ரை.)—சினம்-(ஒருவனது) கோபமானது, செல்லா

இடத்து - தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்), தீது-(தனக்கே) தீதாம்; செல்இடத்தும் - தன்னின்மெலியவர்மேல் (உண்டாயினும்), அதனின் - அக்கோபத்தினும், தீயபிற - தீமையுடையவை வேறே, இல் -

௩. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து —யாவர்மாட்டும் வெகுளியை மறக்க, ஒருவற்குத் தீயன வெல்லா முளவாதல் அதனான் வரும் ஆதலான், எ-று.

வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்னும் மூவர் மாட்டும் ஆகாமையின் யார் மாட்டு மென்றும். மனத்தாற் றுறத்தற்கு ஆகாதனவாகிய தீச்சிந்தைகளெல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்த லதனான் வருமென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—யார்மாட்டும்-யாவரிடத்திலும், வெகுளியை - கோபத்தை, மறத்தல் - மறக்கக்கடவர், (ஒருவருக்கு), தீய - தீமையுடையவையெல்லாம், பிறத்தல்-உண்டாதல், அதனான்வரும்-அக்கோபத்தினாலே வரும், (ஆதலால்).

---

௪. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற.

(பரி-ரை.) எ-து,—துறந்தார்க்கு அருளான் உளவாய முகத்தின்கண் நகையையும் மனத்தின்கண் உவகையையுங் கொன்று கொண்டெழுகின்ற சினமே அல்லது அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை, எ-று.

உறவாற் புறப்பகை யில்லாயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண்முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமும் எய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின்மிக்க பகையில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நகையும் - (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே (உண்டாகிய முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும் - (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும், கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற, சினத்தின் - கோபத்தின், பிற - வேறாகிய, பகையும் - பகைகளும், உளவோ - உண்டோ [இல்லை].

௫. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

௩௦௨ ௩௧-ம் அதி. வெகுளாமை

(பரி-ரை.) எ-து—தன்னைத்தான் துன்பமெய்தாமற் காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க; காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களை யெய்துவிக்கும், எ-று.

* "வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்துதற்" பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர் மேற்சாபம் விடுதற்காக இழந்து நரகதுன்பத்தோடு பழைய பிறவித் துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையே கொல்லுமென்றார். ‡ "கொல்லச் சுரப்பதாங்கீழ்" என்புழிப்போலக் கொலைச்சொல் ஈண்டு துன்பமிகுதி புணர்த்தி நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—தன்னைத்தான் காக்கின்-(துன்பம் அடையாமல்) தன்னைத்தான்காக்கநினைத்தானாகில், சினம்-(தன்மனத்திலே) கோபம் (வாராமல்), காக்க - காக்கக்கடவன்; காவாக்கால்-காவானாயின், சினம்-அக்கோபமானது, தன்னையே-அவனையே, கொல்லும்-கெடுக்குங் கடுந்துன்பங்களை அடைவிக்கும்.

௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சினமென்னு நெருப்புத் தனக்கு இடமானவரையே யன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையையுஞ் சுடும், எ-று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்த விடத்தைக் கொல்லுந்தொழிலது என்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்திணைப் பன்மை மேல் வைத்து வினைநான்குபாலும் பகருந்தோடு கூடிய பொருளாற்றலாற் கொண்டார்; ஈண்டு உருவகஞ்செய்கின்றது துறக்கலாகா சினத்தைமேயாகலின். சினமென்னு நெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்து நெருப்புச்சுடுவது தான்சேர்ந்த விடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராத விடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்

றுமை தோன்ற, நின்றது. ஈண்டு இனமென்றது முற்றக்கறந்து தவஞா னங்களாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதி மொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகமாக்கிய சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏமப்புணை-ஏமமதை யுபதேசிக்கும் புணை. இனமென்னும் ஏமப்புணையென்ற ஏகதேச வுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுள் அழுந்தாமல் வீடென்னுங் கரையேற்றுகின்ற வென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையும் அகற்றுமென்பதாம்.

— -

திருக்குறள்—உகூ.

‡ இரவலர் கன்றாக வீயாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை-விரகின்றி-வல்லை ருன்ற வடிபோல் ... ... செல்லச் சுரப்ப தாகிழ் நாலடியார், ஈயாமை.

௩௧ அதி. வெகுளாமை கசு௩

(தே-ப-ரை)—சினமென்னும் - கோபமாகிய, சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பானது, (தனக்கு இடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்), இனமென்னும்-(அவருக்கு) இனமாகிய, ஏமம்-இதோபதேசஞ்செய்கிற, புணையை-மரக்கலத்தையும், சுடும்—,

எ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—சினத்தைத் தன்னுற்றல் உணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட்கொண்டவன் அவ்வாறழிதல், நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந் நிலத்தைப் பிழையாது (படுதல்) போலத் தப்பாது, எ-று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது. பிழையாதவாறென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சினத்தை - கோபத்தை, பொருளென்று - (தனது வல்லமையைக்காட்டுகிற) ஒரு குணமென்று, கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது, கேடு - அவ்வல்லமை பிழைப்பு-நிலத்து - பூமியினிடத்து, அறைந்தான் - அறைந்தவனது, கை-கையானது, பிழையாததுஅற்று - (அந்நிலத்திற்படுதல்) தப்பாததைப்போல் தப்பாது

அ. இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—பலசுடரை யுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோய்ந்தால் ஒத்த இன்னாதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும், அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அது நன்று, எ-று.

இன்னாமையின் மிகுதி தோன்ற இணரெரியென்றும், அதனைமேன்மே லுஞ்செய்தல் தோன்ற இன்னாவென்றும், அசசெயல் முனிவரையும் வெகுள் விக்குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினார். இதனான் வெகுளா மையது நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இணர் - பலசுடர்களையுடைய, எரி - பெருநெருப்பானது, தோய்வு அன்ன-(வந்து) தழுவினாற்போலும், இன்னா-துன்பந்தருமவைகளை, செயினும்-(ஒருவன்) செய்தானாயினும், வெகு

ளாமை-(அவன்மேல்) கோபஞ் செய்யாமை, புணரின்-கூடுமாயின், நன்று-(அது) நன்று.

———

கூ. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்

(பரி-ரை.) எ-து,—தவஞ்செய்யுமவன், தன்மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின், தான் கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கேபெறும், எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனான், அருளுடை உள்ளமென்பது முடிந்தது அதனான் உள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனை முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு

திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இஃதொன்றானே யெய்துமென்பார், உள்ளிய வெல்லாமுடனெய்து மென்றார். இதனான் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளத்தால் - (தவஞ்செய்வோன்) தன் மனத்தால், வெகுளி - கோபத்தை, உள்ளானெனின் - (ஒருபோதும்) நினையானாயின், உள்ளியஎல்லாம் - நினைக்கப்பட்டவையெல்லாம், உடன் - ஒருமிக்க, எய்தும் - பெறுவான்

கo. இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை.

(பரி-ரை.) எ-து,—சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்; சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தா ரனையினர், எ-ற.

மிக்க சினத்தை உடையார்க்கு ஞானமெய்துதற் குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கை நின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். இதனான் அவ்விருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இறந்தார்-(கோபத்தில்) மிகுந்தவர், (உயிருடையவரா யிருக்கினும்), இறந்தார் அனையர் - செத்தாரோடு ஒப்பாவார்; சினத்தை - அக்கோபத்தை, துறந்தார்-ஒழித்தவர், (சாகுந்தன்மையை யுடையவரா யிருக்கினும்) துறந்தார்துணை - அச்சாவை யொழிந்தாரோடு ஒப்பாவார்.

௩௨-ம் அதிகாரம்—இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபய னோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல்

வெகுளியொழியவுங் கெடுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்

(பரி-ரை.) எ-து,—யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னா செய்து பெறலாமாயினும், அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனத்தூயாரது துணிவு, எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன் பயிற்சியான் வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச் சித்திகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ் செல்வமென்றும், காமம், வெகுளி, மயக்கமென்னுங் குற்றங்கள் அற்றமையான் மாசற்றாரென்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பினால், ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய, செல்வம் - அணிமாமுதலாகிய செல்வங்களை, பெறினும் - பெறலாமாயினும், பிறர்க்கு - மற்றவர்களுக்கு, இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், மாசு அற்றார் - (ஆகம வழியினால்) குற்றமற்றோர் (யாவருக்கும்), கோள் -

௨. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணும் மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும், மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு, எ-று.

இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பாலதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கறுத்து - ஒருவன் (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு, இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை, செய்த அக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும், மறுத்து - மீண்டு, இன்னா - அத்துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை (தாம்) செய்யாமையும், மாசு அற்றார் - அக்குற்றமற்றவரது, கோள் - துணிவு.

௩ செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும்

(பரி-ரை.) எ-து — தான் முன்பொரின்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின், அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இடும்பையைக்கொடுக்கும், எ-று.

அவ்விடும்பையாவது ஏவலிடுக்கு பழியும் பாவமும் எய்துதல்.

(தே - ப - ரை.) — செய்யாமல் - (தானொருவர்க்குத் துன்பங்களைத் தொன்றைத்) செய்யாதிருக்க. செற்றார்க்கும் - (தன்மேலே) வைரங்கொண்டவர்க்கும், இன்னாத-துன்பங்களையவைகளை. செய்தபின்-(துறந்தவன்) செய்தானாயின் பின்பு. (அச்செயலானது), உய்யா-கடக்கமுடியாத, விழுமம்-துன்பத்தை, தரும்- அவனுக்குக் கொடுக்கும்

---

௪ இன்னாசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தோர் ஒறுத்தலாவது, அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய உவகைகளைச் செய்து அவ்விரண்டனையும் மறத்தல், எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பால வாயின. அவரை வெல்லுமுபாயம் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை. — இன்னாசெய்தாரை-(தமக்குத்) துன்பங்களைச் செய்தவரை, ஒறுத்தல்-(துறந்தோர்) தண்டித்தலாவது, அவர்நாண-அவர் (தாமே) நாணும்படி, நன்னயஞ்செய்து-(அவருக்கு) இனிமையான மகிழ்ச்சிகளைச்செய்து, விடல் - (அவ்விரண்டையும்) மறத்தலாம்

---

௫ அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை

(பரி-ரை.) எ-து,—துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாறு அறி

த்த அறிவினன் அவற்றொரு பயனுமுண்டோ, பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாத வற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து, எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும், பிறவாற்றானும், உயிர்களுறுவன வற்றை முன்னேயறிந்து உறாமற் காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃ

௩௨-ம் அதி. இன்னாசெய்யாமை ௧௩௪

தினைக்கண் நுண்ணிய வுடம்புடையவற்றைப் பற்றி வருதலின் பொதுப்படப் பிறிதினோயென்றும், மறப்பான் அது தன்புறனும் நமக்கின்னாசெய்தவா மென் றறிந்து காத்தல்வேண்டுமாதலின், அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லை யென்றுங் கூறினார். இனைத் தோர்வா, செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிறிதின் - வேறோருயிர்க்குவந்த, நோய் - துன்பத்தினை, தம்நோய்போல - தமக்கு வந்த துன்பத்தைப் போல, போற்றாக்கடை - (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றாதவிடத்து, அறிவினான் - (தமக்கு எத்துயரமளவற்றை எவ்வளவும் அறிந்த) அறிவினால், ஆவது-ஆகும்பொருள் பயன், உண்டோ-இல்லை.

---

௩௯ இன்றை வொன்றுகா நும்பர்க்கு மன்னாமை
நேவஞ்ஞம் பிறன்கட் செயல்

(பரி-ரை) எ-து,—இவை மக்கட்கு உன்றாதலெனை அறமாயாத்தால் தானறிந்தவற்றைப் பிறன்மாட்டுச் செயல்லே மேலாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும், எ-று.

இன்பதுன்பங்கள் பிர்க்குணமாகயின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமை யறிக. அம்முறைபாவமும் வளவாலதுமன முன்னுரியவழி யாக

லான், உணர்தலையென்றார்.

(தே-ப-ரை,—இன்னா-(இனவயவி நமக்குத்) துன்பந்தருமவையென்று, தானுணர்ந்தவை-(அநுமானப்பிரமாணத்தினால்) தானறிந்தவைகளை, பிறன்கண்-பிறனிடத்துச், செயல்-செய்தலை, துன்னாமை-பொருந்தாமை, வேண்டும்-(துறந்தானுக்குத்) தகுதி.

எ எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானா
மாணாசெய் யாமை தலை.

(பரி-ரை) எ-து,—மனத்தோடு உண்டாகின்ற இன்னாத செயல்களை எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ்சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாய அறம், எ-று.

மனத்தானாகாவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றாம். ஆற்றலுண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்கும் ஆகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினுடம் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை.)—மனத்தானாம் - மனத்தோடு உண்டாகின்ற, மாணா-தன்பக்கருதலைகளை, எஞ்ஞான்றும்-யாதொருகாலத்

திலும், யார்க்கும்-யாவரொருவர்க்கும், எனைத்தானும்-எவ்வளவு சிறிதாயினும், செய்யாமை-செய்யாதிருத்தல், தலை-முதன்மையான அறம்

அ தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் செய்யும் இன்னாதன தன்னுயிர்க்கு இன்னாவாந் தன்மையை அனுபவித்தறிகின்றவன் நிலைபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குந் தானவற்றைச் செய்தல் என்ன காரணத்தான், எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்கும் இன்னாவென்பது அனுமானத்தானறிந்து வைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங் கழுவப்படாமையின், இன்னாதன யான்

வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது அநுமானத்தானு மறிந்து ஒழியற்பால னென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தன்னுயிர்க்கு - (பிறர்செய்யுந் துன்பந்தருமவைகள்) தனதுயிர்க்கு, இன்னாமை - துன்பந்தருமவையாந்தன்மையை, அறிவான் - (அனுபவித்து) அறிபவன், மன்னுயிர்க்கு - நிலையுள்ள பிறவுயிர்களுக்கு, இன்னா - அத்துன்பந்தருமவைகளை, தான்செயல் - தான்செய்தல், எவன் - யாது.

---

௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றாமே வரும்.

(பரி-ரை.) இ-ள்.—துறந்தவர் பிறர்க்கின்னாதனவற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின், தமக்கின்னாதன அப்பகலது பிற்கூற்றின்கண் அவர் செய்யாமற் றாமேவரும், எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. தவமுடைமையின், அவ்வினைய கடிதினும் எளிதினும் வரும்; அதனால் அவைசெய்யற்கவென்பதாம். இனித் தானேவருமென்பது பாடமாயின், அச்செயல்தானே தமக்கின்னாதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க.

(தே - ப - ரை.)—பிறர்க்கு - (துறந்தவர்) மற்றவர்களுக்கு, இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை, முற்பகல்-ஒருமுகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலே, செய்யின் - செய்தால், தமக்கு - தங்கட்கு, இன்னா-

துன்பந்தருமவைகள், பின்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே, வரும் - (அவர்செய்யாமல்) தாமே வரும்.

௧0. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்னாதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னா தன செய்தார்மேலவாம்; அதனால், தம்முயிர்க்கு இன்னாதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னாதன செய்யார், எ-று.

* உவர்ர் லத்து விளைவிதிட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே யாகலின், நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாமென்றார். இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்தீங்கு கூறப் பட்டது.

(தெ - ப - ரை) — நோய்களெல்லாம் - துன்பந்தருமவையெல்லாம், நோய்செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்தவர்மேலனவாம்; (அதனால்) நோயின்மை வேண்டுபவர் - (தம்முயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவை யில்லாமையை வேண்டுவோர், நோய்செய்யார் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவைகளைச்செய்யார்.

௩௩-ம் அதிகாரம்—கொல்லாமை.

‡ அஃதாவது, அறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையன ஈறாய உயிர்களைச் சோர்ந்தும் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல் லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்திநிற்ற லின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

க அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும்

சேகனொப்பமணி முதலியவைப்பை, ஈகச.

புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசவுணர்வையுடைய ஓரறிவுயிர். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரசவுணர்வையுடைய ஈரறிவுயிர். கறையானும் எறும்பும் முதலியன அவ்விரண்டனோடு நாற்றவுணர்வையுடைய மூவறிவுயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியன அம்மூன்றனோடு உருவவுணர்வையுடைய நாலறிவுயிர்கள். வானவரும் மக்களும் நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு ஓசையுணர்வையுடைய ஐயறிவுயிர்கள்.

௩௩-ம் அதி. கொல்லாமை

(பரி-ரை) இ-ள்:—அறஞ்செய்தலாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஓருயிரையுங் கொல்லாமையாம், அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவசெய்கைகள் எல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான், எ-று.

அறம்—சாதியொருமை. விலக்கியது ஒழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாங் கூடியும் விளைக்கமாட்டா என்றவாறு. கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கொண்டுகூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—அறவினை - அறஞ்செய்தலாகிய செய்கை, யாதெனின் - யாதென்றால், (அது) கொல்லாமை - (ஓருயிரையும்) கொல்லாமையாம், கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல், பிறவினையெல்லாம் - பாவசெய்கைகளெல்லாவற்றையும், தரும் - (தானே) தரும் (ஆதலால்).

---

௨. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.

(பரி - ரை.) இ-ள்:—உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்து உண்டு பல்வகைப்பட்ட உயிர்களையும் ஓம்புதல் அறநூலுடையார் தொகுத்த அறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாய அறம், எ-று.

பல்லுயிரும் என்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந்து கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாததாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகால வினையெச்சத்தாற் கூறினார். எல்லா நூல்களினும் நல்லனவெ

தேது எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாய அறமென்றுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை)—பகுத்து-(உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டுக்கொடுத்து, உண்டு-(தானும்) உண்டு, பல்லுயிர் - பலவகை உயிர்களையும், ஓம்புதல் - காப்பாற்றல், நூலோர் - அறநூலுடையோரால், தொகுத்தவற்றுள்ளெல்லாம் - (துறந்தவர்க்குத்) தொகுத்துரைக்கப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றினும், தலை - முதன்மையான அறமாம்.

---

௩. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

௩௩-ம் அதி. கொல்லாமை

(பரி-ரை.) இ-ள்,—நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னொடிணையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை; அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று எ-று.

நூலோர் தொகுத்த அறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையாயினும், மேல் 'பொய்யாமைபொய்யாமை யாற்றின்' எனவும், 'யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லை' எனவும் கூறினாராகலின், இரண்டற்கும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அதனை நோக்கப் பொய்யாமை நன்றென்றார், மெய்கூறுபவழிப் பிறர்க்கூறுபயக்கும் வலியுடைத்தாகலின் அதனைப் பின்சார நன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இனையபுறத்து ஆயிடைத் திரிதலுடைமையானெனவுணர்க. இவை முன்பாட்டால் ஒழிவாரத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒன்றாக - (நூலோரால் தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள் தன்னொடு இணையொப்பது இல்லாமல்) தானேயாக, கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை, நல்லது—; (அது நீங்

னுல்) பொய்யாமை - பொய்யோ ராதிருக்கல், அதன்பின் சார - புதன் பின்னேர் நிற்க நன் கல்லாகும்

ச. நல்லா றெனப் படுவது யாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி.

(பரி - ரை.) எ-து,—மோக்ஷ வீடு பேறுகட்கு நல்ல நெறியென்று சொல்லப்படுவ யாதென்ற வினவின், அது யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக் காக்க கருதும் நெறி, எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் - வழுவாமற் காத்தல். இதனுல் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறி யென்று கூறப்பட்டது

(தெ - ப - ரை)—நல்லாறு எனப்படுவது - (சொர்க்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது, யாது எனின் - எதுவென்றால், (அது) யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும், கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினை சூழும் - (காக்க) நினைக்கும், நெறி - வழியாம்

ரு நிலையஞ்சி நீத்தா ருளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை

கூஉ ௩௩-ம் அதி. கொல்லாமை

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தார் எல்லாருள்ளும் கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன், எ-று.

பிறப்பு நின்ற நிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னும் இருவகைப் பிறப்பினும் இனபமென்பதொன்றின்றி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயாயினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாம் ஆதலின், நீத்தாருளெல்லா மென்றார். இதனை இவ்வறம் மறவாதவன் உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை,—நிலை - பிறப்புகின்ற) நிலைக்கு, அஞ்சி - பயந்து, நீத்தாரெல்லாம் - (பிறவாமைப்பொருட்டு) மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தவரெல்லாருள்ளும், கொலை - கொலைப் பாவத்திற்கு, அஞ்சி - பயந்து, கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தைச் சூழ்வான் - மறவாதவன், தலை - உயர்ந்தோன்.

௬. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல் உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது, எ-று.

மிகப்பெரிய அறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அனுபவிப்பரென்னும் அறநூற் றுணிபுபற்றி, இப்பேரறஞ் செய்தான் றானுங் கொல்லப்பட்டான், படானாகவே, அடியிற் கட்டியவாழ்நாள் இடையூறின்றி யெய்துமென்பார், வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார்: செல்லாதாகவே, காலநீட்டிக்கும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடுபெறுமென்பது கருதது. இதனான் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உயிருண்ணுங்கூற்று - உயிரைக்கொண்டு போம் யமனானவன், கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமையாகிய விரதத்தை, மேற்கொண்டு—, ஒழுகுவான - நடப்பவனது, வாழ்நாள் மேல் - ஆயுளின்மேல், செல்லாது - செல்லான்.

௭. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினீங்கிப்போமாயினும், தான் பிறிதோரின்னுயிரை அதனுடம்பினீக்குந் தொழிலைச் செய்யற்க, எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொலையுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்னுயிர் நீப்பினுமென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர்போமாயினுமென் றுரைப்பாருமுளர்; பிறர் செய்தலுமாகாமையின், அஃதுரையன்மை யறிக.

(தே - ப - ரை —தான்—, பிறிது - வேறொன்றனது, இன்னுயிர் - இனிதாகியவுயிரை, நீக்கும் - (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய, வினை - தொழிலை தன்னுயிர - (அதுசெய்யாவிடத்து) தனது உயிரானது நீப்பினும் - (உடம்பைவிட்டு) நீங்கிப்போமாயினும், செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்

அ. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தேவர்பொருட்டு வேள்விகளைக் கொன்றால் இன்பமிகுஞ்செல்வம் பெரிதாமென்று இல்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும், துறவானமைந்தார்க்கு உயிரைக் கொல்லவருஞ் செல்வங்கடை, எ-று

இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது தாமுந் தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ் செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய பேரின்பம் எய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகா தென்றமையின், விதி விலக்குகள் தம்முண் மலையாமை விளங்கியவாறாயிற்று. இஃது இல்லறம் அனைமைக்குக் காரணம் இவை பிறர்பொருட்டானும் கொல்லற்க என்று கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நன்றாகும் - (யாகத்திலே கொன்றால்) இன்பமிகுவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, பெரிது - பெரிதாகும், எனினும் - என்று சொல்லப்பட்டதாயினும், சான்றோர்க்கு - (துறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு, கொன்று - (ஓருயிரைக்) கொன்று, ஆகும் - (அதனால்) உண்டாவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, கடை - இழிந்ததாம்

கூ. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்

புன்மை தெரிவா ரகத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—கொலைதொழிலை உடையாராகிய மாந்தர், அத்தொழிலின் இழிமையை அறியுநெஞ்சத்த ரல்லராயினும, அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினா, எ-ற

30

௩௩-ம் அதி. கொல்லாமை

கொலைவினையரென்றதனன், வேள்விக்கண் கொலையன்மை யறிக. புலைவினையரென்றது தொழிலாற் புலையரென்றவாறு. இம்மைக்கட் இழிமை யெய்துவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) —கொலைவினையர் ஆகிய - கொலைத் தொழிலையுடையவராகிய மாக்கள் - மனிதர், (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத நெஞ்சினராயிருந்தாலும்), புன்மைதெரிவார் அகத்து - அவ்விழிவை அறிவோரது நெஞ்சில் புலைவினையர் - இழிதொழிலராய்த் தோன்றுவர்.

௩0 உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பர் செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர்

(பரி-ரை.) எ-து —சொக்கவாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவரென்று சொல்லுவா வினைவிளைவுகளை யறிந்தோர், எ-று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. செயிருடம்பினராதல் * "அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே" என்பதனுனு மறிக. மறுமைகண இவையு மெய்துவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கொல்வார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

அருளுடைமைமுதல் கொல்லாமையீறாக சொல்லப்பட்ட இவற்றன்னே சொல்லப்படாத விரதங்களும் அடங்கும்; அஃதறிந்து அடக்கிக்கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

(தே - ப - ரை.)—செயிர் உடம்பின் - (பார்க்கக்கூடாத) நோயுடம்புடனே, செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர் - வறுமையோடு கூடிய இழிதொழில் வாழ்க்கையுடையவரை. உயிர் - (இவர் முற்பிறப்பிலே) உயிர்களை, உடம்பின் - (அவை நின்ற) உடம்புகளிலிருந்து, நீக்கியார் - நீக்கினவர், என்பர் - என்று (வினைவிளைவுகளை சொல்லுவார்)

* அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித் துக்கத் தொழுநோயெழுபவே-பக்கத் தலையினைக் கான்முரிதது, தினைப்பழுவின வாதடைநதகால், நாலடியார், தீவினையெச்சம்,

ஞானம்.

அவற்றின்பயனாகிய ஞானங்கூறிய தொடங்கினர். ஞானமாவது வீடுபயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்த லிறுதியாக நான்கதிகாரத்து ளடக்கப்பட்டது.

௩௪-ம் அதிகாரம்—நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலைபுதலில வாத்தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேர்ப் புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிறறில்அரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலைவேறுபட்டு வருதலான் கணந்தோறும் பிறக்கு மென்பாரும, ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையும் உண்மையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்குடைய வென்பாருமெனப் பொருட்பெற்றிகூறுவார் பலதிறத்தாராவர்; அவர் எல்லார்க்கும் உடன்பாடு நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இதுணர்ந்துய்யல்லது பொருள்களிற்

பற்றுவிடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

க. நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(பரி-ரை) எ-து,—நிலையுதல் இலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடைய வென்று கருதுகின்ற புல்லிய அறிவினையுடைய ராதல் துறந்தார்க்கிழிபு எ-று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்ப நிற்றற் கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கு இழுக்கென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது பிறப்பு நிற்றற்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணும் ஆகலின், வருகின்ற பாட்டுகளான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப.

(தே - ப - ரை.) — நில்லாதவற்றை - நிலையில்லாதவைகளை, நிலையின என்று - நிலையுடையவையென்று, உணரும் - நினைக்கின்ற, புல்லறிவு ஆண்மை - அற்பபுத்தியை யுடையவராயிருக்கை, கடை - (துறந்தார்க்கு) இழிவு.

௨. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கும் அதுவிளிந் தற்று.

௩௪-ம் அதி. நிலையாமை

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் மாட்டுப் பெரிய செல்வம்வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர்குழாம் வந்தாற்போலும்; அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும், எ-று.

பெருஞ்செல்வமெனவே, சிறுசெல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான், வரவென்பது பெற்றாம். அக்குழாம் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பலதிறத்தாருமேவந்து, அக்காரணம் போயவழித்தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனல்வினை காரணமாக அவன் மாட்டுப் பலதிறத்தாருமேவந்து, அக்காரணம்போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—பெருந்செல்வம் - (ஒருவனிடத்து) பெரிய செல்வம்வருதல், கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல்செய்கின்ற, அவை - சபையினிடத்தே, குழாத்து அற்று - (காண்போர்) கூட்டம் வருதல்போலும். போக்கும் - (அச்செல்வம்) போகுதலும், அது - அக்கூட்டமானது, விளிந்தது அற்று - (அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவிடத்துப்) போகுதல்போலும்.

௩. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப வாங்கே செயல்.

(பரி-ரை) எ-து,—நில்லாத இயல்பினையுடைத்துச் செல்வம்; அதனைப் பெற்றால் அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதேசெய்க, எ-று. அல்காவென்பது திரிந்துநின்றது. ஊழ்வழியல்லது முயற்சியாற் பெறப்படாமையின் அது பெற்றால் என்றும், அஃதுநில்வழி நில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுங் கூறினார். அதனாற்செய்யப்படும் அறங்களாவன:—பயனோக்காது செய்யும் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய் வீடுபயத்தலின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செல்வம் செல்வமானது, அற்கா - நிலையாத, இயல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும்; அதுபெற்றால்-அச்செல்வத்தைப்பெற்றால், அற்குப - (அதனாலேசெய்யப்படும்) அறங்களை, ஆங்கே-பெற்றபொழுதே, செயல் - செய்யக்கடவன்

---

௪. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொரு கால வரையறை போலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர், அஃதுணர்வாரைப் பெறின், எ-று.

௩௪-ம் அதி. நிலையாமை

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியல் நடாத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறப்பட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக்

கூறுபடாமையின் நாளென வொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வாளென்று உணரமாட்டாதார் நமக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலின் காட்டியென்றும், இடைவிடாது ஈர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறி னென்றுங் கூறினர். உயிரென்னுஞ் சாதியொருமைப் பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மே னின்றது, ஈர்ப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நாளெனப்படுவதொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரை யீர்வதொரு வாளாமென வுரைப்பாருமுளர் எனவென்பது பயனின்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டி யென்பதற்கு ஓர் பொருட்சிறப் பின்மையானும், அது வென்பது குற்றியலுகரமன்மை யானும், அஃதுரையன்மையறிக.

(தெ - ப - ரை)—உயிர் - உயிரானது நாளென - நாளென்று அளவு செய்யப்படுவதாகிய, ஒன்றுபோல - ஒருகாலவளவு போல், காட்டி - (தன்னைக்) காட்டி ஈரும் - அறுத்துச் செல்லுகின்ற வாளது - வாளினது வாயினிடத்து, உணர்வார்ப்பெறின் - (அது) அறிவாரைப்பெறின்.

---

௫ நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—பேசாதவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குள் எழுவதற்கு முன்னே வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும், எ-று.

மேனோக்கிவருதல் இருமலினாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லுதலு மாகாமையானும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்பது இன்மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினர். மேற்சேறல் - முந்துதல். நல்வினை செய்யுமாறன்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை. —நாச்செற்று - (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி, விக்குள் - விக்கலானது, மேல்வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே, நல்வினை - (மோக்ஷத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது, மேற்சென்று - விரைந்து, செய்யப்படும் - செய்யத்தகும்.

---

௬. நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் நெருநலுளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து இவ்வுலகம், எ-று.

௩௪-ம் அதி· நிலையாமை

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையும் உணர்த்தி நின்றன. அவை பெண்பாற்கும் உளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—இவ்வுலகு-இந்த வுலகமானது, ஒருவன்—, நெருநல் - நேற்று, உளன் - உளனாயினான் [இருந்தவனென்றபடி]; இன்று - (அவனே) இன்றைக்கு, இல்லை - இல்லையாயினான் [இறந்தானென்றபடி], என்னும் பெருமை - என்று சொல்லும் (நிலையாமையின்) மிகுதியை, உடைத்து - உடையதாயிருக்கின்றது.

---

௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்பும் உயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார், மாட்டாதிருந்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய நினைவுகளை நினைப்பர் அறிவிலாதார், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினைப்பன்மையே வாழ்தற்கும் அளவாதலின், அஃது அறியப்படாதாயிற்று. பலவாய நினைவுகளாவன — பொறிகளான் நுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சியான் வருமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாறும், அவற்றிற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாறும், அதனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனான் நட்டாரை யாக்குமாறும், செற்றாரை யழிக்குமாறும், தாம அவ்வின்பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாரது இயல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. ஏனைக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்

பன்மைப்பெயராக்கி யுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை) — ஒருபொழுதும் - அறிவில்லாதவர்) ஒருபொழுதளவும், வாழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை, அறியார் - அறியமாட்டார்; (மாட்டாதிருந்தும்) கோடியும் அல்ல - கோடியளவுமன்றி, பல - (அதனினும்) பலவாகிய நினைவுகளை, கருதுப - நினையாநிற்பர்.

௮. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து — முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம்வந்துழிப் பறந்துபோய தன்மைத்து உடம்பிற்கும் உயிர்க்கு முளதாய நட்பு, எ-று.

தனித்தொழிய வென்றதனுன், முன் தனியாமை பெற்றும், அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து வேறுந்தனையும் அதற்கு ஆதாரமாய் நிற்றல்; அதனால் அஃது உடம்பிற் குவமையாயிற்று; அதனுள் வேற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட் பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புள்ளேயே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோடொப்புமை யெய்துவது அதுவேயாகலின். * நட்பென்றது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நட்பின்றிப்போத லுணர்த்திநின்றது. சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய உடம்பும் தம்முண் மாறுகலின், வினைவயத்தாற் கூடியதல்லது நட்பிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பை யென்பதற்குக் கூடென்று உரைப்பாருமுளர் அது புள்ளுடன்தோன்றுமையானும், அதன்கண் அதுமீண்டு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமை யறிக.

(தே - ப - ரை — உடம்போடு - உடம்புடனே, உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய, நட்பு-சினேகமானது, குடம்பை-(முன்னே தனியாதிருந்த) முட்டையானது, தனித்து ஒழிய - தனித்துக்

கிடக்க, புள்-(அதனுள்ளிருந்த பறவை, பறந்தற்று-(பருவம் வந்தவிடத்து) பறந்துபோந் தன்மையை யுடையதாம்.

---

௩௯. உறங்கு வதுபோலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோ டொக்கும்; அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோ டொக்கும், எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்கட்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலையாமைய நிலைபெறுமாறு அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—சாக்காடு-(ஒருவனுக்கு) மரணம் வருதல், உறங்குவதுபோலும்-தூக்கம் வருதல்போலும்; பிறப்பு-(அதன் பின்னே) பிறப்புவருதல், உறங்கி விழிப்பதுபோலும்-தூங்கிவிழித்தல் வருதல்போலும்.

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய குப்பையை வடநூலார் அபிராமூலத்தொனி யென்றும், விருத்தலக்கண யென்றுங் கூறுவர்.

௪௦. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வாதமுதலியவற்றின் இல்லாய உடம்புகளுள் ஒதுக் கிருந்தே போந்த உயிருக்கு எஞ்ஞான்றும் இருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லை போலும், எ-று.

அந்நோய்கள் இருக்க அமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்று போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின்

புறப்பட்டாது புக்கேவிடமில் அமைந்ததாயின், பிறர் இற்களுள் ஒதுக்கிரா தென்பதாம்; ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோர் உடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவை யேழுபாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாம் நிலைமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்த அளவிலே இறந்தலும், ஒரு கணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப் படாமையும், உயிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய அன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

(தே - ப - ரை.)—உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகிய) உடம்புகளுள், தாசில இருந்த - ஒதுக்குக்குடியிருந்து வந்த, உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, புக்கில் - என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது, அமைந்ததுஇன்றுகொல் - (இதுவரையில்) அமைந்ததில்லைபோலும்.

௩௫-ம் அதிகாரம்—துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகார முறைமையும இதனானே விளங்கும்.

க. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோதை
லதனி னதனி னிலன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினன் அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதல்

அடுக்குகள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் - துறத்தல். துன்பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கண் பாவத்தான் வருவனவும் ஆய இருவகைத் துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல்

தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான் வருந் துன்பம் இலனா மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—பாதனின்பாதனின் - (ஒருவன்) யாதொரு பொருளின்யாதொருபொருளின், நீங்கியான்-நீங்கினான், அதனின் அதனின் - (அவன்) அப்பொருளினாலே அப்பொருளினாலே, நோதல் - துன்பம் அனுபவித்தலை, இலன் - உடையவனாகான்.

௨. வேண்டி னுண்டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாப்பொருள்களையுந் துறத்தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல; அவ் வின்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க, எ-று.

அவ்வின்பங்களாவன—அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலையாது நிற்றலானும், அவை நன்னெறிக்கட்சேறலானும் வருவன. இளமைக்கண்துறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலம் எய்துமாகலின், உண்டாகத் துறக்கவென்றார். இன்பங்களென்பதும காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கண் துன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்கள் உளவாதலும் உண்டென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—துறந்தபின் - (எல்லாப் பொருள்களையும்) துறந்தபின், ஈண்டு - (ஒருவனுக்கு) இப்பிறப்பிலே, இயற்பால - உண்டாகும் முறைமையையுடைய இன்பங்கள், பல - பலவாம்; வேண்டின் - (அவ்வின்பங்களை) வேண்டினால், உண்டாக - (காலம்) உண்டாக, துறக்க - (அப்பொருள்களைத்) துறக்கக்கடவன்.

---

௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிகட்கு உரியவாய ஓசை முதலிய ஐம்புலன்களையுங் கெடுத்தல்வேண்டும்; கெடுக்குங்கால், அவற்றை நுகர்தற்பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருள் முழுதையும்

ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும், எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானும் அன்றி வாராத பொருள்கண்மேல் அல்லது வீட்டு நெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனை அடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற்செல்லின் அந்நுகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல்

21

போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டியவெல்லா மொருங்கு விடல்வேண்டுமென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை)—ஐந்தன் - (முத்தியை அடைவோர்க்கு) செவி முதலாகிய ஐப்பொறிகளுக்குரிய, புலத்தை - ஓசை முதலாகிய ஐம்புலன்களையும், அடல்வேண்டும் - கெடுத்தல்வேண்டும்; வேண்டிய எல்லாம் - கெடுக்கும்போது அப்புலன்களை அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தாமடைந்த பொருள்களையெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருமிக்க, விடல்வேண்டும் - விட்டுவிடல்வேண்டும்.

௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பற்றப்படுவதொரு பொருளும் இல்லாமை தவஞ் செய்வார்க்கு இயல்பாம்; அஃதன்றி, ஒன்றாயினும் உடைமை அத்தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயக்குதற்கேதுவாம், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நோன்பென்பதூஉம், மயலென்பதூஉம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலான் என்பது திரிந்துநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்திக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும்விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டுவந்து தவத்திற் கிடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவை நான்குபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—நோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு, ஒன்று - (பற்றப்படுவது) ஒருபொருளும், இன்மை - இல்லாதிருக்கை, இயல்பு ஆகும் - இயல்பாம்; உடைமை - (ஒன்றாயினும்) உடைமை, பெயர்த்து - (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால், மற்றும் - மறுபடியும், மயல் ஆகும் - மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும்.

---

௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.

(பரி-ரை.) இ-ள்.—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்; ஆனபின், அதற்குமேலே இயைபில்லனவுஞ் சில தொடர்ப்பாடு உளவாதல் என்னை, எ-று.

உடம்பென்றபொதுமையான் * உருவுடம்பும், அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகை இந்திரியவுணர்வோடும்

* உருவுடம்பு - தூலசரீரம், அருவுடம்பு - சூக்குமசரீரம்.

ஐவகை வாயுக்களோடும் காமவினை விளைவுகளோடுங் கூடிய மனம்; இது நுண்ணுடம்பெனவும்படும். இதன்கட்பற்று நிலையாமை உணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க்கூறிய இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாது வருதலை உணர்ந்து, இவற்றான் ஆய கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொறாது வீட்டின்கணே விரைதலின், உடம்புமிகை யென்றார். இன்பதுன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனான் அகப்பற்றுவிடுதல் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு - பிறவியை நீக்குமுயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - (அதற்கு உதவியாகிய) உடம்பும், மிகை - அதிகமாம்; (ஆனபின்), மற்றும் - அதற்குமேலும், தொடர்ப்பாடு - (சம்பந்தமில்லாதனவையுஞ் சில பொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன் - என்னைக்கு.

௬. யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(பரி-ரை.) இ-ள்.—தானல்லாத உடம்பை யானென்றுந் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை யெனதென்றுங் கருதி, அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற் கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தை யெய்தும், எ-று.

மயக்கம்-அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகராற் பெற்ற உறுதிமொழிகளானும், யோகப்பயிற்சியானும், அவை யானெனது அன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட் பற்றை விடுதல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனான் இவ்விருவகைப் பற்றையும் விட்டார்க்கே வீடுளதென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—யான் எனது என்னும் - (தானல்லாத உடம்பை) யானென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய, செருக்கு - மயக்கத்தை, அறுப்பான் - கெடுப்பவன், வானோர்க்கு - தேவர்க்கும், உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய, உலகம் - முத்தியுலகத்தில், புகும் - செல்லுவான்.

௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(பரி-ரை.) இ-ள்.—இருவகைப் பற்றினையும் இறுகப்பற்றி விடாதாரைப் பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா, எ-று.

கஙசு

௩௫-ம் அதி. துறவு

இறுகப்பற்றுதல் - காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீடில்லையென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—பற்றினை - (இருவகைப்) பற்றுக்களையும், பற்றி - இறுகப்பற்றி, விடாதவர்க்கு - விடாதவரை, இடும்பைகள் - துன்பங்கள், பற்றி - இறுகப்பற்றி, விடா-விட்டு நீங்காவாம்.

௮. * தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்; அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார், எ-று.

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும், இருவகை உடம்பினையும் உவர்த்துப்பற்றற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானு மொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறிக்கணடே பிறப்புவலையு ளகப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினர்.

(தே-ப-ரை.)—தீரத்துறந்தார் - முழுதுந்துறந்தவர், தலைப்பட்டார் - (முத்தியை) அடைந்தவராவார், மற்றையவர் - அப்படித் துறவாதவர், மயங்கி - மருண்டு, வலைப்பட்டார் - (பிறப்பாகிய) வலையில் அகப்பட்டவராவார்.

௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் இருவகைப்பற்றும் அற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுக்கும்; அவையறாதபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும், எ-று.

---

* இவ்வருமைத் திருக்குறளைச் சாந்நான்முகனொருவராகிய செயற்றவன்குடி உபாதி வெகாரியா ரெஞ்சவிடுதூதில் "நேருங்கா-துணைமொழிய வறவிலவை யென்னுந்-தன்னை யறிவித் தணிபுரிவ - முன்னை - தலைப்பட்டார் தீரத்துறந்தார் மயங்கி - வலைப்பட்டார் மற்றையவரென்று - நிலைமிகுதிமின - மெய்வைப் புலமைத் திருவள்ளுவ ருரைத்த - மெய்யைத சொல்லை விரும்பார - மெய் ஈங்கு - மாவது செய்தல கவாவழியைத் தப்பா மத் - பாவமெனப் பெணவட் பரப்பழிதுப் - பூவையாகம - கண்யவியிறப்பட்டுக கலவிக் கவியின்றங் - குன்னைக்கேபுணாச்சி பேசாபற - மீண்மையிற - துவிற்கெடுமை பல பிதற்றி ஈடோறுஞ்-சாவிற பிறபிற்றலைப்பட்டிங் - காவிங்கே - நித்துயவகை பாராய் நிலையான நெஞ்சமே பொறியிலுடன மேனே புரலககோ" எனவெடுத்தருளிச்செய்தார் இவ்வெஞ்சவிடுதூதாசிரியர்நாதய பதிறுவாகிறு மென்று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அறுமாறு முறைமைபற்றி, பற்றற்ற கண்ணே யென்றார்; "அற்றது பற்றெனி லுற்றது வீடு" என்பதூஉம் அது பற்றிவந்தது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப் பட்டன.

(தே-ப-ரை)—பற்று அற்ற கண்ணே-(ஒருவன் இருவகைப்) பற்றுக்களையும் அற்றபொழுதே, பிறப்பு-(அப்பற்றுநீங்கியதான அவனது) பிறவியை. அறுக்கும்-ஒழிக்கும். மற்று-அவை அறாதபொழு து. நிலையாமை-அவரது பிறக்கும் இறக்கும் வருகிற) நிலையாமை யானது, காணப்படும்-அறியப்படும்.

௩௫0 பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—எல்லாப்பொருளையும் பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக்கொள்க; கொண்டு, அவன்கண் உபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு, எ-று.

கடவுள் வாழ்த்திற் கேற்ப காணமெ பொ வகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான பற்றென்புழி ஆறாவது செயப்படுபொருட்கண் வந்தது. ஆனைப் பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அவன்கண் உபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அனாதியாயவரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—பற்று - விடாதுவந்த பற்றை, விடற்கு - விடுதற்கு, பற்று அற்றான் - (எல்லாப்பொருளையும் பற்றிநின்றே) பற்றற்ற கடவுளாற் சொல்லப்பட்ட, பற்றினை -முத்தி நெறியை, பற்றுக- (இஃதே நன்னெறியென்று) மனத்துட் கொள்ளக்கடவர், அப் பற்றை-அதனிடத் துபாயத்தை, பற்றுக-மனத்தாற்செய்யக்கடவர்.

———

கூசு-ம் அதிகாரம்—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீத ஐயங்களான் அன்றி உண்மையான் உணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவ ஞானமென்ப. இது மெய்யுணர்ந்தான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அறநெறியைப் [illegible] பற்றே-திருவாய்மொழி. உ-ம் திருப்பதிகம். [illegible]

௩௫௧ கூசு-ம் அதி. மெய்யுணர்தல்

க. பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென் றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம் இன்பமில்லாத பிறப்பு, எ-று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளும் இல்லையெனவும், மற்றும் இத்தன்மையவுஞ்சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்ந்நூல் வழக்கெனத் துணிதல். குற்றியை மகனென்றும், இப்பியை வெள்ளியென்றும், இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சையென்பன ஒருபொருட்கிளவி. நரகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரெனும் நால்வகைப் பிறப்பினும் உள்ளது துன்பமேயாகலின், மாணாப்பிறப்பென்றார். இதனாற் பிறப்புத் துன்பமென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—பொருள் அல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்களல்லாதவைகளை, பொருள் என்று - மெய்ப்பொருள்களென்று, உணரும் - அறிகின்ற, மருளான் - விபரீதஞானத்தினால், மாணாப்பிறப்பு - மாட்சிமைப்படாத பிறவி [இன்பமில்லாத பிறவியென்றபடி], ஆம் - உண்டாகும்

உ. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவிச்சையினீங்கி மெய்யுணர்வினை யுடையராயி னார்க்கு அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும், எ-று.

இருள்-நரகம், அஃது ஆகுபெயராய் காரணத்தின்மேனின்றது; நீங்கி யெனத் தொடைநோக்கி மெலிந்துநின்றது; நீக்கவென்பதன் திரிபெனினும் அமையும். மருணீங்கியென்னும் வினையெச்சம் காட்சியவரெனனும் குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றது கேவல வுணர்வினை. இத னால் வீடாவது நிரதிசய இன்பமென்பதூஉம், அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலப்பொருளென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—மருள் நீங்கி - அவ்விபரீதஞானத்திலிருந்து நீங்கி, மாசு அறு - குற்றமற்ற, காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவையுடைய வராயினவர்க்கு, (அம்மெய்யறிவானது) இருள்-பிறவியை, நீங்கி-நீங் கச்செய்து, இன்பம்-முத்தியை, பயக்கும் - கொடுக்கும்.

---

௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு எய்தி நின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் அணித்தாதலுடைத்து, எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாய உணர்வு; அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவி னைப் பயனும், கடவுளும், உளவோ இலவோவென ஒன்றின் துணிவு பிற வாது நிற்றல்; பேயோ தேவரோ புருடரோ தறியோ அவரோவெனத் துணி யாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றான் பிரமாணங்களான் அமைந்தது கொண்டுநிற்றல் எல்லாச் சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்க ளுள் யாது மெய்யென ஐயுறுவினை யோகமுயற்சியுடையார் தம் மனுபவத்தானீக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தினீங்கித்தெளிந் தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவ வுணர்வு முதிர்ப்பின் மேலை யுலகம் அணியவாதலின் அதற்கு அவ்வானம் பயனமேயிட்டு வையத் தின் வானநணியதுடைத்தென்றுங் கூறினார். கூறவே, அவ்வுணர்வும பிறப்

பிறர்க்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஐயத்தினின்றும் - சந்தேகத்தினின்று நீங்கி, தெளிந்தார்க்கு - மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவர்க்கு, வையத்தின் - (அடைந்திருக்கின்ற) இவ்வுலகத்தினும், வானம் - (அடையக் கடவதாகிய) வீட்டுலகம், நணியது - அடைந்ததாகவே, உடைத்து - உடையதாம்

---

௪ ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்லப்படுகின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றைவிட்டுத் தம்வயத்ததாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையாம் மெய்யினை யுணர்தலில்லார்க்கு, எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம், அஃதெய்தலாவது மடங்கி யொருதலைப்பட்டுத் தாரணைகைகூடிற்றாக அங்ஙனமானவழியும் வீடு பயவாமையின், பயமின்றென்றார் சிறப்பும்மை எய்துதற்கருமை விளக்கிநின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடுளதென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே-ப-ரை)—மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு - மெய்யை அறிதல் இல்லாதவர்க்கு, ஐந்து உணர்வு - (ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் இவைஐந்து புலன்களினும் செல்லுகின்ற) ஐந்தாகிய உணர்வு, எய்தியக்கண்ணும் - (அப்புலன்களைவிட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும், பயம் - (அதனாலே) பிரயோசனம், இன்று - இல்லை.

௩௬-ம் அதி. மெய்யுணர்தல்

௫. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாதொருபொருள் யாதோரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும் அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்று

மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பொருள்தோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்ற உண்மையைக் காண்பதென்றவாறு. அஃது ஆமாறு— 'காரசேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை' என்றவழி அரசனென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதொரு குடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர் வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதோர் சிறப்புப்பெயரும், ஒரு பொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீறாகிய தத்துவங்களின் தொகுதியெனவுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத்தத்தம் காரணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டு சென்றாற் காரணகாரியங்கள் இரண்டுமின்றி முடிவாய் நிற்பதனை யுணர்தலாம். எப்பொருளென்ற பொதுமையான் இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறே யுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வினது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—எப்பொருள் - யாதொருபொருள், எத்தன்மைத்தாயினும் - யாதொரியல்புடையதாய்த் தோன்றினும், (அத்தோன்றிய விதத்தைக் கண்டு விடாமல்), அப்பொருள் - (தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருக்கும், மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பொருளை, காண்பது - அறிவது, அறிவு - மெய்யறிவாம்.

சுஉ. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(பரி-ரை.) எ-து,—இம்மக்கட் பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவர் மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர், எ-று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றாம். மீண்டுவாராநெறி வீட்டுநெறி: வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை * கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன. அவற்றுள் கேள்வி இதனாற் கூறப்பட்டது.

---

* கேள்வியெனினும், சிரவணமெனினும் ஒக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தனையெனினும், மனனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும், தெளிதலெனினும், நிதித்யாசனமெனினு மொக்கும்.

(தெ - ப - ரை.)—ஈண்டு - இம்மையிலே, கற்று - (உபதேசத்தை ஞானசாரியரிடத்தே) கேட்டு, மெய்ப்பொருள் - (அதனால் உண்மைப்பொருளை, கண்டார் - உணர்ந்தவர், மற்று ஈண்டு - திரும்பி இப்பிறப்பினிடத்து, வாராநெறி - வாராதவழியை, தலைப்படுவர் - அடைவார்.

௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு

(பரி-ரை.) இ-ள்,—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளாலும் பொருந்துமாற்றானுந் தெரிய ஆராய்ந்து, அதனுன் முதற்பொருளையுணருமாயின் அவனுக்கு மாறும் பிறப்புளதாக நினைக்க வேண்டா, எ-று.

ஒருதலையாவோர்ந்ததென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலே உரைத்தாம். இதனால் விசாரங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உள்ளம் - (அப்படிக்கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை ஒருவனது) உள்ளமானது, ஒருதலையாக - நிச்சயப்பட, ஓர்ந்து - (பிரமாணங்களாலும் யுக்தியாலும்) ஆராய்ந்து, உள்ளது - அதனால் முதற்பொருளை, உணரின் - அறியுமாயின்; பிறப்பு - (அவனுக்குப் பிறவியுள்ளதாக, பேர்த்து - மாறி, உள்ளவேண்டா - நினைக்கவேண்டுவதில்லை.

---

௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு

(பரி-ரை.) இ-ள்,—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய அவிச்சைகெட வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது, எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனைநான்கிற்குங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்

பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளி னுஞ் சிறந்ததாகலான், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மை

யின் நித்தமாய், நோன்மையாற் றன்னையொன்றுங் கலத்தலின்மையின் தூய்தாய்த், தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள்

* உசஉ-ம், குறளுரையிற் காண்க.

22

விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொரு ளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும், உள்ளதெனவும், கூறியதூஉம் இதுபற்றியெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது, உயிர் தன்னவிச்சை கெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதி யெனவுஞ் சுக்கிலத்தியானமெனவுங் கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது, அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென் பது எல்லா ஆகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல்வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய இதனின் மிக்க வுபாயமில்லையென்பதறிக. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பிறப்பென்னும் - பிறவிக்கு முதற்காரண மெனப்படுகிற, பேதைமை - அஞ்ஞானமானது, நீங்க - கெட, சிறப்பென்னும் - மோக்ஷத்திற்கு நிமித்தகாரண மெனப்படுகிற, செம்பொருள் - செவ்வியபொருளை, காண்பது - அறிவது, அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்யறிவாம்.

௯ சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் எல்லாப்பொருட்குஞ்சார்பாய அச்செம் பொருளை யுணர்ந்து இருவகைப்பற்றும் அற வொழுகவல்லனாயின் அவனை முன் சார்க்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர் வொழுக்கங்களை அழித்துப் பின்சாரமாட்டா, எ-று.

ஆகுபெயராற் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். எண்டொழுக்கமென்றது யோகநெறி யொழுகுதலை. அஃது இயமம், நிய

இவ்வாறு [illegible] திருக்களிற்றுப் படியாரிலே [illegible] திருக்களிற்றுப்படியார் [illegible] பெரும்பற்றப்புலியூரில் [illegible] திருக்கோயிற்றிருத் தொண்டு செய்யும் [illegible] சந்நிதியிலே கூடி நின்று வியப்புற, இது திருக்களிற்றுப் படியாரென்ற திருநாமஞ் சாத்தினு மென்க. இது சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கினு ளொன்று.

மம், இருப்பு உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்; யோகநூல்களுட் காண்க. மற்றச்சார்தராவென இயையும். சாரக்கடவன வாய் நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றி யீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்த வுடம்பான் முகர்ந்து நின்றனவும் ஒழியப் பின்னு மனுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின் முன் னிருள்போல் ஞான யோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், அவற்றைச் சாராவென்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பென்ப பிறப்பிற்குக்காரணமாதலான், நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேல்மூன்று பாட்டானும் பரம்பொருளை உணர்ந்தார் பிறப்பறுமென்றார். அஃது அறம் வழிநிடந்து துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யு மென்றவழி யக்கடவைகளையாக இது, அவை ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடைய உயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறு சார்பின்மையானும் கெட்டு விடுமென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சார்பு - முற்றுமாய பல பொருள்களுக்கும் சார்பாகிய அப்பொருளை, உணர்ந்து - அறிந்து, சார்பு - இருவகைப்பற்றுங் கெடும், கெட - கெடும்படி, ஒழுகின் - நடக்க வல்லவனாயின், சார்தரா - (முன்னே அவனைச் சேர்தற்குரியனவாய் நின்ற) நோய் - துன்பங்கள், அழித்து - அவ்வொழுக்கத்தையும்) கெடுத்து, மற்றுச்சாரதா - பின்சேரமாட்டாவாம்.

௩௬௰. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னாமங் கெடக்கெடு நோய்

(பரி-ரை.) இ-ள்,—ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னும் இக்குற்றங்கள் மூன்றனுடைய பெயரும் கூடக் கெடுதலான், அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா, எ-று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட் செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதன் மறுதலைக்கட் செல்லும் கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றார்; இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணும் அடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறா ஞானயோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கள் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப் பஞ்சுத்துய்போலுமாகலின், அவை கெட்டமை தோன்ற இவை மூன்றனாமங் கெடவென்றார். இவ்வும்மை சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. கெட வென்பது எச்சத்திரிபு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவ துன்பங்களு மில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன்

௩௭௨ ௩௭-ம் அதி. அவாவறுத்தல்

பிறந்த துன்பங்களும் மேல்வரக்கடவ துன்பங்களும் இலவாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவை யிரண்டும்பற்றி இவ்வதிகாரத்த வாயின. இவ்வாறே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றாம்.

(தே - ப - ரை.)—காமம்வெகுளிமயக்கம் - (ஞானயோகங்

களின் முதிர்ச்சி யுடைவர்க்கு) விருப்பு வெறுப்பு அஞ்ஞானம் எனப்படுகிற, இவைமூன்றன்-இக் குற்றம்மூன்றனது, நாமம் - பெயரும், கெட - கெடுதலால், நோய் - (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள், கெடும் - உண்டாதலில்லை.

௩௭-ம் அதிகாரம்—அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது மூன்னும் பின்னும் வினைதொடர்பறுத்தார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்களமேற் பழைய பயிற்சிவயதான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வான் அறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாவுயிர்கட்கும் எக்காலத்தும் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினைவிளைக்கும் வித்து அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-று. உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிநிமித்தங்களும், அக்கதிக்கண் அவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பீனும் வித்தென்றும், கதியைந்தானுமாய அவ்வுயிர்வேறுபாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் * உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணியென்னுங் கால வேறுபாட்டினும், அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்குமெஞ்ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்கும் ஒத்தலான் என்பவென்றுங்கூறினர். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை) —எல்லா வுயிர்க்கும் - உயிர்களுக்கெல்லாம், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், தவா - கெடாதுவருகின்ற, பிற

---

* உற்சர்ப்பிணியாவது உலகம் பாழ்பட்டுப் போகமுதலியவற்றுடன் வளர்பிறைபோலப் பெருகுங்காலம். அவசர்ப்பிணியாவது அஃது அவற்றுடு தேய்பிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

பவ - பிறவியை, ஈனும் - விளைப்பதாகிய, வித்து - காரணம், அவா - ஆசையாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார்.

உ. * வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(பரி-ரை.) இ-ள்.—பிறப்புத்துன்பமாதல் அறிந்தவன் ஒன்றை வேண்டின் பிறவாமையை வேண்டும்; அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். எ-று.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களாற் றுன்பமுற்று வருகின்றமையை உணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணேயாகலின் பிறவாமையை வேண்டுமென்றும், ஏனைச் சிற்றின்பங்கருதி ஒருபொருளை அவாவின் அது பிறப்பீனும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைதலின், அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங் கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக்கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.) — வேண்டுங்கால் - (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன் ஒன்றை) வேண்டினால், பிறவாமை - பிறவாதிருக்கையை, வேண்டும் - விரும்பும்; அது - அப்பிறவாமையானது, வேண்டாமை - (தான் ஒருபொருளையும்) விரும்பாமையை, வேண்ட - விரும்ப, வரும் - (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம்.

௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில.

(பரி-ரை.) இ-ள்.—ஒருபொருளையும் அவாவாமையை ஒக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கண் இல்லை; இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனை ஒப்பதில்லை, எ-று.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேல்நோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகினும் ஒப்பில்லையென்றுங்கூறினர். ஆகமஅளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாராலுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வரு

---

* இவ்வருமை திருக்குறள் திருவாய்மையிலே "வேண்டுவதால வேண்டும் வேண்டாமை வென்றமையால வேண்டுவதே [illegible] வேண்டாது-வேண்டாமை வேண்டவருமென்றமையால் வேண்டுதே-வேண்டாமை வேண்டுமென்றால்," எனவெடுத்தருளிச்செயப்பட்டது.

௩௬௪ ௩௭-ம் அதி. அவாவறுத்தல்

தூ முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)— வேண்டாமைஅன்ன — (ஒருபொருளையும்) விரும்பாமைபோலும், விழுச்செல்வம் - மேலாகிய செல்வமானது, ஈண்டு - (காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்தில், இல்லை - இலது, (அவ்வளவேயன்றி), ஆண்டும் - (கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும், அஃது ஒப்பது - அதுபோல்வது, இல் - இல்லை.

ச. தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(பரி-ரை.) இ-து,—ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை; அவ்வவாவில்லாமைதான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானே உண்டாம், எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசுநீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தை காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதுவாவின்மையென்றும், மெய்ம்மையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மையென்றுங் கூறினார். மற்று மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண்வந்தது. வேண்டுதல் - இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரேயேதுவென்பதூஉம் அது வரும்வழியும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை. —தூய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியெ
ன்று சொல்லப்படுவது, அவாஇன்மை - ஆசையில்லாமையாம்; அது - அவ்வாசையில்லாமை, வாய்மை - மெய்ம்மையாகிய கடவுளை, வேண்ட - விரும்ப, வரும் - தானேயுண்டாம்.

௫. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறவி அற்றவரென்று சொல்லப்படுவோர் அதற்கு நேரேயேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள்; பிற ஏதுக்களற்று அஃதொன்றும் அறாதவர்கள், அவற்றாற் சிலதுன்பங்க ளற்றதல்லது, அவர்போற் பிறவி அற்றிலர், எ-று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அற்றவரென்பார் - (பிறவி) அற்றவரென்று சொல்லப்படுமவர், அவாஅற்றார் - (அதற்குநேரே ஏதுவாகிய)

ஆசை அற்றவர்; மற்றையார் - பிற ஏதுக்கள் அற்று அஃதொன்றும் அறாதவர், அற்று ஆக அற்றதுஇலர் - (அவ்வேதுக்களாலே சில துன்பங்கள் அற்றவல்லாமல், அவர்போற் பிறவியற்றிலர்.

௬ அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(பரி-ரை) எ-து —மெய்யுணர்தலாகிய காரணங்களெல்லாம் எய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனை ஒருவனை மறவிவாயிற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கணே வீழ்த்து வஞ்சிக்கவல்லது அவா; ஆதலான அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே அறமாவது, எ-று.

ஓருமென்பன அசைநிலை. அநாதியாயப்போந்த அவா, ஒரோவழி வாய்மை வேண்டலையொழிந்து பாதுகாவானாயின், அஃதிடமாக அவனறியாமற்புகுந்து பழையவியல்பாய் நின்று பிறப்பினையுண்டாக்குமாகலான், அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காக்குமாறு வாய்மை வேண்டலை

இடைவிடாது பின்றா அது செய்யாமற் பரிகரித்தல். இக்குறளால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.—ஒருவனை - துறந்த ஒருவனை, வஞ்சிப்பது - பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெடுக்க வல்லது, அவா - ஆசையாம் (ஆகலால்), அஞ்சுவது - அவாவினை அஞ்சிக்காப்பதே, அறன் - அறமாவதாம்

எ. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்

(பரி-ரை.) இ-ள்,—ஒருவன் அவாவினையஞ்சித் தொடாமெடுக்கவல்ல னாயின், அவனுக்குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான் விரும்புநெறி யானே உண்டாம் எ-று.

கெடாமை - பிறவித்துன்பங்களான் அழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை - சாதியொருமை. தான் விரும்புநெறி - மெய்வருத்தமின்றி. அவாவினை முற்ற அறுத்தாலுக்கு வேறறஞ்செய்யவேண்டா, செய்வனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இக்குறளால் அவாவறுத்தார் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அவாவினை - (ஒருவன்) ஆசையை, ஆற்ற அறுப்பின் - முழுதுமறுத்தால், [வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்க வல்லவனாயினென்றபடி], (அவனுக்கு) தவாவினை - கெடாமைக்கு

ஏதுவாகியசெயல், தான்வேண்டுமாற்றால் - தான்விரும்பும் வழியினால், வரும் - உண்டாகும்.

அ. அவாஇல்லார்க் கில்லாகுந் துன்ப மஃதுண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவாவில்லாதார்க்கு வரக்கடவதொரு துன்பமும் இல்லை; ஒருவர்க்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம் இன்றி அஃதொன்று உண்டாயின், அதனானே எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும், எ-று.

உடம்பு முகந்துநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது, இப்பொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாது மேன்மேல் வருமென்றதனான், மூவகைத் துன்பங்களுமென்பது பெற்றாம். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அவா இல்லார்க்கு - ஆசையில்லாதவர்க்கு, துன்பம் - (வரக்கடவது) ஒருதுன்பம், இல்லாகும் - இல்லையாகும்; (ஒருவனுக்குப் பிறகாரணங்களெல்லாம் இல்லாதிருந்தும்), அஃது உண்டேல் - அவ்வொன்றுமாத்திரம் உண்டாயின், தவாது - (அதனால் எல்லாத்துன்பங்களும்) முடிவில்லாமல், மேல் மேல் - மேலுமேலும், வரும் - உண்டாகும்.

கூ. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்

(பரி-ரை.) எ-து,—அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவர்க்குக்கெடுமாயின், அவன் வீடு பெற்றவழியே அன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பம் இடையறாது, எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம் - ஏனைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந் துன்பம். வினையின்கண்ணே அன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணும் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென்றும், அது கெட்டார்க்கு மனந்தடுமாற்ற மின்மையிற் சிற்றவான் ஈண்டுமின்பமிடையறாதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென் றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—அவா என்னும் - ஆசை என்று சொல்லப்படுகிற, துன்பத்துள் துன்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த துன்பமா

னது, கெடின் - (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின், (அவன்முத்தி பெற்றவிடத்தேயல்லாமல்), ஈண்டும் - இங்கேயும் [உடம்போடு கூடியிருக்கின்றவிடத்தும் என்றபடி], இன்பம் - சுகம், இடையறாது - நடுவே நீங்காது

௰ ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்
 நிலையே பேரா வியற்கை தரும்.

(இ-ள்) ஒருகாலும் நிரம்பாத இயல்பினையுடைய அவாவினை ஒருவன் நீக்குமாயின், அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையனாம் இயல்பைக் கொடுக்கும், எ-று.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டுவனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புகளும் ஆகிய வினைவினைறின்றி நிரதிசய இன்பத்ததாய் நிற்றலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கை யென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின், அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார்.

* "நன்றாஞாலம் கடந்துபோய் நல்லிந்திரிய மெல்லாமீர்ந்
தொன்றாய்க்கிடந்த வரும்பெரும்பா ழுலப்பிலதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங்கின்ப துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்து பசையற்றா
லன்றேயப்போ தேவீடு அதுவே வீடு வீடாமே."

என்பதும் இக்கருத்துப்பற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையானை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதூஉம் அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதே உளதாமென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.)—ஆரா இயற்கை - (ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய, அவா - ஆசையை, நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானாயின், (அவ்விடுகை), அந்நிலையே - (அவனுக்கு) அப்போதே, பேரா

இயற்கை - எப்போதும் ஒரு நிலைமையனுந்தன்மையை, தரும் - கொடுக்கும்.

அறவறவியல் முற்றிற்று.

திருவாய்மொழி, எஅ-ம் திருப்பிரபம், கூ-ம் பாசுரம்.

23

கஎஅ கூஅ-ம் அதி· ஊழ்

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமூன்றனையும் பயத்தற் சிறப்புடைத்தாய அறங்கூறினர்; இனிப் பொருளும் இன்பமுங் கூறுவார், அவற்றின் முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

கூஅ-ம் அதிகாரம்—ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற் கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்கள் இரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும் மேற்கூறிய அறத்தோ டியைபுடைமையானும், அதனது இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

க ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மடி.

(இ-ரை.) எ-து,—ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சிஉண்டாம்; அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடிஉண்டாம், எ-று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி, பொருளின் ஆக்க அழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்கு மென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—கைப்பொருள் - (ஒருவனுக்கு) கையிற் கிடைத்தபொருள், ஆகு ஊழால் - ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே, அசைவு இன்மை - முயற்சியானது, தோன்றும் - உண்டாகும்; போகு ஊழால் - போகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே, மடி - சோம்பலானது, தோன்றும் - உண்டாகும்.

---

௨ பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் அறிவகற்றும்
ஆகலூழ் உற்றக் கடை

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு எல்லா அறிவும் உளவாயினும் கைப்பொருளிழத்தற் கேதுவாகிய ஊழ்வந்து உற்றவிடத்து, அஃது அவனைப் பேதையாக்கும்; இனி அவனறிவு சுருங்கி இருப்பினும் கைப்பொருளாதற் கேதுவாகிய ஊழ்வந்து உற்றவிடத்து அஃது அதனை விரிக்கும், எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பன இரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இயற்கையாகிய அறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—அறிவு - (ஒருவனுக்கு) எல்லாவறிவும் (உண்டாயிருந்தாலும்), இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரணமாகிய, ஊழ் - பழவினை, உற்றக்கடை - பொருந்தியவிடத்து, பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறியாமையாக்கும், ஆகல் - (அவனறிவு சுருங்கியிருந்தாலும் கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக் காரணமாகிய, ஊழ் - விதி, உற்றக்கடை - பொருந்தியவிடத்து, அகற்றும் - (அதனை) விசாலப்படுத்தும்.

௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன்
உண்மை யறிவே மிகும்

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதைப்படுக்கும் ஊழுடையான் ஒருவன் நுண்ணிய பொருள்களை உணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றானாயினும், அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னூழாகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும், எ-று.

பொருளின் நுண்மை நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல்-கல்வியறிவைப் பின்னிடுவதற்குக் காரணமாகிய செயற்கை அறிவு முற்படுதல். * "காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா—சாதல் கண்ணகத் தருண்மை போலுமால்" என்பதுமது. செயற்கையாகிய அறிவையும் மேம்படுத்து மென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—நுண்ணிய-(அறியாமை யாக்குவதாகிய) ஊழுடையவனொருவன், நுட்பமான பொருள்களையுடைய, நூல் பல-பலநூல்களையும், கற்பினும்-கற்றுணர்ந்தாலும்; மற்றும்-(அவனுக்குப்) பின்னும், தன்னுண்மையறிவே-தனது ஊழிலுளதாகிய அறிவே, மிகும்-மேம்படும்.

---

௪ இருவே றுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(பரி-உரை.) இ-ள்,—உலகத்து ஊழான் ஆய இயற்கை இரண்டுகூறு; ஆகலான், செல்வமுடையராதலும் வேறு, அறிவுடையராதலும் வேறு, எ-று.

செல்வத்தினைப் படைத்தலும் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க்கல்லது இயலா அன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவும் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காம் ஊழ் செல்வமுடையராதற் காகாது, செல்வமுடையராதற்காகும் ஊழ் அறிவுடையராதற் காகாதென்பதாயிற்று. ஆகவே, செல்வஞ்செய்தற்கு அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டாவென்பது பெற்றாம்.

* சீவகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம், ௭௧.

(தே-ப-ரை.)—உலகத்து-உலகத்தில், இயற்கை-(ஊழினாலாகிய) இயற்கையானது, இருவேறு-இரண்டுகூறாயிருக்கின்றது (ஆதலால்), திருவேறு-செல்வமுடையவராதலும் வேறு; தெள்ளியராதலும் வேறு-அறிவுடையவராதலும் வேறு.

௫ நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவும்

நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வத்தைஆக்குதற்கு நல்லவையெல்லாந் தீயவாய் அழிக்கும்; அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும் ஊழ்வயத்தான், எ-று.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும் முதலாயவற்றை. *ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றாம். அழிக்கும் ஊழுற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்கும் ஊழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே, காலமுதலிய துணைக் காரணங்களாயும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றாம்.

(தே-ப-ரை.—செல்வம் - செல்வத்தை, செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு; நல்லவை எல்லாம் - நற்காரியங்களெல்லாம், தீய ஆம் - தீயவையாய்அழிக்கும், (அதுமாத்திரமல்லாமல் தீயவும் - தீயவைதாமும், நல்ல ஆம் - நல்லவையாய் ஆக்கும், ஊழ்வசத்தால்).

---

௬ பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கூழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்; ஊழால்தமவாயபொருள்கள் புறத்தே கொண்டு போய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மைவிட்டுப் போகா, எ-று.

பொருள்களின்நிலையும் போக்கும் ஊழான்அல்லது காப்புகழ்ச்சி களான்ஆகா வென்பதாம். இவை ஆறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.—பால் - ஊழினாலே, அல்ல - தம்முடையவை யாகாதபொருள்கள், பரியினும் - வருந்திக் காப்பாற்றினும், ஆகா ஆம் - (தம்மிடத்து நில்லாமற்போகும், தம - தம்முடையவையாகிய பொருள்கள், உய்த்து - (புறத்தே) கொண்டுபோய்,

* இவ்வாறு அதிகார[illegible] பெறுவித்து முடிப்பனவை [illegible] அறிந்துகொள்க.

சொரியினும் - பெய்தவிட்டாலும், போகா - (தம்மைவிட்டுப்) போகாவாம்.

௭ வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

(ப௱௭-ரை.) எ - து, — ஊழ்ம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும் தெய்வம் வகுத்தவகையான் அல்லது நுகர்தலுண்டாகாது, எ - று.

அருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானென்றார். * இசைத்தலு முரியவேறிடத் தான." என்பதனுன் [illegible] படையாதார்க்கே அன்றிப் படைத்தார்க்கு மென்றமையான, உம்மை எச்சவும்மை. ‡ வெறுமுயற்சிகளாற் பொருள் [illegible] நுகர்தலாகாது, அதற்கு ஊழ் வேண்டுமெனபதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—கோடி - (அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்) கோடியை, தொகுத்தார்க்கும் - வருந்திச் சேர்த்தவர்க்கும், வகுத்தான் - தெய்வத்தினால், வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட, வகையல்லால் - வகையாலல்லது, துய்த்தல் - அனுபவித்தல், அரிது - உண்டாகாது.

௮ துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா நார்பால
வூட்டா கழியு மெனின்

(ப௱௮-ரை.) எ-து,—வறுமையயான நுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்கும் கருத்துடையராவர். ஊழ்கள் [illegible] துன்பங்களை [illegible] யொழியு மாயின், எ-று.

துறப்பாரென்பது ஆற்றொ [illegible] முற்றுச்சொல். தம்மால் விடப்படுவன தாமே விடப்பெறுவனை [illegible] பாடாற் றன்பமுறுகின்றது ஊழின்வலியாலென்பது எஞ்சிநின்றவினை, மன ழியிசைசகணவந்தது.

(தே - ப - ரை)—உறற்பால - ஊழ்கள் அடையும் பகுதியவாகிய துன்பங்களை. ஊட்டா - அடைவிக்காமல், கழியுமெனின் - நீங்குமாயின், துப்புரவுஇல்லார்- வறுமையால் அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்லாதார், துறப்பார் - துறக்குங் கருத்துடையராவர்.

வெறும் ... இல க்க கொடுத்த, விடையை ... பத்தொழுங்கு ...

கஅ௨ ௩௮-ம் அதி. ஊழ்

கூ. நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லல்லற் படுவ தெவன்.

(பரி - ரை.) எ-ந,—நல்வினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந்திறன் நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார் எனைத்தீவினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குந்திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி? எ-று.

தாமே முன்செய்து கொண்டமையானும், ஓட்டாது கழியாமையானும், இரண்டும் இயைந்தனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இன்பதுன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழினவலி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை. —நன்று - நல்வினை. ஆம்கால் - இன்பங்களைக் கொடுக்கும்போது. நல்லஆக - அவ்வின்பங்களை நீக்கும் விதந் தேடாமல் இவை நல்லவையென்றிசைந்து, காண்பவர் - அனுபவிப்பவர். அன்று - மற்றைத்தீவினை. ஆம்கால்-துன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது, அல்லற்படுவது- அத்துன்பங்களையும் அப்படி அனுபவியாமல் நீக்கும் விதந்தேடித் துன்பப் படுவது, எவன் - யாது?

கூ0. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும்

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சூழ்ச்சியின் முற்பட்டு நிற்கும்; அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள? எ-று.

பெருவலி—ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதற எண்ணுதல். செய்தற்கே அன்றிச் சூழ்தற்கும் அவகாசங் கொடாதென்றமையின், உம்மைஎச்ச

வும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனான் அவ்விருவகை ஊழின் வலியும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—மற்றொன்று - நல்வினைக்குத் தகப்பொருட்டுத்) தனக்குப்பகையாகிய உபாயத்தை. சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும், தான் - அவ்வூழ் முந்துறும் - (அவ்வுபாயத்தையாவது மற்றொன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு)முற்பட்டுநிற்கும்; ஊழின் - (அதனால்) ஊழ்போல், பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை, யா - எவை, உள - இருக்கின்றது?

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டார். அது தன் துணைக்காரணமாய அரசியல் கூறுகின்றதுவாம். அரசியலாவது காவலை நடாத்து முறைமை. அஃது அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியலென மூவகைப்படுத்து, பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றார். அவற்றுள் அரசியல் இருபத்தைந்ததிகாரத்தாற் கூறுவானதொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறு

௩௯-ம் அதிகாரம்—இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலர் உருவாய் நின்று உலகங் காத்தலின், இறைவனென்றார்; * "திருவுடை மன்னரைக் காணிற்

திருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்" என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

க. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு.

(பரி-ரை.) இ-து,—படையும் குடியும் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களையும் உடையவன் அரசருள் ஏறு போல்வான், எ-று.

ஈண்டுக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூழென்றது அதற்கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும் ஈண்டுச் செய்யுளோசை நோக்கிப் பிறழ வைத்தார். ஆறுமுடையா னென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்று இல்வழியும் அரசனீதி செல்லாதென்பது பெறுதும்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கமெனப் பெயர்

திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே யென்னு முருவுடையவனை [illegible] கோயிலே யென்னும் [illegible] விரும்புமோ - திருவாய்மொழி [illegible]

கஅச நகூ-ம் அதி. இறைமாட்சி

கொடுத்ததூஉம் அது நோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. அரசற்கங்கமாவன இவையென்பதூஉம் இவை முற்றும் உடைமையே அவன் வெற்றிக்கேது வென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—படை - சேனையும், குடி - நாடும், கூழ் - பொருளும், அமைச்சு - மந்திரியும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அரணும், (என்றுசொல்லப்படுகிற) ஆறும் - ஆறங்கங்களையும், உடையான் - உடையவன், அரசருள்ஏறு - மன்னருள் ஆண்சிங்கம் போல்வானவான்.

உ. அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு

(பரி-ரை.) இ-து,—அரசனுக்கியல்பாவது திண்மையும் கொடையும்

அறிவும் ஊக்கமுமென்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நிற்றல். எ-று.

ஊக்கம் - வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற்கும் உரித்து, ஈகை படைக்குரித்து. ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற ஏனைய அடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையுடைமையின், அரசர்க்குக் கெடுவன பலவாமாதலின், இவை எப்பொழுதுந்தோன்றி நிற்றல் இயல்பாகவேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேந்தற்கியல்பென்றார்.

(தே - ப - ரை.) —வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, இயல்பு - இயல்பாவது, அஞ்சாமை - உறுதியும், ஈகை - கொடையும், அறிவு - விவேகமும், ஊக்கமும் - மனவெழுச்சியும், இந்நான்கும் - இந்த நான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை - நடுவே நீங்காது நிற்றலாம்.

௩. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்மூன்றும்
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலத்தினையாளுந் திருவுடையார்க்கு அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா, எ-று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க்கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றனையும் பாராது கடிதிற்செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு ஏயசாலவழக்கால் துணிவெனப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. இவற்றுட் கல்வி ஆறங்கத்திற்கும் உரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக் குரைத்தாங்குரைக்க.

(தே - ப - ரை.) —நிலன் ஆள்பவற்கு - நிலத்தினை ஆளுந் திருவினையுடையவனுக்கு, தூங்காமை (உடைமை) - அக்காரியங்களி

லே விரைவுடைமையும், கல்வி (உடைமை) - (அவைகளை அறிதற்கு ஏற்ற) கல்வியுடைமையும், துணிவு உடைமை - ஆண்மையுடைமையும்ஆகிய, இம்மூன்றும் - இம்மூன்று குணங்களும், நீங்கா - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம்.

௪. அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவாதொழுகி அறன் அல்லவை தன்னாட்டின்கண்ணும் நிகழாமற் கடிந்து வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினை யுடையான் அரசன், எ-று.

அவ்வறமாவது ஓதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத் தொழிலினும், படைக்கலம்பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலினும், வழுவாது நிற்றல். * "மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தினீக்குதற்கு மறனிழுக்கா மானமென்றார். அஃதாவது † "வில்லின்மையின் விலக்காமென மதவேழமு மெறியா—னொருவனாகி தாயினும் பிறர் பிசிலென்றறியான்—மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றிளையாரையு மெறியா—னூறன்மையின் முதியாரையு மெறியானுயி ரிழவான்" எனவும் ‖ "அழிபுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்" எனவுஞ் சொல்லப்படுவது. அரசு—அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன்மே னின்றது.

(தெ-ப-ரை.)—அறன்—(தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து, இழுக்காது - தவறாது நடந்து, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை [பாவங்களை], நீக்கி - (தனது நாட்டிலும்) உண்டாகாமல்கடிந்து, மறன் - வீரத்திலிருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மானம்-மானத்தை, உடையது - உடையவன், அரசு - அரசனாவான்.

---

௫. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேன்மேலுண் டாக்கலும், அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும், தொகுத்தவற்

* புறநானூறு, ௫௫
† சீவகசிந்தாமணி, ப[illegible]லம்பகம், ௪௨௧.
‖ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை வஞ்சிப்படலம், ௨௦.

றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும், காத்தவற்றை அறம்பொருளின் பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும் வல்லவனே அரசன், எ-று.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன: மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன: பகைவரையழித்தலும், திறை கோடலும், தன்னாடு தலையளிததலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினர். கடவுளர், அந்தணர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழிற்கும் கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடு கூடாதிற பிரிக்கப் படுவார்க்கும் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்கும் கொடுத்தலைப் பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாவி செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களான் நுகர்வனவற்றிற்கும் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவும் கொள்க. இயற்றன்முதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்ல தென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இயற்றலும் - (தனக்குப்பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மேலும்) உண்டாக்கலும்; ஈட்டலும் - (அப்படி வந்த வைகளை) ஓரிடத்திற்சேர்த்தலும், காத்தலும் - (சேர்க்கப்பட்ட வைகளைப் பிறர்கொள்ளாமல்) காத்தலும், காத்த - காக்கப்பட்ட வைகளை. வகுத்தலும் - (அறம் பொருளின்பங்களின் பொருட்டுச்) செலவுசெய்தலும், வல்லது - வல்லவன், அரசு - அரசனாவான்.

௬ காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்

(பரி-ரை.) எ-று.—முறை வேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்குங் காண்டற்கெளியனாய் யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்ல னல்லனுமாயின் அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லா நிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உலகம். எ-று.

முறைவேண்டினார் - வலியரான் நலிவெய்தினார். குறைவேண்டினார் - வறுமையுற்றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் - கேள்வியினும் வினையினும் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே,

மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பசி பிணி பகை முதலிய இன்றி யாவர்க்கும் பேரின்பந் தருதலின், தேவருலகினும் நன்றென்றல். உலகமென்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மன்னன் - அரசன், காட்சிக்கு எளியன் - (வழக்கறிவிப்பவர்க்கும் குறை பிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளி

கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் - (யாவரிடத்தும்) கடிய சொல்லினன் அல்லாதவனுமாயிருந்தால், மீக்கூறும் - (அவனது) நிலத்தை, மீக்கூறும் - உலகம் எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச் சொல்லும்.

௭. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
றான்கண் டனைத்திவ் வுலகு

(பரி-ரை.) எ-து;—இனியசொல்லுடனே ஈதலைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு இவ்வுலகந் தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதிய அளவிற்றாம், எ-று.

இன்சொல்-சென்றவிடத்தும் வினைபிறவிடத்தும் இனியவாய சொல் ஈதல், வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் - தன்பரிவாரத்தாரானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற் காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன் மனமுழுதும் அருளாகலின் இவ்வுலகென்றும் கூறினார். கருதியஅளவிற்றாதல்-கருதியபொருளெல்லாஞ் சுரத்தல்.

(தே - ப - ரை.)—இன்சொலால்-இனியசொல்லுடனே, ஈத்து-கொடுத்து, அளிக்க - காக்க, வல்லாற்கு - வல்ல அரசனுக்கு, இவ்வுலகு - இவ்வுலகமானது, தன்சொலால் - தன் புகழோடுபொருந்தி, தான் கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும்.

——

௮. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,— தான் முறைசெய்து பிறரா லலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்யும் அரசன் பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடவு ளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ-று.

முறை - அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லியநெறி. பிறரென்றது மேற் சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல்-மக்களிற்பிரித்து உயர்த்துவைத்தல்.

(தே-ப-ரை)—முறை செய்து - (தான்) நீதிசெலுத்தி, காப்பாற்றும் - (பிறர்வருந்தாமல்) காத்தலுஞ்செய்யும், மன்னவன் - அரசன், (பிறப்பால்மனிதனேயாயினும்), மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு, இறையென்று - (செயலினாலே) கடவுளென்று, வைக்கப்படும்-வைக்கப்படுவன்.

---

௯. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

க௮௮: ௩௯-ம் அதி. இறைமாட்சி

(பரி-ரை.) எ-து,—இடிக்குந் துணையாயினார் சொற்களைத் தன்செவி பொறாதாகவும் விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது குடை நிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம், எ-று.

செவிகைப்ப வென்றதற்கேற்ப இடிக்குந்துணையென்பது வருவிக்கப் பட்டது. நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றார். பண்புடைமை - விசேடவுணர்வினனாதல். அறநீதிகளிற் றவறாமையின், மண்முழுதுந் தானேயாளுமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லுந் துணை யாயினவரது) சொற்களை, செவிகைப்ப - (தன்) செவிபொறாதாக வும், பொறுக்கும் - (அவைகளின்பயனைக் கருதிப்) பொறுக்கும், பண்புஉடை - குணமுடைய, வேந்தன் - அரசனது, கவிகைக்கீழ் - குடைநிழலின்கீழே, உலகு - உலகமானது, தங்கும்—

கO கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானாம் வேந்தர்க் கொளி

(பரி-ரை) எ-து,—வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும், யாவர் மாட்டுந் தலையளி செய்தலும், முறைசெய்தலும், தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய இந்நான்கு செயலையும் உடையவன் வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம், எ-று.

தலையளி - முகமலர்ந்தினியகூறல். செவ்விய கோல்போறலின், செங்கோலெனப்பட்டது. குடியோம்பலென எடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றும் அஃதாவது அறிவொன்றுமில்லாத பொருடன்னையும் வறுமைநீங்கிய வழிக்கொள்ளல் வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும், இழத்தல் வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றார். ஒளி—ஆகுபெயர். பாட்டாளும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—கொடை-(வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவை கொடுத்தலும், அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற்சொல்லுதலும், செங்கோல் - முறைசெய்தலும், குடியோம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைக்காத்தலும் (ஆகிய), நான்கும்-இந்நான்கு செயல்களையும், உடையான் - உடையவன், வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம், ஒளி ஆம் - விளக்காம்

சO-ம் அதிகாரம்—கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல். அவைவன: அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றி னூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடைய னாயக்கால் தன்னுயிர்க்கன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுகலானும், இஃதாசியலுள் வைக்கப்பட்ட

பினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற் சிறப்புடைமையிற பொதுப்படக் றுகின்றார். மேல் அரசகாமை கல்வியெனத் தோற்றவாய் செய்த மாட் ாய விரித்துக் கூறுகின்றமையின் இஃதிறைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட் டு.

க. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.

(பரி-ரை.) எ-து—ஒருவன் கற்கப்படுநூல்களைப் பழுதறக் கற்க; பயனகற்றால் அக்கல்விக்குத்தக அவைசொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே ிக, எ-று

கற்பவை யென்றதனன், அறம்பொருள்இன்பம் வீடென்னும் நாற்ப் பாருளுணர்த்துவன அன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்னாட்பல் ண்ச சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெறாம். கசடறக்கற்றலாவது ரீத ஐயங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர பலருடனும் பலகாலும் ிறல். நிற்றலாவது இவ்வாழ்வுக் ¹"கருமமு முள்படாப் போகமுந் துவ் த—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்" வினும், மறந்து நீத்தவத்தான் மெய் ணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை சிறப்புடைமைக்காயிற் கற்றல் ண்டு மென்பதூஉம், அவனுற் கற்கப்படு நூல்களும், அவற்றைக் கற்குமா ம், கற்றதனுற பயனும இதனுற் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—கற்பவை - (ஒருவன்) கற்கப்படு நூல் ள, கசடு அற - பழுதற, கற்க - கற்கக்கடவன்; கற்ற பின்- (அப்படி) கற்றபின்பு, அதற்கு - அக்கல்விக்கு, தக - தகுதியாக, ற்க - (அவைகளால் சொல்லப்பட்ட வழியில) நிற்கக்கடவன்.

உ. மண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றை ழுத்தென்று சொல்லுவனவும் ஆகிய கலைகள் இரண்டையும் அறிந்தார் றப்புடை உயிர்கட்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர், எ-று.

---

¹ நாலடியார், அறிவுடைமை—10.

எண்ணென்பது கணிதம்: அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப் படும்; அவை ஏரம்பமுதலிய நூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோ டொற்றுமையுடைய சொல்லும் அடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற் பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் "ஆதிமுதலொழிய வல்லா கனவெண்ணி, வீதிவழுவா நிலைமையவா—மாதே, பரமாம் பொருளிலையாம் வீடென் றிவற்றின், திறமாமோ வெண்ணறிந்தாற் செப்பு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான், மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு—மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடு பெறும்." இவற்றா லறிக. என்பவென்பவற்றுள், முன்னைய இரண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்; பின்னது உயர்திணைப் பன்மைவினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிகுதி யுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படுநூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றது இன்றியமையாமையுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—எண்ணென்ப - (அறியாதவரால்) எண் ணென்று சொல்லப்படுவனவும், ஏனை எழுத்தென்ப - மற்றை யெழுத்தென்று சொல்லப்படுவனவும் ஆகிய, இவ்விரண்டும் - இவ் விரண்டையும், வாழும் உயிர்க்கு - வாழ்தற்குரிய மனிதர்க்கு, ஈ-கண்களாகும், என்ப - என் றுசொல்லுவார், (அறிந்தோர்)

ங. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.

(ப-ரை.) இ-ள்,—கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படு வார் கற்றவரே; மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டுபுண்ணுடை யர், [கண்ணல்ல] எ-று.

தேயம் இடையிட்டவற்றையுங் காலம் இடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையின் கற்றாரைக் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நோய் முதலியவற்றான் துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே உடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றுங் கூறினர். மேற்கண்ணென்மை

புணரநின்ற ...னக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களை யுங் கருவிநூல்களையுங் கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் இதனாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—கற்றோர் - கற்றவர், கண் உடையர் - கண்களையுடையவர், என்பவர் - என்று உயர்ந்தோர் சொல்லப்படுவர்; கல்லாதவர் - கற்காதவர், முகத்து - முகத்தினிடத்து, இரண்டு புண்ணுடையர் - இரண்டு புண்களையுடையவராவர், [கண்ணிலார்].

---

௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(ப-ரை.) இ-ள்,—யாவரையும் அவர் உவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாம் என்று கூடுதுமென நினையுமாறு பிரிதலாகிய அத்தன் மைத்து கற்றறிந்தார் தொழில், எ-று.

சாம் நல்ல பொருள்கள் பிறர்க்குரை கூறலென்பன இரண்டுந் தொழி லெனவொன்று யடங்குதலின், அத்தன்மைத்தொழிலென்றார். அத்தன்மை - அப் பயனைத் தருந் தன்மை. நல்லொழுக்கத் தாருடையாரும், பக்கு மதமும் உறுதியுமாய கூறுதல் சிறப்புடைமையின் இன்பம் பயக்குமாலானும், கற்றோர்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவ ரென்பதாம். இதனாற் கற்றா துயர்வு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)— புலவர் - கற்றறிந்தவரது, தொழில் - செயல், உவப்ப - (யாவரும்) மகிழும்படி, தலைக்கூடி - (அவரைச்) சேர்ந்து, உள்ள - (இனி இவரை நாம் எப்போது காண்போ மென்று நினைக்கும்படி, பிரிதல் - நீங்குவதாகிய, அனைத்து - அத் தன்மையை யுடையதாம.

ரு. உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்

(ப-ரை) இ-ள்,— "பிணையிலேமுனியாது கற்றல் நன்று" என்றான்,

செல்வாமுன் நல்கூர்ந்தார் நிற்குமாறுபோலக் ஆழும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்று நின்றும் கற்றார் தலையாயினார்; அங்ஙனம் கல்லாதவர் என்றும் இழிந்தாரேயாவர், எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் - ஆசையாற்றாழ்தல். கடையரெனாதலுன் ஆரன் மாட்டலைப்பெயர் எருமிகரப்பட்டது. பொய்யாய மானம் நோக்கி மெய்யாய நலமிழக்கார் பின்னொருஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரே என்றார். இதனாற் கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே, இல்லார்போல் - வறியவர்போல, ஏக்கற்றும் - (தம்மாசிரியர்முன்) ஏக்கற்று நின்றும், கற்றார் - கற்றவர்கள். (உயர்ந்தவராவார்); கல்லாதவர் - (அங்ஙனம் நாணி) கல்லாதவர், கடையரே - (எந்நாளும்) இழிந்தவரேயாவர்.

புறநானூறு—ாஅஈ. (உரைநடை).

ககஉ சுO-ம் அதி. கல்வி

௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மணலின்கட்கேணி தோண்டிய அளவிற்றாக ஊறும்; அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்ற அளவிற்றாக ஊறும், எ-று.

மணற்கேணியென்றது அதன்கண் நீரை. அளவிற்றாகவென்றது அதனளவுஞ்செல்ல வென்றவாறு. சிறிதுகற்றதனையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டு மென்பதாம். இது வீழ் மாறுகொள்ளா வழியாகலின், மேல் * "உண்மையறிவே மிகும்" என்றதனோடு மலையாமையறிக.

(தே - ப - ரை.)—மணல் - மணலினிடத்தே, கேணி - கேணியானது, தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும்; (அதுபோல்), அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது, கற்ற - கற்ற அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும்.

எ யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

(பரி-ரை.) எ - து,—கற்றவனுக்குத் தன்னுடைத் தன்னூருமேயன்றி யாதானு மொருநாடும் நாடாம், யாதானுமோரூரும் ஊராம்; இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாதொழிகின்றதை என்கருதி, எ-று.

உயிரோடுசேறலிற் சாந்துணையுமென்றார். பிறநாடுகளும் ஊர்களுந் தம போல உற்றபொருட்கொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற் கேதுவாக லின் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—யாது ஆனும் - (கற்றவனுக்குத் தன்னுடைய ஊருமேயல்லாமல்) யாதாயினுமொருநாடும், நாடு ஆம் - தன்னுடையதாம், (யாது ஆனும்) - யாதாயினு மோரூரும், ஊர் ஆம் - தன்னூராம்; (அப்படியிருக்க ஒருவன்), சாந்துணையும் - இறக்குமளவும், கல் லாத ஆறு - கல்லாமற்கழிகின்றது, என் - யாது?

அ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவனுக்குத் தானொரு பிறப்பின்கண் கற்ற கல்வி எழுபிறப்பினுஞ் சென்று உதவுதலை யுடைத்து, எ-று.

* திருக்குறள், ௩௯௪.

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புகுமாகலின், எழு மையு மேமாப் புடைத்தென்றார். * எழுமை மேலே கூறப்பட்டது. உதவு தல் - நன்னெறிக்கண் உய்த்தல்.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, தான்—, ஒருமைக்

கண் - ஒருபிறப்பில், கற்றகல்வி - கற்றகல்வியானது, எழுமையும் - எழுபிறப்புகளினும், ஏமாப்பு-மேமாப் உதவுதலை, உடைத்து-உடையதாகும்.

கூ. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(பரி-ரை) எ-து,—தாமின்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கிக் கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர், எ-று.

தாம் இன்புறுதலாவது செல்வின்கட் சொற்பொருள்களின் சுவை நுகர்வானும் புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அவருள் இடையறாத இன்பமெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதன வெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், "யாண்டு பலவாக நரையிலமாகியனே" மென்றும் உவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றிவற்றாற் றுன்புறுதலும் பலரையும் பகையாக்கலும் உடைமையின் அறிந்து அதனைக் காமுறாமையிற் கற்றறிந்தாரென்றும், கரும்பு அயிறற்குக் கூலிபோலத் தாமின்புறுதற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றான் இன்மையின் அதனையே காமுறுவரென்றுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை)—தாம் - தாங்கள், இன்புறுவது - இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு, உலகு - உலகமானது, இன்புற - இன்பமடைய, கண்டு-(அச்சிறப்பு) நோக்கி, கற்றறிந்தார்-(நூல்களைக்) கற்றறிந்தவர்கள், காமுறுவர் - (பின்னும் அதனையே) விரும்புவார்.

கய. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி; அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செல்வமல்ல, எ-று.

கூஉ-ம் குறளுரையிற் காண்க. ¦ புறநானூறு சகக. (உரை கடை),

அழிவின்மையாவது தாயத்தார் கள்வர், வலியர், அரசரென் றிவராற் கொள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்தழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை-தக்காகணே சிற்றல் மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண் டும் இன்மையின், அவற்றை மாடல்லவென்றார். இவையைந்து பாட்டா லுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, கேடு இல் - அழி விலலாத, விழுச்செல்வம் - சிறப்பாகிய செல்வமாவது, கல்வி - வித் தையாகும். மற்றையவை - அது நீங்கலாகிய மணியும் பொன்னும் முதலான செல்வம். மாடு அல்ல - செல்வமல்ல

சுக-ம் அதிகாரம்—கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை; என்றது அதனின் ஆய இழிபினை. கல்விச்சிறப்பு மேல விதிமுகத்தாற் கூறியதனையான முற்றுப்பெறுமை நோக்கி, எதிர்மறை முகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்

(பரி-ரை) எ-து—அரங்கினை யிழையாது வட்டாடினாற் போலும்தான் நிரம்புதற் கேதுவாகிய நூல்களைக் கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண் ஒன்ற னைச் சொல்லுதல், எ-று

அரங்கு - வசு ஈதானம். வட்டாடல் - ஈணடையுருட்டல்.
* "கட்டளை யன்ன வட்டரங் கிழைத்துக—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட டாடும்" என்பதனானறிக. சிரப்புகல் அறியவேண்டுவன வெல்லாமறிதல். கோட்டி யென்பது ஈணடாகுபெயர். † "புலவர் வெழுத்திற பொருளில் வறுங் கோட்டி" எனபுழிப்போல. சொல்லும பொருளும் செறிப்படா வென்பதாம்.

ஈனபருர துயதுப வானபொரு மெபிருளீைப-பொரியமா வேபபின புரனி நீழற-
கட்டளையனை ய——ங்கிழைததுர கலலா பிரது செலவிபட்டாமை விலலே ருழவா
வெயமுரீன, சிமா ர சுனமுச்சல வாழ புரனபரப ரால யுரவினெ னலனே யானே யுர
னிய-வினமுடி ரஈர வினியான பீனடரண்ட ஈ—ரெ பட்ட பொழுதொனயே நற

‡ புலா மெழு ற பொருளிலய ரவ கோட்டி கலைா வொருவ னுரைபபவுங கன்
னுைடி-லைா ா வருரதியுங கேட்டரே பறைபன லைரு ஞுனல பரிகது-காலடியார,மேன
மாசரா,

சகும் அதி. கல்லாமை கககு

(தே - ப - ரை.)—நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய, நூல் - நூல்களை, இன்றி - இல்லாமல், கோட்டி கொளல்-(ஒருவன்) சபையின்கண் ஒன்றைச்சொல்லுதல், அரங்கு - வகுக்குமிடம், இன்றி - இல்லாமல், வட்டு ஆடியற்று-உண்டையுருட்டியதுபோலும்.

உ. கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண் டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று.

(ப.ரி-ரை.) எ-து,— கல்வியில்லாதா னொருவன் அவையின்கண் ஒன்று சொல்லுதலை அவாவுதல் இயல்பாகவே முலையிரண்டும் இல்லாதா ளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற் போலும், 1-ட.

* "இனைதநினை த அரிக்கு நிலை" யாகலின், தொலைகவொவ் முர றும்மை கொடுத்தார். சிறிதும இலலாதா னென்பாரம அவாவியவழிக் கடை போகாது, போகினும் நகை விளைக்கு மென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை —கல்லாதான் - கல்வியில்லாத வொருவன், சொல் - (சபையினிடத்து ஒன்று, சொல்லுதலை, காமுறுதல் - வேண்டுதல், முலைஇரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும், இல்லாதாள் - இல்லாதவளொருத்தி, பெண் - பெண்மையை. காமுற்றது அற்று - வேண்டுவதுபோலும்

௩. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கல்லாதாரும் மிகநல்லராவர், தாமே தம்மை யறிந்து கற்றார் அவையின்கண் ஒன்றனையுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின், எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத்தாம் அறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலானும் நனிநல்லரென்றுங் கூறினர். இவை மூன்றுபாட்டானும் கல்லாதார் அவைக்கட் சொல்லுதற் குரியர் அன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கற்றார்முன் - (தாமே தம்மை அறிந்து) கற்றோர் சபையின்கண், சொல்லாதிருக்க - (யாதொன்றையும்) பேசாதிருக்க, பெறின் - பெறுவராயின், கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவராவசர்.

---

௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றாயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்

(பரி-ரை.) எ-து,—கல்லாதவனது ஒண்மை ஒரோவழி மிகநன்றா யிருப்பினும் அறிவுடையார் அதனை ஒண்மையாகக் கொள்ளார், எ-று.

ஒண்மை - அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது; ஆயிற்றாயினும் * நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கல்லாதான் - கற்காதவனது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது, கழியநன்று ஆயினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிக நன்றாயிருப்பினும், அறிவுடையார் - அறிவுடையவர், கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார்.

---

௫. கல்லா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யான் அறிவுடையேனெனத் தனனை மதிக்கும் மதிப்பு அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும், எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர் வார்த்தை சொல்லுந்துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழுப்படுதலின், அழிந்து விடுமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானுங் கல்லாதாரது இயற்கையறிவின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—கல்லாஒருவன் - (நூல்களைக்) கற்காதவொருவன், தகைமை - (அறிவுடையேனென்று தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது, தலைப்பெய்து - அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட - பேச, சோர்வுபடும் - கெடும்.

* கதை காகுபேர் யண்டு சென்னடைவழி யெழுத்தாய—வரது வீழினும் வீழும்." என்னுந் திருவிளையாடற் புராணத்திலும், சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம், ௬0, பற்றும், ஏரல் எழுத்து—நதனைத்கீற்றில் தோன்றும் எழுத்து. தனபொருண்மாலையுடையார், இவ்வுரைக் குறிப்பாக "ஏரல்—நதை; வடமொலா குணைகரபென்ப" என்றெழுதிச் சொல்லுதலானும் 'கீமே லெழுதது' என்னும்பாடம். கல்லாதவிளுட்பத்துக்கு பரத உவமையாகாமையானும் பிரதிகள் பலவற்றிலுங் கண்ட இப்பாடத்தினுண்மை தெரியப்படும்.

சக்ஙம் அதி. கல்லாமை

௬. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரனையர் கல்லா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து.—கல்லாதவர் காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று சிலசொல்லு மளவினராதல் அன்றித் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோ டொப்பர், எ-று.

களர் தானும் பேணற்பா டழிந்து உயிர்கட்கும் உணவுமுதலிய உதவாததுபோலத் தாமும் நன்கு மதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரெனபதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கல்லாதவர் - கற்றிலாதவர், (காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையால்), உளர் என்னும் - உள்ளவரென்று (சொல்லாமலே) சொல்லப்படும் மாத்திரையர் அல்லால் - அளவினராதல் அல்லாமல், (தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால்), பயவா களர் அனையர் - விளையாத களர்நிலத்தோடு ஒப்பாவார்.

௭. நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம்
மண்மாண் புனைபாவை யற்று

(பரி-ரை.) எ-து.—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப் பட்டுப் பலநூல்களினுஞ் சென்ற அறிவிலாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும் சுதையான் மாட்சிமைப் படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும் போலும், எ-று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற் கண்டலும் மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். * "உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலுமரிது" ஆகலான் எழில்நலமுடைமை சீர்பயனேயெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பில வென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை. —நுண் - நுட்பமாகி, மாண் - மாட்சிமைப் பட்டு, நுழை - (பலநூல்களிலும்) சென்ற, புலம் - அறிவை, இல்லான் - இல்லாதவனது, எழில் - எழுச்சியும், நலம்-அழகும், மண் - சுண்ணச்சாந்திலே, மாண் - மாட்சிமைப்பட, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாவை அற்று - பாவையினது எழுச்சியும் அழகும்

* கருவிலாயபகை [illegible] —உருவிலோருடம் [illegible] தருதன வருப்பிணி [illegible] —உருவின் மிக்க தோருடம்பது பெறுதலுமரிதே—சீவகசிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம், ௧௫.

அ. நல்லார்கட் பட்ட
கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்றார்மாட்டு நின்ற வறுமையினும் இன்னாது கல்லாதார்மாட்டு நின்ற செல்வம், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஒத்தநிலையின் அன்றி மாறி நிற்றலான் தாமிக்கப்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்கும் ஒக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக்கெடுக்க, வறுமை நல்லோரைக்கெடாது நிற்றலான, வறுமையினுந் திரு இன்னாதென்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கல்லார்கண் - கல்லாதவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, திரு - செல்வமானது, நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, வறுமையின் - தரித்திரத்தினும், இன்னாதே - துன்பஞ் செய்வதேயாகும்

கூ. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கல்லாதார் உயர்ந்த சாதிக்கட் பிறந்தார் ஆயினும் தாழ்ந்தசாதிக்கட் பிறந்துவைத்தும் கற்றார்தம்பெருமை அளவிற்றாய பெருமை யிலர், எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவர் சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கல்லாதார் - கற்றிலாதவர், மேற்பிறந்தார் ஆயினும் - உயர்ந்தசாதியிற் பிறந்தாராயினும், கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்தசாதியிற் பிறந்திருந்தும், கற்றார் அனைத்து - கற்றவரது பெருமையளவினதாகிய, பாடு - பெருமையை, இலர் - உடையவராகார்.

கo விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணை நன்மையு

டையர் அத்துணைத் திமையுடையர் விளங்கிய நூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர், எ-று.

சஉ-ம் அதி. கேள்வி கககூ

இலங்கு நூலென்பது சாதியொருமைப்பெயர். விளங்குதல் - மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட் கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார் கண்ணேயாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒருபிறப்பினரல்லரென்பதாம். மயக்கரி னிறை. இதனால் அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப் பட்டது.

(பத-பா-ரை)—இலங்குநூல் - விளங்கிய நூலை, கற்றாரோடு - கற்றவருடன், ஏனையவர் - கல்லாதவர், விலங்கொடு - [illegible] ருடன் [illegible] அனையர் - மனிதரை ஒப்பாவர்

௪௨-ம் அதிகாரம்—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனின் ஆய அறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அறிவை உண்டாக்குதலானும், இது கல்லாமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

க. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாந் தலை

(பரி-உரை.) எ-து,—ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியான் வருஞ்செல்வம்; அச்செல்வம் பிறசெல்வங்க ளெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான், எ-று.

செவியான் வருஞ்செல்வம் - கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையு மறிதல். பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன; அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவிளைவின ஆகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றை ஒழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தெ - ப - ரை.)—செல்வத்துள் செல்வம் - (ஒருவனுக்குச்) சிறப்புடைய செல்வமானது, செவிச் செல்வம் - செவியால்வருஞ் செல்வமாம், அச்செல்வம் - அந்தச் செவிச்செல்வமானது, செல்வத்துள் எல்லாம் - பிறசெல்வங்க ளெல்லாவற்றினும், தலை - தலைமையாம் (ஆதலால்)

உ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செவிக்குணவாகிய கேள்வி யில்லாத பொழுது வயிற்றுக்குஞ் சிறிதுணவு இடப்படும், எ-று.

உ00 சஉ-ம் அதி. கேள்வி

சுவை மிகுதியும் பிரயத்தலும் உடைய கேள்வி புள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாத போழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றன் பமேயன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற் பொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினர். உம்மை வயிற்றது இழிவுதோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ- ப - ரை)—செவிக்கு - காதுக்கு, உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது, இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்து, வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும், சிறிது - சிறிதுணவு, ஈயப்படும் - இடப்படும்.

ந. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—செவியுணவாகிய கேள்வியினையுடையார் நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பர், எ-று.

செவியுணவு - செவியானுண்ணு முணவு. அல்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்

வித்தியிற் கொப்பன. அறிவான் நிறைந்தமையான் ஆன்றோ ரென்றும், தான் பமதியாமையாற் றேவரோ டொப்பாரென்றுங் கூறினர். இதனால் அதனை யுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செவியுணவின் - செவியுணவாகிய, கேள்வி - கேள்வியை, உடையார் - உடையவர், நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும், அவியுணவின் - அவியாகிய வுணவினையுடைய, ஆன்றோரொடு - ...ரோடு, ஒப்பர் - ஒப்பாவார்

எ. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை.

(பரி-ரை.) எ - து,—உறுதி நூல்களைத்தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக்கேட்க. அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாந் துணையாகலான், எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பதுபட நின்றது. தளர்ச்சி - வறுமையான் ஆதல் அறிவின்மையான் ஆதல் இடுக்கட்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வியின் ஆய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந்துணையென்றார். ஊன்றென்னு மாகுபெயரின் னகரம் திரிந்து நின்றது.

சஉ-ம் அதி. கேள்வி உ0௪

(தே - ப - ரை.)—கற்றிலன் ஆயினும் - (உறுதிநூல்களைத் தான்) கல்லானாயினும், கேட்க - (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக்) கேட்கக்கடவன; அஃது - அக்கேள்வியானது, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து, ஊன்று ஆம்துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம், (ஆகலால்)

அ. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்

(பரி-ரை.) எ-ு,—வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல்போலுதவும் சாவாத்சார்பு ...கைபபாகரு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற்சொற்கள், எ-று.

அவாய்நிலையான் வந்த வமைபடையார பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது ...றுசிப கோல்போல ... வாநதுறி ...ரிகுதல். கல்வியுடையரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாரென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச்சொ லறியாமையாகிய சிறப்புணர்த்தின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—ஒழுக்கம் உடையார் - (அரசனுக்கு) நன்னடக்கையுடையவரது, வாய்ச்சொல் - வாயிற்பிறந்தசொல், இழுக்கல் உடையுழி - வழுக்குதலையுடைய சேற்றுநிலத்தில், ஊன்றுகோல் அற்றே - ஊன்றுகோலைபோ லுதவும்.

---

௫. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(பரி-ரை) எ-து,—ஒருவன சிறிதாயினும் உறுதிப் பொருள்களைக் கேட்க, அக்கேள்வி அதனளவாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான், எ-று

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும் பொருண்மேலுங் காலத்தின் மேலும் நின்றன அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வந்தீண்டி எல்லா அறிவுகளையும் உளவாக்கலின், சிறிதென்று இகழற்கவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நல்லவை - (ஒருவன், உறுதிப் பொருள்களில், எனைத்தானும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க - கேட்கக்கடவன்; (அக்கேள்வியானது) அனைத்தானும் - அவ்வளவினும், ஆன்றபெருமை - நிறைந்தபெருமையை, தரும் - கொடுக்கும் (ஆதலால்).

---

௭. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறழ வுணர்ந்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார். பொருள்களைத் தாமும் நுண்ணிதாக ஆராய்ந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினையுடையார், எ-று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை—ஆகுபெயர். ஈண்டுதல்-பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்ம்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தாரோடு ஒப்பிப்பதுஞ் செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் கேட்டார்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—இழைத்துணர்ந்து-(பொருள்களை) நுட்பமாக ஆராய்ந்தறிந்து, ஈண்டிய-(அதன்மேலும்) நிறைந்த, கேள்வியவர்-கேள்வியையுடையவர், பிழைத்துணர்ந்தும்-பிழைபட அறிந்தவிடத்தும், பேதைமை-(தமக்கு) அறியாமையைத்தருஞ் சொற்களை, சொல்லார்-சொல்லமாட்டார்.

---

௮. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்புலமாய ஓசைமாத்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடாந் தன்மையவேயாம், கேள்வியால் தொளைக்கப்படாத செவிகள், எ-று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதியெய்தாமையின் கேளாத் தகையவென்றும், மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாகலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார். பழையதொளை தொளை அன்றென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—கேள்வியால் - கேள்விகளால், தோட்கப்படாத - தொளைக்கப்படாத, செவி - காதுகள், கேட்பினும் - (தமக்குரிய ஓசையைக்) கேட்குமாயினும், கேளாத்தகையவே - செவிடாந் தன்மையினவேயாம்.

௯. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது

(பரி-ரை.) எ-து,—நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையர் அல்லாதார் பணிந்த மொழியினையுடையாரா தல் கூடாது, எ-று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளின து நுண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேளா

தார் உணர்வின்மையாற் றம்மை வியந்து கூறுவரென்பதாம். அல்லாவென்ப தூஉம் பாடம்.

(தே - ப - ரை)— வணங்கிய - நுட்பமாகிய, கேள்வியர் அல்லார் - கேள்வியை யுடையவரல்லாதவர், வணங்கிய - வணக்கத்தைக்காட்டுகிற, வாயினர் ஆதல் - சொல்லையுடையவராகுதல், அரிது - கூடாது.

கஉ0 செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்

(பரி-ரை.) எ-து,—செவியானுகரப் படுஞ்சுவைகளை யுணராதவாயுணர்வினையுடைய மாக்கள் சாவினுமென் வாழினும் என் இருவருமொருவதென்னை, எ-று.

செவியான் நுகரப்படுஞ் சுவை சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும் அவற்றுள் சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இளிப்பு, வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பதுவகைத்து. அவ்வியல் லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். வாயுணர்வென்பது இடைப்பதங்கள் தொக்கு நின்ற மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகை அது வாயானுகரப்படுஞ் சுவைகளையுணரும் உணர்வென விரியும். அவை கைப்பு, கார்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தாலிழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதும் இன்மையின், இரண்டும் ஒக்கு மென்பதாம். வாயுணர்வின்மன்னுறு பாடமோதுவாருமுளர். இவை மூன்று பாட்டானுங் கேளாதவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செவியின் சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா - அறியாத, வாயுணர்வின் - வாயால் உணரப்பட்ட பொருளின் சுவையை அறியும் அறிவினையுடைய, மாக்கள் -

மனிதர், அவியினும - இறந்தாலும, வாழினும - வாழ்ந்தாலும், என் - (உலகத்துக்குவருவது) யாது.

✓ 41-ம் அதிகாரம்—அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளின் ஆய அறிவோடு உண்மை அறிவுடைய ஞாதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
உள்ளழிக்க லாகா அரண்

உ0௪ சஉ-ம் அதி. அறிவுடைமை

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதிவாராமற் காக்குங் கருவியாம்; அதுவேயும் அன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம், எ-று.

காத்தல் - முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண - உள்ளாய அரண்; உள்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை)—அறிவு- அரசர்க்கு) அறிவென்பது, அற்றம்-முடிவுவாராமல், காக்கும் - பாதுகாக்கும், கருவி - படையாம்; (அதுவல்லாமல்) செறுவார்க்கும் - பகைவர்க்கும், அழிக்கல்ஆகா - அழிக்கக்கூடாத, உள் - உள்ளாகிய, அரண் - காவலிடமுமாம்.

உ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனமானது சென்ற புலத்தின்கட்செல்லவிடாது அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து தியதனில் நீக்கி நல்லதன்கட் செலுத்துவது அறிவு, எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றிகண் அல்

வது செல்லாமையின், இடகுதானென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவெனறார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின்.

(தே - ப - ரை)—சென்றவிடத்தால் - (மனத்தை அது) போனவிஷயத்தில், செலவிடாது - போகவிடாமல், (அவ்விஷயங்களி னன்மைதீமைகளை ஆராய்ந்து), தீது-தீயதிலிருந்து, ஒரீஇ - நீக்கி, நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து, உய்ப்பது - போகவிடுவது, அறிவு - அறிவாம்.

---

௩. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாதொருபொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும் அப்பொருளின் மெய்யாய பயனைக்காணவல்லது அறிவு, எ-று.

குணங்கள்மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்கும் உண்மையின், உயர்ந்தபொருள் இழிந்தார்வாயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவர்வாயினும், கெடுபொருள் நட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக்

ச௩-ம் அதி. அறிவுடைமை

கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினுமென்றார். அடுக்குப் பன்மைபற்றி வந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட் படிவாமை யுணர்த்திநின்றது. மெய்யாதல் - நிலைபெறுதல். சொல்வாரது இயல்பு நோக்காது அப்பொருளின் பயனேக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வ ...

(தே - ப - ரை.)—எப்பொருள் - யாதொருபொருளை, யார்யர்வாய் - யவரெவர்வாயில், கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்பொருள் - அப்பொருளினது, மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பயனை, காண்பது - காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம்.

---

௪. எண்பொருளவாகச் செலச்சொல்லித் தான் பிறர்வாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் சொல்லுஞ்சொற்களை அரிய பொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளிய பொருளவாமாறு மனங்கொள்ளச் சொல்லிப் பிறர்வாய்க்கேட்குஞ் சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காணற்கரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு, எ-று.

உடையவன்றொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன்மேல் வைத்தும், கேட்பன வழுவினும் இனிது விளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிகவென்பார் பொருண்மேல்வைத்தும் கூறினார்.

(மத - ப - ரை.)—எண்பொருள் ஆக - (கேட்பவர்க்கு) எளிய பொருளினவாக, செல - மனங்கொள்ள, சொல்லி—, தான் பிறர்வாய் - தான் பிறர்வாயில் (கேட்கப்படுஞ்சொற்களில்), நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) நுட்பமாகிய பொருளையும், காண்பது - காணவல்லது, அறிவு - அறிவாம்

௫. உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம்; அந்நட்பின்கண் முன்மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம், எ-று.

தழீஇயது இல்லது என்பன அவ்வத் தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது ஈண்டுயர்ந்தோரை. அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப் போல ஒருநிலையே நட்பாயினன் எல்லா இன்பமும் எய்துமாகலின், அதனை

அறிவென்றார். * காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின் மலர்தலும் நல்குரவிற் கூம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—உலகம் - (ஒருவனுக்கு) உயர்ந்தோரை, இயது - நட்பாக்குவது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம்; மலர்தலும் - (முன்னே) விரிதலும், கூம்பலும் - (பின்னே) குவிதலும், இல்லது - (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது, அறிவு - அறிவாம்.

அ. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகம் யாதொருவாற்றான் ஒழுகுவதாயிற்று அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றானொழுகுவது அரசனுக்கறிவு, எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமிப்பதலான் என்னை நியமிப்பாரில்லையெனக் கருதித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற பாவமும பழியுமாம் ஆகலான், அவ்வாறொழுகுதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இதனையானுபாட்டானும் அதனது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உலகம் - உலகமானது, எவ்வது - எவ்விதத்தினால், உறைவது - நடப்பதாயிருக்கின்றது, உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தி, அவ்வது - அவ்விதத்தால், உறைவது - (தானும்) நடப்பது, அறிவு - (அரசனுக்கு) அறிவாம்.

எ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடையாராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்; அறிவிலாராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார், எ-று

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமையாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென்றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—ஆவது - வரக்கடவதை, அறிவார் - (முன்னே) அறியவல்லவர், அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்;

---

* கோட்டுப்பூப்போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது—வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட—கயப்பூப்போல முன்மலர்ந்து பிற்கூம்புவாரை—நயப்பாரு நட்பாருமில—நாலடியார். நட்பாராய்தல்.

அஃது - அவ்வரக்கடவதை, அறிகல்லாதவர் - (முன்னே) அறிய மாட்டாதவர், அறிவிலார் - அறிவில்லாதவராவர்.

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(பரி-ரை.) எ-து —அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம், அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவாரதொழிலாம், எ-று.

பாவமும் பழியும் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை - எண்ணாது செய்துநிற்றல். அஞ்சுதல் - எண்ணியொழிதல். அது காரியமன்றென்று இகழப்படாதென்பார் அறிவார் தொழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டுமிடங் கூறியவாறு. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—அஞ்சுவது - அஞ்சத்தக்கதற்கு, அஞ்சாமை - அஞ்சாதிருத்தல், பேதைமை - அறிவின்மையாம்; அஞ்சுவது - அஞ்சத்தக்கதற்கு, அஞ்சல் - பயப்படுதல், அறிவார்தொழில் - அறிவுடையார்தொழிலாம்

---

௯ எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

(பரி-ரை.) எ-து —வரக்கடவதாகிய அதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு அவர் நடுங்க வருவதொரு துன்பமுமில்லை, எ-று.

நோயெனா தருகின்றமையின், வாராத எதிரதாவென்றார். இதனால் காக்கலாகுங் காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன் காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—எதிரது ஆக - (பின்வரக்கடவதை) முன்

தாக அறிந்து, காக்கும் - காக்கவல்ல, அறிவினர்க்கு - டையார்க்கு, அதிர - (அவர்) நடுங்கும்படி, வருவது ஓர்நோய் - வருவதாகிய ஒரு துன்பமும். இல்லை - இலது.

க0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(பரி-ரை.) இ-து,—அறிவுடையார் பிறிதொன்றும் இலராயினும் எல்லாமுடையராவர்; அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றும் இலராவர், எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடையாரை எல்லா முடையவரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடையரன்மையின் அஃதிலாதாரை என்னுடைய ரேனுமிலரென்றுங் கூறினர். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனான் அவரது உடைமையும் ஏனையாரது இன்மையுங் கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.)—அறிவு உடையார் - அறிவுடையவர், எல்லாம் உடையார் - (வேறொன்றும் இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார்; அறிவிலார் - அறிவில்லாதவர், என் உடையர் ஏனும் - எல்லாமுடையவரா யிருந்தாலும், இலர் - (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார்.

சச-ம் அதிகாரம்—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெனப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தன்கண் நிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் பகைவர்க்கமென்ப. இவைகுற்றமென் றறிதலும் கடிதலும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாத அரசரது செல்வம் மேம்பாட்டு நீர்மையினை யுடைத்து, எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர் செயலாகலின், அளவிறந்த காமஞ் சிறுமையெனப்பட்டது இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறும் உடைமையின், மதிப்புடைத்தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை.)—செருக்கும் - மதமும், சினமும் - குரோதமும், சிறுமையும் - காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை), இல்லார் - இல்லாத அரசரது, பெருக்கம் - செல்வமானது, பெருமிதநீர்த்து - மேம்பாட்டுக் குணத்தை யுடையதாம்.

சசம் அதி. குற்றங்கடிதல் உ0க

உ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா
உவகையு மேத மிறைக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேண்டுழிப் பொருள்கொடாமையும் நன்மையி னீங்கிய மானமும் அளவிறந்த வுவகையும் அரசனுக்குக் குற்றம், எ-று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்: அஃதாவது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவரை வணங்காமையும், முடிப்பட்டதாயினும் கருதியது முடித்தேவிடுதலும் முதலாயின அளவிறந்த வுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம் பெருஞ் சினனே காமங் கழிகண்ணோட்டமென்றிவற்றை யறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையாகுநீதென்றார். இவை பிறவழிப்பட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—இவறலும் - உலோபகுணமும், மாண்பு இறந்தமானமும் - நன்மையில் நீங்கியமானமும், மாணா உவகையும் - அளவிறந்த [illegible], இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஏதம் - குற்றங்களாம்.

---

௩. திணைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பழிநாணு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பழியையஞ்சுவார்தங்கண் தினையளவாய குற்றம்வந்தாயினும் அதனை அவ்வளவாக அன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர், எ-று.

குற்றம்-சாதிப்பெயர். தமதுமேலாமையிற் சிறிதென்று பொறார்பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமற் காப்பரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பழிநாணுவார் - பழிக்கு அஞ்சுவோர், திணைத்துணை ஆம் குற்றம் - தினையளவாகிய சிறிய குற்றமானது, வரினும் - (தம்மிடத்து) வந்ததாயினும், பனைத்துணை ஆக - (அதனை அவ்வளவாக நினையாமல்) பனையினளவு பெரிதாக, கொள்வர் - எண்ணுவார்.

---

௪. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
அற்றந் தரூஉம் பகை

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே, ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண்வாராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும், எ-று.

புறப்பொருள வெண்பாமாலை பாடாண்படலம், கக, (உரைநடை)
‡ பதிற்றுப்பத்து உ௨,

27

உ௭0 சசஃம் அதி. குற்றங்கடிதல்

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந்தாராமையின் இவையே பகையாவனவென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தரூஉம் பகையென்றும், இவற்றது இன்மையே குணங்களது உண்மையாகக் கொண்டென்பார் பொருளாகவென்றுங் கூறினர். குற்றமேகாக்கவென்பது "அரும்பண்பினுற்றிமைகாக்க" என்பதுபோல நின்றது.

(தே- ப - ரை.)—அற்றம் - முடிவை, தரூஉம் பகை-(தனக்குத்) தரும்பகை—, குற்றமே—, (ஆதலால்) குற்றமே - அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமையையே), பொருள் ஆக-பயனாகக்கொண்டு, காக்க-காக்கவேண்டும்.

௫. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக்காவாத அரசன் வாழ்க்கை அது வந்தால் எரியகத்து நின்ற வைக்குவை போல அழிந்துவிடும், எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றதனீற்றது பகுதிப்பொருள்விகுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன்னரென்னுங் காலப்பெயர்கொண்டது; அதனாற் காக்கலாங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனாற் பெரியசெல்வம் அழிந்தேவிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றாம்.

(தெ - ப - ரை.) — வருமுன்னர் - (குற்றம்) வரும்முன்னமே, காவாதான் - (அதனைவாராமல்) காவாத அரசனது, வாழ்க்கை - வாழ்வானது, (அதுவந்தால்) எரிமுன்னர் - தீமுன் நின்ற, வைத்தூறுபோல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல, கெடும் - அழிந்துபோம்.

---

௬. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னர்த் தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின் அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது, எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம். அதுகடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்றமாகுமென்றார்: எனவே, தன்குற்றங் கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவனென்பது தாயிற்று. இவை

நான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—தன் குற்றம் - தனது குற்றத்தை, நீக்கி - (முன்னே கண்டு) பரிகரித்து, பிறர் குற்றம் - (பின்பு) பிறரது குற்றத்தை, காண்கிற்பின் - ஆராய வல்லனாயின், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஆகும் குற்றம் - ஆகக்கடவதாகிய குற்றம், என் - யாது.

எ. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
உயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படு மவற்றைச் செய்துகொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம் பின் உளதாம் பான்மைத்தன்றி அழிந்து கெடும், எ-று.

செயற்பாலவாவன அறம் பொரு ளின்பங்கள். பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது பெருக்குதல்; அது "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை—தன்னி னாகுந் தரணி தரணியிற்—பின்னை யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொருள்—துன்னுங் காலை துன்னாதன வில்லையே" என்பதனாலறிக. அறஞ்செய்யாமையானும் பொருள் பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றி யென்றும், இன்பப் பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங் கூறினார். உயற் பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.) —செயற்பால - (பொருளினாலே தனக்குச்) செய்துகொள்ள வேண்டியவற்றை, செய்யாது - செய்துகொள் ளாமல், இவறியான் - (அதனிடத்து) உலோபஞ் செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயற்பாலதுஅன்றி - பின்புள்ளதாகும் பகுப்பினதன்றி கெடும் - (வீணே) கெடும்.

அ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை குற்றத்தன்மைகளெல்லாவற் றுள்ளும் வைத்து எண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது, எ-று.

இவறலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருபகுளவாயினும்

அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்படவல்ல வியல்பு ஒழிந்தன அது மாட்டாமையின், எற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவ தொன்றன்றென்றார். எவற்

* வேகன்றாயணி, விபக்கேபாரிலப்பயம், கஇ.

றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. இவையிரண்டோட்டானும் உலோபத்தின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பற்றுஉள்ளம் என்னும் - (பொருளைவிட வேண்டியவிடத்து விடாது) பற்றுகின்ற வுள்ளமாகிய, இவறன்மை - உலோபத்தினது குணமானது, எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றங்களுள்ளும், எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று - (வைத்து) எண்ணப்படுவதொருகுற்றமன்று [மிகப்பெரியது]

கூ. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் இறப்ப வுயர்ந்தஞான்றும் மததாற்றன்னை நன்குமதியா தொழிக; தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிக, எ-று.

தன்னைவியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தே ரவிடேலென்று அறம்பொருளின்பங்கள் பயவாவினைகளை நயப்பின் அவற்றாற் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றை நயவற்கவென்றுங் கூறினார் இதனான் மதமானங்களின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும் [தான் மிகவும் உயர்ந்தகாலத்திலு மென்றபடி], தன்னை வியவற்க - (மதத்தினால்) தன்னை நன்குமதியாதிருக்கக்கடவன்; நன்றி - நன்மையை, பயவா - (தனக்குத்) தராத, வினை - தொழில்களை, நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன்.

௬0. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல்.

(பரி-ரை.) எ-து—தான் காதலித்த பொருள்களை அவர் அக்காதலறியாமல் அனுபவிக்க வல்லனாயின் பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற் கெண்ணும் எண்ணம் பழுதாம், எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பாராகலின், அறியாமையுய்த்தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படானென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றம் அன்மையின், இதனாற் பெரும்பான்மைத்தாகிய காமம் நுகருமாறுகூறி, ஏனைச் சிறுபான்மை அவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார்.

௪௫-ம் அதி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல் உ௪௩

(தே-ப-ரை.)—காதல-(தான்) விரும்பியபொருள்களை, காதல்-அவ்விருப்பத்தை, அறியாமை-(அவர்) அறியாதபடி, உய்க்கிற்பின்-அனுபவிக்க வல்லவனாயின், ஏதிலார்-பகைவர், நூல்-(தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணமானது, ஏதில-பழுதாம்.

௪௫-ம் அதிகாரம்—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாடுகைத்தற்குரியனாய அரசன் தீமைநீங்கி நன்னெறிச்செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அவையகட்கும் மானுடந்தெய்வக் குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

௧. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(பரி-ரை. எ-து—அறத்தது நுண்மையை அறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை அரசன் அதனது அருமையை நோக்குகொள்

ளூத் திறமறிந்து கொள்க, எ-று.

அறநுண்மை நூலாலேயன்றி உயத்துணாவானும் அறியவேண்டுத லின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல் - அறிவானும் சீலத்தானும் காலத் தானும் முதிர்தல். அறிவுடையார் - நீதியையும் உலகியலையும் அறிதலையுடை யார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயர்செய்தல் - அவர்வரைநிற்ற லென்பன முதலான அவர் பேணப்படுந் திறனறிந்து செய்தல்.

(தெ - ப - ரை.)—அறம் அறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை அறிந்து, மூத்த - தன்னைப்பார்க்கிலும் முதிர்ந்த, அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, கேண்மை-நட்பை, தேர்ந்து - (அதனது அருமை யைத்) தெரிந்து, திறன் அறிந்து - (கொள்ளும்) வகை யறிந்து, கொளல்-(அரசன்) கொள்ளக்கடவன்.

ஃ. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தெய்வத்தானும் மக்களானும் தனக்கு வந்ததுன் பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கிப் பின் அப்பெற்றியன வாராவண்ணம் முன்ன றிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை அரசன் அவர் உவப்பனசெய்து துணையாகக்கொள்க, எ-று.

உக அதி- பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

தெய்வத்தான்வருந் துன்பங்களாவன: மழையின் மைமிகுதிகளா னும், காற்றுந் தீப்பிணியென் றிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளரையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளான் நீக்கப்படும். மக்களான்வருந் துன்பங்களாவன. பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வாரென் றிவர் களான் வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகை உபா யத்துள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தான் வருவன வற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத்தலும், மக்களான் வரு வனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பனவற்றான் அறி ந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாற் காத்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதரையும்

அமைச்சரையுங் கூறியவாறாயிற்று. இவ்விதம்-குறிப்பான் நிகழும் உறுப்பின் தொழில். ஆகாரம்-குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன-நன்குமதித்தன் முதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கோடல் வேண்டுமென்பதூஉம், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த, நோய்-துன்பங்களை, நீக்கி-(நீக்கும் விதம் அறிந்து) நீக்கி, உறாமை-(பின்பவை) வாராதபடி, முற்காக்கும்-முன்னறிந்து காக்கவல்ல, பெற்றியார் - தன்மையுடையவரை, பேணி - (அரசன்) அவர் மகிழத்தக்கவைகளைச் செய்து, கொளல் - துணையாகக் கொள்ளக்கடவன்.

ரு. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பன அறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல் அரசர்க்கு அரிய பேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும் அரிது, எ-று.

உலகத்து அரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசாக்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனுல் அவையெல்லாம் உளவாதனோக்கி.

(தே - ப - ரை.)—பெரியாரை - அந்தக்குணமுடையவர்களை, பேணி - அவர் மகிழத்தக்கவைகளைச்செய்து, தமர் ஆக - தமக்குச் சிறந்தவராக, கொளல் - கொள்ளுதல், அரியவற்றுள் எல்லாம்-(அரசர்க்கு) அரியபேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும், அரிதே-அரியதே.

சா தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

சஙு-ம் அதி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல் உகஙு

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுகுதல் அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினும் தலை, எ-று.

பொருள், படை, அரண்களான் ஆய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்த தென்றது, இஃது அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்ப முதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியதாகலின்.

(தே - ப - ரை.)—தம்மிற்பெரியார் - (அறிவுமுதலியவற்றால்) தம்மினுயர்ந்தோர், தமர் ஆக - தமக்குச்சிறந்தவராகக்கருதி, ஒழுகுதல் - (தாம் அவர்வழியில்நின்று) நடத்தல், வன்மையுள் எல்லாம் - (அரசர்க்கு) எல்லாவலியுடைமைகளிலும், தலை - தலைமையாகிய வலிமையாம்

௬. சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக்கொண்டு நடத்தலான், அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரை ஆராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க, எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது. தானே சூழவல்லனாயினும் அவை சிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்தும் அரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரான் அல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார், ஆராய்தல்-அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினரென்பதனை யாராய்தல் இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின்சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—சூழ்வார் - மந்திரிகளை, கண் ஆக - கண்ணாகக்கொண்டு, ஒழுகலால் - (தன்பாரம்) நடத்தலால், மன்னவன் - அரசன், சூழ்வாரை - (அத்தன்மையாகிய) மந்திரிகளை, சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, கொளல் - (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன்.

௭. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்

செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தக்காராகிய இனத்தை உடையனுய்த் தானும் அறிந் தொழுகவல்ல அரசனைப் பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமும் இல்லை, எ-று.

உகசு சரு-ம் அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களால் தகுதியுடையார். ஒழுகுதல் - அறநீதி களின் நெறிவழுவாமல் நடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறு பகைவிளைத்தலென் றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர் செய்யுந் துன்பங் கள் பலதிறத்த வாயினும், தானுமறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுகு அவற்றள் ஒன்றும் வாராதென்பார், செயக் கிடந்ததில்லென்றார்.

(தொ - ப - ரை.) — தக்கார் இனத்தனாய் - பெரியோராகிய இனத்தையுடையனாகி, தான்ஒழுக - தானும் (அறிந்து நடக்க, வல்லானை - வல்லஅரசனை, செற்றார் - பகைவர், செயக்கிடந்தது - செய்யக்கிடந்த ஒரு துன்பமும், ல -

எ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—தீயன கண்டால் கெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாந் தன்மையை உடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றாளும் அரசரைக் கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்து யாவர், எ-று.

தீயன - பாவங்களும் நீதி அல்லனவும். துணையாந் தன்மையாவது தமக்கு அவாவின்மையும் அரசன்கண் அன்புடைமையுமாம். அத்தன்மை யுடையார் நெறியினீங்க விடாமையின், அவரையாளும் அரசர் ஒருவரானுங் கெடுக்கப்படா ரென்பதாம். நெருங்கிச் சொல்லும் அளவினரை யென்

நரைப்பாருமுளா. இவையிரண்டுபொட்டாலும் அகன்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — இடிக்கும் - கோபித்தப் புத்திசொல்லும், துணையாரை - துணையாக்கன்மையை யுடையவரை, ஆள்வாரை - (இவர்நமக்குச்சிறந்தவரென்று) ஆளும் அரசரை, கெடுக்குந்தகைமையவர் - கெடுக்கும் பெருமையையுடையபகைவர், யார் - (உலகத்தில்) யாவர்.

அ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்

(பரி-ரை) எ-து,—கழறுதற்குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன் பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும், எ-று.

இல்லாத ஏமரா என்பன பெயரெச்ச அடுக்கு. கெடுப்பார் உளராவரென்பது தோன்ற, இலானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல செறியல்லா நெறிசென்று கெடுதல்.

சுஅ-ம் அதி. பெரியாரைத்துணைக்கோடல் உகஎ

(தே - ப - ரை)—இடிப்பாரை - உறுதிசொல்லுதற் குரியவரை, இல்லாத - (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளாமையால், ஏமரா - காவலற்ற, மன்னன் - அரசன், கெடுப்பார்இல்லானும் - (பகையாய்க்) கெடுப்பார் இல்லாதிருந்தாலும், கெடும் - (தானே) கெடுவன்.

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை

(பரி-ரை.) எ-து,—முதற்பொருளில்லாத வாணிகர்க்கு அதனால்வரும் ஊதியம் இல்லையாம், அதுபோலத் தம்மைத் தாங்குவதாந் துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனான் வரும் நிலையில்லை, எ-று.

மூநிலைப் பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் சார்குவாரைப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். ஊலை - அரசர் பாரத்தோடு சலி யா ர நிற்றல்.

(தே - ப - ரை)—முதல்இலார்க்கு - மூலப்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு, ஊதியம் - (அதனால் வரும்) ஆதாயம். இல்லை - இலது, (அதுபோல) மதலைஆம் - (தம்மைத் தாங்குவதாகிய, சார்பு இலார்க்கு - துணையில்லாத அரசர்க்கு, நிலை - (அதனால் வரும்) நிலையானது, இல்லை - இலது.

ரு௦ பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் தனியனாய்வைத்துப் பலரோடும் பகைகொள் ளுதலின் பதிற்றுமடங்கு தீமையுடைத்து அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளாதொழிதல், எ-று.

பலர் பகையாயக்கால் "மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல்— பேதுசெய்து பிளந்திடல்" என்பனையல்லது ஒருங்கு வினையாக்குதல் தீது, செய்தாலும் ஒருவாற்றா னுய்தல்கூடும். நல்லார் தொடர்கைவிட் டால் ஒருவாற்றானும் உய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினுந் தீதென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப் படுங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

தீயா லறுதகநிலை யீட்டு,—ஏரியாய் வரும்பகை காட்டுதல்—மோதி முன் னொடு முட்பகை கண்டிடல்—பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்டதே—சீவகசிந்தாமணி விமலையாரிலம்பகம், கஉ.

28

உ௧அ சகூ-ம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை

(தே - ப - ரை)—நல்லார் - (அரசன்) பெரியவருடைய, தொடர்கைவிடல் - நட்பைவிட்டிருத்தல், பல்லார் - (தான் தனி யனா யிருந்து) பலரோடும், பகைகொளலின் - பகைகொள்ளு தலைப்பார்க்கினும், பத்தடுத்த - பத்துப்பங்கு அதிகமாகிய, தீமை

த்தே - நிமையயுடையதேயாம்.

௪௬-ம் அதிகாரம்—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது *"நல்லதன்நலனும் தீயதன்தீமையும் இல்லென்போரும்" விடரும் தூர்த்தரும் நடரும் உள்ளிட்டகுழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெடுக்கும் இயல் பிற்று அதனைப் பொருந்திற் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனின் றென்ப துணர்தற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்ட .

சிற மஞ்சும்பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—பெரியோரியல்பு சிறிய இனத்தை அஞ்சாநிற்கும்; ஏனைசிறியோரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாக எண்ணிக் கலந்துவிடும், எ-று.

தத்தம் அறிவு திரியுமாறும் அதனால் தமக்குவருந் துன்பமும் நோக்க லின் அறிவுடையா ரஞ்சுவரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிது நோக் காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவாரென்றுங் கூறி னார். பொருளின்தொழில்கள் பண்பின்மே னின்றன. இதனாற் சிறிய இனம் பெரியோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பெருமை - பெரியோருடைய சுபாவகுண மானது, சிறுஇனம் - சிறியவினத்தைக்கண்டு, அஞ்சும் - அஞ்சா நிற்கும்; சிறுமைதான் - மற்றச்சிறியோருடைய சுபாவகுண மானது, (அந்தச் சிற்றினஞ் சேர்ந்தவுடனே), சுற்றம் ஆக - (தனக்கு) உறவாக, சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித் தழுவிக்கொள்ளும்.

உ., நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் சேர்ந்த நிலத்தினது இயல்பானே நீர் தன் தன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின் தன்மைததாம்; அதுபோல, மாந்தர்க்குத் தாம்சேர்ந்த இனததின து இயல்பானே அறிவுந் தன்தன்மை திரிந்து அவ் வினத்தின் தன்மைததாம், எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பின்கண் தன்தன்மைத்தாய நீர் நிலத் தோடு சேர்ந்தவழி, நிறம் சுவை முதலிய பலபுகள் திரிந்தாற்போலத் தனி நிலைக்கண் தன்தன்மைத்தாய அறிவு பிற இனத்தோடு சேர்ந்தவழிச் சிமுதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணம் றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நீர் - நீரானது, நிலத்து - (தான்சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான் - குணத்தினாலே, திரிந்து - (தனது) தன்மைவேறுபட்டு, அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும்; (அதுபோல) மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அறிவு - அறிவானது, இனத்து - (தாம் சேர்ந்த) இனத்தினது, இயல்பு - குணத்தினாலே, (திரிந்து) - தனது தன்மைவேறுபட்டு; அதுஆகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும்.

௩. மனததானு மாநதாக குணராகு வினத்த
மின்னு னெனப்படுஞ் சொல

(பரி-ரை.) எ-து,—மாந்தர்க்குப் பொதுவுணர்வு தம்மனமகாரண மாக வுண்டாம்; இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப் படும் சொல் இனமகாரணமாக வுண்டாம், எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாத்திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்ல னென்றாகத் தீயனென்றாக நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானுமென்றும் கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானு மென்பாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப் பட்டது.

(தெ - ப - ரை)—மாந்தர்க்கு - மனிதற்கு, உணர்ச்சி - பொது அறிவானது, மனத்தான் - (தம்) மனங்காரணமாக, ஆம் - உண்டாகும்; இன்னான் எனப்படும் - (இவன்) இத்தன்மையனென்று (உலகத்தாரால்) சொல்லப்படும், சொல - சொல்லானது, இனத்தான் - இனங்காரணமாக, ஆம் - உண்டாகும்.

---

௪. மனத்துள துபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்துள தாகு மறிவு.

௨௨0 ௪௬-ம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக்காட்டி அவன் சேர்ந்த இனத்தின் கண்ணே உளதாம், எ-று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும் பின்னைச் செவழிப் பயின்ற இனத்துளதாயும் இருத்தலின், காட்டியென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றே உளதாவ ன்பாரைநோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந் துணையேயுள்ளது அதற்குமூலம் து இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—அறிவு - அந்தவிசேடஅறிவு, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, மனத்து - மனத்தினிடத்து, உளதுபோல - உண்டாவதுபோல, காட்டி - (தன்னைக்) காட்டி; இனத்து - (அவன்சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே, உளது ஆகும் - உண்டாகும்.

௫. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து —அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுதற்கிடனாய மனந்தூயனாதற்றன்மையும் செய்யும்வினை தூயனாதற் றன்மையுமாகிய இரண்டும் ஒருவற்கு இனந்தூயனாதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம், எ-று.

மனந்தூயனாதலாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையின் நீங்குதல். செய்வினை தூயனாதலாவது மொழிமெய்களாற் செய்யும் நல்வினை உடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் * "தூவறத் துறந்தாரை" என்பதனானு மறிக. ஒருவன் இனந்தூயனாகவே அஃதேது

பயிர்சிவயத்தான் மனநதூயரும் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அத ஞற்சொல்லுஞ் செயலுந் தூயனுமென, இதனுல இனத்துள்ளவாமாறு கூறப் பட்டது.

(தே-ப-ரை)—மனம் - (அந்தவிசேடஅறிவு வெளிப்படு தற்கு இடமாகிய) மனம், தூய்மை - பரிசுத்தனுதற்றன்மையும், செய்வினை - செய்தொழில், தூய்மை - பரிசுத்தனுதற்றன்மையும், இரண்டும் - (ஆகிய) இரண்டும், இனம் - (சேர்ந்த) இனம், தூய்மை - பரிசுத்தனுந்தன்மை; தூவா - பற்றுக்கோடாக, வரும் - உண்டா கும்.

---

௬. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தூயார்க்
இல்லைநன் றாகா வினை.

[1] கலித்தொகை, செய்யுள், ௩.

சகூ-ம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை ௨௨௬

(பரி-ரை.) எ-து,—மனந்தூய ராயினார்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்;இனந் தூய ராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதும் இல்லை, எ-று.

காரியகாரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நல் லினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையும் நல்லவாமென்றுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை.)—மனந்தூயார்க்கு - மனம் பரிசுத்தமானவர் க்கு, எச்சம் - மக்கட்பேறு, நன்றுஆகும்-நலமுடையதாம், இனம் தூயார்க்கு - இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, நன்றுஆகாவினை - நன்று காதசெயல், இல்லை - (யாதும்) இல்லை.

௭. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழுந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலைபெற்ற உயிர்கட்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்

தைக் கொடுக்கும்; இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங் கொடுக்கும், எ-று.

மன்னுயிர் என்றது ஈண்டு உயர்திணைமேல் நின்றது. தருமென்னும் இடவழுவமைதி மொழிமாறி மூன்றிடத்துங் கூட்டப்பட்டது. மனநன்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. மனநன்மை தானே அறமாகலின் அதனை ஆக்கந்தருமென்றும் புகழ் கொடுப்பது நல்லோர் சார்பே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப் புகழுந்தருமென்றுங் கூறினார். மேல் மனநன்மை இனநன்மையாற் வருமென்பதனை உட்கொண்டு அஃது இயல்பாகவே உடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அது அவ்வாறன்றி அந்நன்மைய பலவற்றையுந் தருமென அவர்க்கும் அது வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மன்னுயிர்க்கு - நிலைபெற்றவுயிர்களுக்கு, மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது, ஆக்கும் - செல்வத்தைத் (தரும்), இனநலம் - இனத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும் - (அதனோடு) எல்லாப்புகழையும், தரும் - கொடுக்கும்

அ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
இனநல மேமாப் புடைத்து

(பரி - ரை.) எ-து,—மனநன்மையை முன்னைநல்வினையால் தாமேஉடையராயினும் அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலை உடைத்து, எ-று.

நன்காலென்றும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்நல்வினைஉள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப் புடைத்தாயிற்று.

௨௨௨ சகஎம் அதி. சிற்றினஞ்சேராமை

(தே - ப - ரை.)—மனநலம் - மனநன்மையை, நன்கு - (முன்னை) நல்வினையினாலே, உடையர் ஆயினும் - (தாமே) உடையவராயிருந்தாலும், சான்றோர்க்கு - நிறைந்தோர்க்கு, இனநலம் - இனநன்மையானது, ஏமாப்பு - (அதற்கு) வலிமையாதலை, உடை - உடையது.

கூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவர்க்கு மனநன்மையானே மறுமையின்பம் உண்டாம்; அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான வலிபெறுதலை உடைத்து, எ-று.

மனநலத்தினாகு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன் றன்றென்னும் மதத்தை உடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று—வினைமாற்று. உம்மை—இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. ஏமாவழித் தாமதகுணத்தான் மனநலந்திரியினும் நல்லினம் ஒப்பநிறுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையிரண்டுபாட்டானும் சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறறிக.

(தே - ப - ரை.)—மனநலத்தின் - மனநன்மையால், மறுமை - மறுமையின்பம், ஆகும் - உண்டாம்; மற்று அஃதும் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும், இனநலத்தின் - இனநன்மையால், ஏமாப்பு - வலிபெறுதலை, உடைத்து - உடையதாம்.

க0. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையும் இல்லை; தீயவினத்தின் மிக்க பகையும் இல்லை, எ-று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண் வந்தன. தீயவென்பது பின்னுங் கூட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின் நீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவின் நீக்கித் துயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையென்றும் கூறினார். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—நல் இனத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை - (ஒருவனுக்கு) நல்ல இனத்தின் மிகுந்த துணையும் இல்லை; தீயி

னத்தின் (ஊங்கு) - தீய இனத்தின் மிகுந்த, அல்லற்படுப்பதூஉம் - துன்பத்தை விளைவிப்பதும் [பகையும்], இல் - இல்லை.

௪௭-ம் அதிகாரம்—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளை ஆராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாயவழி அவரோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ் சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
ஊதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து.—வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனான் அழிவதனையும் அழிந்தாற்பின் ஆவதனையும் ஆய்ந்து பிற்பொழுது தரும் ஊதியத்தையும் சீர்தூக்கி நன்றாயின் செய்க, எ-று.

ஊதியமாவது நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது வளர்ந்துவருதல். அது வழியின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதியமென்றார்: எனவே, அவ்வூதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதுந் தாமொத்தாலும் புரியப்படுமென்பது பெற்றாம். காலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்க வென்பதாம்.

(ப - ரை)—அழிவதும் - (தொழில்செய்யுமிடத்து) (அதனால்) அழிவதையும், ஆவதும் - (அழிந்தால்பின்) ஆவதையும், ஆகி - ஆகிநின்று, வழிபயக்கும் - பின்புதருகின்ற, ஊதியமும் - ஆதாயத்தையும், சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, செயல் - (ஆதாயம் கொண்டால்) செய்யக்கடவாய்.

உ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில்

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் தெரிந்துகொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயும் எண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்றும் இல்லை, எ-று.

ஆராயப் படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றுமாம். செய்வார்க்கென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேறன்முதல் வேறல் ஈறாய தொழில். பொருள் தட்கேதுவாய அதனிற் றவறுமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதி

னெய்துவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டொட்டானுஞ் செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—தெரிந்த - (தாம்)தெரிந்துகொண்ட, இனத்தொடு - இனத்துடனே, தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிலை) ஆராய்ந்து, எண்ணி - (பின்புதாமுந்தனித்து) ஆலோசித்து, செய்வார்க்கு - செய்துமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள் - பெறுதற்கரியபொருள், யாதொன்றும் இல் - யாதொன்றும் இல்லை

௩. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(பரி-ரை.) எ-து —மேல்எய்தக்கடவ ஆக்கத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநின்ற முதல் தன்னையும இழத்தற்கேதுவாய செய்வினையை அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார், எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையும் இழக்கும் வினைகளாவன வலியும் காலமும் இடனும் அறியாது பிறர்மண் கொள்வான்சென்று தம்மண்ணும இழக்கும்போல்வன. முன்செய்து போந்த வினையாயினுமென்பார், செய்வினையென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—ஆக்கங் கருதி-(பின்பெறக்கடவதாகிய)இலாபத்தைநினைந்து, முதல் - (முன்பொருந்துள்ள) முதலையும், இழக்கும்- இழத்தற்கு ஏதுவாகிய, செய்வினை - தொழிலை, அறிவுடையார் - விவேகிகள், ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார்.

௪. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார், தமக்கு இளிவரவென்னும் குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார், எ-று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றார். இளிவரவு - அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்றும் உலகத்தார் இகழும் இகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—இளிவு என்னும் - (தமக்கு) இழிவென்று சொல்லப்பட்ட, ஏதப்பாடு - குற்றமுண்டாவதற்கு, அஞ்சுபவர் -

பயப்படுவோர், தெளிவுஇல் அதனை - (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) தெளியாததொழிலை, தொடங்கார் - செய்யத்தொடங்கார்.

௫ வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—சென்றால் நிகழும் திறங்களையெல்லாம் முற்றஎண்ணாது சில எண்ணியதுணையானே அரசன் பகைவர்மேற் செல்லுதல் அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதோரு நெறியாம், எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடமென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும் அதனாற் பெறும்பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சில எஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாம் ஆகலான், முற்றப்பெற எண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—வகை - (சென்றால்நடக்கும்) விதங்களையெல்லாம், அறச்சூழாது - முற்ற எண்ணாமல் [சிலவெண்ணியவளவி லென்றபடி], எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேல்) செல்லுதல், பகைவரை - அப்பகைவரை, பாத்தி - வளருநிலத்திலே, படுப்பது - நிலைபெறச்செய்வதாகிய, ஓர் ஆறு - ஒருவழியாம்.

---

௬. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து —அரசன் தன்வினைகளுள் செய்யத்தக்கன அல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்; இனி அவனே அன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானும் கெடும், எ-று.

செய்யத்தக்கன வல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற் பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின் துயர்விளைப்பனவுமென இவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு அண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுள் பொருள் படையென இருவகைத்தாய பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனும் ஆகவான், இரண்டுங் கேட்டிற்கேதுவாயின. இதனுற் செய்வன செய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடனே கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—செய்தக்க அல்ல-(அரசன் தனதுதொழில்களில்) செய்யத்தகாதவைகளை, செய - செய்தலால், கெடும் - கெடு

வான்; (அன்றியும்), செய்தக்க - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாமையானும் - செய்யாமையினாலும், கெடும் - கெடுவான்.

௭ எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்கும் உபாயத்தை எண்ணித்தொடங்குக, தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவோம் என்றொழிதல் குற்றமாதலான், எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும் இவற்றை வடநூலார் தான சாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுள் முன்னைய இரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய; அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டு

ரைப்பிற்பெருகும் * இவ்வுபாயமெல்லாம் எணணுதலொடவகின் அவ்வினை மாற்றானல் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையின் ஒழித வாகாமை யானும், அரசன் துபறுகவின், அவ்வெண்ணாமையை இழுக்கென்றார் செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கருமம் - (செய்யத்தக்க) தொழிலையும் எண்ணி - (முடிக்கும் உபாயத்தை) ஆலோசித்து, துணிக - தொடங்கக்கடவன், துணிந்தபின் - தொடங்கியபின்பு, எண்ணுவம் என்பது - ஆராயக்கடவோமென்பது, இழுக்கு - குற்றமாதலால்.

௮. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முடியும் உபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி துணைவர்பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும், எ-று.

முடியும் உபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையா ளன் கண்ணும், இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான். மடியாளன், முன்னே பிறரோடு பொருது கொந்தவனென இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும்

* அரும்பொருள் கொடுத்தல் அரும்பொருள் பெறுவது விடுதல், கொள்பொருள் கொடுத்தல், பிறர்பொருள் கொண்டு கொடுத்தல், இறையொழிதல் எனக்கொடுத்தல் ஐந்து, வணங்கல், புகழ்தல், எதிர்கோடல், கட்புக்கூறல் உறவுகூறல் என இன்சொற் சொல்லல் ஐந்து, கட்பொழிதல், கூடினரைப் பிரித்தல், வேற்றுப்பகைவினைதல் எனவேறு படுத்தல் மூன்று நன்கு செய்தல், பொருள்கோடல், கோறல் என ஒறுத்தல் மூன்று.

ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத கீழ்மக்கள் கண்ணுஞ் செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுதல்-கருதிய தன்மை யன்றிக் கருதாத திமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால், வருந்தா

வருத்தம் - (கருமத்தைக் கருதித்து) வருந்தாத முயற்சியானது, பலர்நின்று - (துணைவர்) பலர்கூடிநின்று, போற்றினும் - (குற்றப்படாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும் - குற்றப்படும்

௬. நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேற்றுவேந்தர்மாட்டு நன்றான உபாயஞ்செய்தற் கண் குற்றமுமுண்டாம், அவரவர்குணங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கி யைய செய்யாவிடின், எ-று.

நன்றானஉபாயமாவது கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற் சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பறிந் தாற்றுமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதார்கணணே செய்தல். தவறு - அவ்வினைமுடியாமை.

•(தே-ப-ரை)—நன்று - (வேற்றரசரிடத்து) நல்லவுபாயத்தை, ஆற்றலுள்ளும் - செய்யுமிடத்தும், தவறு - குற்றம், உண்டு—; அவர் அவர் - அவரவருடைய, பண்பு - குணங்களை, அறிந்து - (ஆராய்ந்து) அறிந்து, ஆற்றாக்கடை - அக்குணங்களுக்கு இசையச) செய்யாவிடத்து.

———

௭. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசர் வினைமுடித்தற்பொருட்டுத் தம் நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாராயின் உலகந் தம்மை இகழா நிற்கும்; ஆகலான், அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க, எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயா யந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன் முதலிய மூன்றனைச்செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வன ஆகலின் உலகங் கொள்ளாதென்றார். அஃது எள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையான் உரிமை

கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவை நான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனது உரிமையுங் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை)—தம்மொடு - அரசர்தொழில் முடித்தற் பொருட்டு) தமதுநிலைமையோடு, கொள்ளாத - பொருந்தாத உபாயங்களைச் (செய்வாராயின்), உலகு - உலகமானது, கொள்ளாது - அங்கீகரியாது [இகழுமென்றபடி]; (ஆகலால்), எள்ளாத - (அவ்வுலகம்) இகழாத உபாயங்களை, எண்ணி - ஆராய்ந்து, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர்.

௪௮-ம் அதிகாரம்—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்த அரசன் நால்வகை வலிமையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—தான் செய்யக்கருதிய வினைவலியையும் அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும் அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும் இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும் சீர்தூக்கித் தன்வலிமிகுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க, எ-று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுங் கூறுபடுதலாற் றூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றாம்.

(தே-ப-ரை)—வினைவலியும் - (தான் செய்யக்கருதிய)

தொழிலது வலிமையையும், தனவலியும் - (அதனைச்செய்துமுடிக்கும்) தனது வலிமையையும், மாற்றான்வலியும் - (அதனைவிலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும், துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவாரது வலிமைகளையும், தூக்கி - ஆராய்ந்து, செயல் - (தன்வலிமிகுமாயின் அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன்.

உ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கி
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

சஅ-ம் அதி. வலியறிதல் உ௬௩

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து எப்பொழுதும் மனமொழி மெய்களை அதன்கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு முடியாத பொருளில்லை, எ-று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றும்அடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று எல்லாப்பொருளும் எய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேற் செல்வாரெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஒல்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந்தொழிலையும், அறிவது அறிந்து - (அதற்கு) அறியவேண்டும்வலியையும் அறிந்து, அதன்கண் - அதனிடத்து, தங்கி - (மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு - (பகைமேல்) செல்லும் அரசர்க்கு, செல்லாதது - முடியாதபொருள், இல் - இல்லை.

௩. உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்

(பரி-ரை.) எ-து,—கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின் அளவறியாதே மனவெழுச்சியால் தம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி அவர்

அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறாது இடையே கெட்ட அரசர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

உடையவென்பது அவாய்நின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தமவலியறிந்தே தொடங்குக வென்பது எஞ்சிநின்றது.

(தே-ப-ரை.)—உடைய - (தெவ்வரைத்தலை) உடைய, தம்வலி - தமதுவலிமையினளவை, அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி, ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால், ஊக்கி - (தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி, இடைக்கண் - (அவர்முரியஅடித்தலால் தாம் அதுசெய்து முடிக்கப்பெறாது) நடுவிலே, முரிந்தார் - கெட்டஅரசர், பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர்.

ச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

உகு0 சஅ-ம் அதி· வலியறிதல்

(பரி-ரை.) எ-து,—அயல் வேந்தரோடு பொருந்தி ஒழுகுவதுஞ் செய்யாது தன் வலியளவறிவதுஞ் செய்யாது தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தஅரசன் விரையக் கெடும், எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரைய வென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்த லென்னும் இரண்டனுள் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெலியனாய்வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்துகெடுமென்றார். இவையிரண் டொட்டானுந் தன்வலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஆங்கு - அயல்வேந்தரிடத்து, அமைந்து - பொருந்தி, ஒழுகான் - நடவாதவனாகியும், அளவு - (தன்வலி) யளவை, அறியான் - அறியாதவனாகியும், தன்னை வியந்தான் - தன்னைமெச்சிக்கொண்டு (அவரோடுபகைத்த) அரசன், விரைந்து - விரைவாக, கெடும் - கெடுவான்.

௫. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சுமுறியும், அப்பீலியை அது பொறுக்குமளவின்றி மிகுத்தேற்றின், எ-று.

உம்மை சாகாட்டது வலிசிறப்பேஅன்றிப் பீலியது மென்மைச் சிறப்புந்தோன்ற நின்றது. இருமென்மையுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான் வலியனே ஆயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருள்தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம்; இதனை நுவலாநுவற்சி யென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவாராயபலரோடு பகைகொள்ளற்க வென்றமையின், இதனான் மாற்றான் வலியும் அவன்துணைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—பீலி - மயிலிறகை, பெய் - ஏற்றிய, சாகாடும் - வண்டியும், அச்சுஇறும் - இருசுமுறியும், அப்பண்டம் - அம்மயிலிறகை, சாலமிகுத்து - (அதுசுமக்குமளவினல்லாமல்) மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின் - ஏற்றினால்.

௬. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருமரக்கோட்டினது நுனிக்கண்ணே ஏறினார் தம்மளவினைக் கடந்து மேலுமேற ஊக்குவராயின் அவ்வூக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும், எ-று.

நுனிக்கொம்பரென்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேற்

செல்வான்தொடங்கித் தன்னூர் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான் பின் அவ்வளவில் நில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற் கேதுவாகாது அவன் உயிர்முடிவிற்கேதுவாமென்னும் பொருள்தோன்றநின்றமையின், இதுவும மேலே அலங்காரம். அளவறிந்து நிற்றல்வேண்டு மென்றமையின், இதனால் வினைவலி யறியாவழிப்படும் ஊக்குக் கூறப்பட்டது.

- ப - ரை.)—கொம்பர் - (ஒருமரக்) கொம்பினது, நுனி - நுனியில், ஏறினர் - ஏறிநின்றவர், அஃது - (தர்வலிமையால்) அவ்வளவின்ன, இறந்து - கடந்து, ஊக்கின் - மேலும் ஏறவலிமை கொள்வாராயின், உயிர்க்கு - (அவ்வலிமை அவர்) உயிர்க்கு, இறுதியாகிவிடும் - முடிவாம்.

ஏ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி

(ப-ரை.) ஏ-து,—ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளின் எல்லையைஅறிந்து அதற்கேற்ப ஈக; அவ்வளமை ஈதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம், எ-று.

ஈயும்நெறி மேல் இறைமாட்சியுள் ¹"வகுத்தலும் வல்லதரசு" என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்ப ஈதலாவது ஒன்றனவெல்லையை நான்கு கூறாக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனையீதல் பிறரும் ²"வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் - ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக் கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம்.

¹ கஅறி-ம் குறளையைப் காண்க.

² வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச் செய்தவை நாடாச்சிறப்புடைமை, மெய்ந்நப் - பலநாடி நல்லவை கற்றலிம்மூன்று - நலமாட்சி நல்லவர் கோள் - திரிகடுகம், உக.

(தெ - ப - ரை)—ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே, அளவு - (தனக்குள்ள பொருளின்) அளவை, அறிந்து - தெரிந்து, ஈக - (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக்கடவன், அது - அக்கொடுத்தலானது, பொருள் - பொருளை, போற்றிவழங்குநெறி - காப்பாற்றிக்கொண்டு நடக்கும் வழியாம்.

அ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லைப்
போகா றகலாக் கடை

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசர்க்குப் பொருள்வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாற் கேடில்லையாம், போகின்ற நெறியளவு அதனிற் பெருகாதாயின், எ-று

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பின்தொழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங்கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுந் தம்முள் ஒப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—ஆகுஆறு - (அரசனுக்குப்பொருள்) வருகின்றவழியானது, அளவு - அளவினால், இட்டிதுஆயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும், கேடு இல்லை - (அதனால்) கெடுதல் இல்லை, போகு - ஆறு - போகின்றவழி, (அளவு) - அளவினால், அகலாக்கடை - (அதனில்) அதிகப்படாதாயின்.

கூ. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்குள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள் உள்ளனபோலத்தோன்றிமெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அதுதோற்றாமும் இன்றிக் கெட்டுவிடும், எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற் சுருங்கக்கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈத்துந் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமை

யின், உளபோலத் தோன்றியென்றார். முதலிற்செலவு பிக்கால்வரும் ஏதம் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—அளவு - (தனக்குள்ளபொருளின்) அளவை, அறிந்து - தெரிந்து, வாழாதான் - (அதற்கேற்க) வாழாதானுடையவனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை, உளம்போல - உள்ளவைபோலத் (தோன்றி), இல்லாகி - (மெய்ம்மையால்) இல்லையாகி, தோன்று - (பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல், கெடும் - கெடும்.

௧௦. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்குள்ள அளவு தூக்காமைக் கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும், எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவை நான்குபாட்டானும் மூவகையாற்றலுள் செருமையின் பகுதியாய பொருள்வலி யறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உளவரை-(தனக்கு) உள்ள பொருளினளவை, தூக்காத - ஆராயாமைக்கேதுவாகிய, ஒப்புரவு ஆண்மை - உபகாரமுடைமையால், வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினளவு, வல்லைக்கெடும் - விரைவாகக்கெடும்.

சஅம் அதிகாரம்—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனும்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல், அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழு
திற்கண் வெல்லாநிற்கும்; ஆதலால், பகைவரை இகலை வெல்லக் கருதும்அர
சர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது, எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. காலமல்லாவழி வலியாற் பயனில்லையென்பது
கூறுகின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுந் தம்முள்
ஒத்து நோய்செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலிய வுடைத்தாய்த்தானை
வருத்தாது செல்லும் இயல்பினதாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக்கூறப்பட்

(தே - ப - ரை.)—காக்கை - காக்கையானது, கூகையை -
(தன்னைப்பார்க்கிலும் வலிதாகிய) கோட்டானை, பகல்-பகற்பொழு
து, வெல்லும்-செயிக்கும், (ஆதலால்), இகல் - பகைவரை, வெல்

லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு, பொழுது
வேண்டும் - (அதற்கேற்ற) காலம் வேண்டும்.

உ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக றிருவினைத்
தீராமை யார்க்குங் கயிறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினைசெய்து ஒழுகு
தல் ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ்செல்வத்தைத் தன்கண் நீங்காமற்
பிணிக்குங்கயிறாம், எ-று.

காலத்தோடுபொருந்துதல்—காலந்தப்பாமற்செய்தல். தீராமையென்ற
தனால், தீர்வன்மாலையதென்பது பெற்றாம். வினை வாய்த்துவருதலான் அத
னின் ஆகுஞ் செல்வம் என்றும் நீங்காதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பருவத்தோடு ஒட்ட - (அரசன்) காலத்
தோடுபொருந்த, ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) நடக்கல், திருவினை -
(ஒருவரிடத்தும் நில்லாது நீங்குஞ்) செல்வத்தை, தீராமை - (தன்னி
டத்து) நீங்காமல், ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய, கயிறு - கயிறாகும்.

௩. அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
காலம் அறிந்து செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசரால் செய்தற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப் படுவன உளவோ, அவற்றை முடித்தற்கு ஆம் கருவிகளுடனே செய்தற்கு ஆய காலம் அறிந்து செய்வாராயின், எ-று.

கருவிகளாவன —மூவகையாற்றலும் நால்வகை உபாயங்களுமாம். அவை உளவாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்ப தறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லாவினையும் எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—கருவியால் - (முடித்தற்கு அமைந்த) காரணங்களுடனே, காலம் - (செய்தற்குஆகும்) காலத்தையும், அறிந்து - தெரிந்து, செயின் - செய்வாராயின், அருவினை என்ப - (அரசரால்) செய்தற்குஅரிய தொழில்களென்று சொல்லப்படுவன, உளவோ - உண்டோ.

௪. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

௪௯-ம் அதி. காலமறிதல்

(பரி-ரை.) எ-று,—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானே ஆளக் கரு தினும் அஃது அவன் கையகத்ததாம். அதற்குச்செய்யும் வினையைக் கால மறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வனாயின், எ-று.

இடத்தாலென்பதற்கு மேற்கருவியா னென்பதற்கு உரைத்தாங்குரை க்க. கைகூடாதன ம் கைகூடுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானுங் கால மறிதற்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—காலம் - காலத்தை. கருதி - அறிந்து, இடத்தால் - இடத்தோடுபொருந்த, செயின் - (அதற்காகச்செய்யுந் தொழிலைச்) செய்வானாயின், ஞாலம் - (ஒருவன்) பூமிமுழுவதை யும், கருதினும் - (தானே ஆள) நினைத்தாலும், கைகூடும் - (அது) அவன் கைக்குள் இருந்ததாம்

ரு. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(பரி-ரை.) எ-று,—தப்பாது ஞாலமெல்லாங் கொள்ளக் கருதும் அர சர் தம் வலிமிகும் ஆயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி யதுவருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார், எ-று

தப்பாமை - கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதியென் பதனாற் பெற்றும். அதுகருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுங் கேய்த லுறுதலும் உறுவாராகலின், இருப்பரெனரும். இருத்தலாவது கட்பாக்கல், கையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும அறு வகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறாயது. இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது

(தே-ப-ரை)—கலங்காது - தப்பாமல், ஞாலம் - பூமிமுழு வதையும், கருதுபவர் - (கைக்கொள்ள) நினைக்குமரசர், காலம் - தம்வலி மிகுமாயினும் அதைநினையாமல் அதற்கேற்ற) காலத் தையே, கருதி - நினைத்து, இருப்பர் - (அதுவருமளவும் பகை மேற்செல்லாது) காத்திருப்பார்

அ ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—வலிமிகுதியுடைய அரசன் பகைமேற்செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு பொருகின்ற தகர் தன்பகை கெடப்பாய்தற்பொருட்டு பின்னே கால்வாங்குந் தன்மைத்து, எ-று.

௫௯ காலமறிதல்

உவமைக்கண் தாக்கற் கென்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற் பொருட்டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—ஊக்கமுடையான்-மிகுந்த வலிமையுடைய அரசன், ஒடுக்கம் - (பகைமேற்செல்லாது) காலம்பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு, பொருதகர் - சண்டைசெய்கின்ற ஆட்டுக்கடா, தாக்கற்கு- (தன்பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேருந்தகைத்து - பின்னே கால்வாங்கிப்போம் தகைமைத்து

எ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடைய அரசர் பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளார்; தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினை யறிந்து அது வருந்துணையும் உள்ளே வெகுள்வர், எ-று

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்ப்பரெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். அறிய வெகுண்டுழித் தம்மைக் காப்பர் ஆகலிற் புறம்வேராரென்றும், வெகுளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமலடக்குதல் கூடாமையின் உள்வேர்ப்பரென்றும் கூறினார்.

(தே-ப-ரை)—ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய அரசர், ஆங்கே - (பகைவர் குற்றஞ்செய்த) அப்பொழுதே, பொள்ளென - (அவரறிய) விரைவாக, புறம்வேரார் - புறத்தில் கோபஞ்செய்யார், காலம்- (அவரை வெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை, பார்த்து - அறிந்து, உள் வேர்ப்பர் - உள்ளேகோபங்கொண்டிருப்பர்.

அ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் வெல்லக் கருதிய அரசர் பகைவர்க்கு இறுதிக் காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற்பணிக; பணியவே, அக்காலம் வந்திறும்வழி அவர் தகைவின்றி இறுவர், எ-று.

பகைமை ஒழியும் வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அவனைத் தாழவே அவர் தம்மைக் காத்த லிகழ்வாராகலின் தப்பாமற் கெடுவரென்பார் அவர்தலை கீழாமென்றுங் கூறினர். தலைமேற்கொண்டதொரு பொருளைத் தன்னுங்கால் அது தன்தலை கீழாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்டிபாட்டானும் இருக்கும்வழிப்பகைமை தோன்றாம லிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது.

சகூஎம் அதி. காலமறிதல் உக்ஙி

(தே-ப-ரை.)—செறுநரை - (வெல்லக்கருதிய அரசர்) பகைவரை, காணின் - கண்டால், சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர், இறுவரைகாணின் - அக்காலம் வந்து முடியுமிடத்து, தலை - (அவரது) தலை, கிழக்காம் - கீழ்விழும்.

கூ. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகையை வெல்லக்கருதும்அரசர் தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க, எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந் தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாது ஒழிதலின் அந்நிலையேயென்றும், அது பெறாவழிச் செய்யப்படாமையின் செய்தற்கரியவென்றுங் கூறினர். இதனாற் காலம் வந்துழிவிரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—எய்தற்கு அரியது - (பகையைவெல்லக்கருதும் அரசர்தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம், இயைந்தக்கால் - வந்து கூடியக்கால், அந்நிலையே - அது நீங்குமளவிலே, செய்தற்கு அரிய - (அக்காலம் வாராததற்குமுன்னே) செய்தற்கு அரியனவாயிருந்த தொழில்களை, செயல் - செய்யக்கடவர்.

௧0 கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(பரி-ரை.) எ-து.—வினைமேற் செல்லாதிருக்குங்காலத்துக் கொக்கு நக்குமாறுபோல இருக்க; மற்றைச செல்லுங்காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க, எ-று.

மீன்கோடற்கு இருக்கும் வழி அது வந்தெய்துந் துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற்பொருட்டு உயிரில்லது போன்றிருக்கும் ஆகலானும், எய்தியவழிப் பின்தப்புவதற்கு முன்பே விரைந்து குத்தும் ஆகலானும், இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் கொக்கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்க வென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்துகவென்றும் உரைக்கப்படும், இது தொழில் உவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—கூம்பும்பருவத்து - தொழின்மேற்செல்லாதிருக்கவேண்டுங்காலத்தில், கொக்குஒக்க - கொக்கு இருப்பது போல் இருக்கக்கடவன்; மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து, அதன்குத்துஒக்க - அது தப்பாமற் குத்திக்கொள்வதுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்கக்கடவன்.

௫0-ம் அதிகாரம்—இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே

க. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்அல் லது.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவரை முற்றுதற்காகுதோரிடம் பெற்றபின் அல்லது அவர்மாட்டு யாதொரு வினையையுந் தொடங்காதொழிக; அவரைச் சிறியரென் றிகழாதொழிக, எ-று.

முற்றுதல்-வளைதல். அதற்காம் இடமாவது வாயில்களானும் நூழில்களானும் அவர் புகவொடு போகவொழியும்வகை அரணினைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தம்முள் நலிவிலாத பலபடை யிருப்பிற்கும் மதிலும் அகழு முதலிய அரணசெய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—முற்றும் - (பகைவரை) வளைந்துக்கொள்வதற்கான, இடம் - ஓரிடத்தை, கண்டபின் அல்லது - பெற்றாலேன்றி, எவ்வினையும் - (அவரிடத்து) யாதொரு தொழிலையும், தொடங்கற்க - தொடங்காதிருக்கக்கடவர்; எள்ளற்க - (அவரைச் சிறியரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர்.

உ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்

(பரி-ரை) எ-து,—மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினை உடையார்க்கும் அரணைச்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம் பலபயன்களையுங்கொடுக்கும், எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவெனப் பொறு அரசர் மனத்தின்கண் நிகழ்வ தாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்ற

அரசர்மேற்றாயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அரண்சேர்ந்தா மாக்கமும் உண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய மூற்றினை. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவரால் தமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின.

(தே - ப - ரை)—முரண் - மாறுபாட்டை, சேர்ந்த - அடைந்த, மொய்ம்பினவர்க்கும் - வலிமையை யுடையவருக்கும், அரண் சேர்ந்தாம் - அரணைச்சேர்ந்த, ஆம் - ஆகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கமானது, பலவும் - பயன்களையும், தரும் - கொடுக்கும்.

ந ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(பரி-ரை) எ-து—வலியார் அல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர், அதற்கேற்ற இடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினை செய்வராயின், எ-று.

வினையென்பதூஉம் தம்மையென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல் - பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணானும் படையானுங்காத்தல். இவ்வாற்றான் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெல்வரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—இடன் அறிந்து - (வெல்லுதற்கேற்ற) இடத்தைஅறிந்து, போற்றி -(தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு, போற்றார்கண் - பகைவரிடத்து. செயின் - (தொழிலைச்) செய்வாராயின், ஆற்றாரும் - வலியில்லாதவரும், ஆற்றி - பலமுடையவராகி. அடுப - வெல்லுவார்.

—— ——

ச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் வினைசெய்தற்கேற்ற இடத்தினையறிந்து சென்ற அரசர் அவ்வினைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வாராயின் அவரை வெல்வதாக எண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினை யிழப்பர், எ-று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்

பட்ட தம்வெற்றியை அதனையிழப்பரென்றார். அவர் வினைசெய்யாமல் தம் மைக்காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பகைவ ரரண்ண் புறத்திறப்பார் அதற்காமிடம் அறிதல் கூறப்பட்டது.

உ௬௦ ரு௦-ம் அதி. இடனறிதல்

(தே - ப - ரை)—இடன் - (தாம்தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை. அறிந்து-தெரிந்து, துன்னியார்-சென்றஅரசர், துன்னி-(அவ்வரணைப்) பொருந்திநின்று, செயின்-(அத்தொழிலைச்) செய்வா ராயின், எண்ணியார் - (முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை, இழப்பர் - இழந்து விடுவர்.

ரு. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற.

(பரி-ரை.) எ-து,—முதலை ஆழமுடைய நீரின்கண்ஆயின் பிறவற்றை வெல்லாத் தான் வெல்லாநிற்கும்; அப்புனலின் நீங்குமாயின் அதனைப் பிற வெல்லாம் வெல்லாநிற்கும், எ-று.

எனவே, எல்லாரும் தந்நிலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிற வென்பது முன்னும கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின்கண் பிறவெல்லாம் நிற்றல் ஆற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம், அவை இயங்கு தற்குரிய நிலத்தின்கண் அஃதியங்கல் ஆற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாம் எளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிற்றல் ஆற்றா இடனறிந்து செல்வாராயின் அவர்தமக் கெளியராவர் அன்றித் தாம் நிற்றல்ஆற்றாவிடத் துச் செல்வாராயின் அவர்க் கெளியராவரென்னும் பொருள்தோன்ற நின்ற மையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னும் அலங்காரம். அவரை அவர் நிற்றல் ஆற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—முதலை - முதலையானது, நெடும்புனலுள் - ஆழமுள்ள நீரிலானால், பிற - பிறவுயிர்களையெல்லாம், வெல்லும் -

வெல்லாநிற்கும்; புனலின் - அந்நீரினின்றும், நீங்கின் - நீங்கினால், அதனை - அம்முதலையை, பிற - பிறவுயிர்களெல்லாம், அடும் - வெல்லும்.

---

௬. கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலத்தின்கண் ஓடுங் கால்வலிய நெடியதேர்கள் கடலின்கண் ஓடமாட்டா; இனி அக்கடலின்கண் ஓடும் நாவாய்கள் தாமும் நிலத்தின்கண் ஓடமாட்டா, எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடுமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. கால்வனெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்றகாலும் பெருமையுமுடைய வாயினுமென்பது படநின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களை

அறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலே அலங்காரமாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—வல்கால் - (நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமை ஆகிய உருளைகளையுடைய, நெடுந்தேர் - பெரிய தேர்கள், கடல் - கடலில், ஓடா - ஓடமாட்டாவாம்; கடல்ஓடும் - கடலில்ஓடுகின்ற, நாவாயும் - மரக்கலங்களும், நிலத்து-நிலத்தில், ஓடா - ஓடமாட்டாவாம்

௭. அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்

(பரி-ரை.) எ-து,—பகையிடத்து வினைசெய்யுந் திறங்களையெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வாராயின் அச்செயற்குத் தந்திண்மையல்லது பிறிதொரு துணை வேண்டுவதில்லை, எ-று.

திண்ணியராய் நின்று செய்துமுடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணை வேண்டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற் கேதுவின்மையின். இவை மூன்று பாட்டானும் வினைசெய்தற்காம் இடனறிதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) — என்றாமை - (அரசர் பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்யும் விதங்களையெல்லாம்) குறையாமல், எண்ணி - ஆலோசித்து, இடத்தால் - இடத்தோடுபொருந்த, செயின் - செய்வாராயின், அஞ்சாமையல்லால் - (அச்செயலுக்குத் தமது) தைரியமல்லாமல், துணை - (வேறொரு) துணை, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை.

அ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெரும்படையுடைய அரசன் எனைச்சிறுபடையுடையானை அழித்தல் கருதி அவன் புகலைச்சென்று சாருமாயின் அவனால் தன் பெருமை யழியும், எ-று.

செல்லிடம் - அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது - எழுந்திருக்கு மென்றாற்போல ஒரு சொல். ஊக்கத்தின் அழிவு உடையான்மேலேற்றப்பட்டது. தன்படைப் பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்வனாயின் அஃது அப்படைக் கொருவகுசென்ற வினைசெயல் ஆகாமையான் ஆகப் பயிற்சியின்மையான்ஆக அப்பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்து விடுமென்பதாம்.

31

உசஎ ருO-ம் அதி. இடனறிதல்

(தே - ப - ரை.)—உறுபடையான் - பெருஞ்சேனையையுடைய அரசன், சிறுபடையான் - சிறியசேனையுடையவனது, செல்லிடம் - செல்லுமிடத்தை, சேரின் - (அவனை அழிக்கநினைத்துச்) சேர்வனாயின், ஊக்கம் - (அவனால்தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும் - அழிந்துபோம்.

க. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது

(பரி-ரை.) எ-து,— அரண்அழிதற்கருமையும் பெருமையாகிய ஆற்றலும்உடையர் அல்லராயினும், வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்

இன்கட்சென்று தாக்குதலரிது, எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மை யுடையாரைச சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட்சென்று தாக்கின் அவர் அது விட்டுப்போதற் றுணிவினர் அன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படை உடையு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சிறைநலனும் - அழித்தற்கு அரியகோட்டையும், சீரும் - பெருமையாகிய வலிமையும், இலர்எனினும் - இல்லாதவராயினும், மாந்தர் - (தொழில் செய்தற்கரிய) மனிதரை, உறைநிலத்தோடு - (அவரது) இருப்பிடத்திற்சென்று, ஒட்டல் - தாக்குதல், அரிது - அரியது.

௰ காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பாகர்க்கடங்காவுமாய் வேலாட்களைக் கோத்தகோட்டவுமாய களிறுகளை, அவை காலாழும் இயல்பிற்றாய சேற்றுநிலத்துப் பட்டுழி நரிகொல்லும், எ-று.

முகம் —ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையும்உடையாரும் தமக்கேலா நிலத்துச் செல்லின் அவற்றாற் பயனின்றி மிகவும்எளியரால் அழிவரென் பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ்முகத்த வென்று பாடமோதுவாருமுளர்: வேற்படை குளித்தமுகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேதுவாய் முடிதலின், அது பாடம் அன்மையறிக. இவை மூன்று பாட்டானும் பகைவரைச சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்துழிப் படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—கண்அஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதனவும், வேல் ஆள் முகத்த - வேலையுடைய ஆட்களைக் கோத்த கொம்பு

களையுடையனவும்ஆகிய, களிறு - யானைகளை, கால்ஆழ் - கால்புதைகிற இயல்பினதாகிய, களரில் - சேற்றுநிலத்தில் (அகப்பட்டவிடத்து), நரி - நரிகளானவை, அடும் - கொல்லும்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினாரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பன வற்றையும் செயலையும் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளான் ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதன் மூன்றுமறிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் * தானை வினையுற்றுழிச் செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
திறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசனாற் றெளியப்படுவான் ஒருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டான்வரும் அச்சமும் என்னும் ‡ உபதை நான்கின் திறத்தான் மனவியல்பு ஆராய்ந்தால் பின்பு தெளியப் படும், எ-று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோன்அன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனும் உரிமையுமுடையான் ஒருவனை வைத்தற்கெண்ணினம், இதுதான் யாவர்க்கும் இயைந்தது, நின்கருத்து என்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைந்தாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாலையன் ஆகலின் இவனைப்போக்கிக் கொடையும் உரிமையு முடையான் ஒருவனை வைத்தற்கெண்ணினம், இதுதான் யாவர்க்கும் இயைந்தது, நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டு || உரிமையோடு பயின்றாள் ஓர் தவமுதுமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக் கண்டு வருத்தமுறலுக் கூட்டுவிக்கவேண்டுமென்று என்னைவிடுத்தாள், அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும்பொருளுங் கைகூடுமெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒரு நிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவன் இல்லின்கண் அழைப்பித்து, இவர் அறைபோவான் எண்ணற்குச் சூழ்இயினாரென்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக்கொல்வான் சூழ்கின்றமை

* "தானை" எனவும் பாடம். ‡ உபதை - சோதனை.

உகூசு ருக-ம் அதி. தெரிந்துதெளிதல்

பின் அதனை நாம் முற்படச்செய்து ஈயக்கினிய அ"சனொருவனை வைத்தல், ஈண்டை யாவர்க்கும் இயைந்தது, நின்கருததென்னையெனச சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுந் திரிபிலனுயவழி எதிர்காலத்துந் திரிபில னெனக் கருத்தளவையாற் றெளியப்படுமென்பதாம். * இவ்வடநூற்பொருண் மையை யுட்கொண்டு இவரோதியகறியாது பிறரெல்லாம் இதனை உயி ரெச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத தோன்றியவாறே உரைத்தார்.

(தே - ப - ரை.)—அறம் - (அரசனால் சோதிக்கப்படுவான் ஒரு வன்) தருமமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - காமமும், உயிர் அச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டாலவரும் பயமும், நான்கின் - ஆகிய நான்கு தந்திரங்களினுடைய, திறம் - திறத்தினால், தெரிந்து - (மன திலே) ஆராய்ந்து, தேறப்படும் - (பின்) தெளியப்படுவான்.

உ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(பரி-ரை.) எ-ர,—உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து குற்றங்களினின்று நீங்கி நமக்கு வடு வருங்கொலென்று அஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன் கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குற்றங்களாவன'—மேல்அரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாறும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பு என்றிவை முதலாயவுமாம். நாண - இழிதொழில்களின் மனஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்ட லாகிய ஆகமஅளவையாற் றெரிவன. இந்நான்கும் உடையவனையே தெளிக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தெளிவு - (அரசனது) தெளிவானது, குடிப் பிறந்து - (உயர்ந்த) குடியில்பிறந்து, குற்றத்தின் - குற்றங்களினின் றும் நீங்கி, வடு - (நமக்குப்) பழுதுவருமோவென்று, பரியும்-அஞ்சி நிற்கும், நாணுடையான்கட்டே - நாணமுடையவனிடத்ததே.

ரு. அரியகற் றசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்கள் அற்றார்மாட்டும் நுண்ணிதாக ஆராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது, எ-று.

இவ்வுரை காஞ்சி ... அர்த்தசாஸ்திரம் ... 40-ம் அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

ருகூ-ம் அதி· தெரிந்துதெளிதல் உசரு

வெண்மை-அறியாமை; அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற் றெரிந்தால் அதுவும் இல்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமும் குற்றமுந்தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அரிய கற்று - (கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களைக்கற்று, ஆசு - (முன்சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள், அற்றார்கண்ணும் - நீங்கவரிடத்தும், தெரியுங்கால் - (நுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிறு - அறியாமையானது, இன்மை - இல்லாதிருப்பது, அரிதே - அரியதே

எ. குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்

(பரி-ரை.) எ-து,—குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களை ஆராய்ந்து வினைக்குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை ஆராய்ந்து அவனை அம்மிக்கவற்றானே அறிக, எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன:—தலைமையான் ஆகப் பன்மையான் ஆக உயர்ந்தன. அவற்றான் அறிதலாவது குணமிக்கதா

யின் வினைகுரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றும் அறிதல் குணமே உடையார் உலகத்தர்யாகலின், இவ்வகை யாவரையுந் தெளிக வென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—குணம் - (குணகுற்றங்களில் ஒன்றே யுடையார் உலகில் இல்லாமையால்) குணங்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, குற்றமும் - மற்றைக் குற்றங்களையும், நாடி - ஆராய்ந்து, அவற்றுள் - (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும், மிகை - மிகுந்தவைகளை, நாடி - ஆராய்ந்து, மிக்க - மிகுந்தவைகளால், கொளல் - (அவரை) அறியக்கடவன்.

ரு. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறப்புக் குணம் அறி வென்பனவற்றான் மக்கள் எய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது தாம் தாம் செய்யுங் கருமமே, பிறிதில்லை, எ-று.

௨௱௫ ருகூம் அதி. தெரிந்துதெளிதல்

இஃது ஏகதேசஉருவகம். மக்களது பெருமையும் சிறுமையும், தப்பாமல் அறியலுறுவார்க்குப் பிறகருவிகளும் உளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென்பது தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். இதனாற் குணக்குற்றங்கள் காடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பெருமைக்கு-(குடிப்பிறப்புக்குணம் அறிவு என்பவற்றால் மனிதரடையும்) பெருமையாகிய பொன்னின் மாற்றறிதற்கும், ஏனைச்சிறுமைக்கும் - மற்றைச்சிறுமையாகிய பொன்னின்மாற்றறிதற்கும், கட்டளைக்கல - உரைகல்லாவது, தம் தம் கருமமே - தங்கள் தங்கள் செயல்களேயாம்.

௬௭. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணார் பழி.

(பரி-ரை.) எ-து,—சுற்றமில்லாதாரைத் தெளிதலையொழிக; அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர் ஆகலான் பழிக்கஞ்சார், எ-று.

பற்றிலரென்பதனால் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பன வொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்கும் ஏதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—அற்றாரை - சுற்றமில்லாதவரை, தேறுதல் ஓம்புக - தெளிதலொழியக்கடவன், அவர் மற்றுப்பற்றிலர் - அவர் உலகத்தோடு சம்பந்தமில ராதலால், பழி - பழிக்கு, நாணார் - அஞ்சார்.

---

௬௮. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல் அரசனுக்கு எல்லா அறியாமையையுங் கொடுக்கும், எ-று.

தன்னோடு அவரிடைநின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார்மேல் வினையைவைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் கெடும், கெட்டால் அவர்க்குளதேயன்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினையறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவும் உளவாமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—காதன்மை - அன்புடைமையானது, கந்து ஆக - பற்றுக்கோடாக, அறிவு - (தமக்கு) அறியவேண்டுமவைகளை, அறியார் - அறியாதவரை, தேறுதல் - தெளிதலானது,

௫௧-ம் அதி. தெரிந்துதெளிதல் உசஎ

பேதைமை எல்லாம் - அரசனுக்கு எல்லா அறியாமைகளையும், தரும் - கொடுக்கும்.

௮. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா இடும்பை தரும்

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னொடு இயைபுடையன் அல்லாதானைப் பிறப்பு முதலியவற்றானும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு அத்தெளிவு தன் வழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

இயைபு-தன் குடியொடு தொடர்பு. இதனானே அதுவும் வேண்டு மென்பது பெற்றாம். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால் தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்கைப்பட்டுக் கீழாய் விடுவர் என்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தால் தொக்கது.

(தெ - ப - ரை.)—பிறனை - தன்னொடுசம்பந்தம் இல்லாதவனை, தேரான் - (பிறப்புமுதலியவற்றாலும் செய்கையாலும்) ஆலோசியாதவனாகி, தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு, (அத்தெளிவு), வழிமுறை - (அவன்) குடிவழிக்கிரமத்திலும், தீரா - நீங்காத, இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்

௯. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக; ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருள்களை ஐயுறாதொழிக, எ-று.

தேறற்கவென்ற பொதுமையான் ஒருவினைக்கண்ணும் தெளியலாகா தென்பது பெற்றாம். ஈண்டுத்தேறுக வென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின்மேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவரவர் ஆற்றற் கேற்ற வினைகளை. பொருள்—ஆகுபெயர்.

(தெ - ப - ரை)—யாரையும் - யாவரையும், தேராது - ஆராயாமல், தேறற்க - தெளியாதிருக்கக் கடவன், தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின், தேறும்பொருள் - தெளியும்பொருள்களை, தேறுக - தெளியக்கடவன்.

---

௧௦. தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் ஒருவனை ஆராயாது தெளிதலும் ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும் அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

வினைவைத்தபின் ஒருதவறு காணாதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவனறிந்து இனி இது நில்லாதென்னும் கருத்தான் அவ்வினையை நெகிழ்த்துவிடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும்படும், ஆகலான் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லை கூறியவாறு. இவை ஐந்துபாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதூஉம், அவரைத் தெளிந்தாற் படும் இழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லையும், கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை)—தேரான் - (அரசன் ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிவும் - தெளிதலும், தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவனிடத்தே, ஐயுறவும் - சந்தேகப்படுதலும், தீரா இடும்பை - (அவனுக்கு) நீங்காத துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்

௫௨-ம் அதிகாரம்—தெரிந்துவினையாடல்

அஃதாவது அங்ஙனந் தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளை அறிந்து ஆளுந்திறம். அதிகார முறைமையும்

க நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னாளப் படும்.

(பரி-ரை) எ-து,—அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கண் ஆவனவும் ஆகாதனவும் ஆய செயல்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய இயல்பினையுடையான் பின் அவனாற் சிறந்தவினைகளிலே ஆளப்படும், எ-று.

தன்னை உரிமை அறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு ஏவியதோர்

வினையை அரசன் தன்கணவைத்தவழி அதன்கண் ஆம்செயல்களையே செய் தவன் பின்னும் அவ்வியல்பின னுதல்பற்றி அகமாய வினைக்கணே ஆளப் படுவ னென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன் உரிமை அறி தற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—நன்மையும்தீமையும்-(அரசன் முதலில்ஒரு தொழிலைக் கொடுத்தால் அதில்) ஆவனவும் ஆகாதனவும் ஆகிய செயல்களை. நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து, நலம் - (அவைகளுள்) ஆமவை களையே, புரிந்த - விரும்பிய, தன்மையான் - தன்மையுடையவன், ஆளப்படும் - (பின்பு சிறந்தொழில்களில் அவன்) ஆளப்படுவான்.

ருஉ-ம் அதி. தெரிந்துவினையாடல் உசஉ

உ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை

(பரி-ரை.) எ-து,—பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து அப்பொரு ளாற் செல்வங்களை வளர்த்து அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வக்கட் கும் உற்ற இடையூறுகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் அரசனுக்கு வினைசெய்க, எ-று.

வாயில்களாவன மேல் * இறைமாட்சியுள் இயற்றலும் என்புழி உரைத் தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் † வார்த்தையுமாம். செல் வங்களாவன ஆண்டுப் பொருளும் இன்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடை யூறுகளாவன அரசன் வினைசெயவார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்று இவரான் வரும் கலிவுகள்.

(தே - ப - ரை)—வாரி - (பொருள்கள்) வரும்வழிகளை, பெரு க்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து - (அப்பொருள்கள்களாலே) செல்வங்களைவளர்த்து. உற்றவை - (அவ்வரும்வழிகளுக்கும் பொ ருள்களுக்கும் செல்வங்களுக்கும்) வந்த இடையூறுகளை, ஆராய் வான் - (தினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினை - தொ ழிலை, செய்க - (அரசனுக்குச்) செய்யக்கடவன்

---

௩ அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன்மாட்டன்பும் அவனுக்காவன அறியுமறிவும் அவை செய்தற்கட் கலங்காமையும் அவற்றாற் பொருள் கையுற்றவழி அதன் மேல் அவாவின்மையுமாகிய இந்நான்கு குணங்களையும் நிலைபெறவுடையான் மேலதே வினையைவிட்டிருக்குந் தெளிவு, எ-று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதும் ஆராய வேண்டுவதில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆடற்குரியானது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அன்பு - (அரசனிடத்து) அன்பும், அறிவு - அவனுக்கு ஆவனவற்றை அறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவை வினைச் செய்யுமிடத்து) மனங்கலங்காமையும், அவா இன்மை - அவற்றால் பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல்) ஆசைஇல்லாமை

* திருக்குறள்—௬அ௫.
‡ வார்த்தை—விர்த்தி, தொழில்.

யும், இந்நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கு குணங்களையும், நன்கு உடையான்கட்டே - நிலையாக உடையவனிடத்ததே, தெளிவு - (தொழிலைவிட்டிருக்கும்) தெளிவு

---

௪ எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர்

(பரி-ரை.) எ-று,—எல்லாவகையானும் ஆராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்த பின்னும் அவ்வினையின இயல்பானே வேறுபடுமோந்தர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

* கட்டியங்காரன்போல அரச இன்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவோ தல்

லது அதனைக் குறதமென்றெழுந்து தம்மிபலபி வினரயா அரியராகலின், வேறுகுமாந்தா பலரென்றா. வினைவைப்பதற்முன் எலலாக் குணங்களும உடையராய வைத்தபின் விகாரப்படுவோரை இடையாயதொரு வினையைவைத் தறிந்து ஒழிக்க வென்பதாய. இதனுன் ஒருவகையா லொ,ச்கப்படுவோர் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—எனை வகையால் - எல்லாவகைகளாலும், தேறியக்கண்ணும் - ஆராய்ந்துதெளிந்து தொழிலைவைத்த பின்னும், வினைவகையான - அத்தொழிலின் நன்மையினுலே, வேறு ஆகும் - வேறுபடுகின்ற, மாந்தா - மனிதர், பலா - (உலகத்தில) பலர்

கு அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யும உபாயங்களை அறிந்து செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களைப் பொருத்து முடிவுசெய்ய வல்லானை அல்லது வினைதான் இவன் நம்மாட்டு அன்புடையனென்ற பிறனொருவனை யேவும் இயல்புடைத்தன்ற, எ-று.

செயகிறபாற்கெனபது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களான் அல்லது அன்பான் முடியாதென இதனுல் வினையினது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து-(செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி - (செயலாலும் இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களைப்) பொறுத்து, செய்கிற்பாற்கு அல்லால்-

---

கடடியங்காரன் சீவகசிந்தாமணியிற் கூறப்படும சச்சந்தனெனனும் அரசனுடைய மந்திரி,

(முடிவு) செய்யவல்லவனுக்கு அல்லது, சிறந்தான் என்று - (இவன் நம்மிடத்து) அன்புடையவனென்று, ஏவல்பாற்று அன்று - (வே

ஞெருநலினை) ஏவுதற்றன்மையை உடையதன்று.

---

௬. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(பரி-உரை.) எ-து,—முதற்கண்ணே செய்வானது இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து பின் செய்யப்படும் வினையினது இயல்பை ஆராய்ந்து பின் அவ்விரண்டையும் அதனையுடைய காலத்தோடு பொருந்தப் பொருந்தஅறிந்து அவனை அதன்கண் ஆட்கொள்ளச்செய்க, எ-று.

செய்வானது இலக்கணமும் வினையினது இயல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்த வுணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கண முடையான் செய்யின் இவ்வியல்பிற்றாய வினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல்.

(தே - ப - உரை.)—செய்வானை - (முன்னே) செய்பவனிலக்கணத்தை, நாடி - ஆராய்ந்து, வினை - (பின் செய்யப்படும்) தொழிலினியல்பை, நாடி-ஆராய்ந்து, காலத்தோடு - (பின்பு அவனையும் அத்தொழிலையும்) காலத்துடனே சேர்த்து, எய்த - பொருந்த, உணர்ந்து - அறிந்து, செயல் - அவனை அத்தொழிலினிடத்து ஏவச் செய்யக் கடவன்

௭. இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல்.

(பரி-உரை.) எ-து,—இவ்வினையை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனென்று கூறுபடுத் தாராய்ந்து, முன்னும் பின்னும் இயைந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக, எ-று

கருவி-துணைவரும் பொருளும் முதலாயின. வினை முதலும் கருவியும் வினையுந் தம்முள் இயைதலாவது ஒன்றோடொன்று ஏனைய இரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல். விடுதல் - அதற்கு அவனை உரியனாக்குதல்.

(தே - ப - ரை.)—இதனை - இத்தொழிலை, இதனால் - இந்தக் காரணத்தால், இவன்முடிக்குமென்று - இவன் முடிக்கவல்லவனென்று, ஆய்ந்து - (பகுத்து) ஆராய்ந்து, அதனை - (இம்மூன்றும் தம்முள் ஒத்திருந்தவிடத்து) அத்தொழிலை, அவன்கண் - அவனிடத்தே, விடல் - விடக்கடவன்.

௫௨-ம் அதி. தெரிந்துவினையாடல்

அ. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற் குரியனாகச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெய்தற் குரியனாக ஆராய்ந்து துணிந்தால், பின் அவனை அதற் குரியனுமாறு உயரச்செய்க, எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்து முடிக்கும் ஆற்றலுடையானாக்குதல். அது செய்யாக்கால் கெடுமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—உரிமை - (ஒருவனை அரசன்) தன்தொழில் செய்தற்கு உரியனாயிருக்கையை, நாடியபின்றை - ஆராய்ந்து துணிந்தபின்பு, அவனை அதற்கு - அவனை அத்தொழில்செய்தற்கு, - உரியவனாக, செயல் - (உயரச்) செய்யக்கடவன்.

௯. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(பரி-ரை.) எ-து,—எப்பொழுதுந் தன்வினையின்கண்ணே முயறலையுடையான் அவ்வுரிமையால் தனக்குக் கேளாய ஒழுகுகின்ற தன்மையை அது பொறாதார் சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும், எ-று.

கேளாயொழுகுகின்ற தன்மையாவது தான் பிறனாய் நில்லாது கேளிர் செய்யும் உரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுகுதல். அவனை அவமதிப்பாகக்

கொண்டு செறக்கருதுமாயின் பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம் ஆகவே, தன்செல்வ ம கெடுமென்பது கருத்து. இந்நான்குபாட்டானும் ஆள் தற்குரியானை அளுர்ிரக கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வினைக்கண் - (நல்) தொழிலினிடத்தே, வினைஉடையான் - (எப்போதும்) முயற்சியையுடையவன், (அவ்வுரிமையால்), கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை, வேறுஆக - (அதுபொருதலாத சொல்லைக்கேட்டு) மாறுபட, நினைப்பானை - நினைக்கும் அரசனை. திரு - திருமகள், நீங்கும் - விட்டுநீங்குவாள்.

---

௫0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது; ஆதலான், அரசன் அவன்செயலை நாள்தோறும் ஆராய்க, எ-று.

௫௰-ம் அதி. சுற்றந்தழால் ௨௫௪

அஃதொன்றனையும் ஆராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லாம் ஆராய்ந்தானும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற் றன்னுள்ளே ஆராய்ந்து போதுகவென்பதாம். இதனான் ஆணடவழிசெய்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வினைசெய்வான் - தொழில்செய்பவன், கோடாமை - கோணாதிருக்க, உலகு - உலகமானது, கோடாது - கோணாது; (ஆகலால்), மன்னன்-அரசன், நாள்தோறும்-தினந்தோறும், நாடுக - (அவன்செயலை) ஆராயக்கடவன்.

௫௰-ம் அதிகாரம்—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் நன்கினோருரைத் தன்னில் நீககாமல் அமைற்றல். வினைசெய்வாரைக் கூறி எனசுசுற்றம் கூறுகின்ருர் ஆகலின், இது தெரிந்து வினையாடலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் செல்வந்தொலைந்து வறியன் ஆயவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைப் பழமையை எடுத்துக்கொண்டாடும் இயல்பு கள் சுற்றத்தாமாட்டே உளவாவன, எ-று.

சிறப்பும்மை வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கின்றது. பழமை - பற்றருக் காலதது தமக்குச செயத உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவாராகலின், ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இதனாற் சுற்றததது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பற்று அற்றகண்ணும் - (ஒருவன்) செல்வந் தொலைந்து வறுமைப்பட்டவிடத்தும், பழமை - (தம்மோடு அவனிடத்து உண்டாகிய) பழமையை, பாராட்டுதல் - (எடுத்துக்) கொண்டாடுந்தன்மைகள், சுற்றத்தார்கண்ணே - உறவினரிடத்தே, உள - உளவாகும்.

உ. விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
ஆக்கம் பலவுந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்பறாத சுற்றம் ஒருவற்குக்கூடுமாயின் அஃது அவற்குக் கிளைத்தல் அறாத செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும், எ-று.

உகுமை முடிவு அருமை சுற்றந்தழால்

உட்பகையினீக்குதற்கு விருப்பறாச் சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்கும் ஒருதலையாய செல்வத்தினீக்குதற்கு அருப்பறாவாக்கமென்றும், விசேடித்தார். தொடைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனது அருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்கள் ஆறனையும் நோக்கி. பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்கு

மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—விருப்பு அறா - அன்புநீங்காத, சுற்றம்-சுற்றமானது, இயையின்-(ஒருவனுக்கு) வாய்க்குமாயின், (அது) அரும்பு அறா - கிளைத்தல்நீங்காத, ஆக்கம்பலவும் - பலசெல்வங்களையும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

---

௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சு கலத்தல் இல்லாதவன் வாழ்க்கை குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும், எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத்தன்னளவும் அதனளவும் உசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதூஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவார் இன்மையின் புறத்துப்போமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—அளவளா இல்லாதான் - (சுற்றத்தோடு) நெஞ்சுகலத்த லில்லாதவனது, வாழ்க்கை - செல்வம், குளவளா - குளப்பரப்பானது, கோடுஇன்றி - கரையில்லாமல், நீர் நிறைந்து அற்று - நீர்நிறைந்தாற்போலும்.

---

௪. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது தன்சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும்வகை அதனைத் தழீஇ ஒழுகுதல், எ-று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனானென்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற் கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை)—செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால், பெற்றபயன் - (ஒருவன்) பெற்றபயனாவது, சுற்றத்தால் - (தன்) சுற்றத்தினாலே, தான்சுற்றப்பட - தான்சூழப் படும்வகை, ஒழுகல் - (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவிநடத்தலாம்.

---

௫. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற் சொல்லுதலையும் வல்லனாயின் தம்மிற்றொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும், எ-று.

இரண்டும் அளவறிந்தாற்றுதல் அரிதென்பது தோன்ற, ஆற்றினென்றார். தம்மிற்றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய் அவற்றாற் பிணிப்புண்டு வருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப.

(தெ-ப-ரை.)—கொடுத்தலும் - (ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன) கொடுத்தலையும், இன்சொலும் - இனியசொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் - செய்யவல்லவனாயின், அடுக்கிய - (தம்மில்) தொடர்ந்த, சுற்றத்தால் - (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும், சுற்றப்படும் - சூழப்படுவான்.

௬. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவன் மிக்ககொடையை உடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானும் ஆயின் அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத் தில்லை, எ-று.

மிக்ககொடை - ஒன்றானும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை - இஃது அரசற்கு வேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்துசெய்யாமை.

(தே - ப - ரை)—பெருங்கொடையான் - (ஒருவன்) மிகுந்த கொடையையுடையவனும், வெருளி - கோபத்தை, பேணன்-விரும்பாதவனும் (ஆனால்), அவனின் - அவனைப்போல, மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து - இப்பெரிய உலகத்தில், இல் - இலர்.

உருசு நுட-ம் அதி. சுற்றந்தழால்

எ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

(பரி-ரை.) எ-து,—காக்கைகள் தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தை அழைத்து அதனோடுங் கூட வுணணுநிற்கும்; சுற்றததான் எய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினை ' டையார்க்கே உளவாவன, எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன: பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வம் உடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமும் இன்பமுமே அன்றிப் பொருளும் எய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாய இயல்பென்றது தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல்.

(தே - ப - ரை.)—காக்கை - காகங்கள், கரவா - (இரைகண்டவிடத்து) மறைக்காமல், கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து, உண்ணும் - (அதனோடு) உண்ணுநிற்கும்; ஆக்கமும் - (சுற்றததால்வரும்) செல்வங்களும், அன்னநீரார்க்கே - அப்படிப்பட்ட குணத்தையுடையவர்க்கே, உள - உள்ளனவாகும்.

அ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந் தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின் அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர், எ-று.

உயர்ந்தார் நீக்குதல் நோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும்

விடா தொழுகுதல் நோக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்குபாட்டா னுஞ் சுற்றந்தழுவும் உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வேந்தன் - அரசன், பொதுநோக்கான்-எல்லாரையும் ஒருதன்மையாக நோக்காமல், வரிசை ஆக - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க, நோக்கின் - நோக்குவானாயின், அதுநோக்கி - அச்சிறப்புநோக்கி, வாழ்வார்பலர் - (அவனைவிடாது) வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர்.

கூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்தமராய் வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானு மொரு காரணத்தால் தன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல் அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டிலேயாகத் தானே யுளதாம், எ-று.

ருகூ-ம் அதி· சுற்றந்தழால் உருஎ

அமராமைக் காரணமின்றி யென்றதனுன், முன் அஃதுண்டாய்த் துறத்தல் பெற்றாம்: அஃதாவது, அரசன் தான் நெறிகெடவொழுகல் வெறுப்பன செய்தலென்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையாராய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனை ஒழிய ஒழியும். ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்து கொள்ள வேண்டா, பழைய இயல்பாய் நிற்குமென்பார், வருமென்றார்.

(தே - ப -ரை.)—தமர்ஆகி - (முன்பு சுற்றத்தாராயிருந்து), தன்துறந்தார் - யாதோ ஒருகாரணத்தால் தன்னைப்பிரிந்துபோனவர், சுற்றம் - (பின்னும்வந்து) சுற்றத்தாராகுதல், அமராமைக்காரணம் - அப்பொருந்தாமையின்காரணம், இன்றி - (தன்னிடத்து) இல்லையாக, வரும் - (தானே) உண்டாகும்.

கய. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த

னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காரணமின்றித் தன்னிடத்நுநின் றும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணததான் வந்த சுற்றத்தானை அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்து வைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க, எ-று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணம் இன்மைபெற்றும். வருதற்காரணததைச செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னும் காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக் கொளலென்றுங் கூறினர். பிரிந்து போய சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனை ஒழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின் நன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாகலின், தழுவுமாறுமுறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உழை - (காரணமின்றித்)தன்னிடத்தினின்றும், பிரிந்து - பிரிந்துபோய், காரணத்தின் - (பின்பு) காரணத்தால், வந்தானை - வந்தசுற்றத்தானை, வேந்தன் - அரசன், இழைத்து இருந்து - அக்காரணத்தைச்செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, கொளல் (தழுவிக்)கொள்ளக்கடவன்.

ருசு-ம் அதிகாரம்—பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றான் மகிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தல் முதலிய காரியங்களினும் சோர்தலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோர்வு இல்வழி யாகலின், இது சுற்றந்தழாலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந் தீது, எ-று.

மிக்கவுவகை - பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென் றிவற்றான் வருவது. அளவு பகைவரை அடர்த்தற்கும் கொடியோரை ஒறுத்தற்கும் வேண்டுவது. இறக்கவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுங்கொல்லும். இஃது இன்னாதன்றித் தன்னையே சோறலின், அதனினுந் தீதாயிற்று.

(தே-ப-ரை.)—சிறந்தஉவகை - மிகுந்த அகமலர்ச்சியினது, மகிழ்ச்சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய, சோர்வு - மறதியானது, இறந்த வெகுளியின் - (அரசனுக்கு) அளவுகடந்த கோபத்திலும், தீதே - தீயதேயாம்.

உ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு

(பரி-ரை.) இ-ன்,—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவிகெடுக்கும், அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறுபோல, எ-று.

நிச்சநிரப்பு-நாள்தோறும் இரவான் வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தல். அஃது அறிவுடையான்கண் உண்டாயின் அவற்கு இனிவரவாலும் பாவத்தாலும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவன் நன்குமதிப்பினை அழிக்கும்; அதுபோல, மறவியும் புகழுடையான்கண் உண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையாலும் காரியக்கேட்டாலும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவன் நன்குமதிப்பினை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டாலும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அறிவினை - ஞானத்தை, நிச்சநிரப்பு - நித்தியதரித்திரமானது, கொன்றாங்கு - கெடுக்கும்விதம்போல, பொச்சாப்பு - (ஒருவனுடைய) மறதியானது, புகழை - (அவன்) புகழை, கொல்லும் - கெடுக்கும்.

ருச-ம் அதி. பொச்சாவாமை உருங

க. பொச்சாப்பார்க் கில்லைப் புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

(பரி-ரை.) எ-ந,—பொசசாக் தொழுகுவார்க்குப் புகழுடைமையில்லை; அவ்வின்மை இக்நீதி நூலுடையார்க்கே அன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிக்கது, எ-று.

அரசர்க்கே அன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும்; அவை கைகூடாமையின் புகழில்லையென்பது தோன்ற, எப்பாலுலோர்க்குக் துணிவென்றார்

(தே - ப - ரை.)—புகழ்மை - புகழுடையராயிருக்கையானது, பொச்சாப்பார்க்கு - மறதியுடையவர்க்கு, இல்லை - இலது; அது - அவ்வில்லாமையானது, (இக்நீதி நாலுடையார்க்கே அன்றி), உலகத்து - உலகத்துள்ள, எப்பாலநூலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும், துணிவு - (ஒப்பமுடிந்த) தெளிவாம்

௪. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்
பொசசாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(பரி-ரை.) எ-து.—காடு மலை முதலிய அரணகளுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கண் அசசமுடையாககு அவற்றாற்பயனில்லை; அதுபோலச செல்வமெல்லாம் உடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியை உடையார்க்கு அவற்றாற் பயனில்லை, எ-று.

நன்மைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அரசமுடையார் நின்ற அரணழியுமாறும்போல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—அச்சமுடையார்க்கு - (மனத்தின்கண்) அசசமுடையார்க்கு, அரண் - (காடுமலை முதலாகிய) அரணங்களில் (இருந்தாலும்), இல்லை - (அவைகளாலே பயன்) இல்லை; ஆங்கு - அதுபோலவே, பொச்சாப்புடையார்க்கு - மறதியுடைவர்க்கு, நன்கு - செல்வமெல்லாம் (உடையராயிருந்தாலும்), இல்லை - (அவைகளாலேபயன்) இல்லை.

௫. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னாற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருதற்கு முன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான் பின்வந்து உற்றகாலத்துக்காக்க லாகாமையின் அப்பிழைப்பினை நினைந்திரங்கிவிடும், எ-று.

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன: சோர்வு பார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற்றின்கண் என்புழி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்புடையார்க்கு வரும் ஏதம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—முன்உற - (வாராமற்காக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருதற்கு) முற்பட, காவாது - (அறிந்து) காவாமல், இழுக்கியான் - மறந்திருந்தவன்; பின்ஊறு - பின் துன்பம் வந்த காலத்தில் (காக்கக்கூடாமையால்), தன்பிழை - தன்னுடைய அத் தவறு (நினைத்து) இரங்கிவிடும் - இரங்கிவிடுவான்.

௬. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசர்க்கு மறவாமைக்குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின் அதனை ஒக்கும் நன்மை பிறி

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம் பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டுமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும், சுருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண்டுதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக்காமை யென்றுங் கூறினர். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற் பெய ரடியாக வந்த வினையெச்சம். வாய்த்தல்-நேர்படுதல்.

(தே- ப - ரை.)—இழுக்காமை - (அரசர்க்கு) மறவாமையா னது, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின் - வாய்க்குமாயின், அது - அதனை, ஒப்பது - ஒக்கும் நன்மையானது, இல் - இல்லை.

எ. அரியவென் ருகாத தில்லைப்பொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல்லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை. மறவாத மனந்தானே எண்ணிச் செய்யப் பெறின், எ-று.

ருசு-ம் அதி. பொச்சாவாமை உகக்

* பொச்சாவாத என்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்தக்கரணமாகலின் கருவியென்றார். இடைவிடாதநினைவும் தப்பாத சூழ்ச்சியும் உடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம் இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—பொச்சாவா த-மறவாத, கருவியால் - மனத்தால், போற்றிச்செயின் - எண்ணிச்செயின். அரிய என்று - (இவை செய்தற்கு) அரியனவென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத இல்லை - முடியாத காரியங்களில்லை.

அ புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நூலுடையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க, அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நன்மையில்லை ஆகலான், எ-று.

அச்செயல்களாவன.—† மூவகைஆற்றலும், நால்வகை உபாயமும், ஐவகைத் தொழிலும், அறுவகைக் குணமும் முதலாயசெயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழிஇயோர்க்கும் உள்ளது நிரயத்துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை—ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டு

(தே-ப-ரை.)—புகழ்ந்தவை - நீதி நூலுடையார் இவை அரசர்க்கு உரியவையென்று உயர்த்திச்சொல்லிய செயல்களை, போற்றி - மறவாது, செயல்வேண்டும - செய்யக்கடவர், செய்யாது-

பொச்சாவாக் கருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருள் கோடலேசிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்து [illegible] "கலனும பொருளும்" என்னும் [illegible] சேருவனவா "[illegible]" என்புழிக் [illegible] கொண்டாம். பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்செயின் என்புழிப்பொச்சாவாக் கருவி என்பதும் அது" என [illegible]. இலக்கணவிளக்க நூலாருக்கும் இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளியுடையாரும் இதுவே கருத்தென்க.

† மூவகையாற்றல் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை [illegible], [illegible] உபாயம் கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என்பன, ஐவகைத்தொழில் பேற்சேறல், [illegible], [illegible], பொருள், [illegible] என்பன, அறுவகைக்குணம் நட்பாக்கல், பகையாக்கல் மேற்சேறல், இருத்தல், பிரிதல், கூட்டல் என்பன. இவற்றின் மூவகையாற்றலை [illegible] குறளுரையிலும், நால்வகை உபாயத்தை [illegible]-ம் குறளுரையிலும், ஐவகைத்தொழிலை [illegible] குறளுரையிலும், அறுவகைக்குணத்தை [illegible]-ம் குறளுரையிலுங் காண்க.

உகூஉ இசுஎம் அதி. பொச்சாவாமை

(அப்படிச்) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு - மறந்தவர்க்கு, எழுமையும் - எழுபிறப்பிலும் வரும் நன்மை, இல் - இல்லை, (ஆதலால்).

கூ. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(பரி-ரை.) இ-து,—அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கண் தாம் வலியுறும்பொழுது முற்காலத்து அதனின் ஆய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க, எ-று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சியே வேற்றித் தம்

மகிழ்ச்சியி னென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன்தோன்றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்தென்றவை கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துறுமென்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(தெ - ப - ரை.)—தம்மகிழ்ச்சியின் - (அரசர்) தமது மகிழ்ச்சியில், தாம் மைந்துறும்போழ்து - தாம்வசப்பட்டு நிற்கும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் - (முற்காலத்தில் அம்மகிழ்ச்சியில் தோன்றிய) மறதியினால், கெட்டாரை - கெட்டவர்களை, உள்ளுக - நினைக்கக்கடவர்.

௪௰. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து.—அரசனுக்குத் தான் எய்த நினைத்தபொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம், பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின், எ-று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயம் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உள்ளியது - (அரசன்தான்பெற) நினைத்த பொருளை, எய்தல் - அந்நினைத்தபடியே) அடைதல், எளிதுமன் - எளிதாகும், மற்றுந்தான் - பின்னும் அவன், உள்ளியது - அந்நினைத்தபொருளையே, உள்ளப்பெறின் - நினைக்கக்கூடுமானால்.

௫௫-ம் அதிகாரம்—செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செவ்விய கோல் போறலின் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலது

அகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ் செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி யாவர்மாட்டுங் கண்ணோடாது நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடும் ஆராய்ந்து அவ்வளவிற்றாகச் செய்வதே முறையாம், எ-று.

நடுவுநிற்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனை இறையென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார்கண்ணும் என்பார் யார்மாட்டுமென்றுங் கூறினர். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஓர்ந்து - (தன்கீழ்வாழ்வார் செய்தகுற்றத்தை) ஆராய்ந்து, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், கண்ணோடாது - தாட்சிணியப்படாமல், இறைபுரிந்து - நடுவுநிலைமையை விரும்பி, தேர்ந்து - (அக்குற்றத்திற்குச்சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வஃதே - அவ்வளவினதாகச் செய்தலே, முறை-

உ. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்துயிரெல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகா நிற்குமே எனினும், குடிகள் அரசன் செங்கோலுளதாயின் உளவாகா நிற்கும், எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் - இன்றியமையாமை. வானினுயவுணவை வானென்றும், கோலினுய செம்மைக் கோலென்றுங் கூறினார். அச்செம்மை இல்வழி உணவுளதாயினும் குடிகட்கு அதனாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—உலகுஎல்லாம் - உயிர்களெல்லாம், வான்நோக்கி - மழையைநோக்கி, வாழும் - வாழாநிற்கும், (ஆயினும்) குடி - குடிகள், மன்னவன் - அரசனது, கோல்நோக்கி - செங்கோலைநோக்கி, வாழும் - வாழாநிற்கும்.

---

௩. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(பரி-ரை) எ-து,—அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனுற் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்கும் காரணமாய் நிலைபெற்றது அரசனுற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல், எ-று.

அரசர் வணிகரென்னும் ஏனையோர்க்கும் உரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர் நூலென்றார். *"மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்—காவலன் காவலன்றித் தங்கா" ஆகலின். ஈண்டறமென்றது அவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோல் இல்வழி நடவாஆகலின், அதனை அவற்றிற்காதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மன்னவன்கோல் - அரசன் செங்கோலானது, அந்தணர்நூற்கும் - அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும் - (அதனுல் சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், ஆதியாய் - காரணமாகி, நின்றது - நிலைபெற்றது

---

௪. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(பரி-ரை) எ-து,—தன்குடிகளையும் அணைத்துச் செங்கோலையுஞ் செலுத்தும் பெருநிலவேந்தன் அடியைப் பொருந்தி விடார் உலகத்தார், எ-று.

அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டனையும் வழுவாமற்செயவான் நிலமுழுதும் ஆளுமாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும நீங்காஅன்பின ராவர்ஆகலின் அடிதழீஇ நிற்கு முலகென்றும், கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—உலகு - உலகத்தார், குடிதழீஇ - (தன்) குடிகளையும் அணைத்துக்கொண்டு, கோல் ஒச்சும் - செங்கோலையும் செலுத்தும், மாநிலமன்னன் - பெரியநிலவேந்தனது; அடிதழீஇ - அடியை அணைத்துக்கொண்டு, நிற்கும் - விடாதுநிற்பார்.

ரு. இயல்புளி கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

மணிமேகலை, "இருபத்தொன்றாவது சிறைசெய்தகாதை, உ0அ, உ0க,

ருரு-ம் அதி. செங்கோன்மை உகூ௫

(பரி-ரை.) எ-து,—பருவமழையுங் குன்றாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடிதால் கள் சொல்லியஇயல்பாற் செங்கோலைச் செலுத்தும் அரசனது நாட்டின்கண்ணவாம், எ-று.

உளியென்பது மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பெயலும் - (காலந்தப்பாத) மழையும், விளையுளும் - (குறைபாத) விளைவும், தொக்கு - (ஒருமிக்கக்) கூடி, இயல்புளி - (நூல்கள்சொல்லிய) இயல்பால், கோல்ஓச்சும் - செங்கோலைச்செலுத்தும், மன்னவன் - அரசனது; நாட்ட - நாட்டினுள்ளனவாம்.

சு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்

(பரி-ரை.) எ-து,—மன்னவற்குப் போரின்கண் வென்றியைக்கொடுப்பது அவன் எறியும வேலன்று கோல், அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின், எ-று.

கோல் செவ்விதாயவழியே வேல்வாய்ப்பதென்பார் வேல்அன்றென்றார்:

* "மாண்ட — வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்றார் பிறரும். கோடானென்பது பாடமாயின், கருவியின்தொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாக வுரைக்க.

(தெ - ப - ரை.)— மன்னவன் - அரசனுக்கு, வென்றிதருவது - (போரில்) வெற்றியைத்தருவது. வேல்அன்று - (அவன்எறியும்) வேற்படையன்றாகும், கோல் - (அவனது) செங்கோலாகும்; அதுவும் - அங்கோலும், (அவ்வாறுவது) கோடாதுஎனின் - (தான்) கோணாதிருக்குமாயின்.

எ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்; அவன் தன்னை அவனது செங்கோலே காக்கும், அதனை முட்டவந்தழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின், எ-று.

* புறநானூறு. ருஉ.

34

நுரு-ம் அதி. செங்கோன்மை

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு * மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் ‡ தன் கை குறைத்தான்கண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. இவை நான்குபாட்டானும் அதனைச்செலுத்தினான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)— இறை - அரசன், வையகம்எல்லாம் - பூமி முழுவதையும், காக்கும் - காப்பாற்றுவான்; முறை - (அவனது) செங்கோல், அவனை - அவ்வரசனை, காக்கும் - காப்பாற்றும், முட்டாச்செயின் - முட்டுப்படாமல் அதைச்செலுத்த வல்லவனாயின்.

அ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியைஉடைய

ஞய் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பலரோடும் ஆராய்ந்து நின்றவுண் மைக்கொப்ப முறை செய்யாத அரசன் தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும், எ-று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினை யெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்ச எதிர்மறையுட் செய்தல் வினை கொண்டன. தாழ்ந்தபதம்-பாவமும் பழியும் எய்திநிற்கும் நிலை. ||"அல் லவைசெய்தார்க் கறங்கூற்றம்" ஆகலின், பகைவர்இன்றியுங் கெடுமென் றார். இதனான் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—எண்பதத்தான் - (நீதிவேண்டினோர்க்கு) எளிதாகிய சமயத்தையுடையவனுகி, ஓரா - (அவர்சொல்லியவற்றை நூலோர்பலரோடும்) ஆராய்ந்து, முறைசெய்யா - (நின்றஉண்மைக் கேற்க) நீதிசெய்யாத, மன்னவன் - அரசன், தண்பதந்தால் - தாழ்ந்தபதத்திலே நின்று, தானேகெடும் - (ஒருவர் கெடுக்க வேண்டாமல்) தானேகெடுவான்.

---

௬. குடி புறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(பரி-ரை.) எ-து.—குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாதோம்பி, அவர்மாட்டுக் குற்றநிகழின் அதனை ஒழிப்பான்ஒறுத்தல் வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழில்ஆகலான், எ-று.

---

* மனுநீதிகண்டசோழன். சிலப்பதிகாரம், ௨0, வழக்குரைகாதை, ௫௩-௫௫.
† பொற்கைப்பாண்டியன். சிலப்பதிகாரம், ௨௩, கட்டுரைகாதை, ௪௨—௫௩,
|| கான்மணிக்கடிகை. அ௫. மேலே ௩௬-ம் பக்கத்திற் காண்க

௫௬-ம் அதி. கொடுங்கோன்மை உகள்

அன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள், ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென் பதனாற் பெற்றாம். தன்கீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல் அறன் அன்மையின் வடு வாமென்பதனை ஆசங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தி

லீக்கித தாயபாக்குதலுஞ் சாதிதரும மென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—குடி - குடிகளை, புறங்காத்து - பிறர்வருத் தாமற்காத்து, ஓம்பி - தானும்வருந்தாமற்காத்து, குற்றம் - (அவ ரிடத்தில்) குற்றமுளதாயின், கடிதல் - (அதை நீக்கும்பொருட் டுத்) தண்டித்தல், வேந்தன்தொழில் - அரசனது தொழிலாம், (ஆதலால்), வடுஅன்று - பழியன்று.

கO. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையான் ஒறுத்துத் நல்லோரைக் காத்தல், உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனோ டொக்கும், எ-று.

கொடியவரென்றது தீக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற் கொல் வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், சூறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரென்றிவர் முத லாயினாரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண் ணோடிக் கொலலாவழிப் புற்களைக் அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவு பலவெய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோற ம் அரசற்குச சாதிதரும மென் பதாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல்செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தர்க்குத தியாயமாமு முறைமையொறுப்பும் முறையாபால அல்லவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வேந்து - அரசன், கொடியாரை - கொடிய வர்களை, கொலையின் - கொலையினாலே, ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல் லோரைக் காப்பாற்றல்), பைங்கூழ் - (உழவன்) பயிரை, களைகட் டதனொடு - களையைக்களைந்துகாத்ததனோடு, நேர் - ஒக்கும்.

ருசு-ம் அதிகாரம்—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற் றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கொலைமேற் கொண்டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றொழிலைத் தம்மேற் கொண்டொழுகுவாரினுங் கொடியன், பொருள் வெஃகிக் குடிகளை அலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன், எ-று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத்துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதுந் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங் கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப் பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று.

(தெ-ப-ரை.)—அலை - (பொருளை விரும்பிக் குடிகளை) அலைத்தற்றொழிலை; மேற்கொண்டு-(தன்) மேற்கொண்டு, அல்லவை-நீதியல்லாதவைகளைச் செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வேந்து - அரசன், கொலை-(பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற்றொழிலை, மேற்கொண்டாரின் - (தம்) மேற்கொண்டுநடப்பவரினும், கொடிது - கொடியவன்.

உ. வேலொடு நின்றா னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்றா னிரவு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன் ஆறுசெல்வானை நின்கைப்பொருள் தாவென்று வேண்டுதலோடொக்கும், ஒறுத்தற்றொழிலொடு நின்ற அரசன் குடிகளைப் பொருள் வேண்டுதல், எ-று.

வேலொடு நின்றானென்றதனாற் பிறவொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருள் அன்மையும், பெற்றாம். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங் குறிப்பினன் ஆகலின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—கோலொடு - ஒறுத்தற்றொழிலோடு, நின்றான் - நின்றஅரசன், இரவு - (குடிகளைப்பொருள்) வேண்டுதல், வேலொடு - வேல்கொண்டு, நின்றான் - (வழியில் அடித்துப்பறிக்குமிடத்துத்தனியே) நின்ற கள்வன், இடுஎன்றதுபோலும் - (வழிப்போக்கனை நோக்கி உன் கைப் பொருளைத்) தாவென்று வேண்டுதல் போலும்.

ருசு-ம் அதி. கொடுங்கோன்மை உ௲௯

௩. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னாட்டு நிகழும் தீமைகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாத அரசன் நாடோறும் நாடிழக்கும்,எ-று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் - பயனெய்தாமை, மன்னவனோடு நாடோறுங் கெடுமென் றுரைப்பாரும் உளர்.

(தே-ப-ரை.)—நாள்தொறும் - தினந்தோறும், நாடி-(தன்னாட்டில் நடக்கும் தீமைகளை) ஆராய்ந்து, முறை - நீதியை, செய்யா - (அதற்கு ஒக்கச்) செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், நாள்தொறும் - நாள்தோறும், நாடுகெடும் - நாடிழப்பான்.

௪. கூழுங்குடியு மொருங் கிழக்குங் கோல்கோடி
சூழாது செய்யு மரசு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மேல் வினைவது எண்ணாது முறை தப்பச் செய்யும் அரசன் அம்முறையலான் முன்னீட்டிய பொருளையும் பின்னீட்டுதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர இழக்கும், எ-று.

கோடவென்பது திரிந்து நின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேதுவ கின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—கூறாது - (மேல்விளைவை) எண்ணாமல், கோல்கோடி - நீதிதப்பி, செய்யும்-செய்கின்ற, அரசு-அரசன், (அச் செயலால்) கூழும் - (முன்பு சம்பாதித்துவைத்த) பொருளையும், குடியும் - (பின்பு பொருள் சேர்ப்பதற்குக் காரணமாகிய) குடிகளை யும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இழக்கும் - இழப்பான்.

ரு அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் முறைசெய்யாமையாற் குடிகள் துன்ப முற்று அதனைப்பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீரன்றே அவன் செல்வத் தைக் குறைக்கும் கருவி, எ-று.

அழுதகண்ணீர்-அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தை யென்னுமையின், இஃது 'ஏகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கணணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொடிது பிறிதின்மையின் செல்வங்கடிதிற் றேயுமென்பது கருத்து.

உஎ0 ருகூ-ம் அதி. கொடுங்கோன்மை

(தே - ப - ரை)—செல்வத்தை - (அரசன்) செல்வத்தை, தேய்க்கும் - குறைக்கும், படை - ஆயுதம், (அவன் நீதிசெய்யாமை யினாலே,) அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துன்பப்பட்டு, ஆற்றாது-(அத னைப்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுத கண்ணீர் அன்றே - அழுத கண் ணீர் அன்றோ

சு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசர்க்குப் புகழ்கள்தாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன் மையான் ஆம்; அச்செங்கோன்மை யில்லையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கள் தாம் உளவாகா, எ-று

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றாவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்

பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் *"இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசைநடுக" என்பதனானும் அறிக. மன்னாமை-ஒருநாளும்நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம், ஆகவே, தாமும் மன்னா ரென்பதாயிற்று. வென்றி, கொடை முதலிய ஏதுக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற் கூறினார். அவையெல்லாம் செங்கோன்மையில்வழி இலவாமென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் கொடுங்கோல னாயினான் எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, மன்னுதல் - (புகழ்கள்) நிலைபெறுதல், செங்கோன்மை - நீதியினாலேயாம்; அஃது - அந்நீதி, இன்றேல் - இல்லையாயின், மன்னர்க்கு - அவ்வரசர்க்கு, ஒளி - அப்புகழ்கள், மன்னாவாம் - நிலைபெறுதலில்லையாம்.

---

௫௭ துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—மழையில்லாமை வையத்து வாழும் உயிர்கட்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும், அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன் தண்ணளியில்லாமை அவனாட்டு வாழும் குடிகட்கு, எ-று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரென்பது குடிகண்மேனின்றது. மேல் வானோக்கிவாழுமென்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—வேந்தன் - அரசனது, அளி இன்மை - அருளில்லாமையானது, வாழும் - (அவன்நாட்டில்) வாழும், உயிர்க்கு -

* கடிகை.

குடிகளுக்கு, துளி - மழையினது, இன்மை - இல்லாமையானது, ஞாலத்திற்கு - பூமியில்வாழும் உயிர்களுக்கு, எற்று - எவ்வகைத் துன்பந்தருமோ, அற்று - அவ்வகைத்துன்பம் தரும்.

௯ இன்மை யி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின்

(பரி-ரை.) எ-து,—முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின் கீழ் வாழின், யாவர்க்கும் பொருளினது இன்மையினும் உடைமை இன்னாது, எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நச்சுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே ஆகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினும் இன்னாதாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவனுட்டு வாழ்வார்க்கு வருவ குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—முறைசெய்யா - நீதியைச்செய்யாத, மன்னவன் - அரசனது, கோல்கீழ் - கொடுங்கோலின்கீழ், படின் - வாழின், இன்மையின் - (யாவர்க்கும்) பொருளில்லாமையினும், உடைமை - பொருளுடைமையானது, இன்னாது - துன்பந்தருவதாம்.

---

௬. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின், அவனுட்டுப் பருவமழை இன்றாம்வகை மேகம் பொழிதலைச் செய்யாது, எ-று.

இரண்டிடத்தும் கோட வெனபன திரிந்து நின்றன. உறைகோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பொய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—மன்னவன் - அரசன், முறைகோடி - நீதி தப்ப, செய்யின் - (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின், (அவனது நாட்டில்) உறை - பருவமழையானது, கோடி - இல்லாமற்போக, வானம் - மேகமானது, பெயல் - பொழிதலை, ஒல்லாது - பொருந்தாது.

௧0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காத்தற்குரிய அரசன் உயிர்களைக் காவானாயின் அறனில்லாத அவனாட்டுப் பசுக்களும் பால்குன்றும் அந்தணரும் நூல்களை மறந்து விடுவர், எ-று.

ஆபயன் - ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன:—ஓதல், ஓது வித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என இவை. பசுக்கள் பால் குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரம், கற்ப மென்பன ஓதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம், ஆகவே, வானம் பெய லொல்லாதென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவனாட்டின்கண் நிகழுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—காவலன் - காத்தற்குரிய அரசன், காவான் எனின்-(உயிர்களைக்) காப்பாற்றானாயின், (அவனது நாட்டிலே) ஆ- பசுக்களும், பயன்குன்றும் - பால்சுருங்கும், அறுதொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்துவிடுவர்.

ருஎ-ம் அதிகாரம்—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகள் அஞ்சுவதும் * பகுதி அஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதும் ஆயதொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப் பாற் படுதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்று ஆராய்ந்து பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான், எ-று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல்; தகுதியென்பது நடுவுநிலைமை யாதல் ‡ "தகுதி யெனவொன் றநன்றே" என்பதனானும் அறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிக

எஞ்சும் வினையாதல் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை.)—தக்காங்கு - (ஒருவன் கொடியவனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) நடுவாய்நின்று, நாடி - (அதனை) ஆராய்ந்து, தலைச்செல்லா வண்ணததால் - (பின்னும்) அது செய்யாதிருத்தற் பொருட்டு, ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) ஏற்க, ஒறுப்பது - (அவனைத்) தண்டிப்பவனே, வேந்து - அரசனுவான்.

¦ குறள், ௬௨-ம் அதி. கடுஞ்சொல்லாமை, ௧.

௫௭-ம் அதி. வெருவந்தசெய்யாமை உ௭௩.

௨ கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக வெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து.—அவ்வொத்தாங்கு ஒறுத்தல் தொடங்குங்கால் அள விறப்பச் செய்வார்போற் றொடங்கி, செய்யுங்கால் அளவிறவாமற்செய்க, ஆக்கந் தங்கணெடுங்காலம் நிற்றலை வேண்டுவார், எ-று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்ல வெறிதல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டும் ஆம். தொடங்கின அளவிற் குறைதல்பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஓச்சுதல் எறிதலென்பன இரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவை யிரண்டொட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய் யாமையது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஆக்கம் - செல்வமானது, நெடிது - நெடுங் காலம், நீங்காமை - நீங்காமல் நிற்றலை, வேண்டுபவர் - விரும்பு வோர், கடிதோச்சி - (தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக் கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி, மெல்லெறிக - (செய்யும்போது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர்

௩. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னொருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிகள் வெருவிய செயல்களைசெய்து நடக்கும்

வெங்கோலன் ஆமாயின் அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற் கெடும், எ-று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும்.

(தே - ப - ரை.)—வெருவந்தசெய்து-(அரசன் குடிகள்) அஞ்சத்தக்க செயல்களைச்செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வெங்கோலன் ஆயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால், ஒருவந்தம் - நிச்சயமாகவே, ஒல்லை - கடிதில், கெடும் - (அவன்) கெடுவான்.

ஈ. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிகளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாத சொல்லையுடைய வேந்தன் ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடிதின் இழக்கும், எ-று.

கெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லை இன்னாச் சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்,
35

௫௪௪ ௫௭-ம் அதி. வெருவந்தசெய்யாமை

அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல்.

(தே - ப - ரை.)—இறை - (குடிகளால்நம்) அரசன், கடியன் என்று - கடுமையையுடையவனென்று, உரைக்கும் - சொல்லப்படுகிற, இன்னாசொல் - துன்பந்தருஞ் சொல்லையுடைய, வேந்தன் - அரசன், உறைகடுகி - ஆயுளுங்குறைந்து, ஒல்லைக்கெடும் - (செல்வமும்) கடிதின் இழப்பான்.

ஞ. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னைக் காணவேண்டுவோர்க்குக் காலம் அரியனாய்க் கண்டால் இன்னாத முகத்தினையுடையானது பெரியசெல்வம் பேயாற்காணப்

பட்டார் போல்வதோரு குற்றம் உடைத்து, எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச சார்வார் இன்மையின், அவனது செல்வந் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா தென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்ன துடைத்தென்றார். காணுதல்-தன்வய மாக்குதல்.

(தே - ப - ரை.)—அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக் காணவேண்டு வார்க்கு) அரிதாகிய சமயத்தையும், இன்னாமுகத்தான் - (கண் டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையுமுடையவனது, பெருஞ்செல் வம் - மிக்கசெல்வமானது, பேஎ - பேயால், கண்டு அன்னது - காணப்பட்டார்போல்வதொருகுற்றத்தை, உடைத்து - உடைய தாகும்.

கூ. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் கடியசொல்லையும் உடையனாய்க் கண்ணோட் டமும் இலனும் ஆயின், அவனது பெரியசெல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும், எ-று.

“வேட்டல் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு—ளீட்டல்கட் காம மோடேழு” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தை யும் இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுள் அடக்கினார். கண்—ஆகுபெயர். இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்து அன்றாயினுமென்பார், நெடுஞ்செல்வ மென்றார். நீடுதல்-நீட்டித்தல்.

ருஎ-ம் அதி. வெருவந்தசெய்யாமை உளஅ

(தே - ப - ரை.)—கடுஞ்சொல்லன் - (அரசன்) கடுஞ்சொல்லை யுடையவனும், கண் இலன் - கண்ணோட்டமில்லாதவனும், ஆயின் - ஆனால், நெடுஞ்செல்வம் - (அவனது) பெரிய செல்வமானது, நீடு இன்றி - நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும் - அழியும்.

௭. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கடிய சொல்லும் குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும் அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பினைத் தேய்க்கும் அரமாம், எ-று.

கடுமொழியால் தானையும் கையிகந்த தண்டத்தால் தேசமும் கெட்டு முரண் சுருங்கி வருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, சினைவினை தாயினுந் தேயு மென்றாற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினர்; ஏகதேசவுருவகம். *உம்மென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக. இவை நாற்பாட்டானும் செவ்வியின்மை, இன்னாமுகம் உடைமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற் சொல்லல், கையிகந்த தண்டமென்றிவைகள் குடிகளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவை செய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமும் இழக்குமென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—கடுமொழியும் - கடுஞ்சொல்லும், கையிகந்த தண்டமும் - (குற்றத்தின்) மேற்பட்ட தண்டமும், வேந்தன் - அரசன், அடும் - (தன் பகைவனை) வெல்லுதற்கேற்ற, முரண் - மாறுபாடாகிய இரும்பை, தேய்க்கும் - குறைக்கும். அரம் - அரமாம்.

௮. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(பரி-ரை.) எ-து,—காரியங்களைப்பற்றிவந்த எண்ணங்களை அமைச்சர் மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாத அரசன் அப்பிழைப்பால் தன்காரியங்கள் தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்றத்தின்கணே செலுத்தி அவரை வெகுளுமாயின் அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும், எ-று.

அரசர்பாரம் பொறுத்தற்கு ஒப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேல் ஏற்றி

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை யாகிய-பேதாபேதங்களைத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதை அதை தோவட பிமுப்பாபோல பிரத்தியேக பரிசமாப்தியென்பர் வடநூலார்.

வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீக்குவர், நீக்கவே, அப்பிழைப்புத் திருமாறும் அப்பாரம் இனிதாய்க்குமாறும் இலனுமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறினர். இதனுற் பகுதியஞ்சும் வினையும் அதுசெய்தான் எய்தாக குற்றமுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—இனத்தாற்றி - (காரியத்தைப்பற்றிவந்த எண்ணத்தை) மந்திரிகள்மேல்வைத்து, எண்ணுத - (அவரோடு தானும்) எண்ணிச்செய்யாத, வேந்தன் - அரசன், (அதனுல் தன் காரியந்தப்பியவிடத்து) சினத்தாற்றி - (தன்னைக்) கோபத்திலே செலுத்தி, சீறின் - (அவரைக்) கோபிப்பானுயின், திரு - (அவனது) செல்வமானது, சிறுகும் - (நாள்தோறும்) சுருங்கும்.

---

௯. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவதோர் அரண்செய்துகொள்ளாத அரசன், அது வந்தகாலத்து ஏமம் இன்மையான் வெருவிக் கடிதிற்கெடும், எ-று.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலின் தமியனுய்த் தானும் வெருவி அப்பகையைத்தனுமென்பதாம். இதனுல் தானஞ்சும் வினையும் அது செய்தான் எய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—சிறைசெய்யா - போர்வருதற்கு முன்னே தனக்கொருகாப்பிடமாக) அரண்செய்துகொள்ளாத, வேந்தன் - அரசன், செருவந்தபோழ்தில் - போர்வந்தகாலத்தில், வெருவந்து - (காப்பிடம் இல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய்து - விரைவில், கெடும் - கெடுவான்.

௬0. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—கடுங்கோலனாய அரசன் நீதிநூன்முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்; அக்கூட்டம் அல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய பாரம் பிறிதில்லை எ-று.

கடுங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்க தண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச்செய்வான் மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கியைவாரை அல்லது கூட்டாமையின் கல்லார்ப்பிணிக்குமென்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றது இயல்பாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்ல தில்லையென்றும் கூறினார்.

—ம் அதி. கண்ணோட்டம் உள்

நிலக்கென்பது செய்யுள் விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே- ப - ரை)—கடுங்கோல் - கடுங்கோலனாகிய அரசன், கல்லார் - (நீதிநூல்முதலியவற்றைக்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும் - (தனக்குக்காரியஞ்செய்பவராகக்) கூட்டாநிற்பன்; அதுஅல்லது - அக்கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை - (அதிகமான) பாரம் இல்லை - (வேறே) இல்லை.

௬அ-ம் அதிகாரம்—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னோடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட் கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃதுதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு

(பரி-ரை.) எ-து.—கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்பு

டைய அழகு அரசராமாட்டு உண்டாகலான் இவ்வுலகம் உண்டாகாநின்றது, எ-று,

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப்புணர்ந்நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறாக கூறினார். இன்மை வெருவக்கசெய்தலாகலின் அவாநாட்டு வாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம்போன்று மெஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—கண்ணோட்டம் என்னும் - கண்ணோட்டமென்றுசொல்லப்படுகிற, கழிபெருங்காரிகை - மிக்கசிறப்புடைய அழகானது, உண்மையால் - (அரசரிடத்தே) உண்டாதலால், இவ்வுலகு-இந்தவுலகம், உண்டு-உண்டாகாநின்றது.

---

௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கு அன்று, எ-று.

உள்அ ருஅ-ம் அதி. கண்ணோட்டம்

உலகநடையாவது—ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தனபொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவை நிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதறவென்பதுசொல்லெச்சம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உலகுஇயல் - உலகநடையானது, கண்ணோட்டத்து - கண்ணோட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது - உண்டாவது (ஆதலால்), அஃதுஇலார் - அக்கண்ணோட்டமில்லாதவர், உண்மை - உள்ளவராதல், நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை-பாரமாவதற்கே (வேறொன்றுக்கு அன்று)

ங. பண்ணென்னாம் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னாங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்

(பரி-ரை.) எ-து,—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தம் இன்றாயின்; அதுபோலக் கண் என்ன பயத்ததாம் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து, எ-று.

பண் கண் என்பன சாதிப் பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. * பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலிய எட்டும், ‡ பண்ணல் முதலிய எட்டும், மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னும் ஐந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்புவண்ண முதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணாற் பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணாற் பயனில்லையென்பதாம். கண் ணென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனை இடமாக்கினார். இறுதிக்கட் கண்ணென்பதனைக் || "கண்ணகன் ஞாலம்" என்புழிப்போலக்கொள்க.

(தே-ப-ரை.)—பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற்றொழிலோடு, இயைபுஇன்றேல் - பொருத்தமில்லையாயின், என் ஆம் - என்னபயனுடையதாம்; (அதுபோல) கண் - கண்ணானது, கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் - கண்ணோட்டமில்லாத இடத்து, என் ஆம் - என்னபயனுடையதாம்

* வார்தல்முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை எனவிவை

‡ பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு எனவிவை.

|| திரிகடுகம், க.

ச. உளபோல் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோறறோன்றல் அல்லது வேறென்ன பயனைச்செய்யும், அளவினாற் கண்ணோடுதலையுடைய

அல்லாத கண்கள், எ-று.

தோன்றல் அல்லது என்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. கழி கண்ணோட்டத்தினீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனையுஞ் செய்யா வென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தெ-ப-ரை)—அளவினால் - அளவோடுகூடி, கண்ணோட்டம்இல்லாத - கண்ணோடுதலில்லாத, கண் - கண்கள், முகத்து - (கண்டோர்க்கு) முகத்தினிடத்து. உளபோல் - உள்ளனபோல் தோன்றுவதல்லது, எவன்செய்யும் - வேறென்னபயனைச்செய்யும்.

௫. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் கண்ணிற்கு அணியுங் கலமாவது கண்ணோட்டம்; அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாரால் புண்ணென்றறியப் படும், எ-று.

வேறணிகலம் இன்மையின் கண்ணோட்டமே கலமென்றும், கண்ணாய்த் தோன்றினும் நோய்களானும் புலன்படுதலானுந் துயர்விளைத்தல் நோக்கிப் புண்ணென்றுணரப் படுமென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாதுநின்ற கண்ணின்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—கண்ணிற்கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு, அணிகலம் - அணிதற்குரிய ஆபரணம், கண்ணோட்டம் - காட்சினியமாம்; அஃது இன்றேல் - அவ்வாபரணம் இல்லையாயின், புண் என்று உணரப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அது புண்ணென்று அறியப்படும்

௬. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர்

(பரி-ரை.) எ-து—ஓடுதற்குரிய கண்ணோடியைந்துவைத்து அஃதோடாதவர் இயங்காநின்றார் ஆயினும் மண்ணோடு பொருந்திநின்ற மரத்தினை யொப்பர், எ-று.

ஒடாதவரென்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்றது. மரமுங் கண்ணோ டியைந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென் றுரைப்பாருமுளர். அஃதுரை அன்மை காணப்படுங் கண்ணையன்றி அதனுண் மறைந்துநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், *"மரக்கணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென்-றிரக் கண்டாய்" என்பதனானுமறிக.

(தே - ப - ரை)—கண்ணோடு - (காட்சிணியப்படுதற்குரிய) கண்ணோடு, இயைந்து - கூடியிருந்தும், கண்ணோடாதவர் - தாட்சிணியப்படாதவர், (நடந்து திரிபவராயினும்), மண்ணோடு இயைந்த - மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற, மரத்து அனையர் - மரத்தை ஒப்பர்.

எ கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையரும் அல்லர்; கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலராதலும் இல்லை, எ-று.

கண்ணுடையராயின் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடும் என்பதுபற்றிக் கண்ணோட்டமில்லவர் கண்ணலரெனக் கூறிப் பின் அதனை எதிர்மறைமுகத்தான் விளக்கினர். உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. இவை யிரண்டு பாட்டானும் கண்ணோடாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கண்ணோட்டம் இல்லவர் - தாட்சிணியம் இல்லாதவர், கண் இலர் - கண்ணுடையரும் அல்லர்; கண் உடையார் - கண்ணுடையவர், கண்ணோட்டம் இன்மையும் - தாட்சிணியம் இலராதலும், இல் - இல்லை.

அ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து —முறைசெய்தலாகிய தந்தொழிலழியாமற் வல்ல வேந்தர்க்கு உரித்தாந் தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம், எ-று.

தம்மோடு பயின்றா பிறழை யிடக்கண் செய்துழி அவரைக் கண்ணோடி ஒறுதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் ‡ "ஓர்ந்துகண் ணோடாது" என்ற முறை

வரககணடு ஏனுமீ,ர வவகியா னெஞ்சே - மாசகண்ணே ,பண்ணூரவா கண் ணென் - நிரக்கண்டாய - வாளுழுவை வெல்கொடியான் வண்புனனீர் காடர்கென் - ரேனமுவக தோன்றந ரொழுது - முத்தொள்ளாயிரம்,

‡ குறள், ௫௭-ம் அதி, ௪.

யிலக்கணத்தாலும் பெற்றும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கியல்பாத லருமையின் கண்ணோடவல்லார்க்கென்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலஞ் சேறலின் உரிமையுடைத்தென்றும் கூறினர். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இவ்வுலகு - இவ்வுலகம், கருமம் - (நீதி செய்தலாகிய தமது) தொழில், சிதையாமல் - அழியாமல், கண்ணோட வல்லார்க்கு - தாட்சிணியப்படவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை - உரியதாந் தன்மையை, உடைத்து - உடையதாம்.

---

௯. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை ஒறுக்கும் இயல்புடையாரிடத்தும் கண்ணோட்டம் உடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாய இயல்பாவது, எ-று.

பண்பினாரென்றதனால் அவர்பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றுமென்பன ஒண்டொருசொனீர்.

(தே - ப - ரை.)—ஒறுத்துஆற்றும் பண்பினார்கண்ணும் - (தம்மை) வருத்தும் இயல்புடையவரிடத்தும், கண்ணோடி - தாட்சிணியமுடையராகி, பொறுத்துஆற்றும் பண்பே - (அக்குற்றத்தைப்) பொறுக்குந் தன்மையே, தலை - (அரசர்க்கு) முதன்மையாகிய நற்குணம்.

---

௧0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க

நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடக்கண்டவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டு பின்னும்அவரோடு மேவுவார் யாவ ராலும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர், எ-று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் *"முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பி—னஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்." என்பதனானுமறிக. அரசர் அவரை ஒறுத்து கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்தவழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நயத்தக்க - (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க, நாகரிகம் - தாட்சிணியத்தை, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், நஞ்சு -

[1] நற்றிணை, கருநு

நஞ்சை, பெயக்கண்டும் - (பழகினவர்) இடக்கண்டும், உண்டு - (மறுக்கமாட்டால் அதனை) உண்டு, அமைவர் - (பின்னும் அவ ரோடு பழகுவர்.

ருகூ-ம் அதிகாரம்—ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார் மாட்டும் நிகழ்ந்தனஅறிதற்கு ஒற்றரைஆளுதல். மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தனுய அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண் டுவன கூறுகின்றாராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய இது முன்வைக்கப்பட்டது.

க. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றும் புகழமைந்த நீதிநூலுமாகிய இவை யிரண்டை யும் அரசன் தன்னிரண்டு கண்ணுமாகத் தெளிக, எ-று.

ஒற்று தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தனவெல்லாம் உணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளையெல்லாஞ் சொல்லி யுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டனையுமே தனக்குணக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்து கொண்டு ஒழுகுக என்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென்றாற்போல. தெற்றென்க என்பது தெற்றென்என்பது முதனிலையாகவந்த வியங்கோள். அது தெற்றென என்னுஞ் செயவெனெச்சத்தானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—மன்னவன் - அரசன், ஒற்றும் - ஒற்றனும், உரைசான்ற - புகழ்நிறைந்த, நூலும் - (நீதி) நூலும், இவைஇரண்டும் - ஆகிய இவ்விரண்டையும், (கண்) - தன்னிருகண்களுமாக, தெற்றென்க - தெளியக்கடவன்.

உ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வன எல்லாவற்றையும் நாள்தோறும் ஒற்றான் விரைந்தறிதல் அரசனுக்கு உரியதொழில், எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந் தீயவுமாய

சொற்களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியாகத் தேறுதலாகச் செய்யவேண்டுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையே உபசாரவழக்காற் றொழிலென்றுங் கூறினார். ஒற்றுஎன்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினதுபயன் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—எல்லார்க்கும் - எல்லாரிடத்தும், நிகழ்பவையெல்லாம் - நடப்பன எல்லாவற்றையும், நாள்தோறும் - தினந்தோறும், வல்அறிதல் - (ஒற்றனாலே) விரைந்தறிதல், வேந்தன்தொழில் - அரசனுக்கு உரிய தொழிலாம்.

---

௩. ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றினுனே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றான் எய்தும் பயனை ஆராயாத அரசன் வென்றி யடையக்கிடந்தது வேறொரு நெறியில்லை, எ-று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளிபதனுல் பிறிதிற்றீராமையின், கொற்றங்கொளக் கிடந்ததில்லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்ததொரு வென்றியில்லையென் றுரைப்பினு மமையும். இதனுல் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஒற்றினுன் - ஒற்றனைக்கொண்டு, ஒற்றி - (எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்துவரச்செய்து, பொருள் - (அவற்றால் அடையும்) பயனை, தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத, மன்னவன் - அரசன், கொற்றங் கொளக்கிடந்தது - வெற்றியடையக் கிடந்தது, இல் - (வேறொருவழி) இல்லை.

---

௪. வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்காரியஞ்செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களான் ஆராய்வானே ஒற்றுவான், எ-று.

தம்மென்றது அரசனை யொப்படுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகைவர் தன் அற்றம் ஆராய்தலும் மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவு மறிந்து, அவற்றிற் கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், இம்

மூவகையாரையும் எஞ்சாமல் ஆராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையு மாராய்வ தொற்றென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—தம் - தம்முடைய, வினைசெய்வார் - காரியஞ்செய்பவர், சுற்றம் - சுற்றத்தார், வேண்டாதார் - பகைவர்,

என்ற - என்றுசொல்லப்பட்ட, அனைவரையும் - யாவரையும், ஆராய் வது - (சொல்லாலும்செயலாலும்) ஆராய்பவனே; ஒற்று - ஒற்றனு வான்.

ரு. கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
  முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடிவோடு பொருந்தி அவர் ஐயுற்றறியலுறின் செயிர்த்து நோக்கிய அவர்கண்ணிற கஞ்சாது நின்று நான்குபாயமுஞ் செய்தாலும் மனத்துகொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனுவான், எ-று.

கடாவென்பது கடுக்கும் பெயரெச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவா வன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினர் வடிவு.

(தெ-ப-ரை.)—கடா - (எவரது செய்தியை அறிதற்குச் சென்றுனே அவராலே) சந்தேகிக்கப்படாத, உருவொடு - வடிவோடு (பொருந்தி), கண் அஞ்சாது - (அவர்சந்தேகித்து அறியத் தொடங்கினால் கோபித்துப்பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்கு அஞ் சாமனின்று, யாண்டும் - நான்குபாயங்களும் செய்தாலும், உகாமை (மனத்திலுள்ளவைகளை) உமிழாதிருக்க, வல்லதே - வல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனுவான்.

சா. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
  தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—முற்றத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உள் புகுதற் கரியவிடங்களெல்லாம் உள்புக்கு ஆராயவேண்டுவன ஆராய்ந்தறிந்து ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனுவான், எ-று.

விரதவொழுக்கம்—தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அதுவோரென்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல் நால்வகையுபா யத்திலுஞ் சோர்வின்மை சொல்லிவைத்து ஈண்டுத் தண்டத்தைப் பிரித்துக் கூறியது அதனது பொறுத்தற்கருமைச் சிறப்பு நோக்கி. இதனுள் படிவமென் றதனை வேடமாக்கித் துறந்தார் வேடத்தாராகியென் றுரைப்பாருளர்.

(தே-ப-ரை.)—துறந்தார் (ஆகி) - முழுதுந்துறந்தோராகியும், படிவத்தர் ஆகி - விரதவொழுக்கத்தோராகியும், இறந்து - (போகக்கூடாதவிடங்களிலெல்லாம்) போய், ஆராய்ந்து - (ஆராயவேண்டுவனவற்றையெல்லாம்) ஆராய்ந்தறிந்து, என்செயினும் - (அவ்விடத்துள்ளோர் சந்தேகித்துப்பிடித்து) என்ன துன்பஞ்செய்து கேட்கினும், சோர்விலது - தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று - ஒற்றனுவான்.

எ. மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
ஐயப்பா டில்லதே யொற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினாராற் கேட்க வல்லனாய்க் கேட்டறிந்த செயல்களிற் பின் ஐயப்படாது துணியவல்லவனே ஒற்றனுவான், எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரை அறிந்து, அவர் அயிராமற் சென்றொட்டித் தாமேசொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே விளைத்து, அத்தொடர்பாற் கேட்குங்காலும் உறாதார் போனறுநின்று கேட்க வேண்டுதலின் கேட்கவற்றாகி யென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானே ஐயுற்றுவந்து சொல்லின் அரசனால் அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்யலாகாமையின் ஐயப்பாடில்லதே யென்றுங் கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் ஒற்றின இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—மறைந்தவை - (அவரது செயல்களை அறியச் சென்றாலே அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களை, கேட்கவற்றாகி - (அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்கவல்லவனுகி, அறிந்தவை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே, ஐயப்பாடு இல்லதே - (பின்) சந்தேகப்படுதலில்லாதவனே, ஒற்று - ஒற்றனுவான்.

அ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினா லொற்றிக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒரொற்றன் ஒற்றி வந்தறிவித்த காரியந்தன்னையும் பிறனோரொற்றனாலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க, எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோ டொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலும் கூடுமாகலின், ஒருவன்மாற்றந் தேறப்படா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) — ஒற்று - ஒரொற்றனால், ஒற்றி - மறைவாய றிந்துவந்து, தந்த-அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளையும் - காரியத்தை

யும், மற்றும் ஓர் ஒற்றினால் - பின்னும் ஒரொற்றனாலும், ஒற்றி - அறிந்துவரச்செய்து, கொளல் - (ஒப்புமைகண்டு) கொள்ளத்தக்க வன்.

கூ. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒற்றரை ஆளுமிடத்து ஒருவனை ஒருவனறியாமல் ஆள்க. அங்ஙனமாண்ட வொற்றர்மூவரை ஒருபொருண்மேல வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர் சொல்லும் பயனால் ஒத்தனவாயின், அது மெய்யென்று தெளியப்படும், எ-று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனை யொருவனறியின் தம்முளி யைந்து ஒப்பக்கூறுவாராகலின் உணராமை யாள்கவென்றும், மூவர்க்கும் செஞ் சொற்றுமைப்படுதலும் பட்டால் நீடுநிற்றலுங் கூடாமையின் தேறப்படுமென் றுங்கூறினர். இதனானே அஃதொத்திலவாயின் பின்னும் ஆராய்கவென்பது உம் பெற்றாம்.

(தே - ப - ரை)—ஒற்று - (ஒற்றரைஆளுமிடத்து) மற்றோ ரொற்றனே, உணராமை - அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க - ஆளக்கட வர், (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களுள்), உடன்மூவர் - (ஒரு பொருண்மேல் வேறுவேறு விடப்பட்ட) மூவருடைய, சொல் - சொற்களும், தொக்க - (பயனல்) ஒத்திருக்குமாயின், தேறப்படும்- (அப்பொருள மெய்யென்று) தெளியப்படும்.

கூ0. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(பரி-ரை) எ-து,—மறைந்தவை அறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட் செய்யுஞ் சிறப்பினை அரசன் பிறரறியச் செய்யாதொழிக; செய்தானுயின் தன்னகத்து அடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டானும், எ-று.

மறையாவது அவனொற்றனுயதூஉம், அவன் கூறியதூஉ மாம். சிறப்புப் பெற்ற இவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இறப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தா னாகுமென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒற்றரையாளுமாறும், அவரான் நிகழ்தன அறியு மாறும், அறிந்தாற் சிறப்புசெய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—ஒற்றின்கண் - (இரகசியங்களை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்றனிடத்துச்செய்யும், சிறப்பு - சிறப்பை, அறிய - (பிறர்) அறிய, செய்பற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்; செய்யின் -

செய்வானுயின், மறை - (தன்னுள் அடக்கப்படும்) இரகசியங்களை, புறப்படுத்தான் ஆகும் - (தானே) வெளிப்படுத்தினவன் ஆவான்.

கூ0-ம் அதிகாரம்—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் மெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கண் கிளர்ச்சி யுடைத்

தாதல். 'ஒற்றரான் நிகழ்ந்தன அறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃது இன்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧ உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம்; அவ்வூக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ ஆகார், எ-று.

வேறுடையதென்றது - முன்னெய்திநின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. காக்கும் ஆற்றல் இலராகலின், அதுவும் இழப்பரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உடையர் எனப்படுவது - (ஒருவரை) உடையரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தது. ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம்; அஃது இல்லார் - அம்மனவெழுச்சியில்லாதவர், மற்றுடையது - வேறுடைத்தாயிருந்ததை. உடையரோ - தாம் உடையராவரோ (ஆகார்).

௨ உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து —ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது; மற்றைப் பொருளுடைமை நிலையில்லாது நீங்கிப்போம், எ-று.

உள்ளம்—ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலைத்தாகலின் அதற்கு நிலை நில்லாமையுங் கூறினார்; கூறவே, அஃது உடைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உள்ளம்உடைமை - (ஒருவனுக்கு) ஊக்கம் உடைமையே, உடைமை - (நிலைபெற்ற) உடைமையாம்; பொருளுடைமை - மற்றைப்பொருளுடைமையானது, நில்லாது - நிலைபெறாமல், நீங்கிவிடும் - நீங்கிப்போம்.

௬௦-ம் அதி. ஊக்கமுடைமை

௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இழந்தாராயினும் யாம் கைப்பொருளையிழந்தேமென்று அவமாரார் நிலைபெற்ற ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார், எ-று.

ஆக்கம்—ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமென்க. கைத்து—கையகத்தாயபொருள்: * "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின்" என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை.)— ஒருவந்தம் - நிலைபெற்றதாகிய, ஊக்கம்-மனவுறுதியை, கைத்து - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர் (தந்தாராயினும்), ஆக்கம் - கைப்பொருளை, இழந்தேம் என்று - இழந்தோமென்று, அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார்.

௪. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை

(பரி-ரை.) எ-து,—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை உடையான்மாட்டுப் பொருள் தானே வழிவினவிக்கொண்டு செல்லும், எ-று.

அசைவின்மை—இடுக்கண் முதலியவற்றாற் றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்வினாய்ச் செல்லுமென்றார். எய்தி்ன்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாய ஊக்கஞ் சிறந்ததென்பது இவை நான்குபாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அசைவு இலா - அசைவில்லாத, ஊக்கம் உடையானுழை - மனத்திட்ப முடையவனிடத்தே, ஆக்கம் - பொருளானது, அதர்வினாய் - வழிகேட்டுக்கொண்டு, செல்லும் - போம்.

௫. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப்பூக்களின் தாளினது நீளங்கள், அதுபோல் மக்கள்தம் ஊக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி, எ-று.

பியா கல்வியே யாயினைய மென்னுத—சைததண்டாம் போழ்தே காயா
தறஞ் செயம் பின—முறநியிருத கனியொழியச தீயனி பா—வற்ாா யுணா்ஹறமஸ்டு—
காலடியார், இாமை நிலையாமை.

௬0-ம் அதி. ஊக்கமுடைமை

மலர்-ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதனையும் மலர்த்தான் சிறு வெள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுவமை ஆற்றலான் ஊக் மக்களுயர்வு ரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் - பொருட மிகுதல்.

(தே - ப - ரை.)—மலர்-நீர்ப்பூவின் காம்புகளின் நீளம், வெள்ளத்து அனைய - (நின்ற) நீரளவினவாம்; (அதுபோல்) உயர்வு - உயர்ச்சியானது, மாந்தர்தம் - மனிதரது, உள்ளத்து அனையது - மனவுறுதியி னளவினதாம்

௬. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து —அரசராயினுர் கருதுவதெல்லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக; அவ்வுயர்ச்சி பால்வகையாற் கூடிற்றில்லையாயினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து, எ-று.

உம்மை தளளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தன்னியவழியுந் தாளாண்மையிற் றவறின்றி நல்லோராற் பழிக்கப்படாமையின், தள்ளா வியற் கைத் தென்பதாம். மேல் 'உள்ளத்தனையதுயர்வு' என்றதனையே வற்புறுத்திய வாறு.

(தே - ப - ரை.)—உள்ளுவது எல்லாம் - (அரசரானவர்) நினைப்பதெல்லாம், உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே, உள்ளல் - நினைக்கக்கடவர்; அது - அவ்வுயர்ச்சியானது, தள்ளினும் - (விதிவசத்தி னாலே) கூடாமற் போயினும், தள்ளாமைநீர்த்து - (அந்நினைப்பு) தள்ளாமைக் குணமுடையதாம்

எ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்

பட்டுப்பா டூன்றுங் களிறு

(பரி-ரை.) எ-து,—களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்; அதுபோல, ஊக்கமுடையவர் தாம் கருதிய உயர்ச்சிக்கு சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலை நிறுத்துவர், எ-று.

புதை—அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெ னத் திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடூன்றுதல் உரவோருட னும், சென்றியைந்தன. தன்னினும் தவறாது உள்ளியதுமுடிப்பரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

37

) கூ௦-ம் அதி. ஊக்கமுடைமை

(தே - ப - ரை.)—களிறு - யானை, புதைஅம்பின்-கட்டாகிய அம்பினாலே, பட்டு - (புண்) பட்டவிடத்து, பாடூன்றும் - (தள ராமல்தன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும்; (அதுபோல), உரவோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர், சிதைவிடத்து - (தாம் நினைத்த உயர்ச் சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து. ஒல்கார் - தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர்.

அ உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஊக்கமில்லாத அரசர் இவ்வுலகத்தாருள் யாம் வண் மையுடையேமென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெறார், எ-று.

ஊக்கம்இல்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு இவை முறையே இலவாம் ஆகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வென்றியி னுய இன்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமையின், தன்மையாற் கூறப் ... —

(தே - ப - ரை.)—உள்ளம்இலாதவர் - மனவெழுச்சியில்லாத அரசர், உலகத்து - இவ்வுலகத்தாருள், வள்ளியம்என்னும் - வண்

மையையுடையமென்று (தம்மைத்தாமே மதிக்கும்), செருக்கு - மதிப்பை, எய்தார் - பெறார்.

---

௬. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாவிலங்கினும் தான் பேருடம்பினது, அது வேயும் அன்றிக் கூரியகோட்டையும் உடையதாயினும், யானை தன்னைப்புலி யெதிர்ப்படின் அதற்கஞ்சும், எ-று.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச் சிறப்பும் உடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மையான் அஃதுடைய அதற்கு அஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்பும் உடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடைய அரசர்க் கஞ்சுவரென் பது தோன்ற நின்றமையின், பிறிதுமொழிதல்.

(தே-ப-ரை.)—யானை - யானையானது, பரியது - (எல்லா மிருகங்களினும்) பெரிய உடம்பையுடையது, (அதுவும்அன்றி) கூர்ங்கோட்டது - கூர்மையான கொம்புகளையுமுடையது, ஆயினும்-

ருகம் அதி- மடியின்மை உசுஅ

ஆனாலும், புலி - புலியானது, தாக்குறின் - (தன்னை) எதிர்ப்படின், வெரூஉம் - (அதற்கு) அஞ்சும்.

---

௬0. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவற்குத் திண்ணியஅறிவாவது ஊக்கமிகுதி; அவ் வூக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்; சாதிமரங்களோடு இம் மரங்களிடை வேற்றுமை வடிவு மக்கள்வடிவே, பிறிதில்லை, எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல் "உரனென்னுந் தோட்டியான்" என்பதனு னுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்

சியும் இன்மைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடின்மைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றும் கூறினர். பயன் பழமுதலியவும் தேவகோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்கட்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமில்லாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம் - திடமான அறிவாவது; உள்ளவெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம்; அஃது - அதனை, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் - [மனிதராகார்] மரங்களாவார்; வேறு - (சாதிமரங்களோடு இம்மரங்களிடத்து) வேற்றுமை, மக்கள் ஆதலே - மனிதவடிவாயிருக்கையே, [வேறில்லை].

௬௧-ம் அதிகாரம்—மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்கால் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதல்நோக்கி, இஃது ஊக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து;—தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு ஒருவன் மடியாகிய இருள் அடர நந்திப்போம், எ-று.

உலகநடை* "எத்துணையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலின் குடியைப் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியை மாசென்றும், அஃது வினையிருள்போலாது அவ்விளக்கத்தைத் தான்

* குறள். ௩-ம் அதி. நீத்தார்பெருமை, ௪.

அடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசூர மாய்ந்து கெடுமென்றுங் கூறினர். கெடுதல் - பெயர்வழக்கமும் இல்லையாதல்.

(தே-ப-ரை.)—குடியென்னுங் குன்றாவிளக்கம் - (தான் பிறந்த) குடியாகிய கெடாத விளக்கானது, மடியென்னும்மாசு - (ஒருவனது) சோம்பலாகிய இருளானது, ஊர - அடர, மாய்ந்துகெடும்-

கெட்டுப்போம்.

உ. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுவோர் மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக, எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. நெருப்பிற்கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றாற்போல மடியிற்றீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னானே கூறினார். அங்ஙனங்கருதி அதனைக் கடிந்து முயன்றொழுகவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக் குடியாகவேண்டுபவரென்றார். அங்ஙனம் ஒழுகாக்காற் குடியழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுகவென்று உரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—குடியை - (தாம்பிறந்த) குடியை, குடி ஆக- (மேன்மேலுயரும்) நற்குடியாக, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், மடியை - சோம்பலை, மடி ஆக - சோம்பலாகவே (நினைத்து), ஒழுகல்- (முயற்சியோடு) நடக்கக்கடவர்.

ங. மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(பரி-ரை) எ-து,—விடத்தக்குவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்தகுடி அவன்தன்னினும் முந்துற அழியும், எ-று.

அழியு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலின் பேதையென்றும், அவனாற் புறந்தரப் படுவதாகலின் குடி தன்னினு முந்துற அழியுமென்றும் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவின் முற்படுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மடி -மடிக்கத்தகுவதாகிய, மடி-சோம்பலை, கொண்டு - (தன்னுள்ளே) கொண்டு, ஒழுகும் - நடக்கும், பேதை -

அறிவில்லாதவன், பிறந்த - தான்பிறந்த, குடி - குடியானது, தன்னினும் - அவனினும், முந்து - முற்பட, மடியும் -

ச. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மடியின்கண்ணே வீழ்தலாற்றிருந்திய முயற்சியிலராயினர்க்கு குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்கும், எ-று.

மடிந்தெனத் திரிந்து நின்ற வினையெச்சம் இலவரென்னுங் குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க்கூறுப. இவை நான்கு பாட்டானும் மடியின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மடி - சோர்பவிலே, மடிந்து வீழ்தலால், மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு - திருந்தமாகிய முயற்சியில்லாதார்க்கு, குடி - குடியும், மடிந்து - கெட்டு, குற்றம் - குற்றங்களும், பெருகும் - பல்கும்.

ரு. கெடுநீர் மறவி மடி துயி லுன்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மடியும், விரைந்துசெய்வதனை நீட்டிசசெய்யும் இயல்பும், மறப்பும், துயிலும் ஆகிய இந்நான்கும் இறக்கும் இயல்பினையுடையார் விரும்பி யேறும் மரக்கலம், எ-று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுள்நோக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கண் நிகழ்வதாய செயன்மே னின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயன் முதன்மூன்றும் தாமதகுணத்திற் றோன்றி உடன்நிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்கும் இயல்பு - நாளுலத்தல். இவை துன்புறு நீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பதினிடை வீழ்த்தலின், நாளுலர்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பி யேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங் கலத்தினையொக்கு மென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னுஞ் சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப் பூணும் ஆபரணமென்றுரைப்பாரு முளர்.

(தே-ப-ரை.)—மடி - சோம்பலும், கெடுநீர் - (விரைவிற் செய்தற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச்செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும், துயில் - நித்திரையும், நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கும், கெடுநீரார் - இறக்குமியல்பினையுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பி யேறு மரக்கலமாம்.

உ௬௪ ௬௧-ம் அதி. மடியின்மை

௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலமுழுதும் ஆண்டாரது செல்வம் தானே வந் தெய்தியவிடத்தும் மடியுடையார் அதனுன் மாண்ட பயனை யெய்துத லில்லை, எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கினின்றது. மாண்பயன் - பேரின்பம். அச் செல்வம் அழியாமற் காக்கும் முயற்சி யின்மையின் அழியும், அழியவே, தம் துன்ப நீங்காதென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதும் உடைய வேந்தர் துணையா தல் கூடிய விடத்தும் என்றுரைப்பாரு முளர்.

(தே-ப-ரை.)—படிஉடையார் - நிலமுழுமையும் ஆண்ட அரசரது, பற்று - செல்வமானது, அமைந்தக்கண்ணும் - (தானே வந்து) சேர்ந்தவிடத்தும், மடிஉடையார் - சோம்பலுடையவர், மாண்பயன் - (அதனால்) பெரும்பயனை, எய்தல்அரிது - அடைத

௭. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடி புரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மடியை விரும்பி மாணட முயற்சியில்லா தார் தம் நட்டார்முன் கழறுதலை நகைசெய்து அதனாற் பயன் காணுமையின் பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ் சொல்லைக்கேட்பர், எ-று

இடியென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்டாரென்பது பெற் றும். அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொலலும் ஆற்றலின்மையின், கேட்பரென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—மடிபுரிந்து - சோம்பலை விரும்புதலால், மாண்ட - சிறந்த, உஞற்றுஇலவர் - முயற்சியில்லாதவர், இடிபுரிந்து - (தம்நட்பினர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி, (அதனாற்பயன் காணாமையினால்) எள்ளுஞ்சொல் - (பின்) இகழுஞ்சொல்லை, கேட்

அ மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னொன்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மடியினது தன்மை குடிமை உடையான் கண்ணே தங்குமாயின், அஃது அவனைத் தன்பகைவர்க்கு அடியனாந்தன்மையை அடைவித்துவிடும், எ-று.

கூக-ம் அதி. மடியின்மை உகூ௫

மடியினதுதன்மை - காரியக்கேடு. குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனையுடைய அரசன்மேற்றுதல், தன்னொன்னார்க்கென்றதனன், அறிக. அடியனாந்தன்மை - தாழ்ந்துநின்று ஏவல்கேட்டல். இவை நான்கு பாட்டானும் மடிமைக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—மடிமை - சோம்பற்றன்மையானது, குடிமைக்கண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே, தங்கின் - தங்குமாயின், (அது) தன்ஒன்னார்க்கு - தன்பகைவர்க்கு, அடிமை - அடியனாந்தன்மையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்.

கூ குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன் மடியாளுந்தன்மையை ஒழிக்கவே, அவன் குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-று

மடியாளுந்தன்மை - மடியுடைமைக் கேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியான்அன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான் நிகழ்ந்தவற்றை. அவை

யும் மடியாண்மையை மாற்றி முயற்சியுடையனாக வேண்டுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஒருவன் மடிஆண்மை - ஒருவன் சோம்பலை ஆளுந்தன்மையை, மாற்ற - ஒழிக்கவே, குடி - (அவனது) குடியுள்ளும், ஆண்மையுள் - ஆண்தன்மையுள்ளும், வந்தகுற்றம்-வந்த குற்றங்கள், கெடும் - கெட்டுப்போம்

க0. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
    றாஅய தெல்லா மொருங்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னடியளவானே எல்லாவுலகையும் அளந்த இறைவன் கடந்த பரப்பு முழுதையும் மடியிலாத அரசன் முறையான் அன்றி ஒருங்கே யெய்தும், எ-று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடைக் குறைந்து நின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கணே முயறலின், இடையீடின்றி யெய்துமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் மடியிலா தான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மடி இலா - சோம்பலில்லாத, மன்னவன் - அரசன், அடி - (தன்) அடியினதுஅளவினாலே, அளந்தான் -(எல்

லாவுலகங்களையும்) அளந்தகடவுள், தாயதுஎல்லாம் - கடந்தஉலக விரிவு முழுவதையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எய்தும் - அடைவான்

கூஉ-ம் அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியுடையனாதல். இஃது ஆளும் வினையெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினை முயற்சியான் அன்றி ஆளப்படாமையின், இது மடியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
    பெருமை முயற்சி தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்சிறுமை நோக்கி நாம் இவ்வினை முடித்தலருமை யுடைத்தென்றுகருதித் தளராதொழிக; அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத்

தமக்கு முயற்சி யுண்டாக்கும், எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனானும், வினைமுடித்த லென்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம் பெரியராவர். ஆகவே, அரியனவும் எளிதின் முடியுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—அருமைஉடைத்துஎன்று - (தமது சிறுமை நோக்கி நாம் இத்தொழிலைமுடித்தல்) அருமையையுடையதென்று நினைத்து, அசாவாமைவேண்டும் - தளராதிருக்கவேண்டும்; பெருமை - (அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற) பெருமையை, முயற்சி - முயற்சியானது, தரும் - (தமக்கு) உண்டாக்கும்.

உ வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன் றுலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினையாகிய குறையைச் செய்யாதுவிட்டாரை உலகம் விட்டது; அதனாற் செய்யப்படும் வினைக்கண் தவிர்ந்திருத்தலை ஒழிக, எ-று.

குறை - இன்றியமையாப்பொருள். அது * "பயக்குறை யில்லைதாம் வாழுநாளே" என்பதனானுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினாரின் நீங்கிற்றென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—உலகு - உலகமானது, வினைக்குறை-தொழிலாகிய குறையை, தீர்ந்தாரின்-செய்யாதுவிட்டவரை, தீர்ந்தன்று -

---

* புறநானூறு கஅஅ. மேலே எ-ம் அதி. புதல்வரைப்பெறுதல், ச-ம் குறளில் காண்க.

விட்டது; (அதனால்) வினைக்கண் - (செய்யத்தகும்) தொழிலினிடத்தே, வினைகெடல் - செயலற்றிருக்கையை, ஓம்பல் - ஒழியக்கட

௩. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்

(பரி-ரை.) எ-து,—முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த தின்கண்ணே நிலைபெற்றது எல்லார்க்கும் உபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு, எ-று

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையாரென்பார் அவ்வகுணங்களமேல்வைத்ததும், அது பிறராமாட்டில்லையென்பார் தங்கிற்றேயென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேளாண்மை என்னும் செருக்கு - (யாவர்க்கும்) உபகாரஞ் செய்தலென்னு மேம்பாடானது, தாளாண்மைஎன்னும் தகைமைக்கண்-முயற்சியென்னும் உயர்ந்தகுணத்தினிடத்தே, தங்கிற்று - நிலைபெற்றது.

---

௪. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முயற்சி யில்லாதவன் உபகாரியாந் தன்மை படைகண்டால் அஞ்சும் பேடி அதனிடத் தன்கையில் வாளை ஆளுதற் றன்மை போல இல்லையாம், எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேடி வாளைப் பணிகோடற் கருத்துடையளாயினும் அது தன் அச்சத்தான் முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலர்க்கும் உபகரித்தற் கருத்துடையனாயினும் அது தன்வறுமையான் முடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாற் செய்யும் ஆண்மையென் றுரைப்பாருமுளர். இதனான் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—தாளாண்மை இல்லாதான் - முயற்சியில்லாதவன், வேளாண்மை - உபகாரியாந்தன்மையானது, பேடி - (சேனையைக்கண்டால் அஞ்சும்) பேடியானவள், கைவாள் ஆண்மைபோல- (அச்சேனையிடத்தே) கையில்வாளை ஆளுதற்றன்மைபோல, கெடும்- இல்லையாம்.

---

௫. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
   துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்

(பரி-ரை) எ-து,—தனக்கின்பத்தை விரும்பானுகி வினைமுடிக்கலே விரும்புவான் தன்கேளிராகிய பாரதின் துன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குந் தூணும், எ-று.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல் *"மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாக்கு" என்பதனா னறிக. சுற்றத்தார் கட்டாரு வருமையுந்தீர்த்து அவர்க்கு ஏமஞ்செய்யும் ஆற்றலை யுடையனுமெனவே தன்னைக் கூறவேண்டாவாயிற்று. காரியத்தைவிழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனு மெய்துமென்றதனுல், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதும் எய்தானென்பது பெற்றும். இதனுல் அஃதுடையானது நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இன்பம் விழையான்-(தனக்கு)இன்பத்தை விரும்பாதவனுகி, வினைவிழைவான் - தொழில்முடிக்கலையே விரும்புவோன், தன்கேளிர் - தன்சுற்றத்தாரது, துன்பம் - துன்பத்தை, துடைத்து - போக்கி, ஊன்றும் - (குடும்பபாரத்தைத்) தாங்குவதாகிய, தூண் -

௬. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
   யின்மை புகுத்தி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசர்மாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தை வளர்க்கும்; அஃதில்லாமை வறுமையை அடைவித்துவிடும், எ-று.

செல்வம் - அறவகை அங்கங்கள். வறுமை - அவற்றுள் வறியராதல். அதனையடைவிக்கவே, பகைவரான் அழிவரென்பது கருத்து

(தே - ப - ரை.)—முயற்சி-(அரசரிடத்துஉண்டாகிய) முயற்சியானது, திருவினை - (அவரது) செல்வத்தை, ஆக்கும் - வளர்க்கும், முயற்றுஇன்மை - அம்முயற்சியில்லாமையானது, இன்மை - வறுமையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்.

எ. மடியுளாள் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள்

எனப்பட்ட வால மாதத்தை—மதலையாய மறறான் வீழுந்தி யாவருக—
லைமை தன்னைகட் டோனபிற னைபெறற—புசலவன் மறைப்பக் கெடும்—ாலடியா
தாளானமை எ,

கஉ-ம் அதி. ஆள்வினையுடைமை உகஎ

(பரி-ரை.) எ-து,—கரியசேட்டை ஒருவன் மடியின்கண்ணே உறையும்; திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே உறையுமென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனுய முகாமே லேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியும் உடையார்மாட்டு நிலைமை அவதம்மேல் வைத்துக் கூறினர். இவை யிரண்டோட்டாவும் அவ்விருமைக்கும் எது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மாமுகடி-கரியமூதே r, மடி-(வனது) சோம்பலினிடத்தே, உளாள் - இருப்பாள்; தாமரையி னாள் - ஸ்ரீதேவியானவள், மடி இலா - சோம்பலில்லாதவனது, தாள் - முயற்சியினிடத்தே, உளாள் - இருப்பாள், என்ப - என்று சொல்லுவர் (அறிவுடையோர்)

அ பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனைத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவர்க்கும் பழியாகாது; அறியவேண்டுமவற்றைஅறிந் வினைசெய்யாமையே பழியாவது, எ-று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின தெய்வம் இயையாவழி ஆள்வினை

புடைமையாற் பயனில்லையென்பாரை ாக்கி, உலகம் பழிவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றி யே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாது முயல்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை.)—பொறி இன்மை - (பயனைத்தருவதாகிய) விதியில்லாமை, யார்க்கும் - யாவர்க் ம், பழி அன்று-பழியாகாது; அறிவு அறிந்து - அறியவேண்டுமவை ளை அறிந்து, ஆள் இன்மை - தொழில்செய்யாமையே, ழி - பழியாகும்.

கூ. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும் முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது, எ-று.

தெய்வத்தானாயவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றாம். இருவழியும் பாழாகல் இன்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—தெய்வத்தான் - (முயற்சி செய்ததொழில்) விதிவகையால், ஆகாது எனினும் - (கருதியபயனைத்) தாராதாயினும், முயற்சி - முயற்சியானது, தன்மெய்-தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலிதரும் - (வருந்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவுதரும் [பாழாகாது].

௰. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப
தாழா துஞற்று பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயனை விலக்குவதாய ஊழினையும் புறங்காண்பர் அவ்விலக்கிற் கிளையாது வினைபைத் தாழ்வற முயல்வார், எ-று.

தாழ்வறுதல் - சூழ்ச்சியினும், வலி முதலிய அறிதலினும், செயலினுங் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாமையின் பல கால் முயல்வார் பயனெய்துவரென்பார், உப்பக்கங்காண்பரென்றார். தெய்வத்தான் இடுக்கணவரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்று பாட்டாலுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஊழையும் - (பயனைவிலக்குவதாகிய) விதியையும், உப்பக்கங்காண்பர்-புறங்காண்பர், உலைவுஇன்றி - (அவ் விலக்கிற்கு) இளையாமல், தாழாது - குற்றமற, உஞற்றுபவர் - (தொழிலை) முயல்வோர்.

௬௩-ம் அதிகாரம்—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தான் ஆக, பொருளின்மையான் ஆக, மெய்வருத்தத்தான் ஆகத் தனக்கிடுக்கண் வந்தவழி, அதற்கு மனமலங்காமை. அதிகார முறைமையும்

க. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் வினையாற் றனக்கிடுக்கண வருமிடத்து அதற்கழியாது உண்மகிழ்க; அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிறிதில்லைஆகலான், எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்தழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடுக்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத்தள்ளி அக்குறை முடிக்கும் ஆற்றலுடையனும் ஆகலின், அதனை யடுத்தூர்வது அஃதொப்பதில்லென்றார்

(தே - ப - ரை.)—இடுக்கண் - (ஒருவன் விதியால் தனக்குத்) துன்பமானது, வருங்கால் - வருமிடத்து, நகுக - (அதற்குச்சலியாமல்) மனமகிழக்கடவன்; அதனை - அத்துன்பத்தை, அடுத்து - மேலுமேலுமாய், ஊர்வது-நெருக்கவல்லது, அஃதொப்பது - அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது. இல் - (வேறே) இலது (ஆதலால்).

---

௨. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகளெல்லாம் அறிவுடையவன் தன்னுள்ளததான் ஒன்றனை நினைக்க, அத்துணையானே கெடும், எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பதூஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதூஉம் அறிதல் வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெளிமை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவென்றுங் கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஊழினான் ஆய இடுக்கணால் அழியாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வெள்ளத்து அனைய - வெள்ளம்போலக்கரையில்லாத, இடும்பை - துன்பமெல்லாம், அறிவுடையான் - அறிவுடையவன், உள்ளத்தின்-உள்ளத்தினாலே, உள்ள - (ஒன்றை) நினைத்தவளவிலே, கெடும் - கெட்டுப்போம்.

---

௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர், அத்துன்பந்தனக்குத் தாந் துன்பம் விளைப்பர், எ-று.

வருந்துதல்-இளைத்துவிட நினைத்தல். மனத்திட்பம் உடையராய் விடாது முயலவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும்; படவே, எல்லா விடும்பையுமிலவா மாகலின், இடும்பைக் கிடும்பை படுப்பரென்றார். வருகின்ற பாட்டி

ரண்டினும் இதற்கு இவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பின் வருநிலை.

(தே - ப - ரை)—இடும்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு, இடும்பை படாதவர் - வருந்தாதவர், இடும்பைக்கு - அத்துன்பத்திற்கு. இடும்பை - துன்பத்தை, படுப்பர் - உண்டாக்குவார்.

கூ0௨. கூகூ-ம் அதி. இடுக்கணழியாமை

௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற
இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—விலங்கிய விடங்களெல்லாவற்றினுஞ் சகடமீர்க்கும் பகடுபோல வினையையெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானை வந்துற்ற இடுக்கண்தானே இடர்ப்படுதலை யுடைத்து, எ-று.

மடுத்தவாயெல்லா மென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்று நிலமுதலியவாயவும், வினைக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்த நோக்காது முயன் றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னானென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—மடுத்தவாய் எல்லாம் - தடைப்பட்டவிடங்களிலெல்லாம், பகடுஅன்னான் - (பண்டியை இழுத்துச்செல்லுங்) கடாப்போலத் தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்தவல்லவனை, உற்ற - அடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - தானே துன்பப்படுதலை, உடைத்து - உடையதாம்

---

௫. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(பரி-ரை) எ-து,—இடை விடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும், தன்னுள்ளக் கோட்பாடு விடாதான் உற்ற விசேகணடாம் இடுக்கணிலே பட்டுப் போம், எ-று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலுமடங்க அடுக்கி வரினுமென்றார். அழிவென்னும் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மே னின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தெய்வத்தானாயதற் கழியாமைகூறப்பட்டது.

(தெ-ப - ரை.)—அடுக்கிவரினும் - இடைவிடாது மேலுமேலும் வந்தனவாயினும், அழிவுஇலான் - (தன்னுள்ளக் கோட்பாடு) விடாதவனை, உற்ற - அடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடுக்கண் படும் - (தான்) துன்பத்திலேபடும்.

---

௬. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புதல் தேற்றா தவர்.

சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ௪௮௬. (உரைநடை)

(பரி-ரை.) எ-து,—வறுமைக்காலத்து யாம் வறியமாயினேமென்று மனத்தாற் துயருழப்பரோ, செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலை யறியாதார், எ-று.

பெற்றவழி இவறுதலைநோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல்லற்பாடில்லை யாயிற்று. இதனாற் பொருளின்மையான் ஆயதற்கு அழியாமையும் அஃதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—பெற்றேம் என்று - (செல்வக்காலத்து) இது பெற்றோமென்று, ஓம்புதல் - உலோபஞ்செய்தலை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், அற்றேம் என்று - (வறுமைகாலத்து) வறியேமாயினேமென்று, அல்லல் படுபவோ - மனத்தினாலே துன்பப்படுவாரோ

---

௭. இலக்கம் உடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறாக் கொள்ளாதாம் மேல்.

(பரி-ரை.) எ-து—சாத்திரியிலும் சொல்ல உடம்புகள் இடும்பையென்

னும் வாளுக்கு இலக்கென்று தெரிந்து, தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார், எ-று.

ஏகதேசவுருவகம் உடம்பு—சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னும் காரியப்பெயர் காரணத்தின்மே னின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல், இதற்கு ஒழுக்கநெறியென் றுரைப்பாருமுளர். இயல்பாகக் கொள்வரென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தெ-ப-ரை)—சால்-அறிவுடையார், உடம்பு-தேகமானது, இடும்பை-துன்பமாகிய வாளுக்கு, இலக்கம் என்று-குறியிடமென்று தெளிந்து, கலக்கத்தை-தம்மேல்வந்த துன்பத்தை, கையாறு ஆ-துன்பமாக, கொள்ளாதாம்-கொள்ளார்

அ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
துன்ப முறுத லிலன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் உடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையால் இடும்பை எய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான், தன்முயற்சியாற் றுன்பமுறான், எ-று.

இன்பத்தை விழைபினும், இடும்பையை யியல்பென்னாது காக்கக்கருதினும், துன்பம் விளைதலின், இவ்விரண்டுஞ் செய்யாதானைத் துன்பமுறுதல் இலனென்றார்.

௬0௪ அகூ-ம் அதி- இடுக்கணழியாமை

(தெ-ப-ரை.)—இன்பம்-(தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமான வைகளை, விழையான்-விரும்பானாகி, இடும்பை-(வினையால்) துன்பமடைதல், இயல்பு என்பான்-இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான், துன்பம் உறுதல் இலன்-(தன் முயற்சியால்) துன்பமடையான்.

கூ. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினையாற் றனக்கின்பம்வந்தவழி அதனை யனுபவியா நின்றே மனத்தான் விரும்பாதான், துன்பம் வந்தவழியும் அதனை யனுபவியா

நின்றே மனக்கான் ஒருக்கான், எ-று.

துன்பம் - முயற்சியான் வரும்துகெகண. இடையுடையும் ஒருதன்மையா கக்கோடலின், பயனகளு மிலவாயின.

(தே - ப - ரை)—இன்பத்துள் -(வினையினுலே) இன்பம் வந்த விடத்து, இன்பம் - அவ்வின்பத்தை, விழைபாதான் - (அனுபவித் துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன், துன்பத்துள் - துன்பம் வந்தவிடத்தும், துன்பம் - அத்துன்பத்தை, உறுதல் இலன்-(அனுப வித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடையான்.

௬0 இன்னாமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
னொன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் வினைசெயயு மிடத்து முயற்சியான் வருந் துன்பந்தன்னையே தனககின்பமாகக் கருதித்துக்கொள்வனுயின், அதனாற் றன் பகைவா நன்கு மதிததற் கேதுவாய உயர்ச்சி யுண்டாம், எ-று.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக கணிகமாய் மனத்திடை நிகழ்வ தோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கழிவின்றி மனமகிழ்ச்சியுடையனுய் அதனைத் தொடங்கிய வினை முடித்தேவிடு மாற்றலு டையனு மென்பது கருத்து. இவை நான்குபாட்டானும் மெய்வருததத்தா னுயதற்கு அழியாமையும் அதற் குபாயமுங கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன் தொழில்செய்யுமிடத்து) இன் னாமை - (முயற்சியால் வருந்) துன்பத்தையே, இன்பம் எனக்கொ ளின் - (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்துக்கொள்ளுவானாயின், (அத னால்), தன் ஒன்னார் - தன்பகைவர், விழையும் - நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய, சிறப்பு - உயர்ச்சியானது, ஆகும் - உண்டாகும்.

ஆள்வினையுடைமை முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியல் நடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்கள் ஆறனதியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாறனுள்ளும் *"காவற் சாகாடு கைத்தற்" கண் அவ்வாசற்கிலையாய அமைச்சன தியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் அமைச்சுக் கூறுகின்றார்.

௬௪-ம் அதிகாரம்—அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

௧. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங்கருவிகளும், அதற்கேற்ற காலமும், அது செய்யுமாறும், அவ்வாற்றிற் செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதானும் வாய்ப்ப எண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான், எ-று.

கருவிகள்:—தானையும், பொருளும்; காலம்:—அது தொடங்குங்காலம்; செய்கையெனவே—அது தொடங்குமுபாயமும், இடையூறு நீக்கி முடிவு போக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் றருவதென்பார், அருவினையென்றார். இவை யைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற் கங்கமென்ப.

(தெ - ப - ரை.)—தொழில்செய்யும்போது, கருவியும் - (அதற்குவேண்டுஞ்) சாதனங்களும், காலமும் - (அதற்கேற்ற) காலமும், செய்கையும் - (அது) செய்யும் விதமும், செய்யும் அருவினையும் - (அவ்விதத்திலேசெய்யப்படும்) அரியதொழில்களும், மாண்டது - பொருந்த எண்ண வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.

---

௨. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினை செய்தற்கண் அஞ்சாமையும், குடிகளைக்

காத்தலும், நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்வன வறிதலும், முயற்சியும்

---

* புறநானூறு, கஅ௬.

௬௩-ம் அதி· அமைச்சு

மேற்சொல்லிய அவ் வங்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனு வான், எ-று.

எண்ணொடு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந்நான்கனையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையு மிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்படவேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை ஈண்டெண்ணிய வற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிகாத்தலென்பதனைக் குடிபிறப்பும் அதனை யொழுக்கத்தாற் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை மூன்றாம்மைப் பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப.

(தே - ப - ரை.)—வன்கண் - (தொழில்செய்யுமிடத்து) அசைவில்லாமையும், குடிகாத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும், கற்று அறிதல் - (நீதிநூல்களைக்) கற்று (விதிவிலக்குகளை) அறிதலும், ஆள்வினை - முயற்சியும், ஐந்துடன் - (முன்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களைந்துடனே, மாண்டது - திருந்தவுடையவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.

---

௩. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும், தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும், முன்னே தம்மினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரைமீண்டுப் பொருந்தவேண்டிற் பொருத்தலும் வல்லவனே அமைச்சனுவான், எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதை நிலைக்கேற்ற செயலறிதலும், அதனை அவரறி

யாமல் எற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாயுணேக்கி, வல்லதென் ரூர். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலை சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமென்றுங் கூறுப.

(தே - ப - ரை.)—போர்வந்தவிடத்து, பிரித்தலும் - (பகைவர்க்குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினுல்) பிரித்தலும், பேணிக்கொளலும் - (தம்மிடத்தோரை இடைபிரியாமற் கொடையினுலும் இன்சொல்லினுலும்) காத்துக்கொள்ளுதலும், பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டும் தமரைவிட்டும்) பிரிந்தவரை, பொருத்தலும்—, வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.

௬௩ம் அதி. அமைச்சு ௩0௭

௪. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(பரி-ரை.) எ-து.— ஒரு காரியச்செய்கை பலவாற்ருற் ரேன்றின் அவற்றுள் ஆவதாராய்ந் தறிதலும், அது செய்யுங்கால் வாய்க்குந் திறனுடிச் செய்தலும், சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவு பிறக்கும்வகை சொல்லுதலும் வல்லவனே அமைச்சனுவான், எ-று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அறிவாகலின்.

(தே - ப - ரை.)—ஒருகாரியச்செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றினுல், தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும், தேர்ந்து செயலும் - (அதுசெய்யும்போது பலிக்கும்விதம்) நாடிச் செய்தலும், (சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே)ஒருதலையாச்சொல்லலும் - (அவர்க்கு இதுவே நம்பத்தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகைசொல்லலும், வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.

---

௫. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந்
திறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை.

(பரி-ரை.) எ-து.—அரசனாற் செய்யப்படுமறங்களையறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியா னிறைந் தமைந்த சொல்லை யுடையனுய் எக்காலத்தும் வினை

செய்யுந்திறங்களை யறிந்தான் அவர்க்கு சூழ்ச்சித் துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கிய காலத்தும் பெருகிய காலத்தும் இடைநிகரான காலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். சொல்லானென்பதனை ஒடு வுருபின்பொருட்டாய அனுருபாக்கி யுடைப்பாருமுளர். இவை யைந்துபாட்டானும் அமைச்சரது இலக்கணத்தன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அறன் - (அரசனாலேசெய்யப்படும்) அறங்களை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆன்றுஅமைந்த - (தனக்கு ஏற்ற கல்வியாலே) நிறைந்தமைந்த. சொல்லான் - சொல்லை யுடையவனாகி, எஞ்ஞான்றும் - எக்காளினும், திறன் - தொழில்செய்யுந் திறங்களை, அறிந்தான் - அறிந்தவன், தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்கு, துணையாவான்.

௬ மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

௬௪-ம் அதி. அமைச்சு

ரை.) எ-து,—இயற்கையாகிய நுண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய [illegible]டு உடையாராய அமைச்சர்க்கு மிக்கநுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளா[illegible]ர்பன யாவையுள? எ-று.

[illegible]நுட்பமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வந்தர வேண்டுதெ[illegible]றப்பட்டது. நூலென்பதூஉம் மதிநுட்பமென்பதூஉம் ஆகுபெயர். [illegible]து வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோர் இடைச்சொல்; அது [illegible]ட்பமென்பதனோடு தொக்கது முன்னிற்றல் மாற்றார்சூழ்ச்சியா[illegible]ழ்ச்சியால் அழியாது நிற்றல். இனி அதிநுட்பமென்று பாட[illegible]சனிநுட்பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிகளினமாய்ப்[illegible]படுவதொன்றில்லாமையும், சுட்டுப்பெயர் ஐந்தாமுருபேற்றவழி [illegible]நில்லாமையு மறிந்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து [illegible]புவாறிந்தழியாதன தாஞ்சூழ்வரென்பது கருத்து. இதனால் அவாது

-றப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—மதிநுட்பம் - (இயற்கையாகிய) புத்திநுட்பத்தை, நூலோடு - (செயற்கையாகிய) நூலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடையமந்திரிகளுக்கு, அதிநுட்பம் - அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய், முன்நிற்பவை-எதிர்நிற்பவை, யா உள்ளவை யுள.

௭ செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நூனெறியான் வினைசெயயுந் திறங்களை யறிந்தவிடத்தும், அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனோடு பொருந்தச செய்க, எ-று.

கடைத்துமென்புழி து—பகுதிப்பொருள் விகுதி. நூனெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கையறிவாற் பயன் கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை)—செயற்கை - நூல்வழியினால் தொழில்செயயுந் திறத்தை, அறிந்தக்கடைத்தும் - அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து - உலகத்திலே, இயற்கை-அப்போது நடக்கின்ற இயற்கையை, அறிந்து - தெரிந்து, செயல் - (அதனோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன்.

௮ அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிந்து சொல்லியாரது அறிவையு மழித்து,அரசன் தானு மறியானேயாயினும், அக்குற்றம் நோக்கி யொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயினகூறுதல் அமைசசனுக்கு முறைமை, எ-று.

அறியென்பது முதனிலைததொழிற்பெயர். கோறல்-தான் கொள்ளாமை மேலும் இகழ்ந்து கூறுதல். உழையிருந்தானெனப் பெயர் கொடுத்தார்,

* அமாதிய ரென்னும்வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். உறுதிகூறுக்கால் அவன இறுதிபெய்தற் குரறநதை உலகர் தன்மேலேற்று மென்பார், கூறல்கடனென்றார். இவை யிரண்டொட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறிகொன்று - (அறிந்து சொல்வினவாது) அறிவையும் அழித்து, அறியான் எனினும் - (தானும்) அறியானே யாயினும், (அக்குற்றநோக்கிக் கைவிடாமல்) உறுதி -(அரசனுக்கு) உறுதியானவைகளே, கூறல் - சொல்லுதல், உழையிருந்தான் - மந் திரியது, கடன் - முறையாகும்.

௬. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி யுறும்

(பரி-ரை.) எ-து,—பக்கத் திருந்து பிழைப்ப வெண்ணும் அமைச்ச னொருவனில் அரசனுக்கு எதிர்நிற்பார் ஓரெழுபதுகோடி பகைவ ருறு வர், எ-று.

எழுபதுகோடி யென்றது மிகப்பலவராய வெண்ணிற் கொன்று காட்டிய வாறு. வெளிப்படநிற்றலான அவர் காக்கப்படுவோ, இவன் உட்பகையாய் நிற் றலாற் காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடிமட வகு நல்லரென் றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு நலையென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து, பழுது எண்ணும் - தீங்குசெய்யவெண்ணும், மந்திரியின் - மந்திரி யொரு வனில், தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிர்நிற்பவர், ஓர் எழுபதுகோடி - ஓரெழுபதுகோடி பகைவர், உறும் - உறுவர்.

௬௮. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர்.

அமாதிய ரென்பனும் அமா என்பதுபப்பொருள் அன்மை.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யப்படும் வினைகளை முன் அடைவுபடவெண்ணி வைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவாகவே செய்யா நிற்பர், முடித்தற் கேற்ற கூறுபா டில்லாதார், எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்த விடையூறுகட்கு ஏற்ற வேற்ற பரிகாரமறிந்து செய்தலும், தாங் இன்னியாமையுமாம். பிழையாம லெண்ண வல்லராய் வைத்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாரு முளரென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—செய்பாடுடுக் கொழில்களை, திப்பாடு - (முடிக்தற்கேற்ற) கூறுபாடு, இலாதவர் - இல்லாதவர், முறைப் படச் சூழ்ந்தும் - (முன்) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும், முடிவு இலவேசெய்வர் - (செய்யும்பொழுது அவை) முடிவில்லனவாகவே செய்யா நிற்பர்.

௬௫-ம் அதிகாரம்—சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியனடக்தற்கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் * "ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்ல" தென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக் குணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையராதல்; அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநல மெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான், எ-று.

நாவானுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்த தாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறுகவேண்டுமென்னும் நீதிநூல் வழக்குப்பற்றி

காலமென்னு நலனென்றம், பிறர்கும் இதுபோற் சிறந்தது பிறிதின்மை யான் அந்நலம் யாநலத் துள்ளதூஉ மன்றென்றுங் கூறினர். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃது இன்றியமையாதாயபின் அத்தொழிலிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோ வென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—மந்திரிகட்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாவது, நாநலம் என்னும் - நாவினுளதாய நலமென்று சிறப்பித்

—— -

[1] மேலே கசஎ-ம் அதி. அமைச்சு, ௬-ம் குறளிலகாணக.

துச்சொல்லப்படும், நலன் உடைமை - நலமுடையராதல் ; அந்நலம் - அந்நன்மை (பிறர்க்கும்), யாநலத்து - பிறநலங்களிலெல்லாம், உள்ளதும் அன்று - அடங்குவதுமன்று, (மிக்கது ஆதலால்).

௨ ஆக்கமுங் கேடு மதனான் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(ப-ரை.) எ-து,—தம் மரசற்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்க வழிவுகள் தஞ் சொல்லான் வருமாகலான், அப்பெற்றிதாய சொல்லின்கட் சோர்தலை அமைச்சர் தமாணிகழாமற் போற்றிக் காக்க, எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கே துவாய தீச்சொல்லையும் சொல்லாத வொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலால், காத்தோம்பலென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவர்க்கின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆக்கமும் - (தம்மரசனுக்கும் அங்கங்களுக்கும்) பொருக்கமும், கேடும் - அழிவும், அதனால் - அச்சோர்வினாலே, வருதலால் - வருமாதலால், சொலலின்கண்-(மந்திரிகள்) சொல்லினிடத்து, சோர்வு - சோர்தலை, காத்து ஓம்பல் - (தம்மிடத் தூதாமல்) காக்கக்கடவர்

க. கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(பரி-ரை.) எ-து.—நட்பாயேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களை அவாவி மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்து நட்பினை விரும்பும் வண்ணஞ் சொல்லப்படுவதே அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது, எ-று.

அக்குணங்களாவன வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்தருத லென்றிவை முதலாயின. அவற்றை யவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறிக்கொளவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் மொழிவதென்னுஞ் செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாரென்பதற்கு நூல்கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவுமுரைப்பாருமுளர். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தகுதியையுடையவாயென்றுரைத்தார்: அவர் அப்பன்மை மொழிவதென்றும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். இதனாற் சொல்லின திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

௬௪௨ சுரு-ம் அதி. சொல்வன்மை

(தெ - ப - ரை.)—கேட்டார் - (நட்பாய்) ஏற்றுக்கொண்டவரை, பிணிக்கும் - (பின்வேறுபடாமல்) கட்டும், தகை - குணங்களை, அவாய் - அவாவி, கேளாரும் - (மற்றப்பகையாய்) ஏற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப - (பின் அப்பகைமை ஒழிந்து நட்பினை) விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல் - சொல்லாம்.

உ. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பெற்றித்தாய சொல்லை அமைச்சர் தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்களையறிந்து சொல்லுக, அங்ஙனஞ் சொல்

லுதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளுமில்லை யாகலான், எ-று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவ மென்பனவற்றான் வருந் தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றை யறிந்து சொல்லுதலாவது ஆவற்றாற் றமக்கும் அவர்க்கு முளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளை யறிந்து அவ்வம்மாபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகததோ டொட்டவொழுகலை யும் இனிமையையும் பயத்தலின் அறனுமாய், தங்காரிய முடித்தலிற் பொரு ளாயிற்று. அறனும் பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—சொல்லை - (மந்திரிகள் அப்படிப்பட்ட) சொல்லை, திறன் - (தம்முடையவும் கேட்பாருடையவும் ஆன) திறங்களை, அறிந்து - தெரிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; அதனின் ஊங்கு - அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட, அறனும் பொருளும்- தருமமும் பொருளும், இல் - இல்லை, (ஆதலால்).

ரு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாஞ்சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் லாய் வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிந்து பின் அச்சொல்லைச் சொல்லுக, எ-று.

பிறிதோர்சொல்-மாற்றாரது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல்-குணங்க ளான்மிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுக.வென்பதாம். இனிப் பிறிதோர் சொல் வெல்லுஞ் சொல்லெனச் செவ்வெண்ணாக்கி, ஒத்த சொல்லும் மிக்க சொல்லு முளவாகாமற் சொல்லுகவென் றுரைப்பாருமுளர். இது சொற் பொருட்பின் வருகிலை.

(தே - ப - ரை.)—சொல்லை-(தாம்சொல்லக்கருதிய) சொல்லை, வெல்லுஞ்சொல் - வெல்லவல்ல சொல்லாகிய, பிறிதோர்சொல் - வேறொருசொல், இன்மை - இல்லாமையை, அறிந்து - தெரிந்து, அச்சொல்லை - அந்தச் சொல்லை, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.

௬ வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்க்குத் தாஞ்சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவர் தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச்சொல்லின் பயனைக் கொண்டொழிதல் அமைச்சியலுட் குற்றமற்றாரது துணிபு, எ-று.

பிறர்சொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கி யிகழாரென்பதாம். வல்லாரையிகழ்தல் வல்லுநர்க்குத் தகுதியன்மையின், இதுவு முடன்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—வேட்பத்தாம் சொல்லி - (பிறர்பின்னுங் கேட்டலை) விரும்பும்படி தாஞ்சொல்லி, பிறர்சொல் - பிறர் (தமக்குச் சொல்லுஞ்) சொல்லினது, பயன்கோடல் - பயனைக்கொண்டு விடுதல், மாட்சியில் - (மந்திரி) இலக்கணத்தில், மாசுஅற்றார் - குற்ற மற்றவரது, கோள் - துணிவு.

௭. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—தானெண்ணிய காரியங்களைப் பிறர்கேற்பச் சொல்லுதல் வல்லனாய் அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சோர்விலனாய் அவைக் கஞ்சானாயின யாவன் அவனை மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்கு மரிது, எ-று.

ஏற்பச்சொல்லுதல்-அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியும்வகை சொல்லுதல். சோர்வு-சொல்லவேண்டுவதனை மறப்பானொழி தல். இம்மூன்றுகுணமு முடையானை மாற்றாராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்து வெல்வாரில்லை யென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—சொலல்வல்லன் - (தான் எண்ணிய காரியங் களைப் பிறர்க்கேற்க) சொல்லுதல் வல்லனாகி, சோர்விலன் - (அவை மிகவும் பலவானவிடத்து ஒன்றினுஞ்) சோர்வில்லாதவனாகி, அஞ்சான் அவனை - (சபைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்) அவனை,

இகல் - மாறுபாட்டிலே, வெல்லல் - வெல்லுதல், யார்க்கும் யாவர்க்கும், அரிது - அரியது.

அ. விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சொல்லப்படுங் காரியங்களை நிரல்படக்கோத்து தாகச் சொல்லுதல் வல்லாரைப்பெறின், உலகம் அவற்றை விரைந் தேற்றுக் கொள்ளும், எ-று.

தொழில் - சாதியொருமை. நிரல்படக்கோத்தல்-முன்சொல்வனவும் பின் சொல்வனவு மறிந்து அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல்-கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான் நூறுயிரவரு ளொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றார். ஈண்டு கேட்டல்-ஏற்றுக்கோடல். இவை யிரண்டு பாட்டாலும் அவ்வாற்றாற் சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தொழில் - (சொல்லப்படும்) காரியங்களை, நிரந்து - ஒழுங்குபடக்கோத்து, இனிது - இனிதாக, சொல்லுதல்வல்லார் - சொல்லுதல் வல்லவரை, பெறின் - பெற்றால், ஞாலம்- உலகமானது, விரைந்து கேட்கும் - (அவைகளை) விரைந்து ஏற்றுக் கொள்ளும்.

கூ. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்றா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குற்றமற்றனவாய்ச் சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாற சொல்லுதலை யறியாதார் பலவாய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவர், எ-று.

குற்றம்-மேற்சொல்லிய * குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலையுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவா ருளர், அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரே, வல்லார் அதுசெய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார்.

(தெ - ப - ரை)—மாசு அற்ற - குற்றமற்றவைகளாய். சில - சிலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்லல் - (அவ்வகையால்) சொல்லு தலை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர், பல - பலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்ல - தொடுத்துச்சொல்ல, காமுறுவர்-விரும்புவார்.

* சொற்குணங்களை மேலே ௬௫-ம் அதி. சொல்வன்மை, ௧-ம் திருக்குறளுரையிற் காண்க.

௬௬-ம். அதி. வினைத்தூய்மை ௬௧

௧௦. இணருழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்றுவைத்த நூலைப் பிறாறியும் வண்ணம் விரித் துரைக்கமாட்டாதவர் கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்து வைத்தும் நாறாத பூவை யொப்பர். எ-று.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றமில்லாத பூச சூடப்படாத வாறு போல நூலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படா ரென் றமையின், இது தொழிலுவமையாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதார திழிபு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—கற்றது - கற்றநூல்களை, உணர - (பிறர்) அறியும் விதமாக, விரித்து உரையாதார் - விரித்துச்சொல்ல மாட் டாதவர், இணர் - கொத்தினிடத்தே, ஊழ்த்தும்-மலர்ந்திருந்தும், நாறா - மணக்காத, மலர் அனையர் - பூப்போல்வர்.

௬௬-ம் அதிகாரம்—வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின் றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க துணைநல மாக்கந் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வமொன்றனை யுங் கொடுக்கும், அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங் கொடுக்கும், எ-று.

வேண்டியவெல்லா மென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்ப முத லாயவற்றையும் மறுமைக்கட் டான்விரும்பிய பதங்களையும். இதனாற் காணப் படும் துணைநன்மையினும் கருதப்படும் வினைநன்மை சிறந்ததென வினைத் தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—துணைநலம்-(ஒருவனுக்கு) துணையினது நன்மையானது, ஆக்கம்-செல்வம் ஒன்றையே, தரும் - கொடுக்கும்; வினைநலம் - தொழிலினது நன்மையானது, வேண்டியஎல்லாம் - (அவன்) வேண்டியவைகளையெல்லாம், தரும்-கொடுக்கும்.

---

௬௫௨ ௬௬-ம்

உ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(பரி-ரை.) எ-து.—தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை அமைச்சர்க்கு எக்காலத்து மொழிதல்வேண் டும், எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிற்றலென்னும் நிலைவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின், என்றுமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென் னும் பொருட்டு.

(தே-ப-ரை.)—புகழொடு - (தம்மரசனுக்கு) புகழையும், நன்றி - அறத்தையும், பயவா - தராத, வினை - தொழில்களை, என் றும் - எக்காலத்தும், ஒருவுதல் வேண்டும் - (மந்திரிகளுக்கு) ஒழி தல் வேண்டும்.

௩. ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
ஆஅது மென்னு மவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மேலாகக் கடவேமென்று கருதுவார் தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர்க, எ-று.

ஓதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஆவுதுமென்பது குறைந்து நின்றது. ஒளி-தாமுள காலத்து எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செய்யென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் மாறறப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத்தொகை யாக்கியவழிப் பொருளின்மையறிக. ஒளி கெட வருவது ஆக்கமன்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஆதும் - மேலாகக்கடவோம், என்னுமவர் - என்று நினைப்பவர், ஒளி - (தம்) ஒளி, மாழ்கும் - கெடுதற்குக் காரணமாகிய, வினை - தொழிலை, செய் - செய்தலை, ஓதல்வேண்டும் - ஒழியக்கடவர்.

---

௪. இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமிடுக்கண்லே படவரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன்செய்தார்க்கு இளிவந்த வினைகளைச் செய்யார் துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார், எ-று.

சிறிதுபோழ்தில் கழிவதாய இடுக்கணோக்கி என்றுங் கழியாத இழிவு எய்தற்பாலதன்றென்பதூஉம் அஃதெய்தினும் வருவது வருமென்பதூஉம் தெளிவாகலான், செய்யாரென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நடுக்கு அற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர் - தெளிவையுடையவர், இடுக்கட்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலேபட்டவரினும், (அது தீர்தற்பொருட்டு), இளிவந்த - (முன் செய்தவர்க்கு) இழிவுவந்ததொழில்களை, செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்.

௫. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென்று பின் றானே யிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலுஞ் செய்யாதொழிக; அன்றி யொருகான்மயங்கி அவற்றைச் செய்யுந்தன்மையனாயினா னாயின், பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று, எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்வினைகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னிருந்திரங்குவனாயின், அது திரும்வாயி லறிந்திலனெனவும், திட்பமில னெனவும், பயனில்லன செய்கின்றானெனவும், தன்பழியைத் தானே தூற்று கின்றானெனவும், எல்லாருமிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இது வும், வினைத்தூயார் செயலாகலின், உடன்கூறப்பட்டது. பிற்றொடர்தற்குச் செய்வானாயின் அவை போல்வனவுஞ் செய்யாமை நன்றெனப் பிறரெல்லாம் இயையற வுரைத்தார்.

(தெ-ப-ரை.)—எற்று என்று - (நான்செய்தது) எப்படிப் பட்டதென்று, இரங்குவ - (பின்தானே) இரங்குந் தொழில்களை, செய்யற்க - (ஒருகாலும்) செய்யாதிருக்கக்கடவன்; செய்வா னேல் - (ஒருகால்மயங்கி அவைகளை) செய்வானாயின், மற்று-பின்பு, அன்ன - அவ்விரங்கல்களை, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று- நலமுடையது.

---

௬. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னைப் பயந்தாளது பசியை வறுமையாற் கண்டி ரங்குந் தன்மையனாயினானெனினும் அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யா தொழிக, எ-று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும் பசியான் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ் செய்தாயினும் புறந்தருகவென் னும் அறநூற்பொதுவிதி பொருணூல்வழி யொழுகுதலும் அரசர் தொழிற்

குரியராதலும் நன்கு மதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க் செய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஈன்றாள் - (ஒருவன் தன்னை) பெற்றதாயினது, பசி - பசியை, காண்பான் ஆயினும் - (வறுமையாலே) கண்டிருக்குந் தன்மையனாயினனெனினும், (அதைக்குறித்து), சான்றோர்பழிக்கும் - (அறிவால்) நிறைந்தோர் பழிக்கும், வினை - தொழில்களை, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

௬௭. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை

(பரி-ரை.) எ-து,—சாலாதார் தீயவினைகளைச்செய்து அதனாற் பழியைத் தம்மேற்கொண்டுபெற்ற செல்வத்தின் அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும் மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது, எ-று.

நிலையாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சாலாமையின், சான்றோர் கழிநல்குரவே தலையென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—பழிமலைந்து - (சான்றோரல்லாதவர் தீந்தொழிலைச்செய்து அதனால்) பழியைத் தம்மேற்கொண்டு, எய்திய - பெற்ற, ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும், சான்றோர் - (அது மேற்கொள்ளாத) சான்றோ ரனுபவிக்கும், கழிநல்குரவே - மிகுந்த வறுமையே, தலை - உயர்ந்தது.

அ. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதாம்
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நூலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமும் கடிந்தொழியாது பொருணோக்கிச் செய்த அமைச்சர்க்கு அவை தூயவன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றான் முடியினும் பின் துன்பத்தையே கொடுக்கும், எ-று.

முடிதல்-கருதியபொருள் தருதல். பீழைதருதலாகிய பொருளின்றொழில் அதற்குக் காரணமாய வினைகண்மேல் ஏற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கடிந்த - (நூலோர்) தள்ளியதொழில்களை, கடிந்து ஓரார் - (தாமும்) தள்ளிவிடாராகி, செய்தார்க்கு - (பொருளைக்குறித்து) செய்த மந்திரிகளுக்கு, அவைதாம் - அத்தொழில்கள், (தூயவை யல்லாமையால் முடியாவாம்), முடிந்தாலும் - (ஒரு

வழியால்) முடிந்தாலும், பீழை - (பின்) துன்பத்தை, தரும் கொடுக்கும்.

௯. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறர் இரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்றான் இரங்கப் போகாநிற்கும்; மறுதலையாய நல்வினையான் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தான் ஆயினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்து பயன் கொடுக்கும், எ-று,

பின்னெனவே மறுமையு மடங்கிற்று. பொருள்களான் அவற்றிற்குக் காரணமாய வினைகள தியல்பு கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—ஒருவன் தீத்தொழில்களைச் செய்து, அழக்கொண்ட எலாம் - (பிறர்) துக்கிக்கக்கொண்ட பொருள்களெல்லாம், அழப்போம் - (இம்மையில் அவன்) துக்கிக்கப்போகாநிற்கும்; நற்பாலவை - மற்ற நல்லதொழில்களால் வந்தபொருள்கள், இழப்பினும் - (முன்) இழந்தானாயினும், பிற்பயக்கும் - பின்வந்து பயன் கொடுக்கும்.

௰. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமைச்சன் தீயவினைகளாற் பொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கு ஏமஞ்செய்தல் பசிய மட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து

அதற்கு ஏமஞ்செய்ததனோ டொக்கும், எ-று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றேன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை * சலமெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது ஏமார்த்தலென்றுயிறறு: ஏமத்தையடையப்பண்ணுத லென்றவாறு. இருத்துதல்-நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றம், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலுமென்று முரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின் வினையுமாய உவமை யிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர். இவை நான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

---

* சலம், வடசொல்லின்றிரிபு, இதற்கு வெளிக்கு ஒருவகையாகக் காணப்பட்டு உள்ளே ஒருவகையாக விருப்பதெனபது பொருள்.

௬௨௦ சுஎ-ம் அதி. வினைத்திட்பம்

(தே - ப - ரை.)—சலத்தால் - (மந்திரி) பொருள்செய்து - பொருளைச் சம்பாதித்து, ஏமம் ஆர்த்தல் - (அதனால் அரசனுக்கு) காப்புச்செய்தல், பசு மட்கலத்துள் - பசிய மட்பாத்திரத்தில், நீர்பெய்து - நீரைவார்த்து, இரீஇயற்று - (அதற்கு) காப்புச்செய்ததனோ டொக்கும்.

சுஎ-ம் அதிகாரம்—வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அத்தாய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்திண்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

(பரி-உரை.) எ-று,—வினைசெய்தற்கட் டிண்மையென்று சொல்லப்படுவது அவ்வினைமுடித்தற்கு உரியானொருவன் மனத்தினது திண்மை; அஃதொழிந்தன வெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா, எ-று.

ஒழிந்தனவாவன—படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் மற்றைய வென்றும், வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றும் கூறினார். இதனால் வினைத்திட்பமாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-உரை.)—வினைத்திட்பம் என்பது - தொழில்செய்யுமிடத்து வலிமையென்று சொல்லப்படுவது, ஒருவன் - (அதனை முடித்தற்குரிய) ஒருவனது, மனத்திட்பம் - மனத்தினது வலிமையாம்; மற்றைய எல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமைகளெல்லாம், பிற - (அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவனவல்ல.

உ. ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னாறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(பரி-உரை) எ-து,—முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும், செய்யும்வினை தெய்வத்தாற் பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையும் ஆகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் நூலோர், எ-று

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சுப்பூண்ட வியாழவெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் * நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு

* ஈண்டு நீதிநூலுடையார் என்றது சாணக்கியரையும் காமந்தகரையும்.

வினைத்தூய்மையும் உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபினென்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினு

றென்றுங் கூறினார். ஊறொராலென்று பாடமோதுவாரு முளர்; அஃது ஒல்காமை யென்று மொன்றேயும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலர்.

(தே - ப - ரை)—ஆய்ந்தவர் - (முன்பு நீதிநூலை) ஆராய்ந்த மந்திரிகளது, கோள் - துணிவு, ஊறு - பழுதுபடுந் தொழிலை, ஒரால் - செய்யாமையும், உற்றபின் - செய்யுந்தொழில் ஊழினலே) பழுதுபட்டவிடத்து, ஒல்காமை - (அதற்கு) தளராமையும் (ஆகிய), இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டுமே, ஆறு - வழியாகும், என்பர்-என்று (நூலோர் சொல்லுவர்.

௩. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செயப்படும் வினையை முடிவின்கட் புலப்படும்வகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்பமாவது; அங்ஙனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடும்பையைக்கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கம் ஐந்து மெண்ணியவாறு பிறரறியாமலும், தானறிந்ததூஉம், தன்னிங்கிதம், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவருய்த்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத்திட்பம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எற்றா விழுமமாவன - பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்குதல், செய்வாரை விலக்குதல் செய்வாராகலின், அவற்றான் வருவன. விழுமம்—சாதிப்பெயர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கடை - (செய்யப்படுந்தொழிலை) முடிவிலே, கொட்க - கழல [வெளிப்பட வென்றபடி], செய்யத்தக்கது - (அதற்குமுன்னெல்லாம் மறைத்து) செய்வதே, ஆண்மை - வலியாகும்; இடை - நடுவிலே. கொட்கின் - வெளிப்படுமாயின், (அவ்வெளிப்படுதல்), எற்றா - நீக்கப்படாத, விழுமம் - துன்பத்தை, தரும் - (செய்தவனுக்கு) கொடுக்கும்.

---

௪. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்

சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

41

கூஉஉ.   ௬௭-ம் அதி. வினைத்திட்பம்

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாற்செய்துமென நிரல் படச் சொல்லுதல் யாவர்க்கும் எளிய; அதனை அவ்வாற்றானே செய்தல் யாவர்க்கும் அரியவாம். எ-று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றை யெண்ணிச் சொல்லுதல் திட்பமில்லாதார்க்கும் இயறலின், எளிபவென்றார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—சொல்லுதல் - (இத்தொழிலை இவ்விதத்தால் செய்வோமென்று ஒழுங்குபட) சொல்லுதல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், எளிய - எளியவையாகும், சொல்லிய வண்ணம் - (அதனை) அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால், செயல் - செய்தல், அரிய வாம்-அரியவையாம்.

௫. வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெய்தி யுள்ளப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எண்ணத்தாற் சிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களா னும் மாட்சிமைப் பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்பம், வேந்தன்கணேயுறு தலெய்தலான், எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும், எ-று.

வேந்தன்க ணூறெய்தல்-எடுத்தவினை அதனால் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வ மும் புகழும் அவன்கணவாதல். எய்தலா னென்பது திரிந்து நின்றது. உள் ளல்-மதிப்பான் மறவாமை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—வீறு எய்தி - (எண்ணத்தினாலே) சிறப்பை அடைந்து, மாண்டார் - (மற்றைய இலக்கணங்களாலும்) மாட்சி மைப்பட்ட மந்திரிகளது, வினைத்திட்பம் - தொழிலவலிமையானது, வேந்தன்கண் - அரசனிடத்து, ஊறு எய்தி - உறுதலை அடைத லாலே, உள்ளப்படும் - (எல்லாராலும்) நன்குமதிக்கப்படும்.

---

௬. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்து வெண்ணியார்

திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமெய்த எண்ணிய பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர், எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மை யுடையராகப் பெறின், எ-று.

எளிதினெய்துப வென்பார், எண்ணியாங் கெய்துப வென்றார். அவர் அவ்வாறல்ல தெண்ணுமையிற் றிண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங் கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

சுஎ-ம் அதி· வினைத்திட்பம் சுஉசு

(தே-ப ரை)—எண்ணியார் - (ஒருபொருளை அடைய) எண்ணினவர், திண்ணியர் ஆகப்பெறின் - (அப்பொருட்கு வழியாகிய தொழிலிடத்து) வலிமையுடையராகப் பெற்றால், எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம், எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே, எய்துப - அடைவர்

எ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னா ருடைத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—உருளா நின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கண் ஆணி போல வினைக்கண் திண்ணியாரை யுடைத்து உலகம், அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலை யொழிக, எ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டு மென்பதனானும், உவமையானும், பெற்றாம். அச்சு-உருள் கோத்த மரம். ஆணி-உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டியக்குந் திட்பமுடைத்தது அதுபோல, வடிவாற் சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டியக்குந் திட்பமுடைய அமைச்சருமுளர், அவரை அத்திட்ப நோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உலகம், உருள் - உருளாநின்ற, பெருந் தேர்க்கு - பெரியதேர்க்கு, அச்சு ஆணி அன்னார் - அச்சினிடத்தே ஆணிபோல் தொழிலினிடத்தே வலிமையையுடையவரை, உடைத்து - உடையது. அதனால், உருவுகண்டு - (அவர்) வடிவினிடத்தே சிறுமை நோக்கி, எள்ளாமைவேண்டும் - (அவரை) இகழாமை வேண்டும்.

௮. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
தூக்கங் கடிந்து செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனந் தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண் பின்னசைதலின்றி நீட்டித்தலையொழிந்து செய்க, எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதும்போற் றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகா லாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக நேர்ந்த வினையைக் கலங்காது கண்ட வினையென்றார். துளங்காமை-திட்பமுடைமை.

(தெ - ப - ரை.)—கலங்காது - (மனம்) கலங்காமல், கண்ட - (செய்வதாக) துணிந்த, வினைக்கண் - தொழிலினிடத்து, துளங்

காது - (பின்) அசைதல் இல்லாமல், தூக்கம் கடிந்து - ஆலசியத்தை ஒழித்து, செயல் - செயக்கடவர்

---

௯. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம பயக்கும் வினை.

(பரி-ரை.) எ-து,—முகற்கண் மெய்ம்முயற்சியால் தமக்குத்துன்பம் மிக வருமாயினும், அதுநோக்கித் தளராது முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்பமுடையராய்ச் செய்க, எ-று.

துணிவு-கலங்காமை. அஃதுடைமை பாக்கல்லது கனிகாய முயற்சித் துன்ப நோக்காது சிலையுதலுடைய * பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், ஒன்வாற்றிச் செய்கவென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர்வினை செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)— ஞர்பம் - (முதலில் மெய்ம்முயிற்சியால்) துன்பம் உறவரினும் - (தமக்கு) மிகவரினும் (அதுகண்டு தளராமல்), இன்பம் - சுகத்தை, பயக்கும் - (முடிவிலே) தருகின்ற, வினை - தொழிலை, துணிவு ஆற்றி - வலிமையுடையராய், செய்க - செய்யக் கடவர்.

கூ0 எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு

(பரி-ரை.) எ-து —வினைத் திட்பத்தை இது நமக்குச் சிறந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, ஒழிந்த திட்பங்களெல்லா முடையராய விடத்தும் நன்குமதியா ருயர்ந்தோர் எ-று.

மனத்திண்மை திட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் திட்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே அவையெல்லாம் கெடும் என்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத் திட்பமில்லாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)— உலகு - உயர்ந்தோர். வினைத்திட்பம் - தொழில்வலிமையை, வேண்டாரை - (இது நமக்குச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாத மந்திரிகளை, எனைத்திட்பம் - அவை நீங்கலாகிய வலிமைகளெல்லாம், எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய விடத்தும், வேண்டாது - நன்கு மதியார்.

---

* பரிமேலழகர் - முதல் ஞாபகம்.

கூஅ-ம் அதிகாரம்—வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்பமுடைய வமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குதல் தீது.

(பரி-ரை.) எ-து,—விசாரத்திற் கெல்லையாவது விசாரிக்கின்றான் இனி

இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல்; அங்ஙனந் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப் பின்கட்டகுமாயின், அது குற்றமுடைத்து, எ-று.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் எனவே, துணிவெய்து மளவுஞ் சூழவே ண்டுமென்பது பெறரும். பின்னாத் துணிவு ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு-செய் யுங்காலத்துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும், பகைவர் அறிந்தழித்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—சூழ்ச்சி-ஆலோசனைக்கு, முடிவு - எல்லையாவது, துணிவு எய்தல - ஆலோசிப்பான் இனி இது தப்பாதென்னும்) துணிவைப்பெறுதல்; அத்துணிவு - அப்படித் துணிவு பெற்றதொழில், தாழ்ச்சியுள் - (பின்) ஆலசியத்தில், தங்குதல் - பொருந்துதல், தீது - குற்றமுடையதாம்.

---

௨. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(பரி-ரை.) எ-து,—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க; நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக, எ-று.

இருவழியும் இறுசிக்கட்டொக்க எழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினைகளும் வலியானும் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வாயா வென்பது கருத்து. * மேற்றூவகாமை யென்றார், ஈண்டதனைப் பகுத்துக் கூறினர். இவை இரண்டொட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந் திறங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தூங்கி - ஆலசியித்து, செயல்பால - செய்யும்பகுதியையுடைய தொழில்களுள், தூங்குக - ஆலசியம் பண்ணக்கடவன்; தூங்காது - ஆலசியப்பண்ணாமல், செய்யும்வினை - செய்யுந்தொழில்களுள், தூங்கற்க - ஆலசியம் பண்ணாதிருக்கக் கடவன்.

* மேலே கஉ-ம் அதி. இறைமாட்சி, ௬-ம் குறளிற்காண்க.

௯. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத்தெல்லாம் போராச் செய்தல் நன்று; அஃதியலாவிடத்து ஏனைமூன் றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாய நோக்கிச் செய்க, எ-று.

இயலுமிடம் - பகையிற் றான்வலியனாய காலம் அக்காலத்துந் தண்டமே நன்றென்றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் - ஒத்த காலமும் மெலியகாலமும். அவ்விரண்டுகாலத்துஞ் சாமபேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற் செய்கவென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவேனும் ஏமப்பேற்றாற் பயத்தாற் றமமுனொக்குமாகலின். இதனான் வலியான், ஒப்பான், மெலியா னென நிலை மூவகைத் தென்பதூஉம் அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.)—ஒல்லும்வாய் எல்லாம் - (தொழில்செய்யும் போது) கூடுமிடத்தெல்லாம், வினை - தாண்டஞ்செய்தல், நன்று - நலமுடையதாம்; ஒல்லாக்கால்-(அது) கூடாதவிடத்து, செல்லும் வாய் நோக்கி - (மற்றைமூன்று உபாயங்களினுள் அது) முடிவதோருபாய நோக்கி, செயல் - செய்யக்கடவன்

௰. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினையுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யத் தொடங்கிய வினையுங் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டன தொழிவும் ஆராயுங்காற் றீயின தொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும், எ-று.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச்செய்க வென்பதாம். பின் வளர்தலொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனான் வலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—வினை - (செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும், பகை - (அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும், என்ற இரண்டின் - என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினது, எச்சம் - குறையும், நினையுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, தீ எச்சம் போல - தீயினது குறைபோல், தெறும் - (பின்வளர்ந்து) கெடுக்கும்.

௫. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யு மிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தினையும் மயக்கமற வெண்ணிச் செய்க, எ-று.

எண்ணொடு பிறவழி ம கூட்டப்பட்டது. பொருள்-அரசும் பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி-தன்றானையும் மாற்றார்தானையும். காலம்-தனக்காங் காலமும் அவர்க்காகாக்காலமும். வினை-தான் வல்லவினையும் அவர் வல்லவினையும். இடம்-தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றி யெய்துதற்கேற்ப பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் - (தொழில்செய்யுமிடத்து) பொருளும், கருவி - சாதனமும், காலம் - காலமும், வினை - தொழிலும், இடன் - இடமும் (ஆகிய), ஐந்தும்—, இருள்தீர - மயக்கம் நீங்க, எண்ணி - நினைத்து, செயல் - செய்யக்கடவன்

௬. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்யுங்கால் அது முடிதற்குளதாம் முயற்சியும் அதற்குவரு மிடையூறும் அது நீங்கி முடிந்தாற் றனெய்தும் பெரும்பயனும் சீர்தூக்கிச் செய்க, எ-று.

முடிவு—ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளதளவிற் பயனதளவு பெரிதாயிற் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—முடிவும் - (தொழில் செய்யுமிடத்து அது) முடிதற்கு உளதாகிய முயற்சியையும், இடையூறும் - (அதற்கு வரும்) இடையூற்றையும், முற்றி-(அவ்விடையூறு நீங்கி) முடித்தால், எய்தும் - (தான்) அடையும், படுபயனும் - பெரும் பயனையும்,

பார்த்து - ஆலோசித்து, செயல் - செய்யக்கடவன்.

௭. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வாற்றாற் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கி னான் செய்யுமுறைமையாவது அதனதுளப்பாட்டினை யறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல், எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலிய வெண்ணிலையும் முடிவுமுதலிய வாக்கலையும். உள்ளறிவான்-முன்செய்து போந்தவன். அவன்கருத்து-அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாற்செய்து பயு

னெய்துமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந் திறங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை)—செய்வினை - (அவ்வுரியால்) செய்யப்படுந் தொழிலை, செய்வான் - செய்யத்தொடங்கினவன், செயல் முறை - செய்யுமுறையாவது, அவ்வினை - அத்தொழிலினது, உள் - உளப் பாட்டை, அறிவான் - அறிபவனது. உள்ளம் - கருத்தை, கொளல்- (தான்) அறிதல்.

---

௮. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து —செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிது மோர் வினையை முடித்துக்கொள்க; அது மதத்தானனைந்த கபோலத்தினை யுடைய யானையாலே அன்னது பிறிது மோர்யானையைப் பிணித்ததனோ டொக்கும், எ-று.

பிணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற் குபாயமா மாறு எண்ணிச் செய்க ; செய்யவே அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளி

இன் முடியுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—வினைபால் - (செய்யப்படுகின்ற) தொழிலால், வினை-(அப்படிப்பட்ட) வேறொருதொழிலை, ஆக்கிக்கோடல்-முடித்துக்கொள்ளக் கடவன்; (அது) நனை கவுள் - (மதத்தால்) நனைந்த கபோலத்தையுடைய, யானையால் - யானையினாலே, யானை - (அப்படிப்பட்ட வேறொரு) யானையை, யாத்தது அற்று - கட்டியதோடு ஒக்கும்.

கூ. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்

(பரி-ரை.) எ-து,—வினைசெய்வானுற் றன் னட்டார்க்கு இனியவற்றைச்செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படுந் தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல், எ-று.

அவ்வினை வாய்த்தற் பயந்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன் மெலிவு புலனாவதன்முன்னே செய்கவென்பார்,விரைந்ததென்றார். விரைந்து செய்யப்படுவ தென்றவாறு. வினைசெய்யுந் திறமாகலிற் பகைவரோடொட்டா ராயிற்று. தன்னொட்டார் பிறருட்கூடாமல் மாற்றி வைத்தலெனினு மமையும்.

(தே - ப - ரை.)—நட்டார்க்கு-(தொழில்செய்பவனால் தனது) நட்பினருக்கு, நல்லசெயலின் - நல்லவகைகளைச் செய்தலினும், ஒட்டாரை - (தன்பகைவரது) பகைவரை, ஒட்டிக்கொளல் - (தனக்கு) நட்பாக்கிக்கொள்ளுதல், விரைந்ததே - விரைந்து செய்யத்

கா. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஆளுஞ்சிறியராய அமைச்சர், தமின்வலியார் எதிர்ந்தவழித் தம்பகுதி மனநடுங்கலஞ்சி, அக் கிலகுமேவணங்கியவராய ாந்து கூடு

மாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனை யேற்றுக்கொள்வர், எ-று.

இடம்-நாடு அரணும். அவற்றது சிறுமை யுள்வார்மே லேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைபவரல்லராகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியாராயினார் தம் பகுதியுமவரி னின்று வேறுபடுவாராகலின், அது வாராமற் சிறிது கொடுத்துஞ் சந்தியை யேற்றுக்கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உறை சிறியார் - ஆதெம் இடஞ் சிறியாராகிய மந்திரிகள், (தம்மின்மிக்க வலியவர் எதிர்த்தவிடத்தே), உள் - (தமது) அங்கங்கள், நடுங்கல் - நடுங்குதலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, குறைபெறின் - (அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாகிய) சந்தி கூடுமாயின், பெரியார் - அப்பெரியவரை, பணிந்து - வணங்கி, கொள்வர் - (அதனை) ஏற்றுக் கொள்ளுவர்.

௬௯-ம் அதிகாரம்—தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டனையும் மேல் வினைசெயல்வகை யென்றமையின் இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோ டொப்பானாகலானும் பின்னோன் அவனிற் கார்கூற குணம் குறைந்தோனாகலானும், இஃதமைச்சியலாயிற்று.

க. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

42

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையனாதலும் அமைச்சுப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட் பிறத்தலும் அரசராதி விரும்பும் பண்புடையனாதலும் தூதுவார்த்தை சொல்லுவானுக் கிலக்கணம், எ-று.

முன்னையவிரண்டானும், முறையே சுற்றந்தாரக்கத் திகழ்வாராமற் றன் பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் ஒழுகியல் கேட்டறிதலும், பெற்றாம். வேந்தவாம்பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அரசன் வயத்தராதல் பெறுதும்.

(தே - ப - ரை) — அன்புடைமை - (தம் சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையவனாதலும், ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (மந்திரித்தொழில் செய்தற்கு) அமைந்த குடியிற் பிறத்தலும், வேந்து அவாம் பண்புடைமை - அரசர் சாதி விரும்பும் குணமுடையவனாதலும், தூதுரைப்பான்-தூது வார்த்தையைச் சொல்லுவோனுக்கு, பண்பு- இலக்கணமாம்.

௨. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று.

(பரி-ரை.) இ-து,—தம்மரசன்மாட்டன்புடைமையும் அவனுக்கு ஆவன வறியு மறிவுடைமையும் அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமெனத் தூதுரைக்க வுரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று, எ-று.

ஆராய்தல் - அவற்றிற் குடம்படுஞ் சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அன்பு - (தம்மரசனிடத்து) அன்புடைமையும், அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும், ஆராய்ந்த சொல் வன்மை - (அவைகளை வேற்று வேந்தரிடத்துச் சொல்லும்போது) ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வலிமையும், (என) தூதுரைப்பார்க்கு-தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு, இன்றியமையாத-அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள், மூன்று - மூன்றும்

௩. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேலையுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்வானுக்கு இலக்கணமாவது நீதிநூலை யுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல், எ-று.

கோறன் மாலையரென்பது போன்ற வேலாரென்றாம், 'தூதுவினை யிரண்டிடத்தும் வென்றிவினையொன்றாக் கூறினார். வல்லனாதல்-உணர்வுமாத்திர முடையாராய அவர்முன் வகுக்குமாற்ற லுடையனாதல்.

(தெ-ப-ரை)—வேலாருள் - வேலினையுடைய வேற்றரசரிடத்து, வென்றி - (தன்னரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற, வினை உரைப்பான் - தொழிலைச் சொல்வானுக்கு, பண்பு - இலக்கணமாவது, நூலாருள் - நீதிநூலை அறிந்த மந்திரிகளிடத்து, நூல்வல்லன் ஆதல் - (தான்) அந்நூலில் வல்லவனாதல்.

௪. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—இயற்கையாகிய அறிவும் கண்டார்விரும்புந் தோற்றப் பொலிவும் பலநூலோடும் பலகாலும் ஆராயப்பட்ட கல்வியுமென நன்குமதித்தற் கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டமுமுடையான் வேற்றுவேந்தரிடைத் தூதுவினைக்குச் செல்க, எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற் கூடுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிது முடியுமென்பது கருத்து.

(தெ-ப-ரை)—அறிவு - (இயற்கை) அறிவும், உருவு-(கண்டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும், ஆராய்ந்த கல்வி - (பலநூலோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்டகல்வியும் (என), இம்மூன்றின் - (நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய) இம்மூன்றினது, செறிவு உடையான் - கூட்டத்தை உடையவன், வினைக்கு - (வேற்றரசரிடத்துத் தூது) தொழிலுக்கு, செல்லுக - செல்லக்கடவன்.

௫. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது

(பரி-ரை.) எ-து,—வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச் சொல்லியும் இன்னாதகாரியங்களைச் சொல்

லும் வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனியசொற்களான் மனமகிழச் சொல்லியும் தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனாவான், எ-று.

பலகாரியங்கட் குடம்படாதார் பரம்பலையான் அவற்றிற்குக் காரணமாய தொன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை விளையுமாறும், உணர வருமையானுஞ் சுருக்கத்தானு முடம்படுவர், இன்னாதவற்றிற் குடம்படாதார் தம்மனமகிழச் சொல்ல அவ்வின்னாமை காணாது உடம்படுவராகலின், அவ்விருவாற்றானும் தன் காரியந் தவறாமல் முடிக்கவல்லா னென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன.

(தே-ப-ரை)—தொகச்சொல்லி - (வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்துங் காரணவகையால்) தொகுத்துச் சொல்லியும், தூவாத நீக்கி-(இனிமையில்லாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) வெய்யசொற்களை நீக்கி, நகச்சொல்லி - (இனிமையான சொற்களால்) மகிழச்சொல்லியும், நன்றி பயப்பது-(தன் அரசனுக்கு நன்மையைச் செய்பவனே, தூது - தூதனாவான்.

௬. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற்
றக்க தறிவதாந் தூது

(பரி-ரை.) எ-து,—நீதிநூல்களைக் கற்றுத் தான் சென்ற கருமத்தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச்சொல்லி அவர் செயிர்த்து நோக்கின் அந்நோக்கிற் கஞ்சாது காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்க வுபாயமறிவானே தூதனாவான், எ-று.

அவ்வுபாய மறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதுவன்றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங்காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற் றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின.

(தே - ப - ரை.)—கற்று - (நீதிநூல்களை) கற்று, செல-(பகைவேந்தர்) மனங்கொள, சொல்லி - (தான் சென்ற கருமத்தை) சொல்லி, கண் அஞ்சான் - (அவர் கோபித்துப் பார்க்கில்) அப்பார்வைக்கு அஞ்சாது, காலத்தால் - காலத்தோடு பொருந்த, தக்கது - (அதுமுடிக்க, தக்க உபாயத்தை, அறிவது-அறிபவனே, தூதாம் - தூதனாவான்.

எ. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் றலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேற்றரசர்மாட்டுத் தான் செய்யு முறைமையறிந்து அவர் செவ்விபார்த்துச் சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து

சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து அவ்வாறுசொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான், எ-று.

செய்யு முறைமையாவது அவர் நிலையும் தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும் நோக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணுமுறைமையும் சொல்லு முறைமையும் முதலாயின. செவ்வி - தன்சொல்லை யேற்றுக்கொள்ளும் மனமகிழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலிற் காலமென்றார். இடம் - தனக்குத் துணையாவா ருடனுறைவிடம். எண்ணுதல் - தான் அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவர்சொல்லு முத்தரமும் அதற்குப்பின் றான்சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற் றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இருவகையாருடன் நிலைகொடுத்து நிற்பாரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக் கூறினாராகலின், அவர்மதமுற்றோனைத் தலையென்றார். நூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தான் வகுத்துக் கூறுவான இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கடன் - (வேற்றரசரிடத்துத்தான்செய்யும்) முறைமையை, அறிந்து - தெரிந்து, காலம் கருதி - (அவர்) சமயம் பார்த்து, இடன்-(சென்றகருமஞ்சொல்லுதற்கு ஏற்ற இடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, எண்ணி-(சொல்லும்வழியை முன்னே) விசாரித்து, உரைப்பான் - (அவ்வழி) சொல்லுவோன், தலை - (தூதரில்) மிக்கவன்.

அ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(பரி-ரை.) எ-து — தன்னரசன் வார்த்தையை அவன் சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுவான் இலக்கணமாவது பொருள் காமங்களாற் றூயனாதலும் தனக்கு அவரமைச்சர் துணையார்தன்மையும் துணிதலுடைமையும் இம்மூன்றோடு கூடிய மெய்ம்மையுமென இவை, எ-று.

பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடாக் கூறுமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்கு இஃதியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுளி நீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரேதஞ் செய்வரென் றஞ்சாமற்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந் தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் —ருமயின் பொருட்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—வழி - (தன்னரசன் வார்த்தையை) அவன் சொல்லியவழியே, உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்கு) சொல்லுவானது, பண்பு - இலக்கணமாவது, தூய்மை - (பொருளாலும் காமத்தாலும்) பரிசுத்தனாதலும், துணைமை - (தனக்கு அவர் மந்திரிகள்)

நீ.நீ.ச. கக-ம்

துணையாந்தன்மையும், துணிவு உடைமை - துணிதலுடைமையும், இம்மூன்றின் - இம்மூன்றோடுகூடிய, வாய்மை - மெய்ம்மையும் ஆம்.

க௯. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுமவன் தனக்கு வரும் ஏதத்திற்கஞ்சி அவர்க்குத் தாழ்வானவார்த்தைகளை வாய்சோர்ந்துஞ் சொல்லாத திண்மையையுடையன், எ-று.

தாழ்வு சாதி தருமமன்மையின், வடுவென்றார். வாய்சோராவெனக் காரியங் காரணத்து அடக்கப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—வடுமாற்றம் - (தனக்கு வரும் துன்பத்திற்கஞ்சி அவனுக்கு) தாழ்வான வார்த்தையை, வாய்சோரா - வாய் தவறியுஞ் சொல்லாத, வன்கணவன் - வலிமையையுடையவன், விடுமாற்றம் - (தன் அரசன்சொல்லி) விட்டவார்த்தையை, வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு, உரைப்பான் - சொல்லுதற்குரியன்.

க0. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்க்கிறுதி தருமாயினும் அதற்கஞ்சி யொழியாது தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவற்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதுவான், எ-று.

இறுதிபயப்பினு மென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறியது கூறுவான திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—இறுதி பயப்பினும் - (அவ்வார்த்தை தனக்கு) முடிவைத் தருமாயினும், அஞ்சாது - (அதற்கு) பயப்படாது, (தன்னரசன் சொன்னபடியே) இறைவற்கு-அவ்வரசனுக்கு, உறுதி-மிகுதியை, பயப்பது-(வேற்றரசரிடத்து) சொல்லுவானே, தூதாம்-தூதனுவான்.

எ0-ம் அதிகாரம்—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசனைப்பொருந்தி யொழுகுமாறு. இது, வேந்தவாம் பண்புடைமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின் தூதின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்

(பரி-ரை) இ-ள் —மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர் அவரை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ் செய்யாது தீக்காய்வார் போல இடைநிலத்து நிற்க, எ-று.

கடிதின் வெகுளுந் தன்மையரென்பது தோன்ற, இகல்வேந்தரென்றார். மிகவகலிற் பயன் கொடாது மிகவணுகின் அவமதித்து ஒறுக்கும் வேந்தர்க்கு, மிகவகலிற் குளிர் நீங்காது மிகவணுகிற் சுடுவதாய தீயோரனைதாய தொழிலுவமம் பெறப்பட்டது.

(வித்-ப-ரை,)—இகல் - மாறுபடுதலையுடைய, வேந்தர்-அரசரை, சேர்ந்து - அடுத்து, ஒழுகுவார் - நடக்கும் மந்திரிகள், அகலாது - அவரை மிக நீங்காமலும், அணுகாது - மிக நெருங்காமலும், தீக்காய்வார் போல்க - நெருப்பிற் குளிர் காய்வார்போல் (நடுவிடத்து) நிற்கக்கடவர்

உ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரால்
மன்னிய வாக்கந் தரும்.

(பரி-ரை) இ-ள் —அவ்வாறு சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழுதல் அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும், எ-று.

ஈண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாக வுரியவற்றை. அவை நுகரப்படுவன, ஒப்பனை, மேன்மையென் றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற் கஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவ்வரசன் நோக்கி யுவந்து அவர்தாமே எல்லாச் செல்வமும் நல்குவரென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற்

கேடு தரு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மன்னர் - (தம்) அரசரால், விழைப - விரும்பப் பட்டவைகளை, விழையாமை - (தாம்) விரும்பாதிருத்தல்; மன்னரால் - அவ்வரசராலே, மன்னிய - நிலைபெற்ற, ஆக்கம் - செல்வத்தை, தரும் - (மந்திரிகளுக்கு) கொடுக்கும்.

---

௯௯ ஆம் அதி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

௧. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின் அரியபிழைகள் தங்கண்வாராமற் காக்க, அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஐயுற்றால் அவரைப் பின்றெளிவித்தல் யாவர்க்கு மரிதாகலான், எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவரால் பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெவல் என் றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென் றையுறுதுதகாதென்றே அவர் துணிய வொழுகல். ஒருவாற்றாற் றெளிவிக்குதாலும் கடன் கொண்டான் றேன்றப் பொருடோன்று மாறுபோலக கணமிழியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்கு மரிதென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—போற்றின் - (மந்திரிகள் தம்மை) காத்துக் கொள்ள வேண்டினால், அரியவை - அரியபிழைகளை, போற்றல் - (தம்மிடத்திலே வாராமல்) காக்கக்கடவர், கடுத்தபின் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளாகக் கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு, தேற்றுதல் - (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், அரிது - அரியது, (ஆதலால்).

௨. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமைந்த வரச ருகிருந்தால் அவர்காண ஒருவன்

செவிக்கட் சொல்லுதலேயும் ஒருவன் முகநோக்கி நகுதலேயுந் தவிர்த்தொழு குக, எ-று.

சேர்தல் - பிறனேடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தமைசுற்றம் கண்டுசெய் தனவாகக் கொள்வரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—ஆன்ற - நிறைந்த, பெரியார் அகத்து-அரச ரிடத் திருக்கும்போது, செவிச் சொல்லும் - (ஒருவன்) காதிலே சொல்லுதலேயும், சேர்ந்த நகையும் - (ஒருவன்முக) நோக்கி நகைத் தலேயும். அவித்து - நீக்கி. ஒழுகல் - நடக்கக்கடவன்

கு. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

௭0-ம் அதி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல் ௬௯௫

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி யாதொரு பொருளையுஞ் செவிகொடுத்துக் கேளாது அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செய் யாது அம்மறைப்பொருளை அவன்றானே அடக்காது சொல்லியக்காற் கேட்க, எ-று.

நூர்தற்கேற்கும் பொருளாயினு மென்பார், எப்பொருளு மென்றார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—மறை - (அரசனுக்குப் பிறரோடு) ரகசியம் (நிகழு மிடத்து), எப்பொருளும் - யாதொரு பொருளேயும், ஓரார் - (செவிகொடுத்து) கேளாமலும், தொடரார் - (அவனை) முடுகிவின வாமலும், அப்பொருளை - அந்த ரகசியப்பொருளை, விட்டக்கால் - (அவனே அடக்காமல்) சொல்லினால், கேட்க - கேட்கக்கடவர்.

௬. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொலல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பினையறிந்து சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி வெறுப்பிலவுமாய் வேண்டுவனவுமாய காரியங்களை அவனமனம் விரும் பும்வகை சொல்லுக, எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கணன்றிக் காமவெகுளி யுள்ளிட்டவற்றி னிகழ் வழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் குறிப்பறிந்து காலங் கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப் பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேண்டுபவென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற் சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொல்லலென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—(அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது) குறிப்பு அறிந்து - (அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது) குறிப்பைஅறிந்து, காலம் கருதி - (சொல்லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தையும் பார்த்து, வெறுப்பு இல - வெறுப்பில்லாதனவும், வேண்டுப - வேண்டுவனவும் ஆகிய காரியங்களை, வேட்ப - (அவன்மனம்) விரும்பும்வகை, சொல்லல் - சொல்லக்கடவர்.

எ. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாய காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி எஞ்ஞான்றும் பயனிலவாய வற்றைத் தானேகேட்டாலுஞ் சொல்லாது விடுக, எ-று.

43

எ0-ம் அதி. மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

யிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான்வருதலின் வினையென் மக்காலமு மடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினர். சொல்லுவன லாதனவும் வகுத்துக் கூறியவாறு. இவை நான்குபாட்டானுஞ் சயாற் கூறப்பட்டது.

- ப - ரை.)—வேட்பன - (பெரும்பய னுள்ளவையும் அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களை), சொல்லி - (அவன் கேட்டிலனாயினும்) சொல்லி, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும், வினை இல-

பயனில்லாதவைகளை, கேட்பினும் - (தாமே) கேட்டாலும், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவர்.

௮. இளையர் இனமுறையர் என்றிகழார் நின்ற
ஒளியோ டொழுகப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவர் எம்மிளையரென்றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையரென்றும் அரசரை யவமதியாது அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செயப்படும், எ-று.

* ஒளி-உறங்காநிற்கவுந் தாமுலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. அதனோடுபொருந்த வொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமா யொழுகுதல். அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்ட விளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வாராயின், தாமும் போக்கப்படுவரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—இளையர் - (இவர் எமக்கு) இளையவர், இனமுறையர் - (எமக்கு) இன்னமுறையினர், என்று இகழார் - என்று (அரசரை) அவமதியாமல், நின்ற - (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற, ஒளியோடு - ஒளியோடுபொருந்த, ஒழுகப்படும் - நடக்கத் தகும்.

௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார் நிலைபெற்ற வறிவினையுடையார், எ-று.

---

* உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி—கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமா-லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித் தேயிருந்—தறங்க ணின்னா ரதன்புறங் காக்கலார்—சீவக சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகம், ௨௪௧.

௭௧-ம் அதி. குறிப்பறிதல் ௬௯௯

கொள்ளாதனசெய் தழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின் றம்மை வேறொருவராகக் கருதுவாராகலின், முன்னையராகவே கருதி யஞ்சி யொழுகுவாரைத் துளக்கற்ற காட்சியவ ரென்றார்.

(தே - ப - ரை.) - தமக்கு அற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர் - அறிவுடையவர். கொள்ளப்பட்டேம் என்று - (அரசனால்) நன்கு மதிக்கப்பட்டோமென்று, எண்ணி - கருதி, கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவைகளை; செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்.

க0. பழையமெனக் கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து—அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல் பல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப்பயக்கும், எ-று.

அவன் பொறுத்து செறும்பொழுதின் அப்பழமை நோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வௌவுதலான், அவன் வேண்டாதன செய்தற் கேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமென்றார். இவை மூன்றுபாட்டானும் பொறுப்ப ரென்று அரசா வெறுப்பன செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பழையம் என - (அரசனுக்கு) பழைமையோமென, கருதி - நினைத்து, பண்பு அல்ல-(தமக்கு) இயல்பல்லாத லாதவைகளை, செய்யும் - செய்கின்ற, கெழுதகைமை - உரிமையானது, கேடுதரும் - (மந்திரிகளுக்கு) கேட்டைத் தரும்.

எக-ம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவற்றை அவர் கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையா தாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கூறாமை நோக்கிக் குறிப் பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி.

(பரி-ரை.) எ-து.—அரசனைற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவன் முகமானும் கண்ணானும் நோக்கி அறியுமமைச்சன் எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீராற்சூழப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு ஓராபரணமாம், எ-று.

ஒப்பமுடையனும் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக்கணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற்கென்பது விகாரப்பட்டு நின்

(தே - ப - ரை.)—குறிப்பு - (அரசனால்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை, கூறாமை - (அவன்) சொல்லவேண்டாவகை, நோக்கி - (அவன்முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து, அறிவான்-அறிகிற மந்திரியானவன், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், மாறாநீர் - வற்றாத நீரினாலே சூழப்பட்ட, வையக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு, அணி-ஆபரணம்.

௨. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(பரி-ரை.) இ-ஆ —ஒருவன் மனத்தின்கணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாக வுணரவல்லானை மகனேயாயினும் தெய்வத்தோ டொப்ப நன்குமதிக்க, எ-று.

உடம்பு முதலியவற்றான் மக்களாயினும் பிறர்நினைத்த துணருந் தெய்வத் தன்மை யுடைமையின், தெய்வத்தோ டொப்ப வென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—அகத்தது - (ஒருவனது) மனத்தினிடத்து நிகழ்வதை, ஐயப்படாது - சந்தேகப் படாமல், உணர்வானை - (துணிவாக அறியவல்லவனை, தெய்வத்தோடு ஒப்ப-(மனிதனேயாயினும்) தெய்வத்தோடு சமானமாக, கொளல்-நன்குமதிக்கக் கடவன்.

---

௩. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல்.

(பரி-ரை.) இ-ஆ,—தாங்குறிப்பு நிகழுமா றறிந்து அதனாற் பிறர் குறிப்பறியுந் தன்மையாரை அரசர் தம்முறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க, எ-று.

உண்ணிகழுநெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர் குறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புகளாவன பொருளும் நாடும் யானை குதிரைகளும் முதலிய புறத்துறுப்புகள். இதற்குப் பிறர் முகக்குறிப்பானே அவர்

மனக்குறிப் புணர்வாரை யென்றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—குறிப்பின் - (தம்) குறிப்புநிகழும்விதம்(அறிந்து), குறிப்பு உணர்வாரை - (அதனால்) பிறர்குறிப்பு அறியுந் தன்மையவரை, உறுப்பினுள் - (அரசர்தம்) உறுப்புகளுள், யாது கொடுத்தும் - (அவர் வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினும், கொளல் - (தமக்குத் துணையாக) கொள்ளக்கடவர்.

ஏகூம் அதி· குறிப்பறிதல் கூசக

எ. குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் மனத்துக் கருதியவதனை அவன் கூற வேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு மற்றை மாட்டாதார் உறுப்பா லொருதன்மையராக வொப்பாராயினும் அறிவான் வேறு, எ-று.

கொள்ளாதா ரென்பதூஉம் ஆயினுமென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்த வறிவின்மையின், விலங்கென்னுங் கருத்தான் வேறென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—குறித்தது-(ஒருவன் மனத்தில்) நினைத்ததை, கூறாமை - (அவன்) சொல்லாமல், கொள்வாரோடு - அறியவல்லவரோடு, ஏனை - மற்றை (அறியமாட்டாதவர்), உறுப்பு - அவயவத்தால், ஓரனையர் - ஒருதன்மையாக வொப்பினும், வேறு - (அறிவால்) வேறு.

ரு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்

(பரி-ரை.) எ-து,—குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறிப்பினை புணரமாட்டாவாயின் ஒறுவனுறுப்புகளுட் சிறந்த கண்கள் வேறென்ன பயனைச் செய்வன, எ-று.

முதற்கட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கட் டுணையாதற் சிறப்புப் பற்றி உயிரதுணர்வு கணமே லேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற் பயனில்லை

யென்பதாம். இவை யிரண்பொட்டானும குறிப்பறியார திழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—குறிப்பின்—(குறித்ததை அறியவல்லவன்) காட்சியால், குறிப்பு - (பிறர்) குறிப்பை, உணரா ஆயின் - அறியமாட்டா ஆயின், உறுப்பினுள் - (ஒருவனுக்கு) அவயவங்களுள், கண் — சிறந்தனகள், என்ன பயத்தவோ - (வேறே) என்னபயன் செய்வனவோ.

---

௭. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னையடுத்த பொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டுகாட்டும் பளிங்குபோல ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகந் தானே கொண்டு காட்டும், எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னு முரிச்சொலடியாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிறிதொரு பொருளின் பண்பைக்கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது.

௩௪௨ எக-ம் அதி. குறிப்பறிதல்

(தே - ப - ரை)—அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்த பொருளினது நிறத்தை, காட்டும் - (தான்கொண்டு) காட்டுகிற, பளிங்கு போல் - கண்ணாடிபோல், நெஞ்சம் - (ஒருவனது) நெஞ்சத்தில், கடுத்தது - மிகுந்த குணத்தை, முகம் - (அவன்) முகமானது, காட்டும் - (தான் கொண்டு) காட்டும்.

௭. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர் ஒருவனை யுவத்தலானும காய்தலானுமுறின், தானறிந்து அவற்றின்கண அதனின் முற்பட்டு நிற்குமாகலான் முகம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை, எ-று.

உயிர்க்கே அறி ள்ளது ஐம்பூதங்களா னியன்ற மூாத்திரநில்லை யென்

பாரைநோக்கி, உயிரது கருத்திற்கு அஃதுவக்குமின் மலர்ந்துங் காய்வுற்றுக் கருகியும் வரலான், ''அடைய மறப்பாரபோன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு.

(தெ-ப-ரை)—உவப்பினும் - (உயிரானது) விரும்பினாலும், காயினும் - வெறுத்தாலும், தான் - தான் (அறிந்து) முந்துறும் - (அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிருக்கு) முற்பட்டு நிற்கும், (ஆகலால்) முகத்தின் - முகம்போல, முதுக்குறைந்தது - அறிவு மிகுந்தது, உண்டோ - உளதோ, [இல்லை].

அ. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி-ரை.) இ-து,—குறையுறவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவகனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின் அவர் தன்முகம் நோக்கும்வகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெல்லைக்கணிற்க வமையும், எ-று.

உணர்வாரெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினர். அவ்வெல்லையைக் கடந்து செல்லுமாயின் இருவர்க்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அதுவேண்டாவென்பதாம். குறையுறவானியல்பு கூறுவார்போன்று கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் குறிப்பறிதற் கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—அகம் நோக்கி - (குறையுறுவோன் தன்) மனத்தைக் குறிப்பால் அறிந்து, உற்றது - (தான்) உற்றதனை, உணர்வார் - அறிந்து தீர்ப்பாரை, பெறின் - பெற்றால், முகநோக்கி-

(அவர்தன் முகத்தை பார்க்கும்படி அவர்) முகத்தைப் பார்த்து, நிற்க - (அவ்வளவிலே) நிற்க, அமையும் - போதும்.

கூ. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி-ரை.) இ-து,—வேந்தர் தம்நோக்கு வேறுபாட்டின் தன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின் அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையையும் கேண்மையையும் வேற்றுவேந்தர் சொல்லிடாவாயினும் அவர்

கண்களே சொல்லும், எ-று.

இறுதிக்கட் கண் ஆகுபெயர். நோக்கு வேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும் உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் - அவற்றை அவ்வக்குறிகளா னறிதல்.

தெ-ப-ரை.—கண்ணின் வகைமை - (தமது பார்வை வேறுபாட்டின்) தன்மையை, உணர்வார் - அறியவல்ல மந்திரிகளை, பெறின் - அரசர், பெற்றால், (அரசர்க்கு) பகைமையும் கேண்மையும் - (மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத்தன்மையும், கண் - (வேற்றரசர் சொல்லாமற் போயினும் அவர்) கண்களே, உரைக்கும் - சொல்லும்.

---

௧௦ நுண்ணியமென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் நுண்ணறிவுடையேமென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர் கருத்தினை யளக்குங் கோலாவது ஆராயுமிடத்து அவர் கண்ணல்லது பிறவில்லை, எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில் சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத்தளக்கு மளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்னறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொடு கலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி 'அலைக்குங்கோல்' என்று பாடமோதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசரலைக்குங்கோலாவது கண்ணென வுரைத்து, தன் வெகுளி நோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப் பறிகவென்பது கருத்தாக்குவாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—நுண்ணியம் என்பார் - நுட்பஅறிவுடையேம் என்றிருக்கு மந்திரிகள், அளக்கும் கோல் - (அரசரது கருத்தை) அளக்கிற கோலாவது, காணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, கண் அல்லது - (அவரது) கண்களல்லாமல், பிற - வேறு, இல்லை - இல்லை.

எ௨-ம் அதிகாரம்—அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையின தியல்பையறிதல்· காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃ ததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சொல்லின் குழுவினை யறிந்த தூய்மையினையுடையார் தாமொன்றுசொல்லுங்கால் அப்பொழுதை யவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக, எ-று.

சொல்லின் குழுவெனவே, ' செஞ்சொல், இலக்கணசசொல், குறிப்புச் சொல்லென்னும் மூவகைசசொல்லு மடங்கின. தூய்மை-அவற்றுள் தமக்கா காதன வொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டு அதனளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல்-தம்மொடு தூக்கியறிதல். ஆராய்தல்-இவ்வவைக்கட் சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்)மாறிது, சொன் றால் அதன் முடிவிது வென்று இவையுள்ளிட்டன வாராய்தல்.

(தே - ப - ரை)—சொல்லின் தொகை - சொல்லின் கூட்டத் தைத, அறிந்த - தெரிந்த. தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர், (தாம் ஒன்றுசொல்லும்போது) அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபை யை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆராய்ந்து - ஆராய்ச்சிசெய்து, சொல் லுக - சொல்லக்கடவர்.

உ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சொற்களி னடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினை யுடையார் அவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அதன் செவ்வியை யாராய்ந் தறிந்து வழுப்படாமல் மிகவுந்தெளிந்து சொல்லுக, எ-று.

‡ சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச சொல்லும் செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப்பயக்குமாறு. செவ்வி - கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழு - சொல்வழுவும் பொருள்வழு வும். இவை யிரண்டொட்டாலும் ஒன்று சொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

* செஞ்சொல், இலக்கணைச்சொல், குறிப்புச்சொல் லென்பனமுறை முறையே வாசகம், லக்ஷகம், வியஞ்சகம் எனவும்.

‡ அவை பொருளை உணர்த்தும் வகையினை முறையே அபிதை, இலக்கணை, வியஞ்சனா விருத்தி யெனவும் கூறுவர் வடநூலார்.

(தே-ப-ரை.)—சொல்லின் நடை - சொற்களது நடையை, தெரிந்த - ஆராய்ந்து அறிந்த, நன்மையவர் - நன்மையையுடையவர், இடைதெரிந்து - (சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்போது) சமயத்தை ஆராய்ந்தறிந்து, நன்குணர்ந்து - (வழுப்படாமல்) மிகவுந் தெரிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்

௩. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில

(பரி-ரை.) இ-ள்.—அவையின தளவை யறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தம்மேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறியார். கற்ற வல்ல கலையும் அவர்க்கில்லை, எ-று.

அம்மூவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல் வகைமை கேட்பாரது உணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின் வகையறியாரென்றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாரானும் இகழப்படுதலின் வல்லதூஉமில்லென்றும் கூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால் வருவதூறு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—அவை - சபையினளவை, அறியார் - அறியாதவராகி, சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுதலை, மேற்கொள்பவர் - தம்மேற் கொள்ளுபவர், சொல்லின்வகை - அச்சொல்லின் கூறுபாடும், அறியார் - தெரியாதவர்; வல்லதூஉம் - (கற்றும்) வல்லகலையும், இல் - (அவர்க்கு) இல்லை

௪. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவாலொள்ளியார் அவைக்கட் டாமு மொள்ளிய ராக, ஏனைவெள்ளோக ளவைகட் டாமும் வாலிய சுதையி னிறத்தைக் கொள்க, எ-று.

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தம் நூலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந் தோன்ற விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெளியாரென்றது, வயிரமின்மரத்தை வெளிறென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்கும் வகை அவரினும் வெண்மையுடையராக வென்பார், வான்சுதைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக் கூறுப.

௭உ-ம் அதி. அவையறிதல்

(தே-ப-ரை.)—ஒளியார்முன் - (அறிவால்) ஒள்ளியாரது சபையினிடத்து, ஒள்ளியர் ஆதல் - (தாமும்) ஒள்ளியராகக்கடவர்; வெளியார்முன் - (மற்றை) அறிவீனர்களது சபையினிடத்து, வான் சுதை வண்ணம் - தாமும் வெண் சுண்ணச் சாந்து நிறத்தை, கொளல் - கொள்ளக்கடவர்.

௫. நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

(பரி-ரை.) எ-து—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுங் குணங்களெல்லாவற்றுள்ளும் நன்றே தம்மின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச் சொல்லாத அடக்கம், எ-று.

தங்குறையும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளத்தற்பட மிழுக்கும் கிளவாக்கா லெய்து நன்மையும் அறிந்தே யடங்கினமையின் அவ்வடக்கத்தினை நன்றென் றவற்றுள்ளு நன்றென்றார். முன்கிளத்தலையே விலக்கினமையின், உடன்

ளைத்தலும் பின்னிளைத்தலுமா மென்பது பெறாரும். இதனான் மிகாரவைக் கட் செய்யுந்திறம் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—முதுவருள் - (தம்மின் மிகுந்தவாது சபையினிடத்து) முந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு, கிளவா - (ஒன்றை) சொல்லாத, செறிவு - அடக்கம், நன்று என்றவற்றுள்ளும் - (ஒருவர்க்கு இது) நல்லதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் பலவினும், நன்றே - நல்லதாம்

௬. ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்க ணின்றாெனாருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும் அகன்ற நூற்பொருள்களை யுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்ம்மை யுணரவல்லா ரவைக்கண் வல்லானொருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல், எ-று.

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் உடனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காத்தொழுகியான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலேயன்றி இகழவும் படுமென்பதாம. இதனான் அதன்க ணிழுக்கியவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—வியன்புலம் - விரிந்த நூற்பொருள்களை, ஏற்று - உட்கொண்டு, உணர்வார் முன்னர் - (அவைகளின் மெய்ம்மையை) அறியவல்லவர் சபையினில், இழுக்கு - (வல்லவனொருவன்)

சொல்லிழுக்குப்படுதல், (முத்திபெறற்பொருட்டு நல்வழியினின்றவனொருவன்), ஆற்றின் - அவ்வழியினின்றும், நிலைதளர்ந்தால் அற்றே - நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும்.

௭. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—வழுப்படாமற் சொற்களை யாராய்தல் வல்லா ரவைக்கட்சொல்லின், பல நூல்களையும் கற்று அவற்றின்றைய பயனையறிந்தாரது கல்வி

யாவர்க்கும் விளங்கித்தோன்றும், எ-று.

சொல்லின் என்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்கவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—காடு அற - வழுப்படாமல், சொல் தெரிதல் - சொற்களை ஆராய்தலில், வல்லார் அகத்து - வல்லவர் சபையிடத்தே, (சொல்லினால்), கற்று - (பல நூல்களையும்) கற்று, அறிந்தார் - (அவைகளாலாகிய பயனை) அறிந்தவரது, கல்வி - கல்வியானது, விளங்கும் - யாவர்க்கும் விளங்கித்தோன்றும்.

அ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து, பொருள்களைத் தாமே உணர வல்ல அறிவினையுடையார் அவைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல் தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற்போலும், எ-று.

தானேயும் வளர்தற்குரிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வாறு சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உணர்வது - (பொருள்களைத் தாமே) அறிய வல்ல அறிவை, உடையார்முன் - உடையவர் சபையினிடத்து, சொல்லல் - (கற்றவர் ஒன்றை) சொல்லுதல், வளர்வதன் - (தானே) வளர்வதொரு பயிர் நின்ற, பாத்தியுள் - பாத்தியினுள்ளே, நீர் சொரிந்தால் அற்று - நீரைச் சொரிந்தாற்போலும்.

கூ. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

கசஅ — எஉ-ம் அதி. அவையறிதல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நல்லாரிருந்த வவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர் மனங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார் அவையறியாத புல்லரிருந்த வவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ் சொல்லா தொழிக, எ-று.

சொல்லின், தம் மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறி

யாமையாற புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்கு மாகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க வென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நல் அவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையினிடத்து, நன்கு - நல்லபொருள்களை, செல - (அவர்) மனங்கொள்ள, சொல்லுவார் - சொல்லுதற் குரியவர், புல் அவையுள் - (அவை யறியாத) புல்லரிருந்த சபையினிடத்து, பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லற்க - (அவைகளை) சொல்லாதொழியக்கடவர்.

---

௬௦. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நல்லார் கம்மினத்தரல்லாதா ரவைக்கண் ஒன்றனை யுஞ் சொல்லற்க, சொல்லின் அது தூய்தல்லாத முற்றத்தின்கணுக்க அமிழ் தினை யொக்கும், எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்னெதிர் மறை அல்விகுதிபோடு கூடி * "மகனெனல்" என்பதுபோனின்றது. சொல்லின் அது வென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பிறரெல்லாங் கொளலென் பதனை தொழிற்பெயராக்கி யுரைத்தார்; அவர் அத்தொழில் அமிழ்தென் னும் பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். சாவா மருந்தாத லறிந்து நுகர்வார் கையிற்படாது அவ்வமைணத்துக்கு மியைபின்றிக் கெட்டவாறு தோன்ற, உக்க வமிழ்தென்றார். அச்சொற் பயனில்சொல்லா மென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் தாழ்ந்தாரவைக்கண் ஒருவழி யுஞ் சொல்லற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(நல்லோர்) தங்கணத்தர் அல்லார்முன் - தம்மினத்தவ ரல்லாதவர் சபையிடத்து, கோட்டிகொளல் - (யா தொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கக்கடவர்; (சொன்னால் அது) அங்கணத்துள் - (பரிசுத்தமல்லாத) முற்றத்துள், உக்க - வீழ்ந்த, அமிழ்து அற்று - அமிர்த மொக்கும்.

---

* பேலே ௨0-ம் அடி. பயமிலசொல்லாமை, ௬-ம் குறளிற்காண்க,

எ௲-ம் அதிகாரம்—அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல்லுங்கால் அதற் கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
றொகையறிந்த தூய்மை யவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்றவல்லவை அல்லாவவை யென்னும் அவைவகை யினையறிந்து வல்ல வவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுப் படச்சொல்லார், சொல்லின் றொகையெல்லாமறிந்த தூய்மையினை யுடையார், எ-று.

இருந்தாரது வன்மை அவைமே லேற்றப்பட்டது. வல்லவை யென்பதற் குத் தாமகற்றுவல்ல நூற்பொருள்களை யென்றுரைப்பாரு முளர். அச்சத்தா னென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின்றொகை, தூய்மை யென் பனவற்றிற்கு மேலுரைத்தாங் குரைக்க.

(தெ - ப - ரை.)—சொல்லின் தொகை அறிந்த - சொற்களது தொகையை அறிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர், வகையறிந்து - (கற்றுவல்லசபை மூடசபை என்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து, வல்லவை - கற்றுவல்ல சபையில், (ஒன்று சொல்லும்போது) வாய்சோரார் - (அச்சத்தால்) பிழைபடச் சொல் லார்.

உ. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்றாரெல்லாரினும் இவர் நன்குகற்றாரென்று உல கத்தாரால் சொல்லப்படுவார், கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர் மனங்கொள்ளும்வகை சொல்லவல்லார், எ-று.

உலகமறிவது அவ்வவையேயாகலின், அதனாற் புகழப்படுவாரும் அவரென் பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கற்றார் முன் - கற்றோர் சபையினிடத்தே, கற்ற - (தாமே) கற்றவைகளை, செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை, சொல்லுவார் - (அஞ்சாமல்) சொல்லவல்லவர், கற்றாருள் - கற்றவரெல்லாரினும், கற்றார் - (இவர்) நன்றாகக்கற்றவர், எனப்படுவர் - என்று (உலகத்தோரால்) சொல்லப்படுவர்.

மேலே எஉ-ம் அதி. அவையறிதல், ப ம் குற

௭௩௰ எஉ-ம் அதி. அவையஞ்சாமை

௧. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—பகையிடை யஞ்சாது புகுந்து சாவவல்லார் உலகத்துப் பலர். அவையிடை யஞ்சாது புகுந்து சொல்லவல்லார் சிலர், எ-று.

அஞ்சாமை சாவாரென்பதனேமே கூட்டி. அதனுற் சொல்லவல்லாரென்பது வருவித் துரைக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவையஞ்சாது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை)—பகை அகத்து - பகையினிடத்து, சாவார் - (அஞ்சாதுபோய்) இறக்கவல்லவர், எளியர் - (உலகத்து) பலர், அவை அகத்து - சபையினிடத்து, அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமல் போய்ச்சொல்ல) வல்லவர், அரியர் - சிலர்.

௨. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பலநூல்களையுங் கற்றாரவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர் மனங்கொள்ளு மாற்றாற் சொல்லி அவற்றின் மிக்கபொருளைப் அம்மிகக் கற்றாரிடத் தறிந்துகொள்க, எ-று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறுய கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவாகதோ பட சொல்லுக,

சொல்லவே, அவரும் அவைபெல்லாஞ் சொல்லுவாராகலான், ஏனோக்கற்கப் பெறுதன கேட்டறியலா மென்பதாயிற்று. இதனுல் அதனை னொருசார்பயன் கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை)—கற்றார்முன் - (பல நூல்களையும்) கற்றோர் சபையினிடத்து, கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை, செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும்படி, சொல்லி - சொல்லிக்காட்டி, தாம் கற்ற - தாங் கற்றவைகளினும், மிக்க - அதிகமானபொருள்களை, மிக்காருள் - அதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர்.

ரு. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து,—சொல்லிலக்கண நெறியானே அளவைநூலை அமைச்சர் உட்பட்டுக் கற்க, வேற்றுவேந்த ரவையிடை யஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ் சொல்லுதற்பொருட்டு, எ-று.

எங-ம அதி. அவையஞ்சாமை ரு

அளவைநூல் சொன்னுல் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற் கஃதாறெனப்பட்டது. அளக்கும கருவியை அளவென்றார், ஆகுபெயரான். அவர் சொல்லை வெல்லவொருசொற சொல்லலாவது நியாயநூது வாதசெற்ப விதண்டைகளும் சல சாதிகளும் முதலிய கற்றாக்கே யாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்கவென்பதாம். இதனுல் அதன்காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அவை-(வேற்றுவேந்தர்) சபையில், அஞ்சா-அஞ்சாமல், மாற்றம் - எதிர்மொழியை, கொடுத்தற் பொருட்டு - சொல்லும்பொருட்டு, ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழியால், அளவு - அளவைநூலை, அறிந்து - தெரிந்து, கற்க - (மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர்

கூ. வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வன்கண்மை யுடையரல்லாதார்க்கு வாளோடெ வினைய புண்டு, அதுபோல நுண்ணியார தவையை யஞ்சுவார்க்கு நூலோ

டென்ன விசை புண்டு, எ-று.

இருந்தாரது நன்மை அவைமே லேற்றப்பட்டது. நூற்குரியால்ல வென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—வல்கண்ணர் அல்லார்க்கு - சௌரியமுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, வாளொடு - வாளுடனே, என் - யாது (சம்பந்த முண்டு), (அதுபோல) நுண் அவை - புத்திநுட்பமுடையவரது சபையை, அஞ்சபவர்க்கு - பயப்படுபவர்க்கு, நூலொடு - கல்வியுடனே, என் - என்ன (சம்பந்தமுண்டு)

அ. பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
அஞ்சு மவன்கற்ற நூல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எறியப்படும் பகைநடுவண் அதனையஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வாளையொக்கும், சொல்லப்படும் அவைநடுவண் அதனை யஞ்சுமவன் கற்றநூல், எ-று.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்பு முடையவள். களமும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததே யாயினும் பிடித்தவள் குற்றத்தால் வாள் சிறப்பின்றாயினாற்போல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததே யாயினுங் கற்றவன்குற்றத்தால் நூல் சிறப்பின்றாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—அவை அகத்து - (சொல்லப்படும்) சபை நடுவில், அஞ்சுமவன் - (அதனை) அஞ்சுமவன், கற்றநூல் - கற்ற

நூல், பகைஅகத்து - (எறியப்படும்) பகைநடுவில், பேடி - (அதனை அஞ்சும்) பேடி, கை - கையிற்பிடித்த, ஒள்வாள் - கூர் வாளை (ஒக்கும்).

அ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையுள்
நன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நல்லாரிருந்த வவைக்கண் நல்ல சொற்பொருள்களைத் தம்மகத்தான் அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார் பலநூல்களைக்

கற்றாராயினும் உலகிற்குப் பயன்படுதலிலர், எ-று.

அறிவார்முற் சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மை யறிவாரில்லை யென்ப தாம். இனிப் பயமிலரென்பதற்குக் கல்விப்பயனுடைய ரல்லரென் றுரைப் பாருமுளர்.

(தெ - ப - ரை.)—நல் அவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையுள், நன்கு - நல்லசொற்பொருள்களை, செல - (அவர்க்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் - (அச்சத்தால்) சொல்லமாட்டாதவர், பல்லவை கற்றும் - பலநூல்களைக் கற்றாராயினும், பயம் இலரே - (உலகத்துக்கு) பிரயோசனப்படுதலிலர்.

கூ. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நூல்களைக் கற்றவைத்தும் அவற்றின் பயனறிந்து வைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டு சொல்லாதாரை உலகத்தார் கல்லாதவரினுங் கடையரென்று சொல்லுவர், எ-று.

அக்கல்வியறிவுகளாற் பயன் றாமெய்தாது பிறரையெய்துவிப்பதுஞ் செய்யாது கல்வித்துன்பமே யெய்திநிற்றலின், கல்லாதவரிற் கடையென உலகம் பழிக்கு மென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கற்று - (நூல்களை) கற்று, அறிந்தும் - (அவைகளாலேபயனை) அறிந்திருந்தும், நல்லார் - நல்லவரிருந்த, அவை - சபையை, அஞ்சுவார் - அஞ்சி (அவ்விடத்தில்) சொல்லாதவரை, கல்லாதவரின் - மூடரினும், கடை - கடையர், என்ப - என்று (உலகத்தோர்) சொல்லுவார்.

எசஎம் அதி. நாடு நடுநட

கஂ. உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவைக்களக்கை யஞ்சி காபக ரவைற்றை அதற்

கேட்கச் சொல்லமாட்டாதார் உயிர் வாழ்கின்றாராயினும், உலகத்தாரா லெண்ணப்படாமையின் இறந்தாரோ டொப்பர், எ-று.

ஈண்டுக் களனென்றது அவையிருந்தாரை. இவையைந்து பாட்டானும் அவையஞ்சுவார் இழிபு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—களன்-சபையை, அஞ்சி-பயந்து, கற்ற-(தாம்)கற்றவைகளை, செல-(அதற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார்-சொல்ல மாட்டாதவர், உளர் எனினும்-உயிரோடிருந்தாராயினும், இல் லாரோடு ஒப்பர்-(உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமையால்) தவரோ டொப்பாவார்.

எச-ம் அதிகாரம்—நாடு.

அவ்வரசனும் அமைச்சனுமாய கொண்டியக்கப்படுவதாய் ஏனை அரண் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய நாடு அதிகாரத் தாற் கூறுகின்றார்.

க. தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—குன்றாத விளையுளைச் செய்வோரும் அறவோரும் கேடில்லாத செல்வமுடையோரும் ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது, எ-று.

மற்றை யுயர்திணைப் பொருள்களோடொருஞ் சேர்த்துரைத்த லொழும் இவை யாமையின், விளையுளென்பது மூவாமேனின்றது. குன்றாமை-எல்லாவுணவு களும் நிறைய விளைதல். இதனான் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட் டது. அறவோர்-துறந்தோர் அந்தணர் முதலாயினர் "நற்றவஞ்செய்வார்க் கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்" என்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை-வழிவழித்தொலையாமை; செல்வர் கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருள் தரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள்வாய்த்தல் பெறப்பட்டது.

நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃதிடம்—நற்பொருள்செய்வார்க் கிடம் பொருள் செய்வார்க்கு மஃதிடம்—வெற்ற வின்பம் விழைவிப்பான விண்ணிழிந்து வீழ்ந்தென—மற்றை நாடு வட்டமாக வைகுமற்ற நாடரோ—சீவகசிந்தாமணி, நாமகளி லம்பகம், சஅ.

(தே - ப - ரை.)—நாடு - நாடாவது, தள்ளா விளையுளும்-குன்றாத விளைவுசெய்வோரும், தக்காரும் - அறவோரும், தாழ்விலாச் செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும், சேர்வது - கூடி வாழ்வதே.

௨ பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அளவிறந்த பொருளுடைமையாற் பிறதேயத்தாராலும் விரும்பத்தக்கதாய்க் கேடின்மையோடுகூடி மிகவிளைவதே நாடாவது, எ-று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் நின்றது. கேடாவது-மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மையென்றிவ்வாறும் வருவது. "மிக்கபெயலோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி யக்கணரசண்மையோ டாறு." இவற்றை வடநூலார் ஈதிகளென்ப. இவற்றுள் முன்னையவற்றின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிகவிளைவதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—நாடு - நாடாவது, பெரும் பொருளால் - அளவற்ற பொருளுடைமையால், பெட்டக்கது ஆகி - (பிறதேசத்தாராலும்) விரும்பத்தக்கதாகி, அருங்கேட்டால் - அழிவில்லாமையோடு கூடி, ஆற்ற விளைவது - மிகவிளைவதே.

௩ பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறநாட்டார் பொறுக்கும் பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன் கண்வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி அதன்மேல் தன்னரசனுக்கு இறைப் பொருள் முழுவதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது, எ-று.

பாரங்கள்-மக்கட்டொகுதியும் ஆனிரை முதலிய விலங்குத்தொகுதி யும். தாங்குதல்- அவை பொறுத்தற்கியையாதுப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசகோல் கோடியதாக, உணவின்மையானாதல் தன்கண் வந்தால் அவ்வத் தேயங்களைப் போல இனிதிருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்கு நேர்வதென்றார்.

(தெ - ப - ரை.)—நாடு - நாடாவது, பொறை - (பிறநாடுகள் சுமந்த) பாரமெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருங்குசேர, மேல்வருங் கால் - (தன்) மேல்வரும்போது, தாங்கி - (அவைகளை) தாங்கி,

இறைவற்கு - (அதன்மேலும் தன்) அரசனுக்கு, இறை ஒருங்கு- இறைப்பொருள் முழுவதையும், நேர்வது - உடன்பட்டுக் கொடுப் பதே.

௪. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(பரி-ரை.) எ-று,—மிக்க பசியும் நீங்காத நோயும் புறத்துநின்று வந் தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி இனிது நடப்பதே நாடாவது, எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றல்மிகுதியானும் சேராதாயிற்று. ஓவாப்பிணி தீக்காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் நுகர்ப்பனவற்றது தீமையு மின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலப்படையும் அடவியும் அரணு முடைமையிற் சேராதாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—நாடு - நாடாவது, உறுபசியும் - அதிகபசி யும், ஓவாப் பிணியும் - நீங்காத நோயும், செறுபகையும் -(புறத்தி லிருந்துவந்த) அழிவுசெய்யும் பகையும், சேராது - அடையப் பெறாமல், இயல்வது - இனிதுநடப்பதே.

௫. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பலகூட்டமும், உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யு முட்பகையும், அவைவந்தால் வேந்தனை யலைக்குங் கொல்வினைக் குறும்பரும் இல்லாததே நாடாவது, எ-று.

சங்கேதம் - சாதிபற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்குளதா மொருமை. உட்பகை - ஆறலைப்பார் கள்வர் குறளைகூறுவார் முதலிய மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர். இம்மூன்றும் அரசனாலும் வாழ்வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நாடு - நாடாவது, பல் குழுவும் - (சங்கேத வசத்தால் மாறுபட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும், பாழ் செய்யும் - (உடனிருந்துகொண்டே) பாழாகச்செய்யும், உட்பகையும் - (கள்ளர்முதலிய) உட்பகையும், வேந்தலைக்கும் - (சமயம்வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற, கொல் குறும்பும் - கொலைத்தொழிற் குறும்பரும், இல்லது - இல்லாததே.

௭௩௬ எசஎம் அதி. நாடு

௬. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடென்ப நாட்டிற் றலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவரான் கெடுத லறியாததாய் அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுந் தன்வளங்குன்றாத நாட்டினை எல்லாநாட்டினுந் தலையென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-று.

அறியாத குன்றாத வென்றாய் பெயரெச்சங்களி னிறுதிநிலைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. கேடறியாமை - அரசனுற்றலாறுங் கடவுட்பூசை யறங்க ளென்றிவற்றது செயலானும் வரும். வளம் - ஆகாயங்களிற் படுவனவும் வயலினுந் தண்டலையினும் விளைவனவுமாம். குன்றாமை - அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவே யுளவாயும் முன்னீட்டப்பட்டுங் குறைவுறுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்ட திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கேடு அறியா - (பகைவரானே) கெடுதலறியாததும், கெட்டவிடத்தும் - (அரிதில்) கெட்டவிடத்தும், வளம் குன்றா - (அப்பொழுதும்) வளங்குறையாததும் ஆன, நாடு - நாட்டை, நாட்டின் - (எல்லா நாடுகளினும், தலை - முதன்மையதாகும், என்ப - என்று நூலோர், சொல்லுவர்.

௭. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கீழ்நீர் மேனீரெனப்பட்ட தன்கணீரும் வாய்ப்புடைத்தாய மலையும் அதனினின்றும் வருவதாய நீரும் அழியாத நகரியும் நாட்டிற் கவயவமாம், எ-று.

ஈண்டுப் புனலென்றது நூட்பு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையே யாகலின். அவற்றான் வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றி யொருபுடையதாகலும் தன்வளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழ்தலு முடைமை பற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண—ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இருபுனலும் - (தன்னிடத்துக் கீழ்நீர் மேல் நீர் எனப்படும்) இருவகை நீரும், வாய்ந்த மலையும் - வாய்ப்புடைத்தாகிய மலையும், வரு புனலும் - (அதிலிருந்து) வருவதாகிய நீரும், வல் அரணும் - அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு, உறுப்பு - அவயவமாம்.

எசு-ம் அதி. நாடு ௬௫௧

அ. பிணியின்மை செல்வம் விளையின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—நோயின்மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவை யுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும் நாட்டிற் கழகென்று

சொல்லுவர் நூலோர், எ-று.

பிணியின்மை - நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் - மேற்சொல்லியன. இன்பம்-விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், நுகர்வன வுடைமையானும், நிலனீர்களது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது. காவலெனவே அரசன்காவலும் வாழ்வோர காவலும் அரண்காவலு மடங்கின. பிறதேயங்களிலுள்ளாரும் விழைந்த பின் அவையுள்ளாமைக் கேதுவாய அதனழகு இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பிணி இன்மை - கோயில்லாமையும், செல்வம் - செல்வமும், விளைவு - பயிர்விளைவும், இன்பம் - சுகமும், ஏமம் - காவலும், இவ்வைந்து - ஆகிய இவ்வைந்தினையும், நாட்டிற்கு - தேசத்திற்கு, அணி - அழகாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர்.

௪௰. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்கண்வாழ்வார் தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற் றுனேயடையுஞ் செல்வத்தை யுடையவற்றை நூலோர் நாடென்று சொல்லுவர்; ஆதலாற் றேடிவருந்தச் செல்வமடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா, எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மே னின்றது. "பொருள்செய்வார்க்கு மஃதிடம்" என்றார் பிறரும். நூலோர்விதிபற்றி எதிர்மறை முகத்தாற் குற்றமு கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இரு பொருள்பட வுரைப்பின், அனுவாதமாம்.

(தே - ப - ரை.)—நாடா - (தம்மிடத்து வாழ்வோர்) தேடி வருந்தாமல், வளத்தன - (அவரிடந்தத் தானே அடையும்) செல்வத்தை யுடையவைகளே, நாடு - நாடுகள், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர், (ஆதலால்), நாட-தேடிவருந்த, வளந்தரும்-செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய, நாடு - நாடுகள், நாடு அல்ல - நாடுகளாகாவாம்.

இவ்வதிகாரம், க - ம் குறளுடையிற் பனக.

௪௦ ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடு மேற்சொல்லிய குணங்க ளெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றாற் பயனுடைத் தன்று, எ-று.

வேந்தமை யெனவே, குடிகள் அவன்மாட் டன்புடையாராதலும் அவன் றான் இவர்மாட் டருளுடையனாதலும் அடங்கின. அவையில்லவழி வாழ்வோ ரின்மையின் அவற்றாற் பயனின்றாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அதன் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—வேந்து - அரசனோடு, அமைவு இல்லாத - பொருந்துதலில்லாத, நாடு - தேசம், ஆங்கு - மேற்சொல்லிய குணங் களெல்லாம், அமைவு எய்தியக்கண்ணும் - நிறைந்துள்ளதாயி னும், பயம் இன்றே - (அவைகளால்) பயனுடைத்தன்று.

௭௫-ம் அதிகாரம்—அரண்.

இனி அந்நாட்டிற் குறுப்பா யடங்குமாயினும் பகைவராற் றொலைவுவந் தழி அது தனக்கும் அரசன்றனக்கும் ஏமமாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோ ரங்கமாக வோதப்பட்ட அரணை இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

௧ ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மூவகையாற்றலு முடையராயப் பிறர்மேற் செல் வார்க்கும் அரண் சிறந்தது. அவையின்றித் தம்மேல் வருவார்க்கஞ்சித் தன் னையே யடைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது, எ-று.

பிறர்மேற் செல்லுங்கால் உரிமை பொருண் முதலியவற்றைப் பிறனொ ருவன் கொள்ளாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டு மாகலானும், அப்பெருமை

தொலைக் கிறுதிவந்தழிக கடலுவே ணுடைகலந்தார் போன்று ஏமமாகாது இறுவாராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில்வழி அழியும்பாலராகலின், அவரை முற்கூறினர். இதனால் அரணினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அரண் - கோட்டையானது, ஆற்றுபவர்க்கும் - (மூவகை வலிமையு முடையவராய்) பிறர்மேற் செல்வோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும். அஞ்சி - (அவையல்லாமல் தம்

மேல் வருவோர்க்கு) அஞ்சி, தற்போற்றுபவர்க்கும் - தன்னையே அடைவோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும்.

உ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மணிபோலுந் நிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடை நிலமும் மலையும் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது, எ-று.
என்றூன்றும் வற்றாத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நிழலுமில்லா மருநிலமென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடென்றுங் கூறினர். மதிற்புறத்து மருங்கெலாம் பகைவர் அடைபற்றாமைப் பொருட்டு. நீரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நான்கனுஞ் சூழப்படுவது அரணென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—அரண்-கோட்டையானது, மணிநீரும் - மணிபோல் நிறத்தையுடைய நீரும், மண்ணும் - வெளிநிலமும் மலையும், அணிநிழல் காடும் - குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடும், உடையது - உடையதே.

---

௩. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்வும் அகலமும் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-று.

அமைவு நால் என்பன ஆகுபெயர். உயர்வு - எளியெய்தாதது. அகலம்- புறத்தோர்க்கு அழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய் யவாக் தலையகலமும். திண்மை - கல்லிட்டியைகளாற் செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அருமை - பொறிகளான் அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன— * "வளை விற்பொறியு மயிர்பொறி லேறு — கருவிரலூகமுங் கல்லுமிழ் கவணும்—பரி வுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியு—காய்பொன் உலையுங் கல்லிடு கூடையுந்- தூண்டிலுந் தொடக்கு மாண்டலை யடுப்பும்—கவையுங் கழுவும் புதையும் புழை யும்—ஐயவித் துலாமுங் கைபெயர் ஊசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுங்—கோலுங் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்" என்றிவை முதலாயின.

(தே - ப - ரை.)—உயர்வு - உயர்ச்சியும், அகலம் - அகலமும், திண்மை - வலிமையும், அருமை - அருமையும் (என்னுமிவை நான்கையுமுடைய),

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக் காதை, உ0எ - உகச.

௬௯0 எருமை அதி. அரண்

இக்கான்கின் - இவை கான்கினையுடைய, அமைவு - மிகுதியையுடைய மதிலை, அரணென்று - கோட்டையென்று, நூல் - நூலோர், உரைக் கும் - சொல்லுவர்.

---

௪. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காக்கவேண்டு மிடஞ்சிறிதாய் அகன்ற விடத்தை யுடைத்தாய்த் தன்னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப் பதே அரணாவது, எ-று.

வாயிலும் வழியு மொழிந்த விடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென் றிவற்றுள் ஏற்பனவுடைத்தாகல் பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றி யிருத்தல் பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதே யழித்து மென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவ்வூக்க மொழிதல்பற்றி ஊக்க மழிப்பதென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை)—அரண்கோட்டையாவது, சிறுகாப்பின் - காக்கவேண்டுமிடஞ் சிறியதாய், பேரிடக்தது ஆகி-பரந்த இடத்தை உடையதாய், உறுபகை - (தன்னை) சூழ்ந்த பகைவரது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, அழிப்பது - கெடுப்பதே

---

௫ கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய் உட்கொண்ட பல வகை யுணவிற்றாய் அகத்தாரது போர்நிலைக்கெளிதாய நீர்மையை யுடையதே அரணாவது, எ-று.

கோடற்கருமை - இனை இடங்களானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற் கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவு மடங்கின. நிலைக்கெளிதா நீரமையாவது அகத்தார் விட்ட ஆயுதமுதலிய புறத்தாரமேல் வெளிநிறசேறலும், அவர்விட்டன அகத்தார்மேற் செல்லாமையும், பரணப்பரப்பும் முதலாயின.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, கொளற்கு அரிது ஆய் - (புறத்தோராலே) கொள்ளுதற் கரிதாய், கொண்ட - உட்கொண்ட, கூழ்த்து ஆகி - (பலவகை) உணவை உடையதாகி, அகத்தார் - உள்ளிடத்தோரது, நிலைக்கு - (போர்) நிலைக்கு, எளிது ஆம் - எளியதாகிய, நீரது - குணத்தையு முடையதே.

எரு-ம் அதி. அரண் ௩௯௯

௬. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய்ப் புறத்தோரால் அழிவெய்து மெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகை புறத்தே காக்கும் நல்வீரரையு முடையதே அரணாவது, எ-று.

அ சன்யாட் [illegible]

குணங்களுடையது என்றவாறு.

(தெ - ப - ரை) அரண்-கோட்டையானது, எல்லாப் பொரு ளும்-(உள்ளிடத்தோர் வேண்டும்) பொருள்களையெல்லாம், உடைத் தாய் - உடையதாகி, இடுக்கண் - (புறத்தோரால் அழிவடையுமள வில்), உதவும் - (அது வராதபடி) உதவிக்காக்கவல்ல, நல் ஆள் - நல்வீரரையும், உடையது உடையதே.

எ முற்றியு முற்றா தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்

(பரி-ரை.) எ-து —புறமேபோய் வளைந்தும், மூதூர் சூழ்ந்தும் அங்ஙனஞ் சூழாது நெகிழ்ந்துவிட்டு ஒருமுகமாய்ப் பொருதும் அகத்தோரை அவர் தெளிந்தோரைவிட்டுக் கீழறுத்துப் பிறப்பித்தும் புறத் தோரால் கொள்ளுதற்கரியதே அரணாவது, எ-று.

இம்மூன்றுபாயத்துள்ளும் முதலது எல்லாப் பொருளுடைமையானும், ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், காப்பாவாயின.

(தெ - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையானது, முற்றியும் - (வரவுபோக்கொழியும் வகை) நெருக்கிச்சூழ்ந்தும். முற்றாது - அப் படிச்சூழாமல், எறிந்தும் - (நெகிழ்ந்துவிட்டு நோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்தும், அறைப்படுத்தும் - (உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக்கையானவரை விட்டு) கீழறுத்துந் திறப்பித்தும், பற்றற்கு அரியது - (புறத்தோராலே) பிடித்துக் கொள்ளுதற்கரியதே

அ. முற்றாற்றி முற்றி யவரையும் பற்றாற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்

(பரி-ரை.) எ-து,—நானைப்பெருமையால் சூழ்தல்வல்லராய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும் தன்னைப்பற்றிய வாதபோர் தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்று பொருது வெல்வதே அரணாவது. எ-று.

46

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணே யாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகு பெயர். வெல்வதென உடையார்தொழில் அரண்மேனின்றது. பெரும்படையானைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்கும் துணையேயன்றி வெல்லுமியல் பினதென்பதாம். இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். இவையேழுபாட்டானும் அதனிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, முற்று ஆற்றி - (சேனைப்பெருமையால் சூழ்தல்வல்லவராகி, முற்றியவரையும் - (வந்து) சூழ்ந்த புறத்தோரையும், பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர், பற்று ஆற்றி - (தாம்) பற்றியவிடம் விடாதே நின்று, வெல்வது - (போர்செய்து) வெல்வதே

கூ. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண்

(பரி-ரை) எ-து,—போர்தொடங்கினவளவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர்செய்யும் வினைவேறுபாடுகளான் வீறுபெற்று மற்றும் வேண்டு மாட்சிமை யுடையதே அரணாவது, எ-று.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங்கூடிப் பொருதல் கூடாமையின், முனைமுகத்துச்சாய வென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவர் தொடங்கிய போரினையறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென் றிவை முதலாயின வினைகளுள் அதனைச் சாய்ப்பன செய்தல். மற்றும் வேண்டு மாட்சியென்றது புறத்தோரறியாமற் புகுதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங்கைவாயில் முதலாயின வுடைமை.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, முனைமுகத்து - போர்தொடங்கினவளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய - கெட, வினைமுகத்து - (உள்ளிடத்தோர் செய்யும்) தொழில் வேறுபாடுகளால், வீறு எய்தி - வீறு பெற்று, மாண்டது - (மற்றும் வேண்டும்) பெருமையை யுடையதே.

கo. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரணமேற் சொல்லப்பட்ட மாட்சியெல்லா முடைத் தாய விடத்தும் வினைசெய்தற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்டு அவையில தாம், எ-று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செய்தலும் ஏலாதது செய்தலுமெல் லாம் அடங்க வினைமாட்சியில்லா ரென்றும், ஏற்றவினையை யளவறிந்து

எ௩-ம் அதி. பொருள்செயல்வகை ௩௩௧

செய்து காவாக்கால் அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றி யழியுமென்பார் அவை யுடைத்தன் றென்றும் கூறினர். இவை யிரண்டோட்டானும் காப்பாரை யின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அரண் - கோட்டையானது, எனை மாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும் - (முன்சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும், வினை - தொழில் செய்யுமிடத்து, மாட்சி - பெருமையை, இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து, இல்லது - (அவை) இலதாம்.

எ௩-ம் அதிகாரம்—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணானும் ஆக்கவும் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச் செய்தலின் திறம் இவ்வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

க. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை, எ-று.

மதிக்கப்படாதார்—அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார், இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல்-அறிவுடையாரும் உயர் குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனால் ஒட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில்லையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் அல்லவரை - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதவரையும், பொருள் ஆகச்செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படச்செய்யவல்ல, பொருள் அல்லது - பொருளையல்லாமல், பொருள் - (வேறு) பொருள், இல்லை - இல்லையாம்.

உ. * இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாநன்மையு முடையராயினும் பொருளில்லாரை யாவரு முயரசெய்வர், எ-று.

* இத்திருக்குறட் சோமான் பெருமாளுநாயனார் திருக்கைலாய ஞானவுலாவில் எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

௯௨௪ எகூம் அதி. பொருள்செயல்வகை

உயரசெய்கல் - தாழ்ந்து நிற்றல். இகழ்தற்கணனுந் தாழ்தற்கண்ணும் பகைவா, நட்டாா, நொதுமல ரென்னும் மூவகையாரு மொத்தலின், யாவருமென்றார். பின்னுயகூறியது அதனைவலியுறுததற்பொருட்டு.

(தே - ப - ரை)—இலலாரை - (எல்லாநன்மையு முடையராயினும் பொருள்) இல்லாதவரை, எல்லாரும் - யாவரும், எள்ளுவர் - இகழ்வர்; செல்வரை - (எல்லாக்தீமையு முடையராயினும்) அப்பொருளுடையவரை, எல்லாரும் - யாவரும், சிறப்புசெய்வர் - உயரசெய்வா

ங. பொருளென்னு மபொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று

(பரி-ரை) எ-து —பொருளென்று எல்லாராலுஞ்சிறப்பிககபபமெகதா விளக்குர மனனைசெயராக்கு ஆவா னெதக தேயததுச சென்று பகையென்னுமிருளைக் கெகெகும், எ-று.

எல்லார்க்கும் குற்றமின்றியமையாமையருதலபற்றிப் பொய்யாவிளக்கமெனா, விளக்கோடு ஒப்புமை வேற்றுமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச் சென்றென்றுங் கூறினார் வகதோவுருவகம். இவை மூன்று பாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) —பொருள் என்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலும்) சிறப்பிக்கப்படும். பொய்யா விளக்கம் - கெடாத விளக்கானது. (தன்னை யடைந்தார்க்கு) எண்ணிய - அவர் நினைத்த, தேயத்துச் சென்று - நாடு சென்றிருப்போய், இருள் - (பகை யென்னும்) இருளை, அறுக்கும் - கெடுக்கும்

---

௪. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்

(பரி-ரை.) இ-து,—செயமுந் திறத்தினையறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மையிலனாக உண்டாய பொருள் அவனுக்கு அறத்தையும் கொடுக்கும், இன்பத்தையும் கொடுக்கும். எ-று

செயமுந்திறம்-தான் பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலனாகவென்பது இன்றியெனத் திரிந்துநின்றது. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலானும் கடவுட் பூசை தானமுதலாகிய பயனெய்தலானும் அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலமின்று துய்க்கப்படுதலான் இன்பமு மீனுமென்றுங் கூறினார். அறனும் அத்திறத்தானே என்பதாம்.

எகூ-ம அதி. பொருள்செயல்வகை ௩௯௪

(தெ - ப - ரை)—திறன் அறிந்து - (சம்பாதிக்கும்) திறத்தை அறிந்து, தீது இன்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலனாக, வந்தபொருள் - அடைந்தசெல்வம், அறன் - (அவனுக்கு) அறத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், இன்பமும் - இன்பத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும்.

௫ அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்

(பரி-ரை.) எ-து,—காயகுடிகளைமாட்டுச் செய்யு மருளோடும் அவர் தம்மாட்டுச் செய்யு மன்போடும் கூடிவாராத பொருளீட்டத்தை அரசர் பொருந்தாது கழியவிடுக, எ-று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆகிலெவன்றுய் வ மல். அவ்வாறு வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துணீர்போலச் செய்தானையுங் கொண்டிறததலின், அதனைப் புல்லாரென்றெரு யாது புளவிடவென்றும் கூறினர்.

(தே - ப - ரை. —அருளொடும் - (தாம் குடிகளிடத்துச் செய்யும்) கருணையோடும், அன்பொடும் - (அவர் தம்மிடத்துச்செய்யும்) அன்போடும், வாரா - (கூடி) வாராத, பொருள் ஆக்கம் - பொருட் சம்பாத்தியத்தை, புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராகி, புளவிடல் - நீங்கவிடக்கடவர்.

௬ உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் ஞென்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்

(பரி-ரை.) எ-து,—உடையாரின்மையிற் றானேவந்தற பொருளும் சுங்கமாகிய பொருளும் தன்பகைவரைத் திறையாகக் கொளளும்பொருளும் அரசனுக்குரிய பொருள்கள், எ-று.

உறுபொருள் - வைத்தாரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின்கட்கிடந்து பின்கண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார் பெறுதலாமாம். சுங்கம் - கலத்தினும் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் - தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும் ஆகிலொன்றெழியவும் உரியன கூறியவாறு. மூன்றுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால் தானேவந்து) கிடைத்தபொருளும், உல்குபொருளும் - தீர்வையாகிய பொருளும், தன் ஒன்னார் - தன்பகைவரை, தெறுபொ

ருளும் - வென்று (திறையாகக்கொள்ளும்) பொருளும், வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள்.

எ. அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(பரி-ரை.) எ-து —அன்பினு லீனப்பட்ட அருளென்னுயகுழவி பொருளென்றுயர்த்துச சொலலப்படுஞ செல்வத்தையுடைய செவிலியான் வளரும், எ-று.

தொடர்புபற்றுதே வருத்தமுற்றார்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்பு பற்றிச செல்லு மன்பு முதிர்ந்துழிச ஙதாவதாகலின் அதனை அன்பீன்குழவி யென்றும், அது வறியார்மேறசெல்லுழ அவ்வறுமை களையவல்லார்க்காத லிற் பொருளை அதற்குச செவிலியென்றும், அஃதுலகிற்செவிலியர்போலாது தானே யெல்லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செல்வசசெவிலியென்றுங கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—அன்பு ஈன் - அன்பினுல் ஈன்றிடப்பட்ட, அருள் என்னும் - அருளென்கிற, குழவி - குழந்தையானது, பொருள் என்னும் - பொருளென்று (உயர்ததிச்) சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - வளர்க்குந்தாயால், உண்டு - வளரும்

அ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையை யெடுத்துக்கொண்டான் அதனைச செய்தல் ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப்போரைக் கண்டாலொக்கும், எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதல் செய்வா னென்றதனுற் பெற்றும். குன்றேறியான் அசசமு வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொரு போரைத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அசசமும் வருத்தமுமின்றி வல்லாரையேவித் தானினி

இருந்து முடிக்குமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தன் கைத்து - தன்கையதாகிய பொருள், உண்டு ஆக - உளதாக, ஒன்று - ஒருதொழிலை, செய்வான் - செய்ப வனது, வினை - செய்தலானது, குன்று ஏறி - (ஒருவன்) மலைமேல்

ஏறிநின்று, யானைப்போர் - யானைகளதுபோரை, கண்டது அற்று - கண்டதனையொக்கும்

---

௯ செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார் பொருளை யுண்டாக்குக; தம்பகைவர் தருக்கினையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்; அதற்கது போலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நட்புமுடையராவர், ஆகவே பகைவர் கருக்கொழிந்து தாமே யடங்குவரென்பார் செறுநர்செருக்கறுக்குமெஃகாமென்றும், வினையெஃகுகள் அதுபோல அருவப்பொருளை யறுக்கமாட்டாமையின் அதனிற் கூரியதில் லென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—(தமக்கு ஒன்று உண்டாக நினைப்பவர்) பொருளை - செல்வத்தை, செய்க - சம்பாதிக்கக்கடவர், செறுநர் - (அப்பொருள் தாம்) பகைவரது, செருக்கு - களிப்பை, அறுக்கும் - கெடுக்கும், எஃகு - ஆயுதமாம்; அதனின் - அதுபோல, கூரியது - கூரிய ஆயுதம், இல் - இல்லை.

௧0 ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு

(பரி-ரை.) இ-து,—நெறியான் வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத்தார்க்கு மறனை யறனுமின்பமும் ஒருங்கே யெளிய பொருள்களாம்.

காழ்த்தல்-முதிர்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையின் ஒண்பொரு ளென்றும், ஏனையிரண்டும் அதன்விளைவாகலிற் றம்மபொருட்டாலதில்லே யுள வாமென்பார் எண்பொருளென்றுங் கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனான் வரும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒண் பொருள் - நல்லவழியால் வரும் பொருளை, காழ்ப்ப - மிகவதிகமாக, இயற்றியார்க்கு - உண்டாக்கினவர்க்கு, ஏனை இரண்டும்-மற்றை அறமும் இன்பமும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எண் பொருள் - எளிய பொருள்களாம்.

எஎ-ம் அதிகாரம்—படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினானாவதாய் வெல்வதாய படை இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட் படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படையினது நன்மை.

க உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை

(பரி-ரை.) இ-து,—யானை முதலிய நான்குறுப்பானும் நிறைந்து போரின்கண் ஊறுபடுதற்கு அஞ்சாது நின்று பகைவரை வெல்வதாய படை அரசன் செல்வங்களெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாய செல்வம், எ-று.

நல்லப் படையென்றது அங்ஙனம் இருபடையும் அஞ்சியவழி வேறல் கூடாமையின் அஞ்சா வென்றும், நீக்கவரசர்க்கும் அரசன் றனக்கும் காவலாகலின் வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலையென்றுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை)—உறுப்பு - (யானை முதலாகிய) நாலுறுப்புகளானும், அமைந்து - நிறைந்து, ஊறு - (போரில்) காயம்படு

தற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாதுநின்று, வெல் - (பகைமையை) வெல்வதாகிய, படை - சேனையானது, வேந்தன் - அரசனது, வெறுக்கையுள் எல்லாம் - செல்வங்களிலெல்லாம், தலை - முதன்மையாகிய (செல்வமாம்).

---

௨. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது

(பரி-ரை) இ-து,—தான் சிறிதாய வழியும் அரசற்குப் போரின்கணுலைவு வந்தால் தன்மே லூறுபாடு அஞ்சாது நிற்பதாகும் வன்கண்மை அவன் முன்னோரைத் தொடங்கிவரும் படைக்கல்லது உளதாகாது எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை யென்னும் அறுவகைப் படையுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனை அரசன் * "வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தன்னடையுள—கொல்களிறு மாவுங்கொடுத் தளிக்க" என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலார் மௌலமென்ப.

(தே-ப-ரை)—தொலைவிடத்து - (தான்) சிறிதாகியவிடத்தும், உலைவிடத்து-(அரசனுக்குப் போரினிடத்து) அழிவு வந்தால்,

* வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தன்னடையுள—கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - புல்புரவி—னமணி, நிணமேோ கயவாச் சிலம்பணிபபப் - பன்மணிப் பூணன் படைக்கு—வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨.

ஊறு - (தன்மேல்) காயம்படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாதுநின்று தாங்கும், வன்கண் - சௌரியமானது, தொல் படைக்கு அல்லால் - அவன்முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்லாமல், அரிது - உண்டாகாது.

௩. ஒலித்தக்கா லென்னா முவரி யெலிப்பகை

நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து — பல்லாயப் பகைவரும் கடல்போல வொலித்தால் நாகத்திறகு என்ன கேடு வரும்; அ நாகமுயிர்த்த துணையானே அது தானே கெடும், எ-று.

உவமைச்சொற் றொகைநிலை. இம்மொழி வமைசாற் றிலக்கணத் ரும் வீரரல்லாதார் பலர் திரண்டார் ஆயின் அது, கு வீரனைச் சான் அவன் இளர்ந்தது துணையானே அவர் தாமகெடுவ என்பது தோன்ற வன்மையின், இது பிறிது மொழிதலென்னு மலங்காரம். வீரரல்லாதாரைவரினும் வீரனொருவ னையாடல் நன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப் படை ஏனை யங்கங்களுட் சிறந்த தென்பதூஉம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறக்கு மென்பதூஉம், அதனுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்ப தூஉங் கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை.)—எலிப்பகை - எலிகளாகிய பகை (திரண்டு), உவரி - கடல்போல், ஒலித்தால் - இரைந்தால், என் ஆம் - (பாம்புக்கு) என்னதுன்பம் வரும்; நாகம் - அப்பாம்பு, உயிர்ப்ப - மூச் செறிந்தமாத்திரத்தில், கெடும் - (அந்த எலிப்பகை) கெடும்.

---

௪. அழிவின்று அறைபோகா தாகி வழிவந்த வன்க ணதுவே படை

(பரி-ரை.) எ-து,—போரின்கட் கெடுதலின்றி பகைவரால் கீழறுக்கப் படாததாய் தொன்றுதொட்டுவந்த தறுகண்மையை யுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது, எ-று.

அழிவின்மையான் மறமான மக ளுடைமையும், அறைபோகாமையான் அரசன்மாட் டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை—* "கன்னின்றானெந்தை கணவன்களப்பட்டான், முன்னின்று மொய்ய மிந்தாரென்னையர்—பின்னின்று கையெறிந்த வேல்கைப்பக் காவலன்மே லோடி, யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு." என்பதனானறிக. குற்றிய

* வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், உஉ

லுகரத்தின் முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான் வந்தது. இது வருகின்ற பாட்டின்ஞ் ; மாக்கும்.

(தெ - ப - ரை.)—படை - (அரசனுக்கு) படையாவது, அழிவு இன்று - (போரினிடத்து) கெடுதலில்லாமல், அறைபோகாது ஆகி - (பகைவரால்) கீழறுக்கப்படாததாகி, வழிவந்த - பழமையாகவந்த, வன்கணதுவே - சௌரியமுடையதே

டு. கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

(பரி-ரை.) எ-து,—கூற்றவன் றானே வெகுண்டு மேல்வந்தாலும் நெஞ்சொத்து எதிர்நின்று தாங்குமாற்றலை யுடையதே படையாவது, எ-று.

* மருந்தில் கூற்றாகலின், உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் - மனவலி.

(தெ - ப - ரை.)—படை - சேனையாவது, கூற்று - எமன், உடன்று - கோபித்து, மேல்வரினும் - எதிர்ப்பினும், கூடி - மன மொத்து, எதிர்நிற்கும் - எதிர்நின்றுதாங்கும், ஆற்றலதுவே - மன வலிமை யுடையதே

சு. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உறுகண்மையும் மானமும் முன்வீரராயினர் சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசனாற் றேறப்படுதலுமென இந்நான்கு அணுமே படைக் ; அரணாவது, எ-று.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக் கடிதிற்கொன்று நிற்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற் காத்தலும், ‡ "அழியுநர்புறக்கொடையயில் வாளோச்சாமை" முதலியவுமஅறைபோகாமையு மாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை யார்க்குப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறரண் வேண்டாமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மறம் - சௌரியமும், மானம் - மானமும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, வழிச்செலவு - (முன்வீரர்சென்ற) நல்வழியிலே செல்லுதலும், தேற்றம்-(அரசனால்) நம்பப்படுதலும்,

* பருவலை கூறுபு ,அருமொழிய சாயா - புறநானூறு, ௩.
† வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், ௨0.

என நான்கே-என இந்நான்கு குணமுமே, படைக்கு - சேனைக்கு, ஏமம் - காவலாம்.

௭. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—மாற்றாரால் வகுக்கப்பட்டுத் தன்மேல்வந்த படையின்போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக்கொண்டு அவர் தூசியைத் தன்மேல் வாராமற்றடுத்துத் தான் அதன்மேற் செல்வதே படையாவது, எ-று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகை யுறுப்பிற்றாய், வகையானான்காய், விரியான்முப்பதாம் * உறுப்பேழாவன அரமுதற் ரேட்டியிறுதியின. † வகை நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சயகதம், போகமென விவை. || விரி முப்பதாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரியாறும், போகவிரி யைந்துமென விவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் எண்டைப்பிற் பெருகும்; அவையெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டுகொள்க. இவை நான்குபாட்டானும் படையின திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தானை - சேனையானது, தலைவந்த - (பகைவராலே வகுக்கப்பட்டு) தன்மேல்வந்த, போர்-(படையின்) போரை, தாங்குந்தன்மை - விலக்கும்வகுப்பை, அறிந்து - தெரிந்து (வகுத்துக்கொண்டு), தார் - (அவரது) தூசிப்படையை, தாங்கி - (தன்

மேல் வாராமல், தடுத்து, செல்வது - தான் அதன்மேலே, செல்வதே.

* உருப்பெழுவன — [illegible]ம், இடைசாய்[illegible], [illegible], [illegible], பிரிஷ்டம், கோடி எனவிவை.

† தண்டம்: — [illegible] நிறுத்துவது. மண்டலம் — [illegible] மண்டலிப்பதுபோலச் சேனையை நிறுத்துவது. அசங்கதம் — சேனையை வேறுவேறாக நிறுத்துவது. போகம்: — சதுரங்கசேனையை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிறுத்துவது.

‖ தண்டவிரி பதினேழாவன — பிரதரம், திருடகம், அசகியம், குக்ஷி, பிரதிட்டம், சுப்பிரதிட்டம், சியேனம், விஜயம், சஞ்சயம், விசாலம், விஜயம், சூசி, ஸ்தூணை, கர்ணம், சமூகம், ஊஷாஸ்யம், வலயம் எனவிவை. மண்டலவிரி இரண்டாவன: — சர்வதோபத்திரம், துர்ஜயம் எனவிவை. அசங்கதவிரி ஆறாவன: — அர்த்தசந்திரம், உத்தானம், விருக்காடம், கர்க்கடகசிங்கி, காகபாதி, கோதிகா எனவிவை. போகவிரி ஐந்தாவன: — கோமூத்திரிகை, அப்சகம், சஞ்சாரி, சகடம், மகரம் எனவிவை. இவற்றைக் காமந்தகமென்னும் நூலுட் கண்டுகொள்க.

எ௬௨ — எஎ-ம் அதி. படைமாட்சி

அ அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(பரி-ரை.) எ-து. — தானை, பகைமேற் றான் சென்றடுந் தறுகண்மையும் அது தன்மேல்வராமற் பொறுக்கு மாற்றலும் இல்லையாயினும், தன்றோற்றப் பொலிவானே பெருமையெய்தும், எ-று.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றி னின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்தகையென்றது ஒருபெயர்மாத்திரமாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யானை, குதிரைகளுடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல்லியம், காகளமுதலியவற்றுடனும் அவர்ந்து தோன்றுமழகு. பாடு-

கடைவளவிலே பகைவரஞ்சும் பெருமை.

(தே - ப - ரை.)—தானை - சேனை, அடல் தகையும் - (பகை மேல் தான்சென்று) போர்செய்யுஞ் சௌரியமும், ஆற்றலும் - (அது தன்மேல்வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும், இல் எனினும் - இல்லையாயினும், படைத்தகையால் - தனது தோற்றப் பொலிவால், பாடு - பெருமையை, பெறும் - அடையும்.

---

௬. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(பரி-ரை.) எ-து, - தான் தேய்ந்து சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும் நல்குரவும் தனக்கில்லையாயின் படை பகையைவெல்லும், எ-று.

விட்டுப்போதலும் நின்றது நல்கூர்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமை யான் வருவன. செல்லாத்துனியாவது மதமிக்கவள்வல், இனிவாராயின செய்தன் முதலியவற்றான் வருவது. இவையுள்வழி அவன் மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொராமையின், இல்லாயின் வெல்லுமென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—சிறுமையும் - (தான் தேய்ந்து) சிறிதாகலும், செல்லாத் துனியும்-(மனத்திலிருந்து) நீங்காதவெறுப்பும், வறுமையும் - தாரித்திரியமும், இல் ஆயினும் - (தனக்கு) இல்லையாயின், படை - சேனையானது, வெல்லும் - (பகையை) வெல்லும்.

---

௬0. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—போரின்கண் நிலையுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும், தனக்குத் தலைவராகிய வீரரில்லாதவழித் தானை யில்லாது, எ-று.

எஅ-ம் அதி. படைச்செருக்கு ௩௭௩

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காண்போரில்லெனப்

பொராது தானும் போமென்பார, தலைமக்களில்வழி யில்லென்றார். இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே படைத்தகையின்மையாலும், அரசன் கொடைத தாழ்வுகளாலும், தலைவரின்மையாலும், தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—விலைமக்கள் - (போரிடத்து) விலையையுடைய வீரரை, சால உடைத்து எனினும் - மிகவுடையதாயினும், தலைமக்கள் - (தனக்கு) தலைவராகிய வீரர், இல்வழி - இல்லாவிடத்து, தானை - சேனை, இல் - நலமாது.

எ௮-ம் அதிகாரம்—படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அப்படையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

க. என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை
முன்னின்று கல்நின் றவர்.

(ப-ரை) எ-து —பகைவீர, யுமர் தம் மென்தலைவனெதிர் போரேற்று நின்று அவன்வேல்வாய வீழ்ந்து பின்கல்லின்கண்ணே நின்றவீரர் பலர் நீவிர் அதனைக்கண்டு நும்முடம்பு காப்பதல்வேண்டின், என்றலைவனெதிர் போரேற்று நிற்றலை யொழிமின், எ-று.

என்னையெனத் தன்னெடுதொடர்புபடுத்துக் கூறினமையின், அவன் வேல்வாய் வீழ்தல்பெற்றாம். * கல்-நடுகல். † "நம்பன் சிலைவாய் நடக்குமக்கணை மிசைசிலல்லா—வம்பொன் முடிப்பூ ணரசும்மில்லை" எனப் பதுமுகன் கூறி றதுபோல ஒருவீரன் வன்மறம் அரசன்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு செவ்வியமொழி வஞ்சி.

(தே - ப - ரை.)—தெவ்விர் - பகைவரே, என் - என்னுடைய, ஐ முன் - தலைவனெதிர், நின்று - (போரேற்று) நின்று, கல் நின்றவர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லினிடத்தே நின்ற வீரர், பலர் - அநேகர், என் - (நீர் அதனைக் கண்டு இல்லாமல் உம்முடலிலே

* நடுகல்லிலக்கணம், தொல், பொருள், புறம், ட-ம் சூத்திரவுரையிற்காண்க.

† வைப்பெறு புராணப் பருவா னியானைமீட்டச்—செய்யபொ னெரிமேனா தொகை மாசுகடற் குன்ன வெனா—நம்பன் சிலைவாய் நடக்குமக்கணை மி சைசில்லா—வம்பொன் மணிப்

பூணாகம்பீலி யெனாறு ... காதருவது ... யாரிலம்பகம், கசுஎ.

|| நெடுமொழியன்றி யென்பது ஏனாறு ... படைசெருகி ... பெடுத் ... யெனபயாகி, ...டலை', கஉ.

கிற்கையை வேண்டில்) என்னுடைய, ஐமுன்-தலைவனெதிர், நில்லன்மின் - (போரேற்று) நில்லாதேயுங்கள்.

உ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—கானத்தின்கணேடும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பை யேந்தலினும் வெள்ளிடைநின்ற யானையையெறிந்து பிழைத்த வேலை யேந்துதல் நன்று, எ-று.

கானமுயலென்றதனால் வெள்ளிடைநின்ற வென்பதும், பிழைத்தவென்றதனாற் பிழையாமலென்பதும், முயற்குத் தக எய்தவென்றதனான் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேற்றரசன் படையொடு பொருதானோர் வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக நாணப்பின்னவன் றன்மேற் செல்ல வற்றுனது கூற்று.

(தே - ப - ரை.)—கானம் - காட்டில் ஓடுகிற, முயல் - முசலை, எய்த - (தப்பாமல்) எய்த, அம்பினில் - அம்பை ஏந்துதலைப்பார்க்கிலும், யானை - (வெளிநிலத்திலேநின்ற) யானையை, பிழைத்தவேல்-(எறிந்து) தப்பிய வேலை, ஏந்தல் - ஏந்துதல், இனிது - நன்று.

---

௩. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவர்மேற் கண்ணேடாது செய்யும் மறத்தை நூலோர் மிக்கவாண்டன்மை யென்று சொல்லுவர், அவர்க்கு ஒருதாழ்வு வந்தவிடத்துக் கண்ணேடி அது தீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு உபகாரஞ்செய்தலை நூலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவர், எ-று.

என்ப வென்பது பின்னு மியைந்தது. ஊராண்மை-உபகாரியாந் தன்மை. அஃதாவது இலங்கையர்வேந்தன் போரிடைத் தன்றானை முழுதும்படத் தமியனா யகப்பட்டானது நிலைமை சோகங், அயோத்தியிறை மேற்செல்லாது இன்றுபோய் நாளை நின்றானையோடு வாவென விட்டாற்போல்வது. [1] இவை யிரண்டு பாட்டுந் தழிஞ்சி.

(தே - ப - ரை.)—தறுகண் - (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்கிற) மறம், பேர் ஆண்மை - மிகுந்த ஆண்மையாகும், ஒன்று உற்றக்கால் - (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வு வந்ததாயின், (அதை தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு), ஊராண்மை-(முகங்கொடுத்து)

[1] "தழிஞ்சி யென்பது அழிபவர் புறக்கொடை யயில்வாளோச்சாக் — கழிதறு கண்மை காதலித் துரைத்தன்று"—வெண்பா மாலை, வஞ்சிப்படலம், 6.

உபகாரியாந்தன்மை, அதன் - அதற்கு, எஃகு - கூர்மையாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர்

௪. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்

(பரி-ரை.) வ-து,—தன்கைப்படையாய வேலைத் தன்மேல்வந்த களிற்றோடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேண்டித் திரிவான் தன்மார்பின்கணின்ற வேலைக் கண்டு பறித்து மகிழும்.

களிற்றொடு போக்கல்-களிற்றினதுயிரைக் கொடுபோமாறு விடுதல். மகிழ்ச்சி தேடியதெய்தலான். இதனுட் களிறல்லது நேர்ந்ததெறிடானென்பதூஉம், சினமிகுதியான் வேலிடைபோழ்ந்த துயரறிலனென்பதூஉம், பின்னும் போர்மேல் விருப்பின னென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. * நூழிலாட்டு.

(தே - ப - ரை.)—கைவேல்-(தன்) கைப்படையாகிய வேலை,

களிற்றொடு - (தன் மேல்வந்த) யானையோடு, போக்கி - எறிந்து விட்டு, வருபவன் - (வருகின்ற யானைக்கு வேல் தேடி) திரிபவன், மெய் வேல்-தன்மார்பி லிருந்த வேலை, (கண்டு), பறியா - பிடுங்கி, நகும் - மகிழ்வான்

௫. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
னொட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண் அவர் வேலைக் கொண்டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின், அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம், எ-று.

அவ்வெகுளிநோக்கு மீட்டலும் போரின்கண் மீட்சியெனக்கருதி அது வுஞ் செய்யா ரென்பதாம்.

(தெ- ப -ரை.)—விழித்தகண்-(பகைவரை)க் கோபித்துப்பார்த்த கண், வேல்கொண்டு - (அவர்) வேலைக்கொண்டு, எறிய - வீச, அழித்து - (அதற்குப் பொறாமல் அப்பார்வையை) அழித்து, இமைப்பின்-இமைக்குமாயின், (அவ்விமைத்தல்), வன்கணவர்க்கு - வீரர்க்கு, ஒட்டு அன்றோ - தோற்பாம்

* அழிவாட்டென்பது களவழுமிப படையிரிய—ஒருங்கழிநீல் பறிந்தோச் சென்று—வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், கக.

௱எக   எஅ-ம் அதி. படைச்செருக்கு

௬ விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாளை யெடுத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்குச் சென்ற நாள்களை யெடுத்தெண்ணி, அவற் றுள் விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளுள்ளே வைக்கும் வீரன், எ-று.

விழுப்புண்-முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவும் பெறாத நாள்களோடு கூட்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் மறஞ்

சாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தம் நாளை - (வீரனைவர்) தனக்குக் கழிந்த நாட்களை, எடுத்து - எடுத்து எண்ணி. (அந்நாட்களுள்), விழுப்புண் - பெருங்காயங்கள், படாத நாள் எல்லாம் - படாத நாட்களையெல்லாம். வழுக்கினுள் - (பயன்படாது) கழிந்தநாட்களுள். வைக்கும் - வைப்பான்.

எ சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாக்க, தாம் தம்மோடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர் கழல் கட்டுதல் அலங்கார நீர்மையையுடைத்து, எ-று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றாம். செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல்- அகப்படுத்தல். இறக்கமும் புகழும் எளிதி னெய்துவாராகலின், அப்பூணமாவது அதுவேயென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—சுழலும் - (பூமியை) சூழ்ந்து நிற்கும், இசை - புகழை, வேண்டி - விரும்பி, வேண்டா உயிரார் - உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல் - வீரக்கழலை. யாப்பு - கட்டுதல், காரிகை நீர்த்து - அலங்கார தன்மையுடையதாம்

அ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்

(பரி-ரை.) எ-து,—போர்பெறின் தம்முயிர்ப்பொருட்டஞ்சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரர் தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்று முனியினும் அவ் வீரமிகுதி குன்றார் எ-று.

போர்பேறு அரியாமையின், அதுபெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் நில்லா ரென்பதாம். பிறரும் * "போரெனிற் புகலும் புனைகழல் மறவர்" என்றும்

* ஐ, கக.

* "புட்பகத்தேவ ஞகலிற் சாவேம் யாமென - நீங்கா மாவர் வீக்குதோள் புடைப்ப" என்று கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—உறின் - (போர் நேரின், உயிர் - (தம) முயிர்ப்பொருட்டு, அஞ்சா-அஞ்சாமல் (அதன்மேற்செல்லும்) மற வா - வீரர், இறைவன் - (தம்) அரசன், செறினும் - (அது வேண்டா என்று) கோபிக்கினும், சீர் குன்றல் இலர் - அவ்வீரமிகுதி குறை தல் இலர்

---

௯. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்

(பரி-ரை.) எ - து —தாம்கூறின வஞ்சினம் தப்பாமைப் பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை அது தப்பியவாறு சொல்லி யெள்ளுதற்குரியார் யாவர், எ-று.

இழைத்தல் - இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகுவெனத் தான் வருத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான் புக்கு முன்னே சாவினும் தொலைவின்மையின், அது முடித்தாராவரெனச் சாதற்சிறப்பு கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—இழைத்தது - (தாம்) சொல்லியசபதம், இகவாமை - தப்பாமற்பொருட்டு, சாவாரை - (போய்) சாகவல்ல வீரரை, பிழைத்தது - (அது தப்பியவிதம் (சொல்லி), ஒறுக்கிற்ப வர் - இகழ்தற்குரியவர், யார் - யாரர்

---

௮௦. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
டிரந்துகோட் டக்க துடைத்து

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குச்செய்த நன்மைகளை நினைந்து அவ்வரசர் கண்கள் நீர் மல்கும்வகை போரிடைச் சாவப்பெறின், அச்சாக்காடு இரந்தாயி னும் கொள்ளுந் தகுதியையுடைத்து, எ-று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின் றது. இளையமை இல்லிடைசோயால் வீழ்வார் பழவினைப்பயனே யெய்தலின்,

அடுத்தவினையாற் றாக்கமெய்துஞ் சாதலே இரந்துகோட்டக்க துடைத்தென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் அபிரோம்பாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(தமக்குச் செய்த நன்றியை நினைத்து), புரந்தார் - ஆண்டவரசாது. கண் - கண்கள், நீர்மல்க - நீர்பெருகும்படி,

புறநானூறு, உஅ.

48

சாகிற்பின் - (போரிலே) சாகப்பெறின், சாக்காடு - அச்சாவு, இரந்து - இரந்தாயினும், கோட்டக்கது - கொள்ளுந்தகுதியை, உடைத்து - உடையது.

எகூ-ம் அதி. நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத்துதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுகத்தானும் பன்னிரண்டதிகாரம் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுவான்றொடங்கி, விதிமுகவதிகாரமைந்தனுள்ளும் முதற்கண் நட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதூஉம் அதிகாரமுறைமையும் இதனான் விளங்கும்.

க. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்புப்போலச் செய்து கோடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள? செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரிய காவலாவன யாவையுள? எ-று.

நட்புச்செய்தற்காவாரைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யுமுபாயமும் செய்தாற்பிரிவின்றி நிற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிற்செயற்கரியனவில்லையென்றும், செய்தாற் பகைவரஞ்சி வினைதொடங்காராகலின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங் கூறினர். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கையென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்பு

முறையானாயதூஉம் தேயமுறையானாயதூஉமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது சுற்றந்தழாலினடங்கிற்று; ஏனையது பகையிடையிட்ட தேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிற்று. இனி ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது முன்செய்த வுதவிபற்றி வருஞ் செயற்கையேயாகலின், அதன் சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—நட்பின் - சிநேகம்போல, செயற்கு அரிய - சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள், யா - எவைகள், உள - இருக்கின்றன, (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) அதுபோல் - அச்சிநேகத்தைப் போல, வினைக்கு அரிய - (பகைவர் செய்யும்) தொழிலுக்குப் (புகுதற்கு) அரிய, காப்பு - காவலானவை, யா - எவைகள், உள - இருக்கின்றன.

---

௨. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பேதையார் நட்பு

(பரி-ரை.) இ-து,—அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மை போல நாடோறு நிறையுந்தன்மையவாம்; மற்றைப் பேதைமையுடையார் நட்புக்கள் நிறைந்த மதியின் குறையுந்தன்மைபோல நாடோறுங் குறையுந் தன்மையவாம், எ-று.

நீரவரென்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பென்பன ஒருபொருட் கிளவி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்தன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்குதற்குங் காரணம் தம்முண் முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம்.

(தே-ப-ரை)—நீரவர் - அறிவுடையவரது, கேண்மை - சிநேகம், பிறை - பிறைபோல, நிறை நீர - (நாடோறும்) நிறையுந் தன்மையினவாம்; பேதையார் - அறிவில்லாதவரது, நட்பு - சிநேகம், மதி - (நிறைந்த) சந்திரன்போல, பின் நீர - பின்னை (நாடோறும்) குறையுந்தன்மையனவாம்.

௩. நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும்
பண்புடையாளர் தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நற்குணமுடையார்கள் தம்முட்செய்த நட்புப்பயி லுந்தோறும் அவர்க்கின்பஞ்செய்தல் நூறபொருள் கற்குந்தோறுங் கற்றார்க் கின்பஞ் செய்தலை யொக்கும், எ-று.

நயத்தினைச் செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவை யிரண்டினாலும் அசைநிற்பதற்கேது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பண்புடையாளர் - நற்குண முடையமக் கள், தொடர்பு - (தங்களிலேசெய்த) நட்பு, பயில்தொறும் - பழகுந்தோறும், (அவருக்கு இன்பஞ்செய்தல்), நூல் - நூற்பொருள், நவில்தொறும் - கற்குந்தோறும். நயம்போலும் - (கற்பவர்க்கு) இன்பஞ்செய்தல்போலும்

---

௪. நகுதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனோடொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முணகுதற் கியைந்தன சொல்லி நகையாடற் பொருட்டன்று; அவர்க்கு வேண்டாத செய்கை யுளதாயவழி முற்பட்டுக் கழறுதற்பொருட்டு.

௩௱௮௰   எண்பது அதி. நட்பு

பழியும் பாவமுந் தருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவ தன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல் வேண்டுதலின் மேற்சென்றென்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் இடித்தற்

பொருட்டென்றுங் கூறினர். இதனான் நட்பின்பயன் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—நட்டல் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல், (நகைசெய்தற்கு ஏற்றவைசொல்லி) நகுதல்பொருட்டு - நகைசெய்தற்பொருட்டு, அன்று - அல்ல, மிகுதிக்கண் - (அவர்க்கு) வேண்டாத செய்கை (உண்டான விடத்து), மேற்சென்று - முற்பட்டு, இடித்தல்பொருட்டு - கண்டித்துப் புத்திசொல்லுதற்பொருட்டு

---

௫ புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனோடொருவன் நட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை, இருவர்க்கு மொத்த வுணர்ச்சி தானே நட்பாமுரிமையைக் கொடுக்கும், எ-று.

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தா ராதல், * "இன்றே போல்கநம் புணர்ச்சி தானே." என்றதும் அதனை. பழகுதல் பலகாற்கண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். (இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர் நீக்குமுரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்குமென்பதாம். நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தலென்னுங் காரண மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—(ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு), புணர்ச்சி - (கூடி)யிருத்தலும், பழகுதல் - பலகாற்கண்டு பேசலும், வேண்டா - வேண்டுவதில்லை; உணர்ச்சிதான் - (இருவர்க்கும்) ஒத்த அறிவுதானே, நட்பு ஆம் - சிநேகமாகும், கிழமை - உரிமையை, தரும் - கொடுக்கும்

---

௬. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்டவழி அகமொழிய முகமாத்திரமே மலரும் வகை நட்குமது நட்பாகாது; அன்பால் அகமுமலர நட்குமதே நட்பாவது, எ-று.

புறநானூறு, ருஅ. | புறநானூறு, உஎஎ.

நெஞ்சின்கண் ணிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டுமென்பது பெற்றாம்.

(தே - ப - ரை.)—முகம் நக-(கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமே மலரும் வகை, நட்பது - சிநேகிப்பது, நட்பு அன்று-சிநேகமன்று; நெஞ்சத்து அகம் நக - (அன்பால்) உள்ளமும் மலர, நட்பது - சிநேகிப்பதே, நட்பு - சிநேகமாம்

எ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து.—கேட்டினைத்தருந் தீநெறிகளிலே செல்லுங்கால் விலக்கி ஏனை நன்னெறிகளிலே செல்லாக்கால் செலுத்தித் தெய்வத்தாற் கேடு வந்துழி அது விலக்கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது, எ-று.

ஆறெனவருகின்றமையின், அழிவினைத் தருமவையென்றொழிந்தார். * "தெருண்டவறிவினவா" என்புழிப்போல இன்சாரியை நிற்க இரண்டனுருபுதொக்கது. இனி நவையென்று பாடமோதி, அதற்குப் போழிவினுஞ் செல்வவழிவினும் வருந் துன்பங்களென்றும், அழிவின்கணென்பதற்கு யாக்கையழிவின்கணென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—நட்பு - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது, அழிவின் - அழிவைத்தருகிற, அவை - தீயவழிகளிலே, நீக்கி - நீங்கச் செய்து, ஆறு - நல்வழிகளிலே, உய்த்து - நடத்தி, அழிவின்கண்-(ஊழினாலே) கேடு வந்தவிடத்து, அல்லல்-அத் துன்பத்தை, உழப்பது ஆம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதேயாம்.

அ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே

யிடுக்கண் களைவதாம் நட்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—அவையிடை யாடைகுலைந்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்விளிவால் களையுமாறுபோல, நட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது, எ-று.

அற்றநகாத்தற்கட் கை தன்மனத்தினு முற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அதற்கொத்த தொழி லுடைமையினும் வருவிக்க. உடையவன்றொழில் நட்பின்மே லேற்றப்பட்டது.

¹ சீலடியார், இரவச்சம், ..

௬௮௨ எகூ-ம் அதி- நட்பு

(தே - ப - ரை.)—நட்பு - நட்பாவது, உடுக்கை இழந்தவன் - (சபையினிடத்து) ஆடைகுலைந்தவனுக்கு, கைபோல - கையுதவுதல் போல, (சிநேகிக்கப்பட்டவனுக்கு), ஆங்கே-அப்பொழுதே, இடுக்கண் - துன்பத்தை, களைவது ஆம் - நீக்குவதாம்

௬. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
ஒல்லும்வா யூன்று நிலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின், அஃது எஞ்ஞான்றும் திரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம் பொருள்களிற் றளரா மைத்தாங்குந் திண்மை, எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமை யிம்மைகட்கு உறுதியாய அறம் பொருள்களிற் றளர்ந்துழி அதனாசனிகேகி அவற்றின்கண் நிறுத்துதற்குமேல் ஒரு செயலுமின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முறைக்கவெல்லையென்றார்

(தே - ப - ரை.)—நட்பிற்கு - சிநேகத்திற்கு, வீற்றிருக்கை - அரசிருக்கை, யாது எனின் - எதெனில், கொட்பு இன்றி - (எந்நாளும்) வேறுபடாமல், ஒல்லும்வாய - கூடுமிடத்தெல்லாம், ஊன்றும் நிலை - (அறம்பொருள்களில் தளராமல்) தாங்குந்திண்மை.

௧0. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையி னும் புலலென் னு நட்பு

(பரி-ரை.) எ-து —இவர் நமக இததனையன்பினர் யாமிவாக் மையமென்று ஒருவரை யொருவர் புனைக் சொல்லினும், நட்புப் புல்லிதாய்த் தோன்றம், எ-று.

இவர்கெென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவரென்னும் வேற்றுமை யின்றிவைததுப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், நட்புப் புல்லென்னு மென்றார். இவை யைந்துபாட்டானும நட்பினதிலக்கணம கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை)—இவர் எமக்கு - இவர் நமக்கு, இனையர் - இவ்வள வன்பினர், யாம் - நாம, இன்னம் என்று - (இவர்க்கு) இவ்வள வன்பினேம் என்று புனையினும் - (ஒருவரை) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும், நட்பு - சிநேகம், புல் என்னும் - சிறிதாய்த்தோன்றும்

அ0-ம் அதிகாரம்—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய விலக்கணத்தாரை யாராய்ந்தறிந்தே நட்க வேண்டுதலின், அவரை யாராயுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளஙகும்.

௧. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்பினைவிரும்பி அதன்கணனே நிற்பார்க்கு ஒருவனோடு நட்புச்செய்தபின் அவனை விடுதலுண்டாகாது; ஆதலான், ஆராயாது நட்புச்செய்தல்போலக் கேடு தருவது பிறிதில்லை, எ-று.

ஆராய்தல் - குணஞ்செய்கைகளது நன்மையை யாராய்தல். கேடு—ஆகுபெயர். நட்கிற்குமவனென்னும் வேற்றுமை யின்மையின் வீடிலலையெனறும், அவ்வேற்றுமை யின்மையான் அவன்கட் பழிபாவஙகள் தமவா மாகலின் இருமையுங் கெடுமென்பது நோக்கி நாடாது நட்டலிற கேடில்லையென்றுங கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—நட்பு ஆள்பவர்க்கு - நட்பைவிரும்பி அத னிடத்தே நிற்பவர்க்கு, நட்டபின் - (ஒருவனோடு) நட்புச் செய்த பின், வீடு - (அவனை) விடுதல், இல்லை - உண்டாகாது, (ஆகலால்), நாடாது - ஆராயாமல், நட்டலின் - சிநேகிக்குதல்போல, கேடு-கேடு (தருவது,, இல்லை - வேறு,,) இல்லையாம்.

உ.. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குணமுஞ்செய்கையு நல்லனென்பதும் அல்லனெ பதும் பலகா லாராய்ந்தும் பலவாற்றா னாராய்ந்தும் ஒருவனோடு நட்புக்கொள் ளாதவன் முடிவிற் றான் சாதற்கேதுவாய துன்பத்தினைத் தன் மாற்றார் விளைக்கவேண்டாமற் றானேவிளைக்கும், எ-று.

கடைமுறைக்கணென்ன இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்க. குண முஞ்செயலுந் தீயானொடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகையையெல்லாந் தன் மேலவாய்ப் பின் அவற்றா னிறந்துவிடுமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டா னும் ஆராயாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(குணமுஞ் செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும்) ஆய்ந்து - (பலகால்) ஆராய்ந்தும், ஆய்ந்து - (பலவழியால்) ஆராய்ந்தும், கேண்மை - (ஒருவனோடு) நட்பை,

கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை - முடிவில், தான் சாம் - தான் சாவதற்கு ஏதுவாகிய, துயரம் - துன்பத்தை, தரும்- (தானே) விளைத்துக்கொள்ளுவான்.

---

௩. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்ந்தறிந்து, அவனோடு நட்புச் செய்க, எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்நட்பு விடற்பாற் றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப் பிணிப்புடையார் நட்டாரோடும் பிரிவின்மைவருதலிற் குன்றாவினனுமென்றும், விடப்படிற் றக குறையா மென்பார் அறிந்தியாக்க வென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை)—குணனும் - (ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும் - குடிப்பிறப்பையும், குற்றமும் - குற்றத்தையும், குன்றா இனனும் - குறைவற்ற சுற்றத்தையும், அறிந்து - (ஆராய்ந்து) அறிந்து, நட்பு யாக்க - (அவனோடு) சிநேகஞ்செய்யக்கடவன்.

---

௪ குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்து தன்மாட்டு உலகர் சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சுவானைச் சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது, எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெறாரும். இவையிரண்டு முடையானைப் பெறுதலருமையின், அவன் நட்பை விலைகொடுத்துங் கொள்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—குடிப்பிறந்து - உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்து, தன்கண் - தன்னிடத்து, பழி - (உலகத்தார்) சொல்லும் பழிக்கு, நாணுவானை - அஞ்சுபவனை, கொடுத்தும் - (யாதாயினுமொன்றை) கொடுத்தாயினும், நட்புக் கொளல் வேண்டும் - சிநேகஞ் செய்தல் ...ும்.

௫. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம் பிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும், செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்யாவகை நெருக்கியும், அவ்வழக்குச் செய்யாவுஞ் செய்விக்கவும் வல்லாரை ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க, எ-று.

அழச்சொல்லி இடித்தென வந்த பிரிவினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்றவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் வழிப்படச் செய்து போந்த செயல். தம்மொடு நட்டாரும் அறியுமவகை அறிவித்த லரிதாகலின் அறியவல்லாரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட் டொக்கது.

(தெ-ப-ரை)—அல்லது - சாஸ்த்ர உலகநடையல்லாதவை (செய்யநினைக்கின்), அழச்சொல்லி - அழும்வகைசொல்லி (விலக்கியும்), இடித்து - (செய்தக்கால் பின்னுஞ்செய்யாவகை) நெருக்கியும், வழக்கு - அவ்வுலகநடையை (செய்யவிடத்து), அறியவல்லார் - செய்விக்கவும் வல்லவரை, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, நட்பு கொளல் - சிநேகஞ்செய்யக் கடவர்

---

௬. கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராகிய புலங்களை எஞ்சாமல் அளப்பதோர் கோல், ஆகலின், அதன்கண்ணும் அவனாற்பெறப் படுவதோர் நல்லுறுதி யுண்டு எ-று.

தமக்கு நட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் பலவாகாலமாதுப் புறத்துத் தோன்றுமாறு போந்தாரின் கேடுவந்துழிச் செயல் வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமெனபது பற்றிக் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனால் அவரை யளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதி யென்றும் கூறினார். கிளைஞர்—ஆகுபெயர். இஃதேகதேச ருவகம். இவை நான்குபாட்டானும் ஆராயுமாறும் ஆராய்ந்து கொள் நட்கப்படுவார் இவரென்பதும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவனுக்கும் கேடென்பது) கிளைஞரை - சுற்றத்தாராகு நட்பாகிய (கிலைகளை), நீட்டி அளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய, ஓர்கோல் - ஒருகோலாம்; 'ஆகையால்', கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும், ஓர் உறுதி - (அதனாலே பெறப்படும்) ஒருநல்லறிவு. உண்டு - உளது.

எ. ஊதியமென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

49

கூஅ௯ ௮௰-ம் அதி. நட்பாராய்தல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டானாயின் அதனையொழிந்து அவரினீங்குதல், எ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் *"வெறிகமழ் சந்தனமும் வேம்பையும் வே" மாறுபோலத் தீயது வருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழித் தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற் குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனை ஊதிய மென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, ஊதியம் என்பது-பேறென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் - அறிவில்லாதவரது, கேண்மை - நட்பை, ஒரீஇ - ஒழிந்து, விடல் - (அவரை) விட்டுதல்.

அ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
அல்லற்க ணாற்றறுப்பார் நட்பு.

(பரி-ரை.) எ-து —தம்மூக்கஞ் சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்ய நினையாதொழிக; அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக, எ-று.

உள்ளஞ் சிறுகுவவாவன தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆறறுப்பா ரென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பா ரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிக்கேவிடுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உள்ளம் - (தம்) மனவெழுச்சி, சிறுகுவ - சுருங்குதற்குக் காரணமாகிய தொழில்களை, உள்ளற்க - (செய்ய) நினையா திருக்கக்கடவர் ; (அதுபோல), அல்லற்கண் - (தமக் கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து, ஆற்று அறுப்பார் - கைவிடுவோ ரது, நட்பு - சிநேகத்தை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதிருக்கக்கடவர்.

---

௯௯. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடு செய்த நட்பு, தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவன் நினைப்பி னும், அந்நினைந்த உள்ளத்தைச் சுடும், எ-று.

நினைத்ததனையானே இமைப்பில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங் கொடிதா மெனக் கைவிடேணெனச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவன்

* நாலடியார், நல்லினஞ்சேர்தல், ௪0.

றனே ஆக்கியகேடு தன்னையடுங்காலை யுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ் சுடுமென் றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கெடும் காலை - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து, கைவிடுவார் - (அவனை விட்டு) நீங்குவார், கேண்மை - (முன் அவ னோடுசெய்த) நட்பானது, அடும் காலை - (கூற்றுவன்) கொல்லுங் காலத்து, உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைத்தானாயினும், உள்ளம் - (அந் நினைத்த) உள்ளத்தை, சுடும் - வருத்தும்.

---

௮0. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகோடு ஒத்தது குற்றமற்றார் நட்பினையே பயில்க;

உலகோடொத்தலில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர் வேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக, எ-று.

உலகோடொத்தார் நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறுயினர் நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விலைகொடுத்துங் கொள்கவென்றுங் கூறினர். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(ப - ரை.)—மாசு அற்றார் - உலகோடொத்து) குற்றமறுபவரது, கேண்மை - நட்பையே, மருவுக - பற்றக்கடவன்; ஒப்பு இலார் - (உலகத்தோடு) ஒத்தலில்லாதவரது, நட்பு - ஸிநேகத்தை, (ஆராயாதுகொண்டால்), ஒன்று - (அவருக்குவேண்டிய) ஒன்றை, ஈந்தும் - கொடுத்தாயினும், ஒருவுக - விடக்கடவன்.

அ௧-ம் அதிகாரம்—பழமை.

அஃதாவது நட்டாரது பழையராந்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற் காயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரெனினும் பொறுக்கப்படுங் குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார்மாட்டுப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

(பரி-ரை.) இ-ள்.—பழமையென்று சொல்லப்படுவ தியாதென்று வினவின், அது பழமையோர் உரிமையாற் செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற் குடம்படும் நட்பு, எ-று.

கிழமை - ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவு மது. உரிமையாற் செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாதுசெய்தல், கெடும்வகைசெய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவாசங்களின்மையென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் - விலக்கல். இதனு, பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — பழைமை எனப்படுவது - பழைமை என்று சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - யாதென்றுகேட்கின் (அது), கிழமையை - (பழமையோர் உரிமையாலே செய்கைகளை), யாதும் - சிறிதாயினும், கீழ்ந்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய), நட்பு - சிநேகமாம்.

௨ நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்பிற்கு அவயவமாவன நட்டார் உரிமையாற்செய்வன, அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்கடன் முறைமை, எ-று.

வேற்றுமை தோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது ஆண்டிலக்கணை யடியாகவந்த சிறப்புச்சொல். அவயவமாக வறிந்தே யுரியராவரென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார்.

(தே - ப - ரை.)—நட்பிற்கு - சிநேகத்திற்கு, உறுப்பு - அவயவமாவன, கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையாற் செய்பவைகளாம்; (ஆதலால்), அதற்கு - அவ்வுரிமைக்கு, உப்பு ஆதல்-இனிமையாதல், சான்றோர் - நிறைந்தோர்க்கு, கடன் - முறைமை.

௩. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமுடம்படாதனவேனும் நட்டார் உரிமையாற் செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின், அவரோடு பழகியதாய் வந்த நட்பு என்னபயனைச் செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போல வுடம்படுதலாவது தாமும் அவரிடத்துரிமையா லுடம்படல். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பழைமையான் வரும் உரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) —கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்கு, செய்தாங்கு - (தாம்) செய்தவைபோல, அமையாக்கடை - உடன்படாராயின், பழகிய - (அவரோடு) பழையதாய் வந்த, நட்பு-சிநேகம், எவன்-என்னபயனை. செய்யும் - தரும்.

௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின்.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—தங்கருமத்தை நட்டார் உரிமையாற் கேளாது செய்தாராயின், அச்செயலது விழையப்படுந் தன்மைபற்றி அதனை விரும்புவர் அறிவுடையார், எ-று.

ஒருவர்க்குத் தங்கருமந் தாமறியாமல் முடிந்திருத்தலினூஉங்கு நன்மை யின்மையின், அச்செயல் விழையத்தகுவதாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்ல தின்மையின், அவர்மேல்வைத்துக்கூறினார். வேண்டியிருப்பரென்பது எழுந்திருப்ப ரென்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இதனாற் கேளாது செய்துழி அதனை விரும்புகவென்பது கூறப்பட்டது

(தே - ப - ரை.)—நட்டார்-நட்பினர், கெழுதகையால-உரிமையால், கேளாது - (தம்மை) கேளாமல், செயின் - (தங்கருமத்தை) செய்தாராயின், விழைதகையான - (அச்செயலது) விரும்பப்படுந் தன்மைபற்றி, (அறிவுடையார), வேண்டியிருப்பர் - (அதனை) விரும்புவர்.

௫ பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின்.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—தாம் வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நட்டார் செய்தாராயின், அதற்குக் காரணம் ஒன்றிற் பேதைமையென்றுதல் அன்றின் மிக்க வுரிமையென்றுதல் கொள்க, எ-று.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயினெனவே, தம்மியல் பாற் செய்யாமைபெற்றாம். இது வருகின்றவற்றுள்ளு மொக்கும். இழ வூழான் வரும்பேதைமை யாவர்க்கு முண்மையிற் றமக் கேதஞ்செய்தா ரென்றுதல் பழ்வகையான் எம்மின்வரற்பாலது ஒறாமைகுறிப்பற்றி அவ

ரின் வந்ததென் றுதல்கொள்வதல்லது அன்பின்மையென் று கொள்ளப்படா தென்பதாம். தெம்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இஃனுற் கூறப் பட்டது.

௬௯௦ அக·ம் அதி· பழமை

(தே - ப - ரை.)—நோ தக்க - (தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நட்டார் - சிநேகித்தவர், செயின் - செய்தாராயின், (அதற்குக்கார ணம்), பேதைமை ஒன்றோ-அறியாமையொன்றோ, பெருங்கிழமை- மிகுந்த உரிமையு(மாம்), என்று-என்று, உணர்க - அறியக்கடவர்.

௮. எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
 தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்புவரம் பிகவாது அதன்கண்ணே நின்றவர் தம் மொடு பழமையிற் றிரியாது நின்றாரது நட்பினை அவராற் றொலைவு வந்தவிடத் தும் விடார், எ-று.

பழமையிற் றிரியாமை - உரிமையொழியாமை. தொலைவு - பொருட் கேடும் போர்க்கேடும்.

(தே - ப - ரை.)—எல்லைக்கண் நின்றார் - (நட்பின்) வரம்பிலே நின்றவர், தொல்லைக்கண் நின்றார் - (தம்மோடு) பழமையில் வேறு படாது நின்றவரது, தொடர்பு - நட்பை, தொலைந்த விடத்தும் - (அவராலே) தொலைவு வந்தவிடத்தும், துறவார் - விடார்.

௯. அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
 வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்டார் தமக்கழிவுவந்தவற்றைச் செய்தாராயினும் அவர்மாட் டன்பொழியார்; அன்புடனே பழையதாய் வந்த நட்பினையுடை யார், எ-று.

அழியென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அழிவு - மேற்சொல்லிய கேடுகள். இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுசெய்தக்கண்ணும் நட்பு விடற்பாற் றன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அன்பின் - அன்புடனே, வழிவந்த - பழைமையதாய்வந்த, கேண்மையவர் - நட்பினையுடையவர், அழிவந்த - அழிவு வந்தவைகளை, செயினும் - செய்தாராயினும், அன்பு அறார் - (அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார்.

அ. கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்டார் செயின்.

அகம் அறி பழமை ந-ஙக

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்டார்செய்த பிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர் சொன்னாலுங் கொள்ளாத உரிமையறியவல்லார்க்கு அவர் பிழை செய்வாராயின், அது பயன்பட்ட நாளாம், எ-று.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல்-உட்கோடல். கெழுதகைமைவல்லா ரென்பது ஒருபெயராய்க் கேளாதவென்னு மெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்துபோந்துழியல்லது அவ்வன்மை வெளிப்படாமையின். செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனாற் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கேள் - நட்பினரது, இழுக்கம் - பிழையை, கேளா - (பிறர்சொல்லினும்) கேளாத, கெழுதகைமை வல்லார்க்கு- உரிமையறியவல்லவர்க்கு, நட்டார் - அந்நட்பினர், இழுக்கம் - பிழையை, செயின் - செய்தாராயின் - (அது), நாள் - (பயன் பட்ட) நாளாம்

௬. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—உரிமையறாது பழையதாய்வந்த நட்பினையுடையாரது நட்பினை அவர் பிழைநோக்கி விடுதல் செய்யாதாரை உலகம் நட்புக்குறித்து விரும்பும், எ-று.

கெடாதென்பது எதிர்நிலை விகாரத்தாற் றொகைத்து. விடாதாரை யெனவே விடுதற்காரணங்கூறப்பட்டது. ஈம்மாட்டும் இவரித்தன்மைய ராவ ரென்று யாவருந் தாமே வந்து நட்பாவரென்பதாம். கெடாரெனறு பாட

மோதி, நட்புத்தன்மையிற் கெடாராகியென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—கெடா - (உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த - பழையதாய்வந்த, கேண்மையார்-நட்பையுடையவரது, கேண்மை-நட்பை, விடார் - (அவர்பிழைநோக்கி) விடாதவரை, உலகு-உலகமானது, விழையும் - (நட்புக் குறித்து) விரும்பும்.

௮௰. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைப்பிரியா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பழைய நட்டார் பிழைசெய்தாராயினும். அவர்மாட்டுத் தம்பண்பி னீங்காதார் பகைவராலும் விரும்பப்படுவர், எ-று.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல அன்புடையராதல்.மூன்றனுருபுஞ் சிறப்பும்மையும் விகாரத்தாற் றொக்கன. அத்திரிபின்மை நோக்கிப் பகை

வரும் நட்டாராவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பழமையறிவார் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பழையார்கண் - பழையநட்பினரிடத்து, (அவர் பிழைசெய்தாராயினும்), பண்பின் தலைப் பிரியாதார் - (தம்) பண்பு நீங்காதவர், விழையார் - பகைவராலும். விழையப்படுப - விரும்பப்படுவர்.

அ௨-ம் அதிகாரம்—தீநட்பு.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு நட்பாராய்தற்கட் சுருங்கசசொல்லியதனையான் அடங்காமையின் அதனை யிருவகைப்படுத்து இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் டீநட்புக்கூறுகின்றார். அஃதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய நட்பு. குணத்தின் தீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையார் மேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின் மேற்றாயிற்று. அதிகாரமுறைமை கூறுமையே விளங்கும்.

௧. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை

பெருகலிற் குன்ற லினிது

(பரி-ரை.) எ-து —காதன்மிகுதியாற் பருகுவார் போன்றாராயினுந் தீக்குணமுடையார் நட்பு வளாதலிற் றேய்தல் நன்று, எ-று.

* "பருகு வன்ன வருகா நோக்கமொடு" என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லா ரெனவே, தீக்குணமுடையாரென்பது அருத்தாபத்தியான் வந்தது. பெருகினல் வருங்கேடு குன்றினல் வாராமையின், குன்றலினிதென்றார். இது ஞற்நீநட்பின து ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது, இனிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை.)—பருகுவார் போலினும் - (ஆசைமிகுதியால்) உண்பவர் போன்றாராயினும், பண்பு இலார் - குணமில்லாரது, [தீக்குணமுடையவரது என்றபடி,] கேண்மை - நட்பானது, பெருகலின் - வளர்தலினும், குன்றல் - குறைதல், இனிது - நல்லது.

௨ உறினட் டறினொரூஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்குப் பயனுள்வழி நட்புசெய்து அஃதில்வழி யொழியும் ஒப்பிலாரது நட்பினை பெற்றால் ஆக்கமியாது? இழந்தாற் கேடியாது? எ-று.

* பொருநராற்று, அடி, எ௬.

தமக்குற்றன பார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமிலராகலின், அவரை ஒப்பிலாரென்றார். அவர்மாட்டு நொதுமற்றன்மையே அமையு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உறின் - (தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து, நட்டு - சிநேகித்து, அறின் - (அது) இல்லாவிடத்து, ஒரூஉம் - ஒழியும், ஒப்பு இலார் - ஒப்பில்லாதவரது, கேண்மை - சிநேகத்தை, பெறினும் - பெற்றாலும், (என்) - (செல்வம்) யாது, இழப்பினும் - இழந்தாலும், என் - (கேடு) யாது

௩. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்பளவு பாரா து அதனால்வரும் பயனளவு பார்க்கும் நட்டாரும், கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும், பிறர்கேடு நோக்காது அவர்சோர்வு நோக்குங் கள்வரும், தம்முளொப்பர், எ-று.

நட்பு—ஆகுபெயர். பொருளையேகுறித்து வஞ்சித்தொழுகலின், கணிகையர் கள்வரென் றிவரோ டொப்பரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் தமக்குறுவது பார்ப்பார் நட்பின்றீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உறுவது - (நட்பளவுபாராமல் அதனால்) வரும் பிரயோசனத்தளவு, சீர்தூக்கும் - பார்க்கும், நட்பும் - நட்பினரும், பெறுவது - (கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல்) விலையை, கொள்வாரும் - கொள்ளும் வேசையரும், கள்வரும் - (பிறர்கேடு நோக்காது அவர்சோர்வுபார்க்கும்) கள்வரும், நேர் - (தம்முள்) ஒப்பர்.

---

௭. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அமர் வாராதமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப்போங் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர்மையில் தனிமை சிறப்புடைத்து, எ-று.

* கல்லாமை-கதியைந் தும் சாரிபதினெட்டும் பொருமாறும் அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந் துணையாவார்போன்று வந்துழி விட்டு

* விக்கிரமம் வல்கிதம் வெல்லு முபகண்டம்—மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து, மல்ல கதி முதலியவாக வேறு கூறுவது முண்டு.

நீக்குவாரென்பது உவமையாற் பெற்றும். அவர் தமரானால் வரும்துறு தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் தலையென்றார்: எனவே, அதுவுந் தீதாதல் பெறுதும்.

(தே - ப - ரை.)—(முன்னெல்லாக் தாங்குவதுபோலிருந்து) அமரகத்து-போர்வந்தவிடத்து, ஆற்றா அறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற, கல்லா-கல்வியில்லாத, மா அன்னார்-குதிரைபோல்பவரது, தமரின் - தமராந் தன்மையினும், தனிமை - தனியாயிருந்தலே, தலை - சிறப்புடைத்து.

ரு. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
எய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்துவைத்தாலும் அரணாகாத கீழ்மக்களது நட்பு ஒருவற் குண்டாதலின் இல்லையாதல் நன்று, எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அரணாகாமை - தொலைவின்கண் விட்டு நீங்குதல். எய்தலினெய்தாமை நன்றென்பதற்கு மேலுரைத்தாங்குரைக்க. சாராதவென்னும் பெயரெச்சம் கேண்மையென்னும் பெயர்கொண்டது; சிறியவரென்பதனை கொள்ளின், செய்தென்பது நின்று வற்றும். இவையிரண்டுபாட்டானுந் தொலைவிற் றுணையாகாத நட்பின திமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—செய்து - செய்துவைத்தாலும், ஏமஞ்சாரா-காவலாகாத, சிறியவர் - கீழ்மக்களது, புல் கேண்மை - நீநட்பு, எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலினும், எய்தாமை - இல்லாதிருத்தல், நன்று - நல்லது.

சு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவிலானது மிகச்செறிந்த நட்பின் அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடங்கு நன்று, எ-று.

கெழீஇயவென்பது னிறுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான்பகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதை நட்பு எல்லாத்தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றார். பெருங்கழிநட்பென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—பேதை - அறிவில்லாதவனது, பெருங்கெழீஇ நட்பின் - மிகநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும், அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, ஏதின்மை - பகைமை, கோடி உறும் - கோடிப்பங்கு நல்லது.

எ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமறிதல் வகையராகாது நகுதல் வகையராதற் பாலிய நட்பான் வருவனவற்றின் பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடி மடங்கு நல்ல, எ-று.

நட்பு—ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும் போன்று பலவகையா னகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உள தாயது. பகைவராலென்பது அவாய்நிற்றலின், வருவனவென்பது வருவிக் கப்பட்டது. பத்தடுத்தகோடி-பத்தாகத் தொடுத்த கோடி. அந்நட்பான் வரு மின்பங்களின் அப்பகைவரான் வருந்துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம் இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொள வுரைப்பார்.

(தெ-ப-ரை)—நகைவகையர் ஆகிய-(தாம் அறிதல்வகைய ராதற்கல்லாமல்) நகுதல்வகையராதற் கேதுவாகிய, நட்பின் - நட் பால் (வருமவைகளின்), பகைவரால் - பகைவரால் (வருபவை), பத் தடுத்தகோடி - பத்துக்கோடிமடங்கு, உறும் - நல்லவையாம்.

———

அ. ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மான் முடிவுபய கருமத்தை முடியாதாக்கிச செய் யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை அது கண்டால் அவரறியசசொல்லாதே சோரவிடுக, எ-று.

முடியாதாகக்குதல்- ; முடியாதாக நடித்தல். சோரவிடல்-விடுகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகாலைக்கொருகா லோயவிடுதல். அறியசசொல்லினும் விடு கின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னு நட்பாயொழு கக் கருதுவாராகலின், சொல்லாடாரென்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினர். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார, இயல்வது செய்யாதாரென்றிவர்க ணட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒல்லும் கருமம் - (தம்மாலே) முடியுந் தொழிலை. உடற்றுபவர் - முடியாததாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கேண்மை - நட்பை, (அதுகண்டால்) சொல்லாடார் - (அதை அவரறிய) சொல்லாமல், சோரவிடல் - தளரவிடக்கடவர்.

---

௯. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

* "முடியாதாகப் படுக்கல்" எனவும் பாடம்.

௮௩-ம் அதி. கூடாநட்பு

(பரி-ரை.) இ-ள்,—வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாது வேறுபட்டிருப்பார் நட்பு நனவின்கண்ணேயன்றிக் கனவின்கண்ணு மின்னாது, எ-று.

வினை சொற்களொவ்வாமை முதன்மே லேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினையிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்டாராயிருத்தல். நிகழ்வின்கண் உளதாயிருத்தலால், கனவினு மின்னாதென்றார். உம்மை எச்சவும்மை; இழிவு சிறப்பும்மையுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை.

(தே-ப-ரை.)—வினைவேறு - தொழில்வேறு, சொல்வேறு - பேச்சுவேறு, பட்டார் - பட்டவரது, தொடர்பு - நட்பு, கனவினும் - (நனவிலே மாத்திரமல்லாமல்) கனவினும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும்.

௰ எனைத்துங் குறுகுத லோம்பல் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—தனியே மனைக்கண் வந்தவழி நட்பாடிப் பலரொடு மன்றின்கணிருந்தவழிப் பழிகூறுவார்நட்பு சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிகரிக்க, எ-று.

மனைக்கட் கெழுமலும் மன்றின்கட் பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின்மேல வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டு பாட்டானும் வஞ்சர்நட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது) கெழீஇ - நட்பாடி, மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது), பழிப்பார் - பழிசொல்வோரது, தொடர்பு - நட்பு, எனைத்தும் - சொல்லளவு சிறிதாயினும், குறுகுதல் - (தம்மை) சேர்தலை, ஓம்பல் - பரிகரிக்கக்கடவர்.

அ௬-ம் அதிகாரம்—கூடாநட்பு.

வேனைக் கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையான் அகத்தால் கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் புறத்தாற் கூடி யொழுகுவார் நட்பு.

க. சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

அ௬-ம் அதி. கூடாநட்பு கஉக௧

(பரி-ரை.) எ-து,—கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணை யுங்கூடி யொழுகுவார்நட்பு அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய் பட்டடையாம், எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுனெவ்வாற் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அறவெறிவிப்பதாய பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய நட்பிற்குந் தொழி லொப்புமை யுண்மையான், அதுபற்றி அந்நட்பினைப் பட்டடையாக வுபசரித் தார். சீர்விடமென்று பாடமோதி முடிவிடமென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை.)—நேரா-கூடாதிருந்தே, நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடம் காணுமளவும்) புறத்திற்கூடி நடப்பவரது, நட்பு - சிநேகம், சீர் இடம் - வாய்க்குமிடத்தை, காணின் - கண்டால், எறிதற்கு - (அற) வெறிதற்குந் (துணையாகிய), பட்டடை - பட்டடையாம்.

---

௭. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம் போல வேறுபடும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—தமக் குற்றார்போன்று உறாதாரோடு உளதாய நட்பு இடம்பெற்றாற் பெண்பாலார் மனம்போல வேறுபடும், எ-று.

அவர்மனம் வேறுபடுதல் "பெண்மனம் பேதின் றொருப்படுப் பேனென் னுமெண்ண மொருவன்" என்பதனானுமறிக. நட்புவேறுபடுதலாவது பழைய பகையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இனம்போன்று - (தமக்கு) உற்றவர் போன்று, இனம் அல்லார் - உறாதவரோடு உண்டாகிய, கேண்மை - நட்பானது, (இடம்பெற்றால்) மகளிர்-பெண்பாலார், மனம்போல - மனதைப்போல, வேறுபடும் - மாறும்.

௮. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதல் மாணார்க் கரிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—நல்லன பலநூல்களைக் கற்றவிடத்தும் அதனான் மனந்திருந்தி நட்பாதல் பகைவர்க் கில்லை, எ-று.

நல்லன-மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லரென்ச் வினைவினை முதன் மேனின்றது. நல்லராகுதல் - செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையா ரைக் கல்வி யுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்க வென்பதாம்.

* வினயாபதி—(புறத்திரட்டு, பேதைநட்பு, கஅ.)

௭௩௮ அங்-ம் அதி- கூடாநட்பு

(தே - ப - ரை.)—நல்ல - நல்லவையாகிய, பல - பலநூல் களை, கற்றக்கடைத்தும் - கற்றவிடத்தும் (அதனால்), மனம் நல்லர் ஆகுதல் - மனந்திருந்தி நட்பினராகுதல், மாணார்க்கு - பகைவர் க்கு, அரிது - இல்லை.

௯. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கண்டபொழுது முகத்தால் இனியவாக சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தா லின்னாராய வஞ்சரை அஞ்சல்வேண்டும், எ-று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்தூச செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாய நகையைப் புறத்துவிளைத்தலின் வஞ்சரென்றும், அச் செற்றது குறிப்பறிதற் கருவியாய முகத்தானுந் தோன்றாமையின் அஞ்சுதல் செய்யப்படுமென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டொட்டானும் குற்றத்திற்கேதுவாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(கண்டபோது) முகத்தின் - முகத்தால், இனிய - இனிமையுள்ளனவாக, நகா - சிரித்து, அகத்து - மனத்தால், இன்னா - (எப்பொழுதும்) இனியராகாத, வஞ்சரை - வஞ்சகரை, அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும்.

ரு. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேறற்பாற் றன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை யாதொரு கருத்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன் முறைமைத் தன்றென்று சொல்லும் நீதிநூல், எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமை மறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைசொல்லைச் செவ்விய சொல்லெனக் கருதி அவரைக் கருமங்களிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமை யன்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மனத்தின் - மனத்தால், அமையாதவரை - (தம்மோடு) பொருந்தாதவரை, எனைத்து ஒன்றும் - யாதொரு கருமத்திலும், சொல்லினால்-(அவர்பேசும்) பேச்சினால், தேறல் பாற்று - தெளிதல் முறைமையது, அன்று - அல்ல (என்று நீதிநூல் சொல்லும்).

சு. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

அக-ம் அதி. கூடாநட்பு நஅக

(பரி-ரை.) எ-து,—நட்டார்போன்று நன்மைபயக்குஞ் சொற்களைச் சொன்னாராயினும் பகைவர்சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லிய பொழுதே யறியப்படும், எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றாம். ஒட்டாராதலாற் றீமைபயத்தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லை யுணரப்படு மென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நட்டார்போல் - நட்பினர்போல, நல்லவை - நன்மையைத்தருஞ் சொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாலும், ஒட்டார்சொல் - பகைவர்சொற்கள், (அதுதாராமை), ஒல்லை - விரைவிலே (சொல்லியபொழுதே யென்றபடி), உணரப்படும் - அறியப்படும்.

எ. சொல்வணக்கமொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான்.

(பரி-ரை.) எ-து.—வில்லினது வணக்கம் எய்தவர்க்குத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால் பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க, எ-று.

தம்வணக்க மன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையே யெடுத்துக்காட்டினார். வில்லியற் குறிப்பு அவனினுடைய வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்னாரது குறிப்பும் அவரினுடைய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந்தீங்கு குறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவரைச் சொல்லாற் றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வில்வணக்கம் - வில்லினது வணக்கம், தீங்கு குறித்தமையான் - (எய்தவர்க்குத்) தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால், ஒன்னார்கண் - பகைவரிடத்தே (பிறக்கும்), சொல் வணக்கம் - சொல்லினது வணக்கத்தையும், கொள்ளற்க - (தமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று) நினையாதிருக்கக்கடவர்.

அ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்ன

ரழுதகண் ணீ ந மனைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒன்னார் குறிப்பையுணரா வல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும் அவரழுத கண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற் கிடனும், எ-று.

அ00 அதிகாரம் அஙி. கூடாநட்பு

தாம் நட்பென்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணானுந் தேற்றிப் பின் கோறற்கு வாயகவிருக்கின்ற படைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்ற பொழுதே அவற்றுளளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மெனமைகாட்டிய தொழிமையினும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்க வென்பதாம். இதனால் அவரைச செயலாற் றெளியற்கவென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(பகைவர்குறிப்பை அறியவல்லவர்க்கு) ஒன்னார் - பகைவர், தொழுத கையுள்ளும் - கும்பிட்ட கையுள்ளும், படை - ஆயுதமானது, ஒடுங்கும்-மறைந்திருக்கும்; அழுதகண்ணீ ரும் - (அவர்) அழுதகண்ணீ நம், அனைத்து - அப்படியே அது மறைந்திருத்தற்கு இடமாம்.

க. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச் செய்து அகத்தின்கட் டம்மையிகழும் பகைவரைத் தாமும் அந்நட்பின் கண்ணேநின்று புறத்தின்கண் அவர் மகிழும்வண்ணஞ் செய்து அகத்தின்கண் அது சாம்வண்ணம், பொருந்தற்பான்மை யுடைத்து அரசநீதி, எ-று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அக னென்று புறனென்றுதல் ஒருவர்குத் தகாதெனினும் பகைவர் மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிநூற்றுணிபென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினர். சாவ வென்பதனிறதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது, "கோட்டின்வாய்சசாக்குத்தி"

என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லலெனக் கூட்டுக.

(தே - ப - ரை.)—(அரசநீதியான து) மிகச்செய்து - (புறத்திலே நட்பை) மிகச்செய்து, தம் எள்ளுவாரை - (உள்ளே) தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள் - (தாமும்) அந்நட்பினிடத்தே நின்று, நகச்செய்து - (புறத்திலே அவர்) மகிழும்படிசெய்து, சாப் புல்லல் பாற்று - (உள்ளே அது) சாம்படிக்குப் பொருந்துந் தன்மை யுடைத்து.

கூ0. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கால் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்பகைவர் தமக்கு நட்டாரா யொழுகுங்காலம் வந்தால் தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின் னதுவுந் தவிர்க, எ-று.

கலி, முல்லை, இ.

அசஎ் அதி. பேதைமை சூ0க

அக்காலமாவது தம்மாலும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கலாகாதளவு. இதனனே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அந்நட்பினை பொழுகுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.) பகை -(தம்) பகைவர், நட்பு ஆம் காலம் - நட்பினராய் நடக்குங்காலம், வருங்கால் - வரும்போது, முகம் - (தாமும்) முகத்தால், நட்டு - (அவரோடு) நட்புச்செய்து, அகம் - மனத்தால், நட்பு - சிநேகத்தை, ஒரீஇ-நீங்கி, விடல் - (பின் அதையும்) விடக்கடவர்.

அசஎ்ம் அதிகாரம்—பேதைமை.

¹ அங்கட்பிணை யெதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற் கூறத் தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையி னுளவாய வெகுளியானுங் காமத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வெகுளியான் வருவன ஏழதிகாரத்தானுங் காமத்தான் வருவன மூவதிகாரத்தானுங் கூறுவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியாயமயக்கத்தை இருவகைப்படுத்து, இவ்விரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

க. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
டூதியம்போக விடல்.

(பரி-உரை.) இ-ள்,—பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதொன்று; அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல், எ-று.

கேடு - வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் - செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுங் கெடுத்துக்கோடலென்பதாம்.

(தெ - ப - உரை.)—பேதைமை என்பது - பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது, ஒன்று - (மற்றைக் குற்றங்களெல்லாம் மிகுந்தது) ஒன்று, யாது எனின் - (அது) யாதென்று வினவினால், ஏதம் கொண்டு - (தனக்கு) கேடு தருமவைகளைக் கைக்கொண்டு, ஊதியம் - ஆக்கந்தருமவைகளை, போகவிடல் - கைவிடுதல்.

உ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.

51

௪0௨ ௮௪-ம் அதி. பேதைமை

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது தனக்காகாத ஒழுக்கத்தின்கட் காதன்மை செய்தல், எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம். இவை யிரண்டிபொட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—(ஒருவனுக்கு) பேதைமையுள் எல்லாம் - பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும், பேதைமை - மிகுந்த பேதைமை யாவது, கை அல்லதன்கண் - (தனக்கு) ஆகாத செய்கையில், காதன்மை - ஆசையை, செயல் - செய்தலாம்.

௩. நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில்.

(பரி-ரை.)— எ-து, நாணவேண்டுமவற்றுக்கு நாணாமையும் நாட வேண்டுமவற்றை நாடாமையும் யாவர்மாட்டும் முறிந்தசொற்செய லுடைமை யும் பேணவேண்டுமவற்றுள் யா தொன்றனையும் பேணாமையும் பேதையது தொழில் எ-று.

நாணவேண்டுமவை-பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை - கருமங்களிற் செய்வன தவிர்வன. முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை - குடிப் பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு என்றுண்டு மியல்பாய் வருதலின், தொழிலென்றார்.

(தே-ப-ரை.)—நாணாமை - (நாணவேண்டு மவைகளுக்கு) நாணாமையும், நாடாமை - (நாடவேண்டுமவைகளை) நாடாமையும், நார் இன்மை - (யாவரிடத்திலும்) முறிந்த சொற்செயலுடைமை யும், யாது ஒன்றும் - (பேணவேண்டு மவைகளுள்) யாதொன்றை யும், பேணாமை - பேணாமையும், பேதை தொழில் - மூடனது தொழில்களாம்

---

௪. ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மனமொழிமெய்க ளடங்குதற்கேதுவாய நூல்களை யோதியும், அவ்வடக்கத்தான் வரும்பயனை யுணர்ந்தும், அதனை யறியுநரப்

பிறர்க்குரைத்தும், தான் அவையடங்கி யொழுகாதபேதைபோல பேதையார் உலகத்தில்லை, எ-று.

உம்மை முன்னும் கூடப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய
த் தீராமையானும், வேற்றுமருந்தின்மையானும், பேதையிற் பேதை

யாரில்லென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொது வகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை.)—ஓதி - (மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாகிய நூல்களை) ஓதியும், உணர்ந்தும் - (அவ்வடக்கத்தால் வரும் பயனை) அறிந்தும், பிறர்க்கு - மற்றவர்களுக்கு, உரைத்தும் - (அதனை அறியும்படி) சொல்லியும், தான் அடங்கா-தான் (அவை) அடங்கிநடவாத, பேதையின் - மூடன்போல, பேதையார் - மூடர், இல் - (உல

ரு. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதையாயினான் வரும் பிறவிகளெல்லாந் தான்புக் கழுந்தும் நிரயத்தினை இவ்வொரு பிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்லனும், எ-று.

எல்லாப்பிறப்பும் எழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். அழுந்துதற்கிடனாய நிரயம் எனைப்பிறப்புக்களினுஞ் சொடுவினையத்தால் அந்நிரயத்துன்பமே புகுந்துவருதலின், எழுமையுந் தானபுக் கழுந்து மளறென்றார். முடிவில் காலமெல்லாம தான் நிரயதுன்ப முழத்தம் கேதுவாய கொடுவினைகளையே யறிது சிலகாலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கரிதாகலின், ஆற்றுமென்றார். இதனான் அவன் மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பேதை-மூடனானவன், எழுமையும்-(வரும்) எழுவகைப் பிறவிகளிலெல்லாம், தான் புக்கு - தான் புகுந்து, அழுந்தும் - அழுந்துதற்கிடமாகிய, அளறு - நரகத்தை, ஒருமை- இவ்வொருபிறப்புள்ளே, செயல் ஆற்றும் - செய்துகொள்ள வல்

லவனுவான்.

---

௬. பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யுமுறைமை யறியாதபேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வனுயின், அதுவும் புரைபட்டுத் தானுந் தளைபூணும், எ-று.

புரைபடுதல்-பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். அதனையுங்கெடுத்துத் தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது.

சூ௦௪ அசு-ம் அதி. பேதைமை

(தே - ப - ரை.)—கை அறியா – செய்யுமுறைமையறியாத, பேதை – மூடனானவன், வினை - ஒருதொழிலை, மேற்கொளின் – மேற்கொள்ளுவானுயின், பொய்படும்-(அதுவும்) புரைபடும், ஒன்றோ (அது) ஒல்லாதாமெனு, புனை பூணும் - (தானும்) தளை பூணும்.

---

௭. எதிலா ரார்த் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதையாயினுன் பெரியசெல்வத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி, தன்னேடு ரியைபுமில்லாதார் நிறைய, எல்லாவியைபுமுடைய தமராயினுர் பசியாநிற்பர், எ-று.

எல்லா நன்மையுஞ் செய்துகோடற் கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ் செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்கு மாற்றலில்லாமை தோன்ற உற்றக் கடையென்றும், எல்லாம் பெறுதரோன்ற ஆரவென்றும், உணவும் பெறாமை தோன்றப் பசிப்பரென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—பேதை - மூடனானவன், பெருஞ்செல்வம்-

பெரியசெல்வத்தை, உற்றக்கடை - (ஊழால்) அடைந்துவிட்டது, ஏதிலார் - (தன்னோடு) ஒரு சம்பந்தமுமில்லாதவர், ஆர - நிறைய, தமர்-(எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய) தமயவர், பசிப்பர் - பசியாதிருப்பர்.

அ. மையல் லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பேதையாயினுன் தன்கைக்கண்ணே யொன்றனையுடைமையாகப் பெற்றானாயின், அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையா னொருவன் அம்மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினாற்போலும், எ-று.

பெறின்எனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற்பெறுமை பெற்றாம். பேதைமையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வனபோற் றலைதமோறு மென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப் பயன் கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—பேதை - மூடனானவன், தன்கை - தன் கையில், ஒன்று - ஒருபொருளை, உடைமைபெறின் - உடைமையாகப் பெற்றானாயின், மையல் ஒருவன் - பித்தினையுடைய ஒருவன், களித்தற்று - (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டு மயங்கியது போலும்.

அரு-ம் அதி. புல்லறிவாண்மை சஅரு

க. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில்.

(பரி-ரை.) எ-று,—பின் பிரிவுவந்தவழி அவ்விருவர்க்குந் தருவதொரு துன்பமில்லை; ஆகலாற் பேதையாயினார் தம்முட்கொண்ட நட்பு மிக வினிது, எ-று.

நாடோறுந்தேய்ந்து வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார் போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து, (அப்பிரிவு) தருவது - (இருவருக்கும்) தருவதாகிய, பீழை ஒன்று - துன்ப மொன்று, இல் - இல்லை, (ஆகலால்), பேதையார் கேண்மை - பேதையாயினர் (நம்முடன் கொண்ட) நட்பு, பெரிது இனிது - மிகவு மினிது

கo கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்

(பரி-ரை) இ-து, சான்றோரவையின்கட் பேதையாயினான் புகுதல் தூயவல்ல மிதித்தகாலை இன்பந்தரும அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும், எ-று.

கழுவாதகாலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப் படுமாறுபோல இவனால் அவ்வவையும இழிக்கப்படுமெனபதாம். இதனால் அவன் அவையிடை யிருக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சான்றோர் - பெரியோரது, குழாத்து - சபையினிடத்து, பேதை - மூடனானவன், புகல் - புகுதல், கழா அக்கால் - கழுவாதகால். அசுத்த மிதித்த காலையென்றபடி), பள்ளியுள் — (இன்பந்தரும்) சயனத்தின்மேல், வைத்தற்று - வைத்தல் போலும்

அ௫-ம் அதிகாரம்—புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிசொற் கொள்ளாமை.

இனிப் புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லியவறிவினை யாடற்றன்மையென விரியும். அஃதாவது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிசொற் கொள்ளாமை.

க. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவற்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்கவில்லாமையாவது அறிவில்லாமை; மற்றைப்பொரு ளில்லாமையோவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளார் உலகத்தார், எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேனின்றது. புல்லறிவாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமையின் அதனை இன்மையுளின்மையென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையெய்தியவழியும் அஃதிழவாமையின் அதனை இன்மையா வையாதென்றும் கூறினர். இதனாற் புல்லறிவினது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இன்மையுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமை பலவுள்ளும், இன்மை - மிகுந்த இல்லாமையாவது, அறிவு இன்மை - அறிவில்லாமை; பிறிது இன்மை - மற்றைப் பொருளில்லாமையோவெனின், (அதனை), உலகு - உலகத்தார், இன்மையா - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, வையாது - கொள்ளார்.

உ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின், அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவ னல்வினையே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்தீதல் கூடலிற் புல்லறிவாளரும் நல்வினைசெய்ப என்பார்க்குப் பெறவான் வீழ்பொரு ளெய்தியான்போல்வதல்லது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ஈகின்றாரல்லரெனக் கூறியவாறு. கூடிற்றாயின் அதற்குக்காரணமென்னுஞ் சொற்கள் அவாய் நிலையான் வந்தன. இதனால் அஃதுடையார் தம்மாட்டு நல்லன செய்தலுய்யாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அறிவு இலான்-புல்லறிவுடையவன், நெஞ்சு உவந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈதல் - ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல், (கூடியதாயின் அதற்குக்காரணம்), பெறுவான் - பெறுகின்றவனது, தவம் - நல்வினையே, பிறிது யாதும் இல்லை - வேறொன்றும் இல்லை.

௩. அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

அரு-ம் அதி. புல்லறிவாண்மை ௪௦௭

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவுடையார் தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம் அது செய்தற்குரியராய தம்பகைவர்க்குஞ் செய்தலரிது, எ-று.

பகைவர் தாம் அறிக்தொன்றனைக் காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமையின், அவர்க்குஞ் செய்தலரிதென்றார். இதனால் அவர்தம்மாட்டுத் தீயன செய்தலறிவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறிவு இலார் - புல்லறிவுடையவர், தாம் - தாமே, தம்மை - தங்களை, பீழிக்கும் - வருத்தும், பீழை - வருத்தமானது, செறுவார்க்கும் - (வருத்துதற்குரிய) பகைவர்க்கும், செய்தல் அரிது - செய்தலரிதாம்.

௪. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை
யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவுடைமை யென்று சொல்லப்படுவது யாதென்றுவினவின், அது தம்மைத்தாமே யாம் நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம், எ-று.

வெண்மையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெயர் காரணத்திற் காயிற்று. உலகத்தாரிகழ்தல் அறிந்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்தலான், மயக்கமென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—வெண்மை எனப்படுவது - புல்லறிவுடைமையெனப்படுவது, யாதுயெனின் - யாதென்றுவினவின், (அது) ஒண்மை உடையம் யாம் - யாம் நல்லறிவுடையோம், என்னும் - என்று (தம்மைத்தாமே) நன்குமதிக்கும், செருக்கு - மயக்கம்.

ரு. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவாளர் தாம கல்லாத நூல்களையும் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டு ஒழுகுதல், கசடறக் கற்றதொருநூலுண்டாயின், அதன் கண்ணும் பிறர்க்கு ஐயத்தை விளக்கும், எ-று.

வல்லதென எழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. உண்டாயினென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது ஐயம் அதுவல்லரென்பதூஉம் இவ்வாறு சொல்லோ வென்பது.

(தே - ப - ரை.)—(புல்லறிவாளர்), கல்லாத - (தாம்) கல்லாத நூல்களையும், மேல் கொண்டு - (கற்றவராக) மேலிட்டுக்கொண்டு,

ஒழுகல் - நடத்தல், கசடு அற - குற்றமற, வல்லதும்-கற்றதொரு நூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும், ஐயம் - சந்தேகத்தை, தரும் - (பிறருக்கு) விளைக்கும்.

சு. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறையா வழி

(பரி-ரை.) எ-து,—புல்லறிவாளர் தங்கணிகழுங் குற்றங்களையறிந்து கடியாராயின், ஆடையால் அற்றமறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம், எ-று.

குற்றமறைத்தலாவது அவற்றை இலவாக்குதல். மறைக்கப்படுவன பல வற்றுள்ளும் உயர்ந்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்ந்ததொன்றனையே மறைத்து அவ்வளவாற் றம்மையு முலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(புல்லறிவாளர்), தம்வயின் - தம்மிடத்து உண்டாகும், குற்றம் - குற்றங்களை, மறையா வழி - (அறிந்து) கடியாராயின், அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை. மறைத்தலோ - (ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும், புல் அறிவு - புல்லறிவாம்.

எ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு

(பரி-ரை.) எ-து—பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்கும் புல்லறிவாளன் அவ்வுறுதியறியாமற் றானே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும், எ-று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மே னின்றது. மிக்கவருத்தம்-பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோருமென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்சோர்ந்து பிறர்க்குரைக்குமென் றுரைத்தார். அதுபேதைமையென்னும் பேதைமை யாவதன்றிப் புல்லறிவாண்மை யன்மை யறிக.

(தே-ப-ரை)—அருமறை - பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளை, சோரும் - (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாது போக்கும், அறிவு இலான் - புல்லறிவாளன், (அவ்வுறுதி அறியாமையால்) தானே தனக்கு - தனக்குத்தானே, பெருமிறை - மிகுந்த வருத்தத்தை, செய்யும் - செய்துகொள்ளுவான்.

அ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்

(பரி-ரை.) எ-து—புல்லறிவாளன் தனக்குறுதியாயவற்றை அறிவுடையார் சொல்லாசிற்கவுஞ் செய்யான்; அவரவன்றித் தானுகவும் அவை செய் வனவென்றறியான்; அவ்வுயிர் யாக்கையி னீங்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத்தற்கரியதொருநோயாம், எ-று.

உயிர் தான் உணர்தற்றன்மைத்தா யிருந்தும் நின்ற யாக்கையைத்தான் மருடற்றன்மைத்தாய வேறுபடுத்தலின் அவ்வுயிரென்றும், அதனினீங்கிய பொழுதே அதற்கு இரண்டனுளொன்று கூடுதலிற் போமளவுமென்றும், குல மலை முதலிய பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும்பொறை

யாய்த தன்பஞ் செய்தலின் .குமோயென்றுப கூ ரினர்.

(தெ - ப - ரை.)—(புல்லறிவாளன்), எ ளவும் - (கனக்கு உறுதி யானவைகளை அறியுடையோர்) சொல்லவும், செய்கலான் - செய் யான் ; (அதுவல்லாமல்), தான் - தானாகவும், தேறான் - (இவை செய்பவையென்று) அறியான்; அவ்வுயிர்-அந்த உயிரானது, போம் அளவும் - (உடம்பைவிட்டு) நீங்குமளவும், ஓர்நோய் - (பூமிக்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம்

கூ. காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான்
கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னை எல்லாமறிந்தானாக மதித்தலாற் பிறரால் ஒன்றறியுந்தன்மை யிலாதானை அறிவிக்கப்படுவோன் அதனாற் பழிக்கப்பட்டுத் தான் அறியானாய் முடியும்; இனி அவ்வறியுந்தன்மை யில்லாதான் கொண் டது விடாமையாற் றானறிந்தவாற்றால் அவனை அறிந்தானாய் முடியும், எ-று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன் றென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(தன்னை எல்லாமறிந்தவனாக மதித்தலால்) காணாதான் - (பிறரால் ஒன்றை) அறியுந் தன்மை யில்லாதவனை, காட்டுவான் - அறிவிக்கப் புகுவான், தான்காணான் - (அவனாலே பழிக்கப்பட்டு) தான் அறியாதவனாய் முடியும் ; காணாதான் - (இனி) அவ்வறியுந்தன்மை யில்லாதவன், (தான் கொண்டது விடா மையால்) தான் கண்ட ஆறு - தான் அறிந்த விதத்தால், கண்டான் ஆம் - (அவனை) அறிந்தவனாய் முடியும்.

52

சுகo அகூம் அதி. இகல்

கo. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்பதோர் பொருளைத்

தன் புல்லறிவா னில்லையென்று சொல்லுவான் மகனென்று கருதப்படான்; வையத்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும், எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென் பனபலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும். தானே வேண்டியகூற லால் ஏற்பும் வடிவால் வேறுபாடுமுடைமையிற் றன்யாக்கை காந்து மக்கள் யாக்கையுட்போன்றுதல்வல்ல அலகையென்றுங் கூறினர். இவை நான்கு பாட்டானும் உறுதிசொற் கொள்ளாமையது குற்றங் கூறப்பட்டது

(தே- ப - ரை)—உலகத்தார் - உயர்ந்தோர்பலராலும், உண்டு என்பது - உண்டென்பபடுகிற பொருளை, இல் என்பான் -(தன் புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவோன், (மனிதனென்று நினைக்கப்படான்), வையத்து - பூமியிலே, அலகை ஆ - (காணப் படுகிற) ஒரு பேயென்று, வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவான்.

அஅ-ம் அதிகாரம்—இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும் பான்மைத்தாகலின், அதனான் வருவன கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முட்பொருது வலிதொலைதற் கேதுவாய மாறுபாடு.

க இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாவுயிர்கட்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமை யென்னுந் தீக்குணத்தை வளர்க்குமகுற்றம் இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோ டொப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், * பகுதிக்குணத்தை இடையின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மையென்றுங் கூறினர். நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற் றீக் குணமாயிற்று. இதனால் இகலது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லா உயிர்களுக் கும், பகல் என்னும் - (பிறவுயிரோடு) கூடாமையென்னும், பண்பு

---

* பகுதி தீக்குணமான" எனவும் பிரிப்பேரும்.

இன்மை - தீயகுணத்தை, பாரிக்கும் - வளர்க்கும், நோய் - குற்றமாவது, இகல் - மாறுபாடாம், என்ப - என்று சொல்லுவர் லார்).

௨. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய் யாமை தலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மோடு கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும், அவனொடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது, எ-று.

செய்யிற் பகைமைவளரத் தாந் தாழ்ந்துவரலானும், ஒழியின் அப்பற்றாதன தாமேயோய்ந்துபோகத் தாம் உயர்ந்துவரலானும், செய்யாமை தலையென்றார். பற்றாதவென்பது விகாரமாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—பகல் - (தம்மோடு) கூடாமையை, கருதி - நினைந்து, பற்றா - வெறுப்பனவைகளை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும், இகல் கருதி - (அவனொடு) மாறுபடுதலைக் குறித்து, இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை - (தாம் அவனுக்குச்) செய்யாமை, தலை - உயர்ந்தது.

௩. இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பத்தைச் செய்யு நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமாயின், அவனுக்கு அந் நீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளதற்கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும், எ-று.

தவலில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று. தாவில்விளக்கம் வெளிப்படை. யாவரு நண்பராவர், ஆகவே எல்லாச்செல்வமு மெய்திக் கொடைமுதலிய காரணங்களாற் புகழ்பெறு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) இகல் என்னும்-மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற, எவ்வம் - துன்பத்தைச் (செய்யும்), நோய் - நோயை, நீக்கின் - (தன்மனத்திலிருந்து) நீக்குவானாயின், (அந்நீக்குதல்), தவல் இல்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏதுவாகிய, தாவில் விளக்கம் - கெடுதலில்லாத புகழை, தரும் - (அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

சுகூ௨ அகா-ம் அதி- இகல்

௪. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதுன்பம் ஒருவனுக் கில்லையாயின், அவ்வின்மை அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும், எ-று.

துன்பத்துட்டுன்பம்-பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான் யாவர்க்கு மெளியனாயுறுவது. அதனை இடையின்றியே பயத்தலின், இகலென்னுமென்றார். இன்பத்துளின்பம் யாவருநட்பாகலின் எல்லாப்பயனுமெய்தியுறுவது.

(தே - ப - ரை.)—இகல் என்னும் - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற, துன்பத்துள் - துன்பங்கள் பலவினும், துன்பம் - மிகுந்ததுன்பம், கெடின் - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின், அவ்வில்லாமை), இன்பத்துள் - இன்பங்கள் பலவினும், இன்பம் - மிகுந்த வின்பத்தை, பயக்கும் - (அவனுக்கு) கொடுக்கும்

ரு. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர்

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனை யேற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுகவல்லாரை வெல்லக்கருதுந்தன்மை யுடையார் யாவர், எ-று.

இகலையொழிந் தொழுகல் வேந்தர்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லாரையென்றும், அவர் யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக் கருதுவார் யாவருமில்லையென்றுங் கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இகல் - மாறுபாடு, எதிர்மனத்துத் தோன்றியவிடத்து எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை - (அதனை) மாற்றுக் கொள்ளாமற் சாய்ந்து நடக்கவல்லவரை, மிகல் ஊக்கும் - வெல்ல நினைக்கும், தன்மையவர் - தன்மையையுடையவர், யார் - யாவர்.

சு. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறரோடு மாறுபடுதற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனி தென்று அதனைச் செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதின் உளவாம், எ-று.

மிகுதல் - மேன்மேலாக்குதல். இனிதென்பது தான் வேறல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையா னின்னாதாகல். முற்றக்கெடுதல் - இறத்தல். இவற்

றோடு நணித்தென்பதனைத் தனித்தனிக்கூட்டி, உம்மைகளை எதிரதும் இறந்ததுந் தழீஇய வெச்சவும்மையாக வுரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதே யுளவா மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—இகலின் - (பிறரோடு) மாறுபடுதலின்கண், மிகல் - மிகுதல், இனிது என்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, தவலும் - பிழைபடுதலும், நணித்து - சிறிது பொழுதிலுண்டாம்; கெடலும் - முழுதுங்கெடுதலும், (நணித்து) - சிறிது பொழுதிலுண்டாம்.

எ. மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவு
இன்னா வறிவி னவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இகலோடு மேவுதலையுடைய இன்னாதவறிவினை யுடையார் வெற்றிபொருந்துதலையுடைய நீதிநூற்பொருளை யறியமாட்டார், எ-று.

இன்னாவறிவு-தமக்கும் பிறாக்கும் தீங்கு பயக்குமறிவு. வெற்றவழி நின்றார்க்கு உளதாவது காணப்படும் பயத்ததாகலின், மெய்ந்நூலெனப்பட்டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், காணாரென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் இகலினார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—இகல் மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையுடைய, இன்னா - துன்பஞ்செய்கின்ற, அறிவினவர் - அறிவையுடையவர், மிகல் மேவும் - வெற்றி பொருந்துதலை யுடைய, மெய்ப்பொருள் - நீதிநூற்பொருளை, காணார் - அறியமாட்டார்.

அ. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனை யெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்; அதுசெய்யாது அதன்கண் மிகுதலை மேற்கொள்ளுமாயின் கேடுந் தன்கண் வருதலை மேற்கொள்ளும், எ-று.

எதிர்தல் எற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல்ஆக்க மென்றார். இகலிற்கெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம்.

(தே-ப-ரை.)—இகலிற்கு - (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடு தோன்றியவிடத்து, எதிர் சாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலையொழிதல், ஆக்கம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம்; அதனை - அம்மாறு பாட்

டிலே, மிகல் - மிகுதலை, ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவானாயின், கேடு - கேடும், ஊக்கும் ஆம் - (தன்னிடத்து வருதலை) மேற்கொள்ளும்.

௯௮. இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் நன்கணுக்கம் வரும்வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினையான், தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்குக் காரணமின்றியும் அதன்கண் மிகுதலை நினைக்கும், எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரா னன்றென்பது தோன்றத் தரற்கென்றார். நான்காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதுங் கண்வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு முன்னடப்பன இகலினது இன்மை உண்மைக ளென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) ஆக்கம் வருங்கால்-(தன்னிடத்து) ஆக்கம் வரும்போது, (காரணம் உண்டாயினும்), இகல் - மாறுபாட்டை, காணான் - நினையான்; கேடு தரற்கு - (தனக்கு) கேடு செய்துகொள்ளு மிடத்து, (காரணம் இல்லாதிருந்தும்), அதனை - அதனிடத்தே, மிகல்—மிகுதலை, காணும்-நினைப்பான்.

௯௯. இகலானா மின்னாத வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு மாறுபா டொன்றானே இன்னாதன வெல்லாம் உளவாம்; நட்பொன்றானே நல்லநீதி யென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம், எ-று.

இன்னாதன-வறுமை, பழி, பாவ முதலாயின. நகல்-மகிழ்தல். நகலென்பதூஉஞ் செருக்கென்பதூஉம் தத்தங் காரணங்கட் காயின. நயமென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவ்விருமையுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இகலான் - மாறுபாடொன்றினாலே, இன்னாத எல்லாம் - துன்பஞ் செய்பவைவெல்லாம், ஆம் - உண்டாகும்; நகலான் - நட்பொன்றினாலே, நல் நயம் என்னும் - நல்ல நீதியென்னும், செருக்கு - பெருஞ்செல்வம், ஆம் - உண்டாகும்.

அஎ-ம் அதிகாரம்—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இதனை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்றாராகலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மின் வலியார்க்குப் பகையாயெதிர்தலை ஒழிக; ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக, எ-று.

வலியாரென்புழித் துணைவலியுடைமையும், மெலியாரென்புழித் துணைவலியின்மையுங் கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத் துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிநூல்வழியொழுகல் முதலிய ஒற்றுமைத் துணையுமென விரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெல்வார்க்கு வலி தொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—வலியார்க்கு - (தம்மின்) வலியவர்க்கு, மாறு ஏற்றல் - பகையா யெதிர்தலை, ஓம்புக - ஒழியக்கடவர்; மெலியார்மேல் - (மற்றை) மெலியவர்க்கு, பகை - பகையாகுதலை, ஓம்பா - ஒழியாமல், மேக - விரும்பக்கடவர்.

உ. அன்பில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் தன் சுற்றத்தின்மே லன்பிலன், யன்றி வலிய துணையிலன், அதன்மேற் றான்வலியிலன், அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனந் தொலைக்கும், எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையா தென்பதாம். துவ்வான்-துவ்வினைசெய்யான்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) அன்பு இலன் - (தன் சுற்றத்தார் மேல்) அன்பிலன், ஆன்ற துணை இலன் - (அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன், தான் துய்வான் - (அதன்மேல்) தான்வலியிலன், (அப்படிப்பட்டவன்), ஏதிலான் - (தன்மேல்வந்த) பகைவனது, துப்பு - வலிமையை, என் பரியும் - எப்படிதொலைப்பான்.

சுகசு அஎ-ம் அதி. பகைமாட்சி

௩. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
தஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும், அறியவேணமெவற்றை யறியான், பிறரோடுபொருத்தமிலன், இவற்றின் மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன், இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிக வெளியன், எ-று.

* தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இந்நான்கு குற்றமுடையான் பகையின்றியு மழியுமாதலின், தஞ்சமெளியனென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்சுவான், அறியான் - (அறியவேண்டுமவைகளை) அறியான், அமைவு இலன் - (பிறரோடு) பொருத்தமிலன், ஈகலான் - (இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடையன், (இப்படிப்பட்டவன்), பகைக்கு - பகைவர்க்கு, தஞ்சம் எளியன் - மிகவெளியனாவான்.

---

௪. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான், அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், அவன்மேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெளிது, எ-று.

‡ நிறை - மறைபிறரறியாமை. வெகுடன்மாலையனாகலானும், மறை வெளிப்படுத்தலானும், மேர்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து

சேறல் வேண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்று பாடமோதி அவன்பகைமை இனிதென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே-ப-ரை.)—(ஒருவன்) வெகுளி நீங்கான் - கோபத்தினின்றும் நீங்கான், நிறை இலன் - (அதுவேயன்றித்தான்) நிறையுடையனல்லன், (அவன்மேலே செல்லுதல்), எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், யாங்கணும் - எவ்விடத்தும், யார்க்கும் - எவருக்கும், எளிது - எளிதாம்.

௯. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

* தஞ்சக்கிளவி யெண்மை பொருட்டே. தொல்காப்பியம், சொல், உகசு.
‡ நிறை யெனப்படுவது மறைபிறரறியாமை, கலி, நெய்தல், கக.

அஎ-ம் அதி. பகைமாட்சி சுகஎ

(பரி-ரை.) எ-று,—ஒருவன் நீதிநூலை போதான், அது விதித்த தொழில்களைச் செய்யான், தனக்கு வரும் பழியைப் பாரான், தான் பண்புடைய னல்லன், அவன் பகைவர்க்கு அப்பகைமை யினிது, எ-று.

தொல்லோ ரடிப்பட்டு வழங்கிவந்த தாகலான் வழியென்றும், தப்பாது பயன்படுதலின் வாய்ப்பனவென்றும், நற்குணங்களுடையான் றானே யழிதலிற் பற்றார்க் கினிதென்றுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை.)—(ஒருவன்) வழி நோக்கான் - நீதிநூலைக் கல்லான், வாய்ப்பன செய்யான் - (அது) விதித்த தொழில்களைச் செய்யான், பழி நோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியைப்பாரான், பண்பு இலன் - குணமுடையனல்லன், பற்றார்க்கு இனிது - (அவன் பகைமை) பகைவர்க் கினிது.

௮. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணாமை பேணப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னையும் பிறரையுந் தானறியாமைக் கேதுவாகிய

வெகுளியை யுடையான் யாவன், மேன்மேல் வளராநின்ற மிக்க காமத்தை யுடையான் யாவன், அவனது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும், எ-று.

காணாத சினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனோனுக்குக் காரியந் தோலாமையானும், நாமே யறிவமென்பதுபற்றி, இவர்பேணாமை பேணப்படு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—காணாச் சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையும்) அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தையுடையவன், பெருகுங் காமத்தான் - மேலுமேலும் வளராநின்ற மிகுந்த காமத்தையுடையவன், (ஆகிய இவரது) பேணாமை - பகைமை, பேணப்படும் - விரும்பிக்கொள்ளப்படும்

ஏ. கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

(பரி-ரை.) எ-து,—வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற் கேலாதன செய்வான் பகைமையைச் சிலபொருளழியக் கொடுத்தாயினுங் கோடல் ஒருதலையாக வேண்டும், எ-று.

ஏலாதன-மெலியனாய்வைத்துத் துணிதலும், வலியனாய்வைத்துத் தணிதலும் முதலாயின. அப்பொழுது அஃதாற் சிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளெய்தற்கு ஐயமின்மையின், கொளல்வேண்டு மன்ற வென்றார். இவை யாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப ரை.)—அடுத்து இருந்து - (தொழிலை) தொடங்கியிருந்து, மாணாத - (அதற்கு) ஏற்காதவைகளை, செய்வான் - செய்பவனது, பகை - பகைமையை, கொடுத்தும் - (சில பொருள் அழிய) கொடுத்தாயினும், மன்ற - நிசயமாக, கொளல்வேண்டும் - கொள்ளல்வேண்டும்

அ. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் குண னென்று மிலனாய் உடைய குற்றம்

பலவாயவழி அவன் துணையிலனும்; அவ்விலனாகுமே அவன் பகைவர்க்குக் துணையாதலை யுடைத்து, எ-று.

குணம் இறைமாட்சியு சொல்லியன. குற்றம்-இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மற்று மதத்தனவாயினவும். துணை-சுற்றம், நட்பு, பொருள், படை முதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்றானுளதாம் பயன்றானே யுளதாமாகலின், ஏமாப்புடைத்தென்றார். இலனுயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவெனவர்த பெயரெச்சக்குறிப்புக் கொண்டது.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) குணன் இலன் ஆய் - குணமொன்றுமிலனாய், குற்றம் பல ஆயின் - (உடைய) குற்றம் பலவாகியவிடத்து, இனன் இலன் ஆம் - (அவன்) துணையில்லாதவனாகும்; (அவ்விலனாதகைமேய), மாற்றார்க்கு-(அவன்) பகைவர்க்கு, ஏமாப்பு உடைத்து - துணையாகுகையை யுடையது

---

௬௯. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(பரி-ரை) எ-து,—நீதியை யறிதலில்லாத அஞ்சும் பகைவரைப் பெற்றால், அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்த வின்பங்கள் நீங்கா, எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்து முடிக்குந் திண்மையு மில்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற பெறினென்றும, அவரை யறிந்து மேற்சென்ற பொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கே யெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இகவாவென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—அறிவு இலா - (நீதியை) அறிதலில்லாத, அஞ்சும் - பயப்படுகின்ற, பகைவர் - பகைவரை, பெறின் - பெற்றால், செறுவார்க்கு - (அவரை) வெல்வார்க்கு, சேண் - உயர்வுள்ள, இன்பம் - இன்பங்கள், இகவா - நீங்கா.

அ௭ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல் சகங

௭௦. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானை யொல்லா தொளி.

(பரி-ரை.) எ-து,—நீதிநூலைக் கல்லாதானோடு பகைத்தலான் வரும் எளிய பொருளை மேவாதானை எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது, எ-று.

சிறுபொருள்-முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதியறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இசசிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துக வென்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறவெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறுதன்மேலும் ஓர் பொருட்டொடர்பு படாமலுரைத்தார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதனினாய பயன் கூறப்பட்டது.

- ப - ரை)—கல்லான் - (நீதி நூல்களை) கல்லாதவனோடு, வெகுளும் - பகைத்தலால் வரும், சிறு பொருள் - எளிய பொருளை, ஒல்லானை - அடையாதவனை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், ஒளி - புகழ், ஒல்லாது - அடையாது.

அஅ-ம் அதிகாரம்—பகைத்திறந் தெரிதல்.

அஃதாவது மாணாத பகையை ஆக்குதற் குற்றமும், முன் ஆகின்றபகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட் செய்வனவும், வினைக் களைதற்பால தன்கட்செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாக்காற்படுமிழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழித லென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணாப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமை பயப்பதனை ஒருவன் விளையாட்டின்கண்ணே யாயினும் விரும்புத லியற்கைத்தன்றென்று கூறும் நீதிநூல், எ-று.

மாணாத பகையை யாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுந் தீமையே பயத்தலிற் பண்பிலதென்றும், அதனை விளையாட்டினகண் வேண்டினுஞ் செற்றமே விளைத்து மெய்யாமாகலின் நகையேயு மென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணிவென்பார் நீதிநூன்மேல் வைத்துங் கூறினர். அப்பெயர்

அவாய் நிலையான் வந்தது.

சஉ0 அஅ-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) பகை என்னும் - பகையென்று சொல்லப்படும், பண்பு இலதனை - தீமையுண்டாக்குவதனை, நகையேயும் - விளையாட்டிடத்தேயாயினும், வேண்டல் பாற்று அன்று - விரும்புதற் றன்மையையுடை யதன்று, (நீதிநூல்).

உ வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஒருவன் வில்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டானுயினும், சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகைகொள்ளா தொழிக, எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான் நீதிநூன்மே னின்றது. வீரம் சூழ்ச்சி யென்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமே யுடையாரோடு பகைகொண்டாற் கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம்; எனைச்சூழ்ச்சி யுடையாரோடாயிற் றன் வழியினுள்ளார்கட்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். உம்மையான் அதுவு மாகாமை பெறுதும். இரண்டு முடையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. உருவக விசேடம்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) வில் ஏர் - வில்லை ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, [வீரர் என்றபடி]. பகை கொளினும் - மாறுகொண்டாலும் சொல் ஏர்-சொல்லை ஏராகவுடைய, உழவர்-உழவரோடு, [அமைச்சர்கள் என்றபடி]. பகை - விரோதத்தை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதொழியக்கடவன்

௩. ஏமுற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(பரி-ரை.) எ-து.—தான் தனியனாய்நின்று பலரோடு பகைகொள்வான் பித்துற்றாரினும் அறிவிலன், எ-று.

தனிமை-சுற்றம் நட்புப் படைமுதலிய வின்மை. மபக்கத்தால் ஒப்பாரா

யினும் ஏமுற்றவர் அதனைத் தீங்குசெய்யாமையின், தீமைசெய்தற்குமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையென்றார். தீங்காவது துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்ணும் ஒருங்கு பொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவை மூன்று பாட்டானும் பகைகோடற் குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)— தமியன் ஆய் - (தான்) தனியனாயிருந்து கொண்டு, பல்லார் - பலரோடும், பகைகொள்பவன் - மாறுபடுபவன், ஏமுற்றவரினும் - பித்தங்கொண்டவரினும், ஏழை - அறிவிலன்.

அஅ-ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்

ச. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(பரி-ரை) எ-து,—வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்துத் தனக்கு நட்பாகச் செய்துகொண்டொழுகும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே அடங்கிற்று இவ்வுலகு, எ-று.

வேண்டிய வழியென்பது ஆக்கத்தரான் வந்தது. வேறுபடுத்தல்-பகைநிலைமையின் நீக்குதல். ஒழுகல்-நீதிவழியொழுகல். பெருமை-பொருள் படையென இருவகைத்தாய ஆற்றல். அவன் வழித்தாதற்கு எஞ்ஞான்றுந் திரிபின்மையின், அஃது அவனிடத்த தங்கிற்றென்றார்.

(தே - ப - ரை)— பகை - பகையை, நட்பு ஆ கொண்டு ஒழுகும் - (வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச் செய்து கொண்டு நடக்கும், பண்பு உடையாளன் - இயல்பையுடைய அரசனது, தகைமைக்கண் - பெருமையுள்ளே, உலகு - உலகம், தங்கிற்று - அடங்கியதாயிருக்கின்றது.

ரு. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்குத் துணையோவெனின் இல்லை; நலிவு செய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு; அவ்வமையத் தானொருவனாயின் அப்பகையிரண்டனுட் பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு

)னிய துணையாகச் செய்துகொள்க, எ-று.

பொருந்திய-எனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லும் பொழுது சிறிதன்றுகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்றுணையா வென்றார். நல்கள்-அசை. இவை யிரண்டுபாட்டானும் கட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன் துணை-தனக்கு உதவுந் துணையோவெ ரில், இன்று - இல்லை; பகை இரண்டும் - (அழிவுசெய்யும்) பகை யாவெனில் இரண்டு (இப்படியிருக்கையில்), தான் ஒருவன் - ருவனாகியதான, அவற்றின் - அப்பகை யிரண்டனுள், ஒன்று - பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை, இன் துணையா - (அக்காலத்துக்கு))னிய துணையாக, கொள்க - (செய்து) கொள்ளக்கடவன்.

---

௬. தேறினுந் தேறா விடினு மழிவின்கட்
தேறான் பகாஅன் விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பகைவனை முன் தெளிந்தானாயினுந் தெளிந்திலனாயி ம் தனக்குப் புறத்து ஒருவினையாற் றாழ்வு வந்துழிக் கூடாது நீக்காது டையேவிட்டு வைக்க, எ-று.

௬௨ அ௭ம் அதி. பகைத்திறந்தெரிதல்

முன் தெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள் ளாய் நின்று கெடுத்தல் நோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்கா தொழிக வென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதல் நோக்கி. இதனான் கொதும லாக்கற் பாலது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(பகைவன்) தேறினும் -(முன்) தெளிந்தானா யினும், தேறாவிடினும் - தெளிந்திலனாயினும், அழிவின்கண்-(தனக் குப் புறத்தொரு தொழிலால்) தாழ்வு வந்தவிடத்தே, தேறான் - கூடானாகியும், பகான் - நீங்கானாகியும், விடல் - (நடுவே) விட்டு வைக்கக்கடவன்.

---

௭. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—நொந்ததனைத் தாமாக வறியாத நட்டார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க; வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ்வலியின்மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க, எ-று.

நோவென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கணின்ற. பகைவர்கட் டவிர்வகை கூறுவார், நட்டார்க்கட் டவிர்வதும் உடன் கூறினர். இதனால் அவ் விருபகுதிக்கணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—நொந்தது - நொந்ததனை, அறியார்க்கு - (தாமாக) அறியாத நட்பினர்க்கு, நோவற்க - (தன்) நோவுசொல்லாதிருக்கக்கடவன்; மென்மை - வலியில்லாமையை, பகைவர் அகத்து - (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து, மேவற்க - மேலிட்டுக் கொள்ளா திருக்கக்கடவன்.

௬ வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—தான் வினைசெய்யும் வகையை அறிந்து அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவிபுகாமற் றன்னைக் காக்கவே, தன்பகைவர் மாட் டுளதாய களிப்புக் கெடும், எ-று.

வகை-வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாறும், மெலியனாயவழிப் போர்விலக்குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல்-பொருள் படைகளாற் பெருகச் செய்தல். களிப்பு-இவற்றான் வேறுமென் றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதலறிந்து தாமே அடங்குவ ரென்பதாம். இதனாற் களைதற்பால தன் கட்செய்வன கூறப்பட்டது.

அ௮-ம் அதி. பகைத்திறந்தெறிதல் சஉ௬

(தே-ப-ரை.)—வகை அறிந்து - (தான் தொழில்செய்யும்) வகையை அறிந்து, தன் செய்து - (அது முடித்தற்கு ஏற்ப) தன்னைப்பெருக்கி, தன் காப்ப - (மறதி அடையாமல்) தன்னைக் காக்கவே, பகைவர்கண் - (தன்) பகைவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, செருக்கு - களிப்பு, மாயும் - கெடும்.

சுு. இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து.

(பரி-ரை.) எ-து — களையவேண்டுவதாய முண்மரத்தை இளைதாய நிலைமக்கட் களைக; அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட் களையலுறிற் களைவார் கையினை அது தான் களையும், எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகைமையை அது மெலிதாய காலத்தே களைக, அன்றியே வலிதாயகாலத்துக் களையலுறிற் றம்மை அது தான் களையு மென்பது தான் றோன்றாமையின், இது பிறிதுமொழிதல். இதனாற் களையும் பருவங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—முள் மரம் - (களையவேண்டுவதாகிய) முள்ளுமரத்தை, இளைதாக - இளைதாகிய நிலையிலே, கொல்க - களைக்கடவர்; (அல்லாமல்). காழ்த்த இடத்து - முதிர்ந்த நிலையில், (களையத் தொடங்கினால்), களையுநர் - களைபவரது, கை - கையை, கொல்லும் - (அது தானே) களையும்.

சுஎ. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்

(பரி-ரை.) எ-து — தம்மொடு பகைப்பாரது செருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாத வரசர் பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒருதலையாக, எ-று.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேயாவரென்பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே தாமிறப்பரெனினு மமையும். இதனாற் களையாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—செயிர்ப்பவர் - (தம்மோடு) பகைப்பவரது, செம்மல் - தருக்கை, (கெடுக்கலாயிருக்க), சிதைக்கலாதார்-(இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவரசர், உயிர்ப்ப - (பின்) மூச்சுவிடுமாத்திரத்திற்கும், மன்ற - நிச்சயமாக, உளர் அல்லர் - இருக்கின்றவரல்லர்.

அகூ-ம் அதிகாரம்—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனோக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந் துணையும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை. இதுவும், களையப்படுவதன் பாலதாகலின், பகைத்திறந் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு அநுபவிக்க வேண்டுவனவாய நிழலும் நீரும் முன் இனியவேனும் பின் நோய் செய்வன இன்னாவாம்; அதுபோலத் தழுவவேண்டுவனவாய தமரியல்புகளும் முன் இனியவேனும் பின் இன்னா செய்வன இன்னாவாம், எ-று.

நோய் - பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமரென்றாரேனும் உட்பகையாதற் குரியராய தமரிய லென்ப தறிக. இன்னா செயல் - முன் வெளிப்படாமைநின்று துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவனுக்கு) நிழல்நீரும் - (அநுபவிக்கப்படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும், இன்னாத - (முன் இன்பஞ்செய்வன வாயினும் பின்) நோய்செய்யுமவை, இன்னா - இனியனவல்லவாம்; (அதுபோல), தமர் நீரும் - (தழுவவேண்டுவனவாகிய) தம்மவரியல்புகளும், இன்னா செயின் - (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) துன்பஞ் செய்யுமவை. இன்னாவாம் - இனியனவல்லவாம்.

உ. வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—வாள்போல எறிதுமென்று வெளிப்பட்டு நிற்கும் பகைவரை அஞ்சாதொழிக; அங்ஙனம் நில்லாது கேள்போல மறைந்து நிற்கும் பகைவர் நட்பினை அஞ்சுக, எ-று.

முன்னே யறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்கவென்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும் படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சுகவென்றுங் கூறினர். பின்செய்யும் பகையினுங் கொடிதாகலானும், காக்குங் காலம் அதுவாகலானும் அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று.

இவை யிரண்டொட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வாள்போல் - வாள் போலே (வெட்டுவோ மென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும்), பகைவரை - பகையாளிகளை, அஞ் சற்க-அஞ்சாதிருக்கக்கடவா; (அப்படியில்லாமல்), கேள்போல்-உற வினர்போலே (மறைந்துநிற்கும்), பகைவர் - பகைவரது, தொடர்பு- நட்பை. அஞ்சுக - பயப்படக்கடவன்.

அகூ-ம் அதி. உட்பகை சஉரு

க. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உட்பகையாயினாரை யஞ்சித் தன்னைக் காத்துக் கொண்டொழுகுக; அயமை மொழுகாதவழித் தனக்கோர் தளர்ச்சி வந்த விடத்துக் குயவன் மட்கலத்தையறுக்கு கருவிபோல அவர் தப்பாமற் கெடுப் பர், எ-று.

காத்தல்-அவரையாமலும் அவர்க்கு உடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண் ணைப் பகுக்கும் கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின், கெடுதல் தப்பாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உட்பகை - உட்பகையாயினோரை, அஞ்சி- பயந்து, தன் காக்க - தன்னைக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர்; அப்படி நடவாதபோது, உலைவிடத்து - (தனக்கு ஒர்) தளர்ச்சி வந்தவிடத்து, மண் பகையின் - (குயவன் மட்கலத்தை அறுக்கும் ஆயுதம்போல, மாண - தப்பாமல், தெறும் - (அவர்) கெடுப்பார்.

உ. மனமாணா வுட்பகை தோன்றி னினமாணா
வேதம் பலவுந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புறத்திருக்கியதுபோன்று அகத்திருக்காத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின், அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக் கேதுவாகிய குற்றம் பலவற்றையுங் கொடுக்கும், எ-று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய் நின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித் தான் தேறாமையும், பின் அவர்முன் விளைவனவுமாம்.

(தே - ப - ரை.)—மனம் மாறு - (புறக்கிருந்தியது போன்று) ரகந் திருந்தாத, உட்பகை - உட்பகையானது, தோன்றின் - அரசனுக்கு) உண்டாமாயின், (அது) இனம் மாறு-சுற்றம் வசப் டாமைக்கு ஏதுவாகிய, ஏதம் பலவும் - பல குற்றங்களையும், ரும் - (அவனுக்கு) உண்டாக்கும்.

ரு உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறைய
னேதம் பலவுந் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—புறத்து உறவுமுறைத் தன்மையோடேகூடிய உட்பகை ரசனுக்கு உண்டாவதாயின், அஃது அவனுக்கு இறத்தன் முறையோடு டிய குற்றம் பலவற்றையுங் கொடுக்கும், எ-று.

54

சாஉரு அக-ம் அதி. உட்பகை

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றுமற் கோதன் முத லிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர் முதலிய உறுப்புகளைத் தேய்த்தலும் முதலாயின.

(தே - ப - ரை.)—உறல் முறையான்-(புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய, உட்பகை - உட்பகையானது, தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாயின், (அது) இறல் முறையான் - இறத்தன் முறைமையோடுகூடிய, ஏதம்பலவும்-குற்றம் பலவற்றையும், தரும்- (அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

சு. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(பரி-ரை.) எ-று,—பகைமை தனக்குள்ளாயினர் மாட்டே பிறக்கு மாயின், அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றுமரிது, எ-று.

பொருள்படை முதலிய உறுப்புகளாற் பெரியனுப காலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் அதனாற் றனக்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஒன்றாமை - பகைமை, ஒன்றியார்கண் - (தனக்கு) உள்ளாயினாரிடத்து, படின் - உண்டாகுமாயின், பொன்றாமை - இறவாமை, ஒன்றல் - (அரசனுக்கு) கூடுதல், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும், அரிது - அரிது.

எ. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(பரி-ரை.) எ-து,—செப்பினது புணர்ச்சிபோலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும், உட்பகை உண்டாய குடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட் கூடார், எ-று.

செப்பினது புணர்ச்சி-செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகையான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுவீற்றாவரென்பதாம். குடிகூடா தென்பதனை சாடு வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—செப்பின் - செப்பினது, புணர்ச்சிபோல் - (மூடிகளின்) சேர்க்கைபோல, கூடினும் - (புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடினாராயினும், உட்பகை - உட்பகையானது,

உற்ற - உண்டாகிய, குடி - குடியிலுள்ளார், கூடாதே-(அகத்தே தம்முள்) கூடார்.

அ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன் வளர்ந்து வந்த தாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி அரத்தாற் பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற்பொரப்பட்டு வலி தேயும், எ-று.

பொருதென்னுஞ் செயப்பாட்டுவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினை

கொண்டது. அஃது, உரததின் றெழிலாயினுக குடிமே லேற்றுதலின், வினை முதல் வினையாயிற்று. காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல் லப் பிரியித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடு மென்பதாம். இவை யிரண்டொட்டா னும் அவன் குடிக்கு வருந் தீதை கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—(முன்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) உட்பகை உற்ற குடி - உட்பகையுள்ள குடியானது, அரம் பொருத - அரத் தினுலே தேய்க்கப்பட்ட, பொன் போல - இரும்புபோல, பொருது- (அதனாலே) தேய்க்கப்பட்டு, உரம் - வலிமை, தேயும் - குறையும்.

---

௯. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(பரி-ரை.) இ-து,—அரசனது உட்பகை அவன் பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவை யொதத சிறுமையுடைத்தே யாயினும் பெருமையெல்லாம் அழிய வருங்கேடு அதனகத்த தாம், எ-று.

எத்துணையும் பெரிதாயகேடு தனக் கெல்லைவருந்துணையும் எத்துணை யுஞ் சிறிதாய உட்பகையுள்ளே யடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்கு மென்பதாம். இதனல் அது சிறிதென்று இகழப்படா தென்பது கூறப் பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—உட்பகை - (அரசனது) உட்பகை, (அவன் பெருமையைநோக்க) எள் பகவு அன்ன - எள்ளின் பிளவை யொத்த, சிறுமைத்தே ஆயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும், கேடு - (அப்பெருமையெல்லாம் அழியவரும்) கேடு, உள்ளது ஆம் - (அதன்) அகத்ததாம்.

---

௧0. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்பொ டுடனுறைந் தற்று.

௬௨அ ௯0-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை

(பரி-ரை) எ-து,—மனப்பொருத்த மில்லாதாரோடுகூட ஒருவன் வாழும் வாழ்க்கை ஒரு குடிலுள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற் போலும், எ-று.

குடங்கையென்னும் வடசொல் திரிந்து நின்றது. இடைசிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற் கோட்படல் ஒருதலையாம்; ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றாம். இதனாற் கண்ணோடாதவரைக் கடிகவென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—உடம்பாடு இலாதவர் - மனப்பொருத்தமில்லாதவரோடு, வாழ்க்கை - (ஒருவன்) கூடிவாழும் வாழ்வு, குடங்கருள் - ஒரு குடிசையினுள்ளே, பாம்போடு - பாம்புடனே, உடன் உறைந்தற்று - கூடிவாழ்ந்தாற் போலும்.

௯0-ம் அதிகாரம்—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாரினுடைய அவமதித்து ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற் பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற் பெரியாராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சிநின்றதாகலின், இது வெகுளியான் வருவனவற்றின் இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௧ ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை

(பரி-ரை.) எ-து,—எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்க வல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை, தங்கட் டீங்குவாராமற் காப்பார் செய்யுங் காவல்களெல்லாவற்றினும் மிக்கது, எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியென்னும் மூன்றன்மேலும் நிற்றலிற் சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களைய வல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிற காவல்கள் அவரா னழியுமாகலின் அவ்விகழாமையைத் தலையாய காவலென்றுங் கூறினார். பொதுவகையால் அவ்விருதிறத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு

இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆற்றுவார் - (எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை யாவும் முடிக்க) வல்லாருடைய, ஆற்றல்-வல்லமைகளை, இகழாமை-அவமதியாமை, போற்றுவார் - (தம்மிடத்துத் தீங்குவாராமல்) காப்பவருடைய, போற்றலுள் எல்லாம் - காவல்களுக்குளெல்லாம், தலைமிக்கது.

௯௰-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை ௬௯௰௨

௨. பெரியாரைப் பேணா தொழுகிற் பெரியாரற்
போரா விடும்பை தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து.—ஆற்றல்களாற் பெரியாயினாரை வேந்தர் நன்கு மதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின், அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியரால் அவர்க்கு என்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும், எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றன ரென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை.)—(வேந்தர்) பெரியாரை - (வலிமைகளாலே) பெரியாயினாரை, பேணாது - நன்குமதியாமல் (அவமதித்து), ஒழுகின் - நடப்பாராயின், (அந்நடக்கையானது), பெரியாரால் - அப்பெரியவரால், போரா இடும்பை - (எந்நாளும்) நீங்காத துன்பங்களை, தரும் - (அவருக்கு) கொடுக்கும்.

---

௩. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு

(பரி-ரை.) எ-து —வேற்றுவேந்தரைக் கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை, தான் கெடுதல் வேண்டினானாயின், ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்துசெய்க, எ-று.

அப்பெரியாரைக் \ "காலறுய காலம் பார்க்கும் பாராது—வேவின்றெ தானே விழுமியோர் தொலைய—வேண்டிடம் தீ ம வெல்போர் வேந்தர்" என்றார் பிறரும். நெறியால் செயலாகாதென்று கூறலின், கேளாதென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—அடல் வேண்டின் - (வேற்று வேந்தரை) கொல்லுதல் வேண்டியவிடத்து, ஆற்றுபவர்கண் - (அதனை அப்பொழுதே) செய்யவல்ல வேந்தரிடத்து, இழுக்கு - பிழையை, கெடல் வேண்டின் - (தான்) கெடுதல் வேண்டினையின், கேளாது - (நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதை) கேளாமல், செய்க - (ஒருவன்) செய்யக்கடவன்.

ரு. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க்
காற்றுதா ரின்னா செயல்

புறநானூறு, சுக.

கஉ0 கூ0-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை

(பரி-ரை). எ-து,—மூவகையாற்றலு முடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல் தானேயும் வரற்பாலனாய கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தா லொக்கும், எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக் குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற்குரியாரை அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங் கூறியவாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் வேந்தரைப் பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஆற்றுவார்க்கு - (மூவகை) யாற்றலுமுடையவர்க்கு, ஆற்றாதார் - அவ்வாற்றலில்லாதவர், இன்னா-இன்னாதவைகளை, செயல் - (முற்பட்டு) செய்தல், கூற்றத்தை - (தானேயும் வருந் தன்மையனாகிய) யமனை, கையால் - (அதற்குமுன்னே) கைகாட்டி, விளித்தற்று - அழைத்தாலொக்கும்.

ரு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர்.

(பரி-ரை.) எ-து;—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனாற் செறப்பட்ட அரசர் அவனைத் தப்பி எங்கேபோ யுளராவர்; ஓரிடத்தும் உள ராகார், எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந் தாகலால் தந்நிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனி யாகாரென்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வௌவுதற்பொருட்டுங் கொல்வர், அன்றெனின் உடனேயழிவென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டு முளராகாரென்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வெம் துப்பின் - வெவ்விதாகிய வலிமையை யுடைய, வேந்து - வேந்தனால், செறப்பட்டவர் - கோபிக்கப்பட்ட அரசர், யாண்டுச் சென்று - (அவனைத்தப்பி) எங்கேபோய், (உள ராவார்), யாண்டும் - எவ்விடத்தும், உளர் ஆகார் - பிழைத்திரார்.

சு. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காட்டிடைச் சென்றானொருவன் ஆண்டைத் தீயாற் சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல் கூடும்; தவத்தாற் பெரி யாரைப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார், எ-று.

கூ-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை சுகூக

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற் சேறலின் இடையே உய்யவுங் கூடும், அருந்தவர்வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே * யாவர்க்குங் காத்த லரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற் கேதுவாய பிழை செய்யற்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(காட்டிடைச்சென்றுழைநவன்) எரியால் - (அம்மிடத்து நீபால் சுடப்படினும் - சுடப்பட்டாலும் உய்வு - (ஒருவழியால்) உயிர்பிழைத்தல், உண்டாம் - கூடும்; பெரியார் - (தவத்தால்) பெரியார்க்கு, பிழைத்து ஒழுகுவார் - பிழைசெய்து நடப்பவர், உய்யார் - (எவ்வழியாலும்) உயிர்பிழையார்.

எ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னுந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சாப வருள்கட் கேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப் பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வாராயின் உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சி யும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டுவிடும், எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரண், படை யெனவிவை. செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வொசத்தான் முன் வருவனவற் றிற்கும் இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழைசெய்வாராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தியான் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தகை - (சாபானுக்கிரகங்களுக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையால், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, தக்கார் - அருந்தவர், செறின் - (அரசனை) கோபிப்பாராயின், வகை - அங்கங்களால், மாண்ட - அழகுபெற்ற, வாழ்க்கையும் - (அவன்) அரசாட்சியும், வான் பொருளும் - (சம்பாதித்து வைத்த) பெரும் பொருளும், என்னும் - எப்படியாய்விடும்.

அ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
மாய்வர் நில

(பரி-ரை.) எ-து,—குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெட நினைப்பாராயின், அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற்போலுஞ்செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வர், எ-று.

* மேலே கூ-ம் அதி, நீத்தார்பெருமை, கூ-ம் குறளிற்காண்க.

சுகூஉ கூ0-ம் அதி. பெரியாரைப்பிழையாமை

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னா ரென்றார்: * "மல்லன் மலையனைய மாதவர்" என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றார் போறலாவது இறப்பப் பெரியாராகலின் இவர்க்கு என்றும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற் கருதப்படுதல்.

(தே - ப - ரை)—குன்று அன்னார் - மலையையொக்கும் அருந்தவர், குன்ற - கெட, மதிப்பின் - நினைப்பாராயின், நிலத்து - இந்நிலத்து; நின்று அன்னார் - நிலைபெற்றார்போலுள்ள செல்வர், குடிபொடு - (தம்) குடியோடு; மாய்வர் - (அப்பொழுதே) கெடுவர்

கூ. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—காத்தற் கருமையான் உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வாராயின், அவராற்றலான் இந்திரனும் இடையே தன்பதம் இழந்து கெடும், எ-று.

‡ "வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்" என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்திரன் பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்பு மிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர் பிழைசெய்து அதனாற் சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனை யுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஏந்திய கொள்கையார் - (காத்தற்கருமையால்) உயர்ந்த விரதங்களையுடையார், சீறின் - (அவர்வலிமையால்) கோபித்தால், வேந்தனும் - இந்திரனும், இடைவேந்து முரிந்து - நடுவே தன்பதம் இழந்து, கெடும் - கெடுவான்.

௧0. இறந்தமைந்த சார்புடையா ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கழ மிக்க தவத்தினையுடையார் வெகுள்வாராயின், அவரான் வெகுளப்பட்டார் கழியப் பெரியசார்பு உடையாராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார், எ-று.

சார்பு - அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகுண்டவாறு ஆற்றலாற் றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடு மாகலின், உய்யா ரென்றார். சிறுடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம, ககச.
‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணை யியல், ௫.

௯௧-ம் அதி. பெண்வழிச்சேறல் ௫௩௩

(தே - ப - ரை)—சிறந்து அமைந்த - மிகவும் அதிகமான, சீரார் - தவத்தையுடையவர், செறின் - கோபிப்ப ராயின் (அக் கோபிக்கப்பட்டவர்), இறந்து அமைந்த - மிகவும் பெரிய, சார்பு உடையாராயினும் - துணையாய அங்கங்களை யுடையவராயினும், உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார்.

௯௧-ம் அதிகாரம்—பெண்வழிச்சேறல்.

ரிக் காமத்தான் வருவன நேரே பகைபல்ல வாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத் தல் அழிவு தலைத்தருத லென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற் படுவனவாம்; ஆகலான் அவற்றைப் பகைப் பகுதிய திறுதிக்கட் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட் பெண்வ ழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழி யொழுகற் பாலளாய இல்லாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

௧. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பவ காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து

அவடன்மையராய் ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றியமையாய அறத்தினை யெய்தார்; இனிப் பொருள் செய்தலை முயல்வார் அதற் கிடையீடென்று இகழும் பொருளும் அவ்வின்பம், எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம்-அவடன்மையராதற்கு ஏதுவாய வின்பம். அஃது அவ்வாற் பயனை வராத்தினும் அவ்வறத்திற்குத் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினைச் செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மனை விழைவார் - (இன்பக் காரணமாக) தம்மனையாளை விரும்பி (அவள்வழி) நடப்பவர், மாண் பயன் - (தமக்கு) இனியதுணையாகிய (அறத்தை), எய்தார் - அடையார்; வினை விழைவார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர், வேண்டாப் பொருளும் - (அதற்கு விரோதமென்று) இகழும்பொருளும், அது - அவ்வின்பம்.

உ. பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நாணுக நாணுத் தரும்

55

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் ஆண்மையை விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான் எய்திநின்ற செல்வம் இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க் கெல்லாம் பெரியதோர் நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும், எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்ற லிலனுகலின். அச்செல்வத்தால் ஈதலுந் துய்த்தலும் முதலிய * பயன்கொள்வான் அவளாகலின், அவ்வாண்மைச்செய்கை அவள்கண்ண தாயிற்று ஆண்பாலார் யாவரும் நாண அதனுற் றன் ஆண்மையின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பதுநோக்கிப் பெரியதோர்நாணுக நாணுத்தரு மென்ருர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் மனை விழைதற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பேணாது - (தன்னுண்மையை) விரும்பாமல், பெண்விழைவான் - (மனையவளது) பெண்மையை விரும்புவோனது, ஆக்கம் - செல்வம், (இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்), பெரியது ஓர் நாண் - மிக்கதொரு வெட்கம், ஆக - உண்டாக, நாணு - நாணுதலை. தரும் - (தனக்கும்[1]) கொடுக்கும்.

௩. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணாணுத் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் இல்லாண்மாட்டுத் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம் அஃதிலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத்துங் கொடுக்கும், எ-று.

அவடான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இயல்பாகலின், அவளை யஞ்சுதல் இயல்பின்மையாயிற்று. அங்ஙன மஞ்சியொழுகுதலின், அவளை நியமிப்பா ரில்லையாம்; ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத் தருமென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) இல்லாள் கண் - இல்லாளிடத்து, தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய அச்சம், நல்லாருள் - (அவ்வச்சமில்லாத) நல்லாரிடத்து, (செல்லுங்கால்) நாணு - நாணுதலை, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலும், தரும் - (அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

---

௪. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று.

[1] "பயன்கொள்ளாவ வாகலின்" எனவும் பாடம்,

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் மனையாளை யஞ்சி ஒழுகுகின்ற மறுமைப்பய னில்லாதானுக்கு வினையை ஆளுந்தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராற் கொண்டாடப்படாது, எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இல்லறஞ் செய்தற் குரிய நன்மை யின்மையின் மறுமையிலாளனென்றும், வினையை யாளுந் தன்மை தன்றன்மை யில்லாத அவனுன் முடிவுபோகாமையின் வீறெய்த லின்றென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—மனையாளை - (தன்) மனையாளை, அஞ்சும் - அஞ்சி நடக்கின்ற, மறுமை இலாளன் - மறுமைப்பய னில்லாத வனுக்கு, வினை ஆண்மை - தொழிலை யாளுந்தன்மை, (உண்டாகிய வழியும்) வீறு எய்தல் இன்று - (நல்லோராலே) கொண்டாடப் படாது.

ரு. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் மனையாளை யஞ்சுவான் தான் தேடிய பொருளே யாயினும் அதனால் நல்லார்க்கு நல்லன செய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற் கும், எ-று.

நல்லார்-தேவர், அருந்தவர், சான்றோர், இரு முதுகுரவர் முதலாயி னாரும் நல்விருந்தினரும். நல்லன செய்தல்-அவர்விருப்புவன கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டும் நாள்களினு மென்பார் எஞ்ஞான்று மென்றார். * "இல் லாளையஞ்சி விருந்தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற், புல்லாளனாக" என்றார் பிறரும்.

(தே - ப - ரை.)—இல்லாளை அஞ்சுவான் - (தன்) மனையாளை அஞ்சுவோன், (தான் தேடியபொருளை யாயினும்), நல்லார்க்கு - நல்லவர்க்கு, நல்ல செயல் - (அப்பொருளாலே) நல்லவைகள் செய் தற்கு, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்பன்.

கூ. இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

---

* இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகங் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாளனாக மறந்தோற்பி லெனப்பு கைாது—வில்லா வழுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு நோக்கிக—கொல்யானை யுந்திக் குடை யேனுபோர சோவெடுத்தான்—சீவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், உகஎ.

சாகூ கூக-ம் அதி. பெண்வழிச்சேறல்

(பரி-ரை.) எ-து,—தம் மில்லாளுடைய வேய்போலுந் தோளினை அஞ்சுவார் வீரத்தாற் றுறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மை யிலர், எ-று.

அமரர்போல வாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோள்களையெல்லாம் வேறலான் நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினு மென்றார். அமையார்தோ ளெனவே, அஞ்சுதற் காரணத்து எண்மை கூறியவாறு. வீரர் தோள்களை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவார் ஆண்மையில ரென்பதாம். இவை நான் பாட்டானும் அவளை யஞ்சுதற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இல்லாள் - (தம்) மில்லாளுடைய, அமை ஆர் தோள் - வேய்போலுந் தோளுக்கு, அஞ்சுபவர் - அஞ்சிநடப்பவர், இமையாரின் - (வீரத்தாலே சுவர்க்கமடைந்த) தேவர்போல, வாழினும்-(இவ்வுலகத்து) வாழ்ந்தாராயினும், பாடு இலர் - ஆண்மையிலர்.

௭. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—நாணின்றித் தன் னில்வாளது ஏவற்றொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின் நாணினையுடைய அவள் பெண்டன்மையே மேம்பாடுடைத்து, எ-று.

நாணுடைப் பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவல் செய்வா

வது நாணின்மை முடித்தற் காதலன், அம்மாதலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்ட. எவல்—ஆ பெயா, நுதலிக்கட் பெண்ணெனப்படூஉம் அது. ஏவல் செய்வதாக கோடற்சிறப்புத் தோன்றப் பெண்ணே யெனப் பிரித்தார்.

(தே - ப - ரை)—பெண் - இல்லாள து. ஏவல் - ஏவற்றொழிலை, செய்து ஒழுகும் - (காரணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையைக்காட்டிலும், நாண் உடை - நாணத்தை யுடைய, பெண்ணே - (அவள்) பெண்தன்மையே. பெருமை - மேம்பாட்டை; உடைத்து - உடையது

அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாட்
பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

பெண்மை ஆணையாட்டும் பொருள் கட்பலருகிய அமைச்சிர்த்தன்மை, ஆணர் தன்மை என்பா ரச்சிறுகினியா.

கூக-ம் அதி. பெண்வழிச்சேறல் சாஙஎ

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் வேண்டியவா றன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார் தமமொடு கட்புசெயதார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்; அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய அறஞ் செய்யவு மாட்டார், எ-று.

நன்னுதலா ளென்பதனை * "அமையார்தோள்" என்புழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து எவனும பொருள் கொடுத்தலுங் கூடாமையின், இருமைகளும் வேண்டுவன செயயமாட்டா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(தாம் வேண்டியபடி யன்றி) நல் நுதலாள் - (தம்) மனையாள், பெட்டு ஆங்கு - வேண்டியபடி, ஒழுகுபவர் - நடப்பவர், நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது, குறை-குறையை, முடியார் - முடிக்கமாட்டார்; (அதுவல்லாமலும்) நன்று - (மறுமைக்குத் துணையாகிய) அறத்தையும், ஆற்றார் - செய்யமாட்டார்.

௯. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறச் செயலும் அது முடித்தற்கு ஏதுவாய பொருட் செயலும் அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச் செயல்களும் தம்மனையாள் ஏவல் செய்வார் மாட்டு உளவாகா, எ-று.

புலன்க ளார்தலின், பிறவினையெனப் பன்மை யாயிற்று. அவை நோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னேயொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின, பின் அவைதாமும் இலவாயினவெனப் பயன் தோன்ற அவற்றைப் பிரித்துக் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் அவளேவல் செய்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—அறவினையும் - அறச்செயலும், ஆன்ற பொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும், பிற வினையும் - அவ்விரண்டின் வேறாகிய இன்பச் செயல்களும், பெண் ஏவல் - (தம்) மனையாளேவலை, செய்வார்கண் - செய்பவரிடத்து, இல் - உண்டாகா.

---

௯0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்

(பரி-ரை.) எ-து,—கருமச் சூழ்ச்சிக்கட் சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனினாய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு மனையாளைச் சேர்தலான் விளையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது, எ-று.*

இயலதிகாரம் கூ-ம் குறளிற ராணம் ६.

ச்சு-அ கூஉ-ம் அதி. வரைவின்மகளிர்

* "இடனில் பருவத்தும்" எனவும் † "இடனின்றி யிரந்தோர்க்கு" எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப் பொருட்டாத லறிக. இளமைக்காலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றார். அப் பேதைமை யாவது மேற்சொல்

லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல் செய்தலென்னும் மூன்றற்கும் காரணமாயது; எதிர்மறை முகத்தான் அம் மூன்றும் இதனாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—எண் சேர்ந்த - (கரும) ஆலோசனையிலே சென்ற, நெஞ்சத்து - மனத்தையும்; இடன் - (அதனாலாகிய) செல்வத்தையும், உடையார்க்கு - உடையவர்களுக்கு, பெண் சேர்ந்து ஆம் - மனைவியைச் சேர்தலால் விளையும், பேதைமை - அறிவின்மை, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், இல் - உண்டாகாது.

௯௰௨-ம் அதிகாரம்—வரைவின் மகளிர்.

அஃதாவது தங்நலம் விலை கொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்ப தல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் என்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் தமக்குரிய மகளிரான் வரும் குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனை அன்பு பற்றி விழையாது பொருள் பற்றி விழையும் மகளிர் அது கையுறுந் துணையும் தாம் அன்பு பற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனிய சொல் அவனுக்குப் பின் இன்னாமையைப் பயக்கும், எ-று.

பொருளென்புழி இன் விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆய்ந்த தொடியினையுடையா ரென்றதனானும் இனிய சொல் லென்றதனானும், அவர் கருவி கூறப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்தலின், அது கொள்ளற்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—அன்பின் விழையார் - (ஒருவனை) அன்பு பற்றி விரும்பாராகி, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய் தொடியார் - ஆய்ந்தணிந்த வளையையுடைய மகளிர், இன் சொல் - (அது கைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினாராகச் சொல்லும்) இனியசொல், இழுக்கு - இன்னாமையை, தரும்-(அவனுக்கு) கொடுக்கும்.

மேலே உஉ-ம் அதி, அ-ம் குறளிற் காண்க. † கலி, பாலை,

உ. பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.

(பரி-ரை.) எ-து —ஒருவனுக்கு உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துந்துணையும் தம் பண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக, எ-று.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்கட் கிடவாமை தோன்றப் பண்பின் மகளிரென்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் நூலானேயன்றி அவர் செயலானு மறிந்தென்பார் நயன்றூக்கி யென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடலென்றுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை.)—பயன் தூக்கி - (ஒருவனுக்கு உள்ள) பொருளை அளந்தறிந்து, பண்புஉரைக்கும்-(அது கிடைக்குமளவும்) தமதுகுணமுடைமை சொல்லும், பண்பு இல் மகளிர் - குணமில்லாத மகளிரது, நயன் தூக்கி - நடக்கைவழியை ஆராய்ந்தறிந்து, நள்ளா - (அவரை) பொருந்தாமல், விடல் - விடக்கடவர்.

ங. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொது மகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம் பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும், எ-று.

பொருட்கு முயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ் செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும் ஒவ்வாதானை முயங்குங்கால அவர் குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோ ரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர் பிணத்தை யெடுக்குங்கால் அவர் குறிப்போ டொக்கு மெனவே, அகத்தால் அருவராநின்றும் பொருணோக்கிப் புறத்தாற் றழுவுவர் அதனையொழிக வென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அவர் சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் பெண்டிர் - (கொடுப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது, பொய்ம்மை - பொய்ம்மையையுடைய, முயக்கம் - தழுவுதல், (பிணமெடுப்பவர்) இருட்டு அறையில் - இருள்வீட்டில், ஏதில் பிணம் - முன்னறியாத பிணத்தை, தழீஇ அற்று - தழுவினாற்போலும்.

ச. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர்.

சசுO கூஉ-ம் அதி. வரைவின்மகளிர்

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய நலத்தை அருளோடுகூடிய பொருளை ஆராய்ந்து செய்யும் அறிவினை யுடையார் தீண்டார், எ-று.

அறமுதலிய நான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட்பொருளென விசேடித்தார். புன்மை - இத்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்ந்நலம் மறுதலை யாகலின், தோயா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பொருள் பொருளார் - (இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து) பொருளாகிய பொருளையே விரும்பு மகளிரது, புல் நலம் - புல்லிய நலத்தை, அருள் பொருள் - அருளோடுகூடிய பொருளை, ஆயும்-ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும், அறிவினவர் - அறிவை யுடையவர், தோயார் - தீண்டார்.

ரு. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இயற்கையாகிய மதிநன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கை யறிவினை யுடையார் பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லிய நலத்தைத் தீண்டார், எ-று.

மதிநன்மை—முற்பிறப்புகளிற் செய்த நல்வினைகளான் மனந் தெளிவுடைத்தாதல். அதனானன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப் படாமையின் 'மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவ' ரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராசை

யது பொய்ம்மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—மதி நலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதி நன்மையால், மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினவர்-(செயற்கை) யறிவையுடையவர், பொது நலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பவர்க் கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையையுடைய மகளிரது, புல் நலம் - புல்லிய நலத்தை, தோயார் - தீண்டார்.

கூ. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(பரி-ரை.) எ-து.— ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றாற் களித்துத் தம் புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகளிர் தோளினை அறிவொழுக்கங்களானாய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார், எ-று.

ஆடன்முதலாகிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகை யென்றும், கேடின் அறிவொழுக்கங்களான் அழியுமாகலின் அவற்றாற் புகழ் பரப்புவார் தோயா ரென்று கூறினார். தந்நலமென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டா ரென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.) —தகை - ஆடல் பாடல் அழகென்பவை களாலே. செருக்கி - களித்து, புல் நலம் - (தம்) புல்லிய நலத்தை, பாரிப்பார் - (விலை கொடுப்பார்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகளிரது, தோள் - தோளை, தம் நலம் - (அறிவொழுக்கங்களாலாகிய) தமது புகழை, பாரிப்பார் - (உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர், தோயார் - தீண்டார்.

எ. நிறைநெஞ்ச மிலவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்

(பரி-ரை) எ-து,—நெஞ்சினாற் பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற் புணரும் மகளிர் தோள்களை நிறையாற் றிருந்திய நெஞ்ச மில்லாதார் தோய்வர், எ-று.

பொருளும் அதனை படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்சு அவற்றின் மேலதாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திரமென்பது பெற்றது. அதுவழி நடாது நிற்கும் நெஞ்சினை யுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் தோய்வரென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சின்-நெஞ்சினால், பிற-வேறுபொருள்களை, பேணி - ஆசைப்பட்டு, (அவை கொடுப்பவரை) புணர்பவர் – (அவைகாரணமாக மெய்யினால்) புணரு மகளிரது, தோள் - தோள்களை, நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் - நிறைச்செய்கயினால் (திருந்திய) நெஞ்சமில்லாதவர், தோய்வர் - தீண்டுவர்.

அ. ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உருவு சொற் செயல்களான் வஞ்சித்தலை வல்ல மகளிரது முயக்கத்தை அவ் வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியு மறிவுடைய ரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கு என்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-று.

அணங்கு - காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்கு - தீண்டல். இவ் வுருவகத்தான் அம் முயக்கம் முன் இனிது போன்று பின் உயிர் கோடல் பெறலும். இப் நூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல் வைத்துக் கூறினர். அப் பெயர் அவாய் நிலையான் வந்தது.

56

சசஉ கஉ-ம் அதி. வரைவின்மகளிர்

(தே - ப - ரை)—மாய மகளிர்-(உருவு சொற் செயல்களால்) வஞ்சித்தல் வல்ல மகளிரது, முயக்கு-புணர்ச்சியை, ஆயும் - (அவ் வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும், அறிவினர் அல்லார்க்கு - அறிவுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, அணங்கு - அணங்குதாக்கு, என்ப - என்று சொல்வர் (நூலோர்)

கூ. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்தோர் இழிந்தோ ரென்னாது விலைகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரது மெல்லிய தோள்கள் அக் குற்றத்தை யறியும் அறிவில்லாத கீழ் மக்கள் புக்கழுந்து நிரயம், எ-று

உயர்தற் கேதுவாகலின், புரை யெனப்பட்டது. சாதியா னிழிந்தாரி னீக்குதற்குப் புரையிலாப் பூரியர்க ளென்றும், அவர் அழ்தற்கேது உருவ முதலிய மூன்றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றோ ளென்றும், அவர்க்கு அனற்றினை யிடையின்றிப் பயக்கு மென்பது தோன்ற உருவக மாக்கியுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—வரைவு இலா - உயர்ந்தோர் இழிந்தோ ரென்னாது விலைகொடுப்பவர் யாவரையும் கூடும், மாண் இழையார் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவரது, மெல் தோள்-மெல் லியதோள்கள், புரை இலா - (அக்குற்றத்தை அறியும்) அறிவில் லாத, பூரியர்கள் - கீழ்மக்கள், ஆழும் - (புகுந்து) அழுந்தும், அளறு - நரகமாம்.

கூ0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூது மென இம்மூன்றும் திருமகளாற் றுறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு, எ-று.

இருமனம்-ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தே யுடைய மனம். கவறு-ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்த வாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன் கூறப்பட்டன. [1] வடநூலாரும் இக்கருத்தான் விதனமென உடன் கூறினார். வருகின்ற அதிகார முறைமையும் இதனு னறிக. இணைவிரா யெண்ணியவழிப் பன்மை பற்றி முடிபு கோடலின், ஏனை அஃறிணையாற் கொண்டது. திரு நீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறியப்படு மென்பதாம். இவை நான்குபாட் டானும் சேர்வார் இழிந்தோ ரென்பது கூறப்பட்டது.

---

[1] காமந்தகம், அதகியாயம். கக சலோகம், கஉச.

(தே - ப - ரை.)—இரு மனப் பெண்டிரும் - கவர்த்த மனத்தையுடைய மகளிரும், கள்ளும் - கள்ளுண்ணலும், கவறும் - சூதும், திரு-திருமகளால், நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு, தொடர்புகட்புகளாம்.

௯௩-ம் அதிகாரம்—கள்ளுண்ணாமை.

நஞ்சுகளும் உணர்வு மழிந்தவர்களை அவ்வரையின் மகளிரோடொப்பதாய கள்ளினை யுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுகின்றார்.

க. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளின்மேற் காதல்செய்தொழுகு மரசர் எஞ்ஞான்றும் பகைவரா லஞ்சப்படார், அதுவேயன்றி முன்னெய்தி நின்ற ஒளியினையு மிழப்பர், எ-று.

அறிவின்மையால் பொருள்படை முதலியவற்றாற் பெரியராய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரா னெய்திநின்ற ஒளியினையும் இகழப்பட்டான் இழப்பரென்பதாம். இவை யிரண்டானும் அரசு இனிது செல்லாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—கள் காதல் கொண்டு - கள்ளின்மேல் ஆசை கொண்டு, ஒழுகுவார் - நடக்குமரசர், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், உட்கப்படார் - (பகைவரால்) அஞ்சப்படார்; (அதுவேயல்லாமல்) ஒளி - (முன்பெற்றுநின்ற) ஒளியையும், இழப்பர்—.

உ. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறிவுடையராயினார் அஃதிலாதற்கு ஏதுவாய கள்

வினை உண்ணுதொழிக ; அன்றியே உணணல் வேணவொர் உளராயின், நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேணடாதார் உண்க, எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக் கொள் வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின், சான்றோரா னெண்ணப்பட வேண்டாதா ருணக வென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—(அறிவுடையாராயினோர்), கள்ளை - (அவ் வறிவுகெடுதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை, உண்ணற்க - உண்ணு

சுகுசு கூங-ம் அதி. கள்

திருக்கக்கடவர் ; உணில் - உண்ணவேண்டுவோ ருண்டாயின், சான்றோரான் - நல்லோரால், எண்ணப்பட வேண்டாதார் - ணப்படுதலை வேண்டாதவர், உண்க - உண்ணக்கடவர்.

௯. ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னுதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாது செய்யினும் உவக்குந் தாய்முன்பாயினும் கள் ளுண்டு களித்தல் இன்னுதாம் ; ஆனபின் குற்றம் யாதும் பொறுத சான்றோர் முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாமோ ? எ-று.

மனமொழிமெய்கள் தம்வயத்த வன்மையான நாணழியும், அழியவே, ஈன்றாட்கும் இன்னுதாயிற்று, ஆனபின, கள் இருமையுங் கெடுதலறிந்து செய்மைநாணணை கடியுஞ் சான்றோர்க்கு இன்னுதாதல் சொல்லவேண டுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஈன்றாள் முகத்தேயும் - (எது செய்தாலும் மகிழும்) தாய்முன்பாயினும், களி - (கள் ளுண்டு) களித்தல், இன் னு தா-துன்பஞ்செய்வதாம் ; (ஆதலால்), மற்றுச் சான்றோர்முகத்து-(பின் குற்றம் யாதும் பொறாத) பெரியோர் முன்பு, (அக்களித்தல்), என் - (அவர்க்கு) யாதாகும்.

௩. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு

(பரி-ரை) எ-து,—கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்க

குற்றத்தினை யுடையாரை நாணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள் நோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முக மாகாள், எ-று.

காணுதற்கு மஞ்சி ஒலகதரார் செய்மைக்கண்ணே நீங்குவாராகலிற் பேணு வென்றும், பல ஒருவாற்றானுங் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழந்தோர்பா லில்லாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினர். * பெண்பா லாக்கியது வடமொழி முறைமைபற்றி. இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒளி யிழத்தற்காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நாண் என்னும் - கள்ளென்று சொல்லப்படு கிற, பேணு - (யாவரும்) இகழும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு-மிகுந்த குற்றத்தை யுடையவர்க்கு, நாண் என்னும் நல்லாள் - நாணமாகிய

* பிரயோக விவேகம், ; பதப்படலம், கடு. வடமொழியுள 'லஜ்ஜை' என்பது (பிரயோகவிவேகம், ௪௮.)

நல்லவள், (அவரைப்பார்த்தற்கு அஞ்சி) புறங்கொடுக்கும் - எதிர் முகமாகாள்.

௫. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவன் விலைப்பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளாற் றனக்கு மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளுதல் அவன் பழவினைப்பயனை செய்வ தறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாக வுடைத்து, எ-று.

தன்னை யறியாமை சொல்லவே, பிறிதன யாவு மறியாமை சொல்லல் வேண்டாதாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் * "பழனுடைப் பெருமரம் வீழ்க்கெனக் கைபற்று" என்பதனானு மறிக. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன் றனைக்கொள்ளுங்கால் தீயதுகொள்ளாமையின், மெய்யறியாமை கொளல் முன்னை யறியாமையான் வந்ததென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை) - ஒருவன் பொருள் கொடுத்து - விலைப் பொருளைக் கொடுத்து, மெய் அறியாமை - (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்ம் மறதியை, கொளல் - கொள்ளுதல், கை அறியாமை - (அவன் பழவினைப்பயனாகிய) செய்வதறியாமையை உடைத்து - (தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து

---

௬ துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து.—உறங்கினார் செத்தாரின் வேறாத லுடையரேனும், அக்காலத் தறிவின்மையான் வேறெனப்படார்; அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறாத லுடையரேனும். எக்காலத்து மறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமே யாவர், எ-று.

உறங்கினார்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்பு நிற்றல். வேறாதலும் வேறன்மையு முடைமை காட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரனிறை யாக்கி, தீர்க்கப்படுதலால் உறங்கினாரும் நஞ்சுண்பாரு மொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாரும் கள்ளுண்பாரு மொப்பரென் றுரைப்பாரு முளர். அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமை புணர்த்து எடுத்துக்கூறல் பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை நிரனிறைக்கேலாமையானும், அஃதுரையன்மை யறிக. இவையிரண்டு பாட்டானும் அவரது அறிவிழத்தற் குற்றம் கூறப்பட்டது.

† புராதன ?, ௨0௯, "துஞ்சின" என்பர் பாடம்.

(தே - ப - ரை.)—துஞ்சினார் - உறங்கினவர், செத்தாரின் - இறந்தாரினும், வேறு அல்லர் - (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வேறெனப்படார்; (அப்படியே), கள்ளுண்பவர், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், நஞ்சுண்பார் - (அறிவில்லாமையால்) நஞ்சுண்பவரே யாவர்; [அவரின் வேறாயினும் வேறெனப் படார்.]

எ. உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளை மறைந்துண்டு அக்களிப்பாற் றம்மறிவு தளர்வார் உள்ளூர் வாழ்பவரான் உண்ணிகழ்கின்ற தாய்ந்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல் செய்யப்படுவர், எ-று.

உள்ளூர்—ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. உய்த்துணர்தல் தளர்ச்சியாற் களிப்பினையுணர்ந்து அதனாற் கள்ளுண்ட துணர்தல்.

(தே - ப - ரை.)—கள் ஒற்றி - கள்ளை மறைந்து (குடித்து), கண் சாய்பவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவுசோர்பவர், உள் ஊர் - உள்ளூர் வாழ்பவரால், உள் ஒற்றி - உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை) ஆலோசித்தறிந்து, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், நகப்படுவர் - சிரிக்கப்படுவர்.

அ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மறைந்துண்டு வைத்து யான் கள்ளுண்டறியே னென்று உண்ணாதபொழுது தம்மொழுக்கங் கூறுதலை யொழிக; அவ்வுண்ட பொழுதே பிறரறியின் இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சத் தொளித்த குற்றமும் முன்னை யளவின்மிக்கு வெளிப்படுதலான், எ-று.

களித்தறியே னெனக் காரியத்தாற் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அது மறைக்கப்படா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—களித்துஅறியேன் என்பது-(மறைந்துண்டு) கள்ளுண் டறியேனென்று(உண்ணாதபொழுது தமது ஆசாரஞ்) சொல்லுதலை, கைவிடுக - விடக்கடவர்; (அவ்வுண்டபொழுதே) நெஞ்சத்து ஒளித்ததூஉம் - (முன் பிறர் அறிந்தால் இழுக்கா

மென்று) மனத்தில் ஒளிக்க நற்றமூம், ஆங்கே மிகும் - (முன்னை யளவின்) மிகுந்து வெளிப்படும் (ஆகலால்).

கூ. களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் நீருணாழ்கின்ற ஒருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாடுதலை யொக்கும், எ-று.

களித்தானை யென்னு மிரண்டாவது *"அறிவுடை யந்தண னவனைக் காட் டென்றானே" என்புழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற் போல மனத்துக் காரணஞ் செல்லா தென்பதாம். இதனான் அவனைத் தெளி வித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த ஒரு வனை, காரணம் காட்டுதல் - (இது ஆகாதென்று மற்றொருவன்) காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல, கீழ் நீர் குளித்தானை - நீருள்ளே மூழ்கிய ஒருவனை, தீ - விளக்கினால், துரீஇயற்று - (மற்றொருவன்) தேடுதலை யொக்கும்.

கய. கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளுணபானொருவன் தான் அஃதுண்ணாது தெளிந் திருந்த பொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணுமன்றே, காணுங்கால் தானுண்டபொழுதே உளதாஞ் சோர்வினை அவன் சோர்வால் அதுவு மிற்றெ ன்று கருதான்போலும், எ-று.

சோர்வு - மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்ல வாதல். கருதவளவை

யான் அதனிழுக்கினை யுய்ந்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிதற் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—(கள்ளுண்பவ னொருவன்), கள் உணாப் போழ்தில் - கள்ளையுண்ணாமல் தெளிந்திருந்தபொழுதில், களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த பிறனை, காணுங்கால்—, உண்டதன் சோர்வு - (தான்) உண்டபொழுது உண்டாந் தன்சோர்வை, உள்ளான்கொல் - (அவன்சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்பட்டதென்று) நினையான்போலும்.

க, மருதம், எ.

௯௪-ம் அதிகாரம்—சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல அறம்பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழந்தலும் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட் சூதினதியல்பு கூறுகின்றார்.

க வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(பரி-ரை.) எ-து.—தான் வெல்லுமாற்றலுடைய னாயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக; வென்று பொருளெய்தலாவ துளதாமெனின் அவ்வென்ற பொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டி லிரும்பினை இரையெனக் கருதி மீன் விழுங்கினாற் போலும், எ-று.

வேறல் ஒருதலை யன்மையின் வென்றிடினு மென்றும், கருமங்கள் பல வுங் கெடுதலின் வேண்டற்க வென்றுங் கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமைக்கு இட்டதோர் விலையென்பதாம், அதனாற் பின்றுயருழத்தலும், உவமையாற் பெற்றாம்.

(தே-ப-ரை.)—வென்றிடினும் - (தான்) வெல்லும் வலிமையுடையனாயினும், சூதினை - சூதாடலை, வேண்டற்க - விரும்பாதிருக்கக்கடவன்; (வென்றபொருள் பெறுவார் உண்டென்றால்) வென்றதும் - அவ்வென்றபொருளும், தூண்டிற் பொன் - (இரையால் மறைந்த) தூண்டி இரும்பை, மீன் விழுங்கியற்று - மீன் யதுபோலாம்.

உ. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
லன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அத்தூண்டிற்பொன்போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்று இன்னும் பெறுதுமென்னுங் கருத்தால் நூற்றினை யிழந்து வறியராஞ் சூதர்க்கும் பொருளால் அறனும் இன்பமுமெய்தி வாழ்வதொரு நெறியுண்டாமோ ஆகாது, எ-று.

அவ்வாற்றாற் பொருளிழந்தே வருதலான், அதனாலெய்தும் பயனும் அவர்க் கில்லை யென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—ஒன்று எய்தி-(அத்தூண்டி லிரும்புபோன்ற) ஒன்றினை முன்பெற்று, (இன்னும் பெறுவோ மென்னுங் கருத்தால்), நூறு இழக்கும் - நூற்றினை இழந்து வறியராகும், சூதர்க்கும் - சூதாடுவோர்க்கும், நன்று எய்தி - (அப்பொருளால்) அறமு

மின்பமும் பெற்று, வாழ்வது ஓர் ஆறு - வாழ்வதொரு வழி, உண்டாங்கொல் - உண்டாமோ.

௩. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போஒய்ப் புறமே படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உருளுங் கவற்றின்கட் பட்ட ஆயத்தை இடைவிடாது கூறிச் சூதாடுமாயின், அவனீட்டிய பொருளும் அவன் பொருள் வருவாயும் அவனை விட்டுப் போய்ப் பகைவர்பாலனவாகும், எ-று.

கவற்றினுருட்சியை அதனின்றுய பயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாடலை அது கூறலாகிய காரணத்தின்மேல் வைத்துங் கூறினார். பொருளாயமென்பது உம்மைத்தொகை. ஆயம்—வடமொழித்திரிசொல். காரணங்களும் இயற்றுதல்களும் கருவியிலனாகலின், அவையிரண்டும் பகைவர்பாற் செல்லுமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—உருள் ஆயம்-(உருளுங் கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆதாயத்தை, ஓவாது-இடைவிடாமல், கூறின்-சொல்லிச் (சூதாடு)வாயின், பொருள்-(அவன் சம்பாதித்த) பொருளும், ஆயம்-(அவன்) பொருள் வருவாயும், போஒய்-(அவனைவிட்டு) போய், புறமே படும்-பகைவரிடத்தே சேர்ந்தன.

ச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள் பலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங் கெடுக்குஞ் சூதுபோல் நல்குரவினைக் கொடுக்கவல்லது பிறிதொன்றில்லை, எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங் கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எல்லையாவதென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—சிறுமை பல-(முன்னில்லாத) துன்பங்கள்பலவும், செய்து-(தன்னை விரும்பினவர்க்கு) செய்து, சீர்-(உள்ள) புகழையும், அழிக்கும்-கெடுக்கும், சூதின்-சூதுபோல, வறுமை-வறுமையை, தருவது-கொடுக்கவல்லது, ஒன்று-வேறொன்று, இல்-இல்லை.

ரு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
இவறியா ரில்லாகி யார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழுகினர் கவற்றினையும் அஃதாடுங் களத்தினையும் அவ்வாடற்கு வேண்டுங் கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர், எ-று.

கைத்தொழில்—வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். * அவ்விவறுதலாற் பாண்டவர் தம்மரசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டு மறைந்தொழுகினரென அனுபவங் காட்டியவாறு. இவை யைந்து பாட்டானும் அதனது வறுமை பயத்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இல்லாகியார் - (முற்காலத்திலே தாம் இருந்தும்) இல்லாதவராயொழுகினவர், கவறும் - சூதினையும், கழகமும் - அதையாடுமிடத்தினையும், கையும் - (அவ்வாடுதற்கு வேண்டும்) கைத்தொழிலினையும், தருக்கு இவறியார் - மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர்.

சு அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப் பட்டார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்பெயர்சொல்லல் மங்கலமன்மையிற் சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார் இம்மைக்கண் வயிறாரப்பெறார், மறுமைக்கண் நிரயத்துன்ப முழப்பர், எ-று.

செல்வங்கெடுத்து நல்குரவு கொடுத்தற்றொழில் வேறுபாடாமையிற் சூதினை முகடியென்றும், வெற்றி தோல்வி நோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலின் ஈண்டு அகடாராரென்றும்,பொய்யுங் களவும் முதலிய பாவங்களீட்டலின் ஆண்டு அல்லலுழப்பரென்றுங் கூறினர். வயிறாராமை சொல்லவே, எனைப்புலன்க ளுகரப்பெறாமை சொல்ல வேண்டா வாயிற்று. உழப்பரென்பது எதிர்காலவினை.

(தே - ப - ரை.)—சூது என்னும் - (தனது பெயர்சொல்லல் மங்கல மல்லாமையால் சூதென்று (வேறுபெயர்) சொல்லப்படுகிற, முகடியால் - மூதேவியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர், அகடு ஆரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறையப்பெறார்; அல்லல்

உழப்பர் - (மறுமையிலே) நரகத்துன்ப மனுபவிப்பர்.

"அவ்வாயர் தவறுகலால" எனவும் பாடம்,

கூசஎம் அதி· சூது   சருக

எ. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலை புகின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அறம் பொருளின்பங்கட் கடைத்தகாலம் அரசனுக்குச் சூதாடு களத்தின்கட் கழியுமாயின், அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன் செல்வத்தினையும் நற்குணங்களையும போககும், எ-று.

பழகியவென்பது பணபுடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலியவேயன்றி முன்னோரைத்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன்செய்த நல்வினையின் பயனாய பண்பும் இலவாமென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—காலை - (அறம் பொருளின்பங்களுக்கு விதித்த) காலம். கழகத்து - சூதாடுமிடத்து. புகின் - (அரசனுக்கு) கழியுமாயின்;(அக்கழிவு), பழகிய - நெடுநாளாய்வந்த, செல்வமும்- (அவன்) செல்வத்தையும், பண்பும் - நற்குணங்களையும், கெடுக்கும்- போக்கும்.

அ. பொருள்கெடுத்துப் பொய்ம்மேற்கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(பரி-ரை.) எ-து,—சூது தன்னைப் பயின்றவன்பொருளைக் கெடுத்துப் பொய்ம்மையை மேற்கொள்ளப்பண்ணி, மனத்தெழும அருளைக்கெடுத்து இவ்வாற்றான் அவனை இருமையினுந் துன்பமுழப்பிக்கும், எ-று.

இத்தொடர்களை மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங் கொள்க. முன்னதனுன் இம்மையினும், ஏனையவற்றான் மறுமையினுமாம். பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்திற்கு முற்று மேற்கொளீஇயென்புழி மேற்கோட

லாகிய வினை முதல்வினை.

(தெ - ப - ரை)—சூது—, பொருள் கெடுத்து - (தன்னைப் பழகினவனது) பொருளைக்கெடுத்து, பொய் - பொய்யை, மேற்கொளீஇ - மேற்கொள்ளப்பண்ணி, அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து, (இவ்வழியால்), அல்லல் உழப்பிக்கும் - (அவனை இருமையிலும்) துன்பமுறுவிக்கும்.

---

௯. உடைசெல்வ மூணொளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அரசன் குதிரைத் தனக்கு விநோதத்தொழிலாக விரும்புமாயின் அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென் னிவ்வைந்துஞ் சாராவாம், எ-று.

௯௩௯ ௯௫-ம் அதி. மருந்து

ஆயம்—ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளுக்கிப் பிறழ்கின்றது. செல்வம்—அறுவகை யுறுப்புக்கள். ஊணுடை யென்பனவற்றால் துய்ப்பனவு மெல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவையுளவாகாவென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங் கெடுத்தல் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை)—(அரசன்) ஆயம் - குதிரை, கொளின் - (தனக்கு விளையாட்டுத்தொழிலாக) விரும்புவானாயின், ஒளி - ஒளியும், கல்வி - கல்வியும், செல்வம் - செல்வமும், ஊண் - ஊணும், உடை - உடையும், என்று ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும், அடையாவாம் - (அவனை) சேராவாம்.

௧௦ இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சூதாடலான் இருமைப்பயன்களையு மிழக்குந்தோறும் அதன்மேற் காதல்செய்யுஞ் சூதன்போல உடம்பான் மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேற் காதலையுடைத்து உயிர், எ-று.

சூது—ஆகுபெயர். உயிரினறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக் கூறினார். இவ்வெண்மறைமுகத்தாற் சூதினை வெறுத்தொழிவானை யொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியு முயிரெனவுங் கொள்க. இதனான் அஃதொழிதற் கருமையும் ஒழிந்தாரது பெருமையுங் கூறப்பட்டன.

(தெ-ப-ரை.)—இழத்தொறூஉம்-(சூதாடலால் இருமைப் பயன்களையும்) இழக்குந்தோறும், காதலிக்கும் - (அதன்மேல்) ஆசைசெய்யும், சூதேபோல - சூதனைப்போல, உயிர்—, துன்பம் உழத்தொறூஉம் - (உடம்பால்) மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும், காதற்று - (அதன்மேல்) ஆசையையுடைத்து.

௯௫-ம் அதிகாரம்—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களாலும் மக்கட்கு வாதமுதலிய பிணிகள் வரும்; அவற்றுட் பழவினையான் வருவன அதன்கழிவின்கணல்லது தீராமையின் அவையொழித்து, ஏனைக் காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்தின்திறங் கூறுகின்றார். காரணங்களாவன - உணவு செயல்களின் தொவ்வாமையாகலின், பிணிகளும் காரணத்தான் வருவனவாயின.

௧. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன் பகுதிக்கொத்த வள

ளவன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும் ஆயுள்வேத முடையா ரால் வாதமுதலாக வெண்ணப்பட்ட மூன்றுநோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்யும், எ-று.

நூலோ ரென்னாது எண்ணியவென்றது, அவர் அவற்றுள் வகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐயப்பகுதியென்றும் பகுதிப்பாடு பெற்றும். அவற்றிற் குணவொத்த லாவது சுவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்களொத்த லாவது மனமொழி மெய்களாற் செய்யுந் தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல். இவையிரண்டும் இவ்வளவின்றி மிகுதல் குறைதல் செய்யின், அவை தத்தநிலையினில்லாவாய் வருத்துமென்பதாம். காரண மிரண்டும் அவாய்நிலையான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனால், யாக்கைகட் கியல்பாகிய நோய் மூவகைத்து தென்பதூஉம், அவை துன்பஞ் செய்தற் காரணம் இருவகைத் தென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. இன்பஞ் செய்தற்காரணம் முன்னர்க்கூறப.

(தே - ப - ரை)—(உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபா வத்துக்கு ஒத்தவளவினவன்றி) மிகினும் - (அதனின்) மிகுமாயி னும், குறையினும் - குறையுமாயினும், நூலோர் - ஆயுள்வேதமுடை யோரால், வளி முதல் ஆ - வாதமுதலாக, எண்ணிய - எண்ணப் பட்ட, மூன்று - மூன்று நோயும், நோய் - துன்பத்தை, செய்யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும்.

---

௨. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
அற்றது போற்றி யுணின்.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிகளாற் றெளியவறிந்து பின்னுண்ணுமாயின் அவன்யாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறு வேண்டாவாம், எ-று.

குறிகளாவன யாக்கை நொய்ம்மை, தேக்கின் றூய்மை, கரணங்கடொ ழிற் குரியவாதல், பசிமிகுதலென விவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கைய வாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) அருந்தியது - (முன்) உண்ணப் பட்டது, அற்றது - சீரணித்தபடியை, போற்றி - (குறிகளாலே)

தெளியவறிந்து; உணின் - (பின்னே) உண்பானுயின், யாக்கைக்கு.

சருச   கூடு-ம் அதி. மருந்து

(அவன்) உடம்புக்கு, மருந்து என - மருந்தென்று, வேண்டா ஆம்-(வேறு) வேண்டுவதில்லை.

௩. அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னுண்டது அற்றால் பின்னுண்பதனை அறுமள வறிந்து அவ்வளவிற்றாக உண்க, இறப்பவும் பலவாய பிறயாக்கைகளிற் பிழைத்துப் பெறற்கரிய இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங் காலங்கொண்டு செலுத்துநெறி அதுவாகலான, எ-று.

இம்மை மறுமை வீடு பேறுக ளெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்புபெறாறுனென்றும், அது நெடிதுநின்றுழி அவை பெருகச் செய்து கொள்ளலாமாகலின் நெடிதுய்க்குமாறென்றுங் கூறினார். பெற்றாலென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—அற்றால்-(முன்னுண்ணப்பட்டது) சீரணித்தால், (பின்னுண்ணப்படுவதனை), அளவு அறிந்து - (அறும்) அளவறிந்து, உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன்; உடம்பு-(பெறுதற்கரிய விம்மனித) உடம்பை, பெற்றான் - பெற்றவன், நெடிது - நெடுங்காலம், உய்க்கும் ஆறு - (அதனை) கொண்டு செல்வழி, அஃது - அதுவாம், (ஆகலால்).

௪. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து பின் மிகப் பசித்து உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண் டுண்க, எ-று.

* அற்றதறிந்தென்னும் பெயர்த்துரை அதனை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு.

உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாகிய இரத மறாதாகலான் அதுவு மறல் வேண்டுமென்பார் மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தல்வினை ஈண்டு உடையான்மே னின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பான் பகுதியோடு மாறுகொள் ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற் றம்முண்மாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளாகிய பகுதிகட்காதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறு பொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறிதொன்றற் காகாமையும், தேனுநெய்யுந் தம்முளொத்து நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம்.

* "பெற்றான் பெயாதுரை" எனவும் பிரதிபேதம், பெயாதவுரை - அருவாதம்.

அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றாற் றுய்ப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித் தென்றார்.

(ப-ரை.)—அற்றது அறிந்து - (முன்னுண்ணப்பட்டது) சீரணித்தபடியை அறிந்து, துவரப் பசித்து - (பின்னே) மிகப் பசித்து, (உண்ணும்போது) மாறு அல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவுகளை, கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு. துய்க்க-உண்ணக்கடவன்.

ரு மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு

(பொ-ரை.) எ-து,—அளவானும் காலத்தானும் மாறுகோளுதில்லாத உணவைத் தானுள்ளம் வேண்டியவளவிற் குறைவன்றிப் பசிவாரா வளவிறல் ஒருவனுண்ணுமாயின் அவனுயிர்க்குப் பிணிகளாற் துன்பம் விளைவுண்டாகாது, எ-று.

மறுத்தலை 'மறுத்'தென்றார்; அஃது இன்பத்திற் செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின், அதன்மேல் வைத்துக்கூறினர். மாறுபாடில்வழியும் குறைதல் நன்றென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றளவும், காலமும் பயனுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—மாறுபாடு இல்லாத - அம்முவகை மாறு கோளும் இல்லாத, உண்டி - உணவை, மறுத்து - (தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவை) மறுத்து, (பிணி வாராதவளவில்), உண்ணின் - (ஒருவன்) உண்டால், உயிர்க்கு - (அவன்) உயிர்க்கு, ஊறுபாடு - (பிணிகளாலே துன்பமெய்திலாதல், இல்லை - உண்டாகாது.

௬. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணோய்

(பரி-ரை.) எ-து,—அக்குறைதலை நன்றென்றறிந்து அவ்வாறே யுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறுபோல் மிகப் பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும், எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். இன்பமாவது வாதமுதலிய மூன்றும் தத்தநிலையிற் றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும் அதனான் அறமுதலிய நான்குமெய்தலுமாம். இரையை யளவின்றியெடுத்து அதனான்வருந்தும் விலங்கோ டொத்தலின், இரையானென்றார். விதிர் பெதிர்மறைகளை உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு.

கூ

கூரு-ம் அதி. மருந்து

(தே - ப - ரை.)—இழிவு அறிந்து - அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து, உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து, இன்பம்போல்-இன்பம் (நீங்காது நிலைநிற்குமாறு) போல, கழிபேர் இரையான்கண் - மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவோனிடத்து, நோய்—; நிற்கும் - நீங்காதிருக்கும்.

எ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னோயள வின்றிப் படும்

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்பகுதியும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமு மாரா

யாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர்காலத்து வயிற்றுத் தீயள வன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின் அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லையற வள ரும், எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான் வந்தன. நோய்—சாதியொருமை. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகை யுண்ணு வழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—தெரியான் - (தன்சரீரபாவமும் அதற் கேற்ற வுணவும் காலமும்) ஆராயானாகி, (வேண்டிய உணவை வேண் டியகாலத்து), தீயளவு அன்றி - (வயிற்றுத் தீயளவல்லாமல், பெரிது உண்ணின் - (ஒருவன்) மிகவுண்ணுவானாயின், நோய் —, அளவுஇன்றி - அளவில்லாமல், படும் - (அவனிடத்தே வளரும்.

௮ நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மருத்துவனாயினன் ஆதுரன்மாட்டு நிகழ்கின்ற நோயை அதன்குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து, பின் அதுவருதற் கார ணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து, பின் அது தீர்க்கு முபாயத்தினை யறிந்து அத னைச் செய்யும் வழிப் பிழையாமற் செய்க, எ-று.

காரணம்—உணவு செயலென முற்கூறிய விரண்டும். அவற்றை ஆயுள் வேதமுடையார் நிதானமென்ப. அவை நாடுதற் பயன் நோயினையும் வாயினை யும் ஐயமறத் துணிதல். மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடு தன்முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு, அது தணிக்கும் வாயென்றார். * "தழுவாயுமுன" என்றார் பிறரும். பிழையாமை—பழையமருத்துவர் செய்து வருகின்ற முறைமையிற் றப்பாமை.

* பு, கச.

கூ௫-ம் அதி. மருந்து சஅள

(தெ - ப - ரை.)—(மருத்துவன்) நோய் - (நோயாளியிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயை, நாடி - (அதன் குறிகளால் இன்னதென்று)

துணிந்து, நோய்முதல் - (பின்பு) அந்நோய் வந்ததற் காரணத்தை, நாடி - ஆராய்ந்து, அது தணிக்கும் வாய் - (பின்) அதை தீர்க்கும் உபாயத்தினை, நாடி - அறிந்து, வாய்ப்பச் செயல் - (அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன்

௯. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்

(பரி-ரை.) இ-ள்—ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்றமருத்துவன், அவ்வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால் ஆதுரனளவினையும் அவன்கண் நிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயற்கேற்ற காலத்தினையும், அந்நூனெறியால் நோக்கி அவற்றோடு பொருந்தச்செய்க, எ-று

ஆதுரனளவு—பகுதி பருவம் வேறுபாடு வலிகளின் அளவு. பிணியளவு—சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதி வேறுபாடும், தொடக்க நடு வீறென்னும் அதன்பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளு முதலாயின. காலம் - மேற்சொல்லியன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நூனெறியானும் உணர்வு மிகுதியானும் ஆராய்ந்து செய்க வென்பார், கற்றான் கருதிச் செய லென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவ்விழுக்குப்பட்டுழி மருத்துவன் தீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை)—கற்றான் - (ஆயுள்வேதத்தை) கற்றமருத்துவன். (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்). உற்றான் அளவும் - நோயாளி யளவையும், பிணி அளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும், காலமும் - (தன்செயற்கேற்ற) காலத்தினையும், கருதி - (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி, செயல் - (அவைகளோடு பொருந்த) செய்யக்கடவன்.

---

௧௦ உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானாற் கூற்றே மருந்து

(பரி-ரை) இ-ள்.—பிணிக்கு மருந்தாவது அப்பிணியுற்றவன் அதனைத் தீர்க்கு மருத்துவன் அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து அதனைப் பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு பகுதியையுடைய நான்கு திறத்து, எ-று.

* சாத்தியம்-தீர்க்கக்கூடியது. அசாத்தியம்-தீர்க்கக்கூடாதது. யாப்பியம்-பெரும்பான்மை தீர்க்கக்கூடியதும் சிறுபான்மை தீர்க்கக்கூடாததுமெனக் கொள்ளத்தக்கது,

௬௫௮ ௯௫-ம் அதி. மருந்து

நான்கென்னு மெண் வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலென்றெழிந்தார். நாற்கூற்றதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகை நான்காவன-பொருளுடைமை, மருத்துவன் வழி நிற்றல், நோய்நிலை புணர்த்தல் வன்மை, மருத்துவத்தின்பம் பொறுத்தலென விவை. தீர்ப்பான்வகை நான்காவன-பலபிணிநோய் காணடற்கஞ்சாமை, ஆசிரியனை வழிபட்டோதிய கல்வியு நுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுந் தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்க ளேவாதலென விவை. மருந்தின்வகை நான்காவன - பலபிணிகட்குமேற்றல், சுவை வீரியம் விளைவாற்றல்களான் மேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதியோடு பொருந்துதலென விவை. இயற்றுவான்வகை நான்காவன—ஆதுரன் மாட்டன்புடைமை, மனமொழிமெய்க ளேவாதல், சொல்லியன அவ்வாறே செய்தல் வன்மை. அறிவுடைமை யென விவை. இவையெல்லாங் கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை கால்களாக நடக்குமென்பது பற்றிப்பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமு மதிர்ந்து அசாத்தியமா மென்றுங் கூறினர். இதனுள் அதனைத் தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது, உற்றவன் - (அதனை) யடைந்தவன், தீர்ப்பான் - (அதனைத்) தீர்க்கு மருத்துவன், மருந்து - (அவனுக்குச் சாதனமாகிய) மருந்து, உழைச்செல்வான் - (அதனைத்தப்பாமல்) செய்பவன், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, அப்பால் - அந்நான்கு பகுதியையுடைய, நாற்கூற்று - நான்(

ஒழிபியல்.

அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்கா தொழிக்கவற்ற ஙியல்பு பதின்மூன் றதிகாரத்தாற் கூறவானவருட்டங்கு, முதற்கட் குடிமை கூறுகின்றார்.

கூகூ-ம் அதிகாரம்—குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப் பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாததாகலின், அசசிறப்புப் பற்றி இது முன்வைககப்பட்டது.

க. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(பரி-ரை) எ-து,—செம்மையும் நாணும் சேரக் குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட் டியற்கையாக உளவாகா, எ-று.

இல்லுக்குடி யென்பன ஏகா யொத்தவாறின் மேல. செம்மை—கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தம்முணமாறுகாமை நாண-பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிககவேண்டாமற் றாமேயுளவாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் செடிது நில்லா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—செப்பமும் - செம்மையும், நாணும் - வெட்கமும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இல் பிறந்தார்கண் அல்லது - உயர்ந்த

குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே), இயல்பு ஆக - சுபாவமாக, இல்லை - உண்டாகா

---

௨. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று
இழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார் தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்ம்மை நாணெனப்பட்ட இம் மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாகவே வழுவார், எ-று.

ஒழுக்க முதலியன மெய்ம்மொழி மனங்களினவாகலின், அம்முறைய வாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காரென்றார்.

(தே-ப-ரை)—குடிப்பிறந்தார்-உயர்ந்த குடியிற்பிறந்தவர், (தமக்குரிய), ஒழுக்கமும் - நன்னடக்கையும். வாய்மையும் - மெய்ம்மையும். நாணும் - வெட்கமும் ஆகிய, இம்மூன்றும் - இம்மூன்றிடத்தும். இழுக்கார் - (நூலறிவா லல்லாமல் தாமாகவே) வழுவார்

௩. நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியின்கட் பிறந்தார்க்குரியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற் சொல்லுதலும், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-று.

பொய்படாமை திரிபுடைச்சொல்லிற் றிரிபின்மையை வாய்மையென்றும், இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவராகலின் இகழாமையை அவர் கூறுக்கியுய கூறினார். குடி—ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின, வாய்மைக் குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறர்ன வேறுபாடு இந்நான்காலுளதாமென வுரைக்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் குடிப்பிறந்தார் இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—வாய்மை - (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத,

குடிக்கு - மூலமாகிப் பிறந்தவர்க்கு (வறியவர் சென்றவிடத்து), நகை - முகமலர்ச்சியும், ஈகை - (உள்ளவை) கொடுத்தலும், இன்சொல் - இனியசொல்லும், (பிறரை) இகழாமை - இகழாமையும், நான்கும் - (ஆகிய) நான்கும், வகை - (உரிய) வகையாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (நூலோர்).

ச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பலவாக அடுக்கிய கோடி யளவினதாய பொருளைப் பெறுவாராயினும் உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார் தம் ஒழுக்கங் குன்றுந் தொழில்களைச் செய்யார், எ-று.

அடுக்கிய கோடியென்பது எண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந் தொழில் - குன்றுதற்கேதுவாய தொழில்கள்.

(தே-ப-ரை)— அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி - கோடியளவினதாகிய பொருளை, பெறினும் - பெற்றாலும், குடிப்

---

[1] மேலே எகூ-ம் அதி, பொருள்செயல்வகை, உ-ம்

பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர், குன்றுவ - (தம்மொழுக்கம்) குன்றுந்தொழில்களை, செய்தலிலர் - செய்யமாட்டார்கள்.

ரு. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று.

(பரி-ரை.) எ-து —தொன்றுதொட்டு வருகின்ற குடியின்கட் பிறந்தார் தாங்கொடுக்கும் பொருள் பன்மையிற் சுருங்கிய விடத்தும் தம்பண்புடைமையின் நீங்கார், எ-று.

தொன்றுதொட்டு வருதல் - சேர சோழ பாண்டியரென்றாற்போலப் படைப்புக்காலந் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல். அவர்க்கு நல்குரவாவது

வழங்குவது உள் வீழ்வகாலின், அதனையே கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—பழம் குடி - பழமைகொட்டுவருகிற குடியிலே பிறந்தவர், வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள், உள் வீழ்ந்த கண்ணும் - முன்னையளவிலே சுருங்கியவிடத்தும், பண்பின் - (தமது) குணமுடைமையில், தலைப்பிரிதல் இன்று - நீங்கார்.

சஅ. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்

(பரி-ரை.) எ-து,—வசையற்று வருகின்ற நங்குடிமரபினோடொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார், வறுமையுற்ற வழியும், வஞ்சனையைப் பொருந்தி, அமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார், எ-று.

அமைவின்மை—அமைப்படுகேலாமை. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மாசு அற்ற - வசையற்று வருகின்ற, குலம் பற்றி - (தமது) குடிமரபினோடொத்து, வாழ்தும் என்பார் - வாழக்கடவோமென்று நினைத்து அப்படியே வாழ்வோர் (வறுமையுற்றவிடத்தும்), சலம் பற்றி - வஞ்சனையைப் பொருந்தி, சால்பு இல - அமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார் - செய்யமாட்டார்.

எ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்த குடியின்கட் பிறந்தார்மாட்டுளதாங் குற்றம், தான் சிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண் மதியிடத்து மறுப்போல உயர்ந்து தோன்றும், எ-று.

சுகூ௨ ௯௬-ம் அதி. குடிமை

உயர்குடி முதலிய பொருள்வகை மூன்றற்கும் விசும் [redacted]மை வகை யொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடிய துயர்சசியா [redacted]ன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் [redacted]ப்படு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை ,—குடி பிறந்தார்கண் - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற), குற்றம் - குற்றமானது, (தான் சிறியதேயாயினும்), விசும்பின் - ஆகாசத்தின்கண், மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து, மறு போல - களங்கம்போல, உயர்ந்து - ஓங்கி, விளங்கும் - தோன்றும்

---

௮. நலத்தின்க ணாரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குல நல முடையனாய் வருகின்றவன்கண்ணே ஈர மின்மை யுளதாமாயின், அவனை அக குலப பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம், எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற் கொடாமையுங் கடுஞ்சொல்லு முதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றுமை விளக்கி நின்றது. நலனுடையனாய வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாக்கி யுரைக்க. இவை யிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நலத்தின்கண் - (குல) நலமுடையனாய் வருகின்றவனிடத்தே, நார இன்மை - அன்பில்லாமை, தோன்றின் - உண்டாமாயின், அவனை—, குலத்தின்கண் - அக்குலப் பிறப்பிடத்தே, ஐயப்படும் - சந்தேகப்படும் (உலகம்)

௯. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலத்தி னியல்பை அதன்கண் முளைத்த முளை காட்டும்; அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட் பிறந்தாரவாயிற்சொற் காட்டும், எ-று.

கிடந்தமை - உள்ளபடி. முளைத்தமாத்திரத்தானே நன்மையுந் தீமையுந் தெரிதலின், இலைமுதலிய கூறாராயினர்; ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன்

முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல் பதிதர கருவி கூறுவார்போன்று, இன்சொல் வேண்டுமென்றவா றுமிற்று.

கூஎ-ம் அதி· மானம் சுகூ௩

(ப - ரை.)—நிலத்தில் கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை, (இடத்தேமுளைத்த) முளையானது, காட்டும் - காட்டி (னாற்)போல, குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்சொல் - நல்ல (குடியிற் பி)றந்தவர்களின் வாயிலுண்டாகிற, சொற்கள். காட்டும்- (குலத்)தினியல்பை) காட்டும்.

நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின் வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு

(இ-ள்.) எ-து,—ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டுவ னாயின், நாணுடையனாதலே வேண்டுக; குலனுடைமையை வேண்டுவ னாயின், பணியப்படுவோர் யாவர்மாட்டும் பணிதலே வேண்டுக, எ-று.

நலம்—புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் நின்றது, * "வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்" என்புழிப்போல. † அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முனனோ தந்தை தாயென் றிவ ரெல்லாருமடங்க, யார்க்குமென்றார். பணிவு—இருக்கை யெழுதலும் எதிர் செலவும் முதலாயின. இவை யிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டு வன கூறப்பட்டன.

(தெ - ப - ரை)—(ஒருவன்) நலம் வேண்டின் - (தனக்கு) நல முடைமை வேண்டுவானாகில், நாண் உடைமை - நாணமுடையவ னாதலே, வேண்டும் - வேண்டக்கடவன்; குலம் வேண்டின் - குல முடைமையை வேண்டுவானாயின், யார்க்கும்-(வணங்கத்தக்க) யாவ ரிடத்தும். பணிவு - வணங்குதலே, வேண்டுக - வேண்டக்கடவன்.

கூஎ-ம் அதிகாரம்—மானம்.

இனிக் குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் மானங் கூறுகின்றார். அஃதாவது எஞ்ஞான்றுந் தந்நிலையிற் றாழாமையும், தெய்வத்தாற் றாழ்வுவந்துழி உயிர்வாழாமையு மாம். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை சிறத்தலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப் பட்டது.

க. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
குன்ற வருப விடல்.

தொல்காப்பியம், கிளவியாக்கம், கக.

† வெண்பாமாலை, பாடாண்படலம், கச

(பரி-ரை.) எ-து,—செய்யாதவழித் தாம் அமையாத சிறப்பினை யுடையவேயெனினும், தங்குடிப்பிறப்புத் தாழ வருஞ் செயல்களை யொழிக, எ-று.

அமையாமை—இறத்தல். குடிப்பிறப் பென்பது அதிகார முறைமையான் வந்தது. * இடும்பைவருவழி இளிவரவன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையு நோக்கி அவை செய்யற்க வென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—இன்றி அமையா-செய்யாதவிடத்தே தாம் அமையாத, சிறப்பின ஆயினும்-சிறப்புடையனவாயினும், குன்ற-(தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ, வருப-வருஞ்செயல்களை, விடல்-விடக்கடவன்

உ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்

(பரி-ரை) எ-து,—புகழ் செய்யுமிடத்துந் தங்குடிமைக் கொவ்வாத இளிவரவுகளைச் செய்யார், புகழுடனே மானத்தைச் சிறந்ததாக விரும்புவார், எ-று.

எவ்விடத்தும் நிலை கலையாத திண்மையான் உளமாதல்பற்றிப் போராண்மை யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞ் செய்யாரென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—சீரொடு - புகழுடனே, பேர் ஆண்மை - மானத்தை நிறுத்துதலை, வேண்டுபவர் - விரும்புகின்றவர்கள், சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்குமிடத்தும், சீர் அல்ல - (தங்குடிக்கு) ஒவ்வாத (இழிதொழில்களை), செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள்.

கூ. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த செல்வமுளதாய வழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்; குறைந்த நல்குரவுளதாய வழிப் பணியாமை வேண்டும், எ-று.

பணியாமை—தாழ்வுவாராமற் பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணே நிற்றல். செல்வக்காலை அஃதுயர்ச்சி செய்யத் தாந் தாழ்தலும், அல்லற்காலை அது தாழ்வு செய்யத் தாமுயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் தாந்தாழ்தற்கேதுவாயின செய்யாமைச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

* மநுஸ்மிருதி, ௪0-ம் அதி, சுலோகம், ௪0௪.

(தே-ப-ரை.)—(குடிப்பிறந்தவர்க்கு), பெருக்கத்து-நிறைந்த செல்வம் உண்டானவிடத்து, பணிதல் வேண்டும் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு வேண்டும்; சிறிய - குறைந்த, சுருக்கத்து - வறுமை யுண்டானவிடத்து, உயர்வு வேண்டும் - பணியாமை வேண்டும்.

---

௪. தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிப்பிறந்த மாந்தர், தம்முயர்ந்த நிலையைவிட்டு

அதனி னின்றுந் தாழ்ந்தவழி தலையை விட்டு அதனி னின்றும் வீழ்ந்த மயி ரினை யொப்பர், எ-று.

அந்நிலையை விடாது நின்றவழிப் பேணப்படுதலும். விட்டுத் தாழ்ந்தவழி இழிக்கப்படுதலும். உவமையாற் பெற்றாம்

(தே - ப - ரை.)—மாந்தர் -(குடிப்பிறந்த) மனிதர், நிலையின்-(தம்முயர்ந்த) நிலையிலிருந்து, இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்த விடத்து, தலையின் இழிந்த - தலையிலிருந்து வீழ்ந்த, மயிர் அனையர் - மயிர் போல்வார்.

ரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—குடிப்பிறப்பான் மலைபோல வுயர்ந்தோரும் தாழ்தற் கேதுவாகிய செயல்களை ஒரு குன்றி யளவாயினுஞ் செய்வராயிற் றாழ்வர், எ-று.

குன்றி யனையவுமென்னும் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. தாழ்தற்கேதுவாய செயல்களாவன இனிவருவன. சொற்பின்வருநிலை.

(தே - ப - ரை.)—குன்றின் அனையாரும் - (குடிப்பிறப்பால்) மலைபோலுயர்ந்தவரும், குன்றுவ - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களை, குன்றி அனைய - ஒருகுன்றிமணி யளவாயினும், செயின் - செய்தால், குன்றுவர் - தாழ்வார்.

௬. புகழின்றாற் புத்தேணாட் டுய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

(பரி-ரை.) எ-து,—மானத்தை விட்டுத் தன்னை யவமதிப்பார் பின்னே ஒருவன் சென்று நிற்கின்ற நிலை இவ்வுலகத்துப் புகழ்பயவாது; ஏனைப்புத்தே ளுலகத்துஞ செலுத்தாது; இனி அவனுக்கு அது செய்வதியாது? எ-று.

59

கசுஉ ## கூஎ-ம் அதி. மானம்

புகழ் பயப்பதனைப் புகழென்றார். பயனுடைய இவ்விரண்டு மின்றிக் கொன்னே மானங் கெடுக்கின்றது என்னை யென்பதாம். இவை மூன்று

பாட்டானும் அவை செய்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இகழ்வார் பின் - (தம்மை) அவமதிப்பவர் பின்னே, சென்று நிலை-(ஒருவன் மானம் விட்டு) சென்று நிற்கின்ற நிலை, புகழ் இன்று - (இவ்வுலகத்து) புகழுண்டாக்காது; புத்தேள் நாட்டு - (மறுமை) தெய்வலோகத்திலே, உய்யாது - செலுத்தாது; மற்று - இனி, என் - (அவனுக்குச் செய்வது) யாது?

எ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னை யிகழ்வார் பின்னே சென்று பொருள் பெற்று அதனாலொருவன் உயிர்வாழ்தலின், அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று, எ-று.

ஒட்டுதல்-பொருந்துதல். அந்நிலையே யென்றது செல்லாத முன்னை நிலைக்கண்ணே நின்றென்றவாறு; அப்பொழுதே யென்றுமாம். புகழும் புத்தேணும் பயவாதேனும் பொருள் பெற்று உயிர் வாழ்வா மென்பாரை நோக்கிக் கூறியது.

(தே - ப - ரை.)—ஒட்டார் பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே, சென்று - போய், (பொருள்பெற்று), ஒருவன் வாழ்தலின் - (அதனால்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக்காட்டிலும், அந்நிலையே - முன்னை நிலையிலேநின்று கெட்டான் எனப்படுதல் - இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல், நன்று - (அவனுக்கு) நன்று

அ. மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர் குடிபிறப்புந் தன்வலியாகிய மானம் அழிய வந்தழி, இறந்த வொழிக்கப் பயனில்லாத வுடம்பினைக் காக்கும் வாழ்க்கை பின்னு மிறவாமைக்கு மருந்தாமோ? எ-று.

மற்றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றி நின்றது. நற்குணங் கட்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பெருந் தகைமை யென்றும், அவை யெல்லாவற்றினும் அதற்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃ தழிந்தால் நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை யூனென்றும்,

பின்னு மிறத்தல் ஒருதலையென்பார் மருந்தோ வென்றுங் கூறினர். மானத்தின் றெழில் அதற்கிடனுகிய குடிப்பிறப்பின் மேனின்றது.

களஎ அதி. மானம் சகஎ

(தே - ப - ரை.)—பெருந் தகைமை-உயர்குடிப் பிறப்பானது, பீடு - (தன்) வலியாகிய மானம், அழிய வந்தவிடத்து - அழியும்படி நேரிட்டபோது, ஊன் ஓம்பும் - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ - (பின்னுமிறவாமைக்கு) மருந்தாமோ.

சஅ மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின

(பரி-ரை.) எ-து,—தன் மயிர்த்திரளின் ஒரு மயிர் நீங்கினும் உயிர் வாழாத கவரிமாவை யொப்பார், உயிர் நீக்கத்தானே மானமெய்து மெல்லை வரின், அதனைத் தாமே நீப்பார், எ-று

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில்லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரை நீத்து என்னுன்றும் நிற்பதாய மானத்தை யெய்துவரென்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது விளக்கி நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—மயிர் நீப்பின் - (தன் மயிர்த்திரளில்) ஒரு மயிர் நீங்கினும், வாழா - உயிர்வாழாத, கவரிமா அன்னர் - கவரிமாவை யொப்பவர், மானம் வரின் - (உயிர்நீக்குதற்கான) மானம் இழுக்குமானம் வரின், உயிர் - அவ்வுயிரை, நீப்பர் - விடுவர்.

கO இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கோ ரிழிவு வந்தவழிப் பொறுத்து உயிர் வாழாது அதனை நீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடிவினை என்றுன்றுந் தொழுது துதியா நிற்பர் உலகத்தார், எ-று.

* "புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான வூர்தி யெய்துவ" ராகலின், இறக்கசெலவு சொல்லவேண்டா வாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)---இளி வரின் - (தமக்கு) ஓரவமானம் வந்த விடத்து, வாழாத - (பொறுமல்) உயிர்விட்ட, மானம் உடையார்- மானமுடையவரது, ஒளி - புகழ்வடிவை, உலகு - உலகத்தார், தொழுது ஏத்தும் - (எங்ஙனும்) தொழுது துதியாநிற்பர்.

---

* புறநானூறு உள.

கூஅ-ம் அதிகாரம்—பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரியசெய்தல், தருக்கின்மை, பிறர் குற்றங்கூறாமை யென்றிவை முதலிய நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. நிலையினு மேன்மேலுயர்தற் பயத்தவாய வினை உளவாவது நிலையிற் றிரியாமையுள்வழி யாகலின், இது மானத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக் கொளியாவது பிறராற் செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும் ஊக்கமிகுதி; ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலை யொழிந்து உயிர்வாழக்கடவேமென்று கருதுதல், எ-று.

ஒளி தானுளனாயகாலத்து மிகத்தோன்றுத லுடைமை. * "ஒளிநிற் றோனைப்புகழ் செய்யான்" என்றார் பிறரும். மேலும் செயற்கரிய செய்வார் பெரிய ரென்றாராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்த வொப்புரவு ஈகை முத லியவாம். அவற்றினுள்ள பெருமையை அதன் காரணத்தின்மேலிட்டு உள்ள வெறுக்கையென்று, அது தன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறி னார். இவ்வாறு இதனெதிர்மறைக்கண்ணு மொக்கும். இதனாற் பெருமை யின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி-ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை - (பிறரால் செய்தற் கரியவைகளைச் செய்வோ மென்னும்) மனவெழுச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது, அஃது இறந்து-அச்செயலை யொழிந்து வாழ்தும் எனல் - உயிர்வாழக் கடவோமென்று நினைத்தல்.

---

௨. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லா மக்களுயிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமேயெனினும், பெருமை சிறுமை யெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுந் தொழில்களது வேறுபாட்டான், எ-று.

வேறுபாடு—நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டுமல்லவாயினவுமாய் அளவிறந்த பாகுபாடுகள். வினைவயத்தாற் பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்தி நின்று அதன்பய னனுபவித்தல் எல்லாவுடைத்தார்க்கு மொத்தலிற் பிறப்பொக்கு மென்றும், பெருமை சிறுமைகட்குக்

* உண்ணு னொளிநிறா னோங்கு புகழ்செய்யான்—துன்னருங் கேளிர் துயர்களையான்—கொன்னே—வழங்கான் பொருள்காத்திருப்பானேல் அஆ—இழந்தானென் றெண்ணப்படும்—நாலடியார், செல்வநிலையாமை, ௯.

காட்டுதற்கல்லாகிய தொழிற்பாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற் சிறப்பொவ்வா வென்றுங் கூறினர்.

(தெ-ப-ரை.)—எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லா மக்களுயிர்க்கும், பிறப்பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், (ஆயினும்), சிறப்பு - (பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், செய் தொழில் - செய்யுந் தொழில்களது, வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால், ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம்

௩. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும்

கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—*செயற்கரிய செய்கலாத சிறியராயினர், உயர்ந்த வமளி முதலியவற்றின்மிசை யிருந்தாராயினும், பெரியராகார்; அவைசெய்த பெரியராயினார், தாழ்ந்த வறுநிலத் திருந்தாராயினும், சிறியராகார், எ-று.

மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாற் செல்வ நல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற் பெருமை சிறுமைகளும் கருதப்பட்டன. இவை யிரண்டுபாட்டானும் முறையே குடிமை மாத்திரத்தானுஞ் செல்வமாத்திரத்தானும் அஃதுளதாகாமை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—மேல் அல்லார் - (செய்தற் கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினோர், மேல் இருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும், மேல அல்லர் - பெரியராகார்; கீழ் அல்லவர் - (அவைசெய்த) பெரியராயினோர், கீழ் இருந்தும் - தாழ்ந்த வெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும், கீழ் அல்லார் - சிறிய ராகார்.

௪. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு

(பரி-ரை.) எ-து,—கவரா மனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையின் வழுவாமற் றம்மைத் தாமே காத்துக்கொண் டொழுகுமாறுபோல, பெருமைக்குணமும், ஒருவன் நிறையின் வழுவாமற் றன்னைத் தான் காத்துக்கொண்டொழுகுவானாயின், அவன்கண் ணுண்டாம், எ-று.

பொருளின்கணுமில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்ற நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் மன மொழி மெய்களை யொரு

* மேலே, ௩-ம் அதி. ௬-ம் நாமபெருமை, ௬-ம் குறளிற் காண்க.

க்கி ஒப்புரவு முதலிய செய்துபோதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தையுடைய, மகளிரே போல - மக்களைப் போல, தன்னைத்தான்—, காத்தொழுகின் - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்க வல்லனாயின், பெருமையும் - பெருமைக்குணமும், உண்டு - (அவனிடத்து) உண்டாம்.

---

௬. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வாற்றாற் பெருமை யுடையாராயினர் தாம் வறியராயவழியும் பிறரால் செய்தற்கரியவாய தஞ்செயல்களை விடாது அவை செய்யு நெறியாற் கடைபோகச்செய்தலை வல்லராவர், எ-று.

வறியராய வழியுமென்பது, முன்செய்து போந்தமை தோன்றப் பெருமை யுடையவரென்றதனானும், ஆற்றுவாரென்றதனானும், பெற்றாம். இதனால் அதனை யுடையார் செய்தி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பெருமை உடையவர் - (அவ்வழியாலே) பெருமையுடையவராயினர், (தாம் வறியராகிய வழியும்), அருமை உடைய-(பிறராலே செய்தற்கு) அருமை யுடையனவாகிய, செயல்-(தஞ்) செயல்களை, ஆற்றின் -(அவை செய்யும்) வழியால், ஆற்றுவார் - (முடிவுபெற) செய்பவல்லராவர்.

---

௭. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பெற்றியராய பெரியாரை வழிபட்டு அவரியல்பினை யாங்கோடுமென்னுங் கருதது மற்றைச் சிறியாரினர் மனத்தின்கண் உளதாகாது, எ-று.

குடிமை, செல்வம், கல்வி யென்றிவற்றது உணமை மாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிப்பட்டு அஃதுடையாராதல் கூடாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பெரியாரை - (அப்படிபட்ட) பெரியாரை, பேணி - வழிபட்டு, கொள்வேம் என்னும் - (அவ ரியல்பை)

கொள்வோமென்னும்; நோக்கு - கருத்து. சிரியார் - (மற்றை)

கூ௮-ம் அதி. பெருமை ௬௭௧

சிறியாராயினோரது, உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து, இல்லை - உண்டாகாது.

எ. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின்

(பரி-ரை.) எ-து,—தனக்கொக்கும் பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய சிறப்புத்தானும், தனக்கொவ்வாத சிறியாரிடத்துப் படுமாயின், அதனை யொழிந்து தருக்கின்கண்ணே மிக்கசெயலை யுடைத்தாம், எ-று.

தருக்கினை மிகச்செய்யு மென்பதாயிற்று. சிறப்பு—குடிமை, செல்வம், கல்விகளினுப மிகுதி. இவை யிரண்டொட்டானும் அஃதிலார் செய்தி கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சிறப்பும்-(தனக்குத்தகும் பெரியோரிடத்து அடங்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும், தான்—, சீரல்லவர் கண் படின் - (தனக்குத்தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், இறப்பே புரிந்த - (அடங்கி யிருத்தலொழிந்து) செருக்கினிடத் திலே மிகுந்த, தொழிற்றாம் - செயலையுடைத்தாம்.

அ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(பரி-ரை.) எ-து —பெருமையுடையார் அசசிறப்புண்டாய ஞான்றுத் தருக்கின்றி அமையஒழுகுவார் ; மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதில்லாத ஞான்றுந் தம்மை வியந்து புனையாநிற்பர், எ-று.

பொருளின் றொழில்கள் பணமின்மே லேற்றப்பட்டன. இஃது x 'அற்ற மறைக்கும் பெருமை' என்புழிய மொக்கும். என்று மென்பது பின்னும் வந் தியைந்தது. ஆமென்பன விரண்டும் அசை. புனைதல்—பிறரிற் றமக்கோர் மிகுதியையேற்றிக் கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழ்வார் தாழ்ந்தார் உயர்

வார் இஃதொரு விரோத மிருந்தவாறென்னென உலகியலே வியந்து கூறிற்றுக்கு வாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—பெருமை - பெருமையுடையவர், என்றும்- சிறப்புண்டாகிய நாளிலும், பணியும்-அடங்கி நடப்பார்; சிறுமை- (மற்றை) சிறுமையுடையவர், (என்றும்) - அது இல்லாதகாளிலும், தன்னை வியந்து - தம்மை மெச்சி, அணியும் - சிறப்பிப்பார்.

---

* இவ்வதிகாரம், ௪0-ம் குறளிற் காண்க.

௬௭௨ கூஅ-ம் அதி. பெருமை

௧. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்

(பரி-ரை.) எ-து,—பெருமைக்குணமாவது காரணமுண்டாய வழியும் அஃதியல் பாதநிலைக்கிடு தருக்கின்றி யிருத்தல்; சிறுமைக் குணமாவது அஃதில் வழியும் அதனை யேற்றுக்கொண்டு தருக்கின் முடியின் கண்ணே நின்று விடுதல், எ-று.

அளவறந்த தருக்குத லென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமுளர். முற்றுத் தொடரும் எழுவாய்த் தொடரும் தம்முனியையாமையின், அதுபாடமன்மை யுணர்க.

(தே - ப - ரை)—பெருமை - பெருமைக் குணமாவது, பெருமிதம் இன்மை - (காரணம் உண்டாகியவிடத்தும் அது இயல்பாத நிலைக்கு) செருக்கிலா திருக்கல்; சிறுமை - சிறுமைக் குணமாவது, பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல் - (காரணம் இல்லாவிடத்தும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவிலே நின்றுவிடுதல்

---

௯0 அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பெருமை யுடையார் பிறர் மானத்தையே கூறி அவமானத்தை மறையா நிற்பர்; மற்றைச சிறுமை யுடையார பிறர்குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறி விடுவர், எ-று.

மறைத்தலுங கூறலும் வினையிடத்து மிடைக்கன. அற்றம்—ஆகுபெயர். தானென்பது அசை. இவை மூன்று பாட்டானும இருவர் செயலும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை)—பெருமை - பெருமையுடையவர், அற்றம் மறைக்கும் -(பிறர் மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை மறையா நிற்பர்; சிறுமை - (மற்றை) சிறுமையுடையவர், குற்றமே கூறி விடும் -(பிறர் குணத்தை மறைத்து) குற்றத்தையே சொல்லி விடுவர்.

௬௯-ம் அதிகாரம்—சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானு நிறைந்து அவற்றை யாடற்றன்மை. பல குணங்களானு மென்பது சாலுகற் றொழிலாற் பெறப்படுதலின், அவற்றை யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையு டைமைாத குணங்கள் பலவற்றை யுந் தொகுததுக்கொண்டு நிற்றலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நமக்குத் தகுவது இதுவென் றறிந்து சான்றாண்மையை மேற்கொண் டொழுகுவார்க்கு நல்லனவாய குணங்க ளெல்லாம் இயல்பா யிருக்குமென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-று.

சில குணங்க ளியல்பாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாய வழியுஞ் சான்றாண்மை யென்றுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையின், நூலோர் இவ் வேறுப்பெயர் பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கடன் அறிந்து - (நமக்கு இது) தகுவ தென்று அறிந்து, சான்று - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து, ஆண்மை - (அவைகளை) ஆளுதற்றன்மையை, மேல்கொள்பவர்க்கு - மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு, நல்லவை எல்லாம் - நல்லகுணங்க ளெல்லாம், கடன் - இயல்பா யிருக்கும், என்ப - என்று சொல்லு வர் (நூலோர்).

---

௨. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று

(பரி-ரை.) எ-து,—சான்றோர் நலமாவது குணங்களாகிய நலமே; அஃ தொழிந்த வுறுப்புக்களாகிய நலம் ஒரு நலத்தினு முள்ளதன்று, எ-று.

அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையின் ஏனைப்புற நலத்தைப் பிறநல மென்றும், அது குடிப்பிறப்புங் கல்வியு முதலாக நூலோரெடுத்த நலங்களுட் புகுதாமையின் எந் நலத்துள்ளதூஉ மன்றென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சால்பிற்கேற்ற குணங்கள் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது, குண நலம் - குணங்களாலாகிய நலமே; பிற நலம் - அது நீங்க லான (உறுப்புக்களாலாகிய) நலம், எந்நலத்து உள்ளதும் - எந்த நலத்தினு முள்ளதும், அன்று - அல்லதாம்.

---

௩. அன்புநா ணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

60

(பரி-ரை.) எ-து,—சுற்றத்தார்மேலே யன்றிப் பிறர்மேலு முளதாய வன்பும், பழிபாவங்களி னாணலும், யாவர்மாட்டு மொப்புரவு செய்தலும், பழைய யார்மேற் கண்ணோடலும், எவ்விடத்தும் மெய்ம்மைகூறலும் என சால்பென் னும் பாரத்தைத் தாங்கிய தூண்களைந்து, எ-று.

னனோடு முன்னவற்றோடே கூடிற்று. இக்குணங்க ளில்வழிச் சால்பு நிலைபெறாமையின், இவற்றைத் தூணென்றார். ஏகதேச வுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலே யல்லாமல் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும், நாண் - (பழிபாவங்களில்) நாணலும், ஒப்புரவு - (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ் செய்தலும், கண்ணோட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும், வாய்மையோடு - (எவ்விடத்தும்) மெய்ம்மைசொல்லலும் என, சால்பு - சால்பென்னும் (பாரத்தை), ஊன்றிய - தாங்கிய, தூண் - தூண்கள், ஐந்து - ஐந்தாகும்.

---

௪. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(பரி-ரை.) எ-து.—பிறவறங்களும் வேண்டுமாயினும் தவம் ஒருயிரையுங் கொல்லாத அறத்தின்கண்ணதாம்; அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சால்பு பிறர் குற்றத்தைச்சொல்லாத குணத்தின் கண்ணதாம், எ-று.

நல மென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொரு ளிரண்டனையுந் தலைமைதோன்ற இவ்விரண்டற்கு மதிகாரமாக்கிக் கூறினார். தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ் சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப் பிறர் குற்றஞ் சொல்லாக்குணஞ் சிறந்ததென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நோன்மை - தவமாவது, கொல்லா நலத்தது - (பிற வறங்களும் வேண்டுமாயினும்) ஒருயிரையுங் கொல்லா அறத்தினிடத்ததாம்; (அதுபோல), சால்பு - சால்பாவது, பிறர் தீமை சொல்லா நலத்தது - (பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினும்) பிறர் தீமையைச் சொல்லாத குணத்தினிடத்ததாம்.

---

௫. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருகருமத்தைச் செய்து முடிப்பா ராற்றலாவது அதற்குத் துணையாவாரைத் தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்; இனிச் சால்புடையார் தம்பகைவரைப் பகைமை யொழிக்குங் கருவியும் அது, எ-று.

ஆற்றல்—அதுவல்லாராக் தன்மை. இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை யிகாரத்தாற் றொக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற் குணத்தது சிறப்புக் கூறு வார் ஏனையது முடன் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—ஆற்றுவார் - (ஒருகருமத்தை) செய்து முடிப்பவரது, ஆற்றல் - வலிமையாவது, பணிதல் - (அதற்குத் துணையாவாரை) தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்; சான்றோர் - (இனி) சால்புடையவர், மாற்றாரை - பகைவரை, மாற்றும் படை - (பகைகூம) ஒழிக்குஞ் சாதனமும், அது - அப்படிப் பணிதலே யாம்.

கூ. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்

(பரி-ரை.) எ-து,—சால்பாகிய பொன்னி னளவறிதற்கு உரைகல்லாகிய செயல் யாதெனின், அது தம்மி னுயர்ந்தார்மாட்டுக் கொள்ளுந் தோல்வியை இழிந்தார் மாட்டும் கோடல், எ-று.

துலை—ஒப்பு. எச்ச வும்மையான் இருதிறத்தார் கண்ணும் வேண்டுதல் பெற்றாம். கொள்ளுதல்—வெல்லுமாற்ற லுடையராயிருந்தே ஏற்றுக் கொள் ளுதல். இழிந்தாரை வெல்லுதல் கருதித் தம்மோ டொப்பித்துக் கொள்ளாது தோல்வியான் அவரி னுயர்வாராயின், அதனாற் சால்பள வறியப்படு மென்ப தாம்.

(தே - ப - ரை.)—சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பொன்னின்) அள வறிதற்கு, கட்டளை - உரைகல்லாகிய (செயல்), யாது எனின் - என்னவெனின், தோல்வி - (அது தம்மினுயர்ந்தவரிடத்துக் கொள் ளும்) தோற்பை, துலை அல்லார் கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும், கொளல் - (வெல்லும் வலிமை யுடையராயிருந்தே) ஏற்றுக்கொள் ளுதலாம்.

எ. இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக்கின்னுதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச செய்யாராயின், அச்சால்பு வேறென்ன பயனை புடைத்து, எ-று.

சிறப்பும்மை அவர் இன்னுசெய்தற் கெடுதல் விளக்கி நின்றது. ஒகாரம் அசை. வினு எதிர்மறைப் பொருட்டு. தாமு மின்னுசெய்வாராயின், சால்பா லொரு பயனுமில்லை யென்பதாம். இவை யைந்துபாட்டானுஞ் சுறபபு வனு யாற் கூறப்பட்டது.

ககூ-ம் அதி. சான்றுண்மை

(தே - ப - ரை)—(சால்புடையவர்) இன்னு - (தமக்கு) துன்பந் தருமவைகளை, செய்தார்க்கும் - செய்தவர்களுக்கும், இனியவே - இன்பந்தருமவைகளையே, செய்பாக்கால் - செய்யாவிடின் சால்பு - அச்சால்புடைமை, என்ன பயத்தது - (வேறே) என்ன பயனுடைத்து.

அ இன்மை பொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சால்பென்று சொல்லப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின் ஒருவனுக்கு நல்குரவு இளிவாகாது, எ-று

தளராமை காட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மைதானுக வுபசரித்துக கூறினுா. சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுத லுடையரென்பதாம.

(தே - ப - ரை.)—சால்பு என்னும் - சால்பென்று சொல்லப்படும், திண்மை - வலிமை, உண்டு ஆகப் பெறின் - உண்டாகப் பெற்றால், ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இன்மை - வறுமையால் வருவது, இளிவு அன்று - இகழ்வாகாது

௯. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

(பரி-ரை.) எ-து,—சால்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்று சொல்லப்படுவார் ஏனையகடலுங் கரையுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும், தாந்திரியார், எ-று.

சான்றாண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்றலின் அஃதுடையாரைக் கரையாக்கியுங் கூறினார்: *"பெருங்கடற் காழி யனையன் மாதோ" என்றார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—சான்றாண்மைக்கு - சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு), ஆழி எனப்படுவார் - கரையென்று சொல்லப்படுவார், ஊழி பெயரினும் - (மற்றைக் கடலும் கரையுள் நில்லாமல்) காலம் வேறுபட்டாலும், தாம் பெயரார் - தாம் வேறுபடார்.

---

* புறநானூறு, ௩௩௦.

௯௦௦-ம் அதி. பண்புடைமை சஎள்

௯௦. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—பலகுணங்களானு நிறைந்தவர் தந்தன்மை குன்றுவராயின் மற்றை யிருநிலத்தாலுந் தன்பொறையைத் தாங்காதாய் முடியும், எ-று.

தானுமென்னு மெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவர்க்கது குன்றாமையும் அதற்கது தாங்கலும் இயல்பாகலான், அவையென்றுமொன்று முனவாகா நின்றனவென்பது தோன்றநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர்துணையாக வருதலான் அதுவும் அது தாங்கலாற்றாதென் றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவற்றானிறைந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சான்றவர் - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்தவர், சான்றாண்மை - (தமது) தன்மை, குன்றின் - குன்றுவராயின், இரு நிலந்தான் - மற்றைப்பெரிய பூமிதானும், பொறை - (தன்) பாரத்தை, தாங்காது - தாங்காதாய் முடியும்

௧00-ம் அதிகாரம்—பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளிற் றம்வழுவாதுநின்றே எல்லாரியல்புகளு மறிந்தொததொழுகுதல்; * "பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகல்" என்றார் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாவர்மாட்டு மெளியசெவ்வியராதலால் அரிதாய பண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெய்துதல் எளிதென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-று.

குணங்களா னிறைந்து செவ்வியெளியரு மாயக்காற் பண்புடைமைதானே உளதா மாகலின், எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல்லாம் வசிகரித்தற்பயத்த தாகலின் அதனைத் தொல்லோர்சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அதனை யெளிதி னெய்துதற்கு இது நூலோரோதிய வுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத்துக் கூறினார்.

(தே - ப - ரை.)—யார் மாட்டும் - யாவரிடத்தும், எண் பதத்தால் - எளியசமயத்தரா யிருந்தால், பண்பு உடைமை என்னும் -

---

* கலி, நெய்தல், கக.

பண்புடைமை யெனப்படுகின்ற, வழக்கு-(அரிதாகிய) நல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எளிது—, என்ப - என்று சொல்லுவர் (நூலோர்).

உ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்மே லன்புடையனாதலும் உலகத்தோடமைந்த குடியின்கட் பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும் ஒருவனுக்குப் பண்புடைமை யென்று உலகத்தார் சொல்லும் நன்னெறி, எ-று.

அமைதல் - ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறந்தார்செயலை. தனித்தவழி ஆகாது இரண்டுங்கூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முற்றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டன. இவை யிரண்டொட்டானும் பண்புடையராதற் காரணம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அன்பு உடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடையதனாலும், ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அமைந்தகுடியிற் பிறத்தலும் (ஆகிய), இவ்விரண்டும்—, பண்பு உடைமை என்னும் - (ஒருவனுக்கு) பண்புடைமை யென்று (உலகத்தார்) சொல்லும், வழக்கு - நல்வழி.

ந. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—செறியத்தகாத வுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோ டொப்பாகாமையின் அது பொருந்துவதன்று; இனிப் பொருந்துவதாய வொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பா லொத்தல், எ-று.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின் உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படு மொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலையுதலில்லா வுடம்பொத்தலன்று வேறன்றி நிலையுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினை யுடையனாக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உறுப்பு ஒத்தல் - (நெருங்கத்தகாத) உடம்பாலொத்தல், மக்கள் ஒப்பு அன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லமனிதரோடு (ஒப்பாகாமையால்) பொருந்துவதன்று ; ஒப்பது ஆம் - (இனி) பொருந்துவதாகிய, ஒப்பு-ஒப்பாவது, வெறுத்தக்க-நெருங்கத்தக்க, பண்பு ஒத்தல் - பண்பாலொத்தல்.

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந் தமக்கும் பயன்படுத லுடையாரது பண்பினை உலகத்தார் கொண்டாடா நிற்பர், எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஈண்டுக் காரணப்பொருட்டு; நயனொடு நன்றிபுரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப் பாராட்டு மென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நயன் - நீதியையும், நன்றி - அறத்தையும், புரிந்த - விரும்புதலால், பயன் உடையார் - (பிறர்க்குந் தமக்கும்) பயன்படுதலுடையவரது, பண்பு - பண்பை, உலகு - உலகத்தார், பாராட்டும் - கொண்டாடா நிற்பர்.

ரு. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(பரி-ரை.) எ-து.—தன்னையிகழ்தல் ஒருவர்க்கு விளையாட்டின் கண்ணும் இன்னாது; ஆகலாற் பிறர்பாடறிந் தொழுகுவார் மாட்டுப் பகைமையுள் வழியும் அஃதுள தாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன, எ-று.

பாடறிவா ரெனவே, அவ்வின்னாமை யறிதலும் பெற்றாம். அதனையறிந்தவர் பின் அதுசெய்யார் இனியவே செய்வா ரென்பது கருதது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரண்டுதொடருந் தம்மு ளியையாம லுரைப்பாரும், இன்னா

தென்னுஞ் சொற்குப் பிறவாதென் றுரைப்பாரு மாயினர்.

(தே - ப - ரை.)—இகழ்ச்சி - (தன்னை) இகழ்தல், நகை யுள்ளும் - (ஒருவனுக்கு) விளையாட்டினிடத்தும், இன்னாது - துன்பந் தருவதாம்; (ஆகலால்), பாடு அறிவார்மாட்டு - (பிறர்) இயல் பறிந்து நடப்பவரிடத்து, பகையுள்ளும் - பகையுள்ளவிடத்தும், பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புகளே, உள - உண்டாவனவாம்.

சு. பண்புடையார் பட்டுண் டுலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பண்புடையார்கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்று முண்டாய் வாராநின்றது; அணைப்படுதே லில்லையாயின், அது மண்ணின்கட் புக்கு மாய்ந்துபோவதாம், எ-று.

படவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு—ஆகுபெயர். மற்றைப்பண்பில்லார் சார்பன்மையின் ஓர் சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்கு மாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. இவை நான்குபாட்டானும் அதனை யுடையார துயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பண்பு உடையார் - பண்புடையவரிடத்தே, பட்டு - படுதலால், உலகம் - உலகியல், உண்டு - (எக்காலும்) உளதாய் வராநின்றது; இன்றேல்-(அங்கேபடுதல்) இல்லையாயின், அது - அவ்வுலகியல், மண் புக்கு - மண்ணின்மேல் புகுந்து, மாய்வது - மாய்ந்துபோவதாம்.

எ. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நன்மக்கட்கேயுரிய பண்பில்லாதவர் அரத்தின் கூர்மைபோலுங் கூர்மையையுடையரேயாயினும் ஓரறிவிற்றாயமரத்தினையொப்பர், எ-று.

அரம்—ஆகுபெயர். ஓரறிவு - ஊற்றினையறிதல். உவமையிரண்டனுள் முன்னது தான் மடிவின்றித் தன்னையுற்றபொருள்களை மடிவித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது ; ஏனையது விசேடவறிவின்மையாகிய பண்புபற்றிவந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கட்பண்பின்மையின், அதுதானுமில்லையென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—மக்கள் - (நல்) மக்களுக்கே (உரிய), பண்பு இல்லாதவர்—, அரம் போலும் - அரத்தைப்போலும், கூர்மையர் ஏனும் - கூர்மையை யுடையரேயாயினும். மரம் போல்வர் - (பரிசத்தை அறிதலென்னும் ஓரறிவினதாகிய) மரத்துக்கொப்பாவர்.

அ. நண்பாற்றா ராகி நயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றா ராதல் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மொடு நட்பினைச்செய்யாது பகைமையைச் செய்தொழுகுவார் மாட்டும் தாம் பண்புடையரா யொழுகாமை அறிவுடையார்க்கிழுக்காம், எ-று.

நயம் - ஈரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமைக்கிடனாதல் தோன்ற நின்றது. அதனைச்செய்யிற் றாமும் அவர் தன்மையராவரென்பார், கடையென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—நண்பு-நட்பினை, ஆற்றார் ஆகி - (தம்மோடு) செய்யாதவராகி, நயம் இல - பகைமையை, [ஈரமில்லாமையை

யென்றபடி]. செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்தும், பண்பு ஆற்றார் ஆதல் - (தாம்) பண்புடையராய் நடவாமை, கடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழுக்காம்.

கூ. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பண்பின்மையான் ஒருவரோடுங்கலந்து உண்மகிழ்

தன்மாட்டாதார்க்கு மிகவும் பெரிய ஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதினும் இருளின்கட் கிடந்ததாம், எ-று.

எல்லாரோடுங் கலந்தறியப் பெருமையிற் பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியாதென்பார், உலக மிருளின்கட் பட்ட தென்றார். பாழ்பட்டன்றிருளென் றுபாடமோதி, இருணிலைத்தன்றென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—நகல் வல்லா அல்லார்க்கு - பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடுகலந்து) உண்மகிழ்தல் மாட்டாதவர்க்கு, மா இரு ஞாலம் - மிகவும் பெரியபூமியானது, பகலும் - (இருளில்லாத) பகற்பொழுதினும், இருட்பால் - இருளினிடத்தே, பட்டன்று - கிடந்ததாம்.

க0 பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து.—பண்பிலாதவன் முன்னைநல்வினையா லெய்திய பெரியசெல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடுதல் நல்ல வான்பால் ஏற்ற கலத்தின் குற்றத்தால் இன்சுவைத்தாகாது கெட்டாற்போலும், எ-று.

கலத்தீமை யென்பது மெலிந்துநின்றது. தொழிலுவம மாகலின் பொருளின்கண் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்குமாறறிலனுதற்றோன்றப் பெற்ற வென்றும் எல்லாப்பயனுங் கோடற்கேற்ற இடனுடைமை தோன்றப் பெருஞ்செல்வ மென்றுங் கூறினர். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனுன் வருகின்ற அதிகாரப் பொருண்மையுந் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. இவை நான்குபாட்டானும் அஃதில்லார திழிவு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—பண்பு இலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற - (முன்னை நல்வினையினால்) அடைந்த, பெருஞ் செல்வம்—, (அக்குற்றத்தால் ஒருவர்க்கும் பயன்படாது கெடுதல்), நல் பால் - நல்ல (பசுவின்) பால், கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது, தீமையால் - குற்றத்தால், திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும்.

61

க0க-ம் அதிகாரம்—நன்றியில் செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத லில்லாத செல்வத் தினதியல்பு. உடையானது குற்றஞ் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. அதி காரமுறைமை மேற்றேற்றுவாய் செய்வதனுற் பெற்றும்.

க. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(பரி - ரை.) எ-து,—தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற் கேதுவாய பெரும்பொருளையிட்டுவைத்து உலோபத்தால் அதனை யுண்ணுதவன் உள னயினுஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனுற் செயக்கிடர்ததோ ருரிமை யின்மையான், எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணுதல் அதனுனைம்புலன்களா லும் நுகர்தல். வாய்சான்ற பெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண் ணுது செத்தவழி அதன்கண் அவனுற் செயக்கிடந்ததோ ருரிமை யில்லையாக லான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென் றுரைப்பினு மமையும். இதற் குச் செத்தானென்ப ரா எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—வாய் சான்ற - (தம்) மனையிடமெல்லாம் நிறைதற்கு ஏதுவாகிய, பெரும் பொருள் - பெரியபொருளை, வைத்தான் - (சம்பாதித்து) வைத்தவனுகி, அஃது - அதனை, உண் ணு ன் - (உலோபத்தால்) அனுபவியாதவன், (உளனுயினும்), செயக் கிடந்தது - (அதனிடத்து அவனுலே) செயக்கிடந்ததோ ருரிமை யானது, இல் - இல்லை (ஆதலால்), செத்தான் - செத்தவனேயாவன்.

உ பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானு மாணுப் பிறப்பு.

(பரி - ரை) எ-து,—பொருளொன்று முண்டாக அதனு லெல்லா முண் டாமென்றறிந்து அதனை ஈட்டிப் பின் பிறர்க்கீயாது பற்றுள்ளஞ்செய்யு மயக் கத்தாலே ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப் புண்டாம், எ-று.

இருமையினு மெய்து மின்பங்கள் பலவுமடங்க எல்லாமென் றும், ஈட்டு

தற்கு முன்னுண்டாய வறிவு பின்மயக்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண் டாயிருக்கப் பிறர்பசி கண்டிருத்த தீவினைபற்றி உணவுக ளுளவாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப்புளதா மென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை.)—பொருளான் - பொருளொன்றினால், எல் லாம் ஆம் என்று - எல்லாம் உண்டாகும் என்று (அறிந்து), (அத னைச்சம்பாதித்து), ஈயாது இவறும் - (பின்பிறர்க்கு) கொடாது

௯௱௨௰௨ம் அதி· நன்றியில்செல்வம் ௬௨௭

உலோபத்தனஞ் செய்யும், மருளான் - மயக்கத்தினாலே, மாணாப் பிறப்பு - நிறைதலில்லாத (பேய்) பிறப்பு, ஆம் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாம்.

௩. ஈட்ட மிவறி வேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் பிறரின்மிக வீட்டுது மென்று பொருளின ஈட் டன் மாத்திரத்தையே விரும்பி அதன்பயனாய புகழை விரும்பாத மக்களது பிறப்பு நிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணையே, எ-று.

இசை இருமைக்கு முறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனையே வேண்டல் செய்யாது ஈட்டற் றுன்பத்தையும் காத்தற் றுன்பத்தையும் வேண் டிய வறிவின்மைபற்றி, நிலக்குப்பொறை யென்றார். பிறப்பென்றது அதற் குரிய வுடம்பினை.

(தே - ப - ரை)—ஈட்டம் - (பிறரின்மிக) சம்பாதிப்போ மென்று, இவறி - (பொருள் சம்பாதித்தன் மாத்திரத்தையே) விரும்பி, இசை வேண்டா ஆடவர் - (அதன்பயனாகிய) புகழை விரும்பாத மக்களது, தோற்றம் - (பேய்) பிறப்பு, நிலக்கு பொறை- பூமிக்குப் பாரமேயாம்.

---

௪. எச்சமென் றென்னெண் ணுங் கொல்லோ வொருவரா னச்சப் படாஅ தவன்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொருளு மீந்தறியாமையின் ஒருவராலும் நச்சப்

பதேலில்லாதவன் தானிறந்தவழி ஈணடொழிந்து நிற்பதாக யாதனைக் கருதுமோ? எ-று.

ஈண்டொழிந்து நிற்கும்புகழ் ஈவான்மேலன்றி நில்லாமையின் அவனுக் கதனோடியாது மியைபில்லையென்பார், என்னெண்ணுங் கொல்லோவென்றார். ஓகாரம் அசை. இவை மூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஒருவரான் - (ஒருபொருளுங் கொடுத்து அறியாமையால்) ஒருவராலும், நச்சப்படாதவன் - இச்சிக்கப்படாதவன், (தான் இறந்தவிடத்து), எச்சம் என்று - (இங்கே) ஒழிந்து நிற்பதாக, என் எண்ணுங்கொல் - எதை நினைப்பானோ?

சஅச   ௧00௯-ம் அதி॰ நன்றியில்செல்வம்

௫. கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்க் கீவதும் தாநுகர்வதுமாய இரண்டுசெய்கையு முடைய ரல்லாதார்க்குப் பலவாக வடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்று மில்லை, எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ் சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது. அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மே னின்றது. ஒன்று மில்லார்போலப் பயனிரண்டு மிழத்தலின், இல்லென்றார்.

(தே - ப - ரை.)—கொடுப்பதூஉம் - (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய்ப்பதூஉம் - (தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய, (இரண்டு செய்கையும்), இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி உண்டாயினும் - கோடிப்பொருள் உண்டாயினும், இல் - (ஒன்றும்) இல்லை.

௬. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வரன் றக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தானுங்காணுய் அதன்மேலுந் தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனை ஈதலியற்கை யிலனுயினன் இரண்டுஞ் செய்தற் கிடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய், எ-று.

தகுதி - தானங் கோடற் கேற்புடைமை. ஏதம்—ஆகுபெயர். நுகரப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோயென்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தல் முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென் றுரைப்பாருமுளர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—தான் துவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனாகி, (அதன்மேலும்), தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்டியது) ஒன்றை, ஈதல் இயல்பு இலாதான் - கொடுத்தற்றன்மை யில்லாதவன், பெருஞ்செல்வம் - (அவ்விரண்டுஞ் செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) பெரிய செல்வத்திற்கு, ஏதம் - ஒருநோய்.

எ. அற்றார்க்கொன் றாற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருபொருளு மிலராயினார்க்கு அவர் வேண்டிய
ஈக் கொடாதானது செல்வம் நோன்மைகழிதல் பெண்டிரின்மிக்க

நலத்தினைப்பெற்றாளொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநனின்றித் தமியளாய் மூத்ததனையொத்தது, எ-று.

நலம்—வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்கு பெறுதலரிதாகலின், பெற்றாளென்றார். கொடுப்பாரும் கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோ டொப்புமை கூறினமையின், தானும் மேற்பாலுமேயன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று

(தே-ப ரை)—அற்றார்க்கு-(ஒருபொருளும்) இலராயினார்க்கு, ஒன்று-(அவர் வேண்டியது) ஒன்றை, ஆற்றாதான் - கொடாதவனது, செல்வம் - செல்வமானது (வீணாகக்கழிதல்), மிகநலம்பெற்றாள்-(அழகு குணமுதலிய) மிகுந்த நலத்தினைப் பெற்ற வொருத்தி, (கொடுப்பாரில்லாமையினாலே), தமியள் - (கணவனில்லாமல்) ளாய், மூத்தற்று - மூத்ததனை மைத்து

அ நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று

(பரி-ரை) எ-து —வறியார்க்கணியனாயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையின் அவரா னச்சப்படாதவன் செல்வமெய்துதல் ஊரிடை நிற்பதோர் நச்சு மரம் பழுத்தாற்போலும், எ-று

நடுவூரென்பது பின்முன்னாகத் தொக்கவாறும் வேற்றுமைத்தொகை. அண்மையுடைமைகளாற் பயனில்லை யென்பதாம்

(தே-ப-ரை)—(வறிய ரானுக்குச் சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையால்), நச்சப்படாதவன்- (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன், செல்வம்-செல்வம் (பெறுதல்), நடுவூருள் - ஊர்நடுவுள்ள, நச்சுமரம் - எட்டி மரம், பழுத்தற்று - பழுத்தலைபோலும்

கூ அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்

(பரி ரை) எ-து,—ஒருவனை கொடாமைப்பொருட்டுச் சுற்றத்தார் நட்டாரகண் அன்பு செய்தலை யொழிந்து வேண்டுவன துகராது தன்னைச் செறுத்து வறியார்க்கு ஈதல் முதலியவறத்தை நினைப்பதுஞ் செய்யாது ஈட்டிய வொள்ளியபொருளைக் கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார் பிறர், எ-று.

பயனுய அறனும் இன்பமுஞ் செய்துகொள்ளாதானுக்குப் பொருள் உள்ளது ஈட்டற்றுன்பமே யென்பது தோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவன்வழியினுள்ளார்க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறரென்றுங் கூறினார்.

ச அகூ ௧0௨-ம் அதி. நாணுடைமை

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்), அன்பு ஒரீஇ - (கொடாதிருத் தற்பொருட்டுச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்பு செய் வதனை ஒழிந்து, தன் செற்று - (வேண்டுவன அனுபவியாமல்) தன்னைவருத்தி, அறன் நோக்காது - (வறியவர்க்குக் கொடுத்தலாதி யாகிய) அறத்தை நினையாமல், ஈட்டிய ஒள் பொருள் - சம்பாதித்த ஒள்ளியபொருளை, பிறர் கொள்வார் - அன்னியர் (கொண்டுபோய்ப் பயன்) கொள்ளுவார்.

---

௧0. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினை யுடையவரது நிற் குங்காலஞ் சிறிதாய வறுமை உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம் வறுமை மிக்காற்போல்வதோ ரியல்பினை யுடைத்து, எ-று.

துனி-வெறுப்பு; அதனைச் செய்தலாற் றுனியெனப்பட்டது. யாவர்க் கும் பயன்பட்டார் அதனான் வறியராய வழியும் அவ்வறுமை கடிதினீங்கு தலிற் பின்புஞ் செல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமையாற் பெறப்பட் டது; படவே, நன்றியில்லாத செல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதென்ப தாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையில் வெறுப்பு மாரி வறக் கூர்ந்தனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமை மேலும் ஓர்பொருட்டொடர்பு படாமலுரைப்பாருமுளர். இவை நான்குபாட்டானும் அசசெல்வத்தது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—சீர் உடை - புகழுடைத்தாகிய, செல்வர் - செல்வத்தினை யுடையவரது, சிறு துனி - (நிற்குங்காலம்) சிறிய வறுமை, மாரி - (உலகத்தையெல்லா நிலைநிறுத்துகிற) மேகம், வறம் கூர்ந்து அனையது - வறுமை மிகுந்தது போல்வதோ ரியல் பினை, உடைத்து - உடையது

௧0௨-ம் அதிகாரம்—நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்பு முதலிய குணங்களா லுயர்ந்தோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையராந்தன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
லல்லவர் நாணுப் பிற.

க0உ-ம் அதி. நாணுடைமை சஅஎ

(பரி-ரை.) எ-து,—நன்மக்களுநாணுவது இழிந்த கருமங் காரணமாக நாணுதல்; அஃதன்றி மனமொழிமெய்கள ஒடுக்கத்தான் வருவனவோ வெனின், அவை அவரளவல்ல அழகிய நுதலினையுடைய குலமகளிர் நாண்கள், எ-று.

பிற குலமகளிர் நாணென்றதனான் ஏனையது நன்மக்க ளுணென்பதும், நாணுதலென்றதனாற் கருமத்ததிழிவும், பெற்றாம். திருநுதனல்லவரென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏதுப்பன்மைபற்றிப் பிறவென்றார். இனி அற்றமறைத் தன் முதலியன பொதுமகளிர் நாணேடொக்குமென் றுரைப்பாரு முளர். அவர்க்கு நாண கேடு பயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர் பெய ராற் கூறப்படாமையானும், அஃதுரையன்மையறிக. இதனான் நாணின திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நாணு - (நன்மக்களது) நாணுவது, கருமத்தால் நாணுதல் - (இழிந்த) கருமங்காரணமாக நாணுதலாம் ; பிற- அதல்லாமல் (மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருகிற) நாணங்கள், திருநுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகளிர், நாணு - நாணங்கள் போலும்.

உ. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து —ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க் கெல்லாம் பொது; நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவை யல்ல, எ-று.

ஒழிந்தன—உறக்கமும் அச்சமும காமமும். சிறப்பு—அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—ஊண் - உண்டியும், உடை - ஆடையும், எச்சம் - (உறக்கம் காமம் அச்சம் என்பன) ஒழிந்தவைகளும், உயிர்க்கு எல்லாம்-(மக்கள்) உயிர்க்கெல்லாம், வேறு அல்ல-பொது வாம்; மாந்தர் சிறப்பு - நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது, நாண் உடைமை - நாணமுடைமையாம், (அவையல்ல).

---

௩. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத் தமக்கு நிலைக்கள னாகக்கொண்டு அதனைவிடா; அதுபோலச் சால்பு நாணென்னு நன்மைக் குணத்தைத் தனக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனை விடாது, எ-று.

௪௮௮ கOஉ-ம் அதி. நாணுடைமை

உடம்பென்பது சாதியொருமை நன்மை—ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெய்தாதவாறு போலச் சால்பு நாணோடு கூடியல்லது பய னெய்தா தென்பதாம். ஊனைக் குறித்தவென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—உயிர் எல்லாம் - எல்லாவுயிர்களும், ஊனை - உடம்பை, குறித்த - (தமக்கு) இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாவாம்; (அதுபோல்), சால்பு-(நற்குணங்களின்) நிறைவானது, நாண் என்னு நன்மை - நாணென்கிற நற்குணத்தை, குறித்தது- (தனக்கு) இருப்பிடமாககொண்டு அதனைவிடாது.

---

௪. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கஃ தின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—சான்றோர்க்கு நாணுடைமை யாபரணமாம்; அவ் வாபரண மில்லையாயின் அவர் பெருமிதத்தையுடைய நடை கண்டார்க்குப் பிணியாம், எ-று.

அழகு செய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற் கருமையிற் பிணியென்

றங் கூறினர். ஓகாரவிடைச் சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன. இவை மூன்றுபாட்டானும் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—சான்றோர்க்கு - நற்குண நிறைந்தோர்க்கு, நாண் உடைமை - நாணமுடைமை, அணி அன்றோ - ஆபரணமாம்; அஃது இன்றேல் - அவ்வணி இல்லையாயின், பீடு நடை - (அவர்) பெருமிதநடை, பிணி அன்றோ - (கண்டவர்க்கு) நோயாம்.

ரு. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர்க்கு வரும்பழியையுந் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரை உலகத்தார் நாணுக் குறைவிடமென்று சொல்லுவர், எ-று.

ஒப்பமதித்தல்-அதுவுந் தமக்கு வந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடையார் பெரியாராகலின், அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வரென்பதாம். இதனால் அதனை யுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—பிறர் பழியும் - பிறர்க்குவரும் பழியையும், தம் பழியும் - தமக்குவரும் பழியையும், நாணுவார் - (ஒப்பாக மதித்து) நாணுவாரை, உலகு - உலகத்தார், நாணுக்கு—, உறை பதி என்னும் - இருப்பிடமென்று சொல்லுவர்.

கOஉ-ம் அதி. நாணுடைமை சஅங

சு. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—உயர்ந்தவர், தமக்கேமமாக நாணினைக் கொள்வ), அகன்றஞாலத்தைக் கொள்ள விரும்பார், எ-று.

பழி பாவங்கள் புகுதாமற் காத்தலின், வேலியென்றார். நாணும்ஞாலமுந் தம்முண்மாறுயவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவைபுகுது நெறியாய

ஞாலத்தினைக்கொள்ள விரும்பா ரென்பதாம். மன்னும் ஒவும் அசை. நாணு
டைய வேலியைப் பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—மேலாயவர் - உயர்ந்தவர், வேலி - (தமக்கு) காப்பாக, நாண் - நாணத்தை, கொள்ளாது - கொள்வதல்லாமல், வியன் ஞாலம் - பரப்பான பூமியை, பேணலர் - கொள்ள விரும்பார்.

எ. நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ணாண்டுறவார் நாணாள் பவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நாணின து சிறப்பறிந்து அதனை விடாதொழுகுவார் அந்நாணு முயிருந் தம்முண் மாறுபட்டவழி நாணசிதையாமற் பொருட்டு உயிரை நீப்பர், உயிர் சிதையாமற் பொருட்டு நாணினை நீக்கார், எ-று.

உயிரினும் நாண் சிறந்ததென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர் செயல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நாண் ஆள்பவர் - நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாதுநடப்பவர், (அந்நாணும் உயிரும் கூடிநிற்க மாட்டாத விடத்து), நாணால் - நாண் சிதையாமற்பொருட்டு, உயிர் துறப்பார் - உயிரை நீக்குவார் ; உயிர் பொருட்டால் - உயிர்சிதையாமற் பொருட்டு, நாண் துறவார் - நாணினை நீக்கார்.

அ. பிறர்நாணத் தக்கது தானாணா னாயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—கேட்டாருங் கண்டாரு நாணத்தக்க பழியை ஒருவன் தானாணாது செய்யுமாயின், அந்நாணமை அவனை அறம் விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தினை யுடைத்து, எ-று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிறரென்றார். நாணு டையை யில்லாதானை அறஞ்சாரா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும், நாணத் தக்கது - நாணத்தக்கபழியை, தான் நாணான் ஆயின் - (ஒருவன்)

தான் நாணுதுசெய்வானுயின், (அங்ஙாணுமை), அறம் நாணத் தக்கது - அறமானது (அவனை) விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை, உடைத்து - உடையது.

கூ. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக் கொழுக்கம பிழைக்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன் குடிபிறப் பொன்றனையுங் கெடுக்கும்; ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவனலம் யாவற்றையுங் கெடுக்கும், எ-று.

சிற்றல் ஒருபொழுதும் ?யகாமை. நலம் சாதியொருமை யாகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனமென் றிவற்றான் வந்தனவெல்லாங் கொள்ளப்படும். ஒழுக்க அழி வினும் நாணழிவு இறப்பத் தீதென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—கொள்கை - ஒழுக்கம், பிழைப்பின்-(ஒருவனுக்கு) வழுவு மாயின், (அவ்வழுவு), குலஞ் சுடும் - (அவன்) குடிப் பிறப் பொன்றையும் கெடுக்கும்; நாண் இன்மை - நாணில்லாமை, நின்றக்கடை - (ஒருவன்கண்ணே) நின்றவிடத்து, (அந்நிலை), நலம் - (அப்பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் என்பனவைகளால் அவனுக்குவரும்) நலம்யாவையும், சுடும் - கெடுக்கும்.

கO. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணா லுயிர்மருட்டி யற்று.

(பரி - ரை.)-எ-து,—தம்மனத்தின்கண் நாணில்லாத மக்கள் உயிருடையார் போன்றியக்குகின்ற வியக்கம் மரத்தாற் செய்த பாவை இயந்திரக் கயிற்றினுைய தன்னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினாற்போலும், எ-று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவை யியக்கம் போல்வதல்லது உயிரியக்க மன்றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் நாணில்லார திழிவு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—அகத்து-(தம்) மனத்தில், நாண்-நாணத்தை, இல்லார் - இல்லாதமக்கள், இயக்கம் - (உயிருடையவர் போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு, மரப்பாவை - மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பாவை, நாணால் - எந்திரக் கயிற்றினாலாகிய (சஞ்சரிப்பால் உயிர்-உயிருடையதாக, மருட்டியற்று - மயக்குதல் போலும்,

---

க0௩-ம் அதிகாரம்—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன் றான்பிறந்த குடியை உயரச்செய்தலின் றிறம். இது தாழ்வின்கண் ஞுணுதலுடையாக குலதாவதாகலின் நாணுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடுடைய தில்

(பரி-ரை) எ-து—தன்குடி செயதற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கரும முடியாமையின் எண்ணிய கருமஞ் செயற் கியான் கையொழியே னென்னும் ஆளவினைப் பெருமைபோல ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடைய பெருமை பிறி தில்லை, எ-று.

குடிசெயதற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாய கருமஞ் செயலாற் செல்வமும் புகழுமெய்தி குடியுயருமாகலின், பீடுடைய தில லென்றார். குடிசெயதற கருமமே நடத்தலால், தனகருமஞ் செயயவென றும் பிறகருமஞ் செயயவென்று முரைப்பாருமுளர், தன கருமமும் அதுவே யாகலானும், பிறரேவல செய்தல தலைமையன்மையானும், அவையுரை யன்மை யறிக.

(தே - ப - ரை)—ஒருவன்—, (தனகுடி செயதற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமைபால்), கருமம் செய - அக்கருமஞ் செய்தற்கு, கைதூவேன் என்னும் - கையொழியேனென்கிற, பெருமையின் - முயற்சிப் பெருமைபோல, பீடு உடையது - மேம் பாடுடைய பெருமை, இல - (அவனுக்கு) இல்லை

---

௨ ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(பரி-ரை.) எ-து,—முயற்சியும் நிறைந்த வறிவு மென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையறாத கருமச்செயலால் ஒருவன் குடியுயரும், எ-று.

நிறைதல்—இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடேகூடி நிரம்புதல். ஆள்வினை மடிபுகுதாமற் பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயர்தற்கேற்ற செயல்களும் அவைமுடிக்குந் திறமும் பிழையாம லெண்ணுதற்பொருட்டு. இவை யிரண்டும் பரட்டாலும் அச்செயற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—ஆள்வினையும் - முயற்சியும், ஆன்ற அறிவும் - நிறைந்தவறிவும், என இரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய, நீள் வினையான் - ஓய்வு இல்லாத கருமச்செயலால், குடி - (ஒருவனது) குடி, நீளும் - உயரும்.

சகூ௨ கo௩-ம் அதி· குடிசெயல்வகை

௩. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—என் குடியினை யுயரச்செய்யக்கடவே னென்று கொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின் முயலும் ஒருவனுக்குத் தெய்வம் ஆடையைத் தற்றுக்கொண்டு தான் முந்துற்று நிற்கும், எ-று.

முயற்சியை அதன் காரணத்தாற் கூறினார். தற்றுதல் - இறுகவுடுத்தல். முன்னடப்பார்செயல் நியதிமே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—குடிசெய்வல் என்னும் - (என்) குடியினை உயரச்செய்யக்கடவேனென்று கொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின் முயலுகிற), ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தெய்வம் - தெய்வமானது, மடி - உடையை, தற்று - இறுக வுடுத்திக்கொண்டு, தான்—, முந்துறும் - முன்னே யுற்று நிற்கும்.

---

௪. சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்குடிக்காம் வினையை விரைந்து முயல்வார்க்கு அவ் வினை முடிக்குந்திறம் அவர் சூழவேண்டாமற் றானே முடிவெய்தும், எ-று.

குடி—ஆகுபெயர். செயவ முந்துறுதவாற் பயன்கூறியவாறு. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வந் துணையாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—தம் குடியை - தங்குடிக்காந் தொழிலை, தாழாது - விரைந்து, உஞற்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு, (அத் தொழில் முடிக்கும் விதம்), சூழாமல - ஆலோசிக்கவேண்டாமல், தானே முடிவு எய்தும் - தானே முடிவுபெறும்.

---

௫. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு

(பரி-ரை.) எ-து,—குற்றமாயின செய்யாது தன்குடியை யுயரச்செய் தொழுகுவானை அவனுக்குச் சுற்றமாக வேண்டித் தாமே சென்று சூழ்வர் உலகத்தார், எ-று.

குற்றமாயின—அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பய னெய்தலுளராகி யாவருஞ்சென்று சார்வ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—குற்றம் இலன் ஆய் - குற்றமானவை செய் திலனாகி, குடி செய்து - (தன்) குடியை உயரச்செய்து, வாழ்வானை -

வாழ்கின்றவனை, சுற்றம் ஆ - (அவனுக்கு) உறவாகவேண்டி, உலகு- உலகத்தார், சுற்றும் - (தாமே சென்று) சூழ்வர்.

௬. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு நல்ல ஆண்மையென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவது தான் பிறந்த குடியினையாளுந் தன்மையைத் தனக்குளதாக் கிக்கோடல், எ-று.

போர்தொழில் வீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியினை யாளுந்தன்மை—குடியிலுள்ளாரை யுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச் செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும்.

(தே - ப - ரை.)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, நல்ல ஆண்மை என்பது - நல்ல ஆண்மையென்று (உயர்த்தி) சொல்லப்படுவது, தான் பிறந்த—, இல் ஆண்மை - குடியை ஆளுதற் றன்மையை, கொளல் - (தனக்கு) உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல்.

௭. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(பரி-ரை) எ-து,—களத்தின்கட் சென்றார் பலராயினும் போர்தாங்குதல் வன்கண்ணர் மேலதானாற்போல, குடியின்கட் பிறந்தார் பலராயினும் அதன் பாரம் பொறுத்தல் அது வல்லார் மேலதாம், எ-று.

பொருட்கொக்கவேண்டுஞ் சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன்குமதிக்கப் படுவோர் அவரே யென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அது செய்வார் செய்துஞ் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அமரகத்து - களத்தினிடத்து, (சென்றவர் பலராயினும் போர்தாங்குதல்), வன் கண்ணர் போல - சூரர் (மேலாகுதல்) போல, தமரகத்தும் - குடியினிடத்தும், (பிறந்தவர் பலராயினும்), பொறை - (அதன்பாரம்) பொறுத்தல், ஆற்றுவார் மேற்றே - வல்லவர்மேலதேயாம்

அ. குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்

௲௨௬ ௯௭௰௩-ம் அதி. குடிசெயல்வகை

(பரி-ரை.) எ-து,—தங்குடியினை யுயரச்செய்வார் அச்செயலையே நோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைச் செய்துகொண்டு மானத்தையுங் கருதுவராயிற் குடி கெடும், ஆகலான் அவர்க்குக் காலநியதி யில்லை, எ-று.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல்-வெயில் மழை பனி யென்பன வுடைமை நோக்கிப் பின்னர்ச் செய்துமென் றொழிந்திருத்தல். மானங் கருதுதல்— இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேன் யானோ வென்று உட்கோடல். மேல் * "இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண் டும்பொழு" தென்றதுட்கொண்டு இவர்க்கு வேண்டுமோ வென்று கருதினும் அது கருதற்க வென்று மறுத்தவாறு.

(தே - ப - ரை)—மடிசெய்து - (குடியுயரச்செய்தலை நோக் காது காலத்தை நோக்கி) சோம்பல்செய்துகொண்டு, மானம் - மானத்தையும், கருத - நினைப்பாராகில், கெடும் - (குடி) கெடும்; (ஆதலால்), குடிசெய்வார்க்கு—, பருவம் - காலநியதி, இல்லை—.

கூ. இடும்பைக்கே கொள் கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—மூவகைத் துன்பமு முறற்பாலதாய தன்குடியை அவை யுறாமற்காக்க முயல்வானது உடம்பு அம்முயற்சித் துன்பத்திற்கே கொள்கலமா மதுவன்றி, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காத லில்லையோ?எ-று.

† "உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன் பெருமநிற்குறித்து வரு வேலே" என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என்குடிமுழுதுமின் புற்றுயவே நானிருமையுமெய்துதலான் இம்மெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்கு நன்றென்று முயலுமறிவுடையான் அஃதொருஞான்று மொழியாமைநோக்கி, இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவை யிரண்டினாலும் அவர் அது செய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—குடும்பத்தை - (தன்) குடியை, குற்றம் மறைப்பான் - (மூவகை) துன்பங்களும் அடையாமற்காக்க முயல் பவனது, உடம்பு—, இடும்பைக்கே - (முயற்சி) துன்பத்திற்கே, கொள்கலம் கொல - கொள் கலமா மல்லவோ, [இன்பத்திற் காகுத லில்லையோ?]

கய. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தூன்று
நல்லா ளிலாத குடி.

* மேலே, சஅ-ம் அதி. காலமறிதல், க ம் குறளிற் காண்க.

¦ புறநானூறு, உ௯0.

கOச-ம் அதி. உழவு சகஞ

(பரி-ரை.) எ-து.—துன்பமாகிய கவியம் புகுந்து தன்முதலைவெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்றி வீழாநிற்கும். அக்காலத்துப் பற்றுவன கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்லவாண்மகன் பிறவாத குடியாகிய மரம், எ-று.

முதல்—அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி வளர்ந்து பயன் படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலுமுடைமையின், மரமாக்கினர்; * "தாதை சிறை வாவலுறை தொன்மரமாக என்ன, ருங்குல னையவத னுட்பிறந்த வீரர், தாமகல்கட னுருக்கலை சாய்ப்பவரு நீசொ. ஙிமகன்மட வார்கள்கட னென்றெழுந்து போந்தால்." என்றார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இத னுன் அவரில்லாத குடிக்குளதாம் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—அடுத்து - தான்வீழும்போது) முட்டுக் கொடுத்து, ஊன்றும் - தாங்கவல்ல, நல் ஆள் - நல்ல வாண்மகன், இலாத - பிறவாத, குடி - குடியாகிய (மரம்), இடுக்கண் - துன்ப மாகிய (கோடரியானது), கால் - (தன்) முதலை, கொன்றிட-வெட்டிச் சாய்க்க, வீழும் - (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாநிற்கும்.

கO௪-ம் அதிகாரம்—உழவு.

அஃதாவது இருபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரியதாய உழுதற்றொழில். செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்கு முரித்து. இது, மேற்குடி யுயர்தற் கேதுவென்ற ஆள்வினை வகையாகலின், குடிசெயல்வகை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா
 லுழந்து முழவே தலை

(பரி-ரை.) எ-து —முதலான்வரும் மெய்வருத்த நோக்கிப் பிறதொழில் களைச் செய்துதிரிந்தும், முடிவில் ஏருடையார் வழியதாயிற்று உலகம். ஆத லான் எல்லாவருத்த முற்றும், தலையாயதொழில் உழவே, எ-று.

ஏர்—ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாற் பொருளெய்திய வழியும் உணவின்

பொருட்டு உழுவார்கட் செல்லவேண்டுதலிற் சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலக மென்றும், வருத்தமிலவேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர உழந்துமுழவே தலையென்றுங் கூறினர். இதனால் உழவினது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகம்—, சுழன்றும் - (உழுதலால் வரு மெய் வருத்தநோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும், ஏர்

* சீவகசிந்தாமணி, காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம், ௬.

க0ச-ம் அதி. உழவு

பின்னது - (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று ; அதனால்-ஆத லால்; உழந்தும் - (எல்லா) வருத்தமுற்றும், தலை - தலைமையாகிய (தொழில்), உழவே - உழுதலேயாம்.

௨. உழுவா ருலகத்தார்க் காணி யஃதாற்று
தொழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிறதொழில்கண் மேற் செல்வார் யாவரையுந் தாங்குதலால், அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவார், எ-று.

* "காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந் தொட்" டென்றாற்போல உழுவா ரென்றது உழுவிப்பார் மேலுஞ் செல்லும். உலகத்தாரென்றது ஈண்டிவரை யொழிந்தாரை. கலங்காம னிறுத்தற்கண் ஆணிபோறலின், ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. ஏகதேச வுருவகம். அஃதாற்றார் தொழுவரே யெல்லாம் பொறுத்தென்று பாடமோதி, அது மாட்டாதார் புரப் பார் செய்யும் பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத் தொழுவாரேயாவ ரென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—உழுவார் - உழுதலில் வல்லவர், அஃது ஆற்றாது - அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல், எழுவாரை எல்லாம்- (பிறதொழில்களின்மேல்) மேற்செல்வோர் யாவரையும். பொறுத்து - தாங்குதலால், உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய (தேர்க்கு), ஆணி-

௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—யாவரு முண்ணும் வகை உழுதலைச்செய்து அதனாற் றாமுமுண்டு வாழ்கின்றாரே தமக்குரியராய் வாழ்கின்றவர்; மற்றையாரெல்லாம் பிறரைத்தொழுது அதனாற் றாமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவர், எ-று.

மற்றென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமு மக்கட்பிறப்பினராய் வைத்துப் பிறரைத்தொழுது அவர் சிலகொடுப்பத் தமமுயிரோம்பி அவர்பின் செல்வார் தமக்குரியரல்ல ரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச்செய்து, உண்டு - (அதனால்தாமும்) உண்டு, வாழ்வாரே - வாழ்கின்றவர்களே, வாழ்வார் - (தமக்கு உரியராய்) வாழ்கின்றவர்; மற்றெல்லாம் - மற்றவரெல்லாரும், தொழுது - (பிறரை) தொழுது, உண்டு - (அதனால் தாமும்) உண்டு, பின் செல்பவர் - (அவரை) பின்செல்லுகின்றவர்.

பட்டினப்பாலை, அடி-௨௮௧-௪.

௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

(பரி-ரை.) இ-ள்,—அலகுடை நீழலவராய நெல்லினை யுடையராய தண்ணளியுடையோர பலவேந்தர் குடைநிழலாய மண் முழுவதினையுந் தம்வேந்தர் குடைக்கீழே காண்பர், எ-று.

அலகு - கதிர்; அஃதீண்டாகுபெயராய் நெல்மேலாயிற்று. உடைய வென்பது குறைந்து நின்றது. நிழல்போறலின் நீழலெனப்பட்டது நீழலவ ரென்றது இரப்போர்க்கெல்லாம் ...தமேருக்கி ஒற்றுமைபற்றித் தங்குடை யென்றார். குடைநீழலென்பதூஉம் ஆகுபெயர்; "...றைசான் மருங்கி

னின்றதன் பயனே" என்றதனுல் தர்மாசனுக்குக் கோரம் பெருக்கி மண் முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்ப ரென்பதாம்; † "இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு, முழவிடை விளைப்போர" என்றார் பிறரும்.

(தே - ப - ரை.)—அலகு உடை-(உழுதற்றொழிலால்) நெல்லை யுடையராகிய, நிழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பல குடை நீழ லும் - பலவேந்தர்குடை நிழலகிய (பூமிமுழுதையும்), தம் குடைக்கீழ் - தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழே, காண்பர்—.

ரு இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமையாறுழுதுண்டலை யியல்பாகவுடையார் பிற ரைத் தாமிரவார்; தம்மையிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கர வாது கொடுப்பர், எ-று.

செய்தென்பதற்கு ஏழுதலையெனவருவிக்க. கைசெய்தூண்மாலையவ ரென்பது ஒருஞான்றும் அழிவில்லாத செல்வமுடையரென்னும் எதுவை யுட்கொண்டு நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—கை - (தங்) கையால், செய்து - (உழுதல்) செய்து, ஊண் மாலையவர் - உண்ணுதலை இயல்பாக வுடையவர், இரவார் - (பிறரைத்தாம்) இரவார்; இரப்பார்க்கு - (தம்மை)

---

* புறநானூறு, கரு.

† சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதை. அடி, ச௪௬.

சஙஅ திருக்குறள் உழவு

இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - அவர் (வேண்டியது) ஒன்றை, கரவது ஒளிக்காமல், ஈவர் - கொடுப்பார்.

கூ. உழவினர் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்

விட்டேமென் பார்க்கு நிலே.

(பரி-ரை.) எ-து,—உழுதலையுடையார்கை அதனைச்செய்யாது மடங்குமாயின், யாவரும் விழையுமுணவும் யாந்துறந்தோ மென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கண் ற்றலு முளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுசிக்கண்ணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால், தாமுண்டலும் இல்லறஞ்செய்தலும் யாவர்க்குமில்லையாயின. அவ ருறுப்புமாத்திரமாய வை வாளாவிருப்பின் உலகத்து இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழா வென்பதாம். ஒன்றனை மனத்தால் விழைதலுமொழிந்தே மென்பார்க் கெனவுரைப்பாரு முளர். இவை யைந்துபாட்டானும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—உழவினர்-உழுதலை யுடையவர், கைமடங்கின் - கை (அதனைச்செய்யாது) மடங்குமாயின், விழைவதூஉம் - (யாவரும்) விரும்பு முணவும், விட்டேம் என்பார்க்கு - துறந்தோ மென்பார்க்கு, நிலே - (அவ்வறத்திலே) நிற்றலும், இல்லை - உளவாகா.

எ. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒரு நிலத்தினையுழுதவன் ஒருபலப்புழுதி கஃசாம் வண்ணம் அதனைக் காயவிடுவானாயின், அதன்கட் செய்தபயிர் ஒருபிடியின் கணடங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற் பனைத்து விளையும், எ-று.

பிடித்து—பிடியின்கண்ணது. பிடித்தவென்பதன் விகாரமென்பாருமுளர். வேண்டாமல், சான்று என்பன திரிந்துநின்றன.

(தே - ப - ரை.)—(ஒரு நிலத்தினை யுழுதவன்), தொடிப்புழுதி - ஒருபலப்புழுதி, கஃசு ஆ-காற்பலமாம்படி, உணக்கின் - (அதனை) காயவிடுவானாயின், (அதனிடத்துச்செய்தபயிர்), பிடித்து எருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும், வேண்டாது - (இட) வேண்டாமல், சாலப் படும் - பருத்து விளையும்.

அ. ஏரினு நன்று லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு நன்றுதன் காப்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—அப்பயிர்க்கு அவ்வுழுதலினும் எருப்பெய்தல் நன்று; இவ்விரண்டுஞ் செய்து களைகட்டால் அதனைக் காத்தல் அதற்கு நீகால் யாத்தலினு நன்று, எ-று.

ஏர்—ஆகுபெயர். காத்தல்—பட்டி முதலியவற்றான் அழிவெய்தாமற் காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்காலயாத்தல், காத்தலென்றிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—(அப்பயிர்க்கு) ஏரினும் - அவ்வுழுதலினும், எரு இடுதல் - எருப்பெய்தல், நன்று - நல்லதாம்; கட்டபின - (இவ்விரண்டுஞ்செய்து) களைபிடுங்கியபின், அதன் காப்பு - அதனைக் காத்தல், நீரினும் - நீர்பாய்ச்சலினும், நன்று - நலந்தருவதாம்.

சஅ செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—அந்நிலத்திற் குரியவன் அதன்கணாள்தோறுஞ் சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது மடிந்திருக்குமாயின், அந்நிலம் அவனில்லாள் போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவனோடூடிவிடும், எ-று.

செல்லுதல்—ஆகுபெயர். பிறரை யேவியொழியாது தானே சேறல்வேண்டுமென்பது போதரக் கிழவனென்றார். தன்கட்சென்று வேண்டுவன செய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையாளூடுமாறுபோலவென்றது அவன் போகமிழத்தலனோக்கி. இவை மூன்றுபாட்டானும் அது செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—கிழவன் - (அந்நிலத்தாக்கு) உரியவன், செல்லான் - (அதனிடத்து நாள்தோறும்) போய்ப்பார்த்து வேண்டியவை செய்யானாகி, இருப்பின் - (சோம்பி) இருந்தால், நிலம் - அந்நிலம், இல்லாளின் - மனைவிபோல, புலந்து - (தன்னுள்) வெறுத்து, ஊடிவிடும் - (அவனோடு) பிணங்கிவிடும்

---

௧0. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
நிலமென்னு நல்லா ணகும்

(பரி-ரை.) எ-து,—யாம் வறியேமென்று சொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால், நிலமகளென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகாநிற்கும், எ-று.

அதன்கட் சென்று" எனவும் பாட".

உழுதன் முதலிய செய்வார் யாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்து வருகின்ற வாறுபற்றி நல்லாளென்றும், அதாகண்டு வைத்தும் அது செய்யாது வறுமை யுறுகின்ற பேதைமைபற்றி நகுமென்றுங் கூறினர். இரப்பாரை யென்று பாட மோதுவாரு முளர். இதனான் அது செய்யாதவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகார முறைமைக்குங் காரணமு மிது.

(தே - ப - ரை)—இலம் என்று - வறியேமென்றுசொல்லி, அசைஇ இருப்பாரை - சோம்பியிருப்பாரை, காணின் - கண்டால், நிலம் என்னும் நல்லாள்-நிலமகளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படு நல்லாள், நகும் - (தன்னுள்ளே) சிரியாநிற்பள்.

௧0௫-ம் அதிகாரம்—நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரப்படுவன யாவு மில்லாமை.

௧. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது.

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவனுக்கு வறுமைபோல வின்னாதது யாதென்று வினவின், வறுமைபோல வின்னாதது வறுமையே, பிறிதில்லை, எ-று.

இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது, ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்லவேண்டா வாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—இன்மையின்-(ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல, இன்னாதது - துன்பஞ்செய்வது, யாது எனின் - யாதென்று வினவின், இன்மையின் - வறுமைபோல, இன்னாதது - துன்பஞ் செய்வது, இன்மையே - வறுமையே

---

௨. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொருபாவி ஒருவனுழை வருங்கால் அவனுக்கு மறுமையின்பமு மிம்மையின்பமு மில்லையாக வரும், எ-று.

இன்மையெனவொருபாவியென்பதற்கு மேல் * "அழுக்காறெனவொரு பாவி" யென்புழி யுரைத்தாங் குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன ஆகுபெயர். ஈயாமையானுந் துவ்வாமையானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று பாடமோதிப் பாவியாலென விரித்துரைப்பாரு முளர்.

* மேலே, கஅ-ம் அதி. வெஃகாமை, அ-ம் குறளிற் காண்க.

(தே - ப - ரை.)—இன்மை என - வறுமையெனப்படுகிற, ஒரு பாவி—, (ஒருவனிடத்துவரும்போது), மறுமையும் - மறுமையின்பமும், இம்மையும்-இம்மையின்பமும், இன்றி - (அவனுக்கு) இல்லையாக, வரும் - வரும்.

---

௩. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை.

(பரி-ரை.) எ-து,—நல்குரவென்று சொல்லப்படு மாசை தன்னாற் பற்றப்பட்டாருடைய பழைய குடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருவகே கெடுக்கும், எ-று.

நசையில்வழி நல்குரவு மில்லையாகலின் நல்குரவையே நசையாக்கி, அஃது அக்குடியிற் றொல்லோர்க்கிலவாய இழிசொற்களையும் இனிவர்த்த

சொற்களையு முளவாக்கலான் அவ்விரண்டனையு மொருங்கு கெடுக்குமென்றார்: * "குடிப்பிறப்பழிக்கும் விழுப்பங்கொல்லும்" என்றார் பிறரும். தோலாவது † "இழுமென் மொழியால் விழுமியது நுவறல்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென் றுரைப்பாரு முளர்: அஃததற்குப் பெயராயினும் உடம்புகெடுக்கு மென்றற்கோர் பொருட்சிறப்பில்லாமை யறிக.

(தே - ப - ரை.)—நல்குரவு என்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படுகிற, நசை - ஆசை, தொல் வரவும் - (நன்னிலைபற்றப்பட்டவருடைய) பழையகுடிவரவினையும், தோலும் - (அதற்கேற்ற) சொல்லினையும், கெடுக்கும் - (ஒருசேர) கெடுக்கும்

---

௪. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இளிவந்த சொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும் அது பிறத்தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும், எ-று.

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இளிவந்த சொல் - இளிவருதற் கேதுவாகிய சொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டு மென்றல். சோர்வு-தாமுறுகின்ற துன்பமிகுதி பற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அது சொல்லுவதாக நினைத்தல்.

(தே - ப - ரை.)—இன்மை - வறுமையானது, இல் பிறந்தார் கண்ணேயும்-உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும், இளிவந்த சொல்-

* மணிமேகலை, கக-வது பாத்திரம்பெற்ற காதை, எக.

† பொருள், செய்யுளியல், உ௩௪.

அவமானச்சொல், பிறக்கும் - பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய, சோர்வு - சோர்வினை, தரும் - உண்டாக்கும்.

ரு. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நல்குரவென்று சொல்லப்படுந் துன்ப மொன்ற னுள்ளே பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும், எ-று.

குரை—இசைநிறை. செலவு—விரைவின்கண் வந்தது. துன்பமுந்தானு முடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத் துன்பமாக்கியும், அத் துன்பமடியாகச் செல்வர் கடைநோக்கிச் சேறறுன்பமும், அவரைக் காணடற்றுன்பமும், கண்டான் மறுத்துழி நிகழுந்துன்பமும், மருவழியும் அவர் கொடுத்தது வாங்கற் றுன்பமும், அது கொண்டு நுகர்வன கூட்டற்றுன்பமு முதலாயின நாடோறும் வேறுவேறாக வருதலின் எல்லாத் துன்பங்களு முளவாமென் றுங் கூறினர். இவை யிரண்டுபாட்டானும் நல்குரவின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—நல்குரவு என்னும்-வறுமையென்று சொல் லப்படும், இடும்பையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே, பல்-பலவாகிய, துன்பங்கள் - துன்பங்களும், சென்று - வந்து, படும் - விளையும்.

சு. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மெய்ந்நூற் பொருளைத் தெளியவறிந்து சொன்னா ராயினும், நல்கூர்ந்தார் சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத் தலைப்படும், எ-று.

பொருளின்மையைத் தலைப்படுதலாவது யாமிவர் சொல்லியன விரும்பிக் கேட்குமாயிற் கண்ணோடி இவருறுகின்ற குறை முடிக்கவேண்டு மென்றஞ்சி யாவரும் கேளாமையிற் பயனில் சொல்லாய் முடிதல். கல்வியும் பயன்படா தென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—நல் பொருள்-மெய்ந்நூற் பொருளை, நன்கு உணர்ந்து - தெளியவறிந்து, சொல்லினும் - சொன்னாலும், நல் கூர்ந் தார் - வறுமைப்பட்டவரது, சொல் - சொல்லானது, பொருள் சோர்வு - பொருளில்லாமையை, படும் - கூடும்.

எ. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்

பிறன்போல நோக்கப் படும்.

௯ அதி. நல்குரவு

(பரி-ரை.) எ-து,—அறத்தோ டியைபில்லாத நல்குரவுடையான்றன்னை யீன்ற தாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும், எ-று.

அறத்தோடு கூடாமை - காரண காரியங்களு ளொன்று மியையாமை. நல்குரவு—ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவளதியற்கை யன்புடைமை விளக்கி நின்றது. கொள்வதின்றாதலே யன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலு முடைமையின், அது நோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவருந் துறப்ப ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—அறம் சாரா - அறத்தோடு பொருந்துதலில்லாத, நல்குரவு - வறுமையையுடையவன், ஈன்ற தாயானும் - (தன்னைப்) பெற்றதாயினாலும், பிறன் போல - ஏதிலனைப்போல, நோக்கப்படும் - (நினைந்து) பார்க்கப்படுவான்.

அ. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு

(பரி-ரை.) எ-து,—நெருநற்றும் கொன்றது போன்று எனக்கின்னாதவற்றைச் செய்த நல்குரவு இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாது செய்வேன், எ-று.

* அவ்வின்னாதனவாவன—மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநன்மிக வருந்தித் தன்வயிறு நிறைத்தானொருவன் கூற்று.

(தே - ப - ரை.)—நெருநலும்-நேற்றும், கொன்றதுபோலும்-கொன்றதுபோன்று (எனக்குத்துன்பங்களைச்செய்த), நிரப்பு - வறுமையானது, இன்றும் - இன்றைக்கும், வருவதுகொல் - (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ, [வந்தால் இனி யாது செய்வேன்]

---

௯. நெருப்பினுட் டுஞ்ச லுமாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது

(பரி-ரை.) எ-து,—மந்திர மருந்துகளான் ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையே கிடந்துறங்கலு மாம்; நிரப்பு வந்துழி யாதொன்றானு முறக்கமில்லை, எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக் கொடிதென்றவா றாயிற்று. இதுவுமவன் கூற்று.

இவை நான்குபாட்டானும் நல்கூர்ந்தார்க்குளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நெருப்பினுள் - நெருப்பிலே, துஞ்சலும் - (கிடந்து) தூங்கலும், ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்கு கூடும்; நிரப்பினுள் - வறுமை வந்தவிடத்து, யாது ஒன்றும் - யாதொன்றானும், கண்பாடு - தூங்குதல், அரிது - இல்லை

* மேலே இவ்வகோரம், ௫-ம் குறளிற் காண்க.

௧0. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—நுகரப்படும் பொருள்களில்லாதார் தம்மாற் செயற்பாலது முற்றத் துறவாதலேயாகவும் அது செய்யா தொழிதல் பிறரில்லி னுள வாய உப்பிற்கும் காடிக்குங் கூற்றாம், எ-று.

மான மழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவே யாயிற்று. முற்றத் துறத்தல்—சுற்றத் தானே விட்டமையின் ஒருவாற்றாற் றுறந்தாராயினார் நின்ற தம் முடம்பினையுந் துறத்தல். அது செய்யா தொழிதல் இரண்டனையு மாளப்பண்ணுதலின், அதனை அவற்றிற்குக் கூற்றென்றார். இனி முற்றத் துறத்தலாவது துப்புரவில்லாமையின் ஒருவாற்றாற் றுறந்தாராயினார் பின் னவற்றை மனத்தாற் றுறவாமை யென்றுரைப்பாருமுளர். இதனான் அஃதுள தாயவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—துப்புரவு இல்லார் - அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்லாதவர், (தம்மாலே செயத்தகுவது முழுதுந் துறத்தலே யாகவும்), துவரத் துறவாமை - முழுதுந் துறவாதொழிதல், (பிறர்வீட்டி லுள்ள), உப்பிற்கும் காடிக்கும்—, கூற்று - எமனாகும்.

௧0௬-ம் அதிகாரம்—இரவு.

இனி மானந் தீராவிரவு இரவாமையோ டொத்தலின், அதனானும்

வீடெய்தற்பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநூல் வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய குற்றத்தை விலக்குதற் பொருட்டு இரவு கூறுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று

(பரி-ரை.) இ-ள்,—நல்குரவுடையார் இரத்தற் கேற்புடையாரைக் காணின், அவர் மாட்டிரக்க; இரக்கால் அவர் கரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழியாகாமையான், எ-று.

இரவென்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர நிறுத்தக்கண நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இரத்தற் கேற்புடையராவார் உரையாமைமுன் னுணரு மொண்மை யுடையராய் மாற்றா தீவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணி னென்றும், அவர்மாட் டிரந்தார்க்கு இரவான்வரு மிழிவின்மையின் இரக்க வென்றும், அவரீதலிற் குறைபாடாமையிற் கரப்பினென்றும், கரப்பாரா யின் அப்பழி தூவெள்ளறுவைக்கண் மாசுபோல அவர்கட் கடிது சேறலின் அவர் பழியென்றும், ஏற்பிலார்மாட் டிரவன்மையிற் றம்பழியன்றென்றுங் கூறினார்.

௧௦௬-ம் அதி. இரவு ௫௦௯

(தே - ப - ரை)—(வறுமையுற்றவர்), இரக்கக்கார் - இரத்தற்கு ஏற்புடையவரை [கேட்குமுன்னமே அறிந்து கொடுப்பவரை என்றபடி], காணின் - கண்டவிடத்து, இரக்க - (அவரிடத்தே) இரக்கக்கடவர்; கரப்பின் - (அப்படிப்பட்டவர்) ஒளித்தாராயின் அவர் பழி - (அவருக்குப் பழியாகுமே யல்லது), தம்பழி அன்று - தமக்குப்பழியாகாது.

௨. இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்.

(பரி-ரை.) இ-ள்.—ஒருவற்கு இரத்தலும் இன்பதற்கு ஏதுவாம், இரந்த பொருள்கள் ஈவாரது உணர்வுடைமையான் றுன்புறாமல் வருமாயின், எ-று.

இன்பம்—ஆகுபெயர். உம்மையென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. துன்பம்—சாதியொருமைப்பெயர். அவையாவன: ஈவார்கட் காலமுமிடனு மறிந்து சேறலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத் தம் வயமாக்கலும், அவர் மனநெகிழ்வன நாடிச் சொல்லலு முதலியவற்றான் வருவனவும், மறுத்தவழி வருவனவுமாம். அவையுறாமல் வருதலாவது அவர் முன்னுணர்ந்தியக் கோடல். இரந்தவர் துன்பமுறாவரி னென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மை முதலியவற்றாற் றன்புறுது எதிர் வந்தீவாராயி னென்றுரைப்பாரு முளர். இவை யிரண்டுபொருட்டானும் நல்குரவா லுயிர்போகு மெல்லைக்கண் இளிவில்லாவிரவு விலக்கப்படா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை.)—ஒருவற்கு— இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள், (ஈவாரது அறிவுடைமையால்); துன்பம் உறா - (தான்) துன்பமுறாமல், வரின் - வருமாயின். இரத்தல் - இரத்தலும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம்.

௩. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—கரத்த லில்லாத நெஞ்சினையுடைய மானமறிவார் முன்னர் நின்று அவர்மாட் டொன் றிரத்தலும் நல்கூர்ந்தார்க்கு ஓரழகுடைத்து எ-று.

* "சிறிய சுருக்கத்து வேண்டுயர்" வென்றதனால், அவர்க்கு அதுகடனெனப்பட்டது. அதனை யறிதல்—சொல்லுதற்கு முன்னே யுரைக்க லாகாமைக் கேதுவாய அதனியல்பினை யறிதல். அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன் மாத்

* மேலே, கஎ-ம் அதி. மானம், ௬-ம்

64

ருO௩ கOசு-ம் அதி. இரவு

திராமே யமைதலின் முன்னின் றென்றும், சொல்லுதலான் வருஞ் சிறுமை யெய்தாமையின் ஓரேருடைத் தென்றுங் கூறினார். உம்மை அதனிழிபு விளக்கி நின்றது.

(தே - ப - ரை.)—கரப்பு இலா - ஒளித்தலில்லாத, நெஞ்சின்- நெஞ்சினையுடைய, கடன் அறிவார் முன் - முறையறிபவர்முன், நின்று—, இரப்பும் - (அவரிடத்தே ஒன்றை) இரத்தலும், ஓர் எர் உடைத்து - (வறுமைப் பட்டவர்க்கு) அழகை உடைத்து

௪ இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு

(பரி-ரை.) எ-து.—தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவின்கண்ணு மறியாதார் மாட்டுச்சென்றொன்றனை யிரத்தலும் வறியார்க்கீதலே போலும், எ-று.

உம்மை எண்ணு மவ்வாறு நின்றது. தான் புகழ்பயவா தாயினும் முன்னுனதாய புகழ்கெட வாராமையின், ஈதலேபோலு மென்றார். ஏகாரம் - ஈற்றசை.

(தே - ப - ரை)—கரத்தல் - (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தலை, கனவிலும்—, தேற்றாதார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து, இரத்தலும்- யாசித்தலும், ஈதலே போலும் - (வறியார்க்கு) கொடுத்தலே போலும்

ரு. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(பரி-ரை.) எ-து.—சொல்லுதன் மாட்டாது முன்னிற்றன் மாத்திரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற்கொண்டு போதுகின்றது அவர்க்கு உள்ளது கரவாது கொடுப்பார் சிலர் உலகத்துளராய தன்மையானே, பிறிதொன்று னன்று, எ-று.

அவரில்லையாயின, மான நீக்கமாட்டாமையின் உயிர் நீப்பரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கண் நின்று - (சொல்லமாட்டாமல்) முன் னின்றமாத்திரத்தால், கரப்பு இலார் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக் காமற் கொடுப்பவர், வையகத்து - உலகத்து உண்மையால் - இருக்கின்றபடியினாலே, இரப்பவர்—, மேற்கொள்வது - (இரத்தலை) மேற்கொள்வது, (உயிர்காத்தற் பொருட்டேயாம்).

௬. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்

(பரி-ரை.) எ-து,—உள்ளது கரத்தலாகிய நோயில்லாரைக் கண்டால், மானம் விடாதிரப்பார்க்கு நிரப்பான் வருந்துன்பங்களெல்லாஞ் சேரக் கெடும், எ-று.

கரத்தல் ஒருவற்கு வேண்டாத தன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃதில்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுவகைய ராவராகலின் எல்லா மொருங்கு கெடுமென்றுங் கூறினார். இடும்பை - ஆகுபெயர். முழுதுங் கெடுமென்று பாடமாயின், எஞ்சாமற்கெடுமென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—கரப்பு இடும்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகிய நோயை, இல்லாரை - உடையரல்லாரை, காணின்—, (மானம் விடாமல் இரப்பவர்க்கு), நிரப்பு இடும்பை எல்லாம் - வறுமையால் வருந் துன்பங்களெல்லாம், ஒருங்கு கெடும் - ஒருசேரக்கெடும்.

௭. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை யவமதித்து இழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாரைக் கண்டால், அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளே யுவக்குந் தன்மை யுடைத்து, எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவை கூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுதலளவேயன்றி, ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினாராகக் கருதலான், உள்ளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவை யைந்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக்கார தியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே- ப - ரை)—இகழ்ந்து-(தம்மை) அவமதித்து, எள்ளாது-இழிவு சொல்லாமல், ஈவாரை-(பொருள்) கொடுப்பவரை, காணின்-

கண்டால், உள்ளம் - (அவ்விரப்பவரது) மனம், மகிழ்ந்து - மகிழ்வடைந்து, உள் உள் - உள்ளுள்ளே, உவப்பது-மகிழுந்தன்மையை, உடைத்து - உடையதாகும்.

அ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

ருOஅ கOகூ-ம் அதி. இரவு

(பரி-ரை.) எ-ரு,—வறுமையுற் றிரப்பா ரில்லையாயின், குளிர்ந்த விடத்தையுடைய பெரியஞாலத்துள்ளார் செலவரவுகள் உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக் கயிற்றாற் சென்றுவந்தாற் போலும், எ-று.

ஐகாரம்—அசைநிலை ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்குஉவமையோ டொத்ததொழில் லுருவிகக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளா ரென்றது அவரை யொழிந்தாரை. அவர்க்கிதலைசெய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின், உயிருடையரல்லரென்பதாம்; "ஈவாரு கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்" என்றார் பிறரும். இத்தொடை யின்பநோக்காது இரப்பவரில்லாயினென்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை.)—இரப்பார்-(வறுமையுற்று) இரப்பவர், இல்லாயின் - இல்லையாயின், ஈரம் கண் மா ஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடைய பெரிய பூமியிலுள்ளவரது, (செலவு வரவுகள்), மரப பாவை - (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்று வந்தற்று - (எந்திரக் கயிற்றால்) சென்று வந்தாற் போலும்

கூ. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை.

(பரி-ரை.) எ-து,—அவாபாற் சென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்புவா ரில்வழிக் கொடுப்பார்மாட் டென்ன புகழுண்டாம் யாதுமில்லை, எ-று.

தோற்றம்—ஆகுபெயர். மேவுவா ரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல் வன்மை வெளிப்படாமையின், அறனும் புகழெய்தா ரென்பதாம். இவை யிரணவொட்டாலும் உலகிற கிரப்பார் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இரந்து கோள் - (அவரிடத்துச்சென்று

ஒன்றனை) இரந்துகொள்ளுதலை, மேவார் இலாக்கடை - விரும்புவா ரில்லாதவழி, ஈவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து, என்-என்ன, தோற் றம் - புகழ், உண்டாம் - உண்டாகும், [யாதுமில்லை என்றபடி].

கO. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு மிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(பரி-ரை) எ-து,—ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி, இவனெனக் கீகின் றில னென்று அவனை யிரப்பான் வெகுளா தொழிதல்வேண்டும்; அது வேண் டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, இரப்பாகிய தன் னிடும்பை தானேயுஞ் சான்றாத லமையும், எ-று.

யாவர்க்கும் வேண்டுதலும் நிலையின்மையு முதலிய பிறசான்று முண் டென்பதுபட நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றை

யிரந்தார்க்கும் அற்றைக்கன்ற பொருள் கடைக்கூட்டற்கு அவனுறுந் துன் பத்தைத் தனக்கே யாகவைத்துத் தானுறுந்துன்பம் தானறிந்து வெகுளற்க வென்பதாம். இதனால் அவர்க்கின்றியமையாததோ ரியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(ஈவானுக்குப பொருள் உதவாதவிடத்தே), இரப்பான் - இரப்பவன், வெகுளாமை வேண்டும் - (இவன் எனக் குக் கொடுக்கின்றிலனென்று அவனை) கோபியாதொழிதல் வேண் டும்; (அதுவேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசாக்ஷி வேண்டா), இரப்பு இடும்பைதானேயும் - வறுமையாகிய தன்னோய் தானேயும, கரி - ஸாக்ஷியாதல், சாலும் - அமையும்

கOஎ-ம் அதிகாரம்—இரவச்சம்.

அஃதாவது மானந்தர வருமிரவிற் கஞ்சுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

(பரி-ரை) எ-து,—தமக்குள்ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று உளமகிழ்ந்து கொடுக்குங் கண்போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமை கூர்தல் இரந்து செல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று, எ-று.

நல்குரவு மறைக்கப்படாத நட்டார்மாட்டும் ஆகாதென்பது படநின்றமையின், உம்மைஉயர்வு சிறப்பின்கண் வந்தது. அவ்விரவான் மானந்திராதென்னுந் துணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர் முயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—(ஒருவன்) கரவாது - (தனக்குள்ளத்தை) ஒளிக்காமல், உவந்து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ளமகிழ்ந்து, ஈயும் - கொடுக்கும், கண் அன்னார்கண்ணும் - கண்போற் சிறந்தவரிடத்தும், இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்படுதல், கோடி உறும் - (இரந்து செல்வமடைதலில்) கோடிமடங்கு நன்றாம்.

உ. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன் இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன் றுயிர்வாழ்தலையன்றி இரந்து முயிர் வாழ்தலைவேண்டி விதித்தா

கoஎ-ம் அதி. இரவச்சம்

னின், அக்கொடியோன்றானும் அவரைப்போன்று எங்கு மலமந்து கெடுவானாக, எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டுவதாய வுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினை வயத்தாற் கருவொடு கலந்த வன்றே அவன் கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட் சில வுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒரு செய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையாற் றானும் அத்துன்ப முறல் வேண்டு மென்பதாம். இவை யிரண்டாலும் அவ்விரவின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகு இயற்றியான் - இவ்வுலகத்தைப் படைத்தவன், (இதனிடத்து வாழ்வார்க்கு முயன்று சீவனஞ்செய்தலை யல்லாமல்), இரந்தும்—, உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் - சீவனஞ் செய்தலை வேண்டி விதித்தானாயின், (அக்கொடியோன்), பரந்து - (தானும் அவர்போல்) எங்குந்திரிந்து, கெடுக - கெடக்கடவன்.

௩. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட் டதில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—வறுமையான் வருந்துன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந்துநீக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல வலிமைப்பாடுடையது பிறிதில்லை, எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிற்க நெறியல்லாத இரவாற் றீர்க்கக் கருதுதலின், வன்மையாயிற்று. வன்பாடு—முரட்டுத்தன்மை, அஃதாவது ஊராது செய்து நிற்றல். இதனான் வறுமை தீர்தற்குப் பேறு இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இன்மை - வறுமையால்வரும், இடும்பை - துன்பத்தை, (முயற்சிசெய்து நீக்கக் கடவோமென்று நினையாமல்), இரந்து தீர்வாம் என்னும் - இரந்து நீக்கக்கடவோமென்று நினைக்கும், வன்மையின் - வல்லமைபோல, வன்பாட்டது - வலிமைப் பாடுடையது, இல் - இல்லை

௪. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

(பரி-ரை.) எ-து,—நுகரவேண்டுவனவின்றி நல்கூர்ந்தவழியும் பிறர்பாற் சென்றிரத்தலை யுடம்படாத அமைதி எல்லாவுலகும் ஒருங்கியைந்தாலுங் கொள்ளாத பெருமையுடைத்து, எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன் மேலேற்றப்பட்டது. இதனான் அந்நெறியல்லதனைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—இடம் இல்லாக்காலும் - அனுபவிக்கவேண்

டுவதில்லாமல் வறுமைப்பட்டவிடத்தும், இரவு - (பிறரிடத்துச் சென்று) இரத்தலும் ஒல்லா - உடம்படாத, சால்பு - நிறைவு, இடம் எல்லாம் - உலகமெல்லாம், (ஒருசேர இயைந்தாலும்) கொள்ளாத் தகைத்து - கொள்ளாத பெருமையுடைத்து

— - —

ரு. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நெறியாய முயற்சியொடுவந்து தந்தது தெளிந்த நீர் போலும் அடுபுற்கையேயாயினும் அதனையுண்டற்குமேல் இனியதில்லை, எ-று.

தாடந்த கூழ் செறிவின்றித் தெளிவைப் போன்றாயினும் இழிவாய இரவான் வந்ததன்றித் தாளுடைமை யாகலின், அமிழ்தமோடொக்குமென்பதாம். இதனால் நெறியினுடையது சிறிதேனும் அது செய்யுமின்பம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—தாள் - (வழியாகிய) முயற்சி, தந்தது - (கொண்டுவந்து) தந்தது, தெள் நீர் - தெளிந்த நீர்போலும், அடு புற்கை ஆயினும் - சமைத்த கூழேயாயினும், உண்ணலின் ஊங்கு - (அதனை) உண்ணுதற்குமேல், இனியது - இன்பந்தருவது, இல் -

சு. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்

(பரி-ரை.) எ-து,—தண்ணீர்பெறாது இறக்குநிலைமைத்தாயதோராவினைக் கண்டு அறநோக்கி இதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென் றிரந்துசொல்லுங்காலும் அவ்விரவுபோல ஒருவனாவிற் கிளிவந்தது பிறிதில்லை, எ-று.

ஆ காத்தோம்பல் அறமாகலின் ஆவிற்கென்றும், பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமைத்தாகலின் நீரென்றும், இரக்கின்றார்க்கு இளிவு அச்சொல்லளவேயாகலின் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவிளிவினும் மேற்படுதலின் இளிவந்ததில்லென்றுங் கூறினார். இதனான் அறனும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்துசெய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தெ-ப-ரை.)—ஆவிற்கு - (தண்ணீர்பெறாதிறக்கு நிலைமைய தாகிய) பசுவுக்கு, நீர் என்று - (தருமநோக்கி) இதற்குத் தண்ணீர்

தரல்வேண்டுமென்று, இரப்பினும் - இரந்து சொல்லும்போதும், இரவின் - அவ்விரவுபோல, காவிற்கு - (ஒருவன்) காவிற்கு, இளி வந்தது - அவமானம்வந்தது. இல் - இ

எ. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று

(பரி-ரை.) எ-து,—இரப்பாரையெல்லாம் யானிரவாநின்றேன், யாது சொல்லியெனின், நுமக்கிரக்கவேணுமாயிற் நமக்குள்ளது கரப்பாரை யிரவா தொழிமினென்று சொல்லி, எ-று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. இவ்விளிவந்தசெயலான் ஊட்டிய வழியும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்ப னென்றார். இதனுன் மானக்கேடாகுமிரவு விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—இரப்பாரை எல்லாம்—. இரப்பின் - (உம க்கு) இரக்கவேண்டுமாகில். கரப்பார் - (தமக்கு உள்ளதை) ஒளிப்ப வரை, இரவன்மின் என்று - இரவாதிருங்களென்றுசொல்லி, இரப் பன் - (நான்) இரவாநின்றேன்.

அ. இரவென்னு மேமாப்பி றோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

(பரி-ரை.)எ-து,—இவ்வறுமையென்னுங்கடலை இதனாற் கடத்துமெனக் கருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி அதன்கணேயுள் காற் கரத்தலென்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம், எ-று.

முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவாற் கடக்கலுற்றான் அதன் கரைகாணு மையின், ஏமாப்பிறோணியென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட் டது. அதுகடத்தற்கேற்ற தன்மையானும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கணேறற்க வெனபதாம். இஃதவயவவுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—(இவ்வறுமையென்னுங் கடலை இதனாற் கடப்போமென்று நினைத்து ஒருவனேறிய), இரவு என்னும் - இரத்தல் என்னும், ஏமாப்பு இல் - காவலற்ற, தோணி - மரக்கலம், (அதனிடத்தே ஒதுங்கால்), கரவு என்னும் - ஒளித்தலென்னும், பார் - வன்னிலத்தோடு, தாக்க - தாக்குமாயின், பக்குவிடும் - பிளந்துபோம்.

௯ இரவுள்ள உள்ள முருகுங் கரவுள்ள
உள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்

(பரி-ரை) எ-து,—உடையார் [illegible] இல்லார் சென்றிரக்குநிலைமையின் கொடுமையை நினைக்குங்கால் எம்முள்ளம் [illegible] உருகாநிற்கும்; இனி அந்நிலைமைக்கண் வைத்தவர் இல்லையென்றலின் கொடுமையை நினைக்கால் அவ்வுருகுமளவுமின்றிப் பொன்றிவிடும், எ-று.

* "இரவினை, யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொல்லோ—கொள்ளுங் கரவு கொள்வார் குறிப்பு" என்று பிறரும் இவ்வாறுகூறுவர் [illegible] இரக்குப் பிறரெல்லாம் இக்கருத்தினையுடையராய் முருகுமென் றுரைத்தார்.

(தே - ப - ரை.)—இரவு - [illegible] முன் இல்லா [illegible] இரக்குநிலைமையின் கொடுமையை உள்ள - நினைக்கால் உள்ளம் - (எம்) மனம், உருகும் - உருகாநிற்கும், கரவு - (இனி அந்நிலைமைக்கண் வைத்தவர்) இல்லையென்றலின் கொடுமையை, உள்ள - நினைக்கால், உள்ளதூஉம் - (அவ்) வுருகுமளவுதானும் இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழிந்துபோம்.

கO கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஓ முயிர்

(பரி-ரை) எ-து —கரப்பார் இல்லையென்று சொல்லாடிய மாத்திரத்தே இரப்பார்க்கு உயிர்போகாநின்றது; இனி சொல்லாநின்ற அவர்க்கு உயிர் பின்னுநிற்கின்றது அப்பொழுது எவ்விடத்தே ஒளித்துநிற்கும், எ-று.

…யிரம்பாகலாவது இனி யாமென்செய்வதுமென்றேங்கிச் செயலற்று நிற்றல், ‡ "அரிலையே—மாயானோ மாற்றி விடின" என்றார் பிறரும். கேட்டாரைக் கொல்லவல்லதாய சொல் சொல்லவாரைக்கோரால் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகாரணமின்றியும் இஃதென்னே ரெனப்படும் வறுமை கூறி மறையாது இரக்கப்படுவோராய கேளிர்கட்கும் அதனைச் சொல்லாட உயிர்போம், பின் மறைக்கப்படுவோராய பிறர்க்குச் சொல்லாடிப் போகாதெங்கே யொளித்து நிற்கும் இரண்டானும் போமே யென்பதே இரவஞ்சினமை நுரு

சாவாத சிணையபி …ணனணு … — இரவாது … யாதகலை-யிர விலை—புரணுவகா … முருகட … லெரிலோ—கா … சொனயா குறிப்பு—பாலடியார், இரவச்சம்.

‡ புறநானூற்றுள் வினைமை … —அவருள் … இ பொருள்— யீய வெனக்கென இரப்பானே அரிலையே—மாயானோ மாற்றி விடின—நாலடியார், இரவச்சம்.

65

௫௬௪ க௦அ-ம் அதி. கயமை

வன் கூற்றுக்கி யுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின் குற்றமும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—சொல்லாட - (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லிய மாத்திரத்தே, இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு, உயிர்—, போம் - போகாநின்றது ; கரப்பவர்க்கு - (இனிச் சொல்லுகின்ற) அவ்வொளிப்பவர்க்கு, (உயிர்பின் இருந்தலால்), யாங்கு-எப்புரையுள், ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) புகுந்தொளித்து நிற்குமோ.

க௦அ-ம் அதிகாரம்—கயமை.

அஃதாவது மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ் சிறப்பு வகையாக் கூறப்பட்ட குணங்களும் எச்சமுடையன குறிப்பினால் யாவர்க்கு மெய்த வைத்தமையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற் கூறியனவும் ஒழிபியலுள் வெளிப்படக் கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுமிலராய கீழோரது தன்மை. அதனால் இஃ

தெல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

க மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பா ரியாங்கண்ட தில்.

(பரி-ரை) எ-து —வடிவான் முழுதும் மக்களையொப்பர் கயவர்; அவர் மக்களையொத்தார்போன்றவொப்பு வேறிரண்டு சாதிக்கண் யாங்கண்டதில்லை. எ-று.

முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவையொன்றது அவர் மாட்டுளதாய வொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்கும் கயசாதிக்கும் வடிவொத்தவிற் குணங்களாது உண்மையின்மைகளா னல்லது வேற்றுமை யறியப்படாதென்பதாம். இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது.

(தெ - ப - ரை)—கயவர் - கீழோர், மக்களே போல்வர் - (வடிவால் முழுதும்) மக்களேபோலிருப்பார்; அவர் அன்ன ஒப்பாரி- அவர் அம்மக்களை யொத்தல்போன்ற வொப்பு, யாம் - நாங்கள், கண்டதில் - (வேறிரண்டுசாதிகளிடத்து) கண்டதில்லை.

உ நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தமக் குறுதியாவன வறிவாரின் அவையறியாத கீழ் மக்கள் நன்மையுடையர், அவர்போல அவைகாரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தின் கட் கவலை யிலராகலான், எ-று.

க0அ-ம் அதி. கயமை

நன்றென்பது சாதிபொருளை. உறுதிகளாவன இம்மை மறுமை வீடுகட்குரியவாய புகழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார் இவை செய்யாரின்றே மிகச் செயப் பெறுகின்றிலே மென்றும், செய்கின்ற வினை தமக்கு இடையூறு வருமகொலென்றும். இவற்றின் மறுதலையாய பழிபாவமறியாமை யெனபன வற்றுள் யாதுவிளையுமோ வெனறும், இவ்வாற்றாற் கவலையெபதுவர், கயவர் அப்புகழ் முதலிய வொழிந்துப் பழிமுதலிய செய்யாரினும் யாதுமகவலையுடைய ரல்லாரகலாற் றிருவுடையரென்றப்பா விகழ்ந்தவாறு. இதனாற் பழி முதலியவற்றிற் கஞ்சாரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை —கற்று - (காமந்) உறுதியாயினவைகளை, அறிவாரின் - அறிபவர்களினும், கயவர் - அவையறியாதகீழ்மக்கள், திருவுடையர் - நன்மையுடையவர்; அவர்யாதல். நெஞ்சத்து - (தமது) நெஞ்சினிடத்து. அவலம் இலர் - (அவை காரணமாக) கவலையிலர் (ஆகலால்)

௩. தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான

(பரி-ரை) எ-து,—தேவரும் கயவரும் ஒரு தன்மையர், அஃதியாதனெனின், தேவரைப்போன்று தம்மை நியமிப்பாரின்றிக் கயவருந்தாம் விரும்புவனவற்றைச் செய்தொழுகலான், எ-று.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய அதன்காரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றோன்ற நின்றமையின், இது புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டிய செய்வாரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தேவர் அனையர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையர், (அது யாதனெனில்). அவரும் - அக்கயவரும், (தேவர்போலத் தம்மை நியமிப்பாரிலலாமல்), தாம் மேவன - தாம் விரும்புமவைகளை, செய்து ஒழுகலான் - செய்து நடக்கலால்.

௪. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்

(பரி-ரை.) எ-து,—கீழாயினான் தன்னிற் சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக் கண்டானாயின், அவ்வொழுக்கத்தின்கண் அவரிற் றான் மேம்பட்டு அதனாற் றன்மிகுதிகாட்டி யிறுமாக்கும், எ-று.

அகப்பட்டி—அகமாகியபட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறே யொழுகலின், பட்டியென்றார்; * "நோதக்கசெய்யுஞ் சிறுபட்டி" என்றார் பிறரும். இதனாற் அவர் மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது.

* கலி குறிஞ்சி, கடு.

(தே-ப-ரை.)—கீழ் - கீழாயினோன், அகப்பட்டி ஆவாரை - (தன்னில்) குறைந்தபட்டியாய் நடப்பவரை. காணின் - கண்டால், (அவன் அந்நடக்கையிலே), அவரின் - அவரைக் காட்டிலும், மிகப்பட்டு - (தான்) மேம்பட்டு. செம்மாக்கும் - (அதனால் தன்மிகுதி காட்டி) இறுமாப்பான்

---

௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது

(பரி-ரை.) எ-து,—கயவரதாய வாசாரமுண்டாயின் அதற்குக் காரணம் அரசனான் எய்தும் வருமன்றஞ்சு மச்சம்; அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும்பொருள் அதனானுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம், எ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென்றும் கூறினார். எச்சத்தின்கண் ணென்றுமேழாவது இறநிக்கட்டொக்கது. பெரும்பான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு, இவ்விரண்டானு மன்றி இயல்பாக வுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு, ஆசாரஞ் செய்தல் இயல்பன்றென்பது அதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—கீழ்களது ஆசாரம் - கீழோரது ஆசாரம், (கண்டது உண்டாயின அதற்குக்காரணம்), அச்சமே - (அரசனாலே துன்பம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே; எச்சம் - (அது) ஒழிந்தால். அவா - அவாவப்படும்பொருள், உண்டேல் - (அதனால்) உண்டாமாகில். சிறிது—, உண்டாம் - உண்டாகும்.

௬. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாங்கேட்டமறைகளை இடந்தோறந் தாங்கிக் கொண்டுசென்று பிறர்க்குச் சொல்லுதலான், கயவர் அறையப்படும் பறை யொப்பர், எ-று.

மறை - வெளிப்படிற் குற்றம் விளையுமென்றுபிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லிய சொல். பிறர்-அம்மறைக்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கது பெரும்பாரமாதலின். பறை ஒருவன்கையாற் றன்னை யறிவித்த தொன்றனை இடந்தோறுங் கொண்டுசென்று யாவரையு மறிவிக்குமாகலான், இது

தொழிலுவமம். இதனும் அவரது செறிவின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—நாம் கேட்ட மறை - நாங்கள் கேட்ட இரகசியங்களை, உய்த்து - (அடக்கிக்கொள்ளாது) தாங்கிக்கொண்டு

போய், பிறர்க்கு—, உரைக்கலான் - சொல்லுதலால், கயவர் - கீழ்மக்கள், அறை பறை அன்னர் - அறையப்படும் பறைபோலவர்.

௭. ஈர்ங்கை விதிரார்கயவர் கொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(பரி-ரை.) எ-து,—கயவர் தம் கதுப்பினை நெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடைய ரல்லாதார்க்குத் தாமுண்டு பூசியகையைத் தெறித்தல்வேண்டுமென்றிரந்தாலுந் தெறியார், எ-று.

வளைந்தகை—முறுக்கியகை. மெல்லார்க்கு யாதுங்கொடார், வலியார்க்கு எல்லாங்கொடுப்ப ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை. —கயவர்-கீழ்மக்கள். கொடிறு உடைக்கும் - (தம்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக. கூன் - வளைந்த, கையர் அல்லாதவர்க்கு - கையினையுடையரல்லாதவர்க்கு, ஈர்ங்கை - (தாம்) உண்டு பூசியகையை, (தெறிக்கவேண்டுமென்று இரந்தாலும்), விதிரார் - யார்.

௮. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(பரி-ரை.) எ-து.—மெலியார் சென்று தங்குறையைச்சொல்லிய துணையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினோர்; கீழாயினார் கரும்பு போல வலியார் நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவர். எ-று.

பயன்படுதல்—உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினார்சிறிழிவுதோன்ற, மேலாயினாரையும் உடன் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சான்றோர் - மேலாயினோர், சொல்ல-(மெலியவர் போய்த் தங்குறையை) சொல்லியவளவிலே, பயன்படுவர் -

(இரங்கி) பிரயோசனப்படுவர்; கீழ் - (மற்றைக்) கீழாயினோர், கரும்புபோல்—, கொல்ல - (வலியவர்) நையநெருக்கியவிடத்தே, பயன் படும் - பிரயோசனப்படுவர்.

கூ. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

(பரி-ரை.) எ-து,—பிறர் செல்வத்தாற் பட்டுந் துகிலு முடுத்தலையும் பாலோ டடிசி லுண்டலையும் பழாயின் காணுமாயின், அவர்மாப் பொறாது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்க வல்லனும், எ-று.

ருகஅ   கO அ-ம் அதி· கயமை

உடுப்பது, உண்பதென்பன சணடவ்வத் தொழின்மே னின்றன; அவற்றாற் பூணடல டூர்தன் முதலிய பிறதொழில்களுங் கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்டது னையானே பொறாமையெய்தலிற காணினென்றும், கேட்டார் இது கூடுமென நியைப்படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றாகுமென்றுங் கூறினார். இதனுற பிறர்செல்வம் பொறாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கீழ் - கீழாயினோன், உடுப்பதூஉம் - (பட்டுந் துகிலும்) உடுத்தலையும், உண்பதும் - (பாலுஞ்சோறும்) உண்ணுதலையும், காணின் - கண்டால், (அவைபொறாமல்), பிறர்மேல்—, (குற்றமில்லையாகவும்), வடுக்காண-குற்றமுண்டாக்க, வற்று ஆகும் - வல்லவனாவன்.

கO ஏற்றிற குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால
விற்றற் குரியர் விரைந்து

(பரி-ரை.) எ-து,—கயவர் தம்மை யாதானுமொரு துன்ப முற்றக்கால் அதுவே பற்றுககோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விற்றற் குரியர்; அதுவன்றி வேறெதொழிற் குரியர், எ-று.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்றுவந் துற்ற துன்பயானென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்ளுகின்றார் தவ கயமையறிந்து

வேண்டாவென்றற்கு முன்னே விற்றற்குரியரல்லர் விரைந்தென்றுங் கூறினார். ஒருதொழிற்கு முரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனுந் தாம் பிறர்க்கடிமையாய்த் திரிபவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை.)—கயவர் - கீழோர், ஒன்று - ஒருதுன்பம், உற்றக்கால் - (தம்மை) அடைந்தவிடத்து, (அதுவே சார்பாக), விரைந்து—, விற்றற்கு உரியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்கு உரியவராவர்; (அதுவல்லாமல்), எதற்கு உரியர் - (வேறே) எத் தொழிலுக்கு உரியராவர்.

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அப்பொருளைக் காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாய இன்பங் கூறுவான் தொடங்கினார். அவ்வின்பமென்றது ஒரு காலத்தொருபொருளான் ஐம்புலனு நுகர்தற்குச் சிறப்புடைத்தாய காமவின்பத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட் போசராசனுஞ் சுவை பலவென்று கூறுவார் கூறுக யாங்கூறுவது இன்பச்சுவை யொன்றனையுமேயென இதனையே மிகுத்துக் கூறினான். இது புணர்ச்சி பிரிவென இருவகைப்படும். அவற்றுட் பிரிதல், இரங்கல், ஊடலென்பனவோடு விரியும். இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல் வழக்குப்பற்றி ஓதியவாறே

யவற்றைப் பிரிவின்க ணடக்கினரேன்; இனி அவ்வின்பத்தையே தமிழ் நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக் களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவைமிகுதிபயப்ப உலக நடையோடு ஒப்புமையாமையுமுடைய வாகக் கூறுகின்றார். அக்கைகோ ளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிறப்பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்று மொரு தன்மையராய உருவுந் திருவும் பருவமுங் குலனுங் குணனு மன்பு முதலியவற் றாற் றம்மு ளொப்புமையுடையராய தலைமகனுந் தலைமகளும் பிறர்கொடுப்பவு மடுப்பவுமன்றிப் பால்வகையாற் றாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து வருவது. அதனை யேழதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்து முதற்கட் டகையணங்குறுத் தல் கூறுகின்றார்.

௧0௯-ம் அதிகாரம்—தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது, பொழில்விளையாட்டு விருப்பான் ஆயநீங்க அவண் தமிய ளாய் நின்றாளை வேட்டைவிருப்பான் இளையர் நீங்கத் தமியனாய்வந்து கண் ணுற்ற தலைமகன் அவள் வனப்புத் தன்னை வருத்தமுறுவித்ததனைச் சொல்லு தல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட் கூறப்பட்டது.

க. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு

[தலைமகளுருவு முதலியன முன்புகண்டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின் அவளைத் தலைமகன் ஐயுற்றது]

(பரி-ரை.) எ-து,—இக்கனவிய குழையையுடையாள் இப்பொழிற்க ணுறைவா ளோர் தெய்வமகளோ? அன்றி யொருமயில்விசேடமோ? அன்றி

யொரு மானுடமாதரோ? இவளை யின்னளென்று துணியமாட்டாது என் னெஞ்சு மயங்காநின்றது, எ-று.

கொ—அசை. ஆய்மயில்—படைத்தோன் விசேடமாக வாய்ந்து படைத்த மயில்; மயிற்சாதியுட் டோகையுடைய தென்றுமாம். கனங்குழை—ஆகு பெயர். கனங்குழையென்று பாடமோதிப் பலவாய்த் திரண்ட குழையென்

றுரைப்பாருமுளர். எழுதலாகா ஒருவுந் தன் வருத்தமும்பற்றி அணங்கு கொலெனவும், சாயலும் பொழிலும்பற்றி ஆய்மயில்கொலெனவும், தன்னெஞ்சஞ் சென்றமையும் அவளெதிர் நோக்கியவாறும்பற்றி மாதர்கொலென்றும் கூறினன்.

(தே - ப - ரை —கனம் குழை - இக்கனமாகிய குழையை யுடையவள், அணங்கு கொல் - (இச்சோலையில் இருப்பவளாகிய) ஒரு தெய்வப்பெண்ணோ? (அல்லது), ஆய் மயில் கொல் - (கடவுளால் ஆராய்ந்து படைக்கப்பட்ட) ஒரு மயிலின் விசேஷமோ? (அல்லாமல்); மாதர் கொல் - ஒரு மானுடமாதரோ? என்னெஞ்சு - என் மனம், மாலும் - (இவள் இன்னவளென்று துணியமாட்டாமல்) மயங்காநின்றது.

உ. நோக்கினாள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் தாக்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

[மானுடமாதராதல் தெளிந்த தலைமகன் அவளுடைய நோக்கின்மேல் வைத்துக் கூறியது]

(பரி-ரை.) இ-ள்,—இப்பெற்றித்தாய வனப் பனையுடையாள் என்னோக்கிற் கெதிர்நோக்கதல் தானே தாக்கி வருத்துவதொரு தாக்குதற்குத் தானையையுங் கொண்டுவந்தாற்போலுந் தன்மையையுடைத்து, எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாய்மயில்கொலென்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குதலென்றமையின், அது குறிப்பு நோக்காயிற்று. எனப்பால் வருத்துவன்மேலும் குறிப்புநோக்கால் வருத்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினாளெனபதற்கு என்னை நோக்கப்பட்டாளென வுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—நோக்கினாள் - (இப்படிப்பட்ட) அழகினை யுடையவள், நோக்கெதிர் - (என்) பார்வைக்கெதிரே நோக்குதல் —, தாக்கு அணங்கு - (தானே) தாக்கி வருத்துகிற ஒரு தெய்வப்பெண், தானைக் கொண்டன்னது - (தாக்குதற்குச்) சேனையையுங் கொண்டுவந்தாற்போலுந் தன்மையை உடைத்து - உடையது.

௲. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கூற்றென்று நூலோர் சொல்வதனைப் பண்டுகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன் ; இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்; அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய் அமர்ந்த கண்களையுடைத்து, எ-று.

பெண்டகை—நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னுங் குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளா னறியப்பட்டன அமர்த்தல்-அமர்செய்தல், பெயரடியாய வினை. பெண்டகையால் இன்பம் பயத்தலு முண்டேனும் துன்பம் பயத்தன் மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூற.

(தே - ப - ரை.)—கூற்று என்பதனை - கூற்றுவனென்று (நூலோர்) சொல்லுவதை, பண்டு அறியேன் - முன் (கேட்டறிந்ததல்லது) கண்டறிந்திலேன் ; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்; (அது), பெண் தகையால் - (நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்புஎன்கிற) பெண் குணங்களுடனே, பேர் அமர் - பெரியவாய்ப்போர்செய்கின்ற, கட்டு - கண்களையுடைத்து.

௪ கண்டா ருயிருண் ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பெண்டகையையுடைய விப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள் தம்மைக்கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த்திருந்தன, எ-று.

அமர்த்தல்—மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்கு மேலாது கொடியவாயிருந்தனவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பெண்தகை-பெண்குணங்களுடைய, பேதை

க்கு - இப்போழைக்கு, கண் - கண்கள், கண்டார் - (தம்மை) கண்டவரது, உயிர் உண்ணுந் தோற்றத்தால் - உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்துடனேகூடி, அமர்த்தன - மாறுபட்டிருந்தன.

---

௫. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவரல்
நோக்கமிம் மூன்று முடைத்து.
66

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னை வருத்துதலுடைமையாற் கூற்றமோ? என்மேலோடுத லுடைமையாற் கண்ணோ? இயல்பாக வெருவுத லுடைமையாற் பிணையோ? அறிகின்றிலேன். இம்மடவரல் கண்களி னோக்கம் இம்மூன்றன் றன்மையையு முடைத்தாயிராநின்றது, எ-று.

இன்பமுந் துன்பமும் ஒருங்கு செய்யாநின்ற தென்பதாம். தொழில் பற்றி வந்த ஐயநிலையுவமம்.

(தே - ப - ரை)—கூற்றமோ - (என்னை வருத்துதலாலே) கூற்றமோ? கண்ணோ-(என்மேலோடுதலாலே) கண்ணோ? பிணையோ - (இயல்பாக அஞ்சுதலாலே) பெண்மானோ? (அறிகின்றிலேன்); மடவரல்நோக்கம் - இம்மாது (கண்களின்) பார்வையானது, இம் மூன்றும் - இம்மூன்றனுடைய தன்மைகளையும், உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது

---

௬. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பிரியாநட்பாய கொடும்புருவங்கடாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின் அவற்றைக்கடந்து இவள் கண்கள் எனக்கு நடுக்குந்துயரைச் செய்யமாட்டா, எ-று.

நட்டாரைக் கழறுவார்க்குத் தாஞ் செம்மையுடையாராதல் வேண்டலிற்

கோடாவென்றும், செப்பின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடை நின்று விலக்குங்காலுஞ் சிறிதிடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர் செய்யு மாகலின் மறைப்பினென்றுங் கூறினர். நடுக்கஞர் - நடுக்கத்தேதுவாயஅஞர். தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண் மேற்சென் றிடிக்கமாட்டாவாயின வென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—கொடும் புருவம் - (பெரிய நட்பாகிய) கொடியபுருவங்கள், கோடா மறைப்பின் - (தாம்) செவ்வையா யிருந்துவிலக்கினால், (அவைகளைகடந்து), இவள்கண் - இவளது கண்கள், நடுங்கு அஞர்-நடுங்குதற்கு ஏதுவாகியதுயரை, செய்யல- (எனக்கு) செய்யமாட்டா.

எ. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில்.

கங்கூ-ம் அதி. தகையணங்குறுத்தல் கூஉகூ

[அவன் முலைகளினுய வருத்தங் கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—இம்மாதர் படாமுலைகளின் மேலிட்ட துகில், அவை கொல்லாமற் காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகபடாத் தினை யொக்கும், எ-று.

கண்ணை மறைத்தல்பற்றிக் கட்படா மென்றான். துகிலான் மறைத்தல் நாணுடை மகளிர்க் கியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின் வெம்மையும் பெருமையுங் கண்டு இத்துணையாற்றலுடையன இனி யெஞ்ஞான்றுஞ் சாய் விலவெனக் கருதிப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி யவை கொல்லுமென்பதுதோன்ற நின்றது.

(தே - ப - ரை)—மாதர் - இம்மாதருடைய, படா முலைமேல் துகில்-சாய்தலில்லாத முலைகளின் மேலிட்ட ஆடையானது, (அவை கொல்லாமற் காத்தலால்), கடாக் களிற்றின் மேல் - (கொல்லுவ தாகிய) மதயானையின்மேலிட்ட, கட்படாம் - முகபடாத்தினை (ஒக்கும்)

அ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

[நுதலினா வருந்தங் கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—போர்க்களத்து வந்துநேராத பகைவரும், நேர்ந்தார் வாய்க்கேட் டஞ்சுதற்கேதுவாய என்வலி இம்மாதர தொள்ளிய நுதலொன் றற்குமே அழிந்துவிட்டது, எ-று.

மாதரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுளென்றதனாற் பகைவராதல் பெற்றாம். பீடென்றபொதுமையான் மனவலியுங் காயவலியுங் கொள்க. ஓவென்னும் வியப்பின்கட்குறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையுந் தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற் கிரங்கலிற் றற்புகழ்த லன்றாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து, நண்ணாரும் - எதிர்த்திலாதபகைவரும், உட்கும் - (எதிர்த்தவர்வாய்ச் சொற்

கேட்டு) அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய, என்பீடு - என் வலி, ஒள் நுதற்கு ஓ - (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருந்திய நெற்றியொன்றற்குமே, உடைந்தது - அழிந்துவிட்டது.

கூ. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தந்து.

நிஉ-ச க்கூO-ம் அதி. குறிப்பறிதல்

[அணிநலத்தாலாய வருந்தங்கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—புறத்து மான்பிணையொத்த மடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையுமுடையளாய இவட்கு ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளே யமைந்திருக்க வேற்றுமையுடைய வணிகளைப் படைத்தணிதல் என்னபயனுடைத்து, எ-று.

மடநோக்கு-வெருவுதலுடையநோக்கு. இவட்குப் பாரமாதலும் எனக் கணைகாதலுங் கருதாமையின், அவர்ந்தார் அறிவில ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பிணை ஏர் மடநோக்கும் - (புறத்திலே) பெண்மான்போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும், நாணும் - (ஒருமையுடைய இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய அணிகளே போதுமானவையாயிருக்க), ஏதில தந்து - வேற்றுமையுடைய அணிகளையுண்டாக்கி, அணி - அணிதல், எவன் - என்னபயனுடைத்து?

௯0. உண்டார்க ணல்ல தடுநறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

[தலைமகன் குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அடப்படுநறு தன்னையுண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்தலுடைத் தன்று, எ-று.

அடுநறு—வெளிப்படை. காமமென்றது கண்டு அது நுகர்தற்கிடனுகியாரை. கண்டார்கணெனலு மேழாவது இரதிக்கட் டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம் நறவினுஞ் சிறந்ததேயெனினும் இவள் குறிப்பறாய்க் தறியாமையின் யானது பெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க, * "அரிமயிர்த்திரண் முன்கை" என்னும் புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல.

(தே - ப - ரை.)—அடு நறா - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது, உண்டார்கண் அல்லது - (தன்னை) உண்டவரிடத்தே யல்லாமல், காமம்போல்—, கண்டார் - கண்டவரிடத்தே, மகிழ் செய்தல் - மகிழ்ச்சிசெய்தலை, இன்று - உடைத்தன்று.

௧௧0-ம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது: தலைமகன் தலைமகள் குறிப்பினை யறிதலும், தோழி குறிப்பினை யறிதலும், அவடான் அவ்விருவர் குறிப்பினையு மறிதலுமாம். தகை

* புறநானூறு, கக.

யணங்குற்ற தலைமகன் தலைமகளைக் கூடுங்கால் இது வேண்டுமாதலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

[தலைமகன் தலைமகளுடம்பாட்டுக் குறிப்பினை அவணோக்கிற் றறிந்தது.]

(பரி-ரை.) இ-து,—இவளுடைய வுண்கண்ணகத்ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மே லிரண்டு நோக்காயிற்று; அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்கணோய்செய்யு நோக்கு; ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு, எ-று.

உண்கண் - மையுண்டகண். நோய் செய்யுநோக்கு—அவண் மனத்துளுய காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாய நோக்கு - தன்கணிகழ்கின்ற அன்புநோக்கு. நோய்செய்யு நோக்கினைப் பொதுநோக்கென் பாருமுளர்: அது நோய்செயிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமை யறிக. இவ் வருத்தந் தீரும் வாயிலு முண்டாயிற்றென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—இவள் உண் கண்-இவளுடைய (மை) உண்ட கண்களில், உள்ளது - இருக்கின்ற பார்வையானது, இரு நோக்கு-(இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டுபார்வையாயிற்று; (அவற்றுள்), ஒரு நோக்கு-ஒருபார்வையானது, நோய் நோக்கு - (என்னிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வையாம்; ஒன்று - மற்றொரு பார்வையானது, அந்நோய் மருந்து - அந்நோய்க்கு மருந்தானபார்வையாம்.

உ. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) இ-து,—இவள்கண்கள் யானகாணாமல் என்மே னோக்குகின்ற

அருகிய நோக்கம் மெய்யுறு புணர்ச்சியின் ஒத்த பாதியளவன்று, அதனினு மிகும், எ-று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுணரா கால நிகழ்ந்தாகலிற் சிறுநோக்க மென்றும், அஃது உளப்பாடுள்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலை யென்பான் செம்பாகமன்று பெரிதென்றுங் கூறினான்.

(தே - ப - ரை.)—கண் - (இவளது) கண்கள், களவுகொள்ளும் சிறு நோக்கம் - நான்காணுமல் என்னைப்பார்க்கின்ற சிறிய பார்வை, காமத்தில் - மெய்யுறு புணர்ச்சியில், செம் பாகம் அன்று - ஒத்தபாதியளவன்று, பெரிது - (அதனினும்) மிகும்.

ருஉக கஉ-ம் அதி. குறிப்பறிதல்

ரு. நோக்கினா ணோக்கி யிறைஞ்சினா ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

[நோக்கினாள் நாணினாள் மறிந்தது]

(பரி-ரை.) எ-து,—யானோக்காவளவிற் றானென்னை யன்போடு நோக்கி னாள், நோக்கி ஒன்றனை யுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினாள், அக்குறிப்பு இருவேமிடையுந் தோன்றிய அன்புப் பயிர்வளர அதன்கணவள் வார்த்த நீரா யிற்று, எ-று.

அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அசசெய்கைக் கேதுவாய குறிப்பின்மே னின்றது. யாப்பினுள்யதனை யாப்பென்றார். ஏகதேசவுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—அவள் —. நோக்கினாள் - (நான் பாராதவளவிலே தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள்; நோக்கி - பார்த்து, இறைஞ்சினாள் - (ஒன்றை உட்கொண்டுநாணி) தலைகுனிந்தாள்; அஃது - அச்செய்கைக்கு ஏதுவாகிய குறிப்பானது, யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்துந் தோன்றிய) அன்பாகியபயிருள், அட்டிய நீர் - (அதுவளரும்படி) வார்த்த நீராயிற்று.

௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
றானோக்கி மெல்ல நகும்.

[நாணினாலு மகிழ்ச்சியினாலு மறிந்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் றன்னை நோக்குங்காற் றானெதிர் நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தை நோக்காநிற்கும்; அஃதறிந் தியானோக்காக்காற் றானென்னைநோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும், எ-று.

மெல்ல—வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணர்தற் குறிப்பினிது விளங்கும். மெல்லநகு மென்பதற்கு முறுவலிக்குமென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தெ-ப-ரை.)—யான் நோக்குங் காலை-(தன்னை) நான் பார்க்கும்போது, நிலம் நோக்கும்-(எதிர்பாராமல் நாணித்தலை குனிந்து) நிலத்தைப் பாரா நிற்கின்றாள்; நோக்காக்கால்-(அதை அறிந்து நான்) பாராதபோது, தான் நோக்கி-தான் (என்னை) பார்த்து, மெல்ல நகும்-(தன்னுள்ளே) மகிழா நிற்பள்.

௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

ககO-ம் அதி. குறிப்பறிதல் ருஉஎ

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காத் தன்மையல்லது ஒரு கண்ணைச் சிறங்கணித்தாள் போல என்னை நோக்கிப் பின் றன்னுள்ளே மகிழா நிற்கும், எ-று.

சிறக்கணித்தா ளென்பது செய்யுள் விகாரம். சிறங்கணித்தல் - சுருங்குதல். அது தானும் வெளிப்பட நிகழாமையிற் போலவென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனி இவளை யெய்துதல் ஒருதலை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தெ-ப-ரை.)—குறிக்கொண்டு - (நேரே) குறிக்கொண்டு,

நோக்காமை அல்லல - பாராமைமாத்திரமே யல்லது. ஒரு கண் - ஒருகண்ணை, சிறங்கணித்தாள் போல - சுருக்கினவள்போல, நகும்- (என்னைப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே) மகிழா நின்றாள்.

---

௬. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

[தோழி சேட்படுத்தவழி அவள்குறிப்பறிந்த நல்லமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது]

(பரி-உரை.) எ-து,—புறத்து நொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற் சொன்னாராயினும், அகத்துச் செறுதலிலாதார் சொற்பயன்படுதல் குறையுற்றாராற் கடிதி னறியப்படும், எ-று.

கடுஞ்சொலென்பது - இவ்விடத்துக் காவல் மிகுதியுடைத்து ஈண்டு வாரற்பாலிரல்லீ ரென்றன் முதலாயின. செறுதலானே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன் குறை முடிக்கக் கருதியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பானறிந்து, உலகியன் மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இது வருகின்ற பாட்டிற்கு மொக்கும்.

(தே - ப - உரை.)—உறாதவர்போல் - (புறத்திலே) அயலார் போல, சொலினும் - (கடுஞ்சொல்) சொல்லினும், செறார் சொல் - (உள்ளே) பகையாதவர்சொல், (பின் பிரயோசனப் படுதல்); ஒல்லை உணரப்படும் - (குறையிரந்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும்.

---

௭. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு.

[இதுவுமது.]

(பரி-உரை.) எ-து,—பின்னினிதாய் முன்னின்னாத சொல்லும் அகத்துச் செறுதிருந்தே புறத்துச் செற்றார் போன்ற வெகுளிநோக்கும் நொதுமலர் போன்று நட்பாயினார்க்கு ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன, எ-து,

குறிப்பு—ஆகுபெயர். இவை உள்ளே யொருபயன் குறித்துச்செய்கின்றன இயல்பல்லவாகலான், இவற்றிற் கஞ்சவேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—செறாச் சிறு சொல்லும் - (பின் இனிதாவதாய் முன்னே) இன்னாதாகிய சொல்லும். செற்றார்போல நோக்கும் - (உள்ளே பகையாதிருக்கப் புறத்தே) பகைநகையவர்போன்ற கோபப் பார்வையும், ஒன்னார் போன்று - அயலார்போலிருந்து, உற்றார் - நட்பாயினவர்க்கு. குறிப்பு - ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவனவாம்.

அ அசையியற் குண்டாண்டோ ரேஎர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.

[தன்னை நோக்கி மகிழ்ந்த தலைமகளைக்கண்டு தலைமகன் கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து—என்னை வருத்துகின்ற சொற்காற்று யானிரந்து நோக்கிய வழி அதற்கிரங்கி நெகிழ்ந்து உள்ளே மெல்ல நகாநின்றாள், அதனால் நுடங்கிய வியல்பினையுடையாட்கு அந்நகையின்கண்ணே தோன்றுகின்றதோர் நன்மைக் குறிப்புண்டு, எ-று.

ஏர்—ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பழுதாகா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—யான் நோக்க - (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்குப் பொறாமல்) நான் (இரந்து) நோக்கியவிடத்து, பசையினள் - (அதற்கிரங்கி) இரங்கினவளாகி, பைய நகும் - உள்ளே நகாநின்றாள்; (அதனால்), அசை இயற்கு - அசைந்த சாயலையுடையவளுக்கு, ஆண்டு - அந்நகையினிடத்து, ஓர் ஏர் - ஒரு நன்மைக் குறிப்பு, உண்டு - உளது.

கூ ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே யுள.

[தோழி மதியுடம்படுவாள் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னறியாதார்போல ஒருவரை யொருவர் பொது நோக்கத்தா னோக்குதல் இக்காதலையுடையார் கண்ணே யுளவாகாநின்றன, எ-று.

பொதுநோக்கு—யாவர்மாட்டும் ஒரு தன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்

ளுழில், ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணு நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானுங் குறிப்பு வேறுபாட்டாற் பலவா மாகலானும், உளவெனப் பன்மையாற் கூறப் பட்டது. இருவரும் * "மதுமறைக் துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்

* "வால் காய வியனு நல்லன்" என்றபாட்டு, இறையனு ரகப்பொருள். அ-ம் சூத் திரத்துரையிற் காணக.

துள்ளே மகிழ்" தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்து வெளிப் படாமையின் ஏதிலாரேபோல வென்றுங் கூறினன்.

(தே - ப - ரை.)—ஏதிலார் போல - முன்னறியாதவர் போல, பொது நோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொதுப்பார் வையாகப் பார்த்தல், காதலார்கண்ணே - ஆசையையுடைய இவ் விருவரிடத்தும், உள - உண்டாகின்றன

௧0. கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க ளென்ன பயனு மில

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமத்திற் குரிய விருவருள் ஒருவர் கண்களோடு ஒரு வர்கண்கள் நோக்கா லொக்குமாயின், அவர் வாய்மைதோன்றச் சொல்லு கின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒரு பயனு முடையவல்ல, எ-று.

நோக்காலொத்தல்—காதனோக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள் — மனத் தின்கணின்றி வாயளவிற் றோன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர் சொல்லுங் கேட்டு உலகியன்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. இருவர் சொல்லுமாவன அவள் புனங் காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ் சொல்லவன பய னில் சொற்களாகலின். இவை கேட்பட்ட வென் [illegible]. இ[illegible] [illegible]ணர் விரித்தும்.

(தே - ப - ரை.)—(காமத்திற்குரிய இருவருள்), கண்ணொடு - (ஒருவரது) கண்களோடு, கண் இணை - (ஒருவர்) கண்கள், நோக்கு ஒக்கின் - பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச்சொற்கள் - (உண்மை தோன்றச் சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்கள், என்ன பயனும் -

ஒருபயனும், இல - உடையனவல்ல

௧௧௧-ம் அதிகாரம்—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அவளைக் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்ந்து கூறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧. *கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு*
மொண்டொடி கண்ணே யுள.

---

* இத்திருக்குறள் சேரமான்பெருமாணயனார் திருக்கைலாய ஞானவுலாவி லெடுத்துரைக்கப்பட்டது.

[இயற்கைப் புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—கண்ணாற் கண்டும் செவியாற் கேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கான் மோந்தும் மெய்யாற் றீண்டியும் அனுபவிக்கப்படுமைம்புலனும் இவ்வொள்ளிய தொடியை யுடையாள் கண்ணே யுளவாயின, எ-று.

உம்மை - முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கின்றது. வேறுவேறு காலங்களில் வேறுவேறு பொருள்களா னனுபவிக்கப்படுவன ஒரு காலத்து இவள் கண்ணே யனுபவிக்கப் பட்டன வென்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப் பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித் தொழில்களும் ஈண்டடக்கிக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—கண்டு - (கண்ணாலே) கண்டும், கேட்டு - (செவியாலே) கேட்டும், உண்டு - (நாவாலே) உண்டும், உயிர்த்து - (மூக்காலே) மோந்தும், உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும், அறியும்-அனுபவிக்கப்படுகிற, ஐம்புலனும்—, ஒள் தொடி கண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய வளையையுடையவளிடத்தே, உள - உண்டாயின.

உ. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க் குத் தானே மருந்து.

[இடந்தலைப்பாட்டிற்கட் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—வாதமுதலிய பிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறுயவியல்பினை யுடையனவாம்; அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினை யுடையாள் தன்னினுயபிணிக்கு மருந்தும் தானேயாயினள், எ-று.

இயற்கைப் புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருந்தினுளுகலிற் றன்னோயென்றும், அவ் வருத்தந் தமியாளை யிடத்தெதிர்ப்பட்டுத் தீர்த்தாளுகலிற் றானே மருந்தென்றுங் கூறினன். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றுற் றீரப்பெற்றில மென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(தே-ப-ரை.)—பிணிக்கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு, மருந்து - மருந்தாவன, பிற - (அவைகளுக்கு நிதானமானவையல்லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தையுடையவையாம்; (அப்படியல்லாமல்), அணி இழை - இவ்வணியினையுடையவள், தன்னோய்க்கு - னுலாகிய பிணிக்கு, தானே மருந்து - தானே மருந்துமாயினள்.

கக-ம் அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல் ருகக

௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு.

[நிரதிசய வின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற் கிளையாதல்]
தகாதெனற பாங்கற்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து —ஐம்புலன்களையு நுகர்வார்க்குத தாம்விருப்பு மகளிர் மெல்லியதோளின்கட் டுயிலுந் துயில்போல வருந்தாம லெய்துவதாமோ அவற்றைத் துறந்த யோகிகளெய்துஞ் செங்கண்மா லுலகம், எ-று.

ஐம்புலன்களையு நுகர்வா ரென்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப் பெற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின், எம்மனோர்க் காகாதென்னுங் கருத்தால் இனிதுகொ லெனருன். இந்திரனுல

கென்றுரைப்பாருமுளர்: தாமரைக்கண்ணுனென்பது அவனுக்குப் பெயரான்மையின், அஃதுரையன்மை யறிக.

(தே - ப - ரை.)—(ஐம்புலன்களையும் அநுபவிப்பவர்க்கு), தாம் வீழ்வார் - தாம் விரும்புமகளிரது, மென் தோள் - மெல்லிய தோள்களிடத்து, துயிலின் - (துயிலும்) துயில்போல, தாமரைக்கண்ணுன் உலகு - (அவைகளைத் துறந்தபோகிகளால் அடையப்படுவதாகிய, கமலக்கண்ணனது உலகம், இனிது கொல் - வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ.

௩. நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்

[பாங்கற்கூட்டத் திறுதிக்கட் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து.—தன்னை யகன்றுழச் சுடாநிற்கும், அணுகுழிக் குளிராநிற்கும், இப்பெற்றித்தாய தீயை என்கட் டருதற்கு இவ ளெவ்வுலகத்துப் பெற்றாள், எ-று.

கூடாமுன் றன்புறதலின் நீங்கிற் றெறூஉ மென்றும், கூடியபி னின்புறதலிற் குறுகுங்காற் றணணென்னு மென்றும், இப்பெற்றியதோர் தீ உலகத் தில்லையாமாகலின் யாண்டுப் பெற்றாளென்றுங் கூறினன். தன்காமத் தீத் தன்னையே அவடந்தாளாகக்கூறினன், அவளான் அது வெளிப்படதலின்.

(தே - ப - ரை.)—நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது, தெறூம்- சுடாநிற்கும், குறுகுங் கால் - நெருங்கும்போது, தண் என்னும் - குளிரா நிற்கும், தீ - (இப்படிப்பட்ட) தீயை, (எனக்குத் தருவதற்கு), யாண்டு - எவ்வுலகத்திலே, இவள்பெற்றாள்—.

ருகூஉ கககம் அதி· புணர்ச்சிமகிழ்தல்

ரு. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே

தோட்டார் கதுப்பினு டோள்.

[தோழியிற்கூட்டத் திறத்தின் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மிகவினியவாய பொருள்களைப் பெருது அவற்றின் மேல் விருப்பங்கூர்ந்த பொழுதின்கண் அவையவை ராமேவந் தின்பஞ் செய்யுமாறுபோல இன்பஞ்செய்யும், எப்பொழுதும் புணரினும், பூவினை யணிந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையா டோள்கள், எ-று.

தோடு-ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந் தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டத்துக்கண் முன்னரே சிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம்பிணித்தலின், அவ்வாராமைபற்றி இவ்வாறு கூறினன். தொழிலுவமம்.

(தே - ப - ரை.)—(எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்), தோடு ஆர் கதுப்பினுள் - மலராணிறைந்த கூந்தலையுடையவளது, தோள்-தோள்கள், வேட்ட பொழுதின் - (மிகவும் இனிய பொருள்களைப் பெற) விரும்பியபொழுது, அவை அவை போலுமே - அவ்வப் பொருள்கள் போல் வந்து (இன்பஞ்செய்யும்).

ங. உறுதோ றுயிர் தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னைப்பெருது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுறுந் தோறுந் தளிர்க்கும்வகை தீண்டுதலான், இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப் படுவதோ ரமிழ்தினுற் செய்யப்பட்டன, எ-று.

எதுவாகவாற தீண்டல் அமிழ்திற்கு மெய்திற்று. வாடிய வுயிரைத் தளிர்ப்பித்தலபற்றி, அவை யமிழ்தி னியன்றன வென்றான். தளிர்த்தல்-இன்பத்தாற் றழைத்தல்.

(தே - ப - ரை.)—உயிர் - (தன்னைப்பெறுதுவாடிய என்) உயிர், உறுதோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும், தளிர்ப்ப - தளிர்க்கும்படி, தீண்டலால்—, பேதைக்கு - இம்மங்கைக்கு, தோள் - தோள்கள், அமிழ்தின் இயன்றன - (தீண்டப்பட்ட) அமிழ்தினாலே செய்யப்பட்டன.

எ. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா
லம்மா வரிவை முயக்கு

ககஅ-ம் அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல் ருகக

[இவனை நீவரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருந்து தமதுபாத் துண்ணுமில்லறத்தோடு படல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அழகிய மாமை நிறத்தையுடைய அரிவையது முயக்கம் இன்பம் பயத்தற்கட் டமக்குரிய வில்லின்கணிருந்து உலகோர் தந்தாளான் வந்தபொருளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல்கட்குப் பகுத்துத் தங்கூற்றை யுண்டாற்போலும், எ-று.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ்செய்தா லெய்தும் துறக்கத்தின்பம் எனக்கிப் புணர்ச்சியே தருமென வரைவுடன்படான் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—அம் மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமை நிறத்தையுடைய மாதின்கண் புணர்ச்சியானது, (இன்பந்தருதலில்), தம் இல் இருந்து - தமக்குரிய மனையிலிருந்து, தமது - (உலகோர்) தம்முயற்சியால் வந்த பொருளை, பாத்து - (தென்புலத்தார் முதலாகிய ஐவர்க்கும்) பகுந்துகொடுத்து, உண்டது அற்று - (தமது பங்கை) உண்பதுபோல் (இன்பஞ்செய்கின்றது).

அ. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு.

[ஒத்தவன்புடைய நுமக்கு எப்பொழுதும் பிரியா முயக்கமே இனியதென வரைவுகடாய தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நீசொல்லுகின்றதொக்கும் எப்பொழுது மொழியாமையிற் காற்றுவிடையறுக்கப்படாத முயக்கம் ஒருவரையொருவர் விழைவாரிருவர்க்கு மினிதே, எ-று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை, ஒன்மையான் இஃதொவ்வாதென்பது கருத்து. களவிற் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து வரைவுடன்படான் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—(நீசொல்லுகின்ற நோக்கும்). வளி இடை போழப்படா - (ஒருபொழுதும் நெகிழாமையால்) காற்றால் இடையறுக்கப்படாத; முயக்கு - புணர்ச்சியானது, வீழும் இருவர்க்கு - (ஒருவரைஒருவர்) விரும்புகிற இருவர்க்கும், இனிதே - இனிதேயாம்.

கூ. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

௲௩௱௯ ௲௩௱௩ம் அதி. புணர்ச்சிமகிழ்தல்

[சரத்தல் வேண்டாமையின் இடையறவில்லாதகூட்டமே இன்பயமுடைத்தேன வரைவுகடாவியாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—புணர்ச்சி யினிதாதற்பொருட்டு வேண்டுவதாய வூடலும் அதனையளவறிந்து நீக்குதலும் அதன்பி னிகழ்வதாய வப்புணர்ச்சிதானுமென விவையன்றே வரைந்துகொண்டு காமத்தை யிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள், எ-று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன் றுளதாதன்மேலும் அதுதான் பரத்தையர்மாட் டாதலும் அதனையறிந்து மகளி ரூடிநிற்றலும் அவ்வூடலைத் தவறு செய்தவர் தாமே தந் தவறின்மைகூறி நீக்கலும் பின்றுமவ்விருவரும் ஒத்த வன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முனவரைந்தெய்தினர் பெற்றபயன்; அப்பயன் இருதலைப்புள்ளி னோருயிராய உழுவலன்புடைய வெமக்கு வேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்தலை யிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—ஊடல் - (புணர்ச்சி இனிதாதற்பொருட்டு வேண்டும்) ஊடலும், உணர்தல் - (அதனை அளவறிந்து) நீக்குதலும், புணர்தல் - (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும் என்கிற, இவை - இவையல்லவா, காமம் கூடியார் - (விவாகஞ் செய்துகொண்டு) காமத்தை இடைவிடா தடைந்தவர், பெற்ற பயன் - பெற்றபயன்கள்.

---

௩0. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு

[புணர்ந்துடன்போகின்றான் றன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நூல்களானும் நுண்ணுணர்வானும் பொருள்களை யறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்றது சிவந்த விழையினையுடையாளை இடைவிடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல், எ-று.

களவொழுக்கத்திற் பலவிடை யீடுகளானெய்தப்பெறாது அவாவுற்றான் இதுபொழுது நிரந்தரமாக வெய்தப்பெற்றமையின், செறிதோறுமென்றான். அறிவிற் கெல்லையின்மையான் மேன்மேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுமாறுபோலச் செறிவிற் கெல்லையின்றி மேன்மேற் செறியச் செறிய முன்னைச்செறிவு செறியாமையாய் முடியாநின்றதெனத் தன்னாராமை கூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைமகட்கு முண்டேனும் அவண் மாட்டுக் குறிப்பானிகழ்வதல்லது கூற்றா னிகழாமையறிக.

(தெ - ப - ரை.)—செறி தோறும் - புணரப்புணர, சேயிழை மாட்டு - செம்பொன் ஆபரணத்தையுடைய இவளிடத்து, காமம் - காதல், அறிதோறு - (நூல்களாலும் நுட்பவறிவாலும் பொருள்

களை) அறியவறிய, அறியாமை - (முன்னை) யறியாமை, கண்டற்று - காணப்படுதல்போலே காணப்படு

ககஉ-ம் அதிகாரம்—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் றலைமகணலத்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது புணர்ச்சிமகிழ்ந்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமகிழ்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக, மென்மையால் நீயெல் லாப்பூவினு நல்லவியற்கையையுடையை, அவ்வாறனமாயினும் எம்மால் விரும் பப்பட்டவள் நின்னினுமெல்லிய வியற்கையையுடையள், எ-று.

அனிச்சம்—ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுஞ் செருக்கினை யொழிவாயாக வென்பதாம். அது பொழுதாற்றறிந்தானாகலின், [illegible] பாராட்டினான். இன் னீரளென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(தே-ப-ரை)—அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே, வாழி - வாழ் வாயாக; நல் நீரை - (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) நல்ல குணமுடையை; (அப்படியிருந்தாலும்). யாம் வீழ்பவள் - எம் மால் விரும்பப்பட்டவள், நின்னினும் மெல் நீரள் - உன்னினு மெல் லிய குணத்தையுடையவள்.

---

௨. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

[இடந்தலைப்பாட்டின்கட் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—நெஞ்சே யானே காணப்பெற்ற இவள்கண்களைப் பல ராலுங் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி தாமரை, குவளை, நீலமுத லிய மலர்களைக்கண்டால் மயங்கா நின்றாய், நின்னறிவிருந்தவாறென்? எ-று.

மையாத்தல்-கண்டு ஒவ்வாதவற்றை யொக்குமெனக்கோடல்; இருமாத் தல் செம்மாத்த லென்பனபோல வொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சி நீக்க முதலாகத் தலைமகன் கண்களைக் காணப்பெறாமையின் அவற்றோ டொருபுடை

யொக்கு மலர்களைக் கண்டவிடமெல்லாம் அவற்றின்கட் காதல் செய்துபோந் தான், இதுபொழுது அக்கண்களி னலமுழுதுந் தானே தமியாளை யிடத் தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தானாகலின், அம்மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமை கருதிய நெஞ்சை யிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—நெஞ்சே—, இவள் கண் - (யானைகாணப் பெற்ற) இவள் கண்களை, பலர் காணும் - பலராலுங்காணப்படுகிற, பூ ஒக்கும் என்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து, மலர்காணின் - (தாமரை குவளை நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால், மையாத்தி - மயங்குகின்றாய்; [உனக்கு அறிவிருந்தவிதம் என்ன?]

௩ முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.
[கூட்டிநிலைப்பிரிந்தாங்கு நலமகள நலமகள
தியல்பு கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—வேயைபோலுந் தோளினையுடையவட்கு நிறந்தளிர் நிறமாயிருக்கும், பல்லுமுத்தமாயிருக்கும், இயல்பாயநாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும். உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும், எ-று.

பெயரடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயர். உருவகவகையாற் கூறினமையின், புணர்ச்சியிறுதியாயிற்று. நின்னாற் கருதப்பட்டாள் யாமேயென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.

(தே - ப - ரை.)—வேய்த் தோளவட்கு - மூங்கில் போலுந் தோள்களையுடையவளுக்கு, மேனி - நிறம், முறி - தளிர்நிறமாயிருக்கும்; முறுவல் - பல்லானது, முத்தம் - முத்தாயிருக்கும்; நாற்றம் - (இயற்கை) வாசனையானது, வெறி - நல்லவாசனையாயிருக்கும்; உண்கண் - (மை) உண்டகண்கள். வேல் - வேல்களாயிருக்கும்.

---

௪. காணிற்குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.
[பாங்கற்கூட்டத்துச்சென்று மார்தலுறுவான் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—குவளைப்பூக்கடாமும் காண்டற்றொழிலை யுடைய வாயின் மாண்டவிழையினை யுடையாள்கண்களை யாமொவ்வே மென்றகருதி அக்காணினை விழைந்தி நிலத்தினை நோக்கும், எ-று.

பண்பாளேயன்றித் தொழிலானு மொவ்வாதென்பான் காணினென்றும் கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்ந் தென்றுங் கூறினன். காட்சியுநாணுமின்மையிற் செம்மாந்து வாளேசோக் கின வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—குவளை - குவளைமலர்கள். காணின் - பார்க் கிறதொழிலை உடையவையாயிருந்தால், மாண் இழை கண் - மாட் சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடையவளது கண்களை ஒவ்வேம் என்று - நிகரேமென்றுநினைக்கு, கவிழ்ந்து - (அகநாணத்தினலே) தலைகுனிந்து, நிலன் - நிலத்தை, நோக்கும் - பார்க்கும்.

ரு அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா ளுசுப்பிற்கு நல்ல படாஅ பறை.

[நுசுப்பிற்கு ஏழிரங்கிச் சொல்லியது]

(பரி-ரை) என்-து,—இவள் தன்மென்மைகருதாது அனிச்சப்பூவை முகிழ் களையாது சூடினள் இனி யிவளிடைக்கு நலல பறைகளொலியா, என்-று.

அம்முகிழ்ப்பாரம் பொறுமையின் இடைமுரியும், முரிந்தால் அதற்குச் சேத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையே படுமென்பதாம் *மங்கலக்குரிய சாககாடு பறைபடுதலும் இலக்கணைக்குறிப்பால் நசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன.

(தே - ப - ரை.)—(இவள் தனமென்மை நினையாமல்). அனிச் சப்பூ - அனிச்சமலரை, கால் களையாள் - காம்பு களையாளாகி, பெய் தாள் - சூடினள்; நுசுப்பிற்கு - (இனிஇவள்) இடைக்கு, நல்ல - நல்லவையாகிய, பறை - பறைகள், படா - ஒலியா

சு மதியு மடந்தை முகனு மறியா பதியிற் கலங்கிய மீன்

[இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) என்-து,—வானத்துமீன்கள வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதி யினையும் எம்மடந்தை முகத்தினையும் இதுமதி இதுமுகமென் றறியமாட் டாது தந்நிலைநின்றுங் கலங்கித் திரியாநின்றன, என்-று.

ஓரிடமது நில்லாது எப்பொழுது மியமகுதல்பற்றிப் பதியிற்கலங்கிய வென்றான். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற் பறப்படும். இனி யிரண்டனை யும் பதியிற்கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்று ரைப்பினு மமையும்.

* இவ்விலக்கணையடிபாகத தோன்றியகுறிப்பை வடநூலார் இலக்கணமூலத் தொனி யென்பா.

68

ருகஅ ககஉ-ம் அதி. நலம்புனைந்துரைத்தல்

(தே-ப-ரை.)—மீன்-தாரைகைகள், (வேறுபாடு பெரிதாகவும்), மதியும் - (தமது) சந்திரனையும், மடைக்கை முகனும் - (எமது) மாதுமுகத்தையும், அறியா - (இது சந்திரன் இது முக மென்று) அறியமாட்டாமல், பதியின் - (தன்) நிலையினின்றும்,

ஏய - கலங்கித்திரியாநின்றன

எ. அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக் குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

[இருவமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அம்மீன்கள் அவ்வனங் கலங்குதற்குக் காரணம்யாது முன்குறைந்தவிடம் வந்துநிரம்பியே விளங்குமதிக்கட்போல இம்மாதர் முகத்து மறவுண்டோ, எ-ற.

இடம்-கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். தேய்தலும் வளர்த லும் மறவுடைமையு மின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிந்திலவென விகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தே-ப-ரை.)—(அத்தாரகைகள் அப்படி கலங்குதற்குக் காரணம் யாது), அறுவாய் நிறைந்த - முன்குறைந்தகலை வந்து நிறைந்த, அவிர்-விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சந்திரனிடத்துப் போல, மாதர் முகத்து - இம்மாதர் முகத்தினிடத்து, மறு-களங்க மானது, உண்டோ - உளதோ, [இல்லை என்றபடி].

௮. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மதியே! வாழ்வாயாக. இம்மாதர்முகம்போல யான் மகிழும்வகை ஒளிவீசவல்லையாயின் நீயுமென்காதலை யுடையையாதி, எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய் மாட்டாமையின் என்னாற் காதலிக்க வும் படாயென்பதாம். வாழியென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(தே - ப - ரை.)—மதி - சந்திரனே! வாழி - வாழ்வாயாக; மாதர் முகம்போல்—, ஒளிவிடவல்லையேல் - (நான்மகிழும்படி) ஒளி வீசவல்லாயாகில், காதலை - (நீயும் என்னால்) இச்சிக்கப்படுதலை யுடையையாவாய்

---

௯. மலரன்ன கண்ணாள் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மதியே! இம்மலர்போலுங் கண்ணினையுடையாள் முகத்தை நீயொக்கவேண்டுதியாயின் இதுபோல யான்காணத் தோன்று, பலர்காணத் தோன்றாதொழி.

தானே முகத்தி னலமுழுதுங் கண்டனுபவித்தானாகலின் ஈண்டும் பலர் காணத் தோன்றலை யிழித்துக் கூறினன். தோன்றின் நினக்கவ்வொப் புண்டாகாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மதி - சந்திரனே! மலர் அன்ன கண்ணாள்- இம்மலர்போலுங் கண்களையுடையவளது, முகம் - முகத்தை, ஒத்தி ஆயின் - ஒக்க வேண்டுவையாகில், (இதுபோல்யான்காணத் தோன்று), பலர் காணத் தோன்றல் - பலர்காணத் தோன்றாதே.

௧௦. அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத

ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

[உடன்போக்குரைத்த தோழிக்கு அதனருமைகூறி மறுத்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உலகத்தாரான் மென்மைக்கெடுக்கப்பட்ட அனிச்சப் பூவும் அன்னப்புள்ளின் சிறகுமாகிய விரண்டும் மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம் போல வருத்தஞ்செய்யும், எ-று.

முள் வலிதாத லுடைமையற பழமென்றான். இஃதன்மைத்தாயவடி * "பாத்தியன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்" களையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்ஙனங் கடக்குமென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. செம்பொருளையன்றிக் குறிப்புப் பொருளும் அடிநல னழியாமையாகலின், இதுவு மிவ்வதிகாரத்த தாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—(உலகத்தாரால் மென்மைக்கு எடுக்கப் பட்ட), அனிச்சமும் - அனிச்சமலரும், அன்னத்தின் தூவியும் - அன்னப்பறவையினிறகும், மாதர் அடிக்கு - மாதர் பாதத்திற்கு, நெருஞ்சிப் பழம் - நெருஞ்சிப் பழம்போல் (வருத்தஞ்செய்யும்).

கக௩-ம் அதிகாரம்—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தன்காதன் மிகுதிகூறலும், தலைமகள் தன்காதன் மிகுதிகூறலுமாம். இது புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சி மகிழ்தல் நலம்புனைந்துரைத்தல்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி

வாலெயி றூறிய நீர்

* அகநானூறு களிற்றியானை நிரை, இ.

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட் டலைமகன் றன்னயப் புணர்த்தியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இம்மெல்லிய மொழியினை யுடையாளது வாலிய வெயிறூறியநீர் பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும், எ-று.

கலந்தற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்ட தென்றவாறு. பாலொடு தேனென்றவதனுள் அதன்சுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்

ரென்பதாயிற்று. எயிறூறியவென இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறுவே றறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந்தேனுங்கலந்தவழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத இன்சுவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்கு உவமையாயிற்று. மெய்தொட்டுப்பயிறன் முதலிய வெல்லாம் மெய்யெனப்படுதலின் மெய்துவிக்க.

(தே - ப - ரை.)— பணிமொழி- இம்மெல்லிய சொல்லையுடையவளது, வால் எயிறு ஊறிய நீர் - வெண்பல்லூறிய நீரானது, பாலொடு தேன் கலந்தது அற்று - பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும்

௨. உடம்போ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு.
[பிரவசாங் கூறியது.]

(பரி-ரை) இ-ள்,—உடம்போடுயிரிடையுளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுளவாய நட்புக்கள், எ-று.

என்னவெனப் பன்மையாற் கூறியது, இரண்டும் ஒன்றதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல். இன்பதுன்பங்கை ளொக்கவனுபவித்தல்,இன்றியமையாமை யென்றிவற்றை நோக்கி. புணர்ச்சி யாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியுள்ளாகியாள் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன் யாவன்கொலெனவும் எனக்கன்புடையன்கொலெனவும் இன்றுமினைத்தலைப்பெய்தல்கூடுங்கொலெனவும் அவண்மனத்தின்கணிகழும், அந்நிகழ்வனவற்றைக் குறிப்பானறிந்து அவைநீக்கக் கூறியவாறு என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—மடந்தையோடு - இம்மாதோடு, எம்மிடை - எம்மிடத்து உண்டாகிய, நட்பு - நட்புகள், உடம்போடு உயிரிடை - உடம்போடுயிரிடத்து, என்ன - எப்படிப்பட்டவை, அன்ன - அப்படிப்பட்டனவாகும்.

---

௩. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

[இ-ந் தலைப்பாட்டின்கட் டலைமகனிக்கத்துச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்கண்ணிற் கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், நீ யக்குகின்றம் போதருவாயாக; போதராதிருத்தியாயின், எம்மால் விரும்பப் பட்ட திருநுதலை யுடையாட்கு இருக்க விடமில்லையாம், எ-று.

யான் காணு தமையாமையின் இவள் புறத்துப்போகாமற்பாலளன்றி என்கண்ணு ளிருக்கற்பாலள், இருக்குங்கால் நின்னோடொருங்கிருக்க இடம் போதாமையின் நின்னினுஞ் சிறந்த விவட்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீ போதுவாயாக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கருமணியில் பாவாய் - (என்கண்ணில்) கருமணியிலிருக்கின்றாவையே! நீ—, போதாய் - (அவ்விடம் விட்டுப்) போவாயாக; (போகாதிருப்பாயாகில்), யாம் வீழும் - எம்மால் விரும்பப்படுகின்ற, திருநுதற்கு - அழகிய நெற்றியையுடைய வளுக்கு, இடம்—, இல்லை - இல்லையாம்

ஏ. வாழ்தல் உயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

[புணர்ந்துறிக்கட் புணர்ந்துநீங்குவான் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தெரிந்த விழையினை யுடையாள் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடு கூடிவாழ்தல்போலும்; பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனி னீங்கிப்போதல் போலும், எ-று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்நிலையான் வந்தன. வாழுங்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிற்றலானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ் செய்தலானும், அவற்றை அவள்புணர்வு பிரிவுகட் குவமையாக்கினான்.

(தே - ப - ரை.)—(எனக்கு) ஆயிழை - ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையாள், (புணருமிடத்து), உயிர்க்கு—, வாழ்தல் அன்னள் - (உடம்போடுகூடி) வாழ்தல்போலாகின்றாள்; நீங்குமிடத்து - பிரியுமிடத்து, அதற்கு - அவ்வுயிர்க்கு, சாதல் அன்னள் - அவ்வுடம்பினீங்கிப்போதல் போலாகின்றாள்.

௫. உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறி
யொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்.
[ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைமகன் நீயிர் தணந்தஞான்று எம்மை யுள்ளியுமறிதிரோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒள்ளியவாய் அமைச்செய்யுங் கண்ணினையுடையாள் குணங்களை யான்மறந்தேனாயின், நினைப்பேன், ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன், ஆகலான் நினைத்தலையுமறியேன், எ-று.

௲௱௪௨ கசஉ-ம் அதி. காதல்

மன்—ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள்—நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந் தலைமகனை கூற்று; மேற்றலைமகள் கூற்று

(தே - ப - ரை)—யான்—, ஒள் அமர் கண்ணாள் குணம்-ஒளியுடையவாகிப் போர்செய்கிற கண்களையுடையவளது குணங்களை, மறப்பின் - மறந்தேனாயின், உள்ளுவன் - நினைப்பேன்; மறப்பு அறியேன் - (ஒருபோதும்) மறந்தலறியேன்; (ஆகலால நினைத்தலுமறியேன்).

---

௬. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர்.
[ஒருவழித்தணப்பின்கட் டலைமகனைத் தோழி இயற்பழித்தமென்றஞ்சி அவளறியாமற் றன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தாங்காணாமைபற்றிச் சேய்மைக்கட்போயினாரென்று கருதுவார் கருதுக; எம்முடையகாதலர் எம கண்ணகத்துநின்றும் போகார்; யாமறியாதிமைத்தேமாயின் அதனால் வருந்துவதுஞ் செய்யார்; ஆகலாற் காணப்படாநுண்ணியர், எ-று.

இடைவிடாத நினைவின்முதிர்ச்சியாலெ எப்பொழுதும் முன்னேதோன்றலிற் கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும், இமைப்பதுழியும் அது கிற்றலான் இமைப்பிற் பருவராரென்றுங் கூறினள்.

(தே-ப-ரை)—(காம்காணுமைபற்றித் தூரத்திலே போயினு ரென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவா), எம் காதலவர்—, கண்ணுள் ளில்-எமது கண்ணுள்ளே நின்றும், போகார்—; இமைப்பின்-(அறியாமல்) இமைத்தேமாயின், பருவரார்-(அதனால்) வருந்து வதுஞ் செய்யார்; (ஆதலாலே), நுண்ணியர்-(காணப்படாத) நுண்ணியர்.

எ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து—காதலர் எப்பொழுது மெமகணணிலுள்ளாராகலாற் கண்ணினை யஞ்சனத்தா லெழுதுவதுஞ் செய்யேம், அத்துணைக்காலமும் அவர் மறைதலையறிந்து, எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. காப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகின்ற வேயாக்கென்பதுமது. யா னிடையீடின்றிக் காணுகின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

கக-ம் அதி- காதற்சிறப்புரைத்தல் ருசக

(தே-ப-ரை)—காதலவர்—, கண் உள்ளார்ஆக-(எம்) கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால், கண்ணும் எழுதேம்-கண்ணினை (மையினால்) எழுதுவதுஞ் செய்யேம்; கரப்பாக்கு அறிந்து-(அவ் வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து.

அ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர் எந்நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலையஞ்சாநின்றேம் அவர்அதனான் வெய்துறலையறிந்து,எ-று.

எப்பொழுதும் என்னெஞ்சின்க ணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று

கருதுமா றென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—காதலவர்—, நெஞ்சத்தார் ஆக - நெஞ்சுளிருக்கின்றாராதலால், (உண்ணும்போது), வெய்து உண்டல் - சூடுள்ளதாக உண்ணுதற்கு, அஞ்சுதும் - அஞ்சாநின்றேம், வேபாக்கு அறிந்து - (அவர் அதனால்) சூடுறுதலை அறிந்து.

௯. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

[வரைவிடைவைத்து பிரிவின்கட் டலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையியற்பழித்தவழி அவளியற்பட மொழிந்தது]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்கண்ணிமைக்குமாயின் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலையறிந்து இமையேன், அவ்வளவிற்கு அவரைத் துயிலா நோய்செய்தார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர், எ-று.

தன் கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்து சொல்லுகின்றாளாகலின், தோழியை வேறுபடுத்து இவ்வூரென்றாள். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கற்பாலையல்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—இமைப்பின் - (என்கண்) இமைக்குமாயின், கரப்பாக்கு அறிவல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மறைதலறிந்து இமையேன், அனைத்திற்கே - அவ்வளவுக்கே, இவ்வூர்—, ஏதிலர் என்னும் - (தூங்காது நோய்செய்தார்) அன்பிலர் என்னும்.

---

௧0. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

ருஉ௪ ௧௧௩-ம் அதி. நாணுத்துறவுரைத்தல்

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர் எஞ்ஞான்றும் என்னுள்ளத்தன்னே யுவந்துறையாநிற்பர், அதனையறியாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர், எ-று.

உவக்துறைவரென்றனல் அன்புடைமைகூறினன். பிரியாமையும் அன்புமுடையாரை இலரெனப் பழிக்கற்பாலையல்லையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(காதலர்), உள்ளத்துள் - மனதில், என்றும் - எப்போதும், உவந்து - மகிழ்ந்து, உறைவர் - வாசஞ்செய்யாநிற்பர்; (அதனையறியாமல்). இவ்வூர்—, இகழ்ந்து உறைவர் - பிரிந்திராகின்றார், ஏதிலர் என்னும் - அன்பிலரென்று (அவரைச்சொல்லுகின்றன்து).

ககச-ம் அதிகாரம்—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றாறைய தலைமகன் தோழிக்குத் நாண்றேவுரைத்தலும், ஆற்றொணிதபிக்கலாற்ற தலைமகள் அவட்குத் தன் நாண்றேவுரைத்தலுமாம். இது. காதல்மிக்குழி நிகழ்வதாகலின், காதற்சிறப்புரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. காம முழந்து வருந்தினார்க் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி.

[சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றாறைய தலைமகன் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அரியராய மகளிரோடு காமத்தை யனுபவித்துப் பின்னதுபெறாது துன்புற்ற வாடவர்க்குப் பண்டும் ஏமமாய்வருகின்ற மடலல்லது இனியெனக்கு வலியாவதில்லை, எ-று.

ஏமமாதல் அத்துன்பநீங்கும்வகை அவ்வநுபவத்தினைக் கொடுத்தல். வலி—ஆகுபெயர். பண்டோடவராயினர் இன்பமெய்தி வருகின்றவாறறிந்து நின்னையதற்குத் துணையென்று கருதிக் கொண்டேமுயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லாமையை யறிந்தேனாகலான் இனியானுமவ்வாற்றான் அதனையெய்துவலென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—காமம் உழந்து - (அரிய மகளிரோடு) காமத்தை அநுபவித்து, (பின் அதுபெறாமல்), வருந்தினார்க்கு - துன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, ஏம மடல் அல்லது - (அத்துன்பநீங்கும்வகை அவ்வநுபவத்தைக் கொடுக்கும்) காப்பாய் வருகின்ற

மடன்மாவல்லது, [பனைமடலாலே செய்யப்பட்ட குதிரை என்ற படி], வலி - வலியது, இல்லை - (இனி எனக்கு) இல்லை.

உ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

[நாணுடையனுமக்கு அது முடியாதேனை மடல்விலக்கலுற்றாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வருத்தத்தினைப் பொறாதவுடம்புமுயிரும் அதற் கேமமாய மடன்மாவினையூரக் கருதாநின்றன, அதனை விலக்குவதாய நாணினையகற்றி, எ-று.

வருந்தினார்க்கென மேல்வந்தமையிற் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூறாராயினர். மடல—ஆகுபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறிவுநிறையோர்ப்புக் கடைப்பிடிமுதலிய முன்னையேகவு நாணிகொதுகின்றது, அதுவு மிதுபொழுது நீங்கிற்றென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாந் தம்முணியகாமதபொருட்டு மடலேறுமென்றது அவன் தன்னாற்றாமையறிந்து கடிதிற்குறைநேர்தலேனாக்கி.

(தே - ப - ரை)—நோனா - (அவ்வருத்தத்தை) பொறாத, உடம்பும் உயிரும்—, மடல் ஏறும் - (அதற்குக்காப்பாகிய மடன்மாவை) ஏறநினையாநின்றன, நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகிய) நாணத்தை, நீங்கி நிறுத்து - ஒழித்துவிட்டு

ங. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்
காமுற்றா ரேறு மடல்.

[நாணையன்றி நல்லாண்மையுமுடைமையின் முடியாதேன்றாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நாணும் மிக்கவாண்மையும் யான் பண்டுடையேன்; அவை காமத்தானிங்குதலான், அக்காமமிக்கா சேறும் மடலினை யின்

றுடையேன், எ-று.

நாண்—இழிவாயினசெய்தற்கண் விலக்குவது. ஆண்மை—ஒன்றற்குத் தளராது நிற்றல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதின் முடியுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நாணொடு நல் ஆண்மை - நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையையும், பண்டு - முன்னே, உடையேன்—; (அவைகாமத்தால் நீங்குதலால்), காமுற்றார் ஏறு மடல் - காமு

69

மிகுந்தவரேறுமடலை, இன்று - இப்போது; உடையேன் - உடையவனாகின்றேன்.

---

௨ காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

[நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின் அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவே யென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் றன்னைக் கடத்தற்குக் கொண்டநாணும் நல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை என்னிற்பிரிகதாக காமமாகிய கடியபுனல் கொண்டு போகாநின்றது, எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத எனைப்புனலினீக்குதற்கு கடும்புனலென்றான். இப்புனற்கு அவை புணையாகா, அதனான் அவை நீங்குமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(நான் தன்னைக் கடத்தற்குக்கொண்ட), நாணொடு நல் ஆண்மை என்னும் புணை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகிய புணைகளை, காமம் கடும் புனல் - காமமாகிய கடியவெள்ளமானது, உய்க்கும் - (என்னிற்பிரித்து) கொண்டு போகின்றது.

௩. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாள் மடலொடு

மாலை யுழக்குந் துயர்.

[இவ்வாற்றமையும் மடலும் நமக்கெவ்வாறு வந்தனவென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மாலைப்பொழுதின்க ணனுபவிக்குந் துயரினையும் அதற்கு மருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன், இது பொழுது எனக்கு மாலை போலத்தொடர்ந்த சிறுவளையினையுடையாட்டந்தாள், எ-று.

காமம் எனைப்பொழுதுகளினு முளதேனும் மாலைக்கண் மலர்தலுடைமையின் மாலையுழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்விழிவும் அவளாற் றரப்பட்டதென்றும், அவடான் கேட்டியதே கூறுமினைமையளென்பது தோன்றத் தொடலைக் குறுந் தொடியென்றும் கூறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த வன்மொழித்தொகை. இவை யவடர்தனவாகலின் நின்னுணர்க்குமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—மாலை உழக்கும் துயர் - மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும், மடலொடு - (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன்மாவையும், (முன் அறியேன்); தொடலைக் குறுந்தொடி -

ககசஎம் அதி· நாணுத்துறவுரைத்தல்

மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளையலையுடையவள், தந்தாள் - (இப்பொழுது) எனக்குத் தந்தாள்.

ச. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

[மடலூர்தம்பொழுது இப்பொழுதுங் கழிந்ததென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நின்பேதைகாரணமாக என்கண்கள் ஒருகாலுந் துயிலைப்பொருந்தா; அதனால் எல்லாருந் துயிலுமிடையாமத்தும யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதாநிற்பேன், எ-று.

பேதையென்றது பருவம் பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக் குறைமுடித்து நாளை யெனவேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பேதைக்கு - பேதையாகிய எனக்கு, (உன்

ாது காரணமாக), என்கண் - எனது கண்கள், படல் ஒல்லா - ஒரு பொழுதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவாம்; (அதனால்), யாமத்தும் - எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதியிரவிலும் மன்ற மடல் ஊர்தல் - மடன்மாவேறுதலையே, உள்ளுவேன் - நினைப்பேன்.

ஏ. கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

[பேதைக்கெல்லாம் மடலேறாமை கூறி அறிவிலாராய மகளிரும் அஃதுடையராய வடவரால் ஆற்றுமாறு சொன்றுச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை யனுபவித்தும் மடலூர்தலைச் செய்யாது ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல மிக்க தகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்தில்லை, எ-று.

பிறப்பு விசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயஃதறி கின்றிலையென்பதாம். இத்துணையுந் தலைமகன்கூற்று; மேல் தலைமகள் கூற்று.

(தே - ப - ரை.)—கடல் அன்ன காமம் உழந்தும்-கடல் போற் கரையற்ற காமநோயை அனுபவித்தும், மடல் ஏறா - மடன்மாவேறாமல் (பொறுத்திருக்கிற), பெண்ணின் - பெண் (பிறப்பு) போல், பெருந்தக்கது - மிகுந்த தகுதியுடையபிறப்பு, இல் - (உலகத்தில்) இல்லை.

ருசஅ ககசஎம் அதி. நாணுத்துறவுரைத்தல்

அ. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும்.

[காப்புச்சிறைமிக்குக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவர்நிறையால் நாமீதார்தற் கரியரென்றஞ்சுதல் செய்யாது மிகவுமளிக்கத்தக்காரென்றிரங்குதல் செய்யாது மகளிர்காமமும்

அவர்மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கணணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது, எ-று.

என்றதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. மன்றென்பது தந்தை தன்னையரை நோக்கி உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்பு கூறுவாள்போன்று, தன் காமம் பெருகியவாறும் இனி யறத்தொடுநிற்றல் வேண்டுமென்பதுங் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று.

(தே-ப-ரை)—(இவர்), நிறை அரியர் (என்றது) - நிறையால் (நாம் மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும், மன் அளியர் என்னது-மிகவும் அளிக்கத்தக்கவரென்று இரங்காமலும், காமம் - (மகளிரது) காமமும், மறை இறந்து - (அவர்) மறைத்தலைக் கடந்து, மன்று படும் - சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருக்

௬. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் முன்னடங்கி நிற்றலான் எல்லாரு மென்னை யறிதலிலர், இனியவ்வாறு நில்லாது யானே வெளிப்பட்டறிவிப்ப லென்று கருதி என்காமம் இவ்வூர் மறுகின்கணணே மயங்கிச் சுழலாநின்றது, எ-று.

மயங்குதல்-அம்பலாதல். மறுகுதல்-அலராதல். அம்பலுமலருமாயிற்று, இனியறத்தொடுநிற்றல் வேண்டுமென்பதாம். அறிவிலாரென்பதூஉம் பாடம்.

(தே-ப-ரை.)—(நான்முன் அடங்கியிருக்கையால்), எல்லாரும்—, அறிகிலார் என்று - (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானேவெளிப்பட்டு அறிவிப்பேன்) என்று நினைத்து, என் காமம்—, மறுகில் - (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு மறுகும் - மயங்கிச் சுழல்கின்றது, [சிலரறிந்து பேசிக்கொள்ளும் படிக்கும் பலரறிந்து தூற்றும்படிக்கும் என்றபடி.]

---

௧0. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

[செவிலிக்கறத்தோடு நின்றுவைத்து யானிந்துமாறேன்னை
யென்று நகையாடிய தோழியோடு புலந்து
தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யாவ கேட்குமாறமன்றிக் கண்ணாற்காணுமாறு எம்மையறிவிலார் நகாநின்றார், அவாஙனை செய்கின்றது யாமுற்ற நோய்கள் தாமுறாமையான், எ-று.

கண்ணினென்றது முன்கணடறியாமை யுணர்நின்றது. அறத்தொடு நின்றமைபறியாது வரைவுமாட்சிமைப்படுகின், பிலனெனப் புலக்கின்றாளாக லின், ஏதிலாளாக்கிக் கூறினாள். இது, காரீனறு சேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற கேலாமையறிக.

(தெ - ப - ரை.)—யாம்—, கண்ணில் காண - (கேட்கும் படியுமன்றி) கண்ணாற காணும்படி, அறிவில்லார்—, நகுப - (எம்மை) சிரிக்கின்றார்; (அவர் அப்படிச் செய்கின்றது), யாம் பட்ட - யாம் அடைந்த நோய்களை, தாம் படா ஆறு - தாம் அடையாமையால்

௧௧௫-ம் அதிகாரம்—அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைமகன் பிறர் கூறுகின்றவலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக் காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுந் தோழியும் அவ்வலரை யவன்றனக் கறி வுறுத்தலுமாம். இது, காணுதலுறாதவழி நிகழ்வதாகலான், காணுத்துற வுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧ அலரெழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்

[அல்லகுறிப்பாடட் பிற்றைஞான்று வந்த தலைமகனைத் தோழி
யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மடமாதையோ டெம்மிடைநட்பு அரின்க ணலரா

யெழுதலான் அவளைப்பெறாது வருந்துமென் னரியவுயிர் பெற்றதுபோன்று நிலைபெறும், அந்நிலைபெற்றைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறு கின்றபலரு மறியார், எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகளையெய்தப்பெறாத வருத்தமெல்லாந்தோன்ற அரியவுயிரென்றும், அவளையுமரியாளை எளியளாக்கி யெடுக்கின்றமையின், அஃதவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக் கோடாகநின்றதென்பான் அலரெழவாருயிர்

நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவ்வேதிலாரறியிற் றூற்றுதொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகின்றது தெய்வத்தானென் றுங் கூறினர். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

(தே - ப - ரை.)—(உன்மாதுக்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்பு), அலர் எழ - (இவ்வூரில்) அலராயெழுதலால், ஆர் உயிர் - (அவளைப்பெறாது வருந்துகிற என்) அரிய வுயிரானது, நிற்கும் - (அவளைப்பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும்; அதனை - அந்நிலைபெற்றதை, பாக்கியத்தால் - நல்லூழால், (நானே அறிவதல்லது), பலர் - (தூற்றுகின்ற) பலரும், அறியார் - அறியமாட்டார்.

௨. மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

(பரி-ரை.) எ-து,—மலர்போலுங் கண்ணையுடையாளது எய்தற் கருமை யறியாது இவ்வூர் அவளை யெளியளாக்கி அவளோ டலர்கூறலை எமக்குபகரித் தது, எ-று.

அருமை அல்ல குறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்த தென்றான், தனக்குப் பற்றுக்கோடாகலின். அலர் கூறுவாரை அவர்செய்த வுதவிபற்றி இவ்வூரென்றான்.

(தே - ப - ரை.)—மலர் அன்ன கண்ணாள் - மலர்போலுங்

கண்களையுடையவளது, அருமை - (அடைதற்கு) அருமையை அறியாது, இவ்வூர் - இந்தவூர், (அவளை எளியவளாக்கி), அலர் - (அவளோடு) பழிகூறலை, எமக்கு—, ஈந்தது - உபகரித்தது.

---

௩. உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) இ-து,—எங்கட்குக் கூட்டமுண்மை இவ்வூரறிதலான்விளைந்த அலர் எனக்குறவு தோன்றன்றே, அதுகேட்ட வென்மனம் அக்கூட்டத்தைப் பெறாதிருந்தே பெற்றார்போலு நீர்மையை யுடைத்தாகலான், எ-று.

பெற்றன்னநீர்மை—பெற்றவழியுளதா மின்பம்போலு மின்பமுடைமை, நீர்த்தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது.

(தே-ப-ரை.)—ஊர் அறிந்த கௌவை - (எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கையை) இவ்வூர் அறிதலால் விளைந்த அலரானது, உறாஅதோ - (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றோ, (அதுகேட்ட என்மனமானது), பெறாஅது - (புணர்ச்சியை) பெறாதிருந்தே, பெற்றது அன்ன நீர்த்து - பெற்றதுபோலுங் குணமுடைத்து, (ஆகலால்).

---

௪. கவ்வையாற் கவ்விது காமம் அதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

(பரி-ரை.) இ-து,—என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்ற அலரானே யலர்தலையுடைத்தாயிற்று அவ்வலரில்லையாயின், தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும், எ-று.

அலர்தல்—மேன்மேன்மிகுதல். கவ்வையுடையதனைக் கவ்விதென்

றதுபோலக் களவையுடையனேக கலவியென்றார். இயலபு—இன்பம் பயத்தல், தவ்வென்னுமென்பது குறிப்புமொழி; * "நாலகால யாத்த மாலே வெண்குடை—தவ்வென் றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப" எனபுழியுமது.

(தே - ப - ரை.)—காமம் - (என்) காமம், கவ்வையால் - (இவ்வூர்) எடுக்கின்ற தூற்றல், கவ்விது - மேலுமேலும் மிகுதலை யுடைத்தாயிற்று; அது இன்றேல் - அவ்வலர் இல்லையாயின், தன்மையிழந்து - இன்பந் தருதலிழந்து, தவ்வென்னும் - சுருங்கிப்போகும்.

---

௫. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—கள்ளுணபார்க்குக் களிக்குந்தோறும் கள்ளுணடல் இனிதாமாறுபோல எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகாநின்றது, எ-று.

வேட்கப் பட்டற்றுவென்பது வேட்டற்றுவெனநின்றது. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பஞ் செய்யாநின்றதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(கள்ளுண்பார்க்கு), களித்தொறும் - களிக்குந்தோறும், கள்ளுண்டல்—, வேட்டற்று - இனிதாம் விதம்

* நெடுநல் வாடை, அடி. ௧அ௪-௧அ௫,

போல், (எனக்கு), காமம்—, வெளிப்படுந்தோறும் - மிகுந்தோறும், இனிது - இனிதாகாநின்றது.

௬. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

[இடையிடுகளாலும் அல்லதறியானுந் தலைமகளையெய்தப்பெறாத தலை

மகள் அவள் சிறைப்புறத்தானைத் தோழிக்குச் சொல்லு
வாளாய் அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் காதலரைக் கணுறப்பெற்றது ஒருஞான்றே, அதனினுமலர் அவ்வளவிற்றன்றித் திங்களைப பாம்புகொண்ட வலர் போன்று உலகெலாம் பரந்தது, எ-று.

காரியத்தை காரணமாக வுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றாள். இருவழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம இனியாகாது, வரைந்துகோடல் வேண்டுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கண்டது - (தலைவனை யான்) காணப்பெற்றது, ஒரு நாள் - ஒருநாளையாகும்; அலர் - (அதனாலுண்டாகிய) பழிதூற்றுதலானது, (அவ்வளவினதன்றி), திங்கள் பாம்பு கொண்டற்று - சந்திரனைப பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகெங்கும் பரந்தது.

எ ஊரவர் கௌவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய்

[வரைவுநீட ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதலறிந்ததோழி ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லுநோக்கி யாற்றல் வேண்டுமெனச் சொல்லேப்பியவழி அவள்சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—இக்காமநோயாகிய பயிர் இவ்வூரின் மகளிரெடுக்கின்ற அலர் எருவாக அதுகேட்டு அன்னை வெகுண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராகின்றது, எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆணொழித்து நின்றது. ஏகதேசவுருவகம். கருவுருத்தற் கேதுவாவனதாமே விரிதற்கேதுவாகா நின்றனவென்பதாம். வரைவாளுதல் பயன்.

(தே - ப - ரை)—இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய (பயிர்), ஊரவர் கௌவை - இவ்வூரிலுள்ள (மகளிர் எடுக்கின்ற) தூற்று

னது, எரு ஆக எருவாகவும், அன்னைசொல் - (அதுகேட்டுக்கோ

பித்து) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொலலாவது, நீர் ஆக—, நீருமே வளராநின்றது.

அ. செய்யா லெரி நுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற் காம நுதுப்பே மெனல்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,— எதிலாரெடுக்கின்ற அலரால் காம காமத்தை யவிகதுமென்று கருதுதல் நெய்யாலெரியை யவிக்குமென்று கருதுதலோ டொக்கும், எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிக்கணவந்தன. இளர்தற் காரணமாய அலரால் அவிதகல் கூடாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கௌவையா ல-(அயலவர் எடுக்கின்ற) அலராலுண்டாகின்ற, காமம் - காமத்தை, நுதுப்பேம் எனல் - அவிப்பேமென்று நினைத்தல், நெய்யால்—, எரி - நெருப்பை, நுதுப்பேம் என்றற்று - அவிப்பேமென்று நினைத்தலோ டொக்கும்

கூ. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார் பலர்நாண ...

[வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கணைய்) ாய தலைமகள் அவர் வந்து சிறைப்புறத்தா ரைதலறிந்து அலரஞ்சி யாற்றல் வேண்டுமே ர்ற தோழிக்கு சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,— நம்மை யெதிர்பட்டஞான்று நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம் பென்றவர்தாமே இன்று கண்டார் பலரும் நாணும்வகை கம்மைத் துறந்தபின் நாமேதிலார் கூறுமலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது, எ-று.

நாணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்னும் தொழிற்பெயருள் ஒல்லுதற்றொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார் நாணுநிலைமையமாய யாம் நாணுதல் பாண்டைய தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(தம்மைக்கண்டநாளில்), அஞ்சல் ஓம்பு என்றார் - (உன்னைவிட்டு நீங்கேன்) அஞ்சுதலொழியென்றவரே, பலர் நாண - (இன்றுகண்டவர்) பலரும் நாணும்வகை, நீத்தக் கடை - (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபின், அலர் - (அயலவர் தூற்றுகிற) தூற்றுக்கு, நாண ஒல்வதோ - (நாம்) நாணக்கூடுமோ,

---

70

ரு0. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர்.

[தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்
லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன் போக்கு
வேட்பச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உடன்போகற் கேதுவாகலானே யாம்பண்டே விரும்புவதாய வலரை இவ்வூர்தானே யெடாநின்றது; இனிக் காதலர்தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனை யினிதினேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய்வந்தது, எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நங்கட்காதலுடைமையின் மறாரென்பது தோன்றக் காதலரென்றாள். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனிமித்தம்.

(தே - ப - ரை.)—யாம்—, வேண்டுங் கௌவை - (உடன் போதற்குக் காரணமாதல்பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை, இவ்வூர்—, எடுக்கும் - (தானே) எடுக்கின்றது; காதலர்- (இனி) தலைவர், வேண்டின் - (நாம்) வேண்டினால், தாம் - தாமும், நல்குவர் - அதற்கு உடன்படுவர், (ஆதலால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய் வந்தது).

களவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இக் கற்புப் பதினெட் டதிகாரத்தாற் கூறவான்றொடங்கி, முதற்கட் பிரிவாற்றாமை கூறுகின்றார்.

ககஅ-ம் அதிகாரம்—பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகன் அறம் பொரு ளின்பங் களின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினுந் தலைமகளைப் பிரிந்துசெல் லும் செல்லுறான்று அப்பிரிவினை அவளாற்றாளாத்தன்மை. அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி கூறலும். அவ டனக்குத் தலைமகடானே அவன் குறிப்பாலுணர்ந்துகூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக்கூறலும், தலைமகன் பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள் மறுத்துக்கூறலுமென நால் வகையாற் கூறப்படும்.

ககஅ-ம் அதி. பிரிவாற்றாமை

க. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

[பிரிந்து கடிதின் வருவலென்ற தலைமகற்குத்
தோழிசொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாயின் அதனை யெனக்குச் சொல், அஃதொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல் சொல்லுவை யாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல், எ-று.

தலைமகளையொழித்து எனக்கென்றான், தானவளென்னும் வேற்றுமை யின்மையின். அக்காலமெல்லா மாற்றியிருந்து அவ்வரவு காணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதே யிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத்

தலைமகன் கூற்றாக்கி யுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—செல்லாமை உண்டேல் -(நீ எம்மை) பிரியாமை உண்டாயின், எனக்கு—, உரை - (அதனை) சொல்லு; மற்று அது நீங்க, நின் வல் வரவு-(பிரிந்துபோய்) நின் விரைந்து வருதலை, வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது) உயிர்வாழ்வார்க்கு, உரை -

௨. இன்கணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
பின்கணுடைத்தாற் புணர்வு.

[பிரிவு தலைமகள் குறிப்பாலுணர்ந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) இ-து,—தழையுங் கண்ணியுங்கொண்டு பின்னின்ற ஞான்று அவர்நோக்கு மாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையான் நமக்கின்ப முடைத்தாயிருக்கும்; இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவரென்றஞ்சு மச்சத்தினை யுடைத்தாயிற்று; அவரன்பி னிலைமை யிது, எ-று.

பார்வலென்றது புணர்ச்சிபெறாத முன்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங் காரியப்பெயர் காரணத்தின்மேல தாயிற்று. அவ்வச்சத்தினை யுடைத்தாதலாவது * "முன்னுறமுணர்ந்தனை யெமர் தமிழ்தாருந் தீநீரைக்—கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைத்து மமையாரென்—னொள்ளிழை திருத்தும்" பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்த லுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன்.

(தே - ப - ரை)—(தழையு மாலையுங் கொண்டு பின்னின்ற நாளில்), அவர் பார்வல் - அவரது பார்வைமாத்திரமும், (புணர்ச்சி குறித்தமையால்), இன்கண் உடைத்து - (நமக்கு) இன்பமுடைத்

* கலி பாலை, க.

தா யிருந்தது; (இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நடந்துகொண்டிருக்கவும்,) புணர்வு - அப்புணர்ச்சி, பிரிவு அஞ்சும் - பிரிவரென்றஞ்சுகிற, புன்கண் - அச்சத்தினை, உடைத்து - உடைத்தாயிற்று, (அவரன்பி னிலைமை இது.)

ங. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண் மை யான்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிரி வாற்றாமையும் அறிதலுடையாராய காதலர்கண்ணும், ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான், அவர் சொல்லும் தலையளியும் பற்றி நம்மாட் டன்புடையரெனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ—அசைநிலை. உம்மை ஈ யாவு சிறப்பின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—அறிவு உடையார்கண்ணும் - (பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லையும், நம்பிரிவு பொறாமையையும்) அறிதலுடையவராகிய காதலரிடத்தும், ஓர் இடத்து - ஒரோவழி, பிரிவு—, உண்மையான் - உண்டாதலால், தேற்றம் - (அவர் சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மேல் அன்புடையரென்று தெளியுந்) தெளிவு, அரிது - அரிதாயிருந்தது

ச. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு.

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—எதிர்ப்பட்ட ஞான்றே தலையளிசெய்து நின்னிற் பிரியேன் அஞ்சலெனறவர் தாமே பின் பிரிவாராயின், அவர்க்கன்றி அவர் தெளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ, எ-று.

தேறியாரென்பது தன்னைப் பிறர்போற்கூறல். சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வாமைக் குற்றம் அவர்க்கெய்தும், அஃதெய்தாவகை யழுங்குவி யென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—அளித்து - (எதிர்ப்பட்டகாலே) தலையளி செய்து, அஞ்சல் என்றவர் - (உன்னைவிட்டுப் பிரியேன்) அஞ்சாதிரு வென்றவர் (தாமே), நீப்பின் - (பின்னை) பிரிவாராயின், (அவர்க்கல்லாமல்), தெளித்த சொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப் பட்ட சொல்லை, தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு, தவறு - குற்றம், உண்டோ - உளதோ, [இல்லை என்றபடி].

ரு. ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னுயிரைச் செல்லாமற் காத்தியாயின், அதனை யாளுதற் கமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்குவிப்பாயாக; அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர் செல்வாராயின அவராலாளப்பட்ட வுயிருஞ் செல்லும், சென்றாற் பின்னவரைக் கூடுதல் எனக்கரிதாம், எ-று.

ஆளுதற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தா லமைப்புடையராதல். மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—ஓம்பின் - (என்னுயிரைச் செல்லாமல்) காப்பாற்றுவையாயின், அமைந்தார் - (அதனை ஆளுதற்கு) அமைந்தவரது, பிரிவு - செலவை, ஓம்பல் - அழுங்குவிப்பாயாக; மற்று அவர் நீங்கின் - அழுங்குவிப்பாரில்லாமல், அவர் செல்வாராயின் - (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால்), புணர்வு - (பின்பு அவரை) கூடுதல், அரிது - (எனக்கு) அரிதாம்

சு. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை

[தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நமக்கவலக்கமை யறிந்த தலைவர்தாமே நம்முனின்று

தம்பிரிவினை புணாத்தும் வன்கண்மை புடையராயின், அத்தன்மையார் பின்பு நம்மாற்றுமை யறிநதுவந்து தலையளி செய்வரென்றிருக்கு மாசை விடப்படும், எ-று.

அருமை—பயன்படுத லில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரிவெண்ணுதலும் உணர்த்தலும் வல்லாராயினர் பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் நம்மை நினைத்துவந்து நல்குதல் யாண்டைய தென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன்.

(தே - ப - ரை)—அவர் - (நமது பிரிவுபொறுமையறிந்த) அத்தலைவர்தாமே, (நம்முன்னின்றும்), பிரிவு உரைக்கும் - (தம்) பிரிவை அறிவிக்கும், வன்கண்ண ஆயின் - அருளில்லாமையை யுடைய

ராயின், (அத்தன்மையாரைபின்பு), நல்குவர் என்னும் நசை - (நம் பொறுமையை அறிந்துவந்து) தலையளிசெய்வாரென்னுமாசை, அரிது - விடப்படும்.

எ. துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொல் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-று,—துறைவன் என்னைப் பிரியலுறாமையை அவனுணர்த் தாமற் றுமே புணர்ந்து என் முன்கை யிறையினின்று கழலாநின்ற வளையி கள் எனக்கறிவியாவோ, அவனுணர்த்த வுணர்ந்துவந்து நீயறிவித்தல் வேண்டுமோ, எ-று.

முன்னே நிகழ்ந்தமையிற றுறந்தமை யென்றும், கேட்ட துணையான் மெலிந்து ஆற்றாமையின் இறவாநின்ற வென்றும் கூறினள். அழுங்குவித்து வர்து கூறற்பாலை யல்லையாய நீயும் இவ்வளைகள் செய்தனவே செய்தா யெனப் புலந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—துறைவன் -; துறந்தமை - (என்னை) பிரிய லாற்றமையை, (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே அறிந்து), முன்கை இறை - (என்) முன்கை இறையினின்றும், இறவாநின்றவளை - கழலாநின்ற வளையல்கள், தூற்றாகொல் - (எனக்கு) அறிவியாவோ, [அவன் அறிவிக்க அறிந்துவந்து நீ அறிவித்தல்வேண்டுமோ.]

---

௪. இன்னா தினனில்லூர் வாழ்தல் அதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு
[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறியுந் தோழியரில்லாத வேற்றூரின்கண் வாழ்தலின்னாது; அதன்மேலுந் தங் காதலரைப் பிரிதல் அதனினு மின்னாது, எ-று.

தலைவன் செலவினை யழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்றிப் புலக்கின்றாளாகலின், இனனில்லூ ரென்றாள். உலகியல் கூறுவாள் போன்று தனக்கவ்விரண்டு முண்மை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—இனன் இல் ஊர் - (மகளிர்குத் தங்குறிப் பறிகிற) தோழியரில்லாத வேற்றூரினிடத்து, வாழ்தல்—, இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாகும்; (அதன்மேலும்), இனியார் பிரிவு -

(தங்) காதலரைப்பிரிதல், அதனினும் - அவ்வாழ்தலைக்காட்டிலும், இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாகும்.

---

௫. தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.
[காமந்தீயேபோன்று நாளின்றவிடத்தைச் சுடுமாகலான் நீயாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—தீத தன்னைத்தொட்டாற் சுடுமாயிற் சுடுதலல்லது காமமாகிய நோய்போலத் தன்னையகன்றாற் றப்பாது சுடுதலை வற்றே,

மாட்டாது, எ-று.

சுமொயினென்பது மந்திரமருந்துகளாற் றம்பிக்கப்படாதாயி னென்றவாறு. காமத்திற் கதுவுமில்லை யென்பாள் வாளா சுடலென்றாள். அகறல்-நுகராமை. சுடலென்பது முன்னுவ கூட்டப்பட்டது. நீபிறைக் கொடியதனை யாளுற்றுமாறென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) —நி - நெருப்பு, தொடின் - (தன்னை) தொட்டால், சுடின் (சுடல்) அல்லது - சுட்டாற் சுடலல்லது, காமநோய் போல—, விடின் -(தன்னை) விட்டுநீங்கினால், சுடல் ஆற்றுமோ-(தப்பாது) சுடல்வல்லமோ

கo. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

[தலைவியாற்றுதும் பிரிவாற்றியிருப்பா அது நீயேயகியிறில்லை யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—அரிது ஆற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர்பிரிந்தால் அப்பிரிவு தன்னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்து உயிர்வாழு மகளிர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

பண்டையிற் சிறப்பத் தலையளிபெற் றின்புறுகின்ற வெல்லைக்கண்ணே அஃதிழந்து துன்புறுதற் குடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின் அரியதனைச் செய்தென்றும், செல்லுந் தேயத்து அவர்க்கியாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாமாற்றி யிருக்குமா றென்னென்றும் அவ்வரவுதான் என்றாண்று வர்தெய்துமென்றும், இவ்வாற்றா னிகழுங்கவலை மனத்து நீங்காதாகலான் அல்லனோய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழும் காம வேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்றிவை முதலாகவந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகலிற் பிரிவாற்றி யென்றும், தங்காதலரை யின்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுமிருந்து உயிர் வாழ்வார் ஒருவருமில்லை யென்பது குறிப்பாற்றோன்றப் பின்னிருந்து

வாழ்வார் பலரென்றுங் கூறினாள். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப் பெயர். பிரிவின்கண் ணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான் அவ்வவற்ற தருமையுணர நின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்

ளுக்கது. யானுமிறந்துபடுவே லென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—(நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்); அரிதுஆற்றி-(பிரிவை அறிவித்த விடத்து) அதற்கு உடன்பட்டு, அல்லல் நோய்-(பிரிவுபோது உண்டாகிற) துன்பநோயையும், நீக்கி—, பிரிவு ஆற்றி (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்து, பின் இருந்து - பின்னும் இருந்து, வாழ்வார் - உயிர்வாழுமகளிர். பலர் (உலகத்தில்) பலர்.

கசள-ம் அதிகாரம்—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான் மெலிந்திரங்கலென விரியும். அஃதாவது பிரிவாற்றுளாய தலைமகள தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினைவான் மெலிந்திரங்குதல். அதிகார முறைமையும இதனானே விளங்கும்.

க. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும்.

[காமநோயை வெளிப்படுத்தப் பிறருக்குக் கேலாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இக்நோயைப் பிறரறிதலஞ்சி யான் மறையா நின்றேன்; நிற்பவும், இஃது அக்காரணமாக இல்லாது நீர்வேண்டுமென் றிறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர் மிகுமாறுபோல் மிகாநின்றது எ-று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென் னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. "இஃதோ செல்வர்க் கொத்தனென்யான்" என் புழிப்போல சுண்டுச சுட்டுப்பெயரீறு திரிந்து நின்றது. இஃதோர் நோயையென்று பாடமோதுவாருமுளர்; அது பாட மன்மையறிக. இனி அதற்கடுத்தது நீ செயல் வேண்டுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—யான்—, நோயை-இந்நோயை, மறைப்பேன்-(பிறரறிதற்குநாணி) மறையாநின்றேன்; (நிற்கவும்), இஃதோ - இந்நோய், இறைப்பவர்க்கு - (நீர் வேண்டுமென்று) இறைப்போர்க்கு ஊற்றுநீர்போல—, மிகும் - பெருகும்.

உ. காத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோய் செய்தார்க்

குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

[ஈன்றுடையா ரறியாமன் மறைத்தல் ஆன்றுடையாரறியத் தூது விடுதலென்றி விரண்டனுள் ஒன்று செயல்வேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இந்நோயை யீன்றுடையா ரறியாமன் மறைத்தலும் வல்லேனாகின்றேன்; ஆகாக்கால், நோய் செய்தவர்க் குரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத் தாராநின்றது, இனியென் செய்கோ, எ-று.

ஒரு காலைக்கொருகால் மிகுதலிற் கரத்தலு மாற்றேனென்றும், சேயிடைச் சென்றவர்க்கு இது சொல்லித் தூது விட்டால் இன்று மிருந்தேனென்பது பயக்குமென்னு மருமத்தால் நாணுத் தருமென்றுங் கூறினான்.

(தே - ப - ரை.)—இந்நோயை - இக்காமநோயை, கரத்தலும் ஆற்றேன் - (இவ்விடத்தோர் அறியாமல்) மறைக்கவும் வல்லேனா கின்றிலேன்; (ஆகாக்கால்), நோய்செய்தார்க்கு—(சொல்லெனவென்பையாயின்), உரைத்தலும் - சொல்லுதலும், நாணுத்தரும் - (எனக்கு) நாணந்தரும் (இனி என்செய்வேன்)

---

௩. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோனா வுடம்பி னகத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமநோயும் அதனைச்செய்தவர்க் குரைக்க வொல்லாத நாணும் தம்மைப் பொறாத வென்னுடம்பின்கணவே உயிர் காத்தண்டாக அதனிருதலையினுந் தூங்காநின்றன, எ-று.

பொறாமை மெலிவானாயது. தூங்குமென்பதா லொன்றினொன்று மிகாது இரண்டும் ஒத்தசீரவென்பது தோன்ற நின்றது. தூது விடவும் ஒழியவும் பண்ணுவனவாய காம நாண்கள் தம்முளொத்து உயிரினை யிறுவியாநின்றன, யான் அவற்று ளொன்றின்கணிற்கமாட்டாமையின் இஃதிற்றேவிடு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—காமமும் - காமநோயும், நாணும் - (அதை செய்தவர்க்கு) சொல்லவொட்டாத நாணும், என் நோனாவுடம்

பின்அகத்து - (தம்மைப்) பொறாத என்னுடம்பினிடத்து, உயிர்—, காவா - காவடித்தண்டாக, தூங்கும் - (அதனிருதலையினும்) தொங்குகின்றன

---

௪. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில்

71

௲௧௨ கக௭-ம் அதி. படர்மெலிந்திரங்கல்

[தலைவியர் காமக்கடற்படார் படினும் அதனை எற்றபுணையானீந்திக் கடப்பாரேன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யாவர்க்கும் உளவாய் வருகின்ற இவ்விரண்டனுள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே; அதனை நீந்தும் அரணுகிய புணையில்லை, எ-று.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. ஆதலிட்டு இதற்குப் புணையாகற்பாலையாய நீயும் ஆயிற்றிலை யென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை.)—(யாவர்க்கும் உண்டாய் வருகின்ற இரண்டினுள்ளும்), காமக்கடலே—, உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகின்றது; அது நீந்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும், ஏமம் புணை - காப்பாகியபுணை, இல் - (எனக்கு) இல்லை.

௫. துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர்.

[தூதுவிடாமைநோக்கித் தோழியோடு புலந்து சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பஞ் செய்தற்குரிய நட்பின்கண்ணே துன்பவரவினை செய்ய வல்லவர் துன்பஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வர் கொல்லோ, எ-று.

துப்புப் பகையுமாதல் "துப்பெதிர்ந் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய—னட்பெதிர்ந் தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்" என்பதனானு மறிக. அப்பகைமை ஈண்டுக் காணுமையின் அவர் செய்வது மறியப்பெற்றிலே மென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்க

லாயிருக்க அது செய்கின்றிலே யெனப் புலக்கின்றமையின், துயர்வரவு செய்தானாக்கியும் பிறனாக்கியுங் கூறினுள்.

(தே - ப - ரை.)—நட்பினுள் - (இன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து, துயர் வரவு - துன்பத்தின் வரவினை, ஆற்றுபவர் - செய்யவல்லவர், துப்பின் - (துன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) பகைமையிடத்து, காவன் ஆவர் கொல் - என்னசெய்வரோ.

சு. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது.

புறநானூறு, கஅ0.

ககள-ம் அதி. படர்மெலிந்திரங்கல் ருகஙு

[காமத்தானின்ப முற்றக்கூ அதனுைய துன்பம் வருமென்று தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமம் புணர்வா லின்பஞ்செய்யுங்கால், அவ்வின்பம் கடல்போலப் பெரிதாம்; இனி அதுதானே பிரிவாற் றுன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம், எ-று.

மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின், மறுதலை யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெறறவின்பத்தோ டொத்துவரின் ஆற்றலாம், இஃததன தளவன்றென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—காமம்—, (புணர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யும் போது), இன்பம் - அவ்வின்பம், கடல் - கடல்போற் (பெரிதாம்); மற்று அஃது - இனி அக்காமந்தானே, அடும் கால் - (பிரிவினாலே) துன்பஞ் செய்யும்போது. துன்பம்-அத்துன்பம்; அதனிற்பெரிது-அக்கடலினும் பெரிதாம்.

எ. காமக் கடும்புன லுய்க்கும் புணைகாணேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன்.

[காமக்கடல் நிறை புணையாக நீந்தமாட்டாமை கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமமாகிய கடலை நீந்தாநின்றேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன், அக்காமத்தால் எல்லாருந் துயிலும் அரையிராப்பொழுது, அவ்விரவிருட்கண்ணும் அதற்கொரு துணையின்றி யானே யாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டுப்போகா துளேனாகின்றேன், ஈதொரு தீவினைப் பயனிருந்தவாறென், எ-று.

கடுமை ஈண்டு மிகுதிக்கண்ணின்றது. உம்மை மூன்றும் கூட்டப்பட்டது. யானே யாயினே னென்பது நீதுணையாயிற்றிலை யென்னும் குறிப்பிற்று.

(தே - ப - ரை.)—காமம் கடும் புனல் - காமமாகியகடலை, நீந்தி (யும்)—, கரை காணேன் - (அதற்கு) கரைகாண்கின்றிலேன்; (அக்காமத்தைக் காலந்தான் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதிராவாயிற்று); யாமத்தும் - அப்பாதிராவிலும், யானே - (அதற்கு ஒருதுணையில்லாமல்) யானேயாயினேன்; (ஆகியும்), உளேன் - வாதிருக்கின்றேன்; (ஈதொரு தீவினைப்பயன் இருந்தவிதம் என்).

அ. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
என்னல்ல தில்லை துணை.

ருகூஉ கக௭௯-ம் அதி. படர்மெலிந்திரங்கல்

[இரவின் கொடுமைசொல்லி யிரங்கியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது; உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களை யெல்லாந் தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறுதுணை உடைத்தாயிற்றில்லை, எ-று.

துயிற்றியெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் அவாய் நிலையான் வந்த உடைத்தாதலோடு முடிந்தது. துணையோ டொன்றுகின்ற உயிர்களையெல்லாம் விட்டு இறந்துபடு மெல்லையுளைய என்னையே துணையாகக் கோடலின் அறிவின்றென்பது பரிஇ அளியதொன்று; இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(தே - ப - ரை.)—இரா - இவ்விரவு, அளித்து - அன்புடைத்தாயிருந்தது, மன் உயிர் எல்லாம் - (உலகத்தில்) நிலைபெற்ற உயிர்

களையெல்லாம், துயிற்றி - (தானே) தூங்கச்செய்தலால், என் அல்லது - என்னையல்லது, துணை - (வேறு) துணையை, இல்லை - (உடைத்தாயிற்) றில்லை.

---

௯. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்நா
ணெடிய கழியு மிரா

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து —காதலரொடு நாமின்புற்ற முன்னாள்களிற் குறியவாய் அவர் பிரிவாற்றேமாகின்ற இந்நாள்களிலே நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள் அக்கொடியாரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்றன, எ-று.

நன்றாற்றுமை கருதாது பிரிதலின், கொடியாரென்றாள். கொடுமை - கடிதின் வாராது நீட்டித்தல். அவர் பிரிவானு நீட்டிப்பானு முளதாய ஆற்றாமைக்கண்ணே படாமை மேலும் பணவடையி னெடியவாய்க் கொடியவாகா நின்றனவென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை) (காதலரோடு நாம் இன்புற்ற நாள்களிலே குறியவையாயிருந்து), இந்நாள் - (அவர்பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாத) இந்நாள்களிலே, நெடிய - நெடியவையாய், கழியும் - செல்கின்ற, இரா - இரவுகள், கொடியார் - அக்கொடியவரது, கொடுமையின் - கொடுமைக்குமேலே, தாம் — கொடிய - கொடுமைசெய்யாநின்றன.

௰. உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண்.

௱௧௰௮-ம் அதி. கண்விதுப்பழிதல் ௩௨௬

[நின்கண்கள் பேரழ கழிகின்றன வாகலின் அழப்பாலை யல்லை யென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மனம்போலக் காதலருள்ள தேயத்துக் கடிதிற் செல்ல வல்லனவாயின, என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தண்ணீரை ா, எ-று.

அது மாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலே யுள்ளதென்பது படநின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது நினைவே யாகலின் உள்ளம் போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்து செல்ல வேண்டுதலிற் கண்கள் அதுசெய்யுமென்று காதலரைக் காண்டல் கூடாதென்னுங் கருத்தாற் செல்கிற்பினென்றுங் கூறினாள். இதனான் வருகின்ற வதிகாரமுந் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளம்போன்று - மனம்போன்று, உள்வழி - (காதலர்) இருக்கின்ற நாட்டிற்கு, செலகிற்பின் - (கடிதிலே) செல்லவல்லனவாயின, என்கண் - எனது கண்கள், வெள்ளநீர் - வெள்ளமாகிய (தம்) நீரை. நீந்தல - நீந்தா.

கக௮-ம் அதிகாரம்—கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சி விதுப்பான் வருந்துதல். காட்சிப்புத் தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது, படரான மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், படர்மெலிந் திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

[நின்கண்கள் கலுழ்ந்து நம்மைக் காட்டுவனவாய் நீயாற்றல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இத்தணியா நோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலா னன்றே, அன்று அதுசெய்த கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லி யழுகின்றது என்கருதி? எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இனித் தாமே காட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தண்டாநோய் - இத்தீராத (காம) நோயை, யாம்—, கண்டது - அறிந்தது, தாம்—, காட்ட - (காதலரை எமக்கு) காட்டலாலன்றோ, கண்தாம் - (அன்று அதுசெய்த)

கண்கள், கலுழ்வது - (இன்று எம்மைக்காட்டச்சொல்லி) அழுதது, எவன்கொல் - யாது நினைத்து?

உ. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்
பைத லுழப்ப தெவன்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மேல் விளைவதனை யாராய்ந்தறியாது அன்றுகாதலரை நோக்கின்ற உண்கண்கள் இன்று இது நம்மால்வந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத் துணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி? எ-று.

விளைவது—பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியராய் வருந்துதல். முன்னே வருவதறிந்து அது காவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தெரிந்து உணரா — (மேல்விளைவதனை) ஆராய்ந்தறியாமல், நோக்கிய - (அன்று தலைவரைப்) பார்த்த, உண் கண் - (மை) உண்ட கண்கள், (இன்று இது நம்மால் வந்ததாதலால் பொறுக்தல் வேண்டுமென்று), பரிந்து உணரா — கூறுபடுத்தி அறியாமல், பைதல் உழப்பது - துன்பமனுபவிப்பது, எவன் - யாது நினைத்து?

௩. கதுமெனத் தாநோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இக்கணகள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்து நோக்கி இன்றுந் தாமேயிருந் தழுகின்ற விது நம்மாற் சிரிக்கததக்க வியல்பினையுடைத்து, எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது இதுவென்றது மேற்கூறிய

கழிமடச செய்கையை. அது வருமுன்னர்க் காப்பார்க்கு நகை விளைக்குமாக லான், நகத்தக்க துடைத்தென்றான்.

(தெ-ப-ரை.)—(இக்கண்கள்), கதுமெனத் தாம் நோக்கி - (அன்று காதலரை) தாமே விரைந்து நோக்கி, தாமேகலுழும் - (இன் றும்) தாமே யிருந்து அழுகின்ற, இது - இவ்வறியாமைச் செயல் நகத் தக்கது - (நம்மாலே) சிரிக்கத்தக்க இயல்பை, உடைத்து - உடையது.

ககஅ-ம் அதி. கண்விதுப்பழிதல் ருகஎ

ச. பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்வினோ யென்க ணிறுத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உண்கண்கள், அன்று யானுய்யமாட்டாமைக் கேது வாய ஒழிவில்லாத நோயை என்கண்ணே நிறுத்தி, தாமு மழுதலை மாட்டா வண்ணம் நீர் வற்றிவிட்டன, எ-று.

நிறுத்தல்—பிரிதலும் பின்கூடாமையு முடையாரைக் காட்டி அதனால் நிலைபெறச் செய்தல். முன் எனக்கின்னாதன செய்தலாற் பின் தமக்கின்னா தன தாமே வந்தன வென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—உண் கண் - (இந்த மை) உண்ட கண்கள், உயல் ஆற்றா - (நான்) பிழைக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய, உய்வு இல் நோய் - ஒழிவில்லாத நோயை, என் கண்—, நிறுத்து - நிறுத்தி, பெயல் ஆற்றா - (தாமும்) அழமாட்டாத வண்ணம், நீர் உலந்த - நீர்வற்றிவிட்டன.

ரு. படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எனக்குக் கடலுஞ் சிறிதாம் வண்ணம் பெரிதாய காம நோயைச் செய்த என்கண்கள் அத்தீவினையாற் றுமுந் துயில்கிலவாய்த் துன் பத்தையு முழவா நின்றன.

காமநோய் காட்சியான் வந்ததாகலின், அதனைக் கண்களே செய்தனவாகக் கூறினள். துன்பம் அழுதலானாயது.

(தே - ப -ரை)—(எனக்கு), கடல் ஆற்றா - கடலுஞ் சிறிதாம் வண்ணம், (பெரிதாகிய), காம நோய் செய்த - காமநோயைச்செய்த, என் கண் - எனது கண்கள், (அந்நீதியினாலே), படல் ஆற்றா - (தாமும்) தூங்குதலிலவாகி, பைதல உழக்கும் - துன்பத்தையும்
0னை

சு. ஓஒ இனிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எமக்கிக்காமநோயினைச் செய்த கண்டாமும் இத்துயிலா தழுதற்கண்ணேபட்டது மிகவுமினிதாயிற்று, எ-று.

இசுஅ ககஅ-ம் அதி. கண்விதுப்பழிதல்

ஓவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த குறிப்புச்சொல். தம்மால் வருத்த முற்றவெமக்கு அது தீர்த்தார்போன்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—எமக்கு—, இந்நோய் - இக்காமநோயை, செய்த கண் - செய்தகண்கள், தாம் - தாமும், இதற்பட்டது - இத் தூங்காமல் அழுதலிலே பட்டது, ஓஒ இனிது - மிகவும் இனிதாயிற்று.

எ. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—விழைந்து உணர்வுநெகிழ்ந்து விடாதே அன்று அவரைக்கண்ட கண்கள் இன்று உறக்கமிலவாய்க் குறுகலாய துன்பத்தினையுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ள நீர் அற்றேபோக, எ-று.

அடுக்கு இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்து நிகழ்

பொருளின் ஒழில் இடத்தின்மே ஈரின் றது.

(தே - ப - ரை)—விழைந்து - விரும்பி, இழைந்து - உட்குழைந்து, வேண்டி—, அவர் கண்டகண் - (அன்று) அத்தலைவரைப் பார்த்த கண்கள், உழந்து உழந்து - (இன்று தூங்காமல் அழுதற்றுன்பத்தை) அனுபவித்து அனுபவித்து, உள் நீர் - (தம்முள்ளிருக்கிற நீர், அறுக - அற்றுப் போகுக.

அ. பேணாது பெட்டா ருளர்மன் மேறு மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண்

[காதலர் பிரிந்தும்பாய்னாலல்லி அவர்வருடார் அவரைக் காணும்படியும் நீயாற்றல்வேணடுமென்று தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—நெஞ்சால் விழையாதுவைத் தச் சொன்மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்; அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணா தமைக்கின்றன வில்லையாயின், எ-று.

செயலாற்பிரிந்து நின்றமையிற் பேணாதென்றும், முன்னலம் பாராட்டிப் பிரிவச்சமும் வன்புறையுங் கூறினராகலிற் பெட்டாரென்றும் கூறினன். மன்—ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம்—அசைநிலை. யானுற்றவுங் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாநின்றன வென்பதாம். இனிக் கொண்கனையென்று பாடமாயின், என்கண்கள் தம்மைக் காணாதமைகின்ற கொண்கனைத் தாங்காணா தமைக்கின்றனவில்லை இவ்

கக அ-ம் அதி. கண்விதுப்பழிதல் ருகக

வாறே தம்மை யொருவர் விழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோ வென்றுரைக்க. இதற்கு மன்—அசைநிலை.

(தே - ப - ரை)—பேணாது - (மனத்தால்) விரும்பாதிருந்து, பெட்டார் - (சொன்மாத்திரத்தால் விரும்பியவர், உளர் மன் - (இங்கே) இருக்கின்றார்; (அவ்விருத்தலாலே பயன்யாது), கண்-கண்கள், மற்று அவர் காணாது - அவரைக்காணாமல், அமைவு இல - பொறுக்கின்றில.

க௯. வாராக்கால் துஞ்சா வரின்துஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண்

[நீயுமாமிவி நீ ஈக அகநீ துயில்வாராதல் வேண்டு
மென்ற தோழியிநள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து—காதலர் வாராதஞான்று அவர் வரவு பார்த்துத் துயிலா, வந்தஞான்று அவர் பிரிவஞ்சித் துயிலா; ஆகலான் அவ்விருவழியும் என் கண்கள் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய, எ-று.

ஆயிடையெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றுமில்லை யென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—வாராக்கால் -(காதலர்) வாராதகாலத்திலே, துஞ்சா - (அவர் வரவுபார்த்து) தூங்காவாம்; வரின் - வந்தகாலத்திலே, துஞ்சா - (அவர் பிரிவரென்று அஞ்சி) தூங்காவாம்; (ஆகலால்), ஆயிடை - அவ்விருவழியும், என்கண் - என்னுடைய கண்கள், ஆர் அஞர் உற்றன - பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை யுடையனவாம்.

௧0 மறைபெறல் ஊரார்க் கரிதன்றா லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து.

[காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர் கொடுமையை மறைக்க வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எம்மைப்போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார் தந்நெஞ்சின்கணடங்கிய மறையை யறிதல் இவ்வூரின்கணுள்ளார்க்கு எளிது, எ-று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்து நிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளார்க் கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமை யுண்மையின், அறைபறையாகிய கண்ணென்றார். இவனெஞ் செய்யுள் விகாரமாக்காது அறைபறைக் கண்ணாரென்று பாடமோதுவாரு முளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாநின்றன வென்பதாம்.

72

(தே-ப-ரை.)—எம் போல் - எம்மைப்போலும், அறை

பறை கண்ணார் - அறைபறையாகிய கண்ணையுடையவர், அகத்து - (தமது) நெஞ்சிலடக்கிய, மறை பெறல் - இரகசியத்தை அறிதல், ஊரார்க்கு - இவ்வூரிலுள்ளவர்க்கு, அரிது அன்று - எளிது.

ககஅ-ம் அதிகாரம்—பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புற்றபருவரலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய வருத்தம். இதனைப் "பசகெறிந்தவயா" வென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்றாமையான் வருவதோர் நிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக் காணப்பெறாதவழி நிகழ்வதாகலின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.
[புறத்துப் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,— என்னை நயந்தவர்கு அதுபொழுது பிரிவையுடம்பட்ட நான் அதனையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவென்னியல்பினை யார்க்குச் சொல்வேன்? எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல்குறித்துப் பிரிவுணர்த்தினராகலின் அவரன்புடையவென் றுவகருத்தான் நயந்தவரென்றும், இதுவே புடம்பாடாக மேலும் பிரிவுநிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங் கருத்தான் நல்காமையென்றும், முன்னுடம்படுதலும் பின்னாற்றாது பசத்தலும் பிறர்செய்தனவல்லவென்பாள் பசந்தவென்பண்பென்றும், யான் செய்துகொண்டதுன்பத்தினை இனியொருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால் யார்க்குரைக்கோவென்றுங் கூறினாள்.

(தே - ப - ரை.)—நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பிய தலைவர்க்கு, நல்காமை - பிரிவை, நேர்ந்தேன் - (அப்போது) உடன்பட்ட நான், பசந்த - (அதனைப்பொறாமல் இப்பொழுது) பசப்புநிறமடைந்த. என் பண்பு - என்னியல்பை, யார்க்கு உரைக்கோ - யார்க்குச்சொல்வேன்?

கலி. "பர்தெரியெயாவு" எனவும் பிரிபேதம்,

உ. அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

[ஆற்றாமைக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பது படச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) இ-து,—இப்பசப்புத்தான், என்னை யுண்டாக்கினார் அவரென்னும் பெருமிதத்தான், என்மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாநின்றது, எ-று.

* "குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான் கூர்ந்தனமா விரைந்து செல்ல" என்புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாதலறிக. இஃது உரிமைபற்றி யூர்கின்றது, இதற்கு நீ கவலல் வேண்டா வென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—(நான் பொறுத்திருக்கவும்), பசப்பு - இப் பசப்பு நிறம், அவர்—, தந்தார் என்னுந் தகையால் - (என்னை) உண்டாக்கினரென்னுங் களிப்பு மிகுதியால், என்மேனிமேல்—, இவர்ந்து - ஏறி, ஊரும் - செலுத்தாநின்றது.

ங. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறா
நோயும் பசலையுந் தந்து.

[அழகு நாணு மழியாமல் நீ யாற்றல் வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) இ-து,—பிரிகின்ற ஞான்றே அவ்விரண்டற்குங் கைம்மாறாக இக்காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்து, என்மேனி அழகினையும் நாணினையும் அவர் கொண்டுபோயினார், எ-று

எதிர் நிரனிறை. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிற்குத் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவை யுளவாதலும் இவை யிலவாதலுங் கூடாவென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(பிரிகின்றபொழுதே), கைம்மாறு - (அவ்விரண்டிற்கும்) தலைமாறாக, நோயும் பசலையும் - இக்காமநோயையும் பசலையையும், தந்து - (எனக்கு) தந்து, சாயலும் நாணும் - (என் மேனி) அழகையும் நாணத்தையும், அவர் —, கொண்டார் - கொண்டு போயினார்.

௪ உள்ளுவன் மன்யான் உரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

சீவகசிந்தாமணி, விமலையார் இலம்பகம், ௧.

இளஉ ககக௯-ம் அதி. பசப்புறுபருவரல்

[பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர் நற்றிறங்களையு மறிதியாகலின் நீ டியாது வருவரென்றவழிச் சொல்லியது].

(பரி-ரை.) எ-து,—அவர் சொற்களை யான் மனத்தா னினையாநிற்பேன், வாக்கா லுரைப்பதும் அவர் நற்றிறங்களையே; அவ்வாறு செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வாரா நின்றது, இது வஞ்சனையா யிருந்தது, எ-று.

பிறவும் என்னும் அசை நிலை மெய்யன்றாகும் மனவாக்குகளின் வழித்தாகலின் அதன் கண்ணும் வரப்பாற் றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதனைச் செயல் கள்ளமா யிருந்ததெனத் தானுற்றகின்றமை கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—யான் —, உள்ளுவன் - (அவர் சொற்களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன், உரைப்பது - (யாரால்) சொல்லப் படுவதும், அவர் திறம் - அவர் நற்குணமே, (அப்படி செய்யாநிற்கவும்), பசப்பு - பசலை நிறம் (வருகின்றது), கள்ளம் - (இது) வஞ்சனையா யிருந்தது

௫ உவக்காணெங் காதலர் செல்வார் இவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது

[காதலர் பிரிந்தார் எனவும் அழுங்கிற்றிலையென்று தோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது]

(பரி-ரை) எ-து,—பண்டு நங்காதலர் நீங்கச் செல்வாராக, என் மேனி பசப்பூர்வது இங்கே யன்றோ? அப்பெற்றியது இன்று பிறிதொன் றாமோ? எ-று.

உலககாண இங்ககாணென னடைட்டு நிற விடை சொறகள. தேய வணைமையாற காலவணமை கருதப்பட்டது. அவர் செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின் செலவும் வரவும் போல்வ கட்டு இனைப்பது அறியாதாய போல நீ சொல்லுகின்ற தென்னைமெனபதாம்.

(தே-ப-ரை.)—உ கசான் - அங்காலத்தில் காதலர்—, செல்வார் - (பிரிந்து) செல்வாராக, என்மேனி - எனது வடிவம், பசப்பு ஊர்வது - பசலைநிறமடைவது, இவ்கான்-இங்கே யன்றோ; [அப்படிப்பட்டது இன்று வேறொன்றாமோ]

௬. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன் முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு

௧௧௮௬-ம் அதி. பசப்புறுபருவரல் ௫௭௫

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரு மிருளே போல கொண்கன் முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரும் இப் பசப்பு, எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணைச்சொல். முன் பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவ காசம் பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யா தென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—விளக்கு - விளக்கினது, அற்றம் பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவருகிற, இருளே போல்—, பசப்பு - பசலைநிறம், கொண்கன் - நல்லவனது, முயக்கு - புணர்ச்சியின் அற்றம் பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவரும்

௱. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.
[ருதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—முன்னொருஞான்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தேன் ; அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளிக் கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. எ-று.

கொளவென்பது குறைந்து நின்றது. அள்ளிக்கொள்வது-அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்திரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரிவின்கண்மாறு சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—புல்லி கிடந்தேன் - (முன்னொரு நாளிலே காதலரை) தழுவிக்கிடந்த நான், புடைபெயர்ந்தேன் - (அறியாது) சற்றுவிலகினேன்; அவ்வளவில - அவ்விலகிய வளவிலே, பசப்பு - பசலைநிறமானது, அள்ளிக் கொள்வற்றே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள்போல் வந்து நிறைந்தது

அ. பசந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.
[நீங்கிவைம் பாக்கற்பாலேயல்லேயெஃப தோழியோடு புலந்து சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து —இவள் ஆற்றியிராது பசந்தாளென்று என்னைப் பழி கூறுவதல்லது இளையவர்துறந்துபோயினரென்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை, எ-று.

ககஅ-ம் அதி. பசப்புறுபருவரல்

என்பாரென வேறுபடுத்துக்கூறினள், தன்னையே நெருக்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின்.

(தே - ப - ரை)—இவள்—, பசந்தாள் என்பது அல்லால் - (பொறுத்திராமல்) பசலைநிற மடைந்தாளென்று (என்னை) பழி சொல்வதல்லது, இவளை—, அவர்—, துறந்தார் என்பார்-துறந்து

போயினரென்று சொல்லுவார், இல - இல்லை.

---

௮௯. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) இ-து —இப்பிரிவையானே யுடம்படும் வகை சொல்லியவர் இன்று நின்கருத்தான் நல்லநிலையின ராவராயின், என்மேனி பட்டதுபடப் பசப்பதாக, எ-று.

நன்னிலையராதல்-நன்மைக்கண்ணே நிற்றலையுடையராதல். பட்டாங் காகவென ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. முன் இப்பிரிவின் கொடுமையறியாத வென்னை இதற்குடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலராகவேவேண்டுவது, என் மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யினென் னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—நயப்பித்தார் - (இப்பிரிவை யானே) உடம் படும்வகை சொல்லியவர், நல் நிலையர் ஆவர் எனின் - (இன்று உன் கருத்தால்) நல்லநிலையின ராவராயின், என் மேனி—, பட்டாங்கு (ஆக) - பட்டதுபட, பசக்க - பசலைநிற மடையக்கடவது.

---

௯0. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின்

[தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனை யியற்
பழித்தவழி அவள் இயற்பட மொழிந்தது.]

(பரி-ரை.) இ-து,—அன்று தாங்குறை நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை நட்டோர் தூற்றாராயின், பசப்புற்றாளென வேற்றுமையானன்றிப் பசப்புத்தானாயினாளென ஒற்றுமையாற் றாஞ்சொல்ல அப்பெயரைப் பெறுதல் எனக்கு நன்று, எ-று.

நட்டாரென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொறாது புலக்கின்றாளாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் கூறினாள். அவரை அருளில ரென்னாது இன்னும் பசந்தாளிவளென்கையே யானாற்றுநெறியாவதென்ப தாம்.

௧௨0-ம் அதி. தனிப்படர்

(தெ - ப - ரை.)—நயப்பிக்கார் - (அன்று) குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு, நல்காமை - (இன்று) அருளாமையை, தூற்றார் எனின் - (கட்புர்மேறார்) தூற்றாராயின், பசப்பு என - பசப்புத்தா னுயினுளென்று (ஒற்றுமையால் தாம்) சொல்ல, பேர்பெறுதல்—, நன்றே - (எனக்கு) நன்றாம்.

கூ0-ம் அதிகாரம்—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அஃதாவது படர்மிகுதி தலைவன்கண்ணின்றித் தனக்கணமேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளுஞ்சேரக்கிப் பிரிதலின அவன்கண இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாட் குரியதாகலின், பசப்புறுபருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில கனி.
[காதலரும் தம்மின்மாற்றாயக் கடிதோனதவாகியவரோடு
பொன்னுநாதியாய்ப் தோமிக்கச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—தம்மாற் காதலிக்கப்படுகிய கணவா தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் பெற்றன்றே காமநுகர்ச்சியென்னும் * பரலில்லாத கனியை, எ-று.

காமம்—ஆகுபெயர். அத்து—அல்வழிக்கண் வந்தது. முன்னைநல்வினை இல்வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றாரென்றும், அவ்வாற் றடையின்றி நுகரப்படுதலிற் காழில்கனியென்றும் கூறினள். நங்காதலர் பிரிதலேயன்றிப் பின் வாராமையுமுடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—தாம்வீழ்வார் - தம்மாலே விரும்பப்பட்ட கணவர், தம் வீழ - தம்மைவிரும்ப, பெற்றவர் - பெற்றமகளிர், காமத்து - காமானுபவத்தினது, காழ் இல - விதையில்லாத, கனி - பழத்தை, பெற்றாரே - பெற்றாரன்றோ

௨. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து —அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தார் தம்மையின்றி யமையா மகளிர்க்கு அவரையின்றியமையாக் கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்

பரல்—விதை.

ருஎக கஉ0-ம் அதி. தனிப்படர்

புத்தலையளி தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்து பெய் தாற்போலும், எ-று.

நங்காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளி யில்லையாகலான், மழைவறந்தழி அநனுன் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ள தென்ப தாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(அறமும் பொருளும் இன்பமும் நோக்கிப் பிரிந்தால்), வீழ்வார்க்கு - (கம்லம) விட்டிருக்க மாட்டாதமக ளிர்க்கு, வீழ்வார - (அவரை) விட்டிருக்கமாட்டாதகணவர், அளிக் கும் - அளவறிந்துவந்துசெய்கிற, அளி - தலையளி, வாழ்வார்க்கு - (தன்னையே நோக்கி) உயிர் வாழ்வார்க்கு, வானம்-மழை, பயந்தற்று- அளவறிந்துவந்து பெய்வதுபோலும்.

௩. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தாம் விழையுங்கணவரான் விழையப்படு மகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து. காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின்வருவர், வந் தால் நாமின்புற்று வாழ்துமென்றிருக்குஞ் செருக்கு, எ-று.

நாம் அவரான் விழப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடென்ப தாம்.

(தே - ப - ரை.)—வீழுநர் - (தம்மால்) விரும்பப்படுகிற கணவ ரால், வீழப்படுவார்க்கு-விரும்பப்படுகிற மகளிர்க்கு, (காதலர் பிரிந் தாலும் நம்மைநினைந்து கடிதில் வருவார்), வாழுநம் என்னும் - (வந் தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோமென்றிருக்கிற, செருக்கு-தருக்கு, அமையும் - ஏற்புடைத்தாம்.

ச. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

[காதலரை யியற்பழித்தலையஞ்சி அவரதுளிர் மறைத்த கடவுட் கற்பினையாகலிற் கற்புடையகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுதி யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவோரும் தாம் விரும்புங் கணவரான் விரும்பப்படாராயிற் றீவினையாட்டியர், எ-று.

கஉ0-ம் அதி. தனிப்படர்மிகுதி ருஎஎ

சிறப்பும்மை விகாரத்காற் றொக்கது. கெழீஇயின்மை-நல்வினையின்மை. அஃது அருத்தாபத்தியாற்றீவினை யுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அந் நன்குமதிப்பாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—வீழப்படுவார்-(கற்புடைமகளிரானே) நன்கு மதிக்கப்படுவாரும், தாம் வீழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்படுகிற கணவ ரால், வீழப்படார் எனின் - விரும்பப்படாராயின், கெழீஇ யிலர் - தீவினையுடையரேயாவர்

ரு. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாம்காதல் கொள்ளாக் கடை.

[அவர் மேற் காதலுடையையாய் அவர் கருத்தறிந்தாற்றிற யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து—நம்மாற் காதல்செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வின் பத்தைச் செய்வர்? அவ்வாறே தாமும் நங்கட்காதல் செய்யாவழி, எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமே யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நாம் காதல் கொண்டார் - நம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர், நமக்கு —, எவன்-என்னவின்பத்தை, செய்ப-செய்வார்? (அப்படியே), தாம் காதல் கொள்ளாக்கடை - தாமும் (நம்மிடத்து) காதல்செய்யாத விடத்து

க. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
இருதலை யானு மினிது

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—மகளிர் ஆடவ ரென்னு மிருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணேயாயின் அஃதின்னாது. காவினது பாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், அஃதினிது, எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா—ஆகுபெயர், என்மாட்டுண்டாயவேட்கை அவர்மாட்டு முண்டாயின், யாமிவ்வாறு துன்ப முழத்தல் கூடுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.) —(மகளிர் ஆடவர் எனப்படுகிற இரண்டிடங்களினும்), காமம் - ஆசையானது, ஒருதலையான் - ஓரிடத்தில் (உண்டாயின்), இன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம்; காபோல - காவு

டிப்பாரம்போல, இருதலையானும் - இரண்டிடங்களினும் (ஒத்திருக்குமாயின்), (அது), இனிது - இன்பஞ்செய்வதாம்.

௭. பருவரலும் பைதலுங் காணான்கொல் காம
னொருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—காமநுகர்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒப்பநிற்ற லொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள் அவ்விடத்துப் பசப்பானும் பருவரலும் படர்மிகுதியும் அறியான்கொலோ, எ-று.

விரைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணு நிகழ்த்துதலுமதற்குரிய கட வுளும் என்கண் வேறுபட்டன, இனி யானுய்யுமாறென்னை யென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை) — (காமந்நுகர அனுபவித்தற்குரிய இருவ ரிடத்தும் ஒத்துநில்லாமல்), ஒருவர்கண் நின்று - ஒருவரிடத்தே நின்று, ஒழுகுவான் - போர்செய்கின்றவனாகிய, காமன்—, (அவ்வி டத்துப் பசப்பாகிய), பருவரலும் - நோவையும், பைதலும் - துன்பமிகுதியையும், காணான்கொல் - அறியானோ.

அ. வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில்

[தலைமகள் தூதாராய்காதது சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மால் விரும்பப்படும் காதலர்திறத்துநின்றும் ஓரின்சொல்லளவும் பெறாதே பிரிவாற்றி உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல வன் கண்மையுடையார் இவ்வுலகத்தில்லை, எ-று.

காதலர் இரத்தசொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னுங் கருத்தால், இன்சொலென்றாள். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. யான் வன் கண்ணேனாகலின், அதுவும்பெறாது உயிர்வாழாநின்றே னென்பதாம்.

(தெ-ப-ரை.)—வீழ்வாரின் - (தம்மால்) விரும்பப்படுங் காதலரிடத்திருந்து, இன்சொல் - ஓரின்சொலளவும், பெறாது—, வாழ்வாரின் - (பிரிவுபொறுத்து) உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல், வன்கணார் - தைரியமுடையவர், உலகத்து—, இல்

கூ. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

கஉகம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல் ருஎக

[பொதுவமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னால் நசைக்கப்பட்டகாதலர் என்மாட்டன்பிலரே யாயினும் அவர்திறத்தினின்றாலு மோர்சொல்லும் என்செவிக்கினியவாம், எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாரலரென்னுஞ் சொல்லாயினும் அமையு மென்பதுபட நின்றது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—நசை இயார் - (என்னால்) விரும்பப்பட்ட தலைவர், நல்கார் எனினும் - (எனக்கு) அருள்செய்யாராயினும், அவர்மாட்டு - அவரிடத்து, இசையும - எச்சொற்களும், செவிக்கு - என்காதுகளுக்கு, இனிய - இன்பஞ்செய்வனவாம்.

கய. உறாஅர்க் குறநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய வாழிய நெஞ்சு

[தலைமகள் தூது பரப்போறந்த நாளை நூறுவா ர் கந்தியாள்
நெஞ்சொடு சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நின்னோ டுறுதார்க்கு நினதுறுநோயை யுரைக்க லுற்ற நெஞ்சே நீயாற்றுயாயினும அரிதாய அதனைப்பொழிந்து, நினக்குத் துய ரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக, அஃதெளிது எ-று.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்த நோயாகலானும் கேட்பார் உறவிலராகலா னும் அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும பயனில்லையென்பது கருதாது, முயலாநின்றுயென்னும் குறிப்பால், வாழியவென்றாள்.

(தே-ப-ரை)—உறாஅர்க்கு - (உன்னோடு) உறாதவர்க்கு, உறு நோய் - (உனது) மிகுந்தநோயை, உரைப்பாய் - சொல்லலுற்ற, நெஞ்சு - நெஞ்சே! வாழிய - வாழ்வாயாக, (நீயாற்றுயாயினும் அரி தாகிய அதனைவிட்டு), கடலை-(உனக்குத் துயரஞ் செய்கின்ற) கடலை, செறாஅஅய் - தூர்க்கமுயற்சிசெய், (அது எளிது)

கஉக-ம் அதிகாரம்—நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடிய ஞான்றையின்பத்தினை நினைந்து தலைமக ளனிமையெய்தலும், பாசறைக்கட் டலைமகன் றனிமையெய்தலுமாம். இவ்

வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப்பாலாற் கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்கண்ணதாகநினைந்த தலைமகட்கு முரித்தாகலின், அவ் வியைபுபற்றி, தனிப்படர் மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஞஅ0 கஉக-ம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல்

க. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

[தூதாய்ச்சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது]

(பரி-ரை) எ-து,—முன்கூடிய ஞான்றையின்பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந் தாலும் அதுபொழுது பெற்றாற்போல நீங்காத மிககமகிழ்ச்சியைத் தருகலால், உண்டுழியல்லது மகிழ்ச்சிசெய்யாத கள்ளினும் காமம் இன்பம்பயத்தலுடைத்து, எ-று.

தன்றனிமையுந் தலைமகளோ மறவாமையுங் கூறியவாறு

(தெ - ப - ரை)—(முன் அனுபவித்தகாலை யின்பத்தை), உள்ளினும் - (பிரிந்தவிடத்து) நினைத்தாலும், (அப்பொழுது பெற் றதுபோல்), தீரா பெரு மகிழ் செய்தலால் - நீங்காத பெரு மகிழ்ச் சியைத் தருதலால், கள்ளினும் - (உண்டெப்போதல்லது மகிழ்ச்சிசெய் யாத) கள்ளைப்பார்க்கிலும், காமம்—, இனிது - இன்பந்தருதலை யுடைத்து

உ. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில்

[ஏதுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்கண் நினைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான் வருவதோர் துன்பமில்லையாம். அதனாற் காமம் எத்துணையேனு மினிதொன்றே காண், எ-று.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் இன்பமினிதென்பான், எனைத்துமினிதென் றான். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனாற் பயவதை கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை)—தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படு

வாரை, நினைப்ப-(பிரிவிடத்து) நினைந்தால், (அந்நினைந்தவர்க்கு), வருவது ஒன்று - (அப்பிரிவால்) வருவதோர் துன்பம். இல்-இல்லையாம்; (அதனால்), காமம்—, மனைத்து - எவ்வளவாயினும், ஒன்று
ரிதே காண்-இன்பந்தருவதொன்றேயாம்.

௩. நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றும்மல்
சினைப்பது போன்று கெடும்.

[தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எனக்குத் தும்மல் எழுவதுபோன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது. அதனால் காதலர் என்னை நினைப்பாரபோன்று நினையாராகல் வேண்டும், எ-று.

கஉக-ம் அதி. நினைந்தவர்புலம்பல் ருஅக

நினைத்தல்—அரும்புதல். செய்மைக்கண்ணராய கேளிர் நினைந்துழி அந் நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மலேனும் மென்னு முலகியல்பற்றித் தலைமக னெடுத்துக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமை புணர்த்தான் சொல்லியதாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—(எனக்கு), தும்மல்—, சினைப்பது போன்று - அரும்புவதுபோலத் தோன்றி, கெடும் - கெடுகின்றது; (அதனால்), நினைப்பவர் போன்று - (தலைவர்) என்னை நினைப்பவர் போன்று, நினையார்கொல் - நினையாராகல் வேண்டும்.

ச. யாமு முளேங்கொ லவர்நெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோஒ உளரே யவர்

[நிதுவடு.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நம்முடைய நெஞ்சத்து அவர் எப்பொழுதுமுள ரோயா யிராநின்றார் அவ்வாறேயே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாமுமுள மாதுமோ, ஆகேமோ? எ-று.

ஏகாரவிடை ...ரைந்தைவிடாமை புணாதநின்றது. உளமாயும் வினைமுடியாமையின் வாரா ரயினூரோ, அது முடிந்தும் இலமாகலின் வாரா ராயினூரோவென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை)—யம் நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சத்தில், அவர்—, ... (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயே யிருக்கின்றார்; (அப்படியே), அவர் நெஞ்சத்து - அவரது நெஞ்சிலும், யாமும்—, உளேம்கொல் - உள்ளேமாகின்றேமோ (ஆகேமோ).

௫ தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிகொண்டார் நாணார்கொ லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

[இருவுமநு]

(பரி-ரை.) எ-து.—தம்முடைய நெஞ்சின்கணனே யாஞ்சொல்லாமல் எம்மைக் காவல்கொண்ட காதலர் தாமெம்முடைய நெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலை நாணார்கொல்லோ, எ-று.

ஒருவரைத் தங்கண் வருசற்கு ஒருகாலு முடம்படாது தாமவர்கட் பல காலுஞ் சேறல் நாணுடையார் செயலன்மையின், நாணார்கொ லென்றாள்.

(தே-ப-ரை.)—தம் நெஞ்சத்து - தமது நெஞ்சிடத்து, (யாம் செல்லாமல்), எம்மை—, கடிகொண்டார் - காவல்கொண்ட

௧௨௪ கஉகம் அதி· நினைந்தவர்புலம்பல்

தலைவர், எம் நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சினிடத்து, ஓவா வரல் - ஒழியாமல் (தாம்) வருதலுக்கு, நாணார்கொல் - நாணாரோ.

௬. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ அவரோடியா
னுற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

[அவரோடு புணர்ந்தநாளையின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய்தா
நின்றாள் அதுமறந்ததல்லோமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் அவரோடு புணர்ந்தஞான்றை யின்பத்தை நினைதலான் இத்துன்பவெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்கின்றேன்; அதுவின்றாயின் வேறெத்தால் உயிர்வாழ்வேன்? எ-று.

நாள்-ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுள. அவைபெற்றிலேனென் பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன் றூதுவரு தல், தன்றூதுசேறல் முதலாயின. அவை யாவுமின்மையின், இதுவல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோடில்லையென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—யான் அவரோடு— உற்ற நாள் - புணர்ந்த நாளையின்பத்தை, உள்ள - நினைத்தலால், உளேன் - (இத்துன்ப வெள்ளத்தில்) உயிர்வாழ்கின்றேன்; மற்று - அது இல்லையாயின், யான் என் உளேன் - வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன்

௭. மறப்பி னெவனாவன் மற்கொல் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவ்வின்பத்தை மறத்தலறியேனாய் இன்றுள்ளாநிற் கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றது; அங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால், எ-று.

* மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. மன ஈண்டும் அதுபடநின்று ஒழியிசையாயிற்று. கொல்-அசைநிலை.

(தே - ப - ரை.)—மறப்பு அறியேன் - (அவ்வின்பத்தை) மறத்தலறியேனாகி, உள்ளினும் - (இன்று) நினையாநிற்கவும், (பிரி வானது), உள்ளம் - (என்) உள்ளத்தை, சுடும் - சுடுகின்றது; (அப்

* "செயப்படுபொருள்" எனவும் பாடம்.

படி பிரிவுபொறாத நான்), மறப்பின் - மறந்தால், எவன் ஆவன் - எத்தால் இறவாதிருப்பேன்.

அ. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இத்துணையறிந்துவைத்து அவரை நினைக்கின்றாய் செய்வ
தோழிக்குச் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை யானெத்துணையும் மிகநினைத்தாலும் அதற்கு வெகுளார்; காதலர் எனக்கு செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ? எ-று. வெகுளாமை-அதற்குடன்பட்டு நெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்பத்திற்சிறந்த தின்மையின், அதனைச் சிறப்பென்றாள். காதலர் நம்மாட்டருளென்றும், செய்யுமருளென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறிய வதனைக் குறிப்பாலிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தெ-ப-ரை.)—காதலர்—, எனைத்து நினைப்பினும் - (நான் தம்மை) எவ்வளவு மிக நினைத்தாலும், காயார் - (அதற்கு) கோபியார்; செய்யும் சிறப்பு - (அவர் எனக்கு) செய்யுமின்பமாவது, அன்றோ - அவ்வளவன்றோ?

கூ. விளியுமென் னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து

[தலைமகன் தூதுவரக் காணாது வருந்துகின்றாள் வற்புறுத்துந்
தோழிக்குச் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்பெல்லாம் நாமிருவேமும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரது அளியின்மையை மிகவுநினைந்து எனதினியவுயிர் கழியாநின்றது. எ-று.

அளியின்மை-பின்வருவாராகவுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும், ஆண்டிகின்றழிக நாதவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல் வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவனளியின்மைக்கென எதிரழிந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—வேறு அல்லம் என்பார் - (நமன்னெல்லாம் காமிருவரும்) வேறல்லமென்று சொல்லுவாராது, அளி இன்மை - அருளில்லாமையை, ஆற்ற நினைந்து - மிகவும் நினைந்து, என் இன் உயிர் - எனது இனிதாகியவுயிர், விளியும் - கழிகின்றது.

௬அ௪ கஉ௨-ம் அதி. கனவுநிலையுரைத்தல்

கய. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

[வன்புறை யெதிரழிந்தாள் காயமிக்க கழிபடர்ச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மதியே என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப் போயினாரை யானென் கண்ணளவா னாயினும எதிர்ப்படும்வகை நீ படாதொழிவாயாக, எ-று.

கண்ணளவா னெதிர்ப்படுவதாவது மதி இருவராலும் நோக்கப்படுதலின் இருவர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சேறல். முதவொடு சினைக்கொற்றுமை புண்மையிற் சென்றாரைக்காண வென்றும், குறையுறுகின்றாளாகலின் வாழி யென்றுங் கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணினாற்காணுமாறு மதி படுகின்றதில்லையென அதனாற் றுயில்பெறாது வருந்துகின்றாள் கூற்றாக்க. இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை.

(தே - ப - ரை)—மதி - சந்திரனே. வாழி - வாழக்கடவாய்; விடாது - (என்னெஞ்சை) விடாதிருந்தே. சென்றாரை - (விட்டுப்) போயினாரை. கண்ணினால் - கண்ணளவாலாயினும். காண - எதிர்ப் படும்வகை, படாதி - (நீ)மறைபாதிருப்பாயாக.

கஉ௨-ம் அதிகாரம் —கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தான்கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச்சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்க ணினைவுமிகுதியாற் கண்டதாகலின், இது நினைந்தவர் புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
 கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து

[தலைமகள் தூது வரக்கண்டாள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—யான் வருந்துகின்றதறிந்து அதுநீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவினுக்கு யான் விருந்தாக யாதனைசெய்வேன்? எ-று.

விருந்தென்றது விருந்திற்குசெய்யு முபகாரத்தினை. அது கனவிற் கொன்றுகாணாமையின, யாதுசெய்வே னென்றாள்.

(தே-ப-ரை.)—(யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அதுதீர விடுத்த), காதலர் - தலைவரது, தூதொடு - தூதைக்கொண்டு, வந்த - (என்னிடத்து) வந்த, கனவினுக்கு—. விருந்து - விருந்தாக, யாது செய்வேன் - என்னசெய்யமாட்டுவேன்?

கஉஉ-ம் அதி. கனவுநிலையுரைத்தல்

உ. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
 குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

[தூதுவிடக் கருதியாள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—துஞ்சாது வருந்துகின்ற என்கயல்போலு முண்கண்கள் யானிரந்தாற் றுஞ்சுமாயின் கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கியா னுற்றியுளேனை தன்மையை யானே விரியச்சொல்வேன், எ-று.

கயலுண்கணென்றாள், வடிவுகருதிச் சிறப்பிக்கின்றாள். உயல்-காமநோய்க்குத் தப்புதல். தூதர்க்குசொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றன் னுஞ் சுருக்குவனவற்றின் பரப்புந்தோன்ற சொல்வேனென்னுங் கருத்தாற் சாற்றுவேனென்றாள். இனி அவையுந்துஞ்சா சாற்றலுங் கூடாதென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. முன்னுறக்கண்டாள் கூற்றாகலின் கனவுநிலை யுரைத்தலாயிற்று.

(தே-ப-ரை)—கயல் உண் கண - (தூங்காதழுகின்ற) என் கயல்போலு மையுண்ட கண்கள், யான—, இரப்ப - இரந்தால், துஞ்சில்-தூங்குமாயின், கலந்தார்க்கு - (கனவிலே காணப்பட்ட) தலைவர்க்கு, உயல் உண்மை-பொறுத்திருக்கிற தன்மையை, சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச்சொல்லுவேன்.

௩. நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

[ஆற்றாமைக் கண்டு ஆற்றுவலென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) இ-ள்,—நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாதாரை யான் கனவின்கட் கண்ட காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது, எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யானாற்றியுளேனாகின்றேனை நீ கவலவேண்டா வென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—நனவினான் - நனவில் (வந்து) நல்காதவரை - அருள்செய்யாத தலைவரை, கனவினான் - கனவிடத்து காண்டலின் - காணுதலால், என் உயிர்—, உண்டு - இருக்கின்றது.

கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

74

௫௮௬ ௧௨௨-ம் அதி. கனவுநிலையுரைத்தல்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) இ-ள்,—நனவின்கண்வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர் சென்றுழி நாடிக்கொண்டுவந்து கனவு தருதலான் அக்கனவின்கண்ணே எனக் கின்பமுண்டாகாநின்றது, எ-று.

காமம் - ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இயல்பான் நல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறிந்து சென்று கொண்டு வந்து தந்து நல்குவிக்க கனவால் யானாற்றவ லென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)— கனவினான் - கனவில் (வந்து), நல்காரை - அருள்செய்யாதவரை, நாடித்தரற்கு - (அவர்போனவிடம்) தேடிக் கொண்டுவந்து தருதலால், கனவினான் - அக்கனவில், காமம்-இன்பமானது, உண்டாகும் - (எனக்கு) உண்டாகின்றது.

ரு. கனவினுங் கண்டதா உமாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னனவின்கண் அவளைக்கண்டு நுகர்ந்த வின்பத்தானு மினிதாயிற்று அப்பொழுதே, இன்று கனவின்கட்கண்டு நுகர்ந்த வின்பமும் அக்கண்டபொழுதே யினிதாயிற்று, அதனான் எனக்கிரண்டு மொத்தன, எ-று.

இனிதென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு-ஆகுபெயர். முன்னும் யான்பெற்றதிவ்வளவே, இன்னும் அது கொண்டாற்றுவலென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கனவினும் - (முன்னே) கனவிலிடத்து, கண்டதும் - (தலைவரை) கண்டு அனுபவித்தவின்பமும், ஆங்கே - அக்கண்டபொழுதே, இனிது-இனிதாயிற்று; கனவுந்தான்-(இன்று) கனவினிடத்துக் (கண்டு அனுபவித்தவின்பமும்), கண்டபொழுதே-இக்கண்டபொழுதே, இனிது-இனிதாயிற்று; (அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்தன)

சு. கனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினுற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) எ-து,—கனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி இல்லையாயின், கனவின்கணவந்து கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார், எ-று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவிளக்கி நின்றது. அஃது இடையே புகுந்து கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெற்றாற்றுகின்றமை கூறியவாறு.

கஉ௨-ம் அதி. கனவுநிலையுரைத்தல் முற்றிற்று.

(தே - ப - ரை.)—நனவு என ஒன்று - நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி, இல்லை ஆயின் - இல்லாவிடின், கனவினான் - கனவினிடத்து (வந்துகூடிய), காதலர் - அன்பர், நீங்கலர்-(என்னை) பிரியார்.

எ. நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.
[விழித்துழிக் காணாளாயினாள் கனவிற்கூட்டம் நினைந்து
ஆற்றாமையாற் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருஞான்றும் நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யாத கொடியவர் நாடோறும் கனவின்கண் வந்து நம்மைவருத்துவது எவ்வியைபு பற்றி, எ-று.

பிரிதலும் பன்னினைந்து வாராமையு நோக்கிக் கொடியாரென்றும், கனவிற்றோண்மேலராய் விழித்துழிக் காத்தலின் அதனானுந் துன்பமாகாநின்ற தென்பாள் பீழிப்பதென்றுங் கூறினாள். நனவினில்லது கனவினுமில்லையென்பார், அது கண்டிலமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நனவினான் - (ஒருதினமாயினும்) நனவில் வந்து, நல்கா - அருள்செய்யாத, கொடியார்—, கனவினான் - (தினந்தோறும்) கனவில் வந்து, எம்மை—, பீழிப்பது - வருத்துவது என் - யாதுபற்றி

அ. துஞ்சுங்காற் றோண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து.
[தானுமறுதப்போநட்டுத் தலைமகனை யியற்பழித்தாட்கு
இயற்பட மொழிந்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—என்னெஞ்சு விடாதுறைகின்ற காதலர் யான் றுஞ்சும்பொழுது வந்து என்றோண்மேலராய்ப் பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து புகுவ நெஞ்சின்கண்ண ராவர், எ-று.

கலவிவிட்டுமறைபுகு கடுமைபற்றி விரைந்தென்றாள். ஒருகாலும் என்னினீங்கி யறியாதாரை நீ கோவற்பாலையல்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(என்னெஞ்சு விடாமல் உறைகின்ற காதலர்), துஞ்சுங்கால் - (யான்) தூங்கும்போது, தோள்மேலர் ஆகி—, விழிக்கும் கால் - (பின்) விழிக்கும்போது,-விரைந்து—, நெஞ்சத்தர் - (பழைய) நெஞ்சினுள்ளவ ராவர்.

௧௨௨ம் அதி. கனவுநிலையுரைத்தல்

௯. நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர்

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-று,—தமக்கொருகாதலரின்மையின் அவரைக் கனவிற்கண்டறியாத மகளிர் தாமறிய நனவினகண் வந்து நல்காத நங்காதலரை அன்பில ரென நோவா நிற்பர், எ-று.

இயற்பழித்ததுபொறாது புலகின்றாளாகலின், தன்மைதோன்றக் கூறினாள். தமக்குங் காதலருளராய அவரைக் கனவிற் கண்டறிவாராயின் நங் காதலர் கனவின்கணூற்றி நல்குதலறிகுது நோவாரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே), கனவினான் - கனவிலே, காதலர்க் காணாதவர் - அக்காதலரைக் காணலறியாதமகளிர், நனவினால் - (தாம் அறிய) நனவிலவந்து, நல்காரை - அருள்செய்யாத (எனது) காதலரை, நோவர் - (அன்பில ரென்று) நோவாநிற்பர்

---

௧0. நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ லிவ்வூ ரவர்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வூரின மகளிர் கனவின்கண் நம்மை நீத்தாரென்று காதலரைக் கொடுமை கூறாநிற்பர். அவர் கனவின்கண் நீங்காது வருதல் கண்டறியாரோ, எ-று.

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமையின்றாயின் யான்கண்டது தானுங் கண்டமையும், அதுகாணாது அவரைக்கொடுமை கூறுகின்றமையின் அய லாரேயாமென்னுங் கருத்தால், இவ்வூரவரென்றாள்.

(தே - ப - ரை.)—இ ஊரவர் - இவ்வூரின் மகளிர், கனவினால் - கனவினிடத்து, நம் நீத்தார் என்பர் - நம்மைவிட்டு நீங்கினா ரென்று (தலைவர்மேலேகொடுமை) சொல்லாநிற்பர்; கனவினான் - கனவினிடத்து, காணார்கொல் - (அவர்நீங்காது வருதலை) கண்டறி யாரோ.

கஉ௯-ம் அதிகாரம்—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது மாலைப்பொழுது வந்துழி அதனைக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல். * கனவுமுந்துறுத வினையில்லை யென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றி யிருந் தாட்கு உரியதாகலின், இது கனவுநிலையுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.
[பொழுதொடு புலந்து சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பொழுதே, நீ முன்னாள்களின் வந்த மாலையோ வெனின், அல்லை; இருந்தவாற்றான் அக்காட்காதலரை மணந்த மகளி ருயிரையுண்ணும் இறுதிக்காலமா யிருந்தாய், எ-று.

முன்னாள் - கூடியிருந்த நாள். அந்நாண்மணந்தாரெனவே, பின்பிரிந்தா தல் பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல், "வாலிழை மகளி ருயிர்ப் பொதியவிழ்க்கு காலை" என்றாற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப் பட்டது. வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தா

யென்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—பொழுது - பொழுதே, வாழி - வாழக்கடவாய்; நீ மாலையோ அல்லை - (முன்னாள்களில்வந்த) நீ மாலைக்காலமோ அல்லை; மாலைக்காலம் - (அந்நாள்களிலே காதலரைக்கூடிய) மகளிரது, உயிர் உண்ணும் - உயிரையுண்ணுகிற, வேலை - முடிவு காலமாயிருந்தாய்.

---

௨. புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல் வன்கண்ண தோநின் றுணை.

[தலைமகள் மாலைப்பொழுதொடு சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து —மயங்கியமாலாய், நீயுமெம்போலப் புன்கணுடையையாயிருந்தாய்; நின் றுணையும் எந் துணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக, எ-று.

மயங்குதல் - பகலுமிரவுந் தம்முள்ளே விரவுதல்; கலங்குதலுந்தோன்ற நின்றது. புன்கண்-ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினான். வன்கண்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. எமக்குத்துன்பஞ் செய்தாய், நீயுமின்பமுற்றிலை யென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றான்.

¹ பழமொழி, உ. (உரையேட).

² கலி, நெய்தல், உ.

௬௩௦ கஉ௩-ம் அதி. பொழுதுகண்டிரங்கல்

(தே - ப - ரை.)—மருள் மாலை - மயங்கிய மாலையே! வாழி - வாழக்கடவாய்; (நீயும்), புன் கண்ணை - (எம்போல்) ஒளியிழப்பை யுடையாய்; நின் துணை - உனது துணையும், எம் கேள்போல் - எமது துணைபோல, வன் கண்ணதோ - இரக்கமில்லாமை யுடையதோ, (சொல்லு).

௩. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

[ஆற்றல்மேவலீருடியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர்கூடிய நாளெல்லாம் என்முன் நடுக்கமெய்திப் பசந்துவந்த மாலை இந்நாள் எனக்கு இறந்துபாடு வந்துதோன்றி அதற்குள தாந்துன்பம் ஒரு காலைக்கொருகால் மிகவாராநின்றது, எ-று.

குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவரு மாலையென்றுஞ் செம்பொருள் இக்குறிப் புணர்ந்நது. துனி - உயிர்வாழ்தற்கண் வெறுப்பு. அதனால் யானாற்றுமா றென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை.)—(தலைவர் கூடியநாளெல்லாம்), பனி அரும்பி - (என்முன்னே) நடுக்கமடைந்து, பைதல் கொள் மாலை - பசந்து வந்த மாலையானது, துனி அரும்பி - (எனக்கு) உயிர்வாழ்தலில் வெறுப்புண்டாகி, துன்பம் - (அதற்கு உண்டாகிற) துன்பம், வளர (ஒருகாலைக்கொருகால்) மிக, வரும் - வருகின்றது.

---

௪. காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலருள்ள பொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்ப்ப வந்தமாலை, அவரில்லாத இப்பொழுது அஃதொழிந்து நிற்றலேயன்றிக் கொல்லுங் களரியிற் கொலைஞர் வருமாறுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு வாராநின்றது, எ-று.

எதிலர் - அருள்யாதுமில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ் செய்துவந்தபொழுதும் இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து வாராநின்றது, இனி யானாற்றுமா றென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மாலை - (தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்க்கவந்த) மாலை, காதலர் இல் வழி-தலைவரில்லாத இப்பொழுது, கொலைக் களத்து-கொலைசெல்கிற இடத்திலே, ஏதி

போல - கொலைஞர்போல, வரும் - (அவ்வுயிரைக் கொன்று) வருகின்றது.

ரு. காலைக்குச் செய்தநன் றென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்றுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டு வாராநின்றன அவற்றன், யான் காலைக்குச்செய்த உபகாரம் யாது மாலைக்குச்செய்த அபகாரம் யாது, எ-று.

கூடியஞான்று பிரிவெனன் றஞ்சப்பண்ணிய காலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராநின்ற தென்னுங்கருத்தால் நன்றென்கொலென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அளவிறன்பஞ் செய்யாநின்ற தென்னுங்கருத்தாற் பகையெவன்கொலென்றுங் கூறினாள். பகை—ஆகுபெயர். தனனொடொத்த காலைபோலாது மாலை தன்கொடுமையா றுன்பஞ்செய்யாநின்ற தென்பது கருத்தாம்.

(தே-ப-ரை.) —(காலையும்,மாலையும், அவர் கூடியகாலம்போலல்லாமல் இன்று வேறுபட்டு வருகின்றன; அவைகளுள்) காலைக்கு—, செய்த - (என்னாலே) செய்யப்பட்ட, நன்று - உபகாரம், என் - யாது? மாலைக்கு—, செய்த - செய்யப்பட்ட, பகை - அபகாரம், எவன் - யாது?

சு. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

[இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று அவரைப்பிரிவிற்குடம்பட்டது என்னையென்றாட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னெல்லாம் எனக்குநட்பாய் இன்பஞ் செய்து போந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலைக் காதலர் பிரிதற்கு முன்னே அறியப்பெற்றிலேன், எ-று.

இம்மனம் வேறுபடுதே லறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர்பிரிவிற்

நடம்படே னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மாலை - (முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ்செய்துவந்த) மாலைக்காலை, நோய் செய்தல் - (இன்று பகையாய்) துன்பஞ் செய்தலை, மணந்தார் - தலைவர், அகலாத

ருகூ௨ கஉகூ-ம் அதி. பொழுதுகண்டிரங்கல்.

காலை - பிரிதற்கு முன்னே, அறிந்தது இலேன் - அறியப்பெற்றிலேன்.

எ. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்.
[மாலைப்பொழுதின்கண் இந்நோயையாதற்குக் காரண மென்னை யென்றாட்குச் சொல்லியது]

(பரி-ரை) எ-து,—இக்காமநோயாகிய பூக் காலைப்பொழுதின்கணரும்பி பகற்பொழுதெல்லாம் போதாய் முதிர்ந்து மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும், எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கனவின்கட்கூட்ட நினைந்தாற்றுதல்பற்றிக்காலையரும்பியென்றும்,பின் பொழுது செலச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றுனாதல்பற்றிப் பகலெல்லாம் போதாகியென்றும், தததந்துணையை புள்ளிவந்து சேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு தான் அக்காலத்திலுகர்ந்த வின்பநினைந்தாற்றுமை மிகுபற்றி மாலைமலருமென்றுங் கூறினான். பூப்போல இந்நோய் காலவயதாய் நிகாறென்றதென்பது உருவகத்தாற் பெறப்பட்டது. ஏகதேச வுருவகம்.

(தே - ப - ரை.)—இந் நோய் - இக்காமநோயாகிய(பூ), காலையரும்பி - காலைப்பொழுதில் அரும்பி, பகல் எல்லாம் போதாகி - பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய் முதிர்ந்து, மாலை மலரும் - மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது.

அ. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—முன்னெல்லாம் இனிதாய்ப்போந்த ஆயன்குழல் இதுபொழுது அழல்போலச் சுடுவதாய மாலைக்குத் தூதுமாய் அதுவந்தென்னைக் கொல்வுழிக் கொல்லும் படையு மாயிற்று, எ-று.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரே வரவுணர்த்தலின் தூதாயிற்று; கோறற்கருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை இத்துணையும் பெற்றால் என்செய்யா தென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)— ஆயன் குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பஞ் செய்த) இடையனது வேணுநாதம், அழல்போலும் - (இப்போது) நெருப்புப்போலே சுடுவதாகி, மாலைக்கு தூது ஆகி—, (அம்மாலை

வந்து என்னைக்கொல்லுமிடத்து), கொல்லும் படை - கொலைசெய்யும் படையுமாயிற்று.

பைதல் நோய் மதிமருண்டு
படர்தரும் போழ்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன் இனிக் கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மாலை வரும்பொழுது இப்பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும், எ-று.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினாளாகலின், மாலைபடர்தரும்போழ்தென்றாள். யானிறந்துபடுவே லென்பதாம். மாலை மயங்கிவரும் போழ்தென மதிநிலைகலங்கி நோயுழக்கு

மென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—(இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கி நோயுழந்தேன்), மதிமருண்டு - (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும் வகை, மாலை—படர்தரும் போழ்து - வருபொழுது, பதி - இவ் வூரெல்லாம், மருண்டு - மயங்கி, படர்தல் உழக்கும் - நோயை அநுபவிக்கும்.

கா. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர் பிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர் இன்று பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை நினைந்து, இம் மயங்குமாலைக்கணனே இறந்துபடாநின்றது, எ-று.

குறித்தபருவங் கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல் வேறுபடாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல் பாயினர், காலமிதுவாயிற்று, இனி நீ சொல்கின்றவாற்றாற் பயனில்லையென் பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—என் மாயா உயிர் - (பிரிவைப்பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது, பொருள் மாலை ஆளரை - பொரு ளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை, உள்ளி - நினைந்து, மருள் மாலை - இம் மயங்குமாலையிலே, மாயும் - மாய்கின்றது.

75

கஉச-ம் அதிகாரம்—உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன் கண்ணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங் கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண் டிரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண்.

[ஆற்றாமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்
தோழி சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வாற்றாமை நங்கணே நிற்பத் தாஞ் சேணிடைச்சென்ற காதலரை நினைந்தழுதலால் நின்கண்கள் ஒளியிழந்து முன் நமக்கு நாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாம நாணிவிட்டன, எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்து நின்றது. உள்ளுதலென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காய வாகு பெயர். இவை கண்டார் அவரைக் கொடுமை கூறுவர் நீயாற்றல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

(தே-ப-ரை)—சிறுமை - இப்பொறுமை, நமக்கு ஒழிய - நம்மிடத்துநிற்க, சேண் சென்றார் - நெடுந்தூரத்திலே சென்ற தலைவரை. உள்ளி - நினைத்து (அழுதலால்), கண் - (உன்) கண்கள், (ஒளியிழந்து), நறுமலர் - (முன்னே தமக்குநாணின) நல்லமலர்களுக்கு, நாணின - (இன்று) நாணிவிட்டன.

---

௨. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பசப்பெய்தன்மே னீர்வார்கின்ற நின் கண்கள் நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலா நின்றன, இனி நீயாற்றல் வேண்டும், எ-று.

சொல்லுவபோறல் அதனை யவருணர்தற் கனுமானமாதல். நயந்தவர்க் கென்று பாட மோதுவாரு முளர்.

(தே-ப-ரை.)—பசந்து - நிறம் வேறுபட்டு, பனிவாரும் கண் - நீர் ஒழுகுகின்ற கண்கள், நயந்தவர் - (நம்மால்) விரும்பப் பட்டவரது, நல்காமை - அருள்செய்யாமையை, சொல்லுவபோலும் - (பிறர்க்குச்சொல்லுவ) போல்கின்றன, (இனி நீ பொறுத்தல் வேண்டும்).

௩. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலர் மணந்த ஞான்று இன்பமிகுதியாற் பூரித்த நின் றோள்கள் இன்று அவர் பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவதுபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது, எ-று.

அன்று மவ்வாறு பூரித்து இன்று மிவ்வாறு மெலிந்தால் இரண்டுங் கண்டவர் கடிதினறிந்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—மணந்த நாள் - (தலைவர்) கூடிய நாளில், வீங்கிய - (இன்பமிகுதியால்) பூரித்த, தோள் - (நினது) தோள்கள், தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை, சால அறிவிப்ப போலும் - விளங்க அறிவிப்பனவைபோல் வாடுகின்றன, (இது தகாது).

---

௪. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அன்றந் தந் துணைவர் நீங்குதலான் அவராற்பெற்ற செயற்கை யழகேயன்றிப் பழைய வியற்கை யழகுமிழந்த இத்தோள்கள் இன்றதற்குமேலே தம்பெருமை யிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவை யிங்ஙனஞ் செயற்பாலவல்ல, எ-று.

பெருமையிழத்தல்—மெலிதல். பைந்தொடி—பசிய பொன்னாற் செய்த தொடி. சோருமென்னும் வளைத்தொழில் தோணமேனின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரென்று அவரன்பின்மை புணர்த்தி இன்றுங் குறித்த பருவத்து வந்திலரென்று அவர் பொய்ம்மை புணர்த்தாநின்றன, இனி அவறறைக் கூறுகின்றார்மேற் குறையுண்டோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—துணை நீங்கி - (அன்றும்) துணைவர் நீங்குத லால், (அவராலே பெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திர மல்லாமல்) தொல் கவின் - பழைய இயற்கையழகும், வாடிய தோள் - இழந்த இத்தோள்கள், (இன்று அதற்குமேலே), பணை நீங்கி - (தம்) பெருமையிழந்து, பைந்தொடி - பசும்பொன்வளைகள், சோரும் - கழலுகின்றன; (இவை இப்படிசெய்யுந் தன்மையனவல்ல).

௧௨௩௬ கஉசு-ம் அதி. உறுப்புநலனழிதல்

௫. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்றுநாட்டி இக்கால நீட்டத்து என்னும்மென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லாநின்றன, வளைகளுடு கழன்று பழைய வியற்கையழகு மிழந்த இத்தோள்கள், இனியதனை யா மறைக்குமா றென்னை, எ-று.

உரைக்குமென்பது அப் பொருண்மை தோன்றநின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறுவினைக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கொடியார் - (கழுவுங்கை விலகினும் பொருதவரைக்கு இப்படி காலநீட்டிப்பில் என்னுமென்று நினையாத) கொடியவரது, கொடுமை - பொல்லாங்கை, உரைக்கும் - சொல்லுகின்றன, தொடியொடு - வளைகளுங்கழன்று, தொல்கவின் வாடிய தோள் - பழைய இயற்கையழகு மிழந்த இத்தோள்கள், (இனி அதனை மறைக்கும் வழி யாது)

---

௬. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னொந்து.

[தானுற்றதப்போதுட டியப்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யானுற்றவும் என்வயமந்தவன்றித் தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கண் மெலிய, அவர்றைக் கண்டு, நீ யவரைக் கொடியரெனக் கூறுதலைப் பொறுத யானென்னுள்ளே நோவாநின்றேன், எ-று.

ஒடு மேல்வந்த பொருண்மைத்து. யானுற்றே னுகின்றது அவர் வாராத தற்கன்று நீ கூறுகின்றதற் கென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(யான் பொறுக்கவும் என்வசப் படாமல்), தொடியொடு - வளைகள் கழலும்படி, தோள் கெகிழ - தோள்கள் வாட, (அவர்றைக்கண்டு), அவரை—, கொடியார் எனகூறல் - (நீ) கொடியவரென்று சொல்லலை, நொந்து - பொறுமல், நோவல் - (என்னுள்ளே) நோகின்றேன்.

எ. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

கஉ௪-ம் அதி. உறுப்புநலனழிதல் இகள்

[அவ்வியற் பழிப்புப் பொறது தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே, இவள் கொடியா ரென்கின்றவர்க்கு நீ சென்று என் மெலிகின்ற தோளினல் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி ஒரு மேம்பாடெய்த வல்லையோ, வல்லையாயின அதனை யொப்பதில்லை, எ-று.

கொடியார்க் கென்பது கொடியாரல்ல ரென்பது தோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். வாடுதோ ளென்ப ம் அவை தாமே வாடாநின்றன வென்பது தோன்றநின்றது பூசல்—ஆகுபெயர். அஃது அவள் தோழியைக்கி யியற்பழித் தன் மேலும அதனுற ரனை காரருமை மிகன்மேலும் நின்றது. நின்னுரை கேட்டாலும் அவர வருவா, வந்தால் இவையெல்லா நீங்கும், ஆகலி அஃ தெனக்குக் காலத்தினு செய்த நன்றியாமாகலின், அதன்பய னெல்லா மெய்துதி யென்னுங் கருத்தாற் பாடு பெறுதியோ வென்றாள்.

(தே - ப - ரை.)—நெஞ்சே - நெஞ்சமே! கொடியார்க்கு - (இவளாலே) கொடியாரென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு, என்வாடு தோள் - என்வாடுகின்ற தோளினால் விளைகிற, பூசல் - ஆரவாரத்தை, உரைத்து - சொல்லி, பாடு-ஒரு மேம்பாட்டை, பெறுதியோ-அடையவல்லையோ. (வல்லையாயின அதனை யொப்பது இல்லை.)

அ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல்

[வினைமுடிந்து மீட்லுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது
நினைந்து நெஞ்சொடு சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னையிறுக முயங்கிய கைகளை இவட்குநோ மென்று கருதி ஒருஞான் நெகிழ்த்தேனாக அத்துணையும் பொறாது பைந்தொடிகளை யணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப்பிரிவிற்கியாது செய்யுமோ, எ-று.

இனிக் கடிதிற் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—முயங்கிய கைகளை - (தன்னை இறுக) தழுவிய கைகளை, (இவளுக்கு நோமென்று நினைத்து), ஊக்க - (ஒருதினம்) தளர்த்தினேனாக : (அம்மாத்திரமும் பொறாமல்), பைந்தொடி-பசியவளைகளை அணிந்த, பேதை நுதல்-பேதையது நெற்றியானது, பசந்தது - நிறம்வேறுபட்டது ; (அப்படிப்பட் இப்பிரிவிற்கு யாதுசெய்யுமோ ?)

கூஅ கஉ௪ம் அதி. உறுப்புநலனழிதல்

கூ. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—அங்ஙனம் கைகளை யூக்குதலான் அம்முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைந்ததாக அத்துணையிடையீடும் பொறாது, பேதையுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன ; அத்தன்மையவான கண்கள், மலர்களும்

காடும் நாடுமாய இவ்விடையீடுகளையெல்லாம், யாங்ஙனம் பொறுத்தன, எ-று.

தண்மை—ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. போழவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றுனதுதோன்ற நின்றது. மழை - குளிர்ச்சி.

(தே - ப - ரை.)—(அப்படித் தழுவிய கைகளைத் தளர்த்தலால்), முயக்கு இடை - அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவே, தண் வளி போழ - சிறு காற்று நுழைந்ததாக, (அவ்வள விடையீடும் பொறுமல்), பேதை பெரு மழைக்கண் - பேதையினது பெரிய குளிர்ந்தகண்கள், பசப் புற்ற - பசலைநிற மடைந்தன ; (அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இவ் விடையீடுகளை யெல்லாம் எப்படி பொறுத்தன?)

க0. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தண்வளி போழவந்த கண்ணின் பசப்புத் துன்ப முற்றது, தனக்கயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு, எ-று.

அது கைகளையூக்க அவ்வளவிற் பசந்தது, யான் கைகளையு மூக்கி மெய்களு நீங்கிச் சிறுகாற்று மூடறுக்குந்துணையும் பசந்திலனெனத் தன்வன்மையும் அதன் மென்மையுங் கருதி வெள்கிற்றென்பதாம்: ஆகவே அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று முற்பட்டு நலனழியும், யாஙகடிதிற் சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—கண்ணின் பசப்போ - (சிறுகாற்று நுழைய வந்த) கண்களின்பசப்போ, பருவரல் எய்தின்று - துன்பமடைந்தது; ஒள் நுதல் - (தனக்கு அயலாகிய) ஒளிபொருந்திய நெற்றியால், செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப்பை, கண்டு - பார்த்து.

கஉ௬-ம் அதிகாரம்—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றாமை மீதூரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்பு நலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து

[ஆற்றாமை மீதூர்ந்து கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே! இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றனை, யானறிவு மாற்றலிலன், எத்தன்மைய தியாதொன்றாயினும் நீயறிந் தெனக்குச் சொல், எ-று.

எவ்வம் - ஒன்றானுந் தீராமை. உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினை விட்டுச் செய்வதியாதொன்றாயினு மென்பாள், எனைத்தொன்று மென்றாள்.

(தெ - ப - ரை)—நெஞ்சே— எவ்வம் நோய் - ஒன்றானுந் தீராதநோயை, தீர்க்கும் மருந்து—, ஒன்று - ஒன்றை, (நான் அறியும்படியாக), எனைத்து ஒன்றும் - எப்படிப்பட்டதொன்றாயினும், நினைத்து - அறிந்து. சொல்லாயோ - (எனக்கு) சொல்லாயோ.

உ. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

[தலைமகள் காமத்திற்கண் பேதைமை மிகுதியாற் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே! வாழ்வாயாக, அவர் நங்கட் காதலில ராகவும் நீயவர் வரவுநோக்கி வருந்துதற்கேது நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை, எ-று.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரென்பதறியலாம், அஃதறியாமை மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய், இது நீ செய்துகொள்கின்றதென்னும் கருத்தாற் பேதைமையென்

ருன். வாழி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே! வாழி - வாழ்வாயாக; அவர்—, காதல் இலராக - (நம்மேல்) ஆசையிலராக வும், நீ நோவது - நீ (அவர் வரவு பார்த்து) வருந்துதற்குக் காரணம், பேதைமை - (உன்) அறியாமையேயாம், (வேறொன்று இல்லை).

௦௦ கஉ௫-ம் அதி- நெஞ்சொடுகிளத்தல்

க. இருந்துள்ளி யென்பரித னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில்.

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே! அவர்பாற் செல்வதுஞ் செய்யாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ் செய்யாதிருந்து அவர்வரவு நினைந்து நீ வருந்துகின்ற தென்னை? இப்பையு ளோய் செயதார்மாட்டு நமக்கிரங்கிவரக் கருதுதல் உண்டாகாது, எ-று.

நம்மாட்டருளுடைய ரன்மையிற் றாமாக வாரார், நாஞ்சேறலே இனித் தருவ தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நெஞ்சே - மனமே! இருந்து - (அவரிடத்துக்கும் போகாமல இங்கேயும் இறந்திடாமல) இருந்து, உள்ளி - (அவர்வரவை) நினைந்து, பரிதல - (நீ) வருநதுகின்றது, என் - என்னை? பைதல்நோய் செய்தார்கண் - இத்துன்பநோய் செய்தவரிடத்து, பரிந்து - (நமக்கு) இரங்கி, உள்ளல் - (வர) நினைத்தல், இல் - உண்டாகாது.

உ. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே! நீயவர்பாற் சேறலுற்றாயாயின் இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக; அன்றி நீயே சேறியாயின், இவை தாம் காட்சி விருப்பினால் அவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன்று நலியா நிற்கும், எ-று.

கொணடென்பது கொளவெனத் திரிந் நின்றது. தின்னுமென்பது இலக்கணைக்குறிப்பு. அந்நலிவு நீக்கவேண்டு மென்பதாம்: என்றது தான் சேறல் குறித்து.

(தே-ப-ரை.)—நெஞ்சே—! (நீ அவரிடத்துச் செல்லலுற்றாயாயின்), கண்ணும் கொள சேறி - இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்லு; (அல்லாமல் நீமாத்திரம் செல்வாயானால்), இவை - இக கண்கள், அவர் காணல் உற்று - அவரைக் காணல்வேண்டி, என்னை—, தின்னும் - (நீகாட்டென்று) தின்பனவைபோல் வருத்தும்.

? "என்பரிதி நெஞ்சே" எனவும் பதம்.

கஉ௬-ம் அதி. நெஞ்சொடுகிளத்தல் ௬0௧

௫. செற்றார் எனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
உற்றா லுறாஅ தவர்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே! யாம் தம்மையுறத் தாமுறாத நங்காதலரை வெறுத்தாரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ இல்லை, எ-று.

உறுதல்-அன்பு படுதல். அவ்வலியின்மையின் அவர்பாற்செல்வதே நமக்குத் தகுவ தென்பதாம்

(தே-ப-ரை.)—நெஞ்சே - மனமே! யாம்—, உற்றால் - (தம்மை) விரும்ப, உறாஅதவர் - (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை, செற்றார் என - வெறுத்தாரென்று நினைந்து, கை விடல் - (பிணங்கி) கைவிட்டிருக்கும்வழி, உண்டோ - (நமக்கு) உண்டோ, [இல்லை].

---

௬. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்திநியென் னெஞ்சு

[தலைமகள் கோடுமை நினைந்து செலவுடன்படாத நெஞ்சினைக் கழறியது.]

(பரி-ரை) என்-து,—என்னெஞ்சே! யான் நம்மொடு புலக்தால் அப்புல வியைக் கலவிகன்னுனே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயி னும் ஒருகாற் புலந்து பின்னதனை நீக்கமாட்டாய்; அதுவுமாட்டாத நீ இப் பொழுது அவர் கொடியரெனப் பொய்க்காய்வு காயாநின்றாய்; இனி யிதனை யொழிந்து அவர்பாற் செல்லத் துணிவாயாக, எ-று.

கலத்தலா னென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்து நின்றது. அதனு னுணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனான் மயக்கிப் புல விக்குறிப்பினை யொழித்தல். பொய்க்காய்வு-நிலையில் வெறுப்பு. கண்டான் மாட்டாத நீ காணுதவழி வெறுக்கின்றதனாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—என் நெஞ்சு - எனது நெஞ்சே! (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்), கலந்து - புணர்தலால், உணர்த்தும் காதலர் - (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்ல தலைவரை, கண்டால்—, புலந்து -(பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி, உணராய்-(பின்) அதனை நீங்கமாட்டாய்; (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது), பொய் காய்வு காய்தி - (அவரைக் கொடியரென்று) பொய்க் காய்வாகக் காய்கின்றாய், (இனி அதனை யொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத் துணி).

76

கஉ0௨ கஉ௫-௯

எ. காமம் விடுவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு.

[நாணுடைத்தலின் அரிசேலவொழிவாள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) என்-து,—நல்ல நெஞ்சே! ஒன்றினுன் விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு, ஒன்றினது விடமாட்டாயாயின் நாணினை விடு, அன் றியே இரண்டும் விடாமை நின் கருததாயின், என்றற்கொன்று மறுதலை யாய் இவ்விரண்டையும் உடன்று பகுமதுகை யானிலன், எ-று.

யானோவென்னும் பிரிநிலை நீபொறுப்பனு மென்பதுபட நின்றது. நன் னெஞ்சே யென்றது, இரண்டையும் விடாது பெணமையை நிலைபெறுத்த லின், நல்லை யென்னுங் குறிப்பிற்று. அது நன்றே யெனினும் என்னுயிருண் டாதல் சாலாமையின். அதறகாகின்றிலே னென்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்

தாற்றெக்கது.

(தே - ப ரை)—நல் நெஞ்சே-நல்லமனமே! ஒன்று காமம் விடு - ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவிருப்பத்தை விட்டு விடு; (ஒன்று) நாண் விடு - ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை விட்டுவிடு; (இரண்டும் விடாமை உன்கருத்தாகில்), இவ்விரண்டு - (ஒன்றற்கொன்று பகையாகிய) இவ்விரண்டையும், யானே - நானே, பொறேன் - (ஒருசேர) தாங்கவல்லேனல்லேன்.

அ. பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே! அவர் இவ்வாற்றாமையை யறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளி செய்யாராயினரென்று கருதி அஃதறிவித்தற்பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்துபோபவர்பின் ஏங்கிச் செல்லுற்ற நீ யாதுமறியாய், எ-று.

ஆற்றாமை கண்டுவைத்தும நல்காது போயினாரைக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்த துணையானே நல்கவருவரென்று கருதினமையிற் பேதையென்றான்.

(தே - ப - ரை.)—என் நெஞ்சு - எனது நெஞ்சே! அவர்—, (இப் பொறாமை அறியாமையால்), பரிந்து - நொந்துவந்து, நல்கார் என்று - அருள்செய்யா ராயினரென்று நினைந்து, (அதை அறிவித்தற்பொருட்டு), பிரிந்தவர் பின் - (நம்மை) பிரிந்துபோகிய தலைவர் பின்னே, ஏங்கி—, செல்வாய் - போகலுற்ற நீ, பேதை - ஒன்று மறியாய்,

கூகு-ம் அதி. நெஞ்சொடுகிளத்தல் கூ0கூ.

கூ. உள்ளத்தார் காத லவராக
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே! காதலர் நின்னகத்தாராக, முன்பெல்லாங் கண்டு வைத்து இப்பொழுது நீ புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து, எ-று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள் விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனை யொழியென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—என் நெஞ்சு - எனது நெஞ்சே! காதலவர் - அன்பர், உள்ளத்தார் ஆக - (உன்) உள்ளிருப்பவராக, (முன்னெல்லாங் கண்டிருந்தும்), நீ , உள்ளி - இப்பொழுது புறத்தே தேடி, யார் உழை - யாரிடத்து, சேறி - செல்லுகின்றாய்.

க0. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
இன்னு மிழத்துங் கவின்

[அவரை மறந்தாற்றல் வேண்டுமென்பதுபட ச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நம்மைக் கூடாவண்ணம் துறந்துபோயினாரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக, முன்னிழந்த புறக்கவினே யன்றி நின்ற அகக்கவினு மிழப்பேம், எ-று.

* "குன்றி—னெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்" என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய் நின்றது. அவர் நம்மைத் துன்னாமற் றுறந்தாராகவும், நாமவரை மறத்தன் மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினேயன்றி நின்றநிறையு மிழப்பே மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—துன்னா - (நம்மை) கூடாதவண்ணம், துறந்தாரை - துறந்துபோயினாரை, நெஞ்சத்து உடையேம் ஆ - (நாம்) உள்ளுடையேமாக, (முன்னிழந்த புறத்தழகேயன்றி), இன்னும்—, கவின் - (அகத்)தழகையும், இழத்தும் - இழப்போம்.

* குறுந்தொகை, நடுவர்வாழ்கது.

கஉ௲ம் அதிகாரம்—நிறையழிதல்.

* அஃதாவது தலைமகன் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கை மிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்: † "நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை" என்றார் பிறரும். அஃதழிதற் காரணம் நெஞ்சொடு கிளத்தலின்மையின் இது நெஞ்சொடு கிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு

[நாணுநிறையுமழியாமை நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நாணாகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங் கதவினைக் காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைநிற்றலுமில்லை, யானாற்றலுமில்லை, எ-று.

கணிச்சி - குந்தாலி. நாணுள்ள துணையும் நிறையழியா தாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடக்கின்ற பிறர் கொள்ளாமற் காத்தலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்கு நீக்கலிற் றன் காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங் கூறினாள்.

(தே-ப-ரை) —நாணுத்தாழ் வீழ்த்த - நாணாகிய தாழினைக் கோத்த, நிறை என்னும் கதவு - நிறையென்று சொல்லப்படுகிற கதவை, காமக்கணிச்சி-காமவேட்கையாகிய குந்தாலி, உடைக்கும்-முறிக்கின்றது ; (இனி அவை நிற்றலும் இல்லை, யான் பொறுத்தலும்

உ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில்.

[நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு மென்றாட்குச் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து —எல்லாருந் தொழிலொழியு மிடையாமத்தும் என் னெஞ்சத்தை யொறுத்துத் தொழில் கொள்ளாநின்றது, ஆகலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்ட வொன்று கண்ணோட்ட மின்றா யிருந்தது, எ-று.

ஓவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின் கண்ணே யாடல் - தலைமகன் பாற் செலவிடுத்தல். ‖ தாயைப்பண் கோடல் உலகியலன்மையிற் காமமென

---

* "அஃதாவது, பிறரறியாமன் மறைக்கற்பாலதாய காமவேட்கை, தன்வரைத்தன்

றிப் பெருகலின் றமைகள் அதிக மறைத்தலாற்றாது வெளிப்படுகிற்றல்''—பிரதிபேதம்.
¶ கலி, செய்யுள் ௪௪. ‖ '' ...தொழில்கேடல்'' எனவும் பாடம்.

வொன்றென்றும், அது நன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின்றென்றுங் கூறினன். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—பாமத்தும் - (எல்லாருந் தொழிலொழிகிற) நடுராத்திரியினும், என் நெஞ்சத்தை—, தொழில் - தொழிலிலே, ஆளும் - (தண்டித்து) ஆளுகின்றது; (ஆதலால்), காமம் என ஒன்று - காமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று, ஓ - ஐயோ! கண் இன்று - கண்ணோட்டமில்லாதாயிருந்தது.

௫. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.
[மகள்ரீசாயய மறைச்சரி டுமேற்றட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இக்காமநோயை யானென்னுளளே மறைக்கக் கருதுவேன்; அதனை இஃதென் கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டே விடாநின்றது, எ-று.

மன்—ஒழியிசைக்கண் வந்தது. காமம்—பிரிவிலைக்கண் வந்தது. தும்மல் அடக்காதாரபோல அடங்குகின்றதில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—காமத்தை - இக்காமத்தை, யான்—, ஓ - ஐயோ! மறைப்பேன் - (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன்; (அதனால்) குறிப்பு இன்றி - (இது) என்கருத்தின்வழி வாராமல், தும்மல்போல்—, தோன்றிவிடும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது.

---

௬. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென் காம மறையிறந்து மன்று படும்.
[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்றினுகெல்லாம் யானென்னை நிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன்; அதனுன் இன்றென் காமம் மறைத்தலைக்கடந்து

மன்றின்கண் வெளிப்படா நின்றது, எ-று.

மன்னும் ௨ வும் - மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்று படுதல் - பலருமறிதல். இனி என்வரைத்தன் றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஓ - ஐயோ! நிறை உடையேன் என்பேன் - (இதுவரையும் என்னை) நிறையுடையே னென்று நினைத்திருப்பேன்; (அதனால்), என் காமம் - எனது காமம், மறை இற

"நிறப்பன்பன்" என்றும்பாடம்.

கஉ௲ம் அதி. நிறையழிதல்

அது - மறைத்தலைக்கடந்து, மன்று படும் - பலருமறியப் படுகின்றது.

ரு. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

[நம்மை மறந்தாரை நாமுமறக்கற்பால மென்றாட்குச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மையகன்று சென்றார்பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்கு நிறையுடைமை காமநோயினையுறாதார் அறிவதொன்றன்றி உற்றார் அறிவதொன்றன்று, எ-று.

இன்பத்தொகெழியுங் காலத்தைத் துன்பத்தொகெழியுமாறு செய்தலிற் செற்றாரென்றாள். பின்சேறல்-மனத்தால இடைவிடாது நினைத்தல். பெருந்தகைமை-ஈண்டாகுபெயர். காமநோயுறாதார - மானமுடையார். நன்றெனவுணரார்மாட்டுஞ் சென்றேகிற்கும் யானறிவதொன்றன் றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—செற்றார் பின் - (தம்மை) நீங்கிப் போனவர்பின், செல்லா - செல்லாது (தாமும் நீங்கி நிற்கிற), பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது, காமநோய் உற்றார் - காமநோயடைந்தவரால், அறிவது ஒன்று அன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று.

௬. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ
எற்றென்னை யுற்ற துயர்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னையகன்று சென்றார்பின்னே யான் சேறலை வேண்டுதலான் என்னை யுற்றதுயர் எததன்மையது? சாலநன்று, எ-று.

செற்றவரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டி யெனத் திரிந்துநின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய் யான்சொல்லவுங் கேட்கவுமாவ தொன்றன்று, சாலக்கொடி தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—செற்றவர் பின் - (என்னைநீங்கி) சென்றவர் பின்னே, சேறல் வேண்டி-(யான்) செல்லல்வேண்டுதலால், என்னை உற்ற துயர் - என்னையடைந்த துன்பமானது, எற்று - எத்தன்மை யது ; அளித்து - மிகநன்று.

௧௨௬-ம் அதி. நிறையழிதல் கூ0ச

௭. நாணென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

[பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாய்கூடிய
தலைமகள் நீ[ங்க]லாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின் நாணென் றொன்றையும் அறியமாட்டே மாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன - வேட்கைமிகவினால் கருதியிருந்த கலவிகள். நாண்-பரத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென் னும்பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தவறுகுற்றநோக்கி, அவனையுமுளப்படுத்தாள்.

(தே - ப - ரை.)—பேணியார் - (நம்மால்) விரும்பப்பட்ட தலைவர், (வந்து), காமத்தால் — பெட்ப -(நாம்) விரும்பியவைகளை, செயின் - செய்யுமளவில, நாண் என ஒன்று - நாணென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையும், அறியலம் - அறியமாட்டோமா யிருந்தோம்.

அ பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நம்நிறையாகிய வரம்பையழிக்குந் தானை பலபொய்களைவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்க ளன்றே? ஆனபின் அது நிற்குமா றென்னை? எ-று.

பெண்மை ஈண்டு தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற் புலக்கக்கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன் சொற்களானுஞ் செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவைமுதலாகவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவுங் காணாது கலவிக்கட் டன்னினு முற்படும்வகை வந்துசேர்ந்தினு னெனபாள், பன்மாயக் கள்வனென்றாள். பணிமொழி-நம்மினுந்தானன்பு மிகுதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அதகன்மையனாக. சொற்கள் அவையாக, நம்நிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நம் பெண்மை - நமது நிறையாகிய (அரணத்தை), உடைக்கும் - அழிக்கிற, படை - ஆயுதம், பல் மாயக் கள்வன் - பலபொய்கள் பேசவல்ல கள்வனுடைய, பணிமொழி

அன்றோ - தாழ்ந்த சொற்களன்றோ, (ஆனபின் அது நிற்கும்விதம் யாது?

---

௯. புலப்பலெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங்
கலத்த லுறுவது கண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவர் வந்தபொழுது புலக்கக்கடவேனென்று கருதி

முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன்; போயும், என்னெஞ்சம் நிறையினில்லாது அறைபோய் அவரோடு கலத்தற்றொடங்குதலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்று புல்லினேன், எ-று.

வாயாமை - புலத்தற் கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற் கருவியாய் நிற்றலின் அது முடியாமை.

(தே - ப - ரை.)—(அவர் வந்தபொழுது), புலப்பல் என - பிணங்கக்கடவேனென்று நினைத்து, சென்றேன் - (அவரெதிர் நில்லாமல் வேறோரிடத்திலே) போயினேன்; (போகியும்), நெஞ்சம் - (என்) னெஞ்சமானது. (நிறையினில்லாமல் கீழறுத்துக்கொண்டு போய்), கலத்தல் உறுவது - (அவரோடு) கலத்தலைத்தொடங்குவதை, கண்டு - அறிந்து, புல்லினேன் - (இனி அதுவாயாதென்று) தழுவினேன்.

க0. நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நிணத்தைத் தீயின்கண்ணே யிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்துருகு நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, அவர் புணர யாமூடிப் பின்புணராது அந்நிலையே நிற்கக்கடவேமென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது, எ-று.

புணர்தல் - ஈண்டு மிகநெருங்குதல்; எதிர்ப்படலுமாம். புணரவென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது. யானதன்மையேனாகலின் எனக்கஃதில்லையாயிற்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நிணம் தீயில் இட்டன்ன - நிணத்தைத் தீயிலிட்டால் அது உருகுமாறுபோல் (தங்காதலரைக்கண்டால் நிறையழிந்து உருகுகின்ற), நெஞ்சினார்க்கு - நெஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு; ஊடி - (யாம்) பிணங்கி, புணர்ந்து - (பின்) புணர்ந்து, நிற்

பேம் எனல் - (அந்நிலையிலே) நிற்கக்கடவேமென்று நினைத்தல்,

உண்டோ - ஆகாது.

கஉ௭-ம் அதிகாரம்—அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப் பிரிவின்கட் டலைமகனுந் தலைமகளும் வேட்கை மிகவினான் ஒருவரை யொருவர் காணற்கு விரைதல். தலைமகன் பிரிவும் தலைமகளாற்றாமையும் அதிகாரப்பட்டு வருகின்றமையின், இருவரையுங் கூட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப்பாலாற் கூறினர் பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனை நினைந்து தலைமகள் விதுப்புற்றலென்றார்: சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவார் குறிப்பொடு கூடிய பொருளுணர்த்துவ தல்லது நாவென்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிகூற்றாய் அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தற் பன்மையாற் கூறப்படாமையானும், அஃதமையன்மையறிக. இதனுட்டலைமகள் கூற்று நிறையழிவானிகழ்ந்ததாகலின், அவ்வியைபுபற்றி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

[தலைமகன் காண்டல் விதுப்பிற்ற் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவர் நம்மைப் பிரிந்துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என் விரல்கடேய்ந்தன; அதுவேயன்றி அவர் வரும் வழிபார்த்து என் கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறும் அவர் வரவுண்டாயிற்றில்லை, எ-று.

நாள்—ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் - நுண்ணிய காணமாட்டாமை. ஒற்ற வென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்து நின்றது. இனி யான் காணுமாறென்னை யென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற் செய்தொழியாது இடையின்றிச் செய்தலான், விதுப்பாயிற்று.

(தெ - ப - ரை)—விரல் - (என்) விரல்கள், அவர் சென்றநாள் - அவர் (நம்மைப்பிரிந்து) போகிய நாள்களை, ஒற்றி - (சுவரின்மேல குறி வைத்து) தொட்டெண்ணுதலால். தேய்ந்த - தேய்ந்தன; (அதுவேயன்றி), கண்ணும் - (என்) கண்களும், வாள் அற்று - (அவர்வரும் வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து, புற்கென்ற - புல்லியவாயின; (இவ்வாறு ஙியும் அவர் வரவு உண்டாயிற்றில்லை).

உ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

77

கஅ௭0 கஉ௭-ம் அதி. அவர்வயின்விதும்பல்

[ஆற்றாமை மிகுதலின் இடையின்றி நினைக்கற்பாலையல்லை
சிறிது மறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—விளங்கா நின்ற விழையினையுடையாய், காதலரை இன்று யான் மறப்பேனாயின், மேலுங் காரிகை யென்னைநீப்ப என்றோள்கள் வளை கழல்வனவாம், எ-று.

இலங்கிழா யென்பது இதற்கு நீயாதும் பரியலை யென்னுங் குறிப்பிற்று. இன்று - யானிறந்து படுகின்ற வின்று. மேலும் - மறுபிறப்பினும். எச்ச வும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. நீப்ப வென்பது நீத்தெனத் திரிந்து நின்றது கழியுமென்னும் இடத்து ஏழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே னின்றது. இவ்வெல்லைக்கணினைத்தால் மறுமைக்கண் அவரை யெய்தி யின்புறலாம், அத னான் மறக்கற்பாலே னல்லே னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—இலங்கு இழாய் - விளங்காநின்ற ஆபரண முடையாய்! இன்று - (இறந்துபடுகின்ற) இக்காளில், மறப்பின் - (தலைவரை) மறப்பேனாயின், மேல் - மறுபிறப்பினும், காரிகை - அழகானது, நீத்து - (என்னைவிட்டு) நீங்க, என்றோள் - எனது தோள்கள், கலங் கழியும் - வளையல்கள் கழலப்பெறுவனவாம்.

௧. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இன்பநுகர்தலை நச்சாது வேறலை நச்சி காந்துணையா தலை யிகழ்ந்து தம்முக்கந் துணையாகப் போயினார் அவர்றை யிகழ்ந்து சுண்டு

வருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினு முளேனாயினேன், எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையா னுயிர்வாழா நின்றேன், அஃ தில்லையாயின் இறந்துபடுவ லென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உரன் நசைஇ - (இன்பத்தை விரும்பாமல்) வெற்றியைவிரும்பி, உள்ளம் துணை ஆக - (காம் துணையர்தலை பிழந்து) தம்மனவெழுச்சிதுணையாக, சென்றார் - போயினவர், வரல் நசைஇ - (அவைகளை இழந்து இங்கு) வருதலைவிரும்புதலால், இன்னும் - இவ்வெல்லையிலும், உளேன் - உயிர்வாழ்கின்றேன்.

ச. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

கஉ௭ம் அதி. அவர்வயின்விதும்பல் கஉகச

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நீங்கிய காமத்தராய் நம்மைப் பிரிந்துபோயவர் மேற் கூடிய காமத்துடனே நங்கண் வருதலை நினைந்து, என்னெஞ்சு வருத்தமொழி ந்து மேன்மேற் பணைத்தெழா நின்றது, எ-று.

வினைவயிற்பிரிவுழிக் காமவின்ப நோக்காமையும் அதுமுடிந்துழி அதுவே நோக்கலுந் தலைமகற்கியல்பாகலின், கூடிய காமமோ டென்றான். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் நெஞ் சின்மே லேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்து நின்றது. அஃதுள் ளிற்றிலேனாயின் இறந்துபடுவ லென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பிரிந்தார் - (நீங்கியகாமத்தாராகி நம்மை) பிரிந்துபோனவர்; கூடிய காமம்-கூடியகாமத்துடனே, வரவுஉள்ளி - (நம்மிடத்து) வருதலை நினைத்தலால், என் நெஞ்சு—; வருத்தம் ஒழிந்து - துயர்நீங்கி, கோடு கொண்டு ஏறும் - மேன்மேலும் பருத் தெழுகின்றது.

ரு. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.
[தலைமகன் வரவுகூறி ஆற்றுவித்தற்பாலை
யல்லை யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என் கண்களாரும்வகை என் கொண்கனை யான் காண்பேறுக; அங்ஙனங் கண்டபின், என் மெல்லியதோளின்கட் பசப்புத் தானே நீக்கும், எ-று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற் பொருட்டு. அது வேண்டு மென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதுணையா விக்கா தென்பதாம்.

• (தெ - ப - ரை.)—கண் ஆர - (என்) கண்களாரும்வகை, கொண்கனை - (என்) கணவனை, காண்க - (நான்) காண்பேறுக; கண்டபின் - (அப்படி) கண்டபின்பு, என் மெல் தோள் - என்மெல்லியதோளிலுள்ள, பசப்பு—, நீங்கும் - (தானே) நீங்கும்.

சு. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட.

கூஉ. கூஉ-எ-ம் அதி. அவர்வயின்விதும்பல்

(பரி-ரை.) எ-து,—இத்துணை நாளும் வாராக்கொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானாக; வந்தாற் பையுளைச் செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங் கெட அவ்வமிழ்தத்தை வாயில்களைந்தானும் பருகக்கடவேன், எ-று.

வருக வென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொள்க. அக்குறிப்பு அவ்வொருநாளைக் கண்ணே இனி வரக்கடவநோகளும் கெடுப்ப லென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—கொண்கன் - (இத்தனைநாளாக வாராதிருந்த) தலைவன், ஒருநாள்—, வருக - (என்னிடத்து) வருவானாக; (வந்தால்), பைதல் நோய் எல்லாம் - துன்பஞ்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாம், கெட - நீங்க, (அவ்வமிர்தத்தை), பருகுவன் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன்.

எ. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கணபோற் சிறந்த கேளிர் வருவாராயின், அவர்வரவு நீட்டித்தமைநோக்கி யான் புலக்கக்கடவேனோ, அன்றி என்னாற்றாமை நோக்கிப் புல்லக்கடவேனோ, அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விருசெயல்களையும் விரவக்கடவேனோ, யாது செய்யக்கடவேன்? எ-று.

புலவியும் புல்லலும் ஒரு பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன் கொலென்றாள். மூன்றனையுஞ் செய்தல் கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இனிக்கலப்பேன்கொ லென்பதற்கு * ஒரு புதுமை செய்யாது பிரியாத நாட்போலக் கலந்தொழுகுவேனோ வென்றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை.)—கண் அன்ன கேளிர்-கண்போற் சிறந்தனன்பர், வரின்—, புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவு நீட்டித்ததைக் குறித்து) பிணங்குவேனோ? புல்லுவேன்கொல் - (என்பொறுக்க மாட்டாமையைக்குறித்து) தழுவுவேனோ? கலப்பேன்கொல் - (இவ்விரண்டும் வேண்டுதலால் இவ்விருசெயல்களையும்) கலப்பேனோ? (யாதுசெய்யக்கடவேன்)

அ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து.

---

* ஒருமைபொதுவடைசெய்யாது" என்றும் பிரதிபேதம்.

[வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து—வேந்தன் வினைசெய்தலைப் புரிந்து வெல்வானாக; யாமும் மனைவியைச் சென்றுகூடி அன்றை மாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக, எ-று.

மனையென்பது ஆண்டாகு பெயர், "மகளிர் மனையென்ப மனைமாட்சி" என்பதுபோல. வினைசெய்தற்காணவந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தல் முதலிய இன்மையின், மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்க மென்றான். நான்காமுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. இது வினைமுடியாமுன் கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கி யுரைத்தார் தலைமகனைக் கூறுது வேந்தன் வெல்க வென்றும், மனைகலக்க வென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்க மென்றும் வந்த அவ்வுரை தானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று.

(தே-ப-ரை)—வேந்தன்—, வினை கலந்து - போர்செய்தல் புரிந்து, வென்றீக - வெல்வானாக, (யாமும்), மனை கலந்து - மனைவியைச்சென்றுகூடி, மாலை - (அவ்விடத்து)மாலைக்கு, விருந்து—, அயர்கம் - செய்யக்கடவேம்

௬. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து—சேட்சென்ற காதலர் மீண்டுவரக் குறித்த நாளை யுட்கொண்டு அதுவருந் துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்து மகளிர்க்கு ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக் காட்டும், எ-று.

எழென்பது அதற்குமேலாய மிக்க பன்மை குறித்து நின்றது, "ஒருவர் கூறை யெழுவருடுத்து" என்றாற்போல. தலைமகள் வருத்தம் பிறர்மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனான் இதுவுந் தலைமகன் கூற்றாகாமையறிக. இருநாளென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

(தே-ப-ரை.)—சேண் சென்றார் - தூரதேசத்திற் சென்ற தங்காதலர், வருநாள் வைத்து - (திரும்பி) வரக்குறித்தநாளை உட்

கொண்டு. என்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயிரைத்தாங்கி) வருந்துமகளிர்க்கு, ஒருநாள் —, எழு நாள் போல் - பல நாள் போல, செல்லும் - நெடிதாகக்காட்டும்.

---

* மேலே எ-ம் அதி. புதலவைப்பெறாமை, க0-ம் குறளிற் காண்க.

௯௯௪ கஉஅ-ம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல்

க0. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்ன முறினென்ன
முள்ள முடைந்துக்க கால்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலி நம்பிரிவினை யாற்றாது உள்ளமுடைந்திறந்து பட்டவழி, நம்மைப் பெறக்கடவளானுலென், அதுவன்றியே பெற்றாலென், அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென், இவை யொன்றாலும் பய னில்லை, எ-று.

இம்மூன்றும் உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின். அதற்கு முன்னே யான் செல்லவேண்டுமென் பது கருத்தாகலின்,விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள் கூற்றுயவழி இரகைலாவ தல்லது விதுப்பாகாமை யறிக.

[தே - ப - ரை]—காதலி—, உள்ளம் உடைந்து - (நம்பிரிவு பொறாமல்) உள்ளமுடைந்து, உக்கக்கால்-இறந்தவிடத்து, பெறின் என் - (நம்மை) பெறக்கடவளானல் என்னபயன், பெற்றக்கால் என் - (அன்றி) பெற்றால் என்னபயன், உறின் என் - (அன்றி) மெய்யுறக்கலந்தால் என்னபயன், (இவையொன்றாலும் பயன்இல்லை).

கஉஅ-ம் அதிகாரம்—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவர் குறிப்பினை

யொருவர்க் கறிவுறுத்தல். இது பிரிந்துபோய தலைமகன்வந்து கூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவர்வயின் விதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க
ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

[பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினும் புதுவது பன்னாளும்பாராட் டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தென வஞ்சியவழி அதனையவள் குறிப்பானறிந்து அவளவட்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நீ சொல்லாது மறைத்தா யாயினும், அதற்குடம் படாதே நின்னைக் கைகடந்து நின்னுண் கண்களே எனக்குச் சொல்லுறுவ தொரு காரிய முண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வா யாக, எ-று.

கரத்தல்—நாணுனடக்குதல். தன்கட்பிரிதற் குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்டானது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக் குறிப்பறி வுறுத்தவாறு.

கஉஅ-ம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல் கஉகு

(தே - ப - ரை.)—கரப்பினும் - (சொல்லாது) மறைத்தாயாயி னும், ஒல்லா - அதற்கு உடம்படாமல், கையிகந்து - (உன்னை) கை கடந்து, நின் உண் கண் - உன் (மை) உண்டகண்களே, உரைக்கல் உறுவது - (எனக்குச்) சொல்வது, ஒன்று - ஒருகாரியம், உண்டு - உளது, (இனி அதனை நீயே தெளியச்சொல்லு).

உ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப் பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது

[காதல் அவள் அது சொல்லாளாயவழி அவள் றேழிக்குச் சொல்லியது]

(பரி-ரை) எ-து,—என் கணணிறைந்த வழகினையும் வேயைபொத்த தோளினையு முடைய நின்பேதைக்கு பெண்பாலரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்வளவன்றி மிகுந்தது, எ-று.

இலதாய பிரிவினைத தன்கணேறறி அதற்கஞ்சுதலான், இவ்வாறு கூறி

றன்.

(தே - ப - ரை.)—கண் நிறைந்த காரிகை - (என்) கண்ணிறைந்த அழகையும், காம்பு ஏர் தோள் - மூங்கில்போன்ற தோள்களையும் உடைய, பேதைக்கு - (உன்னுடைய) மாதுக்கு, பெண் நிறைந்த நீர்மை - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த அறியாமை, பெரிது - (அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்தது.

---

௩. மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை
யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) இ-து,—கோக்கப்பட்ட பளிங்குமணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகும் நூல்போல இம்மடந்தையது அணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்றதொரு குறிப்புண்டு, எ-று.

அணி—புணர்ச்சியானாய அழகு. அதனகத்துக் கிடத்தலாவது அதனோடு உடனிகழ்தற்பாலதன்றி வைத்து உடனிகழ்தல். அதனை யானறிகின்றிலேன், நீ யறிந்து கூறல்வேண்டுமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை.)—மணியில் - (கோக்கப்பட்ட) படிக மணிக்குளிருந்து, திகழ் தரும் - (புறத்தே) காணப்படுகிற, நூல்போல் - சரடுபோல, மடந்தை - இம்மடந்தையினது, அணியில் - அழகுக்குளிருந்து, திகழ்வது - (புறத்தே) காணப்படுவதாகிய, ஒன்று - ஒருகுறிப்பு, உண்டு - இருக்கின்றது.

௧௨௮-ஆம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல்

௪. முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) இ-து,—முகையது முகிழ்ப்பினுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல நின்பேதை என்னொடு நகக்கருதும் நகையது முகிழ்ப்பினுள்ளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர் குறிப்புண்டு, எ-று.

முகிழ்ப்பு - முதிர்ச்சியாற் புடைபடுதல் நகை - புணர்ச்சி யின்பத்தா

(தே - ப - ரை)—முகைமொக்குள் - அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள், உள்ளது - உளதாய்ப் (புறந்தோன்றாத), நாற்றம்போல் - வாசனைபோல், பேதை - (உன்) மாதினது, நகை மொக்குள் - (என்னொடு நகைக்க எண்ணுகிற) நகையது முகிழ்ப்பினுள், உள்ளது - உளதாய்ப் (புறந்தோன்றாத), ஒன்று - ஒரு குறிப்பு, உண்டு - உளது.

ரு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

[இதுவுமது ரு]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெருங்கிய வளைகளை யுடையாள் என்கணில்லாத தொன்றனை யுட்கொண்டு அது காரணமாக என்னை மறைத்துப்போன குறிப்பு என் மிக்க துயரைத் தீர்க்கு மருந்தாவதொன்றனை யுடைத்து, எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம்—ஆகுபெயர். மறைத்தற் குறிப்புத் தானும் உடன்போக் குட்கொண்டது. உறுதுயர் நன்று செய்யத் தீயவினைதலானும் அதுதான் தீர்திறம் பெருமையாலும் உளதாயது. மருந்து—அப்பிரிவின்மை தோழியாற்றெளிவித்தல். நீ யதுசெய்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—செறிதொடி - நெருங்கிய வளைகளையுடையவள், செய்து - (என்னிடத்து இல்லாதபிரிவை) நினைந்து, இறந்த கள்ளம் - (அதுகாரணமாக என்னைமறைத்து) போன குறிப்பு, உறு துயர் - (என்) மிகுந்ததுயரை, தீர்க்கும் மருந்து—, ஒன்று—, உடைத்து - உடையது.

சு. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

கஉஅ-ம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல் ௬௧௭

[தலைமகன் குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அது தெளிவிக்கச்சென்ற

(பரி-ரை.) என்-து,—காதலர் வந்து தம்பிரிவினுைய துன்பத்தினை மிகவு மாற்றி நாமகிழும் வண்ணம் கலக்கின்ற கலவி இருந்தவாற்றன் மேலுமத் துன்பத்தினை அரிதாக வாற்றியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மை யுடைத்து, என்-று.

பிரிதற் குறிப்பினைச் செய்கின்ற தாகலான், முடிவில் இன்னதாரா நின்றதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பெரிது ஆற்றி - தலைவர்வந்து தம்பிரிவினு லாகிய துன்பத்தை மிகவுமாற்றி, பெட்ப கலத்தல் - (நாம்) மகி ழும்வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சியானது, அரிது ஆற்றி - (பின் னும் அத்துன்பத்தை) அரிதாகப் பொறுத்திருந்து, அன்பு இன்மை - (அவரது) அன்பில்லாமையை, சூழ்வது - நினையுந்தன் மையை, உடைத்து - உடையது.

௭. தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நாணிது முன்னம் முணர்ந்த வளை.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை) என்-து,—குளிர்ந்த துறையை யுடையவன் நம்மை மெய்யாற் கூடியிருக்கவே மனத்தாற் பிரிந்தமையை அவன் குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மி னும் இவ்வளைகள் முன்னே யறிந்தன, என்-று.

கருத்து கெழுக்கதாகலிற் றணந்தமை யென்றும், யான் தெளிய வுணர் தற்கு முன்னே கோன்கண் மெலிந்தன வென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னை யுணாவுடைத்தாகவுங் கூறினாள்.

(தே - ப - ரை.)— தண்ணம் துறைவன் - குளிர்ந்த துறையை யுடையவன், தணந்தமை - (நம்மை மெய்யினாலே கூடியிருக்கவே மனத்தினாலே) பிரிந்ததனை, நம்மினும் - (அவன்குறிப்பால் அறி தற்குரிய) நம்மினும், வளை - இவ்வளையல்கள், முன்னம் —, உணர்ந்த - அறிந்தன.

---

௮. நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாமு மெழுநாளே மேனி பசந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—எங்காதலர் பிரிந்துபோயினர் நெருநற்றே; அப்பிரிவிற்கு யாமும் மேனிபசந்து எழுநாளுடைய மாயினேம், எ-று.

78

௧௬௮ ௧௨-அம் அதி. குறிப்பறிவுறுத்தல்

நெருநற்றுச்செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் நெருநற்றுச் சென்றாரென்றும், அதனை யையுற்றுச் செல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனி பசந்ததென்பாள் மேனிபசந்தெழுநாளே மென்றுங் கூறினாள். இவ்வாற்றாற் றலைமகனது பிரிதற்குறிப்பினை யுணர்த்தி நின்றது.

(தெ - ப - ரை.)—எங்காதலர்—, நெருநற்று - நேற்றே, சென்றார் - பிரிந்துபோயினார்; யாமும்—, மேனி பசந்து - (அப்பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்றுநிறமடைந்து, எழு நாளேம் - எழுநாளுடையே மாயினேம்.

---

௯. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
அஃதாண் டவள்செய் தது.

(பரி-ரை.) எ-து,—யா னதுதெளிவித்தவழித் தெளியாது அவர் பிரிய யானீண்டிருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன்றொடியை நோக்கி, அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தன்மென்றோள்களையு நோக்கி, பின்னிவ்விரண்டும் நிகழாமல் நீர் நடந்து காத்தல் வேண்டுமெனத் தன்னடியையு நோக்கி, அமைனம் அவள் செய்த குறிப்பு உடன்போக்கா யிருந்தது, எ-று.

செய்த குறிப்புச செய்தற் கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்றாள், * "செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள மென்றாளாகலின். பிரிதற் குறிப்புண்டாயின் அஃதழுங்குதல் பயன்.

(தெ - ப - ரை.)—(யான் அது தெளிவித்தவிடத்தே தெளியாதவர் பிரிய நான் இங்கேயிருந்தால்), தொடி நோக்கி - (இவை நில்லாவென்று தன்) வளையல்களைப்பார்த்து, மெல் தோளும் நோக்கி- (அதற்கு எதுவாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லிய தோள்களையும் பார்த்து, அடி நோக்கி - (பின் இவ்விரண்டும் உண்டாகாமல் நீர் நடந்துகாத்தல் வேண்டுமென்று தன்) அடிகளையும் பார்த்து,

ஆண்டு - அவ்விடத்து, அவள் செய்தது - அவள்செய்த குறிப்பு, அஃது - உடன் போக்காயிருந்தது.

---

௧0. பெண்ணிறற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணிறற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு.

[தலைமகள்பிரியாமைக் குறிப்பினைத்தோழிக் கறிவுறுத்தது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது கண்ணாற் சொல்லி அது தீர்க்கவேண்டுமென்று அவரையிர

* முன் அதிகாரம், ௫-ம் குறளில்காண்க.

வாது உடன்போதல் குறித்துத் தம்மடியினை யிரத்தல் தமக்கியல்பாகிய பெண்மை மேலும் ஓர் பெண்மை யுடைத்தென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், எ-று.

தலைமகளது உடன் போதற்றுணிபு தோழியாற் றெளிந்தானாகலின், தன் பிரிவின்மைக் குறிப்பினை யறிவுறுப்பான், அவள் பெண்மையினைப் பிறர் மேலிட்டு வியந்து கூறியவாறு.

(தெ - ப - ரை.)—(மகளிர்). காமநோய் - (தங் காமநோயை, கண்ணினால் சொல்லி - (தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது) கண்ணினாற் சொல்லி, இரவு - (அது தீர்த்தல வேண்டுமென்று அவரை யிரவாமல் உடன்போதல்குறித்துத் தம்மடியினை) இரத்தல், பெண்ணினால் - (தமக்கு இயலபாகிய) பெண்மைமேலும், பெண்மை உடைத்து என்ப - ஒரு பெண்மையை யுடைத்தென்று (அறிந்தோர்) சொலலுவர்.

௧௨௯-ம் அதிகாரம்—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனுக் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல்.

மேற் புணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலைமகன் பிரிதற் குறிப்பறிவுறுத்த தலைமகள் அவன்மாட்டே நிகழாது வேட்கை மிகவினாற் பின்னுந் தன்கண்ணே நிகழ்த லான், இது குறிப்பறி வுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க. உள்ளக்களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு

[பிரிதற் குறிப்பினனாகியானோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நினைத்த துணையானே களிப்பெய்தலும் கண்ட துணையானே மகிழ்வெய்தலும் கள்ளுண்டார்க்கில்லை, காமமுடையார்க் குண்டு, எ-று.

களித்தல் - உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் - அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டுழியதல்ல தின்மையிற் கள்ளுக்கில் லென்றாள். உண்டென்பது இறுதி விளக்கு. அப்பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டைய தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—உள்ள களித்தலும் - நினைத்தவளவிலே களிப்படைதலும், காண மகிழ்தலும் - கண்டவளவிலே மகிழ்ச்சி யடைதலும், கள்ளுக்கு - கள்ளுண்டார்க்கு, இல் - இல்லை ; காமத்திற்கு - காமமுடையார்க்கு; உண்டு - உளது.

கஉ0 கஉகூ-ம் அதி. புணர்ச்சிவிதும்பல்

உ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின்

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—மகளிர்க்கு காமம் பனையளவினும் மிகவுண்டா மாயின், அவரால், தங்காதலரோடு தினையளவு மூடுதல் செய்யாமை வேண்டப்படும், எ-று.

பனைத்துணையு மென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. ஊடின் வருத்த மிகுமெனப் பிறர்க்குறுதி கூறுவாள் போன்று, தன்விதுப்புக் கூறிய வாறு.

(தே - ப - ரை.)—காமம் , பனை துணையும் திறைய - பனையள விறுமிக, வரின் - (மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின், தினை துணையும் - தினையளவும், ஊடாமை - (நாயகரோடு) பிணங்காமை, வேண்டும் - (அவரால்) விரும்பப்படும்.

— ---

௩. பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்
காணா தமையல கண்

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நம்மை யவமதித்து தான் வேண்டியனவே செய்யுமாயினும், கொண்கனை என் கண்கள் காணாமையின்றன வில்லை, எ-று.

தன் விதுப்புககண் கண்மே லேறறப்பட்டது. அத்தன்மையாளெடு புலக்குமா றென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—பேணாது - (நம்மை) அவமதித்து, பெட்பவே - (தான்) வேண்டுமவைகளையே, செய்யினும் - செய்தாலும், கொண்கனை - கணவனை, கண் - (என்) கண்கள், காணாது - பாரா மல், அமையல - அமைகின்றன வில்லை

௪. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தோழீ ! காதலரைக் காணுமுன் அவர்செய்த தவற்றைத் தன்னெஞ்சினோக்கு யானவரோ டூடுதற்கண்ணே சென்றேன்; கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது, எ-று.

சேறளிகழ்தல் நினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றாள் அச்செலவார் பாலென்னென்பது [illegible] ன்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்

வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லை யென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—தோழி - தோழியே! (அன்பரைக்காணு தற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னேடு எண்ணி), ஊடற்கண் சென்றேன் - (அவரோடு) பிணங்குதலிலே சென்றேன்; என் னெஞ்சு - என்மனம், (கண்டபின்), அது மறந்து - அதைமறந்து, கூடற்கண் சென்றது - புணர்தலிலே சென்றது.

---

௫. எழுதுங்கால் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

[௲௨௱௮௰௫]

(பரி-ரை.) எ-து,—முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலி னியல்புகாணமாட்டாத கண்ணேபோல, கொண்கனது தவறு காணுதவிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்து அவனைக் கண்டவிடத்துக் காண மாட்டேன், எ-று.

கோல்—ஆகுபெயர். இயல்பு—கருமை. என்னியல்பு பிறிதாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம்.

(தெ - ப - ரை.)—(முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும்), எழுதும் கால் - எழுதும்போது, கோல்-அஞ்சனக் கோலினியல்பை, காணு- காணமாட்டாத, கண்ணே போல்—, கொண்கன் பழி - கணவனது குற்றத்தை, (அவனைக் காணுதவிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்தும்), கண்டவிடத்து - (அவனை) கண்டவிடத்து, காணேன்-காணமாட் டேன்.

௬. காணுங்காற் காணேன் றவறாய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை.

[௲௨௱௮௰௬]

(பரி-ரை.) எ-து,—கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன் றவ றாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன், காணுதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற் றைக் காண்கின்றிலேன், எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நானின்னுடு சொல் லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற் புலந்திலேனென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(நான்), காணும் கால் - (கணவனை) காணும் பொழுது, தவறு ஆய - (அவன்) குற்றங்களானவைகளை, காணேன்-

காண்கின்றிலேன்; காணாக்கால் - (அவனை) காணாதபொழுது, தவறு அல்லவை - குற்றங்களல்லாதவைகளை, காணேன் - காண்கின்றிலேன்.

எ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தம்மை யீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்து வைத்து ஒழுகுகின்ற புனலுட்பாய்வார் செயல்போல, புலவி முடிவுபோகாமை யறிந்து வைத்துக் கொண்கனோடு புலந்து பெறுவதென், எ-று.

பாய்பவரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் - பொய்படுதல். புலந்தாலும் பயனில்லை யென்பதாம். பொய்த்த லறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஒழுக்கோட் பாய்வார்போல முடிவறியப் பண்டொருகாற் புலந்து முடியாமையறிந்தேன் இனி அது செய்தற்பாற் றன்றென வுரைக்க.

(தே - ப - ரை.)—உய்த்தல் அறிந்து - (தம்மை) ஈர்த்துக் கொண்டுபோதலறிந்திருந்து, புனல் பாய்பவரே போல் - (ஓடுகின்ற) நீரிலே பாய்வோர் செயல்போல், பொய்த்தல் அறிந்து - (பிணக்கு) முடிவுபோகாமை யறிந்திருந்து, புலந்து - (கணவனோடு) பிணங்கி, என் - (பெறுவது) யாது?

அ. இளித்தக்க வின்னா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வநின் மார்பு.

[தலைமகள் புணர்ச்சிவிதுப் பறிந்த தோழி
தலைமகற்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—வஞ்சகா, தன்னையுண்டு களித்தார்க்கு இளிவாந்தக்க இன்னாதவற்றைச் செய்யினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள்

ளுப்போலும் எங்கட்கு நின்மார்பு, எ-று.

அவ்வின்னாதன—நாணின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்வின்மையென் றிவைமுதலாயின. எமக்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாநின்ற தென்பதாம், கள்வவென்றதும் அது நோக்கி.

(தே - ப - ரை.)—கள்வ-கள்வனே! நின் மார்பு-(எங்களுக்கு) உனது மார்பு; களித்தார்க்கு - (தன்னையுண்டு) களித்தவர்க்கு, இளிதக்க - அவமான மடையத்தக்க, இன்னா செயினும் - இனிமை

யில்லவைகளைச்செய்தாலும், கள் அற்று -(அவராலே மேலுமேலும் விரும்பப்படுவதாகிய) கள்ளுப்போலும்.

---

௯. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

[உணர்ப்புவயின் வாரா வூடற்கட் டலைமகன்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—காமவின்பம் மலரினு மெல்லிதாயிருக்கும், அங்ஙனம் மெல்லிதாதலையறிந்து அதன்செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர், எ-று.

தொட்டதுணையானே மணஞ்செவ்வியழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லிதென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும், ஒருகாலத்தின்கணனே யொத்து நுகர்தற்குரியாரிருவர் அதற்கேற்ற இடனும் காலமும் உபகரணங்களும்பெற்றுக் கூடி நுகரவேண்டுதலின் அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலரென்றும், அவற்றுள் யாதானுமொன்றனுள் சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலின் மலரினு மெல்லிதென்றுங் கூறினான். குறிப்பறிவாமையின் யானதுபெறுகின்றிலே னென்பதாம். தலைமகளூடறீர்வது பயன்.

(தே - ப ரை)—காமம் - காமவின்பம், மலரினும் - பூவினும், மெல்லிது-மெல்லியதாயிருக்கும்; (அப்படி மெல்லியதாயிருக்கையை அறிந்து), அதன் செவ்வி - அதன் பக்குவத்தை, தலைப்படுவார்-பெறுவோர், சிலர் - (உலகத்திலே) சிலர்

---

௧0. கண்ணிற் றனித்தே கலங்கினள் புல்லுக
லென்னினுங் காள்விதுப ப் புற்று.
[ஒதுவுமது]

(பரி-ரை) எ-து,—காதலி முன்னொருநான்று புல்லல் விதுப்பினாற் சென்ற என்னொடு தன்கணமாத்திரத்தா னூடி, புல்லுதலை என்னினுந் தான் விதும்பலால் அது தன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்; அதனால் யானித்தன்மையே னாகவும் விதுப்பின்றியூடி நிற்கின்றவிவள் அவளல்லள், எ-று.

கண்மாத்திரத்தானூடல் - சொல் நிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்த துணையே யாதல். அவளாயின் இஃவ்வன மூடற்கணிடா ளென்பது பயன்.

(தெ - ப - ரை.)—(என் காதலி முன்னொருநாள் புணரச் சென்ற என்னொடு), கண்ணில் துனித்து - (தன்) கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கி, புல்லுதல் - புணர்தலிலே, என்னினும்—, தான்

*

௲௨௪ ௱௩0-ம் அதி· நெஞ்சொடுபுலத்தல்

விதுப்புற்று - தான்விரைவுற்று, கலங்கினள் - (அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டாள், (அதனால் நான் இப்படிவருந்தவும் விரையாமல் பிணங்கி நிற்கிற இவள் அவளல்லள்)

௱௩0-ம் அதிகாரம்—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாய வழியும் புலக்கக் கருதாது புணர்ச்சிவிதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே யிளங்கும்.

௧. அவர்நெஞ் சவர்க்கா தல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது.

[தலைமகன்கட் டவறு கண்டாயவழியும் புலவிநகராத
நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே, அவருடைய நெஞ்சு நம்மை நினையாது அவர்க்காய் நிற்றல்கண்டு வைத்தும், நீயெமக்காய் நில்லாது அவரை நினைத்தற் காரணம் யாது? எ-று.

அவர்க்காதல் - அவர் கருதியசர் குடம்படுதல். எமக்காகாதென்றது புலவிக் குடம்படாமையை. ஒரு கருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாரைக் கண்டாயினுஞ் செய்வர், நீயதுவுஞ் செய்கின்றிலை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—நெஞ்சே - (எனது) மனமே! அவர் நெஞ்சு - அவரதுமனம், அவர்க்கு ஆகல் கண்டும் - (நம்மை நினையாமல்) அவர்க்காய் நிற்றல் கண்டிருந்தும், நீ எமக்கு ஆகாதது - நீ (அவரையே நினைத்து) எமக்காய் நில்லாமைக்குக் காரணம், எவன் - யாது?

௨. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு
[இ-ள்-ம்.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சே, மேலும் நம்மாட் டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்த விடத்தும், நாஞ்செனருல் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீயவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாய், இப்பெற்றியது மேலுமோ ரறியாமையுண்டோ, எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கருதாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—என் நெஞ்சு - எனதுமனமே, உறாதவர் - (நம்மிடத்து) அன்பில்லாத தலைவரை, கண்ட கண்ணும் - (உள்ளபடி) அறிந்தவிடத்தும், செறார் என - (நாம்போனால்) கோபியாரென்பதுபற்றி, அவரை - அவரிடத்து, சேறி - செல்கின்றாய், (உன

க்கு இப்படிப்பட்ட ஒரறியாமை உண்டோ?)

---

௩. கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செலல்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே, என்மாட்டு நில்லாது நீவிரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம் கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்தில்லை யென்னு நினைவோ, நின்னியல்போ, கூறுவாயாக, எ-று.

என்னைவிட்டு அவர்மாட்டுச்சேறல் வேண்டேபயின்ற தென்பாள் பெட்டாங் கென்றும், தானிது பொழுது மானமிலளாகலிற் கெட்டார்க்கென்றுங் கூறினள். பின்னென்பது ஈண்டிடப் பொருட்டு. செலலென்பது ஆகுபெயர். * "ஒல்கிடத் துலப்பிலா வுணர்வில்லார் தொடர்" பாரிற்று நின்றொடர் பென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—நெஞ்சே நீ - ஓமனமே! (என்னிடத்து நில்லாமல்), பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே, அவர்பின் செலல் - அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் (காரணம்), கேட்டார்க்கு நட்டார் இல் என்பதோ-கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இல்லை யென்கிற நினைவோ, (உன்னியல்போ சொல்லு).

---

௪. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வாரியார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நெஞ்சே, நீயவரைக்கண்ட பொழுதே இன்பமாகக் கருதுவதல்லது அவர் தவறுநோக்கி முன்புலவியை யுண்டாக்கி அதனை யளவறிந்து பின்னுகரக்கருதாய், ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னோடெண்ணுவார் யார்? யானது செய்யேன், எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன - புலக்குந்திறங்கள். காணென்பது உரையசை. மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாக வெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சி விதும்பலின், இவ்வாறு கூறினள்.

(மணக்குடவர்-ப-ரை.)—நெஞ்சே - நெஞ்சமே! (நீ அவரைக் கண்ட பொழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதல்லது), துனி செய்து - (அவர் தவறுநோக்கி) பிணக்கை உண்டாக்கி, மற்று துவ்வாய் - (அதனை அளவறிந்து (பின் அனுபவிக்க நினையாய், (ஆதலால்), இனி—, அன்ன - அப்படிப்பட்டவைகளை, நின்னொடு - உன்னுடன், சூழ்வார் - எண்ணுவோர், யார் - யாவர்? (நான் அதுசெய்யேன்).

ரு. பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
மறாஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

[வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலரைப் பெறாதஞான்று அப்பெறாமைக் கஞ்சாநின்றது, பெற்றக்கால் வரக்கடவ பிரிவினையுட்கொண்டு அதற் கஞ்சாநின்றது, ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காத விடும்பையை யுடைத்தாயிற்று, எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியன்றென்னுங் கருத்தான் வாயினேர்கின்றாளாகலிற் பெறாமையஞ்சு மென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுமிவர் பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது நிகழ்தலிற் பெறிற்பிரி வஞ்சுமென்றும், இவ்விரண்டு மல்லது பிறிதின்மையின் எஞ்ஞான்று மறாவிடும்பைத்தென் றுங் கூறினாள்.

(தே-ப-ரை.)—(தலைவரைப் பெறாதகாலிலும்), பெறாமை அஞ்சும் - அப்பெறாமைக்கு அஞ்சாநிற்கும், பெறின் - பெற்ற காலிலும், பிரிவஞ்சும் - (அவரது) பிரிவை நினைத்து அஞ்சாநிற்கும்; (ஆதலால்), என்னெஞ்சு—, அறா இடும்பைத்து - (எக்காலும்) நீங்காத துன்பமுடையது

சு. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு

(பரி-ரை.) எ-து,—என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது, காதலரைப் பிரிந்

நிருந்து அவர் கொடுமைகளை யான் றன்னொடு நினைத்தக்கால், அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பது போனறு துன்பஞ் செய்தற்கே, எ று.

என் மாட்டிருந்தது அன்று அவர் கொடுமைகளை யுட்கொண்டு எனக் காற்றுமை செய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்று றென்பதாம்.

கஉ0-ம் அதி. நெஞ்சொடுபுலத்தல் கஉஎ

(தே - ப - ரை)—என் நெஞ்சு— இருந்தது - (இங்கேயிருந் தது) தனியே இருந்து - அன்பரைப்பிரிந்திருந்து, நினைத்தக்கால் - (அவர்கொடுமைகளை நான் தன்னொடு) நினைத்தக்கால், (அச்சமய மறிந்து), என்னை—, தினிய - தின்பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற் பொருட்டே.

எ. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—தன்னைமறந்த காதலரைத் தான் மறக்கமாட்டாத என் மாட்சிமையில்லாத மடநெஞ்சுடனேகூடி, என்னுயிரினுஞ் சிறந்த நாணை யன்னையும் மறந்து விட்டேன், எ-று.

மாணாமை-ஒருநிலையி னில்லாமை மடமை-கண்டவழி நினைந்து காணா வழி மறக்குந்தவற்றைக் காணாவழி நினைந்து கண்டவழி மறத்தல். நாண்-எஞ் ஞான்றுங்கூடி யொழுகினும் அஞ்ஞான்று கண்டாராபோன் றொடுங்குதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சி விதும்பலின், அதனை மறந்தேனென்றாள்.

(தே - ப - ரை.)—அவர் மறக்கல்லா - (தன்னைமறந்த) அவரை மறக்கமாட்டாத, மாணா - மாட்சிமையில்லாத, என் மடம் நெஞ்சில் பட்டு - எனது அறிவில்லாத மனத்தோடுகூடி, நாணும் - (என்) நாணத்தையும், மறந்தேன் - மறந்துவிட்டேன்.

அ. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளு முயிர்க்காத னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்மேற் காதலையுடைய என்னெஞ்சு, நம்மை யெள்ளிச் சென்றாரென்று நாமு மெள்ளுவேமாயிற் பின்னமக் கிளிவாமென்று கருதி, அவர் திறத்தியே நினையா நின்றது, எ-று.

எள்ளுதல்-வாயின் மறுத்தல். இளிவு—வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையானும், நாணும் நிறையு முதலிய விழத்தலானும் உளதாவது. திறம்—வாயினேர்தலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இளிவிற்கஞ்சுதலானும் இறந்து படமாட்டாமையின் யானுங் கூடக்கருதாநின்ற தென்பதாம்.

(தே-ப-ரை.)—உயிர் காதல் நெஞ்சு - உயிர்மேல் ஆசையுடைய (என்) நெஞ்சு, (நம்மை இகழ்ந்து சென்றாரென்று), எள்ளின் - (நாமும்) இகழ்வோமாயின், இளிவாம் என்று எண்ணி -

கஉஅ கங0-ம் அதி. நெஞ்சொடுபுலத்தல்

(பின்பு நமக்கு) அவமானமா மென்று நினைத்து, அவர் திறம் - அவர் திறத்தையே, உள்ளும் - நினைகின்றது.

---

௯. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

[உணர்ப்புவயின்வாரா வூடற்கட டலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒருவர்க்குத் துன்பம் வந்துழி, அது நீக்குதற்கு, தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சந் துணையாகாவழி, வேறு துணையாவார் ஒருவருமில்லை, எ-று.

ஈண்டுத் துன்பமாவது ஊடலுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவளை யன்பில ளென்றொழியாது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒரு துணையு மின்மையின், இஃதாற்றுவிடுகிலே யுள்ளதென்

பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்கு) துன்பம் வந்த விடத்து, (அதை நீக்குதற்கு), தாம் உடைய - தாம் உரித்தாகப் பெற்ற, நெஞ்சம் - (தமது) மனமானது, துணை அல்வழி - துணை யாகாத விடத்து; துணை ஆவார்—, யாரே - யாவர், (ஒருவரும் இல்லை).

கo. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

(பரி-ரை.) எ-து,—தாமுரித்தாகவுடைய நெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல் லாவழி, அயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ, எ-று.

பிறனொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தா நின்றபின் அப்பிறள் புலக்கின்ற தெளி தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தாம் உடைய - தாம் உரித்தாக வுடைய, நெஞ்சம்—, தமர் அல் வழி - (ஒருவர்க்கு) தம்மவராகாத விடத்து, ஏதிலார் - அயலார், தமர் அல்லர் - தம்மவரல்லராகுதல், தஞ்சம் -

கூகூ-ம் அதிகாரம்—புலவி.

அஃதாவது இருவர்நெஞ்சும் புணர்ச்சி விதும்பாது புலக்கைகருதியவழி ருவரோ டொருவர் புலத்தல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

[வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்தற்பொருட்டு
அவளோடு நகையாடிச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—அங்ஙனம் புலந்தாற் காதலரெய்து மல்லனோயினை ஞ் சிறிது காணக்கடவேம்; நீயவரை விரைந்துசென்று புல்லாதே இத் தாழிலை மேலிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக, எ-று.

அல்லனோய் - துன்பத்தைச்செய்யுங் காமநோய். சிறிதென்றான், புல பியை நீளவிடலாகாதென்பது பற்றி. புலத்தை யென்புழி ஐகாரம் * "கடம் ண்டொருகாளிவர்ந்தை" என்புழிப்போல முன்னிலைவினை விகுதி. புலத்தி யென்பதூஉம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள் வழியளாய் நின்று ாமுற்ற வருத்தம் அவருஞ் சிறிதுற்றறிதல் வேண்டுமென நகையாடி ேர்வித்தவாறு.

(தெ - ப - ரை)—அவர் உறும் - அக்காதலரடையும், அல் ல் நோய் - துன்பநோயினை, சிறிது—, காண்கம் - காணக்கட ோம் ; புல்லாது - (நீ அவரை விரைந்துபோய்) தழுவாமல், இரா இத்தொழிலைமேலிட்டுக்கொண்டு) இருந்து, புலத்தை - பிணங்கு.

உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல்.

[புலவியொழிந்து வாயினேர்பவளை அவள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமளவிற்று ல் உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்றுதல் ோலும்; இனி அதனை யவ்வளவிற் சிறிது மிகவிடுதல் அவ்வுப்பு அளவின் மிக்காற்போலும், எ-று.

நீளவிடல்-அளவறிந் துணராது கலவிமேலெழுந்த குறிப்பழுங்கு மன ஞ் செய்தல். சிறிது நீளவிடலாகா தென்றான், நேர்விக்கின்றா ளாகலின். ப்பு மிக்கவழித் துய்ப்பது சுவையின் றானற்போலப் புலவிமிக்கவழிக் கலவி

ழின்பமன்று மென்றமையின், இது பண்புவமை.

(தே - ப - ரை.)—புலவி - பிணங்கு, (புணர்ச்சி யின்பஞ்செய் தற்கு வேண்டுமளவினதாகுதல்), உப்பு அமைந்தற்று - உப்பானது

* கலி, குறிஞ்சி, உஎ.

(உணவுகளை இன்சுவையாக்குதற்கு) வேண்டுமளவினதாகுதல் போலும்; நீளவிடல் - (இனி அதனை அவ்வளவிற் சிறது) மிகவிடுதல், அது சிறிது மிக்கற்று - அவ் வுப்பளவு சிறிது மிகுந்தது போலும்.

௩. அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றாற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

[பரத்தையரிடத்து நின்றும் வந்த தலைமகனோடு
தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எது,—தம்மைப்பெறாது புலந்த மகளிரைப் புலவி நீக்கிக் கலவாது ஆடவர்சேறல் பண்டே துன்பமுற் றழிந்தாரை அதன்மேலும் மிக்க துன்பத்தினைச் செய்தாற் போலும், எ-று.

பிறர்பாற் சேறலின் நம்மைப்பெறாது புலந்துறை யிருக்கின்ற பரத்தையரைப்போய்ப் புலவி நீக்கிப் புல்லீராயின், அவாற்றா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(ஆடவர்), தம்மை புலந்தாரை - தம்மைப் பெறாது பிணங்கிய மகளிரை, (அப்பிணக்கு நீக்கி), புல்லாவிடல் - புணராமல்விடுதல், அலந்தாரை - (முன்னமே துன்பமுற்று) அழிந்தவர்க்கு, அல்லல் நோய் செய்தற்று - (அதன்மேலும்) மிகுந்த துன்பநோய் செய்ததுபோலுமாம்.

௪. ஊடி யவரை யுணர்த்தாமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நம்மோ டூடிய பரத்தையரை யூடலுணர்த்திக் கூடா தொழிதல் பண்டே நீர்பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலே யறுத்தாற் போலும், எ-று.

நீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வரைக் கண்டாற்றி யிருக்கற்பால மாய யாம் நம்மோ டூடுதற்குரியமல்லம் அன்மையின் எம்மையுணர்த்தல் வேண்டா, உரியாரூடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டுவது, அதனால் ஆண்டுச் சென்மினென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஊடியவரை - (உம்மோடு) பிணங்கிய பரத்தையரை, உணர்த்தாமை - பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடாமை,

வாடிய - (முன்னமே நீர் பெறாமல்) வாடிய, வள்ளி - கொடி முதல் அரிந்தற்று - அடியிலே அறுத்தல்போலும்.

ரு. நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.
[தலைமகளைப் புலவி நீக்கிக்கூடிய தன் தலைமகன்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நற்குணங்களாற் றகுதியுடையாராய தலைவர்க்கும் அழகாவது தம்பூவன்னகண்ணார் நெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவியிகுதி யன்றே, எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென் பான், நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான். அழகு - இன்பப்பயனைத் தலைப் படுதல். தானுகர்ந்த வின்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—நலம் தகை - நற்குணங்களாலே தகுதியுடைய, நல்லவர்க்கு - தலைவர்க்கும், ஏர்-அழகாவது, பூ அன்ன கண்ணார் அகத்து-மலர்போலுங் கண்ணியர் நெஞ்சிலுண்டாகின்ற, புலத்தகை - பிணக்கின் மிகுதியன்றோ?

---

௬. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—முதிர்ந்தகலாமாகிய துனியும் இளையகலாமாகிய புலவியும் இல்லையாயின், காமம் செவ்விமுதிர்ந்த பழமும் இளங்காயும் போலும், எ-று.

மிகமுதிர்ந்திற மெல்லேத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவு மினிமைசெய்தலிற் றுனியில்லையாயிற் கனியற்றென்றும், கட்டிளமைத்தாய காய் நுகருஞ் செவ்வித் தன்றாகலிற் புலவியில்லையாயிற் கருக்காயற்றென்றுங் கூறினான். இவ்விரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—துனியும் - பெருநம்பிணக்கும், புலவியும் - சிறுபிணக்கும், இல் ஆயின் - இல்லையாயின், காமம்—, கனியும் - (பக்குவமுதிர்ந்த) பழமும், கருக்காயும் அற்று - இளங்காயும் போலும்.

௱௩௨ ௱௩௧-ம் அதி· புலவி

எ. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலான், இன்பத்திற் கின்றியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒரு துன்பமிகழும், எ-று.

என்றென்னு மெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங் கூட்டுக. ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஊடல் - கூடற்கண் விரைவித்தல்

உறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—புணர்வது - புணர்ச்சியானது, நீடுவது கொல் - நீடிக்குமோ, அன்றுகொல் - நீடியாதோ, என்று - என்று நினைத்தால், ஊடலின் - (இன்பத்திற்கு அவசியம் வேண்டும்) பிணக்கிலேயும், ஒர் துன்பம்—, உண்டு - உண்டாம்.

அ. நோத லெவன்மற் றுநொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி.

[உணர்ப்புவயின்வாரா வூடற்கட் டலைமகன் தலைமகளோடு
புலந்து சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து.—இவர் நம்பொருட்டாக நொந்தாரென்று அந்நோ யறியுமன்புடையாரைப் பெறுவழி ஒருவர் நோகின்றதனாற் பயனென் ? எ-று.

அறிதல்—கண் டேலே யினிதுணர்தல். மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இவள் நக்காதலியல்லள், அன்மையின் இந்நோவறியாள், அறியாமையின் நாம் புலக்கின்றதனாற் பயனில்லையெனத் தன்னுற்றுமை யுணர்த்திய வாறு.

(தே - ப - ரை.)—நொந்தார் என்று - (இவர் நம்பொருட்டு) நொந்தாரென்று, அஃது அறியும் - அந்நோயை அறிகிற, காதலர் - அன்புடையவரை, இல்லாவழி - பெறுதவிடத்து, நோதல் - (ஒருவர்) நோகின்றதனால், எவன் - (பயன்) யாது ?

கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது.

கஙஉ-ம் அதி. புலவி நுணுக்கம் கஙகக

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்க் கின்றியமையாத நீரும் நிழலின்கண்ணதே இனிதாவது, எனை வெயிலின்கணணது ஆகாது; அதுபோலக் கலவிக் கின்றி

யமையாத புலவியும் அன்புடையார்கண்ணே இனிதாவது, ஏனை யன்பிலார் கண் ஆகாது, எ-று

நிழற்கணிருந்த நீர் குளிர்ச்சியிக்குத் தாகந்தணித்தலின் இனிதாயிற்று வீழுநர் - ஆற்றாமைக்கு நோதலும் கூடுதற்கண் வேட்கையு முடையாராவார். இவள் நம்மாட்டு அவ்விரண்டு மின்மையின் இப்புலவிதானு மின்னாதாக நின்றதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நீரும் - (உயிர்க்கு அவசியம் வேண்டும்) நீரும், நிழலதே - நிழலிலுள்ளதே, இனிது - இனிதாகும்; (அது போல்), புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம் வேண்டும்) பிணக்கும், வீழுநர்கணே இனிது - அன்புடையவரிடத்தே இனிதாகும், (மற்றை யன்பிலாரிடத்து ஆகாது)

கய ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—சாலூடற்கணே மெலியாநிற்கவும், விட்டிருக்க வல்லாரோடு கூடக்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயறற்கேது தன்னவாவே, பிறிதில்லை, எ-று.

அன்பு மருளுமில்லாதாரை உடையரென்றும் அவரோ டியாங் கூடுவே மென்றுங் கருதி அதற்கு முயறல் அவாவுற்றார் செயலாகலின், கூடுவே மென்பதவாவென்றான். காரியங் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஊடல் உணங்க - (தான்) பிணங்கலிலே வருந்தா நிற்கவும், விடுவாரோடு - (தன்னை) விட்டிருக்கவல்லாரோடு, என் நெஞ்சம்—, கூடுவேம் என்பது - கூடக்கடவேமென்று முயற்சி செய்தற்குக்காரணம், அவா - (தன்) ஆசையே (வேறில்லை)

கநஉ-ம் அதிகாரம்—புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகளூர் தலை

மதனும் ஒரமனிக்கட் கூடி யிருந்தழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற் காரணமில்லை
80

௩௰௨ கஉ௩-ம் அதி. புலவி நுணுக்கம்

யாக்வுங் காதல் கைம்மிகுதலான் நுண்ணியதோர் காரணமுண்டாக வுட் கொண்டு அதனை யவன்மேலேற்றி அவன் புலத்தல். காரணத்தினுண்ணுக் கம் காரியத்தின்மேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு.

[உலாப்போய்வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத்
தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பரத்தமையுடையாய், நின்னைப் பெண்ணியல்பினை யுடையார் யாவருக் தங்கண்ணாற் பொதுவாக வுண்பர், அதனால் அவர்மிச்சி லாய நின்மார்பினைப் பொருந்தேன், எ-று.

கற்புநாண்முதலிய நற்குணங்களின்மையிற் பரத்தையர்க்குள்ளது பெண் ணியற்கை மாத்திரமே யென்றுங் கருத்தாற் பெண்ணியலாரென்றான், பொதுவாக வுண்டல் - தஞ்சேரிசெலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத் தொருங்கு நோக்குதல் அதுவுமோர் குற்றம். தாநோக்கி யின்புற்றலாறே அவரு நோக்கி யின்புறுவரென வாசங்கித்து அவர்பாற் பொறாமை யெய்து தலின், நுணுக்கமாயிற்று.

(தெ - ப - ரை.)—பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுத லுடையாய், பெண் இயலார் எல்லாரும் - பெண்ணியல்பினையுடை யாரெல்லாரும், கண்ணின் - (தமது) கண்களால், பொது உண்பர்- பொதுவாக (உன்னை) அனுபவிப்பர் ; (அதனால்), உன் மார்பு- (அவரெச்சிலாகிய) நினமார்பை, நண்ணேன் - பொருந்தேன்

உ. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினர் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

[தலைமகனிக்கூத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—யாந்தம்மோடூடி யுரையாடாதிருந்தேமாகக் காதலர் தம்மினர், அது நீங்கித் தம்மை நீடுவாழ்கென் றுரையாடுவேமாகக்கருதி, எ-று.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல் வேண்டிற்றென் பதாம். இயல்பானிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணுக்கமாயிற்று.

(தே - ப - ரை.)—ஊடி - (யாம்தம்மோடு) பிணங்கி, இருந் தேம் ஆ - (பேசா) திருந்தேமாக, தும்மினர் - (காதலர்) தும்மினர்;

(அப்பிணக்கு நீக்கி), யாம்—, தம்மை—, நீடு வாழ்க என்பாக்கு அறிந்து - நெடுங்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினைத்து,

கஙஉ-ம் அதி. புலவிநுணுக்கம்   கூஙகூ

ங. கோட்டுப்பூச் சூடினுங் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

[தலைமகன் புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிர் கூடயோழகாதிற்க
வும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத்
தலைமகன் சொல்லியது,]

(பரி-ரை.) எ-து,—யான் கோடுதலைசெய்யு மாலையைச் சூடினேனாயி னும், நம்மாற் காதலிக்கபட்டா ளொருத்திக்கு இப்பூவணி காட்டல்வேண் டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கும்; இத்தன்மையாட்கு ஒருகாரணம் வேண் டுமோ? எ-று.

கோடென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பூ—ஆகுபெயர். வினைய மாகச் சூடினு மென்பதாம். * "கோட்டன் கண்ணியுங் கொடுஞ்சிறை யாடை யும்" என்றார் பிறரும். இனி யம்மருத நிலத்துப் பூவன்றி வேற்றுநிலத்துக் கோட்டுப்பூவைச் சூடினேனாயினும் ஈண்டையாள் பிறளொருத்திக்கு அவ் வேற்றுப் பூவணிகாட்டல் வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளுமெனினு மமை யும்.

(தே - ப - ரை.)—கோட்டுப் பூ - வளைவாகிய பூமாலையை, சூடினும் - அணிந்தாலும், ஒருத்தியை - (உம்மால் இச்சிக்கப் பட்ட) ஒருத்திக்கு, காட்டிய - (இப்பூவலங்கரிப்பை) காட்டுதல் வேண்டி, சூடினீர் என்று - தரித்துக்கொண்டீரென்று, காயும் - கோபியா நிற்பள், (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ).

---

௪. யாரினுங் காதலமென் றேனா வூடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமநுகர்தற்குரிய விருவராயினார் யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையே மென்பது கருதி யாரினுங் காதலமென்றேனாக, நின் றோழி அது கருதாது, என்னாற்காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் நின்கட் காதலுடையேனென்றேனாகக் கருதி, அம்மகளிர் யாரினும் என்கட் காதலுடையராயினீரென்று சொல்லிப் புலந்தாள், எ-று.

தலைமகன் கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வந்தது. யானன்பு மிகுதியாற் சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகாரண மில்லை யென்பதாம்.

---

* புறநானூறு, ௨௭௰.

(தே - ப - ரை.)—(காமம் அனுபவித்ததற்கு உரிய இருவராயுள்ளவர் எவரினும் நாம் மிகுந்த காதலையுடையே மென்பது நினைத்து), யாரினும் காதலம் என்றேன் ஆ - யாரினும் மிகுந்த காதலுடையேமென்று சொன்னேனாக, (உனது தோழி அது நினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிகுந்த காதலையுடையே மென்றேனாக நினைத்து), யாரினும் யாரினும்

என்று - யாரினும் யாரினும் (என்னிடத்தாக காதலை யுடையீர்) என்றுசொல்லி, ஊடினாள் - பிணங்கினாள்

ரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல னென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

[இதுவுமது]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதன் மிகுதியான் இம்மையாகிய பிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, அதனான் எனை மறுமையாகியபிறப்பின் கட் பிரிவலென்னுக குறிப்பனேனாகக் கருதி, அவள் தன் கண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள், எ-று.

வெளிப்படைசொல்லைக் குறிப்புசொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என் பாற் றவறில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(காதன்மிகுதிபால்), இம்மைப் பிறப்பில் - இப்பிறப்பிலே, பிரியலன் என்றேன் ஆ - பிரியேனென்று சொன்னேனாக, (அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிற கருத்துடையனாக நினைத்து), கண் நிறை நீர் கொண்டனள் - (அவள்) கண்ணிறைந்த நீரைக்கொண்டாள்.

சு. உள்ளினே னென்றேன்மற் றென்மறந்தி ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—பிரிந்தகாலத்து நின்னை யிடையின்றி நினைந்தே னென்னுங் கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன்; என, அதனை ஒருகால் மறந்து பின்னினைந்தே னென்றதாகக் கருதி, எனனை யிடையே மறந்தி ரென்றுசொல்லி முன் புல்லுதற் கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந் தாள், எ-று.

மற்று—வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்தி வகையான் மறத் தலையுட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உள்ளினேன் என்றேன் - (ம்ரிவில் இடைவிடாமல் உன்னை நினைந்தேன் என்ற கருத்தால்) நினைந்தேனென்கின்றேன்; (அவர் அதனை ஒருகால் மறந்து பின் நினைந்தேனென்று சொல்லியதாக எண்ணி). மற்று - அதற்கு விரோதமாக, என் மறந்தீர் என்று - என்னை மறந்தீரென்று சொல்லி, (முன்னே தழுவுதற்கு அமைந்தவள்). என்னை—, புல்லாள் - தழுவாளாகி, புலத்தக்கனள் - பிணங்குதற்கு அமைந்தாள்.

---

௪. வழுத்தினாள் தும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—கூடியிருக்கின்றவள் யான்றும்மினேனாகத் தன்னியற்கை பற்றி வாழ்த்தினாள்; அங்ஙனம் வாழ்த்தியவாளே மறித்து, நும்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலாற் றும்மினீரென்று சொல்லிப் புலந் தழுதாள், எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான். அன்புடையார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மலுண்டாமென்பது மகளிர் வழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(கூடியிருக்கின்றவள்), தும்மினேன் ஆக - (யான்) தும்மினேனாக, வழுத்தினாள்-(தன்னியற்கை பற்றி) வாழ்த்தினாள்; (அப்படி வாழ்த்தியதானே), அழித்து - (அக்கருத்தை) மறித்து, (உம்மை நினைந்து வருந்துகின்ற மகளிருள்), யார் உள்ளியார் நினைத்தலால், தும்மினீர் என்று—, அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள்.

அ. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று.

(பரி-ரை.) எ-து,—எனக்குத தும்மலுண்டாயவழி யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று புலததலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன்; அதனையடக்கவும், நுமர் நும்மை நினைத்தலை எம்மை மறைக்கலுற்றீரோ வென்று சொல்லிப் புலர் தழுதாள், எ-று.

தும்முவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவு மென்புழி இறந் ததுதழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எம்மை வென்பது நும்

மோடியாது மிலைபில்லாத வெம்மையென்பதுபட நின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநூலார் காகுவென்ப. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றமாயக் காற் செயறபால தியாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(எனக்குத் தும்மல் தோன்றியவிடத்தே யார் நினைத்தலால் தும்மினீரென்று பிணங்குதற்கு அஞ்சி), தும்மு செறுப்ப - அத்தும்மலை அடக்கவும், நுமர் உள்ளல் - உம்மவர் (உம்மை) நினைத்தலை, எம்மை மறைத்திரோ என்று - (உம்மோடு ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாத) எமக்கு மறைக்கலுற்றீரோ வென்று சொல்லி, அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள்.

சு. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
இந்நீர ராகுதி ரென்று

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இவ்வாற்றானூடிய தன்னை யான் பணிந்துணர்த்துங் காலும் வெகுளா நிற்கும், பிறமகளிர்க்கும் அவரூடியவழி இவ்வாறே பணிந் துணர்த்து நீர்மையை யுடையீராகுதிரென்று சொல்லி, எ-று.

இவன் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுவானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது, இனி யிவண்மாட்டுச் செய்யததகுவ தியாதென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—தன்னை - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தன்னை, உணர்த்தினும் - (நான் வணங்கி) பிணக்குத் தீர்க்கும் போதும், காயும் - கோபியாநிற்பள்; பிறர்க்கும் - பிறமகளிர்க்கும் நீர்—, இந்நீர் ஆகுதி யென்று - (அவர் பிணங்கியபோது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்குந் தன்மையி ராகின்றீரென்று சொல்லி.

௧0. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—என்சொற்களுஞ் செயல்களும் பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றை யொழிந்திருந்து தன்னவயவங்கள தொப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளா நிற்கும்; என்னவயவ மனைத்தும் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான் எம்மகளிரை நினைந்தென்று சொல்லி, எ-று.

௧௩௩-ம் அதி. ஊடலுவகை ௬௱௩

யான் எல்லா வவயவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தல் கூடாமையின் ஒன்றொன்றொருவராகப் பலரையு நினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரையும் யானறியச் சொல்லுமினென்னும் கருத்தால், அனைத்து நோக்கினீர் யாருள்ளி யென்றாள். வாளாவிருத்தலுங் குற்றமாயிற் றென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—(என் சொற்களும் செயல்களும் பற்றித் தான் கோபித்தலால்), இருந்து - (அவைகளை யொழிந்து) இருந்து, நினைத்து - (தன்னவயவங்களின் ஒப்பில்லாமையை) நினைத்து, நோக்கினும் - (அவைகளையே) பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், காயும் - (என்னைக்) கோபியாநிற்பாள், அனைத்தும் - (என்னவயவம்) எல்லாம், நீர்—, யார் உள்ளி நோக்கினீர் என்று - (அவைகளினொப்புமையால்) யாவரை நினைத்துப் பார்த்தீரென்று சொல்லி.

கஙௗ-ம் அதிகாரம்—ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெறறிததாய வூடலாற் றமககுக் கூடலின்பஞ் சிறந் தமழி அசசிறப்பிறகேதுவாய அவ்வூடலை தலைமகளுவத்தலும் தலைமகனுவத் த ுமாம். அதிகாரமுறைமையும் இகனுனே விளஙகும்.

க. இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு

[தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை சேட்டதோழி அங்ஙனம் நீ புலக்கின்றதென்னை யென்றட்கு அவள் சொல்லியது]

(பரி-ரை.) எ-து,—அவாமாட்டுத தவறில்லையாயினும், நமக்கவர் தலையளி செய்கின்றவாறு அவரோடூடுதலை விளைக்க வற்றுகின்றது, எ-று.

• அவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். அளவிறந்த வின்பத்தாராகலின் யானெய்தற்பாலதாய இததலையளி ஒழிந்தாரு மெய்துவரெனக் கருதி அது பொறுமையான் ஊடனிகழாநின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அவர்க்கு - அவரிடத்து, தவறு - பிழைகள், இல்லை ஆயினும் - இல்லையானாலும், அவர் அளிக்கும் ஆறு - (நமக்கு) அவர் அருள் செய்கின்ற விதம், ஊடுதல் வல்லது - பிணங்கலை (விளைக்க) வல்லதாகின்றது

உ. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

[புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலா யிருக்க அஃதிழந்து புலவியான் வருந்துவதென்னை யென்றட்கு அவள் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எ-து,—ஊடலேதுவாக நமைட்டோன்றுகின்ற சிறிய துனி

தன்னால் காதலர் செய்யு நல்ல தலையளி வாமொயினும் பெருமை யெய்தும், எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றவூடல் கடிதினீங்கலின் அத்துன்பமு நில்லாதென்பான் சிறுதுனியென்றும். ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனான் நல்லளி வாடாதென்பான் வாடினுமென்றும், பின்னே பேரின்பம் பயக்குமென்பான் பாடு பெறுமென்றுங் கூறினான். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—ஊடலில் தோன்றும் - (பிணங்குதலாலே நம்மிடத்து) தோன்றுகின்ற, சிறு துனி - சிறிய துன்பந்தால், நல் அளி - (தலைவர்செய்கிற) நல்லருள், வாடினும் - குறையினும், பாடு - பெருமையை, பெறும் - அடையும்

---

௩. புலத்தலிற் புத்தேளு ணுண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—நிலத்தொடு நீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய காதலர்மாட்டுப் புலத்தல்போல நமக்கின்பந் தருவதொரு புத்தேளுலகமுண்டோ, இல்லை, எ-று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற் றுமாறுபோலக் காதலருந் தாங்கூடிய மகளிரியல்பினராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவி நிகழுமென்பான் நிலத்தொடு நீரியைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் நமக்கு மன்னாராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம் பயவாநின்றதென்பான் புலத்தலிற் புத்தேளுணுண்டோ வென்றுங் கூறினான், உவமம் பயன்பற்றி வந்தது.

(தே - ப - ரை.)—நிலத்தொடு—, நீர் - நீரானது, இயைந்தன்னார் அகத்து - கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடைய காதலரிடத்து, புலத்தலின் - பிணங்குதல்போல் (நமக்கு இன்பஞ் செய்வது), புத்தேள் நாடு-ஒரு தெய்வலோகம், உண்டோ உளதோ?

* புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.

[அப்புலவி இனி யாதாமிங்குமென்றட்தச்
சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக் கேது வாகிய அப்புலவிக்கண்ணே யுளராம் அநன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படைக்கலம், எ-று.

புலவியுளென்னு மேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ள முடைக்கும் படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமென்றாள், அவற்றுன் அப்புலவியுள்ள மழிதலின். புலவி நீக்குந்திறம் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—புல்லி - (அன்பரை) தழுவிக்கொண்டு, விடா - (பின்) விடாமைக்கு ஏதுவாகிய, புலவியுள் - அப்பிணக்கி னுள்ளே, என் உள்ளம் உடைக்கும் - (தன்மேற்சென்ற) என்னுள் ளத்தைச் சிதைக்கிற, படை - ஆயுதம், தோன்றும் - காணப்படும்.

ஞ தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து.

[கலவியோடே புலவிக்கிசை கூடிய தலைமகன் கழியுவகையால் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஊடவர் தங்கட் டவறிலாராயினும் உடையார்போல வூடப்பட்டுத் தாம விரும்பு மகளிருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறாத வெல்லைக்கண அவர்க்கு அப்பெறாமையதோ ரின்பம் பயக்கலுடைத்து, எ-று.

உடையாரயக்கால் இறக்க வின்பத்தோடு வருமின்பமு மெய்துவ ராக லின் அது மிகான்ற, மற்றையிலராயக்காலும வருமின்பததை யிகழ்த்த நில்லை யென்னுப கருதால், தவறிலாயினு மாக கொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினுடைய வின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றிய தொன்றென்றான். தவறின்றி யூடிய தூடமெனக்கின்பமாயிற் றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—தவறு இலர் ஆயினும் - (ஆடவர் தம்மி டத்து) பிழையில்லாதவரா யிருந்தாலும், (உடையார் போல் பிணங் கப்பட்டு), தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படு மகளிரது, மெல் தோள் - மெல்லிய தோள்களை, அகறலின் - கூடப் பெறாத சமய த்தில், ஆங்கு ஒன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோ ரின்பம், உடைத்து - (பயத்தல்) உடைத்து.

௬. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட

81

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்னுண்டதறுதல் இன்பந்தரும்; அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னைத்தவறு பற்றி யூடுதல் இன்பந் தரும், எ-று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன. பசித்துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவைத்துமாம் அதுபோல அகன்று கூடும்வழி ஆராதுமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவம் பற்றிக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—(உயிர்களுக்கு), உணலினும் - (மேலே)உண்ணுதலினும், உண்டது அறல்-முன்னுண்ணப்பட்டது சீரணித்தல், இனிது - இன்பந்தரும்; (அதுபோல), காமம் - காமத்துக்கு, புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினும், ஊடல் - (முன்னைத்தவறு பற்றி) பிணங்கல், இனிது - இன்பந் தரும்.

எ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப்படும்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமநுகர்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கட்டோற்ற

வர் வென்றாராவர், அஃதப்பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப் புணர்ச்சி யின்கண் அவராலறியப்படும், எ-று.

தோற்றவர்-எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட் பேரின்ப மெய்தலின் வென்றாராயினர். மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. யானதுபொழுது சாய்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம் பெற்றேனென்பதாம்.

(தே - ப - ரை.)—(காமம் அனுபவித்தற்குரிய இருவருள்), ஊடலில் தோற்றவர் - பிணக்கிலே தோற்றவர், வென்றார் - வென்றோராவார்; அது - (அப்பொழுது அறியப்படா தாயினும்), கூடலில் காணப்படும் - (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அவரால்) அறியப் படும்.

அ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வியர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—இது பொழுது இவணுதல் வெயர்க்கும்வகை கலவி யின்கணுளதாய இனிமையை இன்னுமொருகால் இவளூடி யாம்பெறவல் லேமோ? எ-று.

௧௩௨௰௮ அதி. ஊடலுவகை ௧௩௩

கலவியுறு விசேடம்பற்றி நுதல் வெயர்ப்பவென்றான். இனிமை-கண்டு கேட்டுண் டுயிர்த்துற் றறிதலானுய வின்பம். இனி அப்பெறு கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை.)—நுதல் வியர்ப்ப - (இப்போது இவளது) நெற்றிவெயர் வரும்படிவகை, கூடலில் தோன்றிய - புணர்ச்சி யிடத்து உளதாகிய, உப்பு - இனிமையை, (இன்னு மொருகால்), ஊடி - (இவள்) பிணங்கி, பெறுகுவம் கொல் - (யாம்) பெறவல் லமோ?

---

௯. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—ஒளியிழையினை யுடையாள் இன்னுமெம்மோ டூடுவோளாக; அவ்வனம் அவளூடி நிற்றற்கும் அதனை யுணர்த்துதற் பொருட் டியாமிரந்து நிற்றற்குவ காலம் பெறும்வகை இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுக, எ-று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கோடற் பொருள். மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலே யமையுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஒளி இழை - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை யுடையவள், ஊடுகமன் - (இன்னும் எம்மோடு) பிணங்குவாளாக; (அப்படி பிணங்கி நிற்றற்கும் அதனைத் தீர்த்தற்பொருட்டும்), யாம்—,இரப்ப - இரந்து நிற்றற்குக் (காலம் பெறும் வகை), இரா - இவ்விரவு, நீடுகமன் - (விடியாது) நீட்டித்தல் வேண்டுக.

கo. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
  கூடி முயங்கப் பெறின்.

[இதுவுமது.]

(பரி-ரை.) எ-து,—காமநுகர்ச்சிக் கின்பமாவது அதனை நுகர்தற்குரியராவார் ஆராமைபற்றித் தம்முளூடுதல்; அவ்வூடுதற் கின்பமாவது, அதனை யளவறிந்து நீங்கித் தம்முட்கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், அம்முயக்கம், எ-று.

கூடுதல் - ஒத்தவளவினராதல். முதிர்ந்ததனியாயவழித் துன்பம் பயத்தலானும், முதிராத புலவியாயவழிக் கலவியின்பம் பயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகிய வளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பது பற்றிக் கூடிமுயங்கப் பெறினென்றான். அவ்விரண்டின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம்.

கூசச கங௲-ம் அதி. ஊடலுவகை

ஈண்டுப் பிரிவினை வடநூன்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதுப்புப் புலவியென நால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட் செலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்றாமை படர்மெலிந்திரங்கல் முதல் நிறையழிதலீறாயவற்றான்

ளும், விதப்பு அவர்வயின் விதும்பன்முதற் புணர்ச்சிவிதும்ப லீராயவற்றான்ளும், புலவி நெஞ்சொடு புலத்தல் முதல் ஊடலுவகை யீறாயவற்றான்ளுங் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநூலார் இவற்றுடனே சாபத்தினாய நீக்கத் தினையுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத் தென்றாராலெனின், அஃது, அறம் பொருளின்ப மென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவின்மையானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்தோர் குற்றத்துளதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

(தே - ப - ரை.)—காமத்திற்கு - காமவனுபவத்திற்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, ஊடுதல் - (அதனை அனுபவித்தற்குரியோர் ஆராமைபற்றித் தம்முள்) ஊடுதலாம்; அதற்கு - அவ்வூடுதற்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, கூடி - (அதனை அளவறிந்து நீங்கித் தம்முள்) கூடி, முயங்கப்பெறின்-புணர்தல் கூடுமாயின், (அப்புணர்ச்சியாம்).

கற்பியல் முற்றிற்று.
காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் மூலமும் உரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தங்
கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனெனு
மன்னு முயர்நாமன் வந்து.

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
றெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை யொக்க - விருக்க
வுருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர்சொல்.

(இ-ள்.) திருத்தகு தெய்வம் - அருட்செல்வத்தையும் (அதற்குத்) தக்க தெய்வத்தன்மையையும் உடைய, திரு வள்ளுவரோடு—, உருத்தகு நல் பலகை - (அவரிருத்தற்குந் தனது) உருவத்திற்குமேல தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து, உருத்திரசன்மா—, ஒக்க இருக்க என உரைத்து - சமானராயிருக்கக் கடவனென்றுசொல்லி, வானில் - ஆகாசத்திலிருந்து, ஒருக்க - (அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர்சொல் - ஒரு வாக்கியம், ஓ என்றது - ஓவென்று இசைத்தெழுந்தது, எ-று.

"அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்" என்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தி னவதாரமாய் விளங்குகை; தெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவரென்னும் பெயருள் திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது வண்மையையுடையரென்பதையும் விளக்கிநின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறைகாய்கள்போற் பலவிடங்களினு மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்

பொருள்களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவ ரென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வன்—முதனிலை, அர் - இறுதி நிலை, உ - சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள்-ஈகை. உருத்திரசன்மர்-உருத்திரனால் அடைந்த சன்மத்தை யுடையவரென விரியும். அவர் முருக்கக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்றோன்றிய மூகைப் பிள்ளையார். அசரீரி-அருவமாயெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப்புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது.

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

என்றதெனப் படர்க்கை வினையாகக் கூறலின் ஆண்டு நின்றுகேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக.

நாமகள்.

உ. நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்
பாடா விடைபார தம்பகர்ந்தேன் - கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(இ-ள்.) கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற - பகைவரைப் (புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற தகட்வடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே, நாடா - (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல்-படைப்புக்காலத்திலே, நான்முகன் நாவில - பிரமனது நாவிலிருந்து, நான்மறை பாடா - (இருக்குமுதலாகிய நான்குவேதங்களையும்) பாடி, இடை - (இதற்கும் அதற்கும்) நடுவானகாலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினேன்; பின் - (அதற்குப்) பிறபட்ட இக்காலத்திலே, என் வாக்கு—, வள்ளுவன்வாயது - (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின் கண்ணதாயிற்று, எ-று.

வேதமும் சத்தோரூபமாதலையால் பாடாவென்றாள். தன்கணவனதலின், நான்முகனாவி லிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென் வாக்கென்றும், கூறினாள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்

பட்டது. இதனால் நான்மறை - பூர்வவேதமும், பாரதம் - மத்தியவேதமும், திருக்குறள் - உத்தரவேதமும் எனறாயிற்று. பூர்வவேதம், பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமைபற்றி நான்மறையெனப்பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்த எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றதுதோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்ரமாணத்தாற் சிறப்புடைத்தென்பதூஉம் சொல்லியபடி.

இறையனார்.

௩. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க் - குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ-ள்.) மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல்-புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர் புலராது - எக்காலத்துந் தன்னழகுகெடாமல், நாள்செல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து-நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து, தேன் பிலிற்று நீர்மையதாய் - தேனைச் சொரிகின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்), குன்றாச் செந்தளிர்க் கற்

த்தின் - குறைவுபடாத செய்யதளிர்களையுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் ருமலர்போல்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும்,எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு - சொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும், லர்தல் - எங்கும் பரவுதலும். தேன்பிலிற்றல் - இருமையின்பங்களும் ளித்தலும் ஆம். சொல்—ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி யிற் சிறப்பதொன் றனறாவதின்றென்னுந் துணிவுதோன்ற என்றுமென் ம், பின்னும் அதனை வயுலிறத்தற்கு நாட்செல்லுகினு நின்றென்றும் வாழ்த் ப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாதுநின்று பெருகிப் பயன் மொறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாநான்முகத்
தோன், றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்தானைத்த - நூன்
முறையை, வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துகநன்னெஞ்
சஞ், சிந்திக்க கேட்க செவி.

(இ-ள்.) வள்ளுவனாய்—, தான்மறைந்து - தனது திருமேனியை மறை
ந்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களி னுண்மைப்
பொருளை, தந்து - (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து, முப்பொருளா - (அறம்
பொருளின்பமென்று) முப்பாறபொருளதாக, நான்முகத்தோன்-பிரமனால்,
உரைத்த - திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட, நூல்-நூலினது, முறையை - புத்த
கத்தை, சென்னிவந்திக்க - (எனது) தலையானது தொழக்கடவது; வாய்
வாழ்த்துக-வாயானது வாழ்த்தக்கடவது; நல் நெஞ்சம் சிந்திக்க - நல்லமன
மானது நினைக்கக்கடவது; செவிகேட்க - காதுகளானவை கேட்கக்கட
வன, எ-று.

முப்பொருள்—ஆகுபெயர் இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்
சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களா
லும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்
போல்வ தன்றென்பது தோன்ற மெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர் புலமை
பிற்றலைமையோனாகி, விதிமுறைவழாது முதுநிலம்புரக்கும், பெருந்தகையுக்
கிரப்பெருவழுதியென்னுந், தன்னிகரில்லா மன்னவர்பெருமான், தான்மேற்
கொண்ட சிறப்பைப் பலரும், அறிந்துமேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறி
னான். "மன்னனெப்படி மன்னுயிரப்படி" ஆகலின், இப்புத்தகத்தை
முன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்க
வேண்டுமென்று சொல்லியபடி.

கபிலர்.

ரு. தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தால் - மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

(இ-ள்.) மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட-மனையில் வளர்க்கப்
படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கணதூறகுகின்ற வளம்

பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே! வள்ளுவனூர வெள்ளை குறட்பாவிரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா (மிகப்பெரிய பொருளை) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல், தினை அளவு போதாச சிறு புல் நீர்-தினையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது நுனியின்கண்ணுள்ள பனிநீரானது, நீண்ட பனை அளவுகாட்டும் படித்து - உயர்ந்த பனையினளவான அதன் சாயையைத் தன்னுட்கொண்டுகாட்டும் குணம்போலுள்ள குணத்தையுடைத்து, எ-று.

பனை—ஆகுபெயர். ஆல்—அசை. பறவை - கிளிமுதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு - மகளிர்பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும்பாட்டு. விரி - விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின் சாயை அடங்கிவிளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்பெரியபொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவானபொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இதுமுதலியன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன.

பரணர்.

அ. மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான் - வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

(இ-ள்.) மாலும்-திருமாலும், குறளாய் - குறளாய்ப்பிறந்து, வளர்ந்து—, இரண்டு மாண் அடியால்-இரண்டுபெரிய அடிகளால், ஞாலம் முழுதும்-உலகமனைத்தையும், நயந்து அளந்தான் - விரும்பி அளந்தான், வாலறிவின் வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தம் குறள்வெண்பா அடியால் - தம்மினின்றுந்தோன்றி (அங்ஙனே நின்ற) வெண்பாக்குறளின் (இரண்டுசிறிய) அடிகளால், வையத்தார் உள்ளுவது எல்லாம் - அவ்வுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம், ஓர்ந்து அளந்தார் - ஆராய்ந்து அளந்தார், எ-று.

உம்மையிரண்டும் முறையேதேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும்,மனிதரிற் சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும் பொருள்படநின்றன. உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால் உபமேயத்திலே அவற்றுக்கு மாறாகிய நிலைநிற்றலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானேகுற

ளாதலும் பின்பு அங்கிலேகில்லாதவளர்தலும், போடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுங் குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலேநிற்றலும், அதன் சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின்விடயங்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி.

திருவள்ளுவமாலை ௫

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா நான்கு - மேனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

(இ-ள்.) தானே முழுதுணர்ந்து - தாமே (வேதப்பொருள்) அனைத்தையும் அறிந்து, தண் தமிழின் - தண்ணிய தமிழின்கண், வெண்குறளால்-குறள் வெண்பாக்களால், ஆனு அறம் முதல் ஆம் அந்நான்கும் - விட்டுநீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும், ஏனோருக்கு - அவற்றையறியாதவர்களுக்கு, (அவர் எளிதினறிய), ஊழின் - முறையால், உரைத்தாற்கும் - சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒண்நீர் முகிலுக்கும் - ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்துக்கும், உலகு - இவ்வுலகமானது, மற்று என் ஆற்றும் - எதிர் கைம்மாறியாதுசெய்யும் (செயக்கிடக்கது ஒன்றும் இல்லை); வாழி-(அவரும் அதுவும்) வாழ்க, எ-று.

ஆனுமை - நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே ஆசாரியராயிருந்து பிறரறிவிக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னு மும்மைதொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேல் நின்றது. முறை—நூலின் முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு. நாயனார் கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி.

மாமூலனார்.

அ. அறப்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை - மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ-ள்.) அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நான்கும் - அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கனது, திறம் தெரிந்து - கூறுபாட்டையும் அறிந்து, செப்பிய - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய, தேவை - தேவனை, மறந்தேயும் - மறந்தாயினும், வள்ளுவன் என்பான் - (ஒருமனிதனாக உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளனாயின் அவன், ஓர் பேதை - அறிவில்லாதவனாவன்; அவன் வாய்ச் சொல் - அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை, அறிவுடையார் —, கொள்ளார் - கொள்ள மாட்டார், எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு - அவற்றினது தொகைவகைவிரிகள். மறந்தேயு மென்றதனால் நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத் தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்கு மதித்து உயர்த்திச்சொல்லப்படுதலால், ஒரு மனிதனாக வுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அன்றி ஒலிக்

குறிப்பினாலே, சாதியிழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பா னெனினு மமையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காகுசுரமென்பர். தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி.

கல்லாடர்.

௬. ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார் - நன்றென
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

(இ-ள்.) ஆறு சமயத்தார் - அறுவகைமதத்தோரும், ஒன்றே பொருள் என்னின் - (ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவாராயின், வேறு என்ப - (மற்றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை) வேறுமென்று நாட்டுவர், வேறு என்னின் - (அப்படி) வேறென்றுநாட்டின், அன்று என்ப - (பின்னொரு மதத்தோர் அதனை) அன்றென்றுமறுப்பர்; (ஆதலால் சமய நூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன): வள்ளுவனார் முப்பான் மொழிந்த

மொழி-திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்டநூலை, நன்று என்ன நன்றென்று கொள்ளுதற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும், இயைப - உடன்படுவோர். எ-று.

மொழி—ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன—வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம்; அன்றிச் சைவவைணவ முதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாரென்னாது எப்பாலவரு மென்றதனால் வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம், சார்வாகம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி.

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

௧0. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு - மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றோ
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பா முறைதேர் முப்பால் - பாக்களின் (முன்பின்) முறைதெரிதற்கிடனாகிய திருக்குறளானது, மும்மலையும் - (கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலைகளையும், முந்நாடும்-(குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும், முந்நதியும் - (பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்று நதிகளையும், முப்பதியும் - (கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்று

பதிகளையும், மும்முரசும் - *(மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற) மூன்று முரசுகளையும், முத்தமிழும் - (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும், முக்கொடியும் (விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற) மூன்று கொடிகளையும், மும்மாவும் - (கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று குதிரைகளையும், தாம் உடைய மன்னர்-தாமுறையேயுடைய (சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருடையவும், தடமுடிமேல் - பெரியமுடிகளின் மேலே கொள்ளப்பட்ட, தார் அன்றோ - மாலையன்றோ, எ-று.

அன்றேவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் - ஆகுபெயர். மும்முரசம் முத்தமிழும் அம் மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயிலும் இம் முறையுரிமை அவர் குடிமரபிற் கியைந்தனபோலும். அரசர் மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்சொல்லியபடி.

மருத்துவன்றாமோதரனார்.

கக. சீந்திநீர் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில் - காந்தி
மலைக் குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு

(இ-ள்) காந்தி மலைக் குத்து மால் யானை-(தன்பகையென) வெகுண்டு மலையைக் குத்துகின்ற பெரியகளிறுபோலுள்ள வரசனே! சீந்திநீர் கண்டம் - சீந்திநீர்ச் சருக்கரையையும், தெறி சுக்கு - சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும், தேன் அளாய் - தேனுடுகலந்து, மோந்தபின் —, (அதனால்), யார்க்கும் - (தலைக் குத்துடையோர்) யாவர்க்கும், தலைகுத்து —, இல் - இல்லையாகும்; வள்ளுவர் முப்பாலால் —, சாத்தற்கு - சீத்தலைச்சாத்தனார்க்கு, தலைக்குத்து —, தீர்வு - இல்லையாயிற்று, எ-று.

யானைபோல்பவனை யானையெனலால் ஆகுபெயர். முன் கேட்கப்பட்ட நூல்களிலெல்லாம் பல சொற்குற்றங்களும் பொருட்குற்றங்களும் கண்டு பொறாமல் தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால் புண்பட்டுக்குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன்கண் ஓர் குற்றமுங் காணப்பெறாமையால் அது நீங்கிற் றென்க. எப்படி அம்மூன்று சரக்கும் அதற்குமருந்தாமோ அப்படியே இத ற்கு இம்மூன்றுபாலும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுந் தொழிற் பெயர் முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்று விளங்குகை சொல் லியபடி.

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று - வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

---

* வீரமுரசு, நியாயமுரசு, தியாகமுரசு எனவும் பாடம்.

(இ-ள்.) தாளார் மலர்ப் பொய்கை - தாளத்தோடுபொருந்திய தாமரை மலர்களையுடைய ஒருகுளத்து நீரின்கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர், தண்ணீரை - (வேறு) தண்ணீரை, வேளாது ஒழிதல் - விரும்பாதொழிதல், வியப்பு அன்று - வியப்பைச் செய்வதன்று; வள்ளுவர் முப்பால் மொழி - திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே, மூழ்குவார்—, தாம்—, வானர - விருகை, அப்பால்—, ஒருபாவை - ஒருநூலை, ஆய்பவோ- விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவே வியப்பைச்செய்வதாம்), எ-று.

தாளார் மலரெனலால், தாமரை மலரெனப்பட்டது. வியப்பைச்செய் வதை வியப்பென்றார். மூழ்குதல், இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திநிற் றன்மேனின்றது. மொழி - ஆகுபெயர். ஏகாரம் - எதிர்மறை. விரும்புத லாகிய காரணத்தை ஆய்பவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அதுவியப் பன் றென்றமையாமல இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல்இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இனசுவை நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக் குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனாற்றானே அமைதிபெற்று வேறு தண்ணீ ரைப் பெற விரும்பாமை வியப்பைச செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக்கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லா திருக்க இப்போது உளதாதலின் இதுவே பெருவியப்பைச செய்வதென்ற தாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற் பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பலநூல்களையுங கற்கவிரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி.

அரிசிற்கிழார்.

கக. பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச் - சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

(இ-ள்.) பரந்த பொருள் எல்லாம் - (வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும், பார் அறிய-இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு, வேறு தெரிந்து - வேறாகப்பிரித்து, திறம் தொறும் சேர- (அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால்- சில சொற்களால், பொருள்விளங்க-கருத்துத்தோன்றும்படி, விரித்துச்சொல் லுதல் - விரியும்படி வைத்துச்சொல்லுதல், வல்லார் - வல்லவர், வள்ளுவர்

அல்லால்—, ஆர்-ஒருவரும் இல்லே, எ-று.

யார்—ஆகுபெயர். திறம்-அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு, சுருக்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும், நாயனுர்க்கும், தகுதி சொல்லியபடி.

போன்முடியார்.

கசா கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனுர் தந்ததுமுன்
கூநின் றளந்த குறளென்ப - நான்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனுர்
தாநின் றளந்த குறள்.

(இ-ள்.) கான் நின்ற தொங்கலாய் மணங்தங்கப்பெற்ற மாலேயையுடைய பாண்டியராசனே! முன்-முற்காலத்திலே, காசிபனுர் தந்தது - கசியபராலே தரப்பட்டகுறளே, கூ நின்று-மண்ணின்கணணேநின்று, அளந்த-(உலகத்தை) அளந்த. குறள் என்ப-குறளென்று சொல்லுவர்; தாம்நின்று-தாம் (இங்ஙீக) எழுந்தருளி, வள்ளுவனுர் அளந்த குறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள், நூல் முறையான் - நூலின்முறைமையொடுகூடி, வான் நின்று - விண்ணின்கண்ணே நின்றும், மண் நின்று - மண்ணின்கண்ணே நின்றும், அளந்தது-(உலகத்தை) அளந்தது, எ-று.

கு கூ என நீண்டது. ஆனுருபு ஒடுவுருபின்பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளந்தலால நூன்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டு வடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானுதலின வானின்றென்றும் வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுதலின் மண்றென்றும், கூறினர். இக்குறளுக்கு நூன்முறைமையொடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுதிதுச்சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முனமாலு மென் பாட்டிலே நாயனுர்க்கும் மாலுக்கும இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச சொல்லலால்வேற பாடாம். உலகத்து பொருளெல்லாம் இஃது அளந்தசிறப்புச சொல்லியபடி.

கோதமனுர்.

கரு ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ளுன்மறையைப்

போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா ரேட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றலசோ வின்று.

(இ-ள்.) அந்தணர்கள்—, நான்மறையும்-நான்குவேதங்களையும், உரைத்து-வாய்ப்பாடமாக, போற்றி - காப்பாற்றி, ஆற்றல் அழியும் என்று - (ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஓதுவாராதலின் இவற்றின்) வலிமை குறையுமென்று, ஏட்டின்புறத்து - ஏட்டின்கண், எழுதார்-எழுதார்கள், வள்ளுவனார் முப்பாலை - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஏட்டெழுதி-ஏட்டின்கணெழுதிவைத்து, வல்லுநரும் - வலியுடையவரும், வல்லாரும் - வலியில்லாரும், சொல்லிடினும் - ஓதினும், ஆற்றல்சோர்வு இன்று - வலிமைகுறைதலில்லை, எ-று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத்தம் அநுதாத்தம் எனப்பட்ட சுரங்களின் வழுவாமலோதல்வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினர். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடினு மென்றதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல்-சொற்செறிவின் றிட்பம், இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. ஓதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்

௧௯. ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின் - போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

(இ-ள்.) பாயிரத்தினொடு - பாயிர நான்கதிகாரங்களோடு, ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அருங்குறளும் - (சேர்ந்த தொகையாகிய) அரிய ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பது குறள்வெண்பாக்களையும், பகர்ந்ததற்பின்-ஓதி யுணர்ந்த பின்பு, போய ஒருததாவாய்-போய் ஒருவாது வாயாலே, கேட்க - கேட்டறிதற்கு, நூல் உளவோ-வேறுநூல இருக்கின்றனவோ, [இல்லை என்றபடி], மன்னு தமிழ் புலவராய்-நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகி, கேட்க - (பிறர் தமிடத்துவந்து) கேட்கும்படி, வீற்றிருக்கலாம் - சிறப்பாக விருக்கலாம், எ-று.

வீற்றிருத்தல்—ஒரு சபைநடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளங்கி நிற்றலின் கேட்கநூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது 'றள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஓதியோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி.

முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்.

கஎ. உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால-வள்ளுவனார்
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்

(இ-ள்.) வள்ளுவனார் முப்பாலின் மிக்க-திருவள்ளுவரது திருக்குறளின் மேற்பட்ட, மொழி-நூலொன்று, உணடு எனப்பகர்வார்-உளதென்றுசொல்ல வல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல் - இல்லை (ஆதலால்), செயற்பால - (நாம் இந்நூலைக்குறித்து) செயக்கடவன, உள்ளு

தல் - (நாம் இதன் பொருளைச) சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளி உரைத்தல்-சிந்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனைச சொல்லுதலும், உரைதத அதனைத் தெள்ளுதல் அன்றே-(பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத்தெளிதலும் அன்றே, எ-று.

மொழி—ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழி யென்றும், தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரைபுத் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினு மென்றும், அறிவொப்புக் காண்டற்கு உரைத்

தலைத் தெள்ளு, வென்றும், கூறினர். என்றுசெலவே கேட்டதும், தெளிதலெனவே அவ்வாறே முகலும், அடங்கின. இது பயிற்சிசெய்தொழுகு மாறு சொல்லியபடி.

ஆசிரியர்நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெலாந் - தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்

(இ-ள்.) சாற்றிய பல்கலையும் - (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும், தப்பா அரு மறையும்-தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும், போற்றி-காப்பாற்றிவைத்திருந்து உரைத்த - (உலகத்தார்க்குச) சொல்லப்பட்ட, பொருள் எல்லாம்-விடயங்களெல்லாம், தோற்ற-(தன்னிடத்தே) காட்டும்படி, முப்பால் மொழிந்த - திருக்குறளைசசொல்லிய, முதற்பாவலர் ஒப்பார்-திருவள்ளுவரை யொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும், இல் - இல்லை, எ-று.

தம்மாலே சொலலப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால் தப்பாவென்றும், பொருளுணர்தற்கேயன்றி ஓதுதற்கும் எளிதின் றுதலின் அருவென்றும், விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது. எப்பாலவரினுமில்-இதற்கு முன் னுரைக்கப் பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடைய பாவலர். நால் வகைப் பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமை பெற்றுநிற்றலின், அக்குறள் வெணபாவால் நூல்செய்த வல்லமை யுடையரென்றுமாம், புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.

கீரந்தையார்

ககூ தப்பா முதற்பாவாற் றமாண்ட பாடலின்
முப்பாலி னாற்பான் மொழிந்தவ-ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்

(இ-ள்.) எப்பாலும் வை வைத்த கூர்வேல் வழுதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடைய பாணடியராசன், மனமகிழ-மனங்களிக்க, தப்பா - (சொல்லப்பட்ட பொருள்) வழுவாமல், முதற்பா

வாய்-முதன்மையுடைய பாவாகிய குறளடிவெண்பாக்களாலே, தாம் மாண்ட பாடலினால்-தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே, முப்பாலின்—மூன்று பால்களிலே, நாற்பால் - (அறமுதலிய) நான்கு பகுதிய பொருள்களையும், மொழிந்தவர் - திருவாய்மலர்ந்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவள்ளுவநாயனார், எ-று.

கூர்-சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனு ணான்கடங்கா மையின் வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும் அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி.

சிறுமேதாவியார்.

உ0. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றொன் றூழ் - கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

(இ-ள்) வள்ளுவர் சொன்ன வகை-திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரம் நான்கு—, அறம் முப்பத்து மூன்று—, ஊழ் ஒன்று—, பொருள் எழுபது—, இன்பம் இருபத்திறைந்து—, எ-று.

அறத்துப்பாலுள்டங்காது அதனைவிட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடுமூன்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்றாய் மூன்றனுள் முதனிற்றலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்படநாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவையேயாகலின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிற்றலின் கூடுபொருளென்றும். அப்பொருளின் பாகுபாடெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூறினார். எள்ளல் - இகழ்தல். பாயிரநான்கு-பாயிரமானது நான்கதிகாரங்களை யுடைத்து எனப்பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சில பழைய நூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்த லால் அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து

இதனதிகாரங்களுக்கு இலைனங் தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க. முப்பால்களு க்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

நல்கூர்வேள்வியார்

உக. உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப - விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

திருவள்ளுவமாலை கரு

(இ-ள்.) உப்பக்கம் நோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றேனுடைய, உபகேசி தோள் மணந்தான் - உமாதேவியினது தோளை மணந்தகடவுளை, த்தர மா மதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு, அச்சென்ப - ஆதாரமென்று சொல் வார்; இப்பக்கம்—, மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கி யெனப்படுகின்ற மறு ல் புலம் - குற்றமற்ற புலமையாகிய (தேனைசொரிகின்ற), செந்நாப் பாதார் - செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர், புனல்கூடற்கு-நீர்வளத்தை டைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு - ஆதாரமாவர்; எ-று.

உப்பக்கம்—இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றி ணங்கிச்சென்றபக்கம். உப்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலணையும் பெயர். கசி-திருமால், இது அக்கடவுள் சகஸ்ரநாமத்திற்கண்டது. கேசிக்குப்பின்னே றந்தவன் உபகேசியென்றது; உபேந்திரனென்பதுபோல. † மாதா அனு ங்கி-மாதாவை சிசாகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கின னெனப்படுதலின் துகன் பிள்ளையேபோல் இவர் உலகத்தாமேல் அருள்செய்தல் சொல்லப் பட்டதாயிற்று. மாப்போதென்றது தேற்கப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக் கப்பட்டது அதற்குப்போதாகுதலால் அம்மென்றார். தாயனாலே திங்கட் குடையுடைச் சீர்சால் வழுதியுடு, சயகப்புலவருக் கழைத்திருனிதோரகிய, மதுரைக்கு ண்டான சிறப்புசொல்லியபடி.

தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்.

௨௦. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து-பெறலரிய
நான்கு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்

(இ-ள்) அறத் திறம் நான்கு - (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என) அறப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும், அறி பொருள் திறம் ஏழ்-(அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படை நட்பு ஒழிபு என) அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகளேழும், காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து-(ஆண்பால் பெண்பால் அவ்

* உபகேசி தபின்னையொடும், அயர் தோள் மணந்தான் கண்ணபிரான் என்றும், உத்தரமாமதுரை அயன் அயர்ந்த வடமதுரை யென்றும், மாதானுபங்கி செருக்கொழிதலுடையான் என்றும் பொருள்கொண்டு திருவள்ளுவ பிறிதோருரை கூறுவாருமுளர். (செந்தமிழ். தொகுதி—௪, பகுதி—௨)

† "இது மாதம், அநுபங்கி என இருமொழி புணர்ந்தது: மாதானுபங்கி என்பது வடமொன்முடிபு. மாதம் என்பது செருக்கு "மாதோ மத" என்பது நிகண்டு. (அமரகோசம்) அதனைப்பது வாக்தயாகத்திலவாய்து, பங்கி – பங்கத்தையுடையான்; என்றுஞ் செருக்கொழிதலுடையான் என்பது இப்பெயர்க்குப் பொருளாகக் கொள்க. பெரியராதலாற் பெருஞ்சிறப்பெய்திய ஞான்றும் தருக்கின்றியமைந்தொழுகுவார் என்பது கருத்து. 'பணியுமாமென்றும் பெருமை' என்னுந் திருக்குறளினையும் (கூஅ-ம் அதி. அ-ம் குறள்) அதற்கு ஆசிரியர் பரிமேலழகர் கூறிய உரையினையும் நோக்குக" என்பர், ஸ்ரீ. ரா. இராகவையங்கார். (செந்தமிழ், தொகுதி—௪, பகுதி—௨.)

விருபால் என) காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகள் மூன்றுமாகப் பகுதிசெய்து, பெறல் அரியநாலும் - பெறுதற்கரிய (அறம்பொருளின்பம்வீடு எனப்படுகிற) நான்கு பொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெரு நாவலரே—, ஒழிந்த பொருள் - (அவற்றுள் அடங்காது) ஒழிந்தபொருள் உளதாயின் அதனை, நன்கு உணர்வார் போலும் - நன்றாக அறியவல்லவர்போலும், எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. நான்கு— நான்கு பிரிவுடைத்தென விரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரே யென்றமையால் பிறரால் அறியப்படுவே தன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றுறையும்,

இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும் சொல்லியபடி.

வெள்ளிவீதியார்.

உங. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா
வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரியா ரல்லா தா ரில்.

(இ-ள்.) செய்யா மொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் - (தன்வழியி னொழுகுவோர்க்குப்பயன் விளைவிலே) பொய்படாதமொழியாகியதிருக்குறளுக்கும், பொருள்ஒன்றே—; ஆராயின்—, செய்யா அதற்கு உரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர், அந்தணரே—, ஏனை இதற்கு உரியர் அல்லாதார்—பொய்படாத இத்திருக்குறளோதுதற் குரியவரல்லாதவர், இல் - (உலகத்தி) லில்லை, எ-று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சில வேறுபாடுடையன போற் றோன்றினும் நுண்ணுணர்வா னோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின், பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்துக் கூறினர். செய்யாமொழி, பொய்யாமொழி— அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியால்லாதாரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாத லறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேவென்றும், இதனையோதற் கதிகாரிகளாவார் யாவரோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஐய மொழித்தபடி.

மாங்குடிமருதனார்.

உச. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் - தீதற்றோ
ருள் ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் வாய்மொழி - திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளினது, மாண்பு - மாட்சிமையைச் சொல்லின், (அது) ஓதற்கு எளி

தாய் - ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களை யுடையதாகியும், உணர்தற்கு அரிது

ஆகி - அறியப்படுதற் கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும், வேதப் பொருள் ஆய் - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும், மிக விளங்கி - (அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி, தீது அற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள், உள்ளுதோறு உள்ளுதோறு - நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும், உள்ளம் - (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும், எ-று.

ஓதற்கெளிதா யெனவே கவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்களும், உணர்தற் கரிதாகி யெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளா யெனவே விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளி னமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் - பொருளாராசசிக்கற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ளமுருக்குமெனவே முன் காணப்பட்டதினும் பின்காணப்படும் பொருள் சிறந்தும விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச சிறப்புச சொல்லியபடி.

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உடு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றாறாக - வாய
* வறத்துப்பா னால்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவனார்—, ஆய்ந்து - (அவ்வேதத்தின் கருத்துகளை)யாராய்ந்து, நூலின்திறத்துப்பால் - (தம்மாலே செய்யப்பட்ட) நூலினது த்றத்திற குத்தக்க நன்மையுடைமையால், தேர்ந்து - (இவையே உரியவையென்று) தெரிந்து, பாயிரம நான்கு—, இல்லறம்—, இருப்பான - இருபது, துறவறம்—, பனமூன்று - பதின்மூன்று, ஊழ் ஒன்று—, ஆக ஆய - ஆகக்கூடிய, நால்வகை ஆ - (பாயிரமுதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப் பால்—, உரைத்தார் - கூறினார், எ-று.

நான்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பது கூட்டுக. முப்பாற் பொருள்களினு முத்திக்குக் காரணமாதற சிறப்புடைமையின தூய துறவறமென்றார். தூய்மை - நன்மை. அது எல்லா வருணாசிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை அறப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

போக்கியார்.

உசு. ‡ அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவ லரணிரண்டொன் றொண்கூழ் - இருவியு

---

* "அறத்துபான் முப்பானெட் டாயென வுரைத்தார" எனவும் பாடம்.

‡ இப்பாட்டு தண்பொருண்மாலையில, "அரசியலைபைந் தமைச்சிய லீரைந்-தரை நாடான் பொரு ளொவ்வொன்—றரைசால்-படையிரண்டு நட்புப்பதினேழ்பன் மூன்று-குடியெழுபான் ரெக்கபொருட் கூறு" எனக் காணப்படுகின்றது. இதுவே பொருத்த முடைத்தாதல், பரிமேலழகருரையானறிந் தறிக.

றிண்படை நட்புப பதினேழு குடிபத்
தெண்பொரு ளேழா மிவை.

(இ-ள்.) அரசு இயல்—ஐயைந்து - இருபத்தைந்து, அமைச்சு இயல்—ஈரைந்து - பத்து, அரண் இரண்டு—, கூழ் ஒன்று—, படை இரு இயல்—, நட்புப்பதினேழ்—, குடிபதின்மூன்று—, எண்பொருள் - எண்ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு, இவை ஏழாம் - இவ்வியல்களேழாம், எ-று.

இத்தொகைகளோடும் முன்சொல்லப்பட்டபடியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லாமென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக கடும்போரிற் பின் கொடாத திண்மை யுரித்தாதலின் திண்படையென்றும், கூறினர். பிற்காலத்தார் அமைச்சுமுதலிய வைந்தனையும் அங்கவியலென வொரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

மோசிக்ரனர்.

உஎ. * ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக - மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு

(இ-ள்.) ஆண்பால் ஏழ்—, பெண்பால் ஆறிரண்டு—, அடுத்த அன்பு பூண்பால் - (ஒருவரையொருவர்) அடுத்து அன்பைப் பூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால் - அவ்விருபால், ஓர் ஆறு ஆக—, மாண்பாய காமத்தின் பக்கம் - மாட்சியான காமத்துப்பாலி னியல்கள், ஒரு மூன்று ஆக—, நாமம் - பெயர் பெற்ற, திருவள்ளுவர்—, கட்டுரைத்தார் நன்கு - நன்கு கூறினார், எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமைய களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்பட்டன. இத்தொகைகளுக்கும் முன்கூறப்பட்டது கொள்க. காமத்

துப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

உஅ ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப் - பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி
யந்தா மரைமே லயன்.

(இ-ள்.) அதிகாரம்—, நூறும் ஐயாறு மூன்றுமா—, மெய்யாய வேதப் பொருள்—, பொய்யாது விளங்க—, அம் தாமரைமேல் அயன் - அழகிய

---

* இப்பாட்டைப்படித்து, அடியில்வரும் பாடல் தனிப்பொருள்மாலையில் எழுதப்பட்டுள்ளது:—"புணர்தல் பிரிதல் பொருள்களவு கற்பென - நுணருமுரு கூறுமுரைக்கிற்—புணரும்-களவே ருறுமூன்று கற்பிலவனை பயந்த அளவுநுகா மந்தப்பா லாம்."

தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவன் ஆகி—, உலகிற்கு தந்தான்-உலகத்தார்க்குத் தமிழிற் செய்துதந்தான், எ-று.

உலகு - இங்கே மக்களை யுணர்த்திநின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவெனவே இதற்குமுன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும், பொய்யாயபொருள் மெய்யாய் விளங்கியும், கிடந்தமை சொல்லப் பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையால் - சொல்லாற்
பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்
சுரந்தபா வையத் துணை.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருளும் - (பலவகைநூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும். இதன்பால் உள - இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்றன; இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் - இதனிடத்தில்லாத யாதொருபொருளும், இல்லை - (எந்நூலகத்தும்) இல்லை; (ஆதலால்), சொல்லால் பரந்த பாவால் - சொல்லளவிலேயே விரிந்த நூல்களால், பயன் என்—, வள்ளுவனார் சுரந்தபா - திருவள்ளுவனாலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே, வையத்துணை -

மண்ணுலகத்தாருக்குத் தாயாதலமையும், எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன முதல் வழி சார்பென மூவகைப்பட்ட அற நூல் பொருணூல இன்பநூல் வீட்டுநூல என்பவற்றில் செம்பொருள் ஆக்கப் பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் றொன்னக்கிடக்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப் பொருளெனற கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதனபாலிலலாத வெப்பொருளுமில்லை யென்றார். சொல்லாப் பரந்தவெனவே அவைபொருளாற் பரப்பின்மை பெறப் பட்டது பரத்தல்-பதினெண்பிரம நூல் முதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற பரந்த நூல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்ந்து எலிபிடித்தல்போல் மிக வருந்திச சிறபயன் கொள்ளுதலால் வனபயனென்றார். ஆல்-அசை. பார், வையம்— ஆகுபெயர்கள். சினனுட் பல்பிணிச சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குகண் முற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கண்டுதெளியுமாற உணர்த்தித் தமொறறக் தீர்த்தலின் வையத்துணையென்றார். முற்றெருங் குணாயிழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச சிறப்பிற்றென்றபடி.

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

௩௦. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு - முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வ னமற் றில்லை நிகர்.

க்அ சிறப்புப்பாயிரமாகிய

(இ-ள்.) பாரதம் சீராமகதைமனுப்பண்டைமறைநேர்வன-பாரதம்பழைய சீராமகதையையும் மனுஸ்மிருதி பழையவேதத்தையும் ஒப்பனவாகும்; எப் பொருளும் - எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும், யாரும் - எவ்வகையோரும், இயல்பின - (அவற்றின்) றன்மையோடு, அறிவுற - அறிய, செப்பிய-(அவர்க் குச) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பவரு - திருவள்ளுவர் சொல்லவால் வந்த, முப்பாற்கு-திருக்குறளுக்கு, நிகர் - உபமானமாகத்தக்கது, இல்லை - ஒன்றில்லை, எ-று.

மற்று - அசை. அறிதற்கரிய வேதாந்தபொருளு மென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையோருமெனற்கு யாருமென்றும், ஐயந்திரிபின்றி யறியவெனற்கு இயலபி னறியுமவெனறும், இதுவே சுருதி குரு விரண்டுமாமென்றற்கு செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையென்பது சிராமகதைக்கும கூட்டுக. ததாரூபமாயிருந்து பாரதராமயண மெனவும், விதிரூபமாயிருந்து சுருதிஸ்மிருதி யெனவும கூட்டிசசொல்லப்படுதலால், உபமான உபமேயஙகளாத லறிக. எப்பொருளும யாருமியல்பினறிவுறச செப்புதல் வேதத்திற கின்மையால் முன் முப்பாலின் மிககமொழியென்ற அதனாற் பெறப்பட்ட வேதததினுபபுமையை மறுததபடி.

உருத்திரசன்மகண்ணார்

௫௧. மணற்கிளைக்க நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால் - பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு

(இ-ள்.) மணல் கிளைக்க - மணலைததோண்டுந்தோறும், நீர் ஊறும் - நீர்பெருகும், மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உண - புதல்வர்கள் வாய்வைதது உணணுந்தோறும், தாய் முலை - தாயினுடைய முலைக்கண், ஒண் பால் சுரக்கும் - நல்லபால் பெருகும், (அவைபோல) பிணககு இலா வாய்மொழி - பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைசசொலலையுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஆயதொறும-ஆராயுந்தோறும, மதிப்புலவோர்க்கு-அறிவுடையபுலவர்க்கு, அறிவு ஊறும் - அறிவு வளரும், எ-று.

கற்பிதமாகிய சாதியசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும், இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத தீயதாகவும் புனைந்து பிறர்பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணககிலாவாய்மொழி யென்றார். மதிப்புலவோர்க் கறிவூறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பிததல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி.

௫௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா - முரைத்தலாற்
றாதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன

(இ-ள்.) தாது அவிழ் தார் மாற - பொடியோடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாண்டியராஜனே! ஏதம் இல் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர், இன் குறள்வெண்பாவினால் - இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே, ஓதிய - (நான்குவேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஒண்பொருள் எல்லாம் - ஒள்ளிய பொருள்களை யெல்லாம், உரைத்தலால் - சொல்லினமையால், மேதக்கன - மேம்பாட்டுக்குத்தக்கவை, தாமே - அக்குறள்வெண்பாக்களோ, தமைப் பயந்த வேதமே - (முதனூலாய் நின்று) அவற்றைப்பயந்த வேதங்களோ, (நீ சொல்வாயாக), எ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா, பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரறிவின்மையாலே மறக்கப்பட்டு வருங் குற்றம் போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றதற்கு ஏதமில் வள்ளுவரென்றும், தானகுறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்டனர்குணனுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும் கூறினர். நூலாசிரியர்க்கும், நூலுக்கும், நூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதிதோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணங்களாலே இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி.

நரிவெரூஉத்தலையார்

௫௩. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன மொழிநூல் - மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்

(இ-ள்.) இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் - இன்பமுதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்கு - மக்கட்பரப்புக்கு, முன்பு-

அக்காலத்தில், அறியசொன்ன - அறியும் வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முது மொழிநூல் பழமொழிவேதமானது, உள்ள அரிது என்று - ஓதியுணரப்படுதற் கரிதென்று, வள்ளுவர்—, அவை - அவற்றை, உலகம்கொள்ள - உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி, குறள்-திருக்குறளை, மொழிந்தார்-சொல்லினர், எ-று.

முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு தற்கேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசர்ப் பிணியாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம், பெறப்பட்டன.

இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தல் மூன்றும் பாட்டுரையிற் காண்க. தேயவழக்கிற் படாததும் வருக்கிக்கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழி கட்கு முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் நிற்றலின் முதுமொழி யென்றார். அற முதலிய நான்கும் பிரிக்கப்பட்டுத் தோன்றுமையை யுடைத்தாதலின் உள்ளவரி தாயிற்று. பழையவேதமுனதாகவும் வேறிதுசொல்லுதற்குக் காரணமுணர்த் தியபடி.

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

௩௪. புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - நிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

(இ-ள்.) பூமேல் - பூவுலகின்கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி-புலவ ரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - வேறுசிலரை யும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, நிலவு பிறங்கொளி மாலைக்கும் பெயர் - நிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக, மற்றும்—, கறங்கு இருள்மாலைக்கும்பெயர்-சூழ்கின்ற விருளையுடைய அந்திக்கும் பெய ராக, செப்பல் - சொல்லுதல்போலும், எ-று.

செப்பலென்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பலவேறு வகைப்பட்ட நூலுணர்ச்சிகளை யெல்லாம் ஒருவனே கொண்ட பேரறிவுடைமை யாம். உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறிக்குங்கால் ஏனை யோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார். புலவரென் பது நாயனார்க்கே காரணப்பெயரா மென்றபடி.

மதுரையறுவைவாணிகர்இளவேட்டனார்.

௩௰௫ இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ - அன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து

(இ-ள்.) இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை-(பின்வரக்கடவனவாய) சுகமுந் துக்கமுமென்னப்பட்ட விவற்றினுடைய, இரண்டும் - இருவகைக்காரணங்களையும், உள்ளி உணர-ஆராய்ந்தறியவும், அன்பு ஒழியாது - (தம்மேல்) அன்பு நீங்காமல், மனம் மகிழ - உள்ளங்களிகூரவும், மன்பதைக்கு எல்லாம் - மக்கட் பரப்புக்கெல்லாம், ஓதுசீர் வள்ளுவர் - புகழப்படுஞ் சிறப்புடைய திருவள்ளுவர், வாயுறை வாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக, உரைத்தார் - (திருக்குறளைச்) சொல்லினர், எ-று.

இன்பத்தின் காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின் காரணம்விலக்குக்குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பற்றிற்குப்பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாந் தொகுத்துணர்த்தலின் மனமகிழ்

தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம்போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச் சொல்லின் மன்பதைக்கெல்லா மென்றார். வாயுறைவாழ்த்தி னியல்பு— *"வாயுறைவாழ்த்தே வயங்கநாடின், வேம்புங்கடுவும் போலவெஞ்சொற், றாங்குதலின்றி வழிநனிபயக்குமென், றோம்படைக்கிளவியின் வாயுறுத்தற்றே" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்கால வினைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி.

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௰௬. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்
ஆவிற் கருமுனியா யானைக் கமரரும்ப
றேவிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

(இ-ள்.) பூவிற்குத் தாமரை-மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும், பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற்கு அருமுனி ஆ-பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைக்கு அமரர் உம்பல் -

யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவிலே திருமால் என-தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும் போல, பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா - நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா, சிறந்தது —, என்ப - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று.

ஏ-அசை பா-ஆகுபெயர். பொன்—ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புநதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாக லின் அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களிலும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி.

மதுரைப்பெருமருதனார்.

௩௭. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய - முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனா
ரோதவழுக் கற்ற துலகு.

(இ-ள்.) அறத்திறம் - அறத்தின் கூறுபாடு, முப்பத்தெட்டால் - முப்பத்தெட் டதிகாரங்களாலும், பொருள் திறம் - பொருட்கூறுபாடு, எழுபதால் - எழுபது அதிகாரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு, இருபத்தைந்தால் - இருபத்தைந் ததிகாரங்களாலும், தெளிய —, முறைமையால் - (காரணகாரிய) வொழுங்கால், வேத விழுப் பொருளை - வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளை, வெண் குறளால் - குறள்வெண்பாக்களால், வள்ளுவனார் —, ஓத - ஓதுதலால், உலகு - உலகமானது, வழுக்கு அற்றது - வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று, எ-று.

பொருள், செய்யுளியல், ௧௧௨.

திறமும் ஆறும் முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகியபொருள்—கரும காண்டம் பிரமகாண்ட மிரண்டினுள்ளுஞ் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல்—விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றுங் கோடல். உலகு—மக்களை யுணர்த்தி நின்றது, துணிவு பற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னதின்வேறுபட்ட முப்பால்களி னதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி.

கோவூர்க்கிழார்.

கூஅ. அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக் - குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

(இ-ள்) அறமுதல் நான்கும்—, அகல் இடத்தோர் எல்லாம் - மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம், திறமுறத்தேர்ந்து - வகைப்பட அறிந்து, தெளிய- கலக்கந்தீர, குறள் வெண்பாப் பன்னிய - குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனார் - நாயனாரது, பால் முறை - முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே, முன்னை முதுவோர் மொழி - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு, நேர் ஒவ்வாது - நேர்தல் பொருந்தாது, எ-று.

மொழி—ஆகுபெயர். பெரியோராவார்—வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன, மனு முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூல் முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முனனூல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவ தன்றென்று சொல்லியபடி.

உறையூர்முதுகூற்றனார்.*

கூகூ. தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார் - நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.

(இ-ள்.) தேவில் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது, குறள் வெண்பாவில் சிறந்திடு - குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச்சிறந்து தோன்றுகின்ற, முப்பால் - முப்பால்களையும், பகரார் - ஓதாரது, நாவிற்கு - வாக்கிற்கு, உயல் இல்லை-(இன்சொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாகாது, சொல் சுவை ஓர்வில்லை - (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையை அறிதலுண்டாகாது, மற்றும் - இதையன்றியும், செயல் இல்லை - (காயத்துக்கு) நல்லசெய லுண்டாகாது, என்னும் திரு-என்றுநினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள், எ-று.

---

* இப்பெயர் முதுகூத்தனார் எனவும் வழங்கும்.

சுவையோர்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப் பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒதார்க்குளவாகாமை கூறவே ஓதுவோர்க்கு புளவாதலின் வாக்கிற்குக்கடுஞ் சொல் பொய் கோள் புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல் பிறன்பொருள் விழைதல் பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல் பிறவுயிர்க்கிறுதி யெண்ணல்களும், காயத்திற்கு பிறன்மனைபுணர்தல் உயிர்கொலை செய்தல் புழியூனுணல் பிறர்பொருள் வௌவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்கு மென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவின்பங்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்பை யுடைய பொருட்பேறு இஃதோதலி னுளதா மென்றபடி.

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

௫0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற - மும்மையின்
வீடவற்றி னன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள்வெண் பா.

(இ-ள்.) இம்மை மறுமை இரண்டும் - இகபரங்களாவன விரண்டை யும், எழுமைக்கும் - (வினைப்பயன் றொடர்தற்குரிய) எழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மை நெறியில் - செவ்வையான வழியால், தெளிவுபெற - (யாவரும்) தெளிதல்பெறவும், மும்மையின் - (அறம்பொரு ளின்பமெனனு) முப்பால் களுள், அவற்றின் - அம்முப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு-வீடுமாகிய, நான்கின் விதி - நாற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனார்—, இன் குறள் வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினர்—, எ-று.

செவ்வையானவழி—விதியும, பதியும், ஞானமும், நோயாளிக்கு மருந் தும், அனுபானமும பதியமும போல் ஒன்றற்கொன்று முரணாது கூடிநிற் கும்வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற் காண்க. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி.

செயிர்க்காவிரியார்மகனார்சாத்தனார்.

௫௧. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத் - தேவர்
திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்

பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

(இ-ள்.) (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும் - ஆகாதவற்றையும், அறிவு உடையார் யாவரும்—, எடுத்து இயம்ப - (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச்சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவராவார், (ஆதலால்) தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார்—, எ-று.

௩௪ சிறப்புப்பாயிரமாகிய

இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதத்திலிருந் துன்னவாறெடுத்துச் சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால் ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற் செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம்—அசைகள். ஆவன - இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் - கொல்லாமைமுதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வருநன்மை சொல்லியபடி.

செயலூர்க்கோடுஞ் செங்கண்ணனார்

௪௨. வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா - ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு

(இ-ள்.) வேதப் பொருளை—, உலகோர் ஓத - உலகத்தார் ஓதியுணரும் பொருட்டு, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்து தமிழால் உரைசெய்தார்—, ஆதலால்— உள்ளுநர் உள்ளும் பொருள் எல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே, உண்டு என்ப - உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல்-சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிமையும் மனவெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற் கேற்பப் பொருளளவு விரியவைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுநின்றன வென்றுகூறியபடி.

வண்ணக்கஞ்சாத்தனா

௪௩. ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றை செப்பரிதா - லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா வுடைத்து

(இ-ள்.) ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து - வடமொழியையுந் தென் மொழியையு மாராய்ந்து, இதனின் இது சீரியது என்று - இவைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றைச் செப்ப அரிது - ஒன்றைத் தெரிந்து சொல்லுதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து—, தமிழ்—, திருவள்ளுவனார் ஓது குறட்பா உடைத்து—, (ஆதலால்), எ-று.

ஆல்-அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள் போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாரு முதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கணநூல்களாலே சீர்திருத்தி நிற்றன் முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருத முதலியவற்றுக்குப் போல் இது அக்கிர முதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிற்றலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும் வேத

முடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக் கண்ணே திருக்குறள் உடைமையின் இனி யில்லையென்றதற்கு இதனினிது சீரியதென் றொன்றைச் செப்பரிதென்றார். இத் திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி.

களத்தூர்க்கிழார்.

௪௪. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னோதுங்
கரும முதனான் குசாறு - மருமறைகள்
ளைந்து சமயநூ லாறுமம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்

(இ-ள்.) அருமறைகள் ஐந்தும் - (இருக்குமுதற் பாரதமீறாகிய) அரிய வேதங்களைந்தும், சமய நூல் ஆறும் - (அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட) சமயநூல்களாறும், நம் வள்ளுவனார் - நம்முடைய திருவள்ளுவனார், புந்தி மொழிந்த

பொருள் - (உலகத்தாருக்குப்) புகரியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிடத்தும். (ஆதலால்), ஒருவர் —, இருகுறளே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய) இருவகைக் குறள்களுமே, முப்பாலின் - முப்பால்களில், ஓதும் - அத்தியயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற தருமம் முதல் நான்கும் - அறமுதலிய நாற்பொருள்களும், சாலும் - (அறியக் குறைவறப்) போதும், எ-று.

ஒருவனுக்கு இத்தமிழ்நூலியுணர் முதவு போகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி அருமறைகளோதுமென்று சமயநூலாரும் ஒன்றே பொருளென்னும் பாட்டுரைப்பதனால் நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங் கொளுத்தி நல்வழிப்படுத்துவாராக பரமாசாரியர் இவரேயென்னு முரிமை தோன்றற்கு நம்வள்ளுவனுடைய மறைகளோதுஞ் சமயநூலாரு நம்வள்ளுவனார் புகதிமொழிந்த பொருளெனலால், அவை பலவாறினும் வேறுவேறு வகைப்பட்டுச் சிறந்துநின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொரு நூலகணே அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் - ஆகுபெயர். ஒருவனெனப் பொதுப்படக்கூறலால் இந்நூலோதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொரு நூலோதி யுணர்ந்தோர் அருமறைகளோதுஞ் சமயநூலாரும் ஓதி யுணர்ந்தோராவ ரென்றபடி.

நச்சுமனார்

௫௫ எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம் - இழுக்கின்றி
யென்றவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.

(இ-ள்.) எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கில் வனப்பு அணி வண்ணம் - எழுத்து முதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்

றான், இழுக்கு இன்றி - வழுவுதலில்லாமல், என்று எவர் செய்தன - எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம் - (அவை) யெல்லாம், இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா - இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள்வெண்பாக்களில், இயம்பின - சொல்லப்பட்டன, எ-று.

வனப்பு—அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி—சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம்—குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ்வொரு குணத்தினாலே சிறந்த விளங்க நூல்செய்தனர், இவரோ வெனின் எல்லாகுணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தமையின் இவ்வாறு கூறினர். இதன் பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லியபடி.

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்

௪௪. கலைபிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைபிரம்பு நீர்மைத் தெனினும் - தொலைவிலா
வாறூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பாலூ னயத்தின் பயன்.

(இ-ள்.) (மதியமும் முப்பாலூலும்), கலை - பதினாறுகலைகளாலும் அறுபத்துநாலு கலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து, காண்டற்கு - நோக்குதற்கு, [ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு என்றபடி], இனிதாகி—, கண்ணின் நிலை - முகக்கண்ணினிலையில், [அககண்ணினிலையில], நிரம்பு - நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்து எனினும் - தன்மையுடைத்தாயினும், [குணமுடைத்தாயினும்], வள்ளுவர் முப்பால் நூல்-திருவள்ளுவரது முப்பாலூலினது, நயத்து-நயத்தால் விளைவதாகிய, இன் பயன் - இனியபயனானது, தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியம் தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ—, எ-று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம்—எதிர்மறை. ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு எற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின் இழிவுதோன்ற தொலைவிலா வானூர் மதியமென்றார். நயம்—மறுப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை முதலியன. பயன்—இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் எனைப் பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுது மெனப்புகின் அதுவும் இதனால் தகுவதன்றென்றபடி.

நப்பாலத்தனார்.

௪௫. அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு - குறும்பாவா
வள்ளுவனா ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

(இ-ள்.) அறம்—, தகளி - அகலும், பொருள்—, திரி-திரியும், இன்பு—, நெய்-நெய்யும், செஞ்சொல்—, தீ-நெருப்பும், குறும் பா-குறட் பா, தண்டே-தண்டும், ஆ-ஆக, வள்ளுவனர்—, வையத்து வாழ்வார்கள் - பூமியினகண்ணே வாழ்வோரது, உள் இருள்-அகத்திருளை, நீக்கும் - ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு—, ஏற்றினர்—, எ-று.

ஆன்றல் - மேம்படுதல். அகத்திருள் - அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் - தகளி முதலியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனரது திருவாயிற் பிறந்த செஞ்சொல் அற முதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இவ்வனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று. மனையகத் தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத் துள்ளார்க்கு மாத்திரமே உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நிற்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச்சிறந்து நிற்கின்றமை யுணர்த்தியபடி.

குலபதிநாயனர்.

௪௩. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளக்கள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால் - வள்ளுவனர்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு

(இ-ள்.) உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி-நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி, உளத்து உள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கு அரிய இருள் - (பிறிதொன்றனலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞான விருளை, தள்ளுதலால்-நீக்குதலால், வள்ளுவனர் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், வெம் கதிரும் - (புறத்துத்தாமரை மலரைமலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக்கொண்டு - அச்செய்கையைக்கொண்டு, ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகும்—, எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின் குணமெனப்பட்டது. அது மலர்த்தலும், தள்ளுதலும் ஆம் குணத்தைக் கொண்டெனவே செயப்படுபொருளைக்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத் தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக் கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பா

மென்றபடி.

தேனிக்குடிக்கீரனார்.

௪௯. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே - முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

உ_ரு சிறப்புப்பாயிரமாகிய

(இ-ள்.) தெய்வத் திருவள்ளுவர்—, முப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடைய தாக, செப்பிய குறளால் - சொல்லப்பட்ட குறளாலைக் கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் மனத்து—, பொய்ப்பால - பொய்யின் பகுதியிற் பட்டவை யெல்லாம், பொய்யே ஆய்ப்போயின—, பொய் அல்லாத—, மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், மெய்யே ஆய் விளங்கின—, எ-று.

குறளால் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை அறியப்படாமையின் பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப் பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று. பொய்யேயாய்ப்போதல் - வாய்மையெனப்படுவ தென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும், மெய்யாய் விளங்கல் பொய்மையும் வாய்மையிடத்த வென்றற் றொடக்கத் துத் திருக்குறள்களாலும் அறிக. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி.

கோடிஞாழன்மாணிபூதனார்

௫0 அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தேம் - மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

(இ-ள்.) மறன் எறிந்த வாளார் நெடுமாற - பகைவரையெறிந்த வாட் படை தங்கிய வீரனாகும் பாண்டியனே! வள்ளுவனார் தம் வாயால்—,

கேளாதனவெல்லாம் - (இதற்குமுன்) கேட்கப்படாதவை யெல்லாம், கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு, அறன் திறமறிந்தேம்—, பொருள் திறம் அறிந்தேம்—, இன்பின் திறன் அறிந்தேம்—, வீட்டுத் திறன் தெளிந்தேம்— எ-று.

திறன்-கூறுபாடு. அது அறமுதலியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது. மறன்—ஆகுபெயர். கேளாதன - பிறநூலாசிரியர்க் கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருக்க அற முதலியவற்றி னுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீட்டினைக்குறித் துணர்தற்குரிய உறுதிப்பொருணான்கு முணர்தலின் இனி யாதொன்றாலுங் குறைவில்லை யென்றபடி.

கவுணியனார்.

௫௪ சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து - முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா.

(இ-ள்.) முந்திய நல் நெறி நாம் அறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறிய, நாப்புலமை வள்ளுவனார் நாவால்விளங்குகின்ற புலமையையுடைய

திருவள்ளுவனாரால், பன்னிய-சொல்லப்பட்ட, இன் குறள் வெண்பா-இனிய குறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கு இனிய - (நினைத்தால்) மனத்திற் கின்பஞ் செய்வன, செவிக்கு இனிய - (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ்செய்வன, வாய்க்கு இனிய - (ஓதினால்)வாய்க்கின்பஞ்செய்வன வந்தஇரு வினைக்கு -தொடர்ந்து வருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு. மாமருந்து - பெரிய மருந்தாக வாவன, எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை நோயென்றமையால் ஏகதேசவுருவகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவினையென்றார். முற்பட்டநல்வழி - நன்மக்களுக்கு அநாதியா யமைந்துள்ளது. அது சமயத் தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின் நாமறிய வென்றார். இந்நூலின் பாக்களை சிந்தித்தல் முதலியன செய்யுங்காலும், சொற்பொரு ணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துச் செய்வதன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி.

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

௩உ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத் - தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

(இ-ள்.) வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண் திங்கள் - சுக்கிரன் சாகுரு சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள், புற இருளை—, பொள்ளென நீக்கும் - விரைவிலே நீக்கும், (ஆகவின் புறவிரு ணீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்), தெள்ளிய - முற்றுணர்க, வள்ளுவர் இன் குறள் வெண்பா—, அகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள் இருள் நீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற் குண்டாகிய, ஒளி—, எ-று.

இன்னனகூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃ தொன்றே புளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்தி ருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின் றென்ற படி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

௩௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் றீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற் - றெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ் சுவையை, உரைக்கின்-சொல்லுமிடத்து, வாய் மடுக்கும் தெள் அமுதின்-உண் ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும்—, ஒவ்வாது—, தெள்

அமுதம் உண்டு - அத்தெள்ளிய வமுதையுண்டு, அறிவார்-(அதன் சுவையை) யறிபவர், தேவர்—, வள் தமிழின் - வளம்பொருந்திய தமிழ்க் கண்ண தாகிய, முப்பால் - முப்பலாகிய அதின்மும்மடி சிறந்தபாலை, மகிழ்ந்து—, உல கடைய - எல்லா வுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டு தீஞ்சுவையறிவார், எ-று.

வளம்—ஆகுபெயர். ஆல் அசை. அர் வயிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்

பட்ட சிறிது பொழுதளவே தீஞ்சுவைபயப்பது. இப்பாட்டு செஞ்சின்கணிலே பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவைபயநதலின் ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் - சிலிஷ்டரூபகம். இனி எவ்வுலகததாருக்கு கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்தட் டோன்றி மெய்ப்பொரு ளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின் உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேற்பட்டவறிஞலே அதனது உயர் வொப்பற்ற நணசதை அறிந்து முக்கிய பிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்கூர்வ ரென்பதுபற்றி அம்பனம் கூறினரெனினுமமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன் படுமாறு சொல்லியபடி.

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் தொளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்

(இ-ள்.) குறள் - (நாயனாரது பாலி னாயிரத்து முந்நூற்று முப்பது) குறள்வெண்பாக்களும், கடுகை—, தொளைத்து - (அதனடுவே) தொளை செய்து, எழ் கடலை - எழுகடனீரையும், புகட்டி - (அத்தொளையுட்) பெய்து, குறுக - (தன்னளவிற்) குறுகும்வண்ணம், தறித்த - தறித் வைத்தால் அது போல்வனவாகும், எ-று.

மிக்கசிற்றளவிற்கு எடுத்து சொல்லப்படுவதொரு நன்பொருளாதலின் கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவென வினைகொண்டது. தொளைத்தல் - உள்ளீடுபோக்குதல். புகவிடென்ப து புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நிற்றவின புகட்டியென்றாயது. தொளையினிடைவெளிச்சம் அதன் புறமூடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்தபங்கு பெரிதாகலின் குறுகவென்றார். தறித்தாலன்ன வென்பாலது தறித்தவென இடைக் குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உபமானமாகக் கூறலின்இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின் தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பால்பகா வஃறிணைப் பெயராதலின் இங்கே பன்மைக்காயது. இவனைவகூறவே குறட்பாவின் சொற்சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரிவும நோக்கும்வழி அக்கடுகும் எழ்கடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. பொருள் விரிவினளவு படாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத் தொளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக், குறுகத் தறித்த குறள்" என முதற்சொல்லைமாற்றி ஔவையாரால் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

திருவள்ளுவர்மாலையுரை முற்றிற்று.

திருவள்ளுவநாயனார் வரலாறு.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

நயமிகுபுகழ்ச்சோ ணாட்டுமேலோரந்தண
னுயர்மனைக்கிழத்தியங் குயிர்த்தவோர்மைந்தற்
கியாணர்சால்பகவ னெனப்பெயரீந்தபின்
கோணிலைநாணிலை குறித்தசாதகத்தாற்
புன்குலமாறுதோள் புணருமென்றோர்ந்திஃ
தென்குலக்கிழுக்கதா மெனவுளங்கழிய
பிழையினோடீஇப் பின்பொருசிலநாண்
மாழையுண்கண்ணியை மதலையைத்தணந்து
கோணீர்க்கங்கையிற் குடைகுவானேகினன்
பேணுமச்சிறுவனும் பிரமசரியமேற்
றோவாவருமறை யோதிநாளுணர்ச்சியின்
மூவாறலத்தினும் மூவாட்டையனு
மொர்த்தைநிற்பிரிதரற் கேதுவென்னெனத்தாய்
புந்திநைந்துரைசெயப் பொருள்வடபுலந்தரீஇப்
போதருநெறியிடைப் புலைமகள்கருவூ
ராதியென்பெயரின ளரும்பெறற்செல்வியள்
பொற்கொடிபோன்றெதிர் புகமருண்டினிய
சொற்கொடுபுகலந் தோய்ந்துணர்ந்ததன்பி
னிச்செயறகாதென வெல்லைவிட்டேகுழி
மெய்ச்செயற்கற்பினள் விடாதுடன்றொடரக்
கண்டுருத்தொருசிலை கைக்கொடுதன்பிரைப்
புண்டரவெறிந்தவட் போக்குபுவிரைந்துபோய்ந்
திகழ்பாகீரதி தீரமேலுளபதி
யகமெலாந்தேடியு மத்தனைக்கண்டிலர

தாங்கையிற்றனுதகா டடைகுவான்மீண்டு
வரும்பொழுதிரவவன் மருவராச்சாலையிற்
றற்பிரிவாற்றாத் தளர்ச்சியோயிர்தொறு
மற்பகனேடுறு மாதிகற்காணூஉ
வுற்றடிவணங்கலு முயர்மறைபோனவ
னெற்றியிற்சிலைவடு நேரிழைக்குமுன்
பிணங்குமாதெனத்தெளிந் திவண்வரவென்னென
வணங்குவிற்பிரிந்துறி னுயிர்வாழேனென
வின்றிடுமகவெலா மீன்றுழியேவிடுத்
தான்றியவனலிபொடு முடன்வரவல்லைமயல்

௯௨ திருவள்ளுவநாயனார்வரலாறு

வருகெனவண்ணலம் மடவாரிவைதலா
விருவருந்தலந்தொறு மியங்குகாலங்களி
லுப்பையௌவை யுறுவைவள்ளியென்
றிப்புவிபோற்றுமீ ரிருவர்மகளிரு
மன்னுசீரதிகமான் வள்ளுவர்கபில
ரென்னுமாடவ ரிம்மூவரும்பிறந்
தெவ்வெத்தலமெவ ரெவர்க்குப்பிறப்பிட
மவ்வத்தலங்களி னவரவர்வளர்ந்தனர்
செப்புமவ்வெழுவருட் டிருவள்ளுவர்தா
மைப்புயலணிபொழின் மயிலாப்பூரில்
வள்ளுவர்மனையிடை வளர்ந்தனராங்கவ
ருள்ளுமுத்தேவரு ளொருவராகிய
சதுர்முகன் றிருவவ தாரமாதலின்
முதுமறையாகம முத்தமிழ்க்கலைபிற
வையந்திரிபிலா தனைத்துநன்குணர்ந்து

தெய்வப்புலமையிற் சிறந்தரன்குருவா
யற்புதநீறணிந் தைந்தெழுத்தியம்பித்
தற்பரலிங்கமெய் தரித்தருள்செயப்பெ,ற்இ
வலங்கொள்பூவைசியர் மாபிறுற்றெண்குண
மிலங்குறுவாசுகி யெனும்பெயர் தையலை
மணந்தகனமர்ந்து மகிழ்ந்துறவறத்தரும்
வணங்குறவில்லற வாழ்வினுற்றருளா
லென்னினுயர்வுறு மினித்தமிழ் மொழியென
முன்னுறுபெருவட மொழியமுக்கூறுற
மலைதருமபற்பல மதந்த நும்வியந்து
தலைமிசைக்கொண்டிது தக்கதென்றேத்த
விம்மைமறுமைவீ டெய்தவிந்நூலொன்
றம்மவமையுமென் றநிஞருள்ளுவப்ப
வெங்கட்கிணையிலை யெனத்தருக்குறுகடைச்
சங்கப்புலவரத் தருக்குளந்தொழிய
விருவேதமே யெழுவாயாகிய
சீரியவிழுமிய செவ்விய நூல்களிற்
சிறந்தபொருளெலாஞ் செந்தமிழ்க்குறளி
லறம்பொருள்காமமென் றருமுப்பாலாற்
கூறினரொருநூல் கொண்டுளங்
தேறினர்பயனெலாஞ் சேர்ந்துவாழ்குவரே.

நாயனர் சொரூபஸ்துதி.

திருமுடிமிசையார் மயிர்முடியழகுந் திர்க்கபுண் டரநுதலழகும், திரண்மணி புயந்தை வருஞ்செவியழகுந் திகழ்கெடேந்தாடியினழகும், அருமுடிசெபமாலிகை சின்முத்திரைசேரபயகோர்வலக்கையி

னழகும், அமிழ்தறழ்தமிழ்மா மறைமுறைவாத மமைதரு மிடக்கை யினழகும், கருமுடியோகப் பட்டையினழகுக் கடிகொள்கீட் கோவ ணவழகும், கழல்களிற்றிகிரி வளைவரையழகுங் கமல நல்லாதனத் தழகும், தருமுடிமுகிழேய் மயிலையினிடைமாதவர்கள் கண்டிறை ஞ்ச விற்றிருக்கும், தமைபுகழ்த்திருவள்ளுவரெனு நாம சற்குருசர ணமே சரணம்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்.

திருவள்ளுவர்

நாயனார்

தேவர்

முதற்பாவலர்

தெய்வப்புலவர்

நான்முகனார்

மாதானுபங்கி

செந்நாப்போதார்

பெருநாவலர்.

நூலின்றிருநாமங்கள்

திருக்குறள்
முப்பானூல்
உத்தரவேதம்
தெய்வநூல்
திருவள்ளுவர்
பொய்யாமொழி
வாயுறைவாழ்த்து
தமிழ்மறை
பொதுமறை.

உ

சிவமயம்

திருவள்ளுவர் குறள்

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி.

அஞ்சாமைய	௨௪௧	அரும்பய
அஞ்சாமையீ	௧௮௪	அருவினையென்
அஞ்சுமறியா	௪௧௯	அருளல்ல
அஞ்சுவதஞ்	௨௦௭	அருளிலார்
அஞ்சுவதோ	௧௭௫	அருளென்
அடக்கமம	௫௮	அருளொடு
அடல்வேண்	௧௬௧	அருள்கருதி
அடற்றகை	௩௭௨	அருள்சோ
அடுக்கியகோ	௪௯௦	
அடுக்கிவரினு	௩௦௨	அலந்தாரை
அடுத்ததுகா		அலரெழவாரு
அணங்குகொல்	௫௧௯	அலர்நாண
அணியன்றோ	௪௮௮	அல்லலரு

86

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

அ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி கூ

க௦ பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.

பாடமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

87

8. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ், பார்க் டவுன், சென்னை.

விளம்பரம்

ஸ்ரீமத் தாயுமானவர் பாடல்

மெய்கண்ட விருத்தியுரையுடன்

[780 பக்கம்; ஸ்வாமிகளின் திருவுருவப் படத்துடன் உயர்ந்த பட்டு காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபா 4.]

திருவருட்பெருஞ் செல்வராகிய தாயுமான சுவாமிகள் தமது சுவாநுபூதியினிற் பிறந்த அற்புத சின்மய மதுரமான செம்பாடற் றிரட்டினுக்கு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகாவித்வான் சித்தாந்த சரபம் - அஷ்டாவதானம். பூவை - கலியாணசுந்தர முதலியாரால் பதவுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும். மாபிடக கருத்துக்களும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத பெரியோர்களுடைய ஞானசாஸ்திரங்களி லிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பட்டினத்தார் பிரபந்தத்திரட்டு

[சுவாமிகளின் திருவுருவப் படத்துடன்]

விலை ரூபா 3-8-0.

பட்டினத்தடிகளால திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்ற பிரபந்தங்களாகிய கோயினுன்மணிமாலை, திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூ ரொருபஃது என்பனவற்றிற்கும், கோயிற்றிருவகவல், திருவேகம்பமாலை, திருவிசைப்பா பொது, முதலவன் முறையீடு, அருட் புலம்பல், இறந்தகாலத்திரங்கல, நெஞ்சொடு புலம்பல், பூரணமாலை, நெஞ்சொடு மகிழ்தல் என்னு மிவைகளடங்கிய திருப்பாடற்றிரட்டு, உடற்கூற்றுவண்ணம் என்பனவற்றிற்குத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஆ. சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களால் பதவுரையும், விசேடம், உதாரணம் இவைகளமைந்த விருத்தியுரை எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ், பார்க் டவுன், சென்னை.

தேவீ பராக்கிரமம.

சென்னை கிரிஸ்டியன் காலேஜ தமிழ்ப்பண்டிதா

ஈக்காடு. இரத்தினவேலு முதலியாரியற்றியது

விலை ரூபா 1-8-0.

சமஸ்தலோக காரணபூதையாய் ஐம்பெருந் தேவர்க்கு உற்பத்தி யைஸ்தானமாய் பிரமேந்திராதிகட்கு எய்து மிடுக்கண்களை களைந்தும் அவரவர் இஷ்டசித்திபெருளும கருணை நிதியாய் விளக்கும் சர்வலோக மாதாவாகிய பராசக்தியின் லீலா விபூதிகள் தேவி பராக்கிரமம் எனபபடும இந்நூலைத் தமிழில் தெள்ளிய நடையில் இயற்றி அவ் வற்புதங்களை நேரிற் கண்டாற்போல விளக்கத்தக்க அறுபத்துநான்கு திருவுருவபபடங்க ளமைத்து முக்யமான இடங்களில வேதம், ஆகமம, புராணம், இதிகாசம் முதலிய வடநூல் மேற்கோளுந் தமிழ் நூல மேறகோளுங் காட்டி இருக்கின்றன. இதை வாசிப்பதனால தேவியின் பிரபாவததை உணருமாறு உள்ளங்கை நெலலிக்கனிபோல் காட்டி யிருக்கின்றபடியால் ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் வாசிக்கச சிறந்தது.

திருமுறைத்

தேவாரத்திரட்டு

வண்ணக்களஞ்சியம்

காஞ்சி நாகலிங்க முதலியாரவர்களால்

பதிக சரித்திரமெழுதி பிழையின்றி பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

இதன் விலை ரூபா 2-8-0.

இதனுள், மூவர் தேவாரம், திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், திருப்பாபர்தமாலை, பெரியபுராணச செய்யுட்டிரட்டு, தேவார திருப்பதி வைப்புத்தல விளக்கம், பதிக சரித்திரம், தலமிருக்குமிடம், தலவிசேடம் முதலியன அடங்கியுள்ளன. இதுவரையிலும் வெளிவந்த நூலையும் இப்போது வெளி வந்துள்ள காஞ்சி நாகலிங்கமுதலியாரவர்கள் பதிப்பையும் வாசிப்பார்களானால் தாரதம்மியம் இன்னதென விளங்கும். இது வரையிலும் இதுபோல் விவரத்துடன் யாரும் அச்சிடவில்லை. உயர்ந்தகிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு பட்டு கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாராயணத்திற்கு அநுகூலமானது.

நாயகர் அண்டு சன்ஸ், ஜார்ஜ்டவுன், சென்னை.

பரமார்த்த தரிசனம்

என்னும்

ஸ்ரீபகவத்கீதைவசனம்

[உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு விலை ரூபா 2.]

இந்தப் பகவத்கீதை யென்னும் அரிய நூலானது ஆதியில் வேதவியாசரால் பதினெட்டு அத்தியாயங்களாகவும், எழுநூறு சுலோகங்களாகவும் வடமொழியில் இயற்றப்பெற்றது. ஸ்ரீ பகவத்கீதை வாசிப்போர்க்கு இதன் உயர்வனைத்தும் நன்கு விளங்கும். மனிதராயினோர்க்கு அஞ்ஞான இருளைப் போக்கி நல்வழிக்கடைப்பிடித் தொழுகுமாறு எல்லாத் தத்துவங்களையும் விளக்கிக்காட்டி, உண்மைப்பொருளை யடைதற்குரிய உபாயங்களை உபதேசிக்கும் நூல்களுள் இதுவே முதன்மைபெற்றதாகும். இங்ஙனம் இது சிறப்புடையதாயிருத்தல் பற்றியே இதற்கு ஸ்ரீசங்கரர், ஸ்ரீராமாநுஜர், ஸ்ரீமாத்துவர், ஸ்ரீதரர், இராகவேந்திரசுவாமிகள், மதுசூதன சரஸ்வதி சுவாமிகள் முதலியவர்கள் பாஷ்யங்களு மியற்றி யிருக்கின்றனர்; அன்னியமதஸ்தர்களும் இந்நூலை ஆங்கிலமுதலிய பல பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றனர் என்றதற்கு இந்நூலின் பெருமையேயாகும். இங்ஙனம் இது தமிழில் பலவகையாக வெளிப்பட்டிருப்பினும், அவைகளுள் இதற்கு ஷெ ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீராமாநுஜர், மாத்வர் முதலியவர்கள் வடமொழியில் செய்த பாஷ்யக்கருத்துகளை தெள்ளிய தமிழ்வசன நடையிற் விளக்கிக் காட்டக் கூடியவை பெரும்பாலும் வெளிவராததுபற்றி இவ்வரிய நூலை சாதாரண தமிழ்ப் படிப்புள்ள புருஷர், ஸ்திரீகள், பாலர்கள் முதலிய எல்லோரும் படித்துணருமாறு எளியவசன நடையில் ஷெ பாஷ்யகாரர்கள் வடமொழியில் செய்த வியாக்கியானங்களை ஆங்காங்கு தெளிவாக விளக்கப்பட்டு உபநிஷத்துக்களின் மேற்கோளும் பல சாஸ்திரங்களின் மேற்கோளுங்காட்டி விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் வெளிவந்துள்ள பகவத்கீதை வசனத்தைப்படித்த அறிஞர்கள் இந்த "பரமார்த்த தர்சன மென்னும் ஸ்ரீ பகவத்கீதை"யைப் படிப்பார்களானால் தாரதம்மியம் இன்னதென விளங்கும்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

தமிழ் தாத்பர்யம்.

[உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம்: விஸ்வரூப தரிசனம், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அர்ச்சுனனுக்கு பாரதப்போரில் பகவத்கீதையை உபதேசித்தல் முதலிய சித்திரபடங்களுடன் அழகிய காலிகோ பையிண்டு, பாக்கெட் சைஸ்.]

இதன் விலை ரூபா 1.

கிரந்த ஸ்லோகம், தமிழ் அக்ஷரத்தில் ஸ்லோகம், சங்கர - இராமாநுஜ-மத்வ பாஷ்யங்களை யநுசரித்து, ப்ரஹ்மஸ்ரீ இராமசந்திரானந்த சரஸ்வதி ஸ்வாமிகளால் அனைவர்களுக்கும் விளங்கும்படி தெளிவான நடையில் எழுதிய தமிழ் தாத்பர்யத்துடன் அச்சிட்டுள்ளது.

☞ இவைதவிர எல்லாத்தமிழ் புத்தகங்களடங்கிய விலை விவர ஜாபிதா வேண்டுவோர் விலாசம் தெரிவித்தால் இனாமாக அனுப்புகிறோம்.